

தமிழ்நாட்டின்
தலைநகரம்

தாயுமர்நகரவாமிகள்

2757 அருளிச்செய்த
திருப்பாடம் திரட்டு

இஃது

கிருத்தணிகை கந்தப்பையா குமாரர்

சரவணப்பெருமாவளையரால்

முனபதிபதித பிரிதிககணங்களை

மயிலம்.

சுப்பிரமணியஸ்வாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டது.

சூளை.

முனிசாமிமுதலியாரவர்களது

மாதவநிவாச வசகக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1879

பிரமாதியு புரட்டாசுமி

MAHAMAHOPADHYAYA

Dr. H. M. SWAMINATHAN, M.A., D.Litt.

தாயுமானசுவாமி.

கடவுள்துணை.

தாய்மானசுவாமிகளுடைய

மாணக்கராகிய

அருளையொன்பவர் அந்த சுவாமிகளைத் துதிசெய்த

அருள்வாக்கியவகவல்.

திருவளர்கருணைச் சிவானந்தபூரண - மொருவருமறியா பொருதனிச்சித்து - நவநதருபேதமாய நாடகநடித்தும் - பவந்தனைக்கிப்பரிந்தருள்பராபரங் - கண்ணுங்கருத்துங் - கதிரொளிபோல - நண்ணிடவெனகரு நலகியநனமை - பொன்றாயப்பலவாயொப்பிலாமோனக - குன்றாயநிதைந்த குணம்பெருங்குன்ற - மண்ணையும்புனலையும் ன்ளியையுங்கனலையும்-விண்ணையும்படைத்த வித்திலா வித்துப்-பந்தமனைத்தையும்பாழ்படநாறியென்-சிறதையுட்புருந்தசெழுஞ்சுடர்ச்சேரதிவிள்ளொணாஞானம்விளங்கியமேலோர்-கொள்ளை கொண்டுண்ணக்குறைவிலாரிதைவு - தாட்டாமரைமலர்த் தாணினைப்பவர்க்குக் - காட்டாவின்பங்காட்டியகதினிலை - வாக்கானமனத்தான் மதித்திடவரிதென - நோக்காதிருக்கநோக்கியநோக்க - மாகியாயறிவாயகண்டமாயகண்ட - சோதியாயவிரிநது துலங்கிவதோற்றம்- பரவெளிதன்னி, பதிநதவென்னுளத்தின விரவிவிரவி மேற்கொளும்வெள்ளஞ்-சுட்டுக்கடங்காச் சோதியடியார-மட்டுக்கடங்கும் வான்பெருங்கருணை-யெல்லைக்கடங்கர் - வேகப்பெருவெளி-தில்லைப்பொதுவிற் றிருநடத்தெய்வம்-வாதவூரொந்தையை வரிசையாயவிழுங்கும்-போதவூரேவுகாப்பூரவிளக்குச் - சுகரையகண்டததுவெளியெல்லா - திகழவேகாட்டுஞ் சின்மயசாட்சி- செழுந்தமிழ்ப்பாச-சிவலிங்கமாகி விழுங்கியஞானவித்தகவேழ - மெழிறருபட்டினத் திறைவரையென்று- மழிவிலாவிவிங்க மாகியவதை - சாந்தபூமி தண்ணருள்வெள்ள-மார்த்தநீழலசையாக்ககனம் - பரவுவார்டெஞ்சிறபரவியமாட்சி - யிரவுபகலறவேதாந்தக்காட்சி-யாட்சிபோலிருகரு மகிலந்தனக்குச் சாட்சியாயிருக்குந் தாரகத்தனிமுத-லானும்பெண்ணு மலியுமல்லாததோர்- தாணுவாய்நின்ற சத்தாந்தனிச்சுட - கொள்ளுமெண்ணெயு மெப்படிபடி-யுள்ளும்புறம்பு முலாவியவொருபொரு-ளளவிலாமதந்தொறும் வரவாபொருளென வுளரிதைந்திருக்கு மொருபொற்பணிதி-துளநு

மனப்பேய் துடிக்கத்தறிக்கக் - கொள்ளுமோனவாள் கொடுத்திடுமொ
சு-பெரியபேறு பேசாப்பெருமை, யரியவுரிமை யளவிலாவளவு- து
ரியநிறைவு தோன்றுவதென-விரியுநல்லன்பு விளைத்திடும்விளைவுதிரா
ப்பிணியாளு சென்னமறுக்க வாராவரவாய் -வந்தசஞ்சிவியாலேக்கரு
ம்புபா கமுதக்கட்டிநீள்-சோலைக்கணிபலாச்சுனைதலிக்கணிபாங்குறு
மாங்கனி -பாறேனசருக்கரை - யோங்குக்கண்டிசேர்த்தொன்றாய்
கூட்டி-யருந்தியாசமெனவறிஞர்சமாதியிற்-பொருந்தியவன்பம்பொ
ழிற்சிற்சுகோதய மெங்கணுநிறைந்த வியல்பினையெனக்குச்-செங்கை
யால்விளங்கத் தெரிந்தமெய்த்ததேசிகள் - நன்னையறிவித்துத்தற்பா
மாகி-யென்னுளத்திருந்தரு ளேகநாயக - னெழுமழிலலா வருபொரு
டனக்கு - முடியமடித்துவென மொழிந்திடுமுதலவன்-மெய்யலான்மற்
தவையெய்யலவெல்லாம் - பொய்யெனவறியெனப் புன்னகை புரிந்
தோ, னருளும்பொருளும் பேதமாயிருந்து மிருதிமென்னு மியலு
முண்டென்றோ - னருளுனக்குண்டே வருளும்வெளிப்படும்- பொரு
ண்மயநதானேபொருந்துமென்றுனாத்தோன் - சததசத்திரண்டின்
மையுந்தானே- யொத்தலாற்சதசத் துனக்கெனவுனாத்தோ-ணுணவ
மறாவிடி. னருளுறாதென்னக் - காணருநேர்மையாற காணவேயுனாத்
தோன்- சென்மமுள்ளவந் தீராதிழக்குந்- கனமவிடாதெனக்- தூ
ட்டியவள்ள- லுளதிலதெனவு முறுதுலான்மாயை- வளம்வாதெனவு
ம் வகுத்தினிதுனாத்தோ- னிலலரத்திருந்து மிதயமடக்கிய- வல்லவ
ன்றானே மகாயோகியென்றோன்-துறவறத்திறந்துஞ் சூழ்மனக்குர
ங்கொன்- நறவகையரியா னஞ்ஞானியென்றோ- னிரவாமனத்தானி
றக்கவுணர்த்திப்- பிறவாவரந்தருமபேறியவாள்-னத்தனதருளா லனை
த்தையுயிவக்குஞ்- சுத்தமாமாயையின் தோற்றமென்றுனாத்தோ-னி
ருண்மலகமல. விசைந்ததிலமுத்தும்-பொருளருட்டிவோதைப் பொற்
பெனப்புகன்றோன்-வீறுசெவமுதல விளம்பியபடியே-யாறுமனதையெ
ன்றறிஞருக்குரைப்போன்-கொல்லாவிரதங் குவலயத்தோர்க-வெல்
லாம்பெறுமினென் றியம்பியதயானிதி-தருமமுந்தானமும்நவம்புரிப
வர்க்- குறிமையவரோடுறவுகலப்பவன் - நன்னாயிர்வேலத் தரணியி
வ்மருவிய - மன்னாயிற்றைத்தையும் வளர்த்திடும் வேந்தன் - களவுவ
ஞ்சனைகள்செய் கருமிகடமக்குந் - தெளிவுவந்துறவருள் செய்யி
டுங்கிறத்தோன் - றுன்பெரும்பேறு சகமெலாம்பெறவே - வான்பெ
ருங்கருளை வழங்கியமாரி-தஞ்சமென்றடைந்த தாபதர்தம்மை-யஞ்ச
னைன்றானு மறிஞாசிகாமணி - சேவகோடிகளுஞ் சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழ யாவையுமுணர்ந்தோன் - யாளெனதென்னு விதைவ
ளையெனமுமான் - றுளவனாகிய தலைவனெங்கோமா - னருணகிரி
யார்க் கவறுமுகன்சொலும் - பெருணமதல்லது பொருளெனமதியா
ன்- புகழ்க்காப்பெரிந்திடுநாத - பேதமுங்கடந்த பெருந்தகைமூர்

த்தி-மூலாதா முதலாயுள்ள - மேலாதாமும் வெறுவெளிகண்டும்
 ன்மண்டலமுன்றிலு மன்னியவுருவிவது - கண்டவையத்திலும்
 வுளாய் நின்றோன் - பகர்சமயந்தோரும் பரமேயிருந்து - சுகந்தன்
 ம்புரிந்தொழிலெனச்சொன்னோன் - பேதவபேத பேதாபேதா-பேத
 மிதுவெனப் புகன்றிமெப்புண்ணிய - னதுநொன்னவே யாற்றிமெது
 பவரு- சதுர்வேதாந்தத்தன்மையென்றுரைத்தோ னல்லம்பகலு
 றிவானோர்க்கு- சொல்லும்பொருளுஞ் சுமையெனச் சொன்னோ
 ன்- சுதனேருருவானு சுவாயிநாயகற்கெனி னதிகமெய்ஞ்ஞானமல
 லவோவெனறே- னேசயோகத்துறு நிருபரெல்லாந்தொழு- மிரா
 சயோகத்திறையிராசயோகத்தான் பொறுமைதெளிவு புனிதவாசா
 ர- மறுவிலாவண்மைவாரியுழ்கை- நண்ணமாச்சாந்தங்கியகீர்த்தியெ
 ண்ணெனகலை பபிலணையிலாககலவி நல்லவிதகநடுநிலைசத்திய மில
 லையென்னுமலெவர்க்குநதருகொடை - நறகுணவெல்லா நண்ணிய
 பெருநதகை- சிறகுணவாரி நிருவருட்செலவன் - கரமேலெடுத்து
 கருத்துறவணங்நிப் பரமேவுனகருப் பரமென்பபகர்ந்தோ - னுலடி
 மேவு மாகிணையுத்தே- சிலமெஞ்ஞானந் தெளிந்தனனென்னவுஞ்
 சித்தமெளனிதிடசித்தமாக- வைத்தநிலையினவநாந்தனனெனவு- மூ
 லுனமாபின் முளைத்தமெளனிதன- பாலனயானெனவும் பரிவொடும்
 பகர்ந்தோன்- வடமொழியியறகையின மகிமைபுணர்ந்து - திடமுதமு
 ப்பொருட்டிததையுநதெளிந்து- கண்டமுகென்னக் கனிராச மென
 னத் தண்டமிழமாரி தன்னேப்பொழிந்து - சித்தியுமுத்தியுஞ் சிதந்த
 றுனாகொழிக்கு-சித்தியுநருசுனிராலம்பரிதவைப- பா; யுதாடியும்
 பணிந்தெழுதனப-லாடியுமறியுமகங்குழைவெய்தியு-முடனங்குழை
 யவுரோமஞ்சிலிரப்பப்-படபடென்று எய்யபதைத்துப்பதைத்துப்பா
 ங்குறுநெட்டியாப- பாகிப்பரதவித் தேங்கியேறியிராகி- யோய்ந்தப்
 ம்பரம்போ லொடுங்கியேசிதிது- மேய்ந்தவிநிகனிமைப்பதுயினரிச-
 சோர்ந்துசோர்ந்து துவண்மெதுவண்மெய் - யார்ந்தவனபோட வச
 முற்றடிக்கடி- யுண்ணுக்குறலெயுருகியேசற்றுதண்ணம்மொழிய ம
 தமுதமுத்திடவே- யுள்ளுமபுறம்பு மொருமித்திருகி-வெள்ளநீர்போ
 ல் விழிநீர்பெருங்கி - களையகவைக் கருகிககருகிச் - சென்றுசென்
 றேழத் திகைப்பதுபோல-வென்புகெருகூடைய விருகரங்குவித்துப்
 புன்புலாலயாக்கை பொருந்தானியென-வுணர்ந்துணர்ந்தனபா யுவ
 கைமேற்கொண்டினிக்- கமணம்பிரியேனெனக கருகியேருவித்துத்-
 திருவுருவெல்லாந் திருநீரிலங்க்-விருகரணின மயன்முடிசுவித்துப்
 பூரணசந்திரன போலொளிகாட்டிக்- காரணவதனங் கவின்குறு
 யர்வுற-விளரிலானெவே யிலங்கியதிநலகை ணதளவெனனத் தவகி
 யெழில்பெற-வித்தன்மையெல்லா மிணைந்துய்வனருட்-சித்தெனசகி

ஊதி தேர்ந்தவரைப்பப்-பாத்திரமாடப் பரிவுடனாடிச்-சார்ந்திரங்காட்-
 டித் தழவுசெய்தருளும்- வல்லவனெனவே, மன்னுயிர்க்காக-வெல்லே
 யிலன்பளிவு, னெனவிளங்கி-யினவுலகத்தியற்கைபொய்யென்றேனா
 னதுன் மெய்யெனநவின் றினிதிரங்கிக்கேவலசகலங்கீழ்ப்படமேலாய்
 மேவருஞ்சுத்தமெயினைநல்க, வருளயுருவுகொண்டவனியில்வந்த பொ
 ருளையிவனெனப் பொலிங்கிமெழனிதன்- சைவஞ்சிவனுடன் சம்ப,
 ந்தமென்பது-மெய்வளர்ஞானம் விளங்குந்மன்றிசைத்தோன்- கதிர்-
 விழியொவியுறக் கலத்தல்கித்தாந்த-விதிமுறையாமெனவிளம்பியமே,
 லோன் - முடிவிலாகம முறைமையினுண்மையை-யடியகாகுறித்
 துறைத்தருளியவண்ணல் சிதம்பரநோமை திறமாவூரைத்திறை-பதம்
 புரவெனப்பகர், பரமமெஞ்ஞானி-முத்திடஞ்சாககரமுறைமையிலிக்
 கியரு-சுத்தியுமிதுவெனச சார்ந்தவாகுரைத்தோ-னஞ்செழுத்துள்
 னே யனைத்தையுங்காட்டி, பென்-னெஞ்சமுத்திய குருநீதிமா, தவ-னெ
 லலானிறைந்தவினைவன்செயலெனக-கலலாவெனகருங் கருணைசெ
 யகடவுள்-குருவருளாலேகடவிவதல்லாற்-றிருவருளுறாதென தெரிந்தி
 டவுரைத்தோற்குருவுருளெனக் கொண்டபிங்குறையா- பொருண்மய
 மாமெனப்புகள் றிடுபோத-நெந்தழாத்திகளையுமெழிற் குருவுமென
 ச-சிந்தையிற்றியுக்கறத் தேர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்- சதாசிவமென்ற
 பேர், தான்படைத்ததுதா-னெதாவதேபொருளென் நெறித்தெய்தது
 னுரைத்தோன்-கல்லாணை, கன்னல் கவர்ந்திடச் செய்தவ-னெல்லாம்வ,
 லலசித் தெம்மிறையென்றே-னெவ்வயிர்தோறு மிறைமேலியதிறஞ
 செவ்வியபிரம்படி, செப்பிடுமென்றே-னெவ்வனைமெவரெவ ரிசைத்
 தனரவுரவர்க்-கவ்வனமாவனெம்மா நெனவறைந்தோ-னொருபாண,
 னுக்கே யொருசிவனுட்படி-வருமடியார் திறம்வழுத்தோணதென்றே
 ன-சிவனடியாரைச் சிவனடியாரைச்சிவனெனககாண்பவ-னெவ்வனவ
 னசிவனே யென்றெறித்துறைத்தோன்-விருப்புவெறுப்பினேவோறப்
 பறித்துக்-கருப்புகாதென்னைக் காத்தருள்செய்தோ - னிருசொல்லு
 னாயா, தியானின்பமெய்த-வொருசொல்லுரைத்த வுயர்குணபூதான
 ததுவுமாரக்க மாறையுமகற்றி-தத்துவா தீதததன்வமையுத்தந்தோன்-
 றிருமகண்மருவிய திகழ்வளமுறைமையில்-வருமுணர்வாளாண்மருளி
 லாழன்தா-னெண்ணியவெண்ணமெல்லாந்தெரிந்தெனக்குத்- தண்
 ணருள்செய்தவன் றுயுமானவ-னொருமொழிபகாந்த வுத்தியாலவன
 த-னிருபதமுப்போ திறைஞ்சிவாழ்த்துவனே.

அருள்வாக் கிய அகவல்

முற்றிற்று.

உ.

சிலம்பம்.

சரித்திரச்சுறுக்கம்.

தென்னுடிகள் பலவற்றினுஞ் சிறந்துவிளங்குகின்ற சோழமண் டுத்திலேஉள்ள வேதாரணியுமென்னும் வடமொழிப்பெயரையுடைய திறுமறைக்காடாகியசிலவந்தலத்திலே சந்திரேரக்குறைய(ராமு)வது ஷத்துக்குமுன்பாக வேளாங்குலகிலகராயும் குறுளிக் சங்கமபத்தி யிலேசிறந்தவராயும் கேடிலியப்பப்பிள்ளையென்பவ ரொருவரிறுந்தார் அவராலே அந்தசிலவந்தலவிசாரணை நடத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்த து அக்காலத்திலேதிரிசிரபுரத்திலே அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருந்த விஜயரகுநாதசொக்கலிங்கநாயகரென்பவர் கேடிலியப்பப்பிள்ளையினு டைய நற்குணங்களையும் கணக்குவல்லமையையும்-சிலர்சொல்லக்கே டிஅவனா அழைத்துப்பரீட்சித்து அவருக்குப்பெரியசம்பிரதீயுத்தி யோகக்கொடுத்துத்தமிழிடத்தேவைத்துக்கொண்டார் அந்தக்கேடி யப்பப்பிள்ளையானவர் சந்தியிலலாதவரா யிருந்தமையனாருக்குத் த ம்முடையஒரேபேராகிய சிவசிதம்பர பிள்ளையென்னும் குமாரனைக் கொடுத்துவிட்டிற்றுந்தினால் தமக்குச்சந்தனிடண்டாக அதுள்ளசெய்யு ம்படிக்கு அந்தத்திரிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறதாயுமா என்கரணுத் த்தெரிசித்துக் கொண்டுவந்தார் அக்கடவுளதுகிருவருளினிலே -ஒரா ண்பிள்ளையிறந்தது அதுகண்டு தகப்பனார்க்கிழைந்து அக்கடவுளுக் குக்காணிக்கைமுதலானவை செலுத்திக் குமாரனுக்குத் தாயுமானவ றென்கிற அக்கடவுளது பெயரைக்கொடுத்தார் அந்ததாயுமானவர்தந் தகப்பனாருக்கு மிகவும்மனமகிழ்ச்சி யுண்டாகும்மடிக்கு அவர்செய்யு முயற்சி யளவிறகு அதிகமான கீர்வாணந் தமிழ் முதலிய கல்விப்பய ற்சியிலேசிறந்தவராலா உண்ணமை -அன்பு-பொறுமை-அடக்கம்-இ ரக்கம் இவைமுதலிய நற்குணங்ளெல்லாம் அவரோடுகூட வேவளர்ந் தன ஓர்-அஞ்ஞானியினதுமனது நிலையிலலாத செல்வப்பொருளை எ ப்படிவிரும்புமோ அப்படியேஇவரது மனமானதுதத்துவப்பொருளை யேவிரும்பிவிறந்து அப்படியிருக்கையில் திருமூலநாயனார்மாரபிலே எ முந்தருளியமெனக் தேசிகர் தாயுமாள்வரைச்சந்தித்துஅவரது அகிலீ வரபக்குவத்தைக்கண்டு வேதாசமங்கலின் முடிவான தத்துவப்பொ ருளைஉபதேசித்தருளினார் அதுமுதலாகத் தாயுமானவர்தமிழ் ஞான சாடியரிடத்தே யிருந்தபத்திடையவராய் அஃவுபதேசப் பொருளை ச்சிந்தித்துத்தொள்ளித் தினந்தோறும் தட்சிணமூர்த்தி சந்தித்திலே ஷ்டைசெய்துக்கொண்டு வந்தார்-பின்புதாயுமானவருக்குத்தக்கபுத் தீதேகலியோகத்தை அடைதலினாலே அவரதுஸௌகததொழில்அ

சனது வேண்டுதல்பற்றி அதிலவீருப்பயில்லாதவராயிருந்தும் ஏற்று
க்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று அரசனவன் அவனா முதலிலே ஞான
வாகனன்று அறிந்திலனாகிலும் கேட்கலியப்பிள்ளையினும் இவரையே க
கியொன்று நன்குமதித்து மிகவுஞ்சிறப்புச் செய்து வைத்திருந்தான
ஆனால் கழைக்கூத்தனுடைய கருத்து உடல்கார்ப்பிலும் அவனது செ
ய்கைகூத்திலும் எப்படி வைக்கப்பட்டிருக்கமுமோ அப்படியே தாயுமா
ன்வரது கருத்துச் சிவத்திலும் அவரது செய்கை லெனகித்திலும் வை
கப்பட்டிருந்தன இப்படிக்குச் சிலநாள்கள சென்றதினமேல் அ
ரசன் அவரிடத்தேவினங்கிய அபூர்வமான சிலசெய்கைகளைக்கண்டு
அவரது மகிமையை அறிந்துகொண்டான் உடனே விவேகியாகிய அவ்
வரசனுக்கு அவரைக்குறித்து அச்சமும் அனபும் உண்டாதலால் அவ
ரையழைப்பித்து உயர்ந்த ஆசனத்தின்மேல் இருந்தருளப்பண்ணிக
வாமி அடியேன் இதுவரையிலே உமக்கு ஊழியஞ்செய்ய தக்கநான் உ
ம்மை என் ஊழியத்திலே வைத்திருந்தேன் ஆயினும் இதுபெரிய குற்
றமாகவின் கிருபாமூர்த்தியாகிய தேவரீர் இக்குற்றத்தைப் பொருத்த
ருளினின்று முத்தலாக அடியேனால் ஆகவேண்டியவற்றைச் செய்வித்து
கொண்டு விஷடைக்குக்குறைவுபடாமல் இருந்தருளலாமென்று வே
ண்டுகல் செய்தான் அதுகேட்டவுடனே தாயுமானவர் திருவுளமகிழ்
ந்து அன்றுமுத்தலாக அளவற்ற ஞானயோகத்திலே இருந்துகொண்டு
கடவுளையும் குருவையும் அற்புத சின்மயமதுரமான தமிழ்ச்செம்பா
ட்டுக்களைப்பாடித் துதிசெய்துகொண்டு வந்தார் இப்படியிருக்கையில்
அவ்வரசன்மனைவி தாயுமானவரது திருமேனியின கண்ணையுள்ள அ
ழகக்கேளவிப்பட்டு அவரை அழைப்பித்துக் கண்களிகூர நோக்கிக்
கேள்விப்பட்ட வளவினும் அதிகமாய் வினங்குதலால் உளமருண்டு அ
வரைத்தன்னரசாட்சிக்குத்தலைவராகவும் தன்னலவிரும்பப்பட்டதகா
த்செய்கைக்கு உடன்படுத்தவும் தான் கொண்டகருத்தைக்குறிப்பித்
தான் அக்கருத்தை அறிந்த தாயுமானவரோடு வென்றால் உடனே ஒருபா
டி அழியினாலே அங்கிருந்து தம்மை விடுவித்துக்கொண்டு அவன் அரசா
ட்சியி னெல்லையக்கடத்து இராமநாதபுரத்துச் சேமைக்கு எழுந்தருளி
னார் இதுசெய்தி சிவசிதம்பர பிள்ளை இருசெவியை அடைந்ததின
லே அவரும் சிறியதாய் குமாராகிய அருளையப்பிள்ளையும் தேடிகண்டு
பிடித்துச் சந்திவினங்குவேண்டுமெனனுங் கருத்தைக்கொண்டு திரு
கோட்டை யம் — — — ம் டெ டு ய் யு ம் ப டி மு ய ர கி செயதார்கள்

தாயுமான கவாயிகளுக்கு அதுகாரியத்திலே சிறிதும் திரு வுண் டல்லாதிருந்தும் தமையரோது வேண்டுதலின் மிகுதியினால் உடனடி வேண்டியதாயிற்று உடனேபத்தினியார் ஓராண்டினையெய்தியும் லைத்துச்சிவபதாடைந்தார் அந்தப் பிள்ளைக்குக் கணக்கப்படிப்பி ன்ளையென்று பெயரிடப்பட்டது. அதுமுதலாகத் தாயுமானகவாயி கள் கௌபினத்தோடு பரிசுத்தசிவஸ்தலந்தோறுஞ்சூஞ்சரித்துக்கொ ண்டு இவ் வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களெல்லாம் மெஞ்ஞான ஒளிபெ ட்பெற்று அஞ்ஞான விருளினின்று நீங்கி உய்யும்படிக்குப் பலவகை யப்பட்ட அற்புதமான பாடல்களைச் செய்தருளினார் அருளையரென்பவ ரும் அவரிடத்தே தத்துவோபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு அவரைவிட் டு நீங்காமல பணிவிடை செய்துக்கொண்டு வந்தார்.

தாயுமானகவாயிகள் அகண்டபரிபூண சச்சிதானந்த செகரூப மாகியசிவத்திலேகலந்தபின்பு அருளையகவாயிகள் அவைப்பா வினுலே குருவைத்துதித்துச் சிவயோகத்திலே யிருந்து தமக்குப்பின்பக்குவ ப்பட்டிவரும் அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யும்படி கௌகனகச பாபபிப்பிள்ளைககு அபிஷேகஞ் செய்தருளினார்

இருக்குருபரம்பரையில் தஞ்சமாநகரத்துக் கீழ்பால் அன்னப் பன்பேட்டையிலுள்ள மடத்தில் இப்போது இருக்கின்ற அம்பலவா ணகவாயிகளுடைய அடியார்கூட்டத்திலே ஒருவராகியும் அந்த ஆதி னத்துக்கு உரியவராகியும் உள்ளனெடுத்துக்கட்டி அருணாசலநாதரை வர்க்கிடத்திலிருந்த ஆதின புஸ்தகத்தையும் கற்றுஞ் சிலபுஸ்தகங்க ளையும் அழைப்பித்து ஒப்பிட்டு அச்சிதப்பதிப்பித்ததென்றறிக.

தாயுமானகவாயிகளது சரித்திரம்

(*)

முற்றுப்பெற்றது.

வினா விடை

வினா	பக்கம்.	விடை	பக்கம்.
அருள்வாக்கிய அகவல்	க	ஆக்குவை	11 உ உ
சுளித்திரச் சருக்கம்	ரு	கற்புறு சிந்தை	,,
திருவருள்விலாசம் } பரசிவவணக்கம் }	கூ	மலை வளர்காதலி	11 உ உ
பரிபூரணனந்தம்	ய	அதிலாண்ட நாயகி நித்தம்	11 உ உ
பொருள்வணக்கம்	யி	பெரிய நாயகி நித்தம்	11 உ உ
சின்மயானந்தகுரு	யி	தந்தை தாய்	,,
மௌனகுருவணக்கம்	யி	பெற்றவட்கே	11 உ உ
கருணாகரக்கடவுள்	உ உ	கல்லாவின	11 க டி
சித்தர்கணம்	உ உ	பராபரக்கண்ணி	11 க டி
ஆனந்தமானபரம்	கூ	பைங்கிளிக்கண்ணி	11 க டி
சுகவாரி	கூ	எந்நாட்கண்ணி	11 க டி
எங்குமிடைகின்ற பொருள்	சுரு	குருமாபின்வணக்கம்	,,
சச்சிதானந்தசிவம்	ருகூ	அடியார்வணக்கம்	11 க டி
தேசோமயானந்தம்	ருசு	பாககையைப்பழித்தல்	11 க டி
சிறக்கோதயவிலாசம்	ருகூ	மாநகராப்பழித்தல்	,,
ஆகாரபுவனம்	கூ	தத்துவமுறைமை	11 க டி
தேன்முகம்	எயி	தன்னுணமை	11 க டி
பன்மலை	எக	அருளியல்பு	,,
நினைவொன்று	எசு	பொருளியல்பு	11 க டி
யொன்னை மாதரை	எசு	ஆனந்தவியல்பு	11 க டி
அசனம்	அரு	அனபுனிலைமை	11 க டி
சொல்லக்கரிய	அரு	அனபர்நெறி	11 க டி
மமபேனன்	அரு	அயிருருரை	11 க டி
சிவனசெயல்	கூ	நிற்குநிலை	11 க டி
தன்னையொருவர்	கூ	நிலைபிரிந்தோர்	11 க டி
ஆசையெனும்	கூ	காண்பேனாவென்கண்ணி	11 க டி
எனக்கெனசெயல்	கூ	ஆகாதோவென்கண்ணி	11 க டி
மண்டலத்தின்	கூ	இல்லையோவென்கண்ணி	11 க டி
பாயப்புவி	கூ	வேண்டாவோவென்கண்ணி	,,
உடல்பொய்யுறவு	கூ	நல்லறிவேயென்கண்ணி	,,
எசுற்றவநிலை	கூ	பலவகைக்கண்ணி	11 க டி
காடுக்களையும்	கூ	நின்றநிலை	11 க டி
எடுத்ததேகம்	கூ	பாடுகின்றபனுவல்	11 க டி
முக்கணலாம்	கூ	ஆனந்தக்களிப்பு	,,
கிடமுற்றவே	கூ	அகவல்	11 க டி
தன்னை	கூ	வண்ணம்	11 க டி

முற்றியது.

உ
கடவுள் துணை.

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்

—(*)—

திருவருள்விலாசப்பாசிவவணக்கம்.

—*—

ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங் கெதை படியெங்கும்புகிசாசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
யருளொடு நிலைநாத்தெதுதன்னருள்வெளிக்குளே
யகிலாண்டகோடி யெல்லாந்
தங்கும்படிககிசைசை வைத்துயிரகருயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாகுகினிற்
றட்டாமனிநநதெதுசமயகோடிகளெல்லாந்
தன்மெய்வமென்மெய்வமென்
நெங்குந்தொடர்ந்தெகிரவழிககிடவுநின்றதெது
வெங்கணும்பெருவழிக்கா
யாதினும்வலவொருகித்தாகி ரின்பமா
யென்றைநகு முள்ளசெதுமேற்
கங்குல்பகலநின்ற வெல்லையுளதெதுவது
கருத்திற் கிசைந்தததுவே
கண்டனவெலாமோன வருவேளியதாகவுள்
கருகியஞ்சலிசெய்குவாம்.

[க]

ஊரனந்தம்பெற்றபேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையினு
லுடனனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்க நாகமுமனந்தநத
மெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கிள்மசமயமு மனந்தமதனுமன
சிறச்சத்தி யாலுணர்ந்து
காரனந்தங்கோடி வருஷித்த தெனவுன்பு
உன் உன் பின் உன் உன் உன்

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்:

கருத்திய வானந்தமழைப்பொழியும்கிலைங்
 .. கடவுளைத் துரியவழுவைப்
 பேரனந்தம்பேசுமறையனத் தஞ்சொலும்
 பெரியமௌனத்தினுவைப்பப்
 பேசுமனந்தபத ஞானவா னந்தமாம்
 பெரியபொருளைப் பனிருவாம
 அத்துவிதவசீ சொற்பாக் சத்தானிய
 யருமறைகண் முரசறையலே
 வறிவினுக்கறிவாடி யானந்தமயிமான
 வானியையனாதியேக
 தத்துவசெய்யுந்நதை மதசம்மதம்பெருச்
 சாலம்பரகிதமான
 சாகவதப்புட்பகல நிரலம்பொலம்ப
 சாந்தபதவ்யோமநிலைய
 நித்தநிர்மலசகித நிஷ்பரபஞ்சப்பொருளை
 நிர்விஷய சுத்தமான
 நிர்விகாரத்தைத் துத்தமாய் நிஷ்ஞானிர்
 நிரஞ்சன நிராமயத்தைச
 சித்தமநியாதைபம. சித்ததகிஸின் நிலரு
 திவ்யதேசோமயகூச
 சிற்பர வெளிஞ்ஞானவனாத நபரமதானபரம்
 தேவதையை டஞ்சலிசெயரும.

(௩)

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்.

மு ம நி த் து.

பரிபூரணநீதம்

வாகாகயிங்கிய மன்நியொருசாதன
 மாணோவாயுநிற்குமவண்ணம்
 வானாயமாகவும்பழகியநி யெனறுதவு
 மார்க்கத்தி நிசசைபோல
 நேசானுசாரியாய் விவகரி ப்பேளந்த
 நினைவையுமறந்தபோது
 நித்திரைகொள்வன்னைநிக்கு மென வெண்ணிசெய்கு
 நெஞ்சந்துடித் தயருவேனா
 பேசாதவானந்தநிதி ண்டுண்டிவிவாப்
 பேதைக்கும் வெருதாரமு
 பேய்க்ருண மறிந்திந்த வாய்குஞ்ஞானவழிபெயி
 பேரின்பளிட்டுவயகுண்டியு

பாசாடவிக்குளே செல்லா தவர்க்குள்
பழுத்தொழுகு தேவதருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரண னந்தமே (க)

தெரிவாகஞாவன நடப்பனபற்ப்பன
செய்த்கொண் டிருப்பனமுதம்
தேகங்குளத்தனைபு மோகங்கொள் பள்ளிகளு
செனயித்த வாங்குககும்
விரிவாய்ப்புதங்க ளொலி டொனறையழியு
மேற்கொண்ட சேடமதுவே
வெறுவெளிநிராலமப ியருவையுபசாந்த
வேதவே தாந்த ஞானம்
பிரியாதபேரொளி பிறக்கொற டுளருட்
பெற்றோர்கள் பெறாபெருமை
பிறவாமையெனகைக்கு பிறவாமையாய்வந்து
பேசாமையாகுமெனவே
பரிவாயெனககுநீ யறிவிககவந்ததே
பரிபாக கால மலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரண னந்தமே (உ)

ஆராயும்வேளையிற் பிரமாதினானது
மையவொரு செயலில்லை
யமைதியொடுபேசாத பெருமைபெறுருணசந்த
ராமென விருந்தபேரு
நேராகவொருகோப மொருவேளே வரவந்த
நிறைவொன்று மில்லாமலே
நெட்டியிந்ததுததட் டிநிந்துவாறுவாசன
நிவாகரென்ற பேரும்
பூராயமாயொன்று பேசமிடமொன்றைப்
புலம்புவார சிவராத்திரிப்
போதுதுயிலேமென்ற விரகியருமறிதுயிற்
போலேயிருந்து துயில்வார
பராதிதனிலுள்ள செயலெல்லாழிவிலே
பாக்கினின் செயலெல்லவே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரண னந்தமே (ஈ)

பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநின்ற
பரிபூரணனந்தமே

(அ)

ஆழாழிகரையின்றிநிற்கவிலையோகொடி
வாலமமுதாகவிலையோ,
வக்கடலின்மீதுவடவனனிற்க விலையோ
வந்தரத்தகில கோடி
தாழாம விலைநிறகவிலையோமேருவந்
தனுவரகவீளையிலையோ
சப்தமேகங்களுந் வசந்தரணையிற்
சஞ்சருதகிட விலையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடியாமலையோ
மடமங்கையாகவிலையோ
மணிமந்தரமாயினால் வேண்டிநிற்குந்
மாரககத்திலைவைக்க விலையோ
பழாணவெனமனங் குவியொருநகந்திரம்
பண்ணுவ துனககருமையோ
பார்க்குமிடமெங்குமொருநீக்கமறநின்ற
பரிபூரணனந்தமே.

(சு)

ஆசைககோரளவிலை யொடு மெல்லங்கட்டி
யாளி உங்கடன மிதிலே
யானைசெல வெறிநவரனகைச னிகராக
வம்பொளமிக வைத்தபுந
நேசித்து ரசவாதவிநகைக்கலையிடிவா
நெநிர ளிருநதபேரு
நிலையாகவேயுறுங் காயகறபந்தேடி
நெஞ்சுபுண்ணுவரெல்லாம்
யோசிகதும் வேளையிப்பசிநிவுண்பது
முநருகுவதுமாகமுடிபு
முன்னதேபோதுநா னுனெனக்குளியிய
யொன்றைவிட்டொன்று பற்றிப்
பாசகடறகுளே வீழாமன்மனதற்ற
பரிசுத்தநிலையயருளவாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொருநீக்கமறநின்ற
பரிபூரணனந்தமே.

(டி)

பரிபூரணனந்தம்-முற்றியதுஆகயென

உ

பொருள் வணக்கம்

நிததியமாய் நிர்மலமாய்நிட்களமாய்
 நிராபயமாய் நிறைவாயநீங்காச்
 சுத்தமும் யத்தாரமுமார்ச் சமீபமுமாய்த்
 துரியநிதை சுடராயெல்லாம்
 வைத்திருந்த தாரகமாயானந்த
 மயமாகி மனவாககெட்டாச்
 சித்தானுருவாய்நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப்
 பெருவெளியைச் சிந்தைசெய்வாம்,

(க)

யாதுமனநினையுமந்த நினைவுக்கு
 நினைவாகி யாதுன்பாலும்
 பேசுமற நின்றயிருக்குயிராகி
 யனபருக்கே பேரானந்தக
 கோதிலமுதாம் நருமடிக்குணங்குயியொன்
 றறததனைக் கொடுத்ததுக காட்டிந்
 தீகில்பரா பரமானந்ததாந்தப்
 பேரொளியைச் சிந்தைசெய்வாம்.

[உ]

பெருவெளியா யைம்பூதம்பிறப்பிடமாய்ப்
 பேசாதபெரியமேரனம்
 வருமிடமாய மனமாகிகெட்டாத
 பேரினபயமாய் ஞானக்
 குருவருளாத் காட்டிடவு மன்பரைக்கோத்
 த்நவிழுங்கககொண்டப் பாலுந்
 தெரிவரிடாயக கலந்தெந்தப்பொருளந்தப்
 பொருளினையாஞ்சிந்தை செய்வாம்.

[ஊ]

இகபரமுமுபிர்க்குயிரை யானெனதற்
 றவ : ரவையெந்தராளுஞ்
 ககபரி பூரணமானநிராம்ப
 கோசரத்தைத் துரியவாழ்வை
 வகமழிழ வழுந்தேனே முக்கனியைக்
 கதாண்டை யமிர்தைநாடி
 மொருமொகெனவிருவிழிநீர முத்தினைப்பக்
 காமலக்கண் முழித்திநி -பாங்

[ச]

சூரதிசுலம் பிறப்பிடிப்புப்பந்தமுத்தி
 யருவுருவத் தனமைநாம
 மேதுமின்றி பெப்பொருட்குமெவ்விடத்தும்
 பிவிவகநின் பியக்கண் செய்யம்

சோதியைமாத் தூவெளியைமனதவிழ
நிறைவான தூரியவாழ்வைத்
திதில்பரமாம் பொருளைத் திருநெருளை
நினைவாகச் சிந்தைசெய்வாம்

(இ)

இந்திரசரலங்கனவு கானலினி
ரெனவுகலக மெமக்குத்தோன்றச்
சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா ஸழியாத
தற்பரத்தைச் சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகி முறனுந் தடையறவா
னந்தவெள்ளம் பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமெளனி மலர்தகாளை
யனுகினமும் வழுத்தல்செய்வாம்

(ஈ)

பொருளாகக்கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற்
பொருளாஃப் போதமாகித்
தெருளாகிககருதுமன்பா மிழகிரப்
பருகவந்த செழுந்தே னுகி
யருளாளோர்க் ககமபுறமென லுண்ணுத
பூரணவா னந்த மாகி
யிருஉரவினங்குபொரு ளியாதந்தப்
பொருளினையா மிடைஞ்சிற்பரம்

(ஐ)

அருமறையின் சிறப்பொருளாய்விண்ண வர்மா
முனிவர்சித்த ராதியானோ
தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கற்
பனைகடந்த செல்லமாமிக
கருதகயமலரின்மனை மெளலிலெண்ணை
யுடலுயிர்போற கலந்தெநநாளும
தூரியநெழுந்நத பெரியபொரு
ளியாததனைத் தொழுதலசொய்வாம்

(அ)

விண்ணுதிபூதமெல்லாந் தன்னகத்தி
லடக்கிவெறு வெளியாயனா ளுந்
கண்ணுரக்கண்டவனபர் கண்ணாடே
யானந்தக் கடலால்வேறென்
மெண்ணுதபடிக்கிரங்கித் தானாகச்
செய்தருளு மிதையேயுந்கள்
மண்ணுருஞ்சாந்தவரு டனைநினைந்து
கரமலர்க்கடலைமேற கொள்வாம்

(ஆ)

விண்ணிடைந்தவெளியாயென் மனவெளியிற்
கலந்தறிவார் வெளியினூடுந்
தண்ணிடைந்த போமுதாய்ச் சதானந்த

மாண்பொருந்தகையேயின்மா
 லுண்ணிறைந்தி போன்பா லுள்ளருகி
 மொழிஞாறி யுங்கையாகித்
 ளுண்ணிறைந்தபுன லுருப்பக்கா முகிழ்ப்ப
 றின்னருள்க்கருத்தில்கைப்பரம்-

(௨)

வேறு.

ஆதியந் தங்காட்டாதமுதலாயெம்மை
 யழிமைக்கா வளர்த்தெடுத்தவன்னையபோல
 நீதிபெறுங்குருவாகிமனவரக்கெட்டா
 நிசசயமாய்ச்சொச்சமதாய்நிமலமாகி
 வாதமிஞ்சுமயநெறிக்கரியதாகி
 மௌனத்தோர் டால்வெளியாய்வயங்காநின்ற
 சோதியையென்னுயிர்த்துணையகாழ்க்கண்ணீர்
 சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம்(௧௧)
 அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிலேறு
 யமர்ந்ததெனவுகிலாண்டமனைத்துமாகிப்
 யகர்வனவெல்லாமாகியல்லதாகிப்
 பரமாகிச்சொல்லரிய பாள்மையாகித்
 துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்கனெல்லாந்
 தேயாதவரிவாகிச் சுத்தமாகி
 நிகரில்பசுபதியானபொருளாகாடி
 நெட்டிபிர்த்துப்பேரன்பா னினைதல்செய்வாம் (௧௨)

பொருள்வணக்கம் முற்றியது ௨௨.

சின்மயானந்தகுரு

(*)-3-௧-௧(*)

அங்கைகொடுமலர்தாவிபங்கைது புளகிப்ப
 வன்விரு லுருகிவிழிநீ
 காராகவாராத முத்தியினதாவேச
 வாகைக் கடற்கண்முழிச்
 சங்கரகவம்புவே சம்புவேநின்வமொழி
 தமுதமுத்திடவ ணங்குரு
 சன்மாரக்கநெறியிலாத் துன்மாரக்கனென்புந்
 தன்னருள் கொடுத்தான்வையோ

துங்கமிருபக்குவச்சனகன்முத்தன்முனிலோர்க
 டொழுதருகின்றிற்புப்பன்
 சொல்லரியநெரியையொரு சொல்லாணுனத்தியே
 சொருபாணுதிருட்டி
 செங்கமலபீடமேற்கல்லாணுக்குள்வனா
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
 சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
 சிம்மயா னந்த குருவே (க)

ஆக்கையெய்யுயிழ்கரையை மெய்யென்றபாவிரா
 னத்துவிதவாஞ்சையாத்
 லரியகொம்பித்தேனைமுடவனிச் சித்தபடி
 யாகுமறிவவிழவின்பந்
 தாக்குய்விலையேதிநாட்சரியைகிரியாயோம்
 சாதினெய்யித்தெல்லாஞ்
 சீனமாரீக்கமல்லவிவைநிறகவென்மாரக்கங்கள்
 சாராதபேரரிவதாய்
 வரக்குமனம்கூங்காத்தூர்ணப்பொருள்வந்து
 வரங்க்கும்படிக்குயாயம்
 வருவிதது வட்டாத் பேரின்பமானசுக
 வாரியினவாய்மதித்து
 தேக்கித் தினைத்தநீ முன்னிற்ப தென்றுகாண்
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
 சிம்மயா னந்த குருவே (உ)

அவ்வியமிருக்கநா நென்தின்று வானவ
 மடைந்திட்டிருக்கலோப
 மருளின்மைகூங்குள்நின்றுள்ளிருக்கலே
 லாசாபுககககககக
 வெவ்வியகுணம்புலிநுக்குமென்ன நிறுந்
 மெய்யநீறிற்றிருக்க
 விதியில் அயென்னிலோபுரணென்னுமபுபுபு
 விரிக்கிலுரை வேறு முன்தேர்
 கவ்வுலமாகின் நநகபுரத்தினுத்
 கட்டிண்ட வுபிரகண் முர்த்து
 கழிதலவலியவரு ஞானசூர்த்தியே
 கதியாணுமிருவீட்டு
 செவ்வகின்வளர்ந்தேர்க்குதிவியகுண்மேருவே
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே

சின்மயா னந்தகுருவே

(௩)

ஐவகையெனும்பூதமாதிரிய வகுத்ததனு

னசரசரபேதமான

யாவையும்வகுத்துநல் வதின்வயுமவகுத்துமறை

யாதிநூலையுங்வகுத்துச

சைவமூதலாவளவில் சமயமும்வகுத்துறமே

சமயங்கடந்தமோன

சமரசம்வகுத்துநீயுன்னைநான்னுக்கவுந்

தண்ணருள் வகுக்கவிலையோ

பொய்வளருநெஞ்சினர்களை கரணாதகாட்சியே

பொய்யிலார் மெய்யார்விவிற

போதபரிபூரணவகண்டதா கரமாவப்

போக்குவாவற்ற பெருருளே

தெய்வமறைமூழ்வானபிரணவசொருபிலே

சித்தாந்தமூத்திமூதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே

சின்மயானந்தகுருவே

(௪)

ஐந்துவகையாகின்றபூதபேதத்தினு

லாகின்ற வாகைகநீர்மே

லமீர்கின்றகுமிழியெனநிதகின்றதென்னநா

னறியாதகாலமெல்லாம்

புத்திமுகிமுதலுண்டிடுத்தின்ப மாவதே

போந்தநெறியென்றி ருந்தேன

பூராயமாகரின தருளவந்துணர்ந்தவிவை

போனவழி தெரியவில்லை

யெந்தநிலேபேசினு மிணங்கவிலைவல்லா

லிறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே

வெண்ணினனெஞ்சதுபுகரெனுந்துயிலுரு

திருவிழியுமிரவுபகலாயச

செந்தழவின்மெழுகாசதங்கமிவைவென்கோலே

சித்தாந்த மூத்தி மூதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே

சின்மயானந்தகுருவே

(௫)

காரிட்டவாணவக கருவறையிலறிவற்ற

கண்ணிலாகமுழுவியைப்போற்

கண்டெனடிருந்தவெமை வெளியில்விட்டில்லலாங்

காப்பிட்டதற்கிசைந்த

சின்மயானந்தகுரு.

பேரிட்டுமெய்யென்று ஓசபாழ்ப்பொய்யடல்
 பலக்கவினையமுதமுட்டிப்
 பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகின்ற
 பெரியவினையாட்டைமைத்திட்
 டேரிட்டதன்கருதிமொழிதப்பின்கனைவிட்
 டுடந்றவுருக்கியுடர்தீர்த்
 திரவுபகலில்லாதபேரின்பவிட்டினி
 லினாந்துதுயில்கொண்மினென்று
 சீரிட்டவுலகன்னை வடிவானவெந்தையே
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 கிரகிரிவினங்கவருதகூணுமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே.

(க)

கருமருவுகுகையனையதாயத்தினடுவுட்
 கனிம்புதோய்மெம்மனையயான்
 காண்டகவிருக்குநீரூரனவனன்முட்டியே
 கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
 பருவமதறிந்துநின்னருளானகுணிகைகொடு
 பரிசித்துவேதிசெய்து
 பத்துமாற்றுத்தங்கமாக்கியேபணிகொண்ட
 பகூத்தையென்சொல்லுவே
 னருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
 மாகியாமந்தமீது
 மத்துவிதநிலையராயென்னையாண்டென்னடிமை
 யானவர்களறிவினுமிந்
 திருமருவுகல்லாலடிகளீழும்வளர்கின்ற
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
 கிரகிரிவினங்கவருதகூணுமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே

(ச)

கடுதலுடன்பிரித லற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்
 குவிதலுடன்விரிதலற்றுக்
 குணமற்றுவிரவினெடுபோக்கற்றுநிலையான
 குறியற்றுமலமுமற்று
 காடுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்பக்கமென
 நணனுதலு மற்றுவிந்து
 காதகந்தைவகைப்பூதபேதமுமற்று
 ஓரதுருவின்ஓரானமற்று
 வாடுதலுமற்றுமேலொன்றறநிரண்டற்று
 வாக்கற்றுமனமுமற்று

மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே
வாய்மதித்துண்டவசமாய்த்
தேதெலுமற்றவிடிலையென்றமெனவியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே

(அ)

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமெனவியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தானினையென்முடிசூட்டியருவிற்சாமாஜியே
சாகுதேசம்பரதாய
மோராமன்மந்திரமுமுன்மைமுதலிலே
யொன்றோழாண்டெனும்
லொளியெனவும்வெளியெனவுமுருவெனவு
மொவியெனவுமுணர்வுருமத்
பாராதுபார்ப்பதேயேதுசாதனமற்ற
பரமவனுபூகிவாய்க்கும்
பண்பென்றுணர்த்தியதுபாராமலந்நிலை
பதிந்தநின்பழவடியர்தஞ்
சேராயிருக்ககரின தருள்வேண்டி மையனே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே

(ஆ)

பேதமாயாதிகடுவந்தமுமிலாததாய்ப்
புனிதமாய்விசாரமாய்ப்
பேரக்குவரவில்லாதவின்பமாய்நின்றநின்
பூரணப்புகழிடமதா
வாதரவுவையாமல் நிவினேமறைப்பதுநி
னருள்பின்னுமருவின்மைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநினருளாகிலொளியனேந்
கறிவாவதேறிவிலா
வேதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
கிடானகாயமேதென்
விசைசரகதந்தரஞ் சிறிதுமிலையிசபர
மிரண்டிணுண்மலைவுதீர்த்
தீதிலுள்கொண்டினியுணர்த்தியெனையாள்வையோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே

(இ)

பத்திரெநிறிலேநின்று நவகண்டபூமிப்
 பரப்பை வலமாகவந்து
 பாவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும்
 பசிதாக மின்றியெழுநா
 மத்திடைகின்றுமுதிர் சருகுபுநல்வாயுவினை
 வன்பசி தனக் கடைத்து
 மெனனத்திருந்துமுயிர் மலைநுழைவுபுக்கியு
 மன்னுதச் நாடிமுறறுஞ்
 சுத்திசெய்தும்மூலப்ராணனோ டங்கியைச்
 சோமவட்டத் தடைத்துஞ்
 சொல்லரியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
 டோறுநிலை நிற்கவீறு
 சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகடிகூடுமோ
 சித்தாந்த முத்திமுதலே
 சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணமூர்த்தியே
 சின்மையா னந்த குருவே.

(௨௧)

சின்மயானந்தகுரு-முற்றியது - ஐ - ௨௨

மெனனகுருவணக்கம்

ஆசைநிகளத்தினை நிர்ததூளிபடவுதறி
 யங்காரமுனையை பெறறி
 யளதுவிதமதமாகி மதமாறுமாறாக
 வங்கைபினவிலாழி யாககிப
 பாசவிருடன்னிழ லெனசுகளித்தார்த்துமேற்
 பார்த்துப் பரந்தமனதைப்
 பாரித்தகவனமாய்ப் பூரிககவுண்டுமுக
 படாமன்ன மாயைநூறித்
 தேசபெறநீவைத்த சினமுதராவகுச்ச
 செங்கைக்குளே யடங்கிச்
 சின்மயானந்தசுக வெள்ளப்படிந்துகின
 றிருவருட் பூர்த்தியுநன
 வாசமுறுசறசார மீதென்னெயாருஞ்ஞான
 மத்தகெச மெனவளாததாய்
 மந்தரகுருவேயோக தந்தரகுருவேமூலனை
 மாபிலவரு மெனன்குருவே

(௨௨)

ஐநதுவகையாகின்ற பூதமூதனுதழு
 மடங்குவெளியாக வெளிசெய்ய

தத்யாமைவழிவாகி பிழிவாகவழிவார்க
 ளறிவாக நின்றிழியிற்
 சிந்தையழிவென்று ஈழ்மாவிருத்திமேற்
 சின்னையமாநத வெள்ளந்
 தேக்கிதனைத்துநா ன்னுவாயிருக்கநீ
 செய்கித்ர பிநநன் னுகா
 னெந்தைவடநாற்பரம குருவாழ்கவாழ்வரு
 ள் னியநந்த மரபுவாழ்க
 வென்றழியாமனமகிழ வேதாகமத்துணி
 பரண்டில்லை பெர்ன் நென்னவே
 வந்தகுருவேவீறு சிவஞானசித்திநெறி
 மெளனோப தேசகுருவே
 மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
 மரபில்வரு மெளனகுருவே

(௨)

ஆதிக்கநல்கினவ ராரிந்தமாயைக்கெ
 னறிவன்றி யிடமில்லையோ
 வந்தரப்புவழ்பமும் கசனவின்னீருமோ
 ரவசரத் துபயோகமோ
 போதிதநிலையையு மயக்குதேயபயநாள்
 புககவரு டோற்றிடாமற்
 பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாநிறுத்தியெண்
 புத்திக்கு னீந்திரசாலஞ்
 சாதிக்குதேயினை வெல்லவுமுபாயந்
 தந்தருள்வ தென்றுபுகல்வாய்
 சண்மதஸ்தாபனமும் வேதாந்தசித்தாந்த
 சமரசநிரவாக நிலையு
 மாதிக்கொண்டப பரப்பெலாமறியவே
 வந்தருளு ஞானகுருவே
 மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
 மரபில்வரு மெளன குருவே

(௩)

மின்னையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு
 விழிகொண்டு மையஸ்பூட்டி
 மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றுவளர்மாட
 மேல்விடுசொர்க்க மென்றும்
 பொன்னையழியா துவளர்பொருளென்று போற்றியிப்
 பொய்வேஷ மிகுகூட்டிப்
 பொறையறிவுதுறவி தனாதிகற்குணமெல்லாம்
 போக்கிலே போக விட்டித்

தன்னிகரி லோபாதி பாழம்போய் பிடித்திட
தரணிமிசை லோகாயுதன்
சமையநடை சாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சிவானு பூதி
மன்னவொரு சொற்கொண்டெனைத்தடுத்தாண்ட
பின் வாழ்வித்த ஞான குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மொளகுருவே (ச)

போனகமிருக்கின்றசாலையிடவேண்டிவ
புசித்தபிற்கிருக்குமதுபோற்
புருஷர்பெறு தர்மாதிவேதமுடனாகமம்
புகலுமதினூலாம்பயன்
ஞானநெறிமுக்யநெறி காட்சியனுமானமுத
காணவீதங்கடோர்ந்து
காணனெனக்குளறுபடைபுடைபெயர்த்திடவு
நான்குசாதனமு மோர்ந்திட்
டானநெறியரஞ்சரியைவாதிசோ பானமும்
றனுபகூ சம்புபகூ
மாமிருவிகற்பமுமாயாதி சோவையு
மறிந்திரண்டொன்றென்னுமோர்
மானதவிகற்பமற வென்றுநிற்பதுமது
மரபென்றபரம குருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மெளனகுருவே (இ)

கல்லாதவறியுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
கருணைசிறிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங் கொலைகளவுகட்காமமாட்சியாக்
காதலித்திடெனஞ்சமும்
பொல்லாத பொய்மொழியுமல்லாதுநன்மைகள்
பொருந்துகுண மேதுமறியேன்
புருஷர்வடி வானதேயல்லாதுகனவிலும்
புருஷார்த்த மேதுமில்லே
னெல்லாமறிந்தநீயறியாததன்மெனக்
கெவ்வண்ண முய்வண்ணமோ
விருநாயிருளென்றவர்க்கொளிதாரகம்பெறு
மெனக்குளின்னருடாகரம்
வல்லானெனும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
வஞ்சகனையாள் நினைவாய்

மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மெளன குருவே

[சு]

கானகமில்ங்குபுலி பகவொடுகுலாவுநின்
கண்காண மத்யானை

கைகாட்டவுங்கையா நெகிழ்க் கெனப்பெரிய
காட்டைமிக வேந்தி வருமே

போனகமமைந்ததென வக்காமதேனுநின்
பொன்னழியி னீன்றுசொலுமே

புவிராசர்கவிராசர் தவராசனென்றுனைப்
போற்றிசய போற்றியென்பார்

ஞானகருணைகர முகங்கண்ட போதிலே

நவநாத சித்ததா கருமுன்
னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வாம தேவர்முதன்

ஞானிகளு முனைமெச்சு வார்
வாகனமுமண்ணகமும் வந்தெநிர் வணங்கிமுன்

மகிமையது சொல்ல வெளிதோ
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மெளன குருவே

(எ)

சுருகுபலபகூணிகளொருகோடியல்லாத்
சகோரபட்சிகள் போலவே

தவனிலவொழுகமீர்த தாரையுண்டழியாத
தன்மையானந்தகோடி

யிருவினைகளற்றிரவுபகலென்பதறியாத

வெதாந்த மொள ஞான
வின்பரீஷ்டையார்கோடி மணிமந்த்ரசித்தினிலே

யெய்தினர்கள் கோடிருமுக்
குருமணியிழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தினமிசை

கொலுவிற்றிருககுநிள்ளைக்
கும்பிட்டனந்தமுறைதெண்டனிட்டென்மனக்

குறையெலாந் தீரும்வண்ண
மருமலொடுத்திணிநு தானையர்சசிக்கவெனை

வாவெனறழைப்பதெந்நாண
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமெளனகுருவே

(அ)

ஆங்கா மானகுல வேடவெம்பேய்பாழாத

வானவத்தினிம்வலிதுகா

ணறிவினை மயக்கிடு நடுவறியவொட்டாதி

பாடுதொன்றுதொடினுமதுவாய்த்

தங்கரதுமொழிபேசு மரிகரப்பிரமதி
 தம்மொடு சமானமென்னுந்
 தடையற்றதேரிலஞ்சுருவாணிபேரலவே
 தன்னிலசையாதுநிற்கு
 மங்காரெனக்குறிகரென்னப்பிரதாபித்
 திராவண காரமாகி
 மதியவெளி யெங்கணுந்தன்னரசு நாடிசெய்
 திருக்குறிதனோடேநேரமும்
 வாங்காவி லாவடிமை போராட முடியுமோ
 மௌனோபதேச குருவே
 மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன
 மரகிலவரு மௌன குருவே

(க)

பற்றுவுருவிதமாகியொன்றைவிட்டொன்றைப்
 பற்றியுறலகிருமிபோலப்
 பாழஞ்சிந்தைபெறநான் வெளியாக நின்னருள்
 பகர்ந்துமரியென்றுவிதமோ
 சிறற்றிவதனறியு மெவரேனுமொருமொழி
 திடுக்கென் றுரைத்தபோது
 சிந்தைசெவியாகவேபடையுறைய வுதரவென
 தீடுஞ்சமளவளாவ
 வற்றுணரவுணர்வற்றுன் மததவெறியினர்போல
 வுளறுவேன்முத்திமார்க்க
 முணர்வதெப்படியினபதுனபஞ் சமானமாக
 யுறுவதெப்படியாயினு
 மற்றெனக்கைநீ சொன்னவொரு வார்த்தையினை
 மலையிலக கெனநம் பினேன
 மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
 பரபிலவருமௌனகுருவே

(ஐ)

மௌனகுருவணக்கம்-முற்றியதுஅஃசுசு

குருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமயநிரஞ்சனநிராலம்ப
 நிரவிஷய கைவல்யமா
 நிஷ்களவசங்கசஞ்சலாகிதநிர்வசன
 நிர்த்தொந்தரித்தமுத்த
 தம்மரவிஸ்வாதீதவ்யோமபரிபூரண
 சாதானந்த ஞானபகவ

சம்புசிவசங்கரசர்வேச வென்றுநான்
 சர்வகாலமுநினைவனே
 வறபுதவகோசா நிவர்த்திபெறுமன்பருக
 கானந்தபூர்த்தியான
 வத்துவிதநிசசயசொருபசகூடாக்கா
 வனுபூதியனுருதமுங்
 கற்பனையறக்காணமுககணுடன்வடநிழற்
 கண்ணாடிருந்தகுருவே
 கருதரியசிறசபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே

[க]

மண்ணுதியைந்தொடுபுறத்திலுளகருவியும்
 வாக்காதி சுரோத்ராடியும்
 வளர்கின்றசந்தாதி மனமாகிலையாதி
 மனனுசுததாதிபுடனே
 தொண்ணூற்றொடாமுமற் றுள்ளனவுமெளனியாயச்
 சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
 தூவெளிய தாயகண்டானந்தககவரரி
 தோறறுமதை யென்சொல்லுகேள்
 பண்ணுருமிசையினொடு பாடிப்படித்தருட்
 பானமெநெறி நினறுதவருப
 பக்குவவிசேஷராய்நெக்குநெக்குருக்ப
 பணிநதெழுந் திருகைகூப்பிக
 கண்ணுகலாபுரளநின்றவனபரையெலாங்
 கைவிடாக்காட்சியுறவே
 கருதரிய சிறசபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே

[உ]

எல்லாமுனடிமையெயெல்லாமுனுடைமையே
 யெல்லாமு னுடைய செயலே
 யெங்கணும்வியாபிரீயெனறுசொலுமியல்பென்
 றிருக்காதி வேதமெல்லாநு
 சொல்லான் முறகடியது மிக்கவுபகாரமாச
 சொல்லிந் தவருமவிண்டு
 சொன்னவையுமிவைநலகுருவானபேரு
 தொகுத்தநெறிதானுமிவையே
 யல்லாமலிலையென்நன்றாவநிந்தே
 நநிநதபடிநின்றுசுகநா
 னாகாதவண்ணமேயில்வண்ணமாயினே
 னதுவுநின் தருளென்னவே

கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினே
கதிக்குவகையேது புகலவாய்
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக கடவுளே

(௩)

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருனாதம
பகூழ்மோ வெனது பகூழ்ம்
பார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்தநிலைகுலையாது
பரமவெனியாக வொருசொற்
றிட்டமுடன்மெளனியா யருளசெய்திருகவுஞ்
சோராம லாரா கநான .
சிறுவிகெட்டியதி னடிசேற்றையுண்டெண்டு
தேக்குகிறி யாராகள்போல
நட்டணையதாக்கற்ற கல்வியும்விவேகமு
நன்னிலய மாகவுன்னி
நானென்றுநீயென் றிரண்டில்லையென்னவே
நடுவேமுளைத்த மனதைந்
கட்டவறியாமலே வாடினெனப்போது
கருணைக் குறித்தாவனே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணா கரக கடவுளே

(௪)

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
மெய்யான மெய்யை யெல்லா
மெய்யெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமில்
மெய்யேது மறியாவெறும்
பொய்விடாப்பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான
பொய்யானபொய்யை யெல்லாம்
பொய்யெனவண்ணமேபுகலவைத்தாயென்ற
புன்மையேனென்செய் குவேன
மைவிடாதெழுநீல கண்டகுருவேவிஷ்ணு
வடிவான் ஞானகுருவே
மலர்மேவிமறையோது நான்முகக்குருவே
மதங்கடொறு நின்றகுருவே
கைவிடாதேயென்ற வன்பருககன்பாய்க்
கருத்தா டெணர்ந்து குருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணா கரக்கடவுளே

(௫)

பண்ணேனுனக்காக பூசையொருவடிவிலே
பாவித் திறைஞ்ச வாங்கே

கருணாகரககடவுள்

பார்க்கின்ற மலருநீயெய் மிருத்தியப்
 பனிமலரெடுக்கமனமு
 நண்ணெனலாமவிருகைதான் குவிக்கீவெனீ
 னுனுமென்னுளநீற்றிநீ
 நான்கும்பிடும்போ தரைக்கும்பிடாதலா
 னுன்பூசைசெய்யன முறையோ
 விண்ணெவி னுதியாம்பூதமேநாதமே
 வேதமேவேதாந்தமே
 மேதகககேளவியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
 வித்தேயவித்தினமுனையே
 கணணிகருத்தேயெ நெண்ணெயெழுத்தே
 கதிககான மோனவடிவே
 கருதரிய சிறசபையி லானந்தநிரத்தமிடு
 கருணா கரக கடவுளே

[சு]

சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
 தானவந்து முற்றமுமெனலாற்
 சகமீ திருந்தாலுமரணமுண்டெனபது
 சதாநிஷ்டர்நினைவதிலை
 சிந்தையறி யார்க்கீது போதிப்பதல்லவே
 செப்பினும் வெகுதாக்கமாந்
 திவ்யகுண மார்க்கண்டர்க்கராதிமுனிவோர்கள்
 சித்தாந்தநித்யரலவோ
 விந்த்ராதிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுள்
 நிருககாதி வேதமுனிவ
 ரொண்ணரிய கணநாதா நவநாதசித்தர்கள்
 விரவிமதியாதியோகாள்
 கந்தருவாகினராகள மந்தையர்களியாவருங்
 கைகுவித்திடுதெய்வமே
 கருதரிய சிற்சபையிலுனந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரககடவுளே

(எ)

துள்ளுமறியாமனதுபலிகொடுத்தேன்கர்ம
 துஷ்டதே வதைகளிலை
 துரியநிறை சாந்ததேவதையாமுனககே
 தொழும்பன்ன வபிஷேகநீ
 ருள்ளுறையி லென்னுவினைவேததியம்ப்ராண
 னெங்குமதிதூபதீப
 மொருகாலமன்றி துசதாகாலபூசையா
 வொப்புவித் தேன்கருணைகூடா

தெள்ளிமறை வடியிட்ட வழுதப்பிழம்பே
 தெளிந்ததேனேசீனியே
 திவ்யரச மிழாவுந்திரண்டொழுபாகே
 தெவிட்டாதவனந்தமே
 கள்ளனறிவூட்டிமெள்ளமெள வெளியாய்க்
 கலககவரு நலலவுறவே
 கருதரியசிறசபையிலா வந்தநிரத்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே

(அ)

உடல்குழையவென பெலாநெக்குருக விழிநீரக
 ஸ்ரமமென வெதும்பியூற்ற
 ஓசிகாந்தத்தினைக கண்ட ஹுகல்போலவே
 யோருறவு முன்னியுனனிப
 படபடென நெஞ்சம்பெ தத்துணைமுகமுறப்
 பாடியாடிக்குதித்துப்
 பனிமதி முத்திலேநிலவையுனனகை
 பரப்பியாராதாரா தெழுந்து
 மடலவிழுமலையென வந்தித்ததுகூப்பி
 வானேயயானிலைப
 மழையேமழைதாரை வெள்ளமேநீழி
 வாரியெனவாழத்தேயேதுறுங்
 கடன்மடைதிறந்தனைய வளபரன்புககெளியை
 கண்ணெஞ்சனாக கெளியையோ
 கருதரியசிறசபையிலா வந்தநிரத்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே

(ஆ)

இங்கற்றபடியங்குமென வறியுநல்லறிஞ்
 கொக்காலமுமழுதவுவா
 நின்சொறவறாபொய்மையாமிழுக குரையா
 நிரங்குவார் கொலைகள் பயிலா
 சங்கற்பசிததரவருள்ளக்கருத்திலிலுறை
 சாடகிரீ மிகபரத்துஞ்
 சந்தான கற்பகததெளிவாயிருந்தே
 சமஸ்தவினபமுழுதவுவாய்
 சிவகத்தையொத்தனைப் பாயவருவினையினைச்
 சேதிககவருசிம்புளே
 சிந்தாகுலத்திமிரமகலவருபானுவே
 தீனனேன்கறையேறவே
 கங்கற்றபேரானை வேள்ளத்தின்வளரருட்
 ககனவட்டக்கப்பலே

கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே

(௨)

கருணாகரக்கடவுள்-முற்றியது ஆக-இசு.

சித்தர்கணம்

இக்கொடுத்திகந்தமும் மனவேகமென்னே—

செனரோடியாழ்வருவீர்

செம்பொன்மகமேருவொடு குணமேருவென்னவே

திகழ்துருவனளவளாவி

யுகரமிகுசகரதரனென்னநிழீர்கையி

வந்ததமிழுமாசமனமா

வோரோழுகடலையும் பருகவல்லீரிந்தர

ஹலகுமயிராவதமுமே

எகக்கெளியபந்தா வெடுத்தினியோடுவீர்

ககனவட்டத்தையெலலாங்

கடுகிடையிருத்தியே யஷ்டகுலவெற்பையுங்

காட்டுவீர்மேலுமேலு

மிககசித்திகளெலாம வலவநீரடிமைமுன்

விளங்கவரி சித்தியிலையோ

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசரனனிலைபெற்ற

வித்தகச சித்தர்கணமே

(க)

பாட்டளிதுடைநுவுளர்கற்பகநீழலைப்

பாரினீடைவரவழைப்பீர்

பத்மநிதிசங்கநிதியிருபாரிசத்திலும்

பணிசெயுநதொழிலாளாபோற்

கேட்டதுகொடுத்துவாநிற்கவைப்பீர் பிச்சை

கேட்டுப் பிழைப்போரையுங்

நீர்ப்பதியாககுவீர்கதபாந்த

கேணியிடைகுறுகவைப்பீ

ரோட்டினையெடுத்ததாயிரதெட்டுமாற்றாக

வெள்ளிவிடும பொன் னாகுவி

ருரகனுமினப்பாறையோகதண்டத்திலே

யுலகுசமையாகவருளான்

மீட்டிடவும்வல்லநீ. ரெனமனக்கல்லையனன்

மெழுகாககிவைப்பதரிதோ

வேதாந்தசித்தாந்தசமரசரனனிலைபெற்ற

வித்தகச சித்தர்கணமே

(உ]

பாரொடுநன் னீராகி யொன்றாடொன் றாகவே
 பற்றிலய மாரு போது
 பரவெளியின்மருவுவீர கற்பாந்தவெள்ளம்
 பரந்திடினதற்குமீதே
 நீரிலுறை வண்டாய்த்துவண்டிவையோகநிலை
 நித்பீர் விகற்ப மாகி
 நெடியமுகிலேமும் பரந்துவருஷிக்கிலோ
 நிலவுமதி மண்டலமதே
 யூரொன விளங்குவீர் பிரமாதிமுடிவிலவிடை
 யூர்தியருளாலுலவுவீ
 ருலபங்கள்கீழ்மேலதாகப் பெருங்காற்
 றுலாவினற்றாரணையி னான்
 மேருவென வசையாம னிற்கவல்லீருமது
 மேதக்கசித்தியெளிதோ
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசனன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர் கணமே

[௩]

எண்ணரியபிரிவிதனின் மானிடப் பிறவந்தா
 னியாதினும் மரிதரிதுகா
 னிப்புறவி தப்பினுலெப்பிறவிவாய்க்குமோ
 வேதுவருமோ வறிகிலேன்
 கண்ணகனிலத்துநா னுள்ளபொழுதேயருட்
 ககனவட்டத்தினின்று
 காலூன்றிநின்று பொழியானந்தமுகிலொடு
 கலந்துமதியவச முறவே
 பண்ணுவதுநன்மையிந்நினைபதியுமட்டுமே
 பதியாயிருந்ததேகப்
 பவுரிகுலை யாமலேகௌரிகுண்டளியாயி
 பண்ணவிதனருளினுலே
 விண்ணிலவுமதியமுதமொழியாது பொழியவே
 வேண்டிலேனுமதடிமைநான்
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசனன்னிலைபெற்ற
 வித்தகச்சித்தர்கணமே

(௪)

பொய்திகமுமுலகநடை யென்சொல்கே னென்சொ
 ல்கேன் பொழுதுபோக்கே தென்னிலோ
 பொய்யுடனியித்தம்புசிப்புக்கல்நதிடல்
 புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
 கைதவமலாமவிது செய்தவமதல்லவே
 கண்டெட்டபேர்க்கும்வெளியாய்க்

சித் த ர் க ண ம்

கண்டதிதுவிண்டிதைக்கண்டித்தாநிற்றெலக்'

காலமோவதையறி கிலேன்
மைதிகழு முகிலினங் குடைநிழற் றிடவட்ட
வரையினொடுசெம்பொன்மேரு
மால்வரையின முதுகூடும் போகதண்டககோல்
வரைந்துசெயவிருதுகாட்டி
மெய்திகழு மஷ்டாங்கயோக பூமிக்குள்வளர்
வேந்தரேகுணசாந்தரே
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச சித்தர்கணமே

(௫)

கெசதுரகமுதலானசதுரங்கமனமாகி
கேள்வியி னிசைநதுநிறயக்
கெழுகொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலுங்
கிள்ளாககுசெல்லமிக்க
கெசவிதம தாயநின்றநாதங்க ளோலிடச
சிங்காசநாகுபர்களாயத்
திக்குத்திகந்தமும்பூரண மதிக்குடை
திகழநிதிட வசந்தகால -
மிசையமலா மீதுறைமனம்போலவானந்த
மதயமேறகொளநுமவண்ண
மென்றைககுமழியாத சிவராச யோகமா
மிநத்ராகி தேவர்களெலாம்
விசயசய சயவென்ன வாசிசொலவேவெகாஹு
விருககுதும் பெருமையெளிதே
வேதாத்தசிந்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச சித்தர்கணமே.

(௬)

ஆணிலேபெண்ணிலையென்போலவொருபேதை
யகிலத்தின மிசையுள்ளதோ
வாடியகறங்குபோலேடியுழல் சிந்தையை
யடக்கியொரு கணமேனும்யான்
காணிலேன் விருவருளையல்லாதுமெளனியாய்க்
கண்மூடியோடு மூசசைக்
கட்டிக்கலமாதியை முட்டவே மூலவெங்
கனவினை யெழுப்பநினைவும்
பூணிலேனிற்றைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலேபோகவிட்டிப்
பொய்யுலகனையினையினுங்கடையான
புன்மையே னின்னமின்னம்

விணிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீர்
வெளிப்படத் தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே.

[௭]

கன்னலமு தெனவுமுக்கனியெனவும்வாயுறு
கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கடவுளர் கடந்ததலவமுதமுதுபேய்போற்
கருத்திலெழு கினரவெல்லா
மென்னதறி யாமையறிவென்னுமிருபகுதியா
லீட்டுதமிழென்றமிழினுக
கின்னல்பகராதுலகமாராமமேலிட்
டிருத்தலாலித்தமிழையே
சொன்னவனியாவனவன் முதலித்திகளெலாந்
தோயந்தநெறி யேபடித்தீர்
சொல்லுமென வவர்நீங்கள்சொன்னவையிற்சிறிது
தோயந்தகுணசாந்தனெனவே
மின்னல்பெறவேசொல்லவசசொல்கேட்டடிமைமனம்
விகசிப்ப வெந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே.

[௮]

பொற்பினெடுகைகாலில வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
போந்திடையொடுக்கமுறலாற்
பொலிவான வெண்ணீறுபுகியேயருள்கொண்டு
பூரித்த வெண்ணீரமையா
லெற்படவிளங்குககனத்திலிமையாவிழி
யிசைந்துமேனோக்கமுறலா
லீரவுபகலிருளான கனதந்திபடநூறி
யிதயங்களித்திடுதலாற்
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையினூரியது
படைத்துப்ரதாபமுறலாற்
பனிலெயில்கள்புகுதாமனெடியவான்றொடர்நெடிய
பருமரவனங்களாறும்
வெற்பினிடையுறைதலாற்றவராஜசிங்கமென
மிக்கோருமைப்புகழ்வர்கண்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே.

[௯]

கல்லாதபேர்களைநல்லவர்க ணல்லவர்கள்
கற்றுமயிலிலலாதவென்

கன்மத்தையென்சொலவன மதியையென்சொல்லு
வேன்னைவலய ஞானநீதி
நலலோருரைக்கிலோ, கல்முழுக்கியமென்று
நாட்டுவேன கர்மமொருவ
ஹைமனலோபழைய ஞானமுக்கியமென்று
நவிலுவேன வட்டமொழியிலே
வலலானொருத்தன வரவுந்த்ராவிடத்திலே
வந்ததா விவகரிப்பேன்
வலலதமிழறிஞாவரி னங்கனேவடமொழியின்
வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன்
வெலலாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த
வின்கையென் முதகிதருமோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமாசனனிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தா கணமே

[௨]

சித்தாக்ணமுற்றுப்பெற்றது ஐ. சு. சு.

~~~~~

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமையெததனை குணக்கேடடைநீக்குமக்
குணமொன்று மொன்றிலேன்பாற
கோரமெததனைபகை, பா,தமெததனையவன
குணங்களைத்தனை கொடியபாழந்
கல்லாமையெத் தனையகநதையெததனைமனக்
களளமெததனை யுள்ளசற
காரியஞ்சொலவிட, று மறியாமையெததனை
கடிககென றமைத்தவருளிற
செல்லாமையெத்தனைவிர் தாகோஷடியென்னிலோ
செலவதெத் தனைமுயற்சி
சுந்தையெத்தனைசலன மிந்தரசாலமபோன்ற
தேகத்தில வாஞ்சைமுதலா
யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
யானே னிவைகருமாறொ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே

[௩]

தொருளாகிமருளாகி யுழலுமனமாயமனஞ்
சோநதுவளா சித்தாகியச
சித்தெலாஞ், சூழநதகிவ சித்தாய்வித்தாமாய்த
திரமாகி நானுவிதப்

பொருளாகியப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
 புலனுமா யைம்பூதமாய்ப்
 புறமுமா யகமுமாய்த் தூரஞ்சம்பமாய்
 போக்கொடு வரத்துமாகி
 யிருளாகியொளியாகி நன்மைதிமையுமாகி
 யின்றாகி நானையாகி
 யென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
 யிவையல்ல வாயின்னை
 யருளாகியின்றவர்க ளறிவுதல்லாலொருவ
 ரறிததற கெளிதாருமோ
 வண்டபகிரண்டமுமடங்க வொருநிறைவாகி
 யானந்த மானபரமே.

[உ]

மாறுபடுதர்க்கந் தொடுக்கவறிவார்சான்
 வயிறறின பொருட்டதாக
 மண்டலமும்விண்டலமு மொன்றாகி மனதுழல
 மாலாகிநிறகவறிவார்
 வேறுபடுவேடங்கள் கொள்ளவறி வாறென்றை
 மெணமெணன் நகம்பேறதாம்
 வித்தையறிவாரெமைப் போலவே சந்தைபேரன்
 மெய்நூல் விரிக்க வறிவார்
 சிறுபுலிபேற்கீறி மூசசைப்பிடித்துவிழி
 செக்கச சிவககவறிவார்
 திறமென்று தந்தம் மதத்தையேதாமத
 செய்கைகொடு முளறவறிவார்
 ராறுசமயங்கடொறும வேறுவேறுகிவினை
 யாடுமுனை யாவரறிவார்
 ரண்டபகிரண்டமு மிடங்கவொரு நிறைவாகி
 யானந்த மானபரமே

[ங]

காமிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுனனமண்டிய
 கடுப்பிசுதனககடைத்துங்
 கரன்வையிறிமூழையிர் கருங்கலயேச லசையாது
 கண்மூடி நொடிநிர்ந்தும
 தியினிடைவைகியுந் தோயமதி மூழ்கியுந்
 தேகங்கொள் பெலும்பாயத
 தெரியின்னுந் சென்னிமயிசுகள் கூடாகருந்வி
 தெற்றவெயி லாடிருந்நுந்
 வாயுவையடக்கியுமனத்தினையடக்கியு
 மெனனத்திலே யிருந்ருது

மதிமண்டலத்திலே கனல்செல்லவமுதுண்டு
வானமுடிநீந்துவறிஞ்
ராயுமறைமுடிவான வருணாடி னரடிமை
ங்கிலத்தைநாடன் முறையோ
வண்டபகி ரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே.

[ச]

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுக பேதமுந்
தொந்தமுட னிரத்தொந்தமும்
ஸ்தூலமொடுஞ்சூமமு மாசையுநிராசையுஞ்
செரல்வமொருசொல்லினமுடிவும்
பெத்தமொடு முத்தியும் பாவமொடுபாவமும்
பேதமொடபேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையுமருமையுட னெளிமையும்
பெண்ணினுடனுமறி
நித்தமு மனித்தமுமஞ்சனநிரஞ்சனமு
நிஷ்களமு நிகழ்சகளமு
நீதியுமனீதியு மாகியொடனாகியு
நிரவிஷய விஷயடிவு
மத்தனையுநீயல தெளத்தனையு மில்லையெனின்
யாங்களுநையனறியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே

(௫)

காராருமாணவக்கரட்டைக்களைந்தநக்
கண்டகங் காரமென்னும
கலலைபுளந்துநெஞ்சக மா னபூமுவெளி
காணத்திருதங்குமேனமேற
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
பதிததன்புநீராகவே
பாச்சியதுபயிராகு மட்டுமாமாயவன
பறவையனு காதவண்ண
நேராகநின்றவினை பேரகம்புசித்துண்ட
நின்னன்பர் கூட்டமெய்த
நினைவினபடிக்குநீ முன்னின்றகாப்பதே
நின்னருட் பாரமென்று
மாராறுமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
யாகினற துரியமயமே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மாணபரமே

(௬)

வானுகிபூதமா யுகிலாண்டகோடியாய்
 மலையாகி வளைகடலுமாய்
 மதியாகியிரவியாய் முறுளுவெலரமாகி
 வான்கருணை வெள்ளமாகி
 நானாகின்றவனு நீயாகின்றிடவு
 நானென்ப தறிந்திடாதே
 நானெனக்குளறி நானுவிசாரியாய்
 நானறிந் தறியாமையாய்
 போலுதிட்டவலி வெல்லவெளிதோயகத
 பொழுதுபுகு முன்கண்முடிப்
 பொயததுயிலகொன்வானறனை யெழுப்பவடிமோவினிப்
 போதிப்பு தெந்தெநறியை
 யானுலுமெனகொடுமை யனியாயமனியாய
 மாரபாலெடுத்து மொழிவே
 னண்டபகிடரண்மு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்த மானபரணே

(௭)

பெய்யினேன்புலையினேன் கொலையினேனின்னருள்
 புலப்படவறிந்து நிலையப்
 புனமையேனகலலாத நன்மையேனன்மைபோற்
 பொருளலப் பொருளைநாடும்
 வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேன்சிறியனேன்
 வினையினே னென்றெனனை
 விட்டுவிடநினைவையேற தட்டழிவதல்லாது
 வேறுகதி யேதுபுகலாய்
 துய்யனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான
 துணைவனே யிணையொன்றிலாத்
 துரியனேதுரியமும் காணவகித்தனே
 சுருதிமுடி மீதிருந்த
 வையனேயப்பனே யெனுமறிஞரறிவைவிட்
 டகலாத கருணைவடிவே
 யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
 யானந்த மானபரணே

(௮)

எத்தனைவிதங்கடான் கற்கினுங்கேட்கினுமென்
 னிதயமு மொடுங்கவில்லை
 யானெனுமகந்தைதா னெள்ளளவுமாறவில்லை
 யாதினும் மபிமாளமென்
 சித்தமிசைசூழுகொண்ட திகையோடிர்க்கமென்
 சென்மத்து நானறிகிலேன

சீலமொடுதெவ்விரதமொருகனவி லாயினுந்
தெரிசனங்கண்மெறியேன்
பொய்த்தமொழி யல்லான் மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
புகன்றிடேனபிறாகேட்கவே
போதிப்பதல்லாது சுமமாவிருந்தருள்
பொருந்திடாப்பேதைநானே
யத்தனைகுணக்கேட்கண்டதாக் கேட்டதா
வவனிமிசையுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்தமானபரமே.

[௬]

எககாலமுநதனக கென்னவொருசெயலீலா
வேழைநீயென்றிருந்திட்
டெனதாவியுடலபொருளுமெளனியாய்வந்துகை
யேற்றுநம தென்றவென்னே
பொய்ககால தேசமும்பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சையும்
பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
பொய்யுறவுபரதலும் பொய்யாகு நானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காவிருட்டனையவிருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியு மில்லை
மனமில்லையமனத்தினமில்லைவேறுமொரு
வரவில்லைபோக்குமில்லை
யக்காலமிககால மென்பதிலையெல்லா
மதிதமயமான தன்றோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே.

[௭]

ஆனந்தமானபர முற்றுப்பெற்றதுஆனந்த

சு க வ ரி

இன்னமிதுகனிபாகுகதகண்டுசீனிதே
னெனருசித்திடவலியவந்
தின்பங்கொடுத்தநினை யெந்நேரநின்னன்ப
ரிடையறா துருகிநாடி
புன்னியகருத்தவிழவுரைகுறியுடபுலெங்கு
மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி
புணர்வரியபேரின்பவனுபூதியுணர்விலே
புணர்வாரீக் ஞுள்ளபடிக்கான்

கன்னிகையொருத்திசிற் றின்பமவேம்பென்னும்
கைக்கொள்வள் பகருவத்திற்
கணவனருள் பெறின்புனே சொன்னவாறென்னென்க்
கருதி நகையாவளதுபோற்
சொன்னபடி கேட்குமிப்பேதைக்குறின்கருணை
தோற்றிற்சுகாரம்பமாஞ்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே (க)

அன்பின்வழியறியாத மெனனைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப்பெருக்கொடுத்துநா
னற்றேனலநதேனென
வென்புலமயங்கவே புத்தேற்றிவிட்டா
யிரகையொருவழியாயினு
மின்பவெளமாகவந்துள்ளங்களிககவே
யெனைநீகலந்ததுண்டோ
தனபருவ மலருக்கு மணமுண்டுவென்மிண்டு
தண்முகைதனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவணந்திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற மனியிருந்து
தனபமுறி னெங்ஙனையழியாதறின்னன்பர்
சுகமவுந்து வாய்க்குமுரையாய
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே (உ)

கலலேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென்
கன்னெஞ்ச முருகவிலையோ
கருணைக்கிணங்காத வன்மையையுநான்முக
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததேவாய்க்காலெனும்பொரு
வழக்குக்கிழக்கு முண்டோ
வானமாய் நின்றின்ப மவையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பாரங்கான்
பொல்லாதசேயெனிறறய்தள்ளனிதமோ
புகலிடம்பிழிது முண்டோ
பொய்வார்த்தை சொல்லிலேதிருவருட்கடினுமாய்ப்
புன்மையேனுவனந்தோ
சொல்லான் முழக்கிலோ சுகமில்லெமெனனியாய்ச்
சுமமா விருக்க வருளாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசகவாரியே.

(௧)

என்பெலா நெக்குடைய ரோமஞ் சிவிர்ப்பவுட
விளகமனதழலின்மெழுகா
யிலையறாநுகவருமழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிக ணீரிதைப்ப
வன்பினன் மூர்ச்சித்தவனபருக்கங்கனே
யமிர்தசஞ்சேவி போல்வந்
தானந்தமழைபொழிவையுள்ளன் பிலாதவெனே
யார்க்கரகவடிமைகொண்டாய்
புன்புலான் மயிரதோ னரம்பென்புமொய்த்திடு
புலைக்குடிலி லருவருப்புப்
பொய்யல்ல வேயிதனை மெய்யென நுகமபியென்
புங்கிசொலுமோபாழிலே
துன்பமாயலையோ வுலகநடையய்யவொரு
சொற்பனத்திலும் வேண்டிலேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசக வாரியே.

(ச)

வெந்நீர்பொறுதெனுடல் காலின்ருட்டைக்கவும்
வெடுக்கெனறசைத்தெடுத்தால
விழிபிமைதங்ஙனே தண்ணருளநாடுவேன்
வேறென்றையொருவர்கொல்லி
னந்நேரமையோவென முகம்வாடிநிப்பதுவு
பையரின்னருளறுபுமே
யரனலுமெத்தப் பயநதவனி யானெனனை
யாண்டநீகைவிடாதே
யிந்நேரமென்றிலையுடறசமையதாகவு
மெடுத்தாலிறக்கவென்றே
யெங்கெங்குமொருகோவையாயமுண்டாயினு
யிறைஞ்சுககராதியான
தொன்னீர்மை யாளர்க்குமானிடம்வகுத்தவரு
டுணையென நுகம்புகின்றேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசகவாரியே.

(௨)

பறறுவனவற்றிடு நிராசையென்றெருநூயி
பற்றிப்பிடிக்கு மியோகப்
பாங்கிறபிராணலய மென்னுமொருநூயியிவை
பற்றின்மனை மறுமென்னுது.

கற்பையஞ் சடைமெளனிதானேகனிந்தகனி
 கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
 கண்டதிந்நெறியெனத்திருவுளக்கனிவினெடு
 கனிவாய்திறந்து மொன்றைப்
 பெற்றவனுமல்லேன பெறுதவனுமல்லேன்
 பெருக்கத்த தவித்து ளறியே
 பெண்ணீர்மையென்னவிரு கண்ணீரினாத்துநான்
 பேய்போ விருக்கவுலகண்
 சுற்றிகைசெயயவே யுலையிட்டாயெனிற்
 சொல்லவினி வாயுமுண்டோ
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே

(சு)

அரும்பொரணே மணியே யெனன்பேயெனன்பான
 வறியே யெனறிவி லூறு
 மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
 னாடினே னாடிநாடி
 விரும்பியே கூவினே லுலறினேனலறினேன்
 மெய்சிவிர்த் திருக்கூப்பி
 விண்மாரியென்வெளிநுகண்மாரிபெய்வே
 வேசுற்றயர்ந்தே னியா
 னிரும்புநெர்நெஞ்சக்ககள்வன னாலுமுனை
 யிடைவிட்டு வின்ற துண்டோ
 வென்றுநீயன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ
 யாதேனுமறியா வெறிந்
 துரும்பனே நென்னினுங் கைவிடுதனீதியோ
 தொண்டொரடி கூட்டுகண்டாய்
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே

(சு)

பாராதியண்டங்க ளத்தனையும் வைக்கின்ற
 பரவெளியினுண்மை காட்டிப்
 பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றோய்ந்த
 பாவினேன்பரிசு காட்டித்
 தாராளமாய்விழ்க்கரிசுசித்தைகாட்டிச்
 சதாகாலநிட்டையெனவே
 சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலயந்
 தனைக்காட்டநான் செல்லுமோ
 காராரவெண்ணரு மனந்தகோ டுகணின்று
 காலூன்றினைழைப்பாழிதல்போற்

கால்விசி மின்னிப்பட்டர்ந்துபரவெனியெலாங்
 கம்மியானந்த வெள்ளஞ்
 சோராதுபொழியவே கருணையினமுழங்கியே
 தொண்டரைக்கவுழுகிலே
 சுத்தநிராக்ருணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுக வாரியே.

(அ)

பேதித்தசமயமோவொன்றுசொனபடியொன்று
 பேசாதுதுற வாகியே
 பேசாதபெரியோர்க ணிருவிகற்பத்தினுத்
 பேசாகள்பரம குருவாய்ப்
 போதிகஞ் முக்கணிற்றேநோமையாய்க்கைக்கொண்டு
 போதிபதாச்சுறியிலே
 போககுரவறவினப் நீக்கமறவசனமாய்ப்
 போதிப்படுதவரையனே
 சாதித்தசாதனமு மியோகாகணமதென்று
 சங்கிப்பராதலாலே
 தன்னிலேதானாயயாந்துவிடுவோ மெனத்
 தனியிருநதிடினங்குளே
 சோதிகசமனமா யயதனையேவினாடிமை
 சுகமாவதெப்படிசொலாய்
 சுத்தநிராக்ருணமானபரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே.

(ஆ)

அண்டமுடிதன்னிலோ பகிரண்டமதனிலோ
 வலரிமண்டல நடுவிலோ
 வன்னடுவிலோவாமிரதமதிநடுவிலோவன்ப
 ரகமுருகிமலர்கடுவித
 தெண்டமிடவருமூர்த்தநிலையிலோதிக்குந்
 திகந்தத்திலோவெனியிலோ
 திகழவிந்துநாதநிலை தன்னிலோவேதாந்த
 சித்தாந்தநிலைதன்னிலோ
 கண்டபலபொருளிலோ காணாதநிலையெனக
 கண்டஞ்ஞனியமதனிலோ
 காலமொருமுனையிலோ பிறவிநிலைதன்னிலோ
 கருவிகரலாங்குளைய்க்த
 தொண்டர்களிடத்திலோநீய்றறிருப்பது
 தொழுமபனெற்குளவுபுகலாய
 சுத்தநிராக்ருணமானபரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே.

(இ)

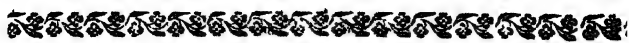
எந்தநாள்களுனைக் குறித்தாகுகாணெனவு
 மென்னிதயமெனைவாட்டுதே
 யேதென்று சொல்லுவேன் முன்னொழிபினமலைவநவு
 மிற்றவரையாதுபெற்றேன்
 பந்தமானிலிட்டமெழுகாதுள்ளங்
 பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
 பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
 பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ
 சிந்தையானதுமறிய வயென்னறிவிலறிவான
 தெய்வநீயன்றுயுளதோ
 தேகநிலையல்லவெயுடகப்பல்கப்பலாய்த்
 திரையாழியுடுசெலுமோ
 சொந்தமாயர்ண்டநீயறியார்கள்போலவே
 துன்பத்திலாழ்த்தனமுறையோ
 சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே

(106)

எந்நாளாழ்வாரிலே யுயிராழினைப்போ
 விருககவிலையோமனதெனு
 மியானுமென் னடபாமபிராணனுமெமைசடம
 தெனறுனைசுகிதென்றுமே
 யந்நாளிலெவனோபிரிதகா னதைககேட்ட
 வனறுமுதலின்னுவரைபு
 மறியாயமாயெமையடக்கிக்குறுக்கே
 யடாந்தரகபண்ணியெங்கண்
 முன்னாகநீயென்னகோடடைகொண்டாயென்று
 மூடமனமிகவுமேச
 முண்டெரியுமனவிட்டமெழுகா யுளங்கருகன்
 முறைமையோபதினாபிரஞ்
 சொன்னாலுநின்னருளிரங்கவிலையேயினிச
 சுகமவருவதெப்படிசொலாய்
 சுத்தநாக குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே

(107)

சுகவாரி-முற்றுப்பெற்றது-ஆட-அஅ

எங்குநிறைகின்றபொருள்

அவனனறி யோரனுவு மசையாதெனும்பெரிய
வா ப்பதாமொழி யொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வுரியாமை யேதிலை
யறிந்தாக னுரியார்களார்
மௌனமோடிருந்ததா னொன்போலுடம்பெலாம்
வாயாய்ப் பிதறு மவரார்
மனதெனவு மொருமாயை யெங்கே யிருந்துவரும்
வனமையோ டிரக்க மெங்கே
புவனம்படைப்பதென சாதவயமெவ்விடம்
பூதபேதங்க ளெவிடம்
பொய்மெததமதிமேல வருநன்மைதிமையொடு
பொறைபொரு மையு மெவ்விட
மெவர்கிறியரெவாபெரிய ரொருதவரெவர்பகைஞர்
யாதுருனை யனயியுண்டோ
விகபரமிரண்டினுலு முயிருஹக குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே

(க).

அன்னையனெயெனஞ சிலசமையனின்னையே
வையாவையா வெனவையே
யலரிஞ சிலசமைய மல்லாது? யபொல
வலறியே யொன்றுமல்லவாய்
பின்னேது மறியாம லொன்றைவிட்டுடொன்றைப்
பிதறுமிஞ சிலசமையமெற
பேசறிய லொளியென்றும வெளியென்றும்நாதாதி
பிதவுமே நிலைய மென்றுந்
தன்னேரி லாகத்தோ ரஹவென்று மூவிதத்
தன்மையாந காஸ மெனதுஞ்
சாற்றிஞ சிலசமைய ம்வைடாய் வேரதாய்ச்
சதாஞான வானந்தமா
யென்னையெனகருணை விளையாட்டிருந்தவா
நெம்மனோர்புகலவெளிதோ
விகபர மிரண்டினுலு முயிருஹகருயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே

(உ)

வேதமுடனாகம புராணமிகி காசமுதல்
வேருமுள கலக ளெல்லா
மிககாக வததுவித துவிதமார்க்கத்தையே
விரிவா யெடுத்த துணைக்கு
மோதரிய துவிதமே யத்துவிதஞானந்தை
யுண்டுபெனு ஞான மாகும்

முகமனுபவவசன மூன்றுக்குமொவ்வும்
 துபயவா திகள சம்மத
 மாதலிலெனக்கிணிச சரியையா திகள்போது
 மியாதென்று பாவிக்கநா
 னதுவாதலாநுன்னை நானென்றுபாவிக்க
 னத்துவித மார்க்க முதலா
 மேதுபா விததிடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
 யெல்லதீ குலாயுமுண்டோ
 விகபரமீரண்டினு முயிருனுக்குயிராகி
 யெங்குனிநாமினற பொருளே

(௩)

சொல்லானதிமசற்றும் வாராதபிள்ளையத்
 தொட்டில்லைத தாட்டியாட்டித்
 துடையினைகிளைஸபோற சங்கற்ப மொன்றிற்
 றெடுககுந் தொடுத்தழிகும்
 பொல்லாதலாதனை யெஞ்சுப்தபூமியிடை
 போந்துதலை சுமறியாமும
 புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றானே
 புறம்போந்து சஞ்சரிககுங்
 கல்லோடிரும்புககு மிகவன்மைகாட்டிடுங்
 காணாது கேட்ட வெல்லாங்
 கண்டதாககாட்டியே யணுவாசகருக்கிடுங்
 கபடநாடக சாலமோ
 செல்லாமும்வலதிந்த மனமாயையேழையா
 மென்னு லடக்கவசமோ
 விகபரமீரண்டினு முயிருனுக்குயிராகி
 யெங்குனிநாமினற பொருளே

(௪)

சண்ணாநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
 கள்ளனோ னுனாலு மோ
 கைகுவித்தாடியும் பாடியும் விடாமலே
 கண்பணித் தானாகாட்டி
 யண்ணாபாஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
 யானெனவு மே லெழுந்த
 வன்பாகிநாடக நீடித்ததேர் குணாவில்லை
 யகிலமுஞ் சிறி தறியுமேற்
 மண்ணாரு நின்றதரு ளரியாததல்லவே
 சமறேனு மினிதிரங்கச்
 சாகவத முத்தினிலே யீதென் னுணர்த்தியே
 சகசநிலை தந்து வேடுமுன்

மெண்ணுமலுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
யேழையேற் கருள்செய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே.

(௧)

காகமானதுகோடி கூடுகின்றாலுமொரு
கல்லின்முன்னெதிர் நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முன்னே செய்தாலுநின்
கருணைப் பவாக வருளைத்
தரகமாய்நாடினரை வாகிக்கவல்லதோ
தயியினைத் கருட்டாகமோ
சற்றுமில்பென்பதுவும் வெளியாசகவினையெலாஞ்
சங்கேதமாய்க் கூடியே
தேகமானதையிகவும் வாட்டுதேறுன்பங்கள்
சேராமலயோக மார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென்
சிந்தைகளும் வெருதூரநா
னேகமானினனே டிருகருநாளெந்தநா
ளிர்தாளின் முற்றுருதோ
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே.

(௨)

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநின்னருளி
லொருவனுன் வந்திருக்கி
னுலகம்பொருததோ மாயாவிசித்ரமென
வோயுமோ விடமில்லையோ
வருளுடையநின்னன்பர் சங்கைசெய்திடுவாரே
வலதுநிர் தியகர்த்தர
யகிலம்மடைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
ரடாகென்பரோ வசன்ற
பெருமைபெறுபூணங் குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோல மாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான் பரிபாககாலம்
பிறக்கவிலையோ தொல்லையா
மிருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்துவாய்பேசுமோ
வேதுளவு சிறிதுபுகாலா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே
நில்லாதுதேகமெனுநினைவுண்டேதகநிலை
நின்றிடவு மென்னியாகி

(௩)

நேரேயுபாயமொன் றுநுள்ளையேயோவிதனை
 நின்றனுட்டிக்க வென்றும்
 கல்லாதமனமோ வெடுங்கியுபரதிபெறக்
 காணவிலை யாகையாலே
 கைகேற்றனும்புகிப் பொவ்வாதநாளுமுன்
 காட்சியிலிருந்து கொண்டு
 வல்லாளராயம் நியமாகிமேற்கொண்ட
 மாதவாக் கேவலசெய்து
 மனதின்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலாஞ்நாமம்
 வாய்க்குமொரு மனுவெனக்கிங்
 கில்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாகவே
 யிப்போ திரங்குகண்டர்
 பிகபரமிரண்டினிலு முயிரிட்டுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைந்த பொருளே

(அ)

மரவுரியுதித்துமலைவனநெற் கொடுத்தித்துமிதிர்
 வனசுருகு வாயிலகந்தால்
 வன்பசிதவிதாமணல் வெல்லாதிமழையால்
 வநந்தியும்மூல வலையக
 சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடையுந்
 தேகநம தலலவென்று
 சிந்தக்கவபேசையாடி நின்னன்பர்யோகஞ்
 செலுத்திநா ரியாம்பாவினே
 விரவுமறுசுவபினெடு வேண்டுவெபுசித்தரையல்
 வேண்டுவ வெலாபுமித்தி
 மேடைமாளிகையாநி வீட்டிவரிடவைகியே
 வேறொரு வருததமின்றி
 யிரவுபகலேழையாகன் சையோகமாயினோ
 மெப்படி பிழைப்பதுரையா
 பிகபரமிரண்டினிலு முயிரிடுகுகுயிராகி
 யெங்குநிறைந்த பொருளே

(ஆ)

முத்தனையமூரலும் பவளவாயின் சொல்லு
 முகத்திலரு பகமஞ்சளு
 முர்ச்சிக்கவிர்க்குள் னதமேற்றவிருக்கும்ப்
 முலையின்மணி மாலேநால
 வைத்தெமைமயக்கியிரு கண்வலையைவிசியே
 ! மரயா விலாசமோக
 வாரிதியிலாழ்த்திடும் பாழானசித்திநீய்ப்
 மடந்தையர்கள் சிற்றின்பகேச

புத்தமீர்தபோகம் புசித்துவிழியினமயாத
பொன்னாட்டும் வந்த தென்றூற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
பூயியிலிருந்து காண
வெத்தனை விகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெய்
யிவ்வுலக மறியாததோ
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங் குநிறை கின்றபொருளே

(10)

உன்னிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கிடந்
துளறி மவத்தையாகி
புருவுதான் காட்டாதவானவமு மொளிகண்
டொளிககின்ற விருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையிறை
றுவுசுகதுககவேலை
தட்டியமுற்றியில் லாமாயையதனாற்
றடிததகில பேதமான
முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதாகாரமாய்
முதறிவு மேலுதிபப
முன்பினெடுகிழ்மே னடுப்பக்கமென்னுமன்
முற்றுமானந்த நிறைவே
யென்னிலைமையாய்நிற்க வியல்புகூரருள்வடிவ
மெநநாளும் வாழிவாழி
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே.

(11)

எங்குநிறைகின்றபொருள்-முற்றியது-ஆகக் கூறு

சச்சிதானந்தசிவம்

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
படர்வெளியதாகி யெழுநாப்
பரிதிமதி காணச் சயஞ்சோதியா யண்ட்
பகிரண்டவுயி ரெவைக்கு
நோரசவறிவா யகண்டமா யேகமாய்
நித்தமாய் நிர்த்தொந்தமாய்
கிற்றுணவிலாசமாய் வாக்குமனமனுக்காத
நிர்மலானந்த மயமாய்ப்
பேராதுநிற்றி நீசம்மாவிருந்துதான
பேரின்பமெய் திடாமற்

பேய்மனதையண்டியே தாயிலாப்பள்ளைபோற்
 பித்தாகவோ மனதைநான்
 சாராதபடியறிவி னிருவிகற்பாங்கமாஞ்
 சாகவத நிஷ்டையருளாய்
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்த சிவமே

(க)

குடக்கொடுகுணக்காதி திக்கினையுழக்கூடு
 கொள்ளல்போ லைந்துபூதங்
 கூடுஞ்சுருங்கிலைச் சாலோகமொன்பது
 குலாவுநடை மனையைநாறும்
 வடக்கயிறு வெண்ணரம் பாவெனபுதசையினான்
 மதவேளவிழா நடத்த
 வைக்கின்றதைத்தேரை வெண்ணீர்செநீர்கணிர்
 மலர்நீர்பு ணீரிதைக்கும்
 விடகருத்துருத்தியைக் கருமருந்துக்கூட்டை
 வெட்டவெட்டத் தளிர்க்கும்
 வேட்கைமரமுருகின்ற கடுகாட்டைமுடிவிலே
 மெய்போலிருந்து பொய்யாஞ்
 சடங்கைச்சடக்கெனச் சதமென்றுசின்மயந்
 தானுகிறிற் தென்றோ
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்த சிவமே

(உ)

பாகத்திறற்கவிகை பாடிப்படிக்கவோ
 பத்திரெறி யில்லைவேத
 பாராயணப்பலுவன் மூவர்செய்பனாவலது
 பகரவோ விசையுமில்லை
 யோகத்திலே கிறிதுமுயல்வென்றாற்றேக
 மொவ்வாகி லுணவெறுததா
 லுயிர்வெருத்திடலொக்கு மல்லாதுகிரியைக
 ளுபாயத்திறற் செய்யவோ
 மோகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
 மோனத்தினித்க வென்றான்
 முற்றதுபரிபாக சத்திகனனேகதின்
 மூதறிவிலே பெழுந்த
 தாகத்திலேவாய்க்கு மயிர்தந்திரவாகமே
 தன்னந்தனிப் பெருமைமே
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே

(ஈ)

இமையளவுபேதையொரு கற்பகாலம்பண்ணு
 மிவ்வுலகமெவ் வுலகமோ
 வென்றெண்ணம்வருவிகு மாதர்சிற்றின்பமோ
 வென்னின்மகமேரு வாக்கிச
 சுமையெடுமினென்றுதான் சும்மாடுமாயெமைச்
 சுமையாளு மாக்கிநாளுந்
 தூர்ப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியாவையுரு
 ஞுறையிட்டிந்தர சால
 மமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாமெனமாயை
 யம்மமீம வெல்லலெளிதோ
 வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்றிநிற்கும்
 தருளோவலாது மருளோ
 சமையநெறிகாணாத சாட்சிநீருகூமமாத்
 தமிழனேற்குளவு புகலாய்
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே

(ச)

இனியேதெமக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி
 யேங்குதே நெருசமையோ
 வினதைகமிருந்தாரை நானாகிருப்பரென்
 மெண்ணவோதிட மில்லையே
 யனியாயமாயிந்த வுடலைநானெனறுவரு
 மந்தகற்கா ளாகவோ
 வாடித்திரிந்துநான் கறறுங்கேட்டது
 மவலமாய்ப்போத னன்றோ
 கனியேனுமவறிய செங்காயேனுமுதிராசருகு
 கந்தமூலங்க ளேனுங்
 கனல்வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப்பயிசிததுநான்
 கண்மூடி மெளனியாகித்
 தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ணமிது
 சாமிநீ யறியாததோ
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே

(இ)

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
 வாயிலுடனமதி யகடுதோய்
 மாடகூட்டச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
 மணிமேடை யுசுமிது
 முத்தமிழ்முழக்கமுடன் முத்திகைகயார்களொடு
 முத்துமுத் தாய்க்குலாவி

மோகத்திருந்துமென் யோகத்தினிலின்று
 மூசசைப்பிடித் தடைத்துக்
 கைத்தலநனைப்படை விரித்தபுலிசிக்கமொடு
 கரடிதுழை நுழைகொண்ட
 கானமலையுச்சிழிற்சூழையுமுருந்துமென்
 கரதலாமலக மென்னச
 சத்தமறமோனிலை, பெற்றவர்களுய்வர்காண்
 சனகாதி துணிவிதன்றோ
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதா னந்தசிவமே

(க)

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்
 கண்டவே தாகமத்தின
 காட்சிபுருஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறுமுத்தியது
 கருதினனு மானமதி
 யுத்திபலவாரிருவி கரபமேலில்லையா
 லொன்றோ டிரண்டென்னவோ
 வுரையுமில்லையுமில் நானுமில்லென்பது
 முபாயநீ யுண்டுநாலு
 சித்தமுளநானிலை மெனும்வசனநீயறிவை
 தெரியார்க டெரியவசமோ
 செப்புகேவலநீதி யொப்புவமையல்லவே
 சிள்முததி ராங்கமரபிற்
 சத்தமறவெனையாண்ட சூருமௌனிகையினற்
 உமியனேற் குதவுபொருளே
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதா னந்த சிவமே

(எ)

காயாதமரமீதுகல்லேறுசெல்லுமோ
 கடவுளீ யாங்களடியேவ
 கர்மபந்தத்தினாற்சனமபநதம்பெறக்
 கற்பித்ததுன்னதருளே
 வாயாரவுண்டபேர் வாழ்த்துவதுநெர்ந்தபேர்
 வைவதுவுமென்களுலக
 வாய்பாடுநிறகநின் வைநிகவொழுங்குநினை
 வாழ்த்தினுறபெறுபேறுநா
 னேயாதுபெறுவொனமுலையிட்டதாற்பின்ன
 ருளறுவது கருமமன்று
 முபயநெறியீதெனனிஐத்திழியெந்த நெறி
 யுலகிலேபிழம்பெர்

தாயான கருணையுமுனக்ருண்டெனக்கினிச்
சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத் துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே

(அ)

இனனம்பிறப்பதற்கிடமென்னினிவ்வுடல
மிறவா திருப்பமூலத
தெழுமங்கி யுயர்தொழுமுகுமகிமண்டலத்திலுற
வெனன்ம்மைகுண்டவினிபாற்
பின்னம்பிறக்காது சேயெளவளாத்திடப்
பேயேனைநலகவேணுமும்
பிறவாத நெய்யெனககுண்டென்னினிம்மையே
பேசு காபபூரீப
மின்னுப பழக்ககண்டாகார வன்னைபால்
வினையேனை யொப்புவித்து
விட்டுநெறிகூட்டிடுதள மிகவநன லிவையன்றி
விவகார முண்டெனினிலோ
தன்னநதனிச்சுமிய னுற்றிலேன்போற்றிவளர்
சனமாரக்க முததிமுதலே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே

(ஆ)

வேதாவையிவ்வணம வித்தித்தேதென்னினுன்
வினைப்பருதி யெனபனந்த
வினைபேசவறியாது நிறகவிலவமனதால்
வினைந்தான மனதைநாழற
போதயேசிறகும்ப் போதததைநாழிலோ
போகமுனி ஓவ்விளக்கம்
பொயயனறுதெயவமறை யாவுமேநீயென்று
போகக்குவர வரநிகழ்த்து
மாதாரவாதேயமுழுதுநீயாதலா
லவிலமீ தென்னையாட்டி
யாடல்கண்டவனுநீ யாடுமெனறவனுநீ
யருளுநீ மொளையான
தாதாவுநீடுபற்ற தாயநந ததானநீ
தமருமநீ உய்யுகொண்ட
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே

(இ)

கொநதவிழ்மலர்ச்சோலை நனீநிந்நுஸ்வைகினுன்
குளிர் தீம்புநாயககுலாநீ

சச்சிதர்னந்தசிவம்.

கொள்ளுகின்றிம்நீரினிடத்தின்தத்தாழினும்
 குளிர்சந்த வாடைமட்டவார்
 வந்துலவுகின்றதென் முன்றிலினிடயுலவவே
 வசதிபெறுபோது வெளாவே
 வட்டமதிபட்டம் பகறபோலநிலவுதர
 மகிழ்போதும் வேலையமுதம்
 விந்தைபெறவறுசுவையில்வந்ததெனவமுதுண்ணும
 வேளையிலு மாலைகந்தம்
 வெள்ளிலையடக்காய் விரும்பிவேண்டியவண்ணம்
 விளையாடி விழிதுயிலினஞ்
 சந்ததமுநினனருளை மறவாவரந்தந்து
 தமிழேனை ரகைபுரிவாய்
 சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதர்னந்தசிவமே (மக)

சச்சிதர்னந்தசிவம்-முற்றியது-ஆடாநி

தேசோமயானந்தம்

மருமலாசசோலைசெறி நன்னீழன்மலையாகி
 மனனுமுனி வாக்கேவலாய்
 மந்தரமர்லிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
 மாராககத்தி னின்றுகொண்டு
 கருமருவுகாளத்தை நிர்மலமதாகவே
 கமலாச னுகிசேர்த்துக்
 காலேப்பிடித்தனலை யம்மைகுண்டலியழக்
 கலைமதியி னூடுதாக்கி
 யுருகிவருமமிர்தத்தை யுண்டுண்டுநீங்கப்
 லுணர்வான விழியைநாடி
 யொன்றோடிரண்டெனாச சமரச்சொருபகசு
 முற்றிடவென் மனதின்வண்ணந்
 திருவருண்முடிக்கவித் தேகமொடு காண்பனே
 தேடரிய சத்தாகியென்
 சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தெசோ மயானந்தமே (க)

இப்பிறவியென்னுமொ ரீருட்கடலின்முழ்கிநா
 னென்னுமொந் மகரவாய்ப்பட்
 டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
 மெனக்கொங்கை வரிசைகாட்டுந்

துப்பிதழமடந்தையர் மயற்குண்டமாருதச்
 சுழல்வந்து வந்தடிப்பசு
 சோராதவாசையாங்கானுறுவானகி
 சுரந்ததென மேலுமார்ப்பக்
 கைப்பரிசுகாரர்போலறிவானவங்குழங்
 கைவிட்டுமதிமயங்கி
 கள்ளவங்கக்காலர் வருவரென்றஞ்சியே
 கண்ணருவி காட்டுமெளியேன்
 செப்பரியமுத்தியாங் கரைசோவுங்கருணை
 செய்வையோசத்தாகியென
 சித்தமிசை குழுகொண்டவறிவானதெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே

(உ)

தந்தைதாய்தமர்தார மகவென்னுழியையெலாஞ்
 சந்தையிற கூட்டமிகிலோ
 சந்தேகமிலலைமணி மாடமாளிகைமேடை
 சதுரங்கசேனையுடனே
 வந்ததோர்வாழ்வுமோ ரிந்தர்சாலக்கோலம்
 வஞ்சனைபொழுமை ஸோபம்
 வைத்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ
 வாஞ்சனையிலாதகனவே
 யெந்தநாளுஞ்சரியெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
 யிரவுபக வில்லாவிடத்
 தேகமாய்நின்றிண்ணருள்வெள்ளமீதிலே
 யானென்பதறவுமுழுகிச்
 சிந்தைதான்மெளியாது சுழலுவகையென்கொலோ
 தேடரிய சத்தாகியென்
 சித்தமிசைகுழுகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே

(உ)

ஆடாமலோய்நிதிட்டபம்பரம்போல்விசை
 யடங்கிமனம் வீழநேரே
 யறியாமையாகின்ற விருனகலவிருளொளியு
 மல்லாகிருந்த வெளிபோற்
 கோடாதெனைக்கண்டெனக்குணிதைசாந்தவெளி
 கூடியின் பாதிதழங்
 கூடினேனேசரியை கிரியையின்முயன்றுநெறி
 கூடினேனே வல்லவனியா
 னீடாகவேயாது விட்டிணினிதம்பியே
 யிலகிவளர் பிராணனென்னு

மிருகிதியினைக்கட்டியோகப்பாணகாம
 லேழைக்குடும்பனுகித்
 தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
 தேடரிய சத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுருடிகொண்டவரிவானதெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே

(சு)

பாடாதுபாடிப் படித்தளவில்சமவமும்
 பஞ்சுபடு சொல்லனிவனைப்
 பார்மினோபார்மினோ வென்றுதபைகூடவும்
 பரமார்த்தமிதுவென்னவே
 யாடாதுமாடிநெஞ் சுருகிநெக்காடவே
 யமலமேயேயகமேயெம்
 மாதியேசொதியேயெங்குநிறைகடவுளே
 யரசேயெனக் கூவிநான்
 வாடாதுவாடுமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
 வாடாவெனக்கருணைநீ
 வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிர்த்
 வண்மையை வளர்ப்பித்ததார்
 தேடாதுதேடிவார்தேட்டற்றதேட்டமே
 தேடரியசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுருடிகொண்டவரிவானதெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே

(ரு)

புறியாததண்ணருட் சிவஞானியாய்வந்து
 பேசரிய வாசியாலே
 பேரின்பவுண்மையையளித்தனையென்மனதறப்
 பேரம்பலக்கடவுளா
 பரிவாயிருந்திடுந்தவொலிகாட்டியே
 பயிர்தப்ரவாகசித்தி
 யருளினையலாதுகிரு வம்பலமுமாகியேனை
 யாண்டனைபிளெய்திநெறியாய்க்
 ரூபிதானளித்தனைநன் மரவுரிகொளந்தனைக
 கோலமாயசபாநலங்
 கூறினபின்மொளனியாய்ச் கம்மாவிருக்கநெறு
 கூட்டினை யெலாமிருக்கச்
 சிறியேன்மயங்குமிக வறிவிண்மையாவனோ
 தேடரியசத்தாகியென்
 சித்தமிசைசுருடிகொண்ட வரிவானதெய்வமே
 தேசோமயானந்தமே

(சு)

ஆராரோனக்கென்ன போதித்துமென்னவென்
 னறிவினை மயக்கவசமோ
 வண்டகோழுகளெலாங் கருப்பவறைபோலவு
 மடுக்கடுக்கா வமைத்து
 பேராமனின்றபர வெளியிலேமனவெளி
 பிறங்குவதலா தொன்றினும்
 ினனமுறமருவாது நன்னயத்தாரினிப்
 பேரின்ப முத்திரிலையுந்
 தாராதுதள்ளவும் போகாதுனாலு
 தன்னினும் போகேனியான
 றடையேதுமில்லையான் டவனடிமையென்னுமிரு
 தன்மையிலு மெனவழக்குத்
 தீராது விடுவகிலை நடுவானகடவுளே
 தேடரிய சத்தாகியென
 சித்தமிசைசூழுகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே

(எ)

கந்துகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாங்
 காழுவெம் புவிவாயையுங்
 கட்டலாமொருசிக்க முதுகினமேற்கொள்ளலாங்
 கட்டுசெவி யெடுத்தாட்டலாம்
 வெந்தழவினீரதமவைத்தைந்துலோகததையும்
 வேகித்து விற்றுண்ணலாம்
 வேறொருவர்காணும் லுலகத்துலாவலாம்
 விண்ணவரை யேவலகொளலாளு
 சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலாமறறொரு
 சரீரத்தினும் புகுதலாஞ்
 சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
 தன்னிகரில் சித்திபெறலாஞ்
 சிந்தையைடக்கியே சுமமாவிருக்கிறே
 திறமரிது சத்தாகியென்
 சித்தமிசைசூழுகொண்ட வறிவானதெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே

(அ)

எல்லா மறிந்துவரு மேதுமறி யாதவரு
 மில்லையெனு மிவ்வுலகம்
 தேதுமறி யாதவனெனப்பெயர்தரித்துமிக
 வேழைக்கு ளேழையாகித்
 கலலாத வறிவிற் கடைப்பட்டநாளன்று
 கையினு லுண்மைநூனத்

கற்பித்தநின்னரு ளினுக்கென்னகைம்மாறு
காட்டுவேன் சூற்றேவனை
னல்லாரந்தமேனியொடு குண்டிகட்பிழையெயிற
ரூபாச வடிவமான
வந்தகாநீயொரு பகட்டார்பகட்டுவ
தடாதடா காகநம்பாற
செல்லாதடாவென்று பேசுவாயதுதந்த
செல்வமே சத்தாகியென்
சித்தமிசைசூழுகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே

(சு)

மின்போலுமிடையொடியு மொடியுமெனமொழிதலபோன்
மெனசிலம் பொலிதளார்ப்ப
வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுனமயன்ன கொங்கைமட
மின்னார்கள் பின்னேவலா
லென்போலலைந்தவாகள் கற்றார்கள்கல்லார்க
ளிருவர்களி லொருநுண்ணோ
வென்செய்கே னம்மம்மவென்பாவமென்கொடுமை
யேதென்றெடுத்த மொழிலே
னன்பால்வியந்துருகி யடியற்ற மரமென்ன
வடியிலே வீழ்ந்து வீழ்ந்தெம்
மடிகளேயுமதடிமை யாங்குளெனு நால்வருக்
கரமாகி பொருளுரைப்பத்
தென்பாலின் முகமாகிவடவா வீருகுகின்ற
செல்வமே சத்தாகியென்
சித்தமிசைசூழுகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே

(சு)

புத்தமிர்தபோகமுங் கற்பகந னீழலிற்
பொலிவுரவிருக்கு மியல்பும்
பொன்னுலகிலயிராவதத்தேறு வரிசையும்
பூபண்ட லாகிக்கமு
மத்தவெறியினர்வேண்டு மாவென்று தள்ளவுமெ
மாறுமொறு சுட்டுமறவே
வைக்கின்றவைப்பாளன்மொளனதேசாகவனன
வந்தநின் னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரணவகண்டமேவேகமே
சுருதிமுடிவான்பொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடையங்கங்கு நின்றருள்
சுரந்துபொழி சுருணைமுகிலே

சித்திரிலை முத்திரிலை வினாகின்ற பூமியே
 தேடரிய சத்தாகியென்
 சித்தயிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே (௨௧)
 தேசோமயானந்தம் முற்றியது-ஜி-ஈ-உ-க

சிற்குகோதயவிலாசம்

காகமோடு கமுகலகை நாய்நரிகள்
 சுறையசோ றிடுதுருத் தியைக்
 காலிரண்டு நவ வாசல்பெற றுவளர்
 காமவே ணடன சாலையை
 மோகவாசைமுறி யிட்டபெட்டியைமு
 மலமிகுந்தொழுகு கேணியை
 மொயததுவெங் கிருமிதத்துகும்பியை
 முடங்கலார்கிடை சரக்கினை
 மாகவிந்தரதனு மின்னையொத்திலக
 வேதமோ தியகுலாலனர்
 வனையவெயய தழிகாரனானயமன
 வந்தழிககுமொரு மட்கலத்
 தேகமானபொய்யை மெய்யெனக்கருதி
 யையவைய மிசைவாடலோ
 தெரிவதற கரிய பிரமேயமல
 சிறசுகோதய விலாசமே (௧)
 குறிகனோடுகுண மேதுமின்றியன
 லொழுகின்றிடு மிரும்பளற
 கூடலின் றி யதுவாயிருந்தபடி
 கொடியவாணவ வதைக்குளே
 யறிவதேதுமற வறிவிலாமைமய
 மாயிருக்கு மெனையருளின
 லளவிலாததனு கரணமாகியை
 யளித்தபோதுனை யறிந்துநான
 பிறிவிலா தவண நின்றிடா தபடி
 பெலநிறங் கவரு மூமலமாய்ப்
 பெரியமாயையி லழுந்திரின்னது
 ப்ரசாதநல்லருண் மறந்திடுகு
 சிறியனேனுமுனை வந்தனைந்துக
 மாயிருப்ப தினியென்று காண்

தெரிவதற்கரிய பிரம்மேயமல
சிற்கோதய விலாசமே

(௨)

ஐந்துபூதமொரு கானனீரெள
வடங்கவந்த பெருவானமே
யாதியந்தநடுவேது மின்றியரு
ளாய்நிறைந்திலரு சோதியே
தொந்தருபமுட னருபமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர் வஸ்துவே
துரியமேதுரிய வுயிருணக்குணாவு
தோனறின்னருள் சுபாவமே
யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றொளிரு
மாகியேகருணை நீதியே
யெநதையேயென விடைந்திடைந்துருகு
மெளியனேன்கவலை தீரவுளு
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்
செய்யநாணுமினி யுயவனே
தெரிவதற்கரிய பிரம்மேயமல
சிற்கோதய விலாசமே

(௩)

ஐவரென்றபுல வேடர்கொட்டம
தடங்கமர்க கடவனமுடடியா
யட்விரின்றமலை யருகின்றின்றுசரு
காதிகின்றபனி வெயிலினுன
மெய்வருந்துதவ மிலலைநற்சரியை
கரியையோகமெனு மூன்றதாய
மேவுகின்றசவு பரனன்னெறி
விரும்பவில்லை யுலகத்திலே
பொயமுடங் குதொழில்யாததற்குநல
சாரகிததொழி னடததிடும
புத்தியுமறி வற்றமுகமிவை
பொருளெனக் கருதுமருளன்யான்
றெய்வநல்லருளபடைத்த வன்பொரு
சேரவுங்கருணை கூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரம்மேயமல
சிற்கோதயவி லாசமே

(௪)

ஏகமானவுரு வானநீயருளி
னாலனேகவுரு வாகியே
யெந்தநாளாகில கோடிசிர்ஷ்டிசெய
விசையுநான்வரைய நான்முத

லாகநாளதுவரைக்குமுன னடிமை
கூடவேசனன மானதோ
வனந்த மூண்டில சுன்னமீதிதனு
ளறியவேண்டுவன வறியலா
மோகமாதிரு பாசமா ளைத
யறிந்துவிட்டுனயு மெனையுமே
முழுதுணர்ந்துபர மானவினப்பவள
மூழக வேண்டு மிது வினறியே
தக்கமேநமுவி நானுமோ நமுவிவ்
பினனா ய்யயுமவகை யுள்ளதோ
தெரிவ தற்கர்ய பிரமமே யமல
சிறக்கோதய விலாசம

(இ)

நியம லக்ஷணமுமியமலக்ஷணமு
மாசனாதிவித பேதமு
நெடிதுணர்ந திதய பத்மபீடமிசை
நின, மில ய குமச பானலத
தியல, நிரதுவனா மூலகுண—வியை
யினிதிரைஞ்சி யவளருளினு
லெல்லையற னுவளா சோதிமூலவா
லெங்கண மோனம'று முறையிலே
வயமிகுந்து வருமரிாத மண்டல
மதிககுறோ மதியை வைத்துநான்
வாயமடுத்தமிாத வார்டைப் பருங்
மனனுமாயமிாத வடிவமாயச
செயமிகுந துவருசித்த யோகநிலை
பெற்றுஞானநெ, மியடைவனே
தெரிவதற் கரிய பிரமமேயமல
சிறக்கோதய விலாசமே

(ஈ)

எறிதிரைக கடனிகர்த் தசெலவமிக
வல்லலென ரெருவா பினசெலச
தில்லை யென்னுமுரை பேசிடா துவகி
லெவரு மாமெ னமதிகக்வே
நெறியின வைகிவளா செலவமும் முதயி
நோய்களந்தசக வாழ்கையாய்
நியமமாதிரிலே வினறு ஞான நெறி
நிஷ்டை கூடவுமெந் நானுமே
யறிவினினறு குரு வாயுணர்த்தியது
மன்றி மோனகுரு வாகியே

யகிலமீதுவர வந்தசீரருளை
யையவையவினியென்சொல்கேன
சிறிய னேழைநம தடிமையென்றுனது
திருவுளத் தினி விருந்ததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமே யமல
சிற்சுகோதய விலாசமே

(எ)

எவ்வுயிர்த்திராரு முலகிலென்னுயி
ரொனக்குழைந்துருகி நன்மையா
யிதமுரைப்பவென தென்ற யாவையு
மெடுத்தெறிந்து மதயானேபோற
கவ்வையற்றநடை பயில வன்பராடி
கண்டதேவருளின் வடிவமாய்க்
கண்டயாவையு மகண்டமென எனிரு
கைகுவித்துமலா தூவியே
பவவ வெண்டினை கொடுத்ததண்டாளம்
விறியுதிப்பமொழி குளறியே
பாடியாடியுளுடைந் துடைந்தெழுது
பாவையொத் தசைதலின் றியே
திவ்வவன்புருவ மாகியன்பரொடு
மின்பவீட்டினி விருப்பனே
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே

(அ)

மத்தர்பேயரொடு பாலர்தன்மையது
மருவியேதுரிய வடிவமாய்
மன்னுதேசமொடு காலமாதியை
மறந்துநின்னடிய ரடியிலே
பத்தியாய்நெடிது நம்புமென்னையொரு
மையறந்தகில மாயையைப்
பாருபாரென நடந்த வந்தென
பாரதத்தினுமி துள்ளதோ
சுதநித்தவியல பாருமோவுனது
விசுவமாயை நடுவாகவே
சொல்லவேணும்வகை நல்லகாதிகதை
சொல்லு மாயையினு மில்லையென்
சித்தமிப்படி மயங்கு மோவருளை
நம்பினோர்கள் பெறுபேறிதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே

(க)

பன்முகச் சமய நெறி படைத்தவரு
 மியாங்களே கடவுளென்றிடு.
 பாத கத்தவரும் வாததர்க்கமிடு,
 பழந் ருந்தலை வணங்கிடத்,
 தன்முகத் திலுயிர் வரவழைக்குமெம
 தருமனும் பகடு மேயக்கியாய்த்
 தனி யிருப்ப வடநீழலாடு வளர்
 சனக னாகிமுனி வேர்கடஞ்
 சொனமயக் கமது தீவங் கைகொடு
 மோன ஞானம துணர்த்தியே
 சுத்த ரித்த வருளியல்பதாகவுள
 சோம சேகரகிர்பாணுவாய்த்
 தென்முகத்தின முகமாயிருந்தகொலு
 வெம்முகத்தி தினும் வணங்குவேன்
 நெரிவ தற்கரிய பிரமமேயமல
 சிறகுகோ தயவிலாசமே
 சிறகுகோதயவிலாசம் முற்றியதுஆடங்க

(௨)

ஆகாரபுவனம்-சிதம்பராகசியம்

ஆகார புவன மின்பாகரமநக
 வங்ஙனே யொருமொழியா லகண்டா கரா
 யோகானு பூதிபெற்றவன்பராவித்
 குறுதுணையே யென்னளவுமுகந்தநட்பே
 வாகாரும் பழகுகிசை கிண்கிணிவாயென்ன
 மலர்ந்த மலரிடைவாசம்வயங்குமாரோற்
 நேகாதி யுலகமெங் குங் கலந்துதானே
 திகழனந் தானந்தமயத்தெய்வக் குன்றே
 அனந்தபத வுயிர்கடொறு முயிராயென்று
 மானந்த நிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
 தனந்தனிச் சின்மாத்திர மாய்க்கீழ்மேல்காட்டாச்
 சதசத்தாயருட்கோயிற் றழைத்ததேவே
 யினம்பிரிந்த மான்போ னுனிடையாவண்ண
 மின்பமுற வன்பர்ப்பக் கவிருத்திவைத்துச்
 கனந்தருமாசனமேதண்ணருளீற்றானே
 கனிபவித்தவானந்தக் கட்டிப்பேறே
 பேரனைத்து மணுவெனவே யுதறித்தள்ளிப்
 பேரின்பமாகவந்தபெருக்கே பேசாய்

(௧)

(௨)

வீரனைத்துமிந்நெறிக்கே யென்னவென்னை
மேவென்ற வரத்தேபாழ்வெய்ய மாயைக
கூறனைத்துங் கடந்த வெல்லைச்சேடமாகிக்
குறைவறநின் றிடுநிறைவேகுலவாரின்ற
வாறனைத்தும் புருங்கடல்போற்சமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாகிநட்பே

(ஈ)

ஆதியந்த மெனுமெழுவர யீற்றேறுங்கி
யறுமறையின னமுங்காணாதரற்றநா
பேதமதங்களுமலைய மலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப் பேயராகச்
சாதகமோனக்கிலென்ன வடவானீழற்
றண்ணருட்சந் திரமௌஷிதககைக்கேற்க
வேதகசின் மாத்திரமா யெம்மனோர்க்கும்
வெளியாகவந்த வொன்றேவிமலவாழுவே

(ஈ)

வீமலமுதற் குணமாகி னூறறெட்டாகி
வேதமெடுக் தெடுத்துரைத்தவிருத்திக் கேற்க
வமையுமில்க்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலா யருட்கண்ணுகிச
சமமுமுடன் கலப்புமவிழ் தலுமியாங்காணத்
தண்ணருடந்தெமைக்காகஞ் சாட்சிப்பேறே
யிமையளவு முபகார மல்லால் வேறேன்
றியக்காரிர்க் குணக்கடலா யிருத்தவொன்றே

(இ)

ஒன்றாகிப் பலவாகிப் பலவாக்கண்ட
வொளியாகி வெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகி மற்றுமாகி
நாசமுட னுற்பத்தி நண்ணதாகி

யின்றாகி நாளையுமாய்மேலுமான

வெந்தையே யெம்மானேயென்றென்றேங்கிக்
கனறாக்கதறினர்க்குச் சேதாவாகிக்

கடிநினில்வந் தருள்கருங்கருணைவிண்ணே

(ஊ)

அருள்பழுத்த பழசுகவையே கரும்பே தேனே

யாரமிர்தே யென்கண்ணையரியவான

பொருளனைத்துந் தரும்பொருளே கருணைநீங்காப்

பூரணமாய நின்றவொன்றே புனிதவாழ்வே

கருதரிய கருத்ததனுட்கருத்தாய்மேவிக்

காலமுந்தேசமுழ்விருத்துக் கருவியாகி

விரிவினையுங் கூட்டியுயிர்த்திரையாட்டிம்

விழிப்பொருளையாளசொலும் விண்ணப்பங்கேனே

விண்ணவரிந் திரன்முத்தலோர்நாரதாதி
 விளங்குசுப்தரிஷிகள்கள வினைவல்லோ
 ரெண்ணரியசித்தர்மனு வாகிவேந்த
 ரிருக்காதிமுறைமுனிவ ரெல்லாமிந்தக்
 கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத் தானேயுள்ளங்
 கையினெல்லிக் கனிபோலக்காட்சியாகத்
 திண்ணியநல்ல லிவாவிச சமயத்தன்றோ
 செப்பரியசித்திமுத்தி சோந்தாரென்றும் (அ)

செப்பரியசமயநெறி யெல்லாந்தன்மன்
 மெய்வமேதெய்வமெனுஞ் செயற்கையான
 வப்பரிசாளரும்தே பிடித்தாவிப்பா
 லடுத்ததந்நூல்களும் விரித்தேயனுமானி
 யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன் பொய்மெய்யென்ன
 வொன்றிலையொன்றெனப்பாரப்ப தொவ்வாதார்க்கு
 மிப்பரிசாளுசமயமுமா யல்லவாகி
 யாதுசமயமும்வணங்கு மியல்பதாகி (ஆ)

இயல்பென்றுந்கிரியாமலியமமாதி
 யென்குணமுங்காட்டியன்பா வின்பமாகிப்
 பயனருளப்பொருள்கள்பரி வாரமாகிப்
 யன்புறவுஞ்செளபான பகூங்காட்டி
 மயலறுமந்திரஞ்சிட்டிசை சோதிடாதி
 மற்மங்கநூல்வணங்க மெளனமோலி
 யயர்வறசசென்னியில்வைத்து ராசாங்கத்தி
 லமர்ந்ததுவைதிகசைவ மழகிதநதோ (இ)

அந்தோவீதிசயமிச சமயமடோஷின்
 றறிஞரெல்லாநடுவறிய வணிமாவாதி
 ஷந்தாடித்திரிபவர்க்கும் பேசாமோனம்
 வைத்திருந்தமாதவர்க்கு மற்றுமறு
 மிந்த்ராதிபோகநலம் பெற்றபோககு
 மிதுவன்றிதாயகமவே நிலையிலலை
 சந்தானகற்பகம்போ லருளைக்காட்டத்
 தக்கநெறியிந்நெறியே தான்சன்மார்க்கம் (ஈ)

சன்மார்க்கஞானமதின் பொருளும்வீறு
 சமயசங்கேதப்பொருளுந் தானென்றாகப்
 பன்மார்க்கநெறியினிலுங் கண்டதில்லை
 பகர்வரியதில்லைமன்றுட பார்த்தபோதங்

கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம் வெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவர்களும்வந் திறைஞ்சாரிற் பர்
கன்மார்க்கநெஞ்சமுள வெனக்குந்தானே
கண்டவுடனானந்தங் காண்டலாகும். (௨௨-)

காண்டல்பெறப்புறத்திலுள்ள படியேயுள்ளங்
காட்சிமெய்நூல்சொலும்பதியாங்கடவுளே நீ
நீண்டநெடுமையுமகலக குறுககுங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய் நித்தமாகி
வேண்டுவிடப்பொடுவெறுப்புச் சமீபந்தாரம்
விலகலனுகுதன்முதலாம் விவகாரங்கள்
பூண்டவளவைகணமனவாக காதியெலலாம்
பொருந்தாமலகம்புறமும் புணாகலையாகி (௨௩)

ஆகியசற்காரியபூ கத்துக்கேற்ற
வமலமாய்நடுவாகி யனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்த மயமதாகி
யுயிர்க்குயிராயெந்நாளு மோங்காநிற்ப
மோகவிருண்மாயைவினை யுயிர்க்கெலலா
மொய்த்ததென் கொலுபகாரமுயர்ச்சியாகப்
பாகமிகவருளவொரு சத்திவந்து
பதிந்ததென்கொன்னெனு வப்பான்மையென்கொல்
நானென்னுமோரகந்தை யெவர்க்கும்வந்து
நலிந்தவுடன் சகமாயைநானாவாகித்
தான்வந்துதொடருமித்தால் வளருந்துன்பச்
சாகரத்தின் பெருமையெவர் சாற்றவல்லா
ருனென்றுமுடலென்றுங் கரணமென்று
முன்னென்றும்புறமென்று மொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந் தீநீரென்று
மன்னென்றுமலையென்றும் வனமதென்றும் (௨௪)

மலையையாங்காட்சிகண்காணுமையாகி
மதப்பென்றுகினைப்பென்று மாயாவாரி
யலையையாடிக்குமின்ப துன்பமென்று
மலைவினககுவினைகளென்று மதனைத்தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந் தெய்வமெனறுஞ்
சாதகரென்றும்மதற்குச் சாட்டியாகத்
கலைபலவாநெறியென்றுந் தர்க்கவெனறுங்
கடலுறுதுண்மணலெண்ணிக் கரணும்போதும் (௨௫)
கரணரியவல்லலெல்லாந்தானேகட்டுக
காட்டாகவினையுமதைக்கடடோடேதான்

விண்ணிற்கர்ப்பூரமலை மடுத்திப்பட்ட
 விந்தையெனககாணவொரு விவேகங்காட்ட
 லுணுறக்கமின்பதுன்பம் பேருராதி
 யொவ்விடவுமெனைப்போல வுருவங்காட்டிக்
 கோணறவோர்மான்காட்டி மாணையீர்க்குங்
 கொள்கையெனவருண்மெனனகுருவாய்வந்துயிள்
 வந்தெனுடல்பொருளாவிழுந்துந்நன்கை
 வசமெனவேயத்துவா மார்க்கநோக்கி
 யைந்துபுலனைம்பூதங் கரணமாதி
 யடுத்தகுணமத்தனையு மல்லையல்லே
 யிந்தவுடலறிவறியா மையுநீயல்லே
 யாதொன்றுபற்றினத னியல்பாய்நின்று
 பந்தமறும்பளிங்கனைய சித்துநீயுள்
 பக்குவங்கண்டறிவிக்கும் பானமையேயாம் (௧௮)

அறிவாகியானந்த மயமாயென்று
 மழியாதநிலையாகி யாதின்பாலும்
 பிரியாமற்றண்ணருளே கோயிலான
 பெரியபரம்பதியதனைப் பெறவேவேண்டி
 நெறியாகக்கூறுவன்கே னெந்தநாளு
 நிறக்குணநிறகுளம்வாப்த்து நீடுவாழ்க
 செறிவானவறியாமை யெல்லாநீங்க
 சிறககம்பெற்றிடுகபந்தந் தீர்கவென்றே (௧௯)

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞான மானமோனப
 பண்பொன்றேயருளியந்தப் பண்புக்கேதான்
 சிந்தையிலலைநா னென்னும் பானமையிலலை
 தேசமிலலைசாலமில்லை திகழுமில்லை
 தொந்தமில்லை நீக்கமில்லை பிரிவுமில்லை
 சொல்லுமில்லையிராப்பகலாந் தோற்றமில்லை
 யந்தமில்லை யாதியிலலை நடுவுமில்லை
 யகமுமில்லைபுரமுமில்லை யனைத்துமில்லை [௨௦]
 இலையிலையென்னினொன்று மில்லாதல்ல
 வியலபாகியென்றுமுள்ள வியற்கையாகிச்
 சொல்லரியதனமையதா யான்றென்னத்
 தோன்றாதெல்லாம்விழுங்குஞ் சொருபமாகி
 யல்லையுண்டபகல்போ லவவித்தையெல்லா
 மலையவுண்டிதையதவுன் னறிவைத்தானே

வெல்லவண்ணிக்குன்னையுந்தா னாகக்கொண்டு
வேதகமாய்ப் பேசாமைவிளக்குந்தானே (உக)

தானானதன்மய்மே யல்லாதொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாது தலைபட்டாங்கே
போனாலுங்கற்பூர தீபம்போலப்
போயொளிப்பதலலாது புலம்வேறினரே
நானாகாரத்தினெடு னேயமறற
நானருவுநடுவாம னெழுவிநிறகும்
மானாலுமிதனெயருமை யெவாக்காரசொல்வா
ரதுவானாலதுவாவாதுவேசொல்லும் (உஉ)

அதுவென்றாலெதுவெனவொன் றுமிககுஞ்சங்கை
யாதலினாலதுவெனலு மறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ் சன்கனாகி
மன்னவாகளசுகமுதலாரா யாழந்தாரொன்றும்
பதியிந்தநிலையெனவு மெனையாண்ட
பழககுநிருவிகர்ப்பததாற பரமான்ந்த
கதிகண்டுகொள்ளவுநின னருளரநிந்தக
கதியன்றியுறங்கேன்மேல கருமம்பாரேன் (உஉ)

பாராதிவிண்ணைத்து நீயாசசின்சுத
பரியமடலாவெழுதிப் பார்த்துப்பார்த்து
வாராயோவென், ப்ராண நாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத்தேனைநீயா வைத்துக்கொண்டு
பூராயமாமேலொன் றறியாவண்ணம்
புண்ணொளர்போனெஞ்சம் புலம்பியுள்ள
நீராளமாயுருகிக் கண்ணீரசோர
நெட்டுயிர்த்துமெய்ம்மறந்தோர் நிலையாயறிப்பேன்

ஆயுமறிவாகியுன்னைப் பிறியாவண்ண
மனைந்துசுகம்பெற்றவனப ரையோவென்னைத்
தியகொலைச்சமயத்துஞ் செல்லசசின்தை
தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ்செயவேன்வாழ்வா
காபிலேபுன்சருகாதி யருந்தக்கானங்
கடன்மலையெங்கேயெனவுங் கவலையாவேன்
வாயில்கும்பம்போற்கிடந்து புரள்வேனவானின்
மதிகதிரைமுன்னிலையா வைத்துநேரே (உடு)

நேரேதானிரவுபகல் கோடாவண்ண
சித்தம்வரவங்குளாயிந் நிலைக்கேவெத்தர

ராரேயங்கவாபெருமை யென்னேயென்பே
 னடிககினதகாற்றேநீ யாராலேதான்
 பேராதேசுமலகின்ற யென்பேன்வந்து
 பெயகினறமுகில்காளெம் பெருமானும்பேரம்
 ருராளமாககருணை பொழிச்செய்யுளு
 சாதகமென்னேகருதிச சாற்றுமென்பேன் (உஉ)

கருதரியவிண்ணேநீயெங்குமாகிக
 கலந்தனையேயுனமுடிவின காட்சியாக
 வருபொருளெப்படியிருக்குரு சொல்லாயென்பேன்
 மண்ணேயுன்முடிவிலெயதுவயங்குமாங்கே
 துரியவறியுடைச்சேட லீற்றிணுண்மை
 சொல்லானேசொல்லென்பேன் கருதியேநீ
 யொருவரைப்போலனைவருக்கு முன்மைமயாமுன
 னுரையனறேவுனமுடிவை யுரைநீயென்பேன் (உ௩)

உரையிறந்துபெருமைபெற்றுத திரைக்கைநீட்டி
 யொடிககின்றகடலேயிவ் வுலகஞ்ஞழக்
 கரையுமின்பியுனனைவைததா ரியாரேயென்பேன்
 கானகத்திறபைங்கிளிகாளை கமலமேவும்
 வரிசிறைவணடினங்காளோ திமங்காடுது
 மார்க்கமனாரேநீங்கவரிது வடையிலேயும்
 பெரியபரிபூரணமாம் பொருளைகருணை
 பேசியதுண்டோவொருகாற் பேசுமென்பேன் (உ௪)

ஒருவனவன்யானைகெடக் குடத்துட்சங்கை
 யோடுதலபோனென்பேதை யுப்போடபவை
 மருவவிட்டுங்கர்ப்பூச மதனிற்றீபம்
 வயங்கவிட்டுமைககியமுனனி வருந்திறிதபே
 னருளுடையபரமென்றே வன்றுதானே
 யானுளனென்றும் மெனக்கேயாணவாதி
 பெருகுவினைககட்டென்று மெனனறக்கட்டிப்
 பேசியதன்றேயருதுஸ் பேசிறதனறே (உ௫)

அன்றுமுதலின்றவரைச்சனனகோடி
 யடைந்தடைந்திங்கியாதனையா லழிந்ததல்லா
 லின்றைவரைமுத்தியின்றே யெடுத்ததேக
 மெப்போதேதெரியாதேயிப்போதேதான்
 றுன்றுமனக்கவலைகெடம் புலையேயேனைத்
 தொழும்புகொளச்சீகாழித் துரையேதுது
 சென்றிடவேபொருளைவைத்த நாவலோய்நன்
 சிவனப்பாவென்றவருட் செல்வத்தேவே (உ௬)

தேவர்தொழும் வாதவூர்த் தேவேயென்பேன்
 றிருமூலத்தேவேயிற் சகத்தோர்முததிக
 காவலுறச்சிவவென்வாக் குடனேவந்த
 வரசேசம்மாவிருந்துன் னருளைச்சாரப்
 பூவுலகில்வளரருணை கிரியேமறதைப்
 புண்ணியர்காளோவென்பேன்புரையொன் றில்லா
 வோவியம்போலசைவரவுந் தானேநிற்பே
 னேதரியதுயர்கெடவே யுரைக்குமுனனே (௩௧)

ஓதரியககர்பேரல வேனேனென்ன
 வொருவரிலையோவெனவு முரைப்பேன்ருனே
 பேதம்பேதங்கெடவு மொருபேசாமை
 பிறவாதோவாலடியிற் பெரியமோன
 நாதனொருதரமூலகம் பார்க்கவிசசை
 நண்ணுனோவென்றெனறே நானாவாகிக்
 காதனமிசுமணியிழையா ரெனவாடுறதேன்
 கருத்தறிந்து புரப்பதுனமேற் கடனமுக்காலும் (௩௨)

காலமொடுதேசவர்த்த மானமாத்ரி
 கலந்துநின்றிலைவாழி கருணைவாழி
 மாலறவுஞ் சைவமுதன மதங்களாகி
 மகாத்மமானவருண் மரபுவாழி
 சாலயிகுமெனியேயில் வழக்குப்பேசத்
 தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
 யாலடியிறபரமகுரு வாழிவாழி
 யகண்டிதாகாரவரு ளடியார்வாழிவாழி (௩௩)

ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்-முற்றியது-ஆகாரகச

தேன் முகம்

தேன்முகம்பிவிற்றுப்பைந்தாட் செய்யபங்கயத்தின்மேவு
 நான்முகத்தேவேநின்னா னாட்டியவகிலமாயை
 கான்முயற்கொம்பேயென் கோகானலம்புனலேயென்கோ
 வான்முகமுளரியென்கோமற்றென்கோவிளம்பல்வேண்டும்(௧)

வேண்டுவபடைத்தாய்நந்தை விதிப்படிபுரந்தரனத்தைக்
 காண்டகவழித்தாள்முககட் கடவுடானினையவாற்று
 லாண்டவனெனவனோவென்ன வறிகிலாதகிலநீயே
 யீண்டியவல்லநீரவெம்மனோர்க்கியம்புகண்டாய் (௨)

கண்டனவல்லவென்றே கழுத்திடுமிறுதிக்கண்ணே
 கொண்டதுபரமானந்தக்கோதிலாமுததியுத்தாற்

பண்டையிப்படைப்புங்காப்பும் பறந்தனமாயையோட
வெண்டலைவிழிகைகாவில் விளங்கிடநின்றான்யாவன்

(௩)

விளங்கவெண்ணீறுபூசி விரிசடைக்கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன்னுதற்கண்டோன நசுசுழல்வளநெடுமுச்சாகக்
களங்கயிலுருவந்தானே ககனமாயப்பொலியப்பூமி
வனந்தாளென்னவுள்ள மன்றெனமறையொன்றின்றி

(௪)

மறைமூழக்கொலிப்பத்தானே வாதமோடபயக்கைகண்
முறைமயினேங்கநாத முரசெனக்கதங்கவெங்கும்
குறைவிலாவணநிறைந்து கோதிலாநடனஞ்செய்வா
விறையவனெனலாமியார்க்கு மிதயசம்மதமீதல்லால்

(௫)

அல்லலாந்தொழில்படைத்தே யடிக்கடியுருவெடுத்தே
மல்லன்மாறாலங்காக்கவருபவர் கடவுளென்னிற்
றொல்லையரம்பிறவிவேலை தொலைந்திடாதிருணிங்காது
நல்லதுமாயைத்தானு நானெனவந்துநிற்கும்

(௬)

நானெனவந்துநிற்குஞான ஞானமன்றந்தஞான
மோனமாயிருக்கவொட்டா மோனமின்றாகவேதான்
மேனெனருசிககும்பாந் சிந்தைநைந்துருகும்வண்ணம்
பானெனநீறைந்தானந்த மாகடல்வளைவதினே

(௭)

இன்றெனவிருப்போவென்னி னென்றுஞ்ஞனியமாமுத்தி
நன்றொடுத்தமன்றி நாமுன்னேபெறுமவித்தை
நின்றதுபெத்தந்தானே நிரந்தரமுத்தியென்னி
னென்றொருவரைநான்கேட்க வுணர்வில்லைருருவுமில்லை

(௮)

இலலையென்றிடினிப்பூமி யிருந்தவாறிருப்போமென்னி
னல்லவன்சாருவாக ஞன்சொலுநெறிக்குவீனிற்
றொல்லையேகைமாத் தொடுப்பதேன்மயக்கமேகிங்
கொல்லைவந்திருமினென்ன வுறவுசெய்திவெனந்தோ

(௯)

அந்தனநால்வர்காண வருட்குருவாகிவந்த
வெந்தையெயல்லாந்தானின் றியம்பினனெமைப்படைத்த
தந்தைநீயெம்மைக்காக்குந் தலைவனேறுந்தையன்றே
பந்தமில்லத்தமுத்திபடைக்க நின்னருள்பாலிப்பாய

(௧௦)

தேன்முகம் முற்றியது. ஆக-அ.

பன்மா வல

பன்மாலத்திரளிருக்கத் தமையுணர்ந்தோந்
மாலக்கேநீதான் பட்சமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச் சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்தகல்லாத நானுஞ்சொன்னேன்

சொன்மாலையையாக் கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனெனநொநுந் துதித்துறிம்பே
னென்மாலையறிந்திங்கே வாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணை யெம்பிரானே

(க)

கருணைமொழிசிறிதில்லை னீதலில்லைன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியே னென்னையாநு
மொருவாபுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுகருணமுங் கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுக்காமாகியாலும்
வரவரவுமேழைக்கோரெட்டதான
மதத்தொடுமவந்தெதிர்த்தநவ வடிவமன்றே

[௨]

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லரச்சுத்த
வான்பொருடே யெனியனேம் மனமாமாயைக்
குடிக்கெடிக்கத்துசங்கட்டிக் கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமே கோதிலாத
படியெனக்ககானந்தவெள்ளம் வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணை பற்றுமாதே
யடியெடுத்தேன்முடியிலின்னம் வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாத வகண்டவாழுவே

(௬)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத் தேர்ந்தேன்றோந்த
வாறேநானப்பாலோர் வழிபாராமற்
ருழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேன் தென்னமாயந்
தடையுற்றான்மேற்கதியுந்தடையதாமே
பூழ்வலியோவல்லதுன்றன் நிருக்கத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்ந்தாயின்னம்
பாழ்வதிப்படவெனக்கு முடியாதெல்லாம்
படைத்தனித்துததுடைக்கவல்ல பரிசினுனே

[௪]

நானினிங்கெனுமகந்தை யெனக்கேன்வைத்தாய்
நல்வினையினையெனவேநடுவேநாட்டி
பூனொருமுடற்குமையென்மீதேன்வைத்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்றாயுள்ளேன்வைத்தா
யானுமையாயகில நிகிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னம்
செறும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த் திகழ்ந்தவொன்றே

(௫)

ஒன்றியொன்றிரின்றுரின்று மென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளிலையுன்பரலன்பா
னின்றதன்மைக்கிரங்கும் வைராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டியிந்த நிலைக்கே
யென்றிமென்றுமிந்நெறியோர் குணமூழில்லை
யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளை யேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனடி தழைதின்றற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக் கலக்குன்றேனே

(௬)

உற்றதுணையல்லாற் பற்றுவேறென்
றுள்ளேன்பன்னாளுகத் தேரடியாடிக
கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுக்கேட்பதுமமையுங்காணாத
நற்றுணையேயருட்டாயே யின்பமான
நாதாந்தப்பரம்பொருளே நாரணதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர் தமைச்சேயாகத்

தொழும்புகொள்ளுங்குகளமேசோதிக்குன்றே

(௭)

சூன்றாதமுவுருவா யருவாய்நூனக்
கொழுந்தாகியறுசமயக் கூத்துமாடி
நின்றையேமாயையெனுந் திரையையீக்கி
கின்னையாரதியவல்லார் நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றாடவின்பக் கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமா மருந்தேநூல்வர்க்
கன்றாடில்கிழிந்து மோனனான
மமத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே

(௮)

திரையிலல்லாக்கடல்போலச் சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்துருகும்பொன்போலச் செகத்தையெல்லாம்
கரையவேகனிந்துருக்கு முகத்திலேநீ
கனிந்தபரமானந்தக் கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவரக்கானே னென்றாற்கட்டி
வார்த்தைசொன்னாற்சுகம்வருமோ வருசனேனை
யிரையிலேயிருத்திரிநு விகற்பமான
வின்பரிஷ்டைகொடுப்பதையா வெந்தநாளோ

(௯)

எந்தநாளுனக்கடிமை யானநாளோ
வென்னாளோகதிவருநா ளெனியனென்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்கு மயங்கிற்றல்லாற்
மெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த் தெனியவோர்சொற

றந்தநாண்முதலின்பக் கால்சற்றல்லாற்
றடையறவானந்தவெள்ளந் தானே பொங்கி
வந்தநாளிலைமெத்த வலைந்தேனுன்னே
மறவாவின்பத்தாலே வாழ்கின்றேனே

(10)

பன்மலை-முற்றியது ஆக ஈ ௮௪

நிவணவொன்றுஞானிகளிடம்

பொருளேவல.

நினைவொன்றுநினையாம னிற்கினகமென்பார்
நிற்குமிடமேயருளா நிஷ்டையருளொட்டிந்
தீனையென்றுமறந்திருப்ப வருள்வடிவானதுமேற்
றட்டியெழுங்கிருக்குமின்பந் தன்மயமேயதுவாம்
பினையொன்றுமிலையந்த வின்பமெனுநிலயம்
பெற்றாரைபிறவாமை பெற்றார்மற்றுந்தான்
மனையென்றுமகவென்றுஞ் சுற்றமென்றுமகத்த
வாதனையாமாசையொழி மன்னொருசொற்கொண்டே (க)

ஒருமொழியேபலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கும்ந்த
வொருமொழியேபலமொழிக்கு மொழிக்குமெனமொழிந்த
குருமொழியேமலையிலககு மறறைமொழியெலலாங்
கோடின்றிவட்டாடல் கொள்வதொககுங்கண்டாய்
கருமொழியிங்குனக்கில்லை மொழிக்குமொழிருசிக்க
கரும்பனையசொற்கொடுனைக் காட்டவுங்கண்டனைமேற்
றருமொழியிங்குனக்கில்லை யுன்னைவிட்டுநீங்காத்
தற்பரமாயானந்தப் பொற்பொதுவாய்நிலே (உ)

நில்லாதவாக்கைநிலை யன்மெனவேகண்டாய்
நேயவருண்மெய்யென்றோ நிலயமதாநிற்கக்
கல்லாதேயென்படித்தாய் சுற்றதெல்லாமூடங்
கற்றதெல்லாமூடமென்றே கண்டனையுன்று
சொல்லாயேபயனில்லை சொன்னமுடிவைத்தானே
தொடர்ந்துபிடிமார்க்கடம்போற் றொட்டதுபறறாநில்
லெல்லாரும்நிந்திடவே வாய்ப்பறைகொண்டடிநீ
யிராப்பகலில்லாவிடமே யெமக்கிடமென்றறிந்தே (ஈ)

இடம்பொருளேவலைக்குறித்து மடம்புகுநாயெனவே
யெங்கேநீயகப்பட்டா யிங்கேநீவாடா
மடம்பெறுபாழ்நெஞ்சாலே யஞ்சாதேநீராசை
மன்னிடமேயிடமந்த மானிலந்தேபொருளுந்

திடம்பெறவேறினகினெல்லா வுலகமும்வந்தேவல்
செய்யுமிந்திலைநின்றோர் சனகன்முகதன்முனிவர்
கடம்பெறுமாமதயாணை யென்னவுநீபாசக்
கட்டானிகளபந்தக் கட்டவிழப்பாரே

(சு)

பாராதியண்டமெலாம் படர்கானசலம்போற
பார்த்தனையேமுடிவினின்று பாரெறுதானின்ற
தாராலுமறியாத சத்தன்றோவதுவா
யங்கிருநீயெங்கிருந்து மதுவாவைகண்டாய்
பூராயமாகபீநீ மற்றொன்றைவிரித்துப்
புலம்பாதேசஞ்சலமாப் புத்தியைநாட்டாதே
யோராதேயொன்றைநீ முன்னிலைவையாதே
யுள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிகானே

(இ)

உள்ளபடியென்னவுநீ மற்றொன்றைத்தொடர்ந்திட்
டுளங்கருதவேண்டாநிஷ் களங்கமதியாகிக
கள்ளமனத்துறவைவிட் டெல்லாந்துறந்ததுறவோர்
கறபித்தமொழிப்படியே கங்குல்பகலறற
வெள்ளவெளிக்கடன்முழுகி யின்பமயப்பொருளாய்
விரவியெடுத்தெடுத்து விள்ளவும்வாயினறிக
கொள்ளைகொண்டகண்ணீருங் கம்பலையுமாகிக
கும்பிட்டுசசகம்பொய்யெனத்தம்பட்டமடியே

(ஈ)

அடிமுடியுநடுமற்ற பரவெளிமேலிகொண்டா
லத்துவிதவானந்த சித்தமுண்டாநமது
குடிமுழுதும்பிழைக்குமொரு குறையும்லலையேந்த
கோலமெலலாநனராகுங் குறைவுநிறைவறவே
விடியுமுதயம்போல வருளுதயம்பெற்ற
விதகரோடுங்குடிவிளையாடலாகும்
படிமுழுதும்விண்முழுதுந் தந்தாலுங்களியாய்
பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசர்குணம்வருமே

(ஏ)

வரும்போமென்பனவுமின் றி யென்றுமொருபடித்தாய
வானுதித்ததுவத்தை வளைந்தருந்திவெளியா
யிருமபோகலலோமரமோ வென்னுநெஞ்சைக்கனமென்
லிட்டமெழுகாவுருக்கு யின்பவெள்ளமாகிக்
கரும்போகண்டோசினிச் சருக்கைரையோதேனோ
கனியமிர்தோ வெனருகிக்குங் கருத்தவிழந்தோருணர்வா
ரரும்போநனமணங்காட்டுங் காமரசங்கன்னி
யறிவாரோரவபத்துவர்க்கோ வந்நலந்தான்விளங்கும்

(அ)

தானேயுமீவ்வுலக மொருமுதலுமாகாத்

தன்மையினுற்படைத்தளிக்குந் தலைமையதுவான
கோனகவொருமுதலிங் குண்டெனவும்பூகக

கூட்டியதுஞ்சகமுடிவிற் குலவுறுமெய்ஞ்ஞான
வானாகவம்முதலே நிற்குநிலைநம்மான்

மதிப்பரிதாமெனமோனம் வைத்ததுமுன்மனமே
யுறனலுமனஞ்சுடமென் தழுங்காதேயுண்மை

யறிவித்தவிடங்குருவா மருளிலதொன்றிலையே (௧)

நினைவொன்றுஞ்ஞானிகளிடம்-முற்றியது-ஆக-ரா-கூட.

பொன்வணமாதரை

—(*)—

பொன்னைமாதரைப் பூமியேநாடிடே

னென்னைநாடிய வென்னுயிர்நாதனே

யுன்னைநாடுவ னுன்னருட்டுவெளி

தன்னைநாடுவன் தன்னந்தனியனே (௧)

தன்னதென்றுரை சாற்றுவனவெலா

நின்றதென்றெனை நின்விடத்தேதந்தே

னின்னமென்னை யிடருதக்கூட்டினுற்

பின்னையுங்குலென் பேதையனுவியே (௨)

ஆவியேயுனை யானறிவாய்நின்று

சேவியேன்களச் சிந்தைதிதைகொடேன்

பாவியேனுள பான்மையைக்கண்டுநீ

கூவியானெனை யாட்கொண்டகோலமே (௩)

கோலமின்றிக் குணமின்றிநின்னருட்

சிலளின்றிச் சிறியன்பிழைப்பனே

வாலமுண்டு மயிர் துருவாய்வந்த

காலமெந்தை கதிநிலைகாண்பதே (௪)

காணுங்கண்ணிற் கலந்தகண்ணேயுனைச

சேனும்பாருந் திரிபவர்காண்பரோ

வாணும்பெண்ணு மதுவெனும்பான்மையும்

பூணுங்கோலம் பொருந்தியுணிற்கவே (௫)

நிற்குநன்நிலை நிறகப்பெற்றாரருள்

வாககமன்றி மனிதாந் தேலையா

தூர்க்குணக்கடற் * சோங்கன்னவாவிதே
கெற்குணங்கண் டெனபெயர்சொல்வதே (௭)

சொல்லையுன்னித் துடித்ததலாலரு
ளெல்லையுன்னி யெனையங்குவைத்திலேன்
வல்லையென்னை வாவென்றிடாவிடிற்
கல்லையாயிக் கருமிநடக்கையே (௭)

கையுமெய்யுங் கருத்துக்கிசையவே
யையதந்தவற் கையயினியுண்டோ
பொய்யினேசிற்தைப் பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்ப மென்றுவினாவதே (௮)

என்றுமுனனை யிதயுவெளிக்குளே
துன்றவைத்தன னேயருட்சோதிந்
நின்றதன்மை நிலைக்கெனனேநேர்மையா
நன்றுதிதற வைத்தநவதே (௯)

வைத்ததேகம் வருந்தவருந்திடும்
பித்தனானருள் பெற்றுந்நிடமிவேன்
சித்தமோன சிவசிவமயானந்தம்
வைத்தவைய வருட்செம்பொறசோதியே (௧௦)

செம்பொன்மெனிச் செழுஞ்சுடரேழுமு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியினறி
யிம்பர்வாழ்வினுக் கிசசைவைத்தேனமன
நம்பிவாவெனி னானெனகொல்செய்வதே (௧௧)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென் நெண்ணுமறிவின்றி
வெய்யகாம வெருளிமயக்கமாம
பொய்யிலேகழன்றெ னென்னபுன்மையே (௧௨)

புன்புலானரம் பென்புடைப்பெய்யுட
லன்பர்யார்க்கு மருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணி யேயிறையேயித்தாற
துன்புமனறிச் சுகமொன்றுமிலையே (௧௩)

இல்லையுண்டென் நெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாததொழும்பயான்

செல்வேருரு திக்கறியேனெலாம்
வல்லநீயென வாழ்விக்கவேண்டுமே (மச)

வேண்டுஞ்சீரருண் மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென் புலமறியாததோ
வாண்டநீயுன் னடியவனென்று
தூண்டிவேனன் றித்தொண்டனென்சொல்வதே யடு

எனக்குளையுமி ரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தை மாறறல்வழிக்கன்றோ
கனத்தசீரருட் சாட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறியாதனற னெஞ்சமே [மச]

நெஞ்சுகந்துனை நேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்ற வருளறிந்தேயையா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெங்குஞ்
செஞ்சவேனின்ற சிற்சுகவாரியே (யஎ)

வாரியேழு மலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின் சினமயத்தேயெனரு
லாரிலேயுள தாவித்திரளதை
யோரிலேனெனை யாண்டவொருவனெ [யஅ]

ஒருவரென்னுளத் துள்குங்குறிப்பறிந்
தருளவரோவெனை யாருடையண்ணலே
மருளனென்பட்ட வாதைவிரிக்கிடு
பெருகுநாளினிப் பேசுவதியின்றே [மக]

இன்றுனக்கன் பிழைத்திலனென்னே
வன்றுதொட்டனை யாளரசேயென்று
நின்றறறிய நீலனைக்கைவிட்டான
மன்றமெப்படி நின்னருளவாழ்த்துமே [உம]

வாழ்த்துநின்னருள் வாரம்பவைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப் பதகனுமய்வதே
சூழ்ந்துநின்ற தொழும்பரையானந்தத்
தாழ்த்துமுகக ணருட்செம்பொற்சோதியே [உக]

சோதியேசுடரே சுகமேதுனை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாகியேயு னையானடைந்தேனகம்
வாகியாதருள வாயருள்வானையே (உஉ)

வானைப்போலவளைந்துகொண்டாநந்தத்
தேனைத்தநதெனைச் சேர்ந்துகலந்தமெயஞ்
ஞானத்தெய்வத்தை நாடுவனென
மீனப்பாழுகெட வெனறுமிருப்பனே [௨௩]

இரும்பைக்காந்த மிழுக்கின்றவாநெனைத்
திரும்பிப்பார்க்க வொட்டாமற்றிருவழிக
கரும்பைத்தந்துகண் ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பசுசெய்யென தன்னையொப்பாமனே [௨௪]

அன்னையப்பென் னாவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பற்ற சற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரணவின்ப வெளிக்ருளே
துன்னவைததகட ரெனத்தக்கதே [௨௫]

தக்ககௌவியிற் சார்ந்தநறுபூவியின்
மிக்கதாகவிளங்கு முதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழ யாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்ககின்று மொன்றாய் நிறைவானதே [௨௬]

ஆனமானசமயங்க ளாறுக்குந்
தானமாய்நின்று தன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரண நாதனைநாடியே
தினனெனினபந் தேக்கித்திளைப்பனே [௨௭]

தேக்கியின்பந் திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமாயெனக கானந்தமாகியே
போக்கினோடு வரவற்றபூரணந்
தாக்கினின்றவா தன்மயமாமதே [௨௮]

அதுவென்றுன்னு மதுவுமறநின்ற
முதியாஞானிகண் மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணி யிறைஞசுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்ப வாரிவழங்குமே [௨௯]

வாரிக்கொண்டெனை வாய்மதித்தின்பமாம்
பாரிர்கண்டவை யாவும்பருகினை
யோரிர்கண்டிடு மூமன்கனவென
யாருக்குஞ்சொல வாயிலையையனே [௩௦]

ஐயமற்றவநிவ ருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக் கனியாடிய

மெய்யனையிந்த மேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப் புகலிடமெங்க்னே [௩௧]

எங்கனையுய்ய யானெனதென்பதற்
றங்கனையுன் னருண்மயமாகிலேன்
றிங்குகன்பாதி திகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக் கண்ணுதலெந்தையே (௩௨)

கண்ணிற்காண்பதுங் காட்சிகையாற்றொழில்
கண்ணல்பூசை பகர்வதுமந்திர
மண்ணொடைந்தும் வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின் னருளவடிவாகுமே (௩௩)

வடிவெலரநின் வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன் காரணங்காண்பனே
நெடியவானென வெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேரசே யருளத்தனே (௩௪)

அத்தனையகண் டானந்தனையருட்
கத்தனையென் வுனனைத்தொடர்ந்திலேன்
மத்தனேன்பெரு மாமலமாயவான்
கத்தனேகல்வி யாததுகற்கவே (௩௫)

கற்றுமென்பலன் கற்றிடுனான்முறை
சொற்றசொற்கள் சுகாரம்பமோநெறி
நிறறல்வேண்டு நிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்ற பேசாப்பெருமையே [௩௬]

பெருமைக்கேயிறு மாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கைய கதியுமுண்டாங்கோலா
வருமைச்சீரன்பார்க் கன்னையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியே யுன்மனாந்தமே (௩௭)

உன்மணிக்கு னொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்னமயப்பொருளே பழஞ்செலவமே
புன்மலத்துப் புழுவனபாவிதே
நன்மனத்தைக் கரைக்கக்கடவதே [௩௮]

கரையிலின்பக் கடலமுதேயிது
வரையினுணை வந்துகலந்திலே
ஔரையிலாவின்ப முள்ளவர்போலவித்
தரையிலேநடித்தே னென்னதன்மையே (௩௯)

மையுலாம்விழி மாதர்கடோதகப்
 பொய்யிலாமும் புலையினிப்பூரைகாண்
 கையிலாமல கக்கனிபோன்றவென்
 னையே னயெனை யாளுடையண்ணலே (சய)
 அண்ணலேயுன் னடியவர்போலருட
 கண்ணினுலுனைக் காணவும்வாவனப்
 பண்ணினுலென்ப சுத்துவம்போய்யும்
 வண்ணமாக மனோலயம்வாய்க்குமே (சக)
 வாய்க்குங்கைககு மெளனமெளனமென்
 றேயக்குஞ்சொற்கொண் டிராப்பகலற்றிடா
 நாய்க்குமினபுமுண்டோ நல்லடியரைத்
 தோய்க்குமானந்தத் தூவெளிவெள்ளமே (சஉ)
 தூயதான தூரியவறிவெனும்
 தாயுநீயின்பத் தந்தையுநீயென்றும்
 சேயதாயிந்தத் சீவத்திரளன்றோ
 வாயும்பேரொளி யானவகண்டமே (சஈ)
 அகண்டமென்ன வருமறையாகமம்
 புகன்றறினறமை போதத்தடங்குமோ
 செகக்கொங்குந் திரிந்துநன்மோனத்தை
 புகந்தபெருனை யொன்றுவரையனே (சச)
 ஐயனையுனை யன்றியொருதெய்வங்
 கையினுற்றொழவுங் கருதேனகண்டாய்
 பொய்யனாகிலும் பொய்யுரையேனசுதத
 மெய்யனாமுனக் கேவெளியாகுமே (சடு)
 வெளியினின்ற வெளியாய்விளங்கிய
 வொளியினின்ற வொளியாமுன் றன்னைநான்
 நெளிவுதந்தகல் வாலடித்தேவென்று
 களிபொருந்தவன் றோகற்பகல்விடே (சக)
 கல்லையுற்ற கருத்தினர்கார்நிறத்
 தல்லையொத்த குழலினராசையா
 லெல்லையற்ற மயல்கொளவேவெழிற்
 றில்லைகிறற்கழுந் திருப்பாதனே (சஎ)
 திருவருட்டெய்வச செல்விமலைமக
 னுருவிருக்கின்ற மேனியொருபரங்
 குருவைமுக்கணங் கோவைப்பணிநெஞ்சே
 கருவிருக்கின்ற கன்மயிங்கில்லையே (சஅ)

கன்மமேது கடுநாகேதுமேற்
சென்மமேதெனே த தீண்டக்கடவதோ
வென்மமேராத மெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்க னாதனிருக்கவே (௭௪)

நாதகீதெனன் னாதன் முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன் வென்விடை ஓர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்ற புண்ணியன்பூங்கிருப்
பாதமேகதி மற்றில்லைபாழ்நெருசே (௭௫)

மற்று னக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக் கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரே பெரியோரெலா
முற்றுமோர்ந்தவர் மூதுரையர்ததமே (௭௬)

உரையிறந்துளத் துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர் தேடுமுக்கட்பிரான்
பிரைநிறைந்த பரப்பெங்கனங்ஙனே
கரைகடந்தின்ப மாகக்கலப்பனே. (௭௭)

கலந்தமுத்தி கருதினுங்கேட்பினு
நிலங்கனாதிபு நின்றமைப்போலவே
யலந்துபேயின மென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாழ்முக்கண் மாணிககசசோதியே (௭௮)

சோதியாதெனேத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல் லாமெளப்போதிகக
வாதிகாலத்தி லுன்னடிக்காந்தவம்
மேதுநான்முயன்றேன் முககணெந்தையே (௭௯)

எந்தநானைக்கு மீன்றருடாயென
வந்தசீரூள்வாழ்க வென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந் தெரிந் துருதிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந் தயாமுககணுதியே (௮௦)

கண்ணகன் நவிக்கா சினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முத லாமென்பிறவியை
பெண்ணவோவெரி தேழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண் மணிவந்துகாக்குமே (௮௧)

காக்குநின்னருட காட்சியல்லாலெரு
போக்குவிலையெ ன்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியானாக நின்பரமன்பின்
ரடக்கமேமுக்க னுனந்தமூர்த்தியே (௮௨)

ஆனந்தங்கதி யென்னவென்னுனந்த
மோனஞ்சொன்ன முறைபெறமுக்கணென்
கோனிங்கீந்த குறிப்பதனால்வெறுந்
தினன்செய்கை திருவருட்செய்கையே

(இஅ)

கையினற்றொழு தேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினுலுனைக் காணவிரும்பினே
னையனையரசே யருளேயருட்
டையலோர்புறம் வாழ்சுகநாதனே

(இஆ)

சுகத்தின்வாழ்வைச் சதமெனவெண்ணியே
மிஞத்ததீமை விளையவினக்கின்றே
னகத்துளாரமு தாமையரின்முத்தி
சுகத்தினன்வந்து தோய்வதெக்காலமே

(இஅ)

காலமூன்றுங் கடந்தொளிராரின்ற
சீலமேரினறிரு வருளாலிந்தர
சாலமாயிச் சகமெனவெண்ணினின்
கோலநாடுத லென்றுகொடியனே

(இஆ)

கொடியவெவ்வினைக் கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளே நினககன்பினறிப்
படியிலேழைமை பற்றுக்கின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதி மேவும்விகியினே

(இஅ)

விகியையும்விகித் தென்னேவிகித்திட்ட
மதியையும்விகித் தமமகிமாயைபிற
பதியவைத்த பசுபதிரின்னருட்
கதியையெப்படி கண்டுகளிப்பதே

(இஆ)

கண்டகண்ணுக்குக் காட்டுங்கதிரொனப்
பண்டுமின்றுமென் ஞானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக் கோர்ப்பதினாயிரந்
தெண்டனென்பொய்ம்மை தீர்த்திடல்வேண்டிமே

(இஅ)

வேண்டியாவு மிரந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரறற சோதிப்பிரானின்பாற்
பூண்டவன்பாதம் பொறபணிவாயககுமே
லீண்டுசென்ம மெடுப்பனனந்தமே

(இஆ)

எடுததவேக மிரக்குமுனையெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங் கூடவுங்காண்பனே
வடுததபேரறிவாரீயறியாமையைக்
கெடுததவினபக் கிளர்மணிக்குன்றமே

(இஅ)

குன்றிடாத கொழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடிய மாணிக்கமேயுனை
யன்றியார்துணை யாருநவார்கதி
'யென்றுநீயெனக கின்னருள்செய்வதே (௧௭)

அருளெலாந்திரண் டேசர்வழுவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாக்கெடுத் தேயுளமன்னலா
லிருளெலாயிரிந் தேங்கொளித்திட்டதே (௧௮)

எங்குமென்னை யிகலுறவாட்டியே
பங்களுசெய்த பழவினைபற்றற்ற
லங்கணுவன் னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிட முண்டோசுகத்திலே (௧௯)

உண்டவர்க்கன்றி யுற்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றி காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளி யானெனறுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசை வாகமதிககவே (௨௦)

மதியுங்கங்கையுங் கொன்றையுமததமும்
பொதியுஞ்சென்னிப் புனிதநின்புன்னடிக
கதியைவிட்டிந்தக காமத்திலாழ்ந்தவென
விதியையெண்ணி விழிதுயிலாதனறே (௨௧)

அன்றெனசசொல் வாஹிமனவற்புத
நன்றெனசசொல நண்ணியநன்மையை
யொனறெனசசொன வொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள் வாயிருளேகவே (௨௨)

இருவரேபுகழ்ந் தேத்தற்கினிவரா
மொருவரேதுணை யென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரேகொடுங் காலாகளவந்தெதிர்
பொருவரேயவர்க் கென்கொல்புகலவதே [௨௩]

புகழுங்கல்வியும் போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையு மன்புமளித்தலே
சுகவிலாசத் துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேனியைக கண்டனகண்களே [௨௪]

கண்ணுணின்ற வொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்று விளங்கியமெய்யினை

பெண்ணிபெண்ணி யிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர் நான்ருமும்பெய்வுமே. (எடு)

தெய்வம்பேறுள தென்பவாசிந்தனை
வைவரென்பதுநற்பரதற்பா
சைவசிறிவனேயுள்ளைச் சார்ந்தவ
ருயவரென்பதும் யூனுணர்ந்தேனுற்றே (எசு)

உற்றவேளைக் குறுதுணையாயிந்தச
சுற்றமோநமைக்காக்குளு சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவாரச்சடைக் கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற் பரசுகமபற்றுமே (எள்)

பற்றலாம்பொருளே பரம்பற்றின
வற்றமாதவாக குண்மையநல்குமே
மற்றமவேறுள மார்க்கமெலாமெதித்
தெற்றுவாய்மனமே கெகியெய்தவே (எயி)

பொண்ணைமாதரை -முற்றியது-ஆக-உளக

உ

ஆரணம்.

ஆரணமாக்கத் தாகமவாசி
யதபுதலாய் நடந்தருளுக
காரணமுணர்ந்துங் கையுநின்மெய்யுங்
கண்கண்முன்றுடைய வெண்கண்ணே
பூரணவறிவிற கண்டிலமதனாற்
போற்றியிப் புநதியோடிருந்து
தாரணியுளமட்டுமே வணங்கத்
தமியனேன் வேண்டித்தகுமே (க)

இடமொருமடவா ஞாலனைக்கீங்கிட
! டெவ்வுலகத்தையு மீனறுந்
தடமுறுமகில மடங்குநாளம்லம
தன்னையுமொழித்து விண்ணெனவே
படருறுசோதிக் கருணையங்கடலே
பாயிருட்படு கரிநகிடக்கக்
கடனதோநினைப்பு மதபபெணுந்திரையக
கவர்ந்தென வளர்ப்புதுஷ்கடனே (உ)

வளம்பெறுஞான வாரிவாய்மதித்து
மண்ணையும் விண்ணையுந்தரியா

தளம்பெறுந்துரும் பொத்தாவியோடாக்கை
யானந்தமீகவே யலந்தேன்
களம்பெறு வஞ்சநெஞ்சினர்காணுக்
காட்சியே சாட்சியேயறிஞ்
ருளம்பெறுந்துணையே பொதுவினிகழ்க்கு
முணமையே யுள்ளவாரிதுவே

(ந)

உள்ளமேநீங்கா வெள்ளைவாவாவென்
றுலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங் கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத் தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுறக்குந் தூவெளிப்பரப்பே
கருவெனககிடந்த பாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப்
பாவிப்பதுன்னருட் பரமே

(ச)

பரம்பரமாகிப் பக்குவம்பழுத்த
பழவடியார்க்கருள் பழுத்துச்
சுரங்கினிதிரங்குந் தானகற்பகமே
சோதியே தொண்டனேனின்னை
விரந்துநெஞ்சடைந்து கண்டியில்பொரும
லிருந்ததுமென்கணி யிருட்டைக்
கரந்துனின்கண்ணாற் றுயில்பெறவேண்டிக்
கருகினேன் கருத்திதுதானே

(தி)

கருத்தினுடகருத்தா யிருந்துநீயுணர்த்துங்
காரணங்கண்டு சும்மாதான்
வருத்தமற்றிருந்து சுகம்பெருவண்ணம்
வருந்தினேன் மதியின்மைதீர்ப்பா
ரொருத்தராருளப்பா மென்பவர்பாவ
(ருகைவர் பன்னெறிநெனக்குப்
பொருத்தமோசொல்லாய் மெளனசற்கருவே
போற்றினின் பொன்னடிப்போதே

(து)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
மறிந்திடினீர்க் குணநிறைவு
முடியெனுமதுவுமொருளெனுமதுவு
மொழிந்திடிற் கதமனநாயைக
ருடிக்கெடவேண்டிப்பணியநறிற்றல்
குணமெனப்புன் னைக்காட்டிப்
பழிமிசைமெளனி யாகிநீயானப்
பாக்கியமென் செயதேன்பரனே

(சு)

என்செயலின்நீ யாவுரின்செயலென்
 மென்னுலே னெவ்வொருகாலம்
 புன்செயன்மாயை மயக்கினேன்செயலாம்
 பொருந்துவே னஃதொருகாலம்
 பின்செயல்யாது நினைவின், நிக்கிடப்பேன்
 பித்தனேனன்னிலை பெற்றின்
 றன்செயலாக முடித்திடல்வேண்டுஞ்
 சசுதிதானந்தசற் குருவே

[அ]

குருவுருவாகி மெளனியாய்மெளனக்
 கொள்ளையையுணர்த்தினே யதனாற்
 கருவுருவாவ தெனக்கிலையிந்த
 காயமோபொய்யெனக் கண்ட
 திருவுருவாள ரனுபவநிலையுஞ்
 சேருமோவாவலோ மெத்த
 வருவுருவாகி யல்லவாய்ச்சமய
 மளவிடாவானந்த வடிவ

[ஆ]

வடிவிலாவடிவாய்மனநிலைவனுநா
 மார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமாய்
 முடிவிலாவீட்டினவாழக்கைவேண்டினர்க்குன்
 மோனமல்லால்வழியுண்டோ
 படியிருளகலசசின்மயம்பூத்த
 பசுகொம்பையடக்கியோர்கல்லா
 லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
 யன்பரைப்பருகுமாரமுதே.

(ஓ)

ஆரணம் முற்றுப்பெற்றது-ஆடி-உஅக.

சொல்லற்கரிய

சொல்லற்கரியபரம்பொருளே சுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே
 வெல்லற்கரியமயவிலெனைவிட்டெங்கொளித்தாயாகெட்டேன்
 கல்லிற்பசியநாருரித்துக்கொழிப்பெரியகடலடைக்கு
 மல்லிற்கரியவந்தகனாக்காளாக்கினையோவறியேனே.

(ஈ)

அறிவிந்நிலிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோடறியாமை
 நெறியிற்புருதாதோர்படித்தாய்நின்றநிலையுந்தெரியாது
 குறியகற்றகண்டாதிதயக்கோதிலமுதேநினைக்குறுகிப்
 பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயேற்றினிரீமேசாயே.

(உ)

பேசாவனுபூதியையடியேன்பெற்றுப்பிழைக்கப்பேரருளாம்
 தேசோமயந்தந்தினியொருகாற்சித்தத்திருநூல்தீர்ப்பாயோ
 பாசாடவியைக்கடந்தவன்பார்பற்றுமகண்டப்பார்ப்பான
 வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையாவின்னமுதே (௩)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திவானிசவும்பகலுந்தோற்றம
 லன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணாவரசேயெனக்கூவிப்
 பின்புற்றமுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
 துன்பக்கடல்விட்டகல்வேனோசொருபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே (௪)
 கொழுந்துகிழ்வென்பிறைச்சீழலக்கோவேமன்றிற்கூத்தாடற்
 கெழுந்தசுடரேயிம்மவரையென்றாய்கண்ணுககினியானே
 தொழுந்தெய்வமுநீருருவுநீதுணைநீதந்தையுநீ
 யழுந்தும்பவநீநன்மையுநியாவியாக்கைநீதானே (௫)

தானையகண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்
 வானேமாயப்பிறப்பறுப்பான்வந்துன்னடிக்கேகரங்கூப்பித்
 தேனையெனனைப்பருகவல்லதெள்ளாரமுதேசிவலோகக்
 கோனையெனுஞ்சொன்னினதுசெவிகொள்ளாதென்னோகூருயேசு
 கூருநின்றவிடர்க்கவலைக்குடும்பக்கூத்துட்டுளைந்துதி
 மாருநின்றபாவியைநீவாடுவன்றழைக்கலாகாதோ
 நீரூர்மேனிமூக்கனுடைநிலலாவடியார்நினைவினிடை
 யாறாய்ப்பெருகும்பெருங்கருணையரசேயெனையாள்வானே (௬)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துபுரந்துமாற்றவல்ல
 கோனையெனனைப்புரக்குநெறிகுறிந்தாயிலையேகொடியேனைத்
 தானேபடைத்திங்குகன்னபுலன்றனைப்படைத்தாயுன்கருத்தை
 நாளைதென்றிங்கறியேனே நம்பினேன்கண்டருள்வாயே (௭)

கண்டார்க்கண்டகாட்சியுநீகாணார்காணக்கள்வனுநீ
 பண்டாருயிர்நீயாக்கையுநீபிவவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ
 யெண்டோண்முக்கட்டெசம்மேனியெந்தாய்நினக்கேயெவ்வாறு
 தொண்டாடிப்பணிவரவர்பணிநீகுட்டிக்கொள்வதெவ்வாரே (௮)

குட்டியெனதென்றிஞ்சுமையைச்சுமத்தியெனையுஞ்சுமையானாக்
 கூட்டிப்பிடிந்துவினைவழியே கூத்தாட்டினையெரினைதருளால்
 வீட்டைக்கருதுமப்போது வெனியாழ்லகவிப்பனைத்து
 மேடடுககடங்காச்சொற்பனம்போலெந்தாயிருந்ததென்சொல்லேவன்

வ ம ப ன ன்

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டு மன்னருள்வெள்ளராய
 வம்பர்பாரலேவல்செய்யென் றுணர்த்தினையோகோவானோர்
 தம்பிரானேசெய்ததயவுக்குங்கைம்மாறுண்டோ
 வெம்பிரானுய்கதேனுயந்தே னினியோன்றுகுறவினேனே (க)

குறையிலாரிறைவாய்நூனக் கோதிலானந்தவெள்ளத்
 துறையிலேபடிந்துமுழுகித் துணந்துநானறேன்றுவாறுள்
 னுறையிலேயுணர்த்திமோன வெண்கடர்வைவாடந்த
 விறைவனேயுனைப்பிரிங்கிங் கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே (உ)

இருநிலமாநிநாத மீறதாயிவைகடந்த
 பெருநிலமாயதூய பேரொளிப்பிழம்பாய்நின் றுங்
 கருதருமகண்டானந்தக் கடவுணின்காட்சிகாண
 வருகவென்மழைததாலன்றி வாழ்வுண்டோவஞ்சனேறகே (ஈ)

வஞ்சனையழுக்காராதி வைத்திடும்பாண்டமான
 நெஞ்சனாவலிதின்மேன்மே னெககுனெக்குருகப்பண்ணி
 யஞ்சலிசெய்யுங்கையு மருவிநீரவியுமாகத்
 தஞ்சமென்றிரங்கிககாககத் தறபாரபரமுனககே (ச)

உனக்குநானடித்தொண்டாகியுனனழக்கன்புசெய்ய
 வெனக்குநீதோற்றியருசேசெலன் னுநானெந்தநாளோ
 மனக்கிலேசங்கடர்ந்தமாதவற்கிரண்டற்றோங்குந்
 தனக்குநேரில்லாவொன்றேசசசிதானந்தவாழ்வே (ஊ)

வாழ்வெளவயங்கியென்னைவசஞ்செய்துமருட்டும்பாழ்த்த
 ழும்வினைப்பகுகிகேட்டிவகுன்னையுங்கிட்டவேனே
 தாழ்வெனுஞ்சமயநீங்கித்தமையுணர்ந்தோர்கட்கெல்லான்
 சூழ்வெளிப்பொருளேமுககட்சோதியேயமரரேறே (஋)

ஏறுவாம்பரியாவாடையிருங்கலையுரியாவென்று
 நாறுநற்சாந்தநீருநஞ்சமேயமுதாக்கொண்ட
 கூறருங்குணத்தோயுன் றன்குரைகழல்குறுகினல்லா
 லாறுமோதாபசோபமகலுமோவல்லாருனே. (ௌ)

தானமுந்தவமும்யோகத்தன்மையுமுணராவென்பான்
 னூனமுந்தெவிட்டாவின்பநன்மையுந்குவரயோ
 பானலங்கவார்த்ததிஞ்சொற்பச்சிளங்கிள்ளை காண
 வானவரிறைஞ்சமன்றுள்வயங்கியநடத்தினுனே. (அ)

நடத்தியிவ்வுலகையெல்லா நாதநீரிதைந்ததன்மை
 கிடத்துடனறிந்தானந்தத்தெள்ளமுதருந்திடாதே
 றுஉ

விடத்திராளனையகாமவேட்கையிலமுந்திமாயைச்
சடத்தினைமெய்யென்றெண்ணித்தனாவோதனியனே (அ)

தனிவளர்பொருளேமாறுத்தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகற்பகமேமுக்கணெந்தையேநினக்கன்றி
நனிபெருங்குழலங்காட்டுநயனவேற்கரியகூந்தல்
வனிதயர்மயக்கிலாழ்ந்துவருந்தவோவம்பனே (ஐ)

வம்பனேன்-முற்றுப்பெற்றது. ஆடகாக.

சிவன்செயல்

சிவன்செயலாலேயாதும் வருமெனத்தேறேனாமவந்தருநினை
வைவெல்லாமகற்றிலேனாசெவ்வெள்ளங் கவர்ந்துகொண்டிழுப்பவந்த
க் கட்டிலேயகப்பட்டையோபவந்தனையீட்டியீட்டிப்பதைக்கினறேன்
பாவியேனே. (க)

பாவியேனினியென்செய்கேன்பரமனேபணிந்துன்பாதஞ்சேவி
யேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதேம்பி யாவியேநிரையவந்தவரு
தமேயென்னேனந்தோ சாவிபோஞ்சமயத்தாழ்ந்துசசகத்திடைத்த
விக்கின்றேனே. (உ)

இடைந்திடைந்தேங்கி மெய்புனகிப்ப வெழுந்தெழுந்தையநின்
சரண மடைந்தனனினிநீகைவிடேலுனக்கேயபயமெனறஞ்சலிசெய
துள் றுடைந்துடைந்தேழுது சித்திரப்பாவையொத்தநானசைவற
நிற்பத் தொடர்ந்துநீயெனையாட் கொள்ளுநானென்றோ சோதியே
யாதிநாயகனே. (ஈ)

ஆதியாய்நவ்வாயந்தமாய்ப்பந்தம் யாவும்ற்றகம்புறநிறைந்தசோ
தியாய்ச்சுகமா யிருந்தவெம்பெருமான் றெண்டனேன்சுகத்திலையி
ருககப், போதியாவண்ணங்கைவிடன்முறையோ புன்மையெனென்
செய்கேன்மனமோ, வாதியானின்ற தன்றியும்புலன்சேர் வாயிலோ
நியினுங்கொடிதே. (ச)

வாயிலோரைந்திற் புலனெனுவேடர் வந்தெனையீர்த்துவெங்கா
மத்,தியிலேவெதுப்பியுயிரொடுநின்னச சிந்தைநைநதுருகி மெய்ம்ம
றந்து, நாயிலாச்சேய்போலலைந்தலைப்பட்டேன் றுயினுங்கருணையா
மன்று, னாயசமாகியொளி விடுமணியே நாதனேனான வாரிதி
யே. (இ)

ஞானமேவடிவாய்த் தேவார்தேடுநாட்டமேநாட்டத்துணிறை
ந்தவானமேயெனக்கு வந்துவந்தோற்கு மார்க்கமேமருளர்தாமயி
யா மோனமேமுதலே முத்திகலவித்தே முடிவிலாவின்பமேசெய்யு
ந்- தானமேதவமீட நின்னைநானினைந்தேன்றியினேன்றனைமறப்பத
ற்கு. (ஊ)

மமமவியுலக வாழ்க்கையே வேண்டும் -வந்துநின்னன்பர்தம்ம
ணியா, மமமதுகிடைக்கி என்நியானந்தவற்புநிட்டையினி மித்தந்,
துமதுவேண்டு மெளனியாயெனக்குத் தூயநல்லருடரினின்னம்,
பிறவியும்வேண்டும் யானெனநிதக்கப்பெற்றவர்பெற்றிமும்பேறே.()

பெற்றவர்பெற்றபெருந்தவக்குன்றே பெருகியகருணைவாரிதி
யே, நற்றவத்துணையே யானந்தக்கடலேனூதுருளுனனேயங்க, எ
ற்றவர்க்கருதகட்புடைக்கலப்பே யனேகமாய்கின்றனடிக்கன்பு- கற்ற
துங்கேள்வி கேட்டதுநின்னைக் கண்டிமும்பொருட்டன்றோகானோ.

அன்றுநாஷ்வருக்கு மொளிகெநிகாட்டு மன்புடைச்சோதியே
செம்பொன்- மன்றுண்முக்கண்ணுங்காளகண்டமுமாய்வயங்கியவா
னமேயென்னுட், இன்றுகூரிருளத் தூர்த்திமெதியே துன்பமுமின்
யமுமாகி, நின்றவாதனையைக் கடந்தவாரினையேநேசமேநின்பரம்பா
னே. (௯)

யானெனல்கானேன் பூரணநிறைவில் பாதினுமிருந்தபேரொ
விரீ- தானெனநிற்குஞ் சமததுற வென்னைத் தன்னவ னுக்கவுந்
தருங்காண் வானெனவயங்கி யொன்றிரண்டென்ன மார்க்கமாதெ
நிதந்துமாருத தேனெனருசித்துளன்பரைக்கலந்தசெலவமேகிறப
ரசிவமே.

சிவன்செயல்-முற்றுப்பெற்றது-ஆட-கூயக.

—

தன்வனயொருவர்

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த் தானேதானையெங்குநிறைந்
துன்னத்கரியமாவெனியா யுலவாவமுதாயொளிவிளக்கா
யென்னுட்கலந்தாயானறியா திருந்தாயிறைவாவினியெனு
கின்னைப்பெறுமாறெனக்கருளா னிலையைக்கொடுக்கநினையாயோ.(௧)

நினையுநிலைவுக்கெட்டாதநெறிபெற்றுணர்ந்தநெறியாளா
வினையைக்கரைக்கும்பரமவின்பவெனப்பெருக்கேகினைதருளால்
மனைவிபுதல்வான்னைபிதா மாடுவிடென்றிமெயக்கந்
தனையும்நங்கிங்குணைமறவாத் தன்மைவருமோதமியேற்கே. (௨)

வரும்போமென்னுமிருநிலைமை மன்னுதொருதன்மைத்தாகி
கரும்போதேனேழுககனியோவென்னவென்னுட்கலந்தநலந்
தரும்பேரினப்பொருளேநின் றன்னெனினந்துநெக்குருகே
னிரும்போகல்லோமாமோவென்னிதயமியாதென்றறியேனே (௩)

அறியுந்தாமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிற்கையினும்பிறியுந்த
ரமோந்யென்னைப்பெம்மானேபேரின்பமதாச் செறியும்பொருண்கி
ன்னையறியச் செறியாப்பொருளுன்பெறும்பெற்றை, நெறிகின்றொரு
புகழ்காரித்தாயிட்டுவெனப்பெறும்பெற்றை.

எனதென்பதும்மொய்யானென்னல்பொய்யெல்லாமிறந்தகிடங்காட்
டி. இனதொன்பதும்பொய்யீயென்னல்பொய்யிற்சூலிலக்கேநேசித்தே
ன, மனதென்பதுமோ வென்வசமாய் வாராதைய நின்னருளோ, த
னதென்பதுக்குமிடங்காணேன் தமியேனெவ்வாறுய்வவேனே (இ)

உய்யும்படிக்குன திருக்கருணையொன்றைக்கொடுத்தாறுடையா
ய்ப்பாழ், பொய்யும்வாவுமழுககாறும்புடைப்பட்டோடுநன்னெறியா,
மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும் வினங்குமெனக்குன்னடியார்பாற் செய்யு
ம்வணியுங்கைகூடுஞ் சிந்தைத்துயருந்தீர்த்திமே (ஈ)

சிந்தைத்துயரென்றொருமாதிரிசினந்துசினந்துபோர்முயங்க
நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழல வநிலையெனறுணாந்தேறிநகின்றே
னெந்தப்படியுன்னருளவாய்க் குமெனக்கப்படியிருள்செய்வாங்
பந்தத்துயரற்றவர்க்கெனிய பரமானந்தப்பழம்பொருளே, (எ)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப் பொருளென்றெண்ணு மொருபாவி
யிருளைத்திறந்திட்டொளிநெறியையெந்துட்பத்பப தெனறுகொலோ
தெருளத்தெருளவனபர் நெஞ்சந்தித்தித்துருத் தெவிட்டாத
வருளைப்பொழியுக்குணமுதிலே யறிவானந்தததாரமுதே (அ)

ஆராவமுதம்விரும்பினர்க ளறியவிடததையமீர்தாககும்
பேரானந்தசித்தனெனும் பெரியோயாவிகருரியோயகேள்
காரார்கிரகவிலையினிடைக்கட்டிண் கருந்தகளைகொல்லலா
முராலொருநால்கையுண்வெறுமுண்டா லெனக்ககொழிந்திடுமே கூ

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும் யானுநின்வென்றிற்தவண்ண
மனைத்துமிருந்துமிலதாகவருளாய நிலலாதழிவழக்காய்
மனத்துட்புகுந்துமயங்கவுமென மதிக்குட்களங்கம்வந்ததென்னே
தனக்கொன்றுவமையறநிறைந்த தனியேதன்னந்தனிமுதலே (ய)

தன்னையொருவர் முற்றுப்பெற்றதுஆக கூடக

—க—

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காறுமூலவம்பொரு சொனவுமனதலையுங்கா
ல மோசம்வருமிதனலேகற்றதுங்கேட்டதுநூர்ந்துமுத்திக்காண -
நேசமுதல்வாசமும்போய்ப்புலனுயிர்கொடுமைபற்றிநிரபரந்நேச தே
கமுத்தருள்பறித்தப்பராபரமேநிராசையின்றேற்றெயவமுண்டோக

இரப்பானக்கொருவனவன் வேண்டுவகேட்டருள்செய்யெனவேச
ற்றேதான்- புரப்பான்மனருணையிருப்பதுபோலெங்கு நிறைபொ
ருளேகேளாய், மரப்பான்மைநெஞ்சினன்யான் வேண்டுவகேட்டிசு
ரானவேமொளனத்தோடந்- தரப்பான்மையருணிதெவி லிப்பது
கோபராபரமேசகசரிட்டை (ங)

சாட்டையிற்பம்பர சாலம்போலெலா
மாட்டுவாநிறையென வறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
விட்டதந்துறவற மிரண்டுமேன்மையே

(௧)

தன்னெஞ்சநினைப்பொழியா தறிவினநான் ஞான மெனுந்தன்
மைபேச, வுன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொரு சொல்லுரைத்தனையேயதனையு
ருகேனையா, வுன்னெஞ்சோ விரங்காதமரநெஞ்சோ விருப்புநெஞ்
சோவைரமான, கன்னெஞ்சோவலது மண்ணுங்கட்டிநெஞ்சோவெ
னதுநெஞ்சங்கருகிற்றினே

(ச)

வாழி சோபனம் வாழிநல்லன்பர்கள்
சூழவாதரு டோற்றமுஞ்சோதன
மாழி பாலரு னையன மெனனத்தா
லெய்யென பெந்தவினபமுஞ்சோபனம்

(௫)

கொழிச்சினறோர்க்க்பாற் குறைவையாதியானெனுங்குதர்க்கம்
விடுககினறோர்களபாறபிரிகிலா துள்ளன்புவிடாதே
யடுககினறோர்களுக்கிரங்கிடுந்தண்டமிழலங்க
டுரும்க்கினறோர்களை சோதியாததுபரஞ்சோதி

(௬)

உலகமாயையிலேயெளியேன்றனை யழலவிட்டனையே யுடையா
யரு, னிலருபேரின்பவிட்டினிலென்னையு மிருத்திவைப்பதெக்காண்
ஞ்சொலாயெழிற் நிலகவாணுதறபைந்தொழுகண்ணனைதேக்காநாட
கஞ்செய்தடியார்க்கெலா- மலெகிலாவினைதீர்க்கததுசங்கட்டிமப்பனே
யருளானந்தசோதியே

(௭)

முன்னிலைசுட்டொழி தியெனப்பல்காலுநெஞ்சேநான்மொழிந்
தேனெனின் தன்னிலையககாட்டாதே யென்னையொன்றாச் சூட்டா
தேசாணன்போர்ந்த,வநநிலையேநிலையந்தநிலையிலே சித்திமுதகிவினை
த்துந்தோன்று, நன்னிலையிதன்நியிலைககபிமன்றே சுகாமுதலோர்
நாடினாரே

(௮)

அத்துவிதம்பெறும்பேறென்றறியாமல் யனெனும்பேயகந்தை
யோடு-மத்தமதியினர்போலமனங்கிடப்பவின்னமினனமவருந்துவே
னே- சுத்தபரிபூரணமாய்நின்மலமாயகண்டிதமாயசொலுபானந்தச
ந்திகனீங்கா தவணநதன்மயமாயருள் பழுத்துத் தழைத்தவொன்
தே

(௯)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க,வந்ததேசிகவ
டிவநீயுனையலான் மறறொருதுணைகானே- னந்தமாதியுமளப்பருஞ்
சோதியேயாதியேயடியார்தஞ், சிந்தைமேவியதாயுமானவனெனுஞ்
சிரகிரிப்பெருமானே

(௧௦)

காதிவோலையெவரைந்துமேற்குமிழையுங்கறுவிவேன்கருநீலம், போதுபோன்றிடுங்கண்ணியர்மயக்கிலெப்போதுமேதளராமன் மாதுகாதலிபங்கனையபங்கனையமாடமாளிகைக்குமுஞ், சேதுமேவியராமநாயகன்றனைச்சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே (௧௧)

அண்டமுமாய்ப்பிண்டமுமாயளவிலாதவாருயிருக்கோருயிராயமர்ந்தாயானுக்கண்டவாரர்கேட்டவராருன்னாலுன்னைக்காண்பதலாலென்னறிவாற்காணப்போமோ- வண்டுபமணிமாபனபுதலனனேடுமனைவியொடுங்குடியிருந்துவணங்கிப்போற்றும் புண்டசிகபுரத்தினினுதார்த்தமெளனபோதார்த்த நடம்புரியும்புனிதவாழுவே (௧௨)

பொழியிற்செறியைம்புலககனியைப்புநதிகவவரார்பிடுங்கிழுத்துமறிகிச்சுதுலுமனகுரங்கு மாளவாவிருப்பேனே வறிருக்கறிவாய்ப்பூரணமாயகண்டானந்தமயமாகிப் பிறிவற்றிருக்கும் பெருங்கருணைப்பெம்மானேயெம்பெருமானே (௧௩)

உலாயுணர்விரந்துதம்மை யுணர்வருணறவினாடே கரைபிலாவின்பவெளளங்காட்டிடுமுடுலேமாரூப் பரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்தபானுவேனினைப்பற்றித் திரையிலாநீர்போறசித்தத்தெளிவனோசிறியனேனே (௧௪)

கேவலசகலமின்றிக் கீழொடுமேலாயெங்கு மேகியவருளினகண்ணாய் மேகிடமேலாயின்பந்தாதிடதன்பாகித்தத் தனியிடையிருந்திவத்தத் தேவெனுமெளனிசெம்பொற் சேவடிசிந்தைசெய்வரம் (௧௫)

நேற்றுனாரினறுமானா நின்றனரதனைக்கண்டும் போற்றிலேனினையந்தோ போககினைவினைகால மாற்றிலேன்கண்டானந்த வண்ணலேயளவினமாயைச் சேற்றிலேயின்னமீழ்ந்து திளைக்கவொசிறியனேனே (௧௬)

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வு மவித்தைபொய்பிருளாய்த் திதிலாவிளக்கெடுத்திருடேடவுஞ்சிக்கா தாதலாலறிவாய்நின்ற விடத்தறியாமையேதுமிலையெனறெம்பிரான சுருதியேயியம்பும் (௧௭)

சுருதியேசிவாகமங்கனே யுங்கனாற்சொல்லு மொருதனிப்பொருளாவை யிதெனவாயுண்டோ பொருதிலாக்கட ண மணலெண்ணினுமபுகலக கருதவெட்டிடாநிதைப்பொரு ளாவையாகாணபார் (௧௮)

மின்னைப்போன்றனவகிலமென்றறிந்து மெயப்பொருளா முன்னைப்போன்றநற்பரம்பொருளிலையெனறோர்ந்து பொன்னைப்போன்றநின் போதங்காணியுணிபொருதநான் வென்னைப்பேரென்றுள வேழையரையவிக்கெவோ (௧௯)

தாயுந்தந்தையுமெனக் குறவாவதுஞ்சாற்றி
 னாயநீயுரின்னருளு நின்னடியருமன்றோ
 பேயனேன்றிருவடியினைத் தாமரைபிடித்தே
 னாயனையெனையாளுடைமுக்கனையகனே

(௨௮)

காந்தமதையெதிர்காணிக்கருந்தாது செல்லுமந்தக்காந்தத்தொன்று
 தேய்ந்தவிடமெங்கேதானங்கேதான்சலிப்பறவுமிருகருமாபோற்,சாந்
 தபதப்பரம்பொருளேபற்றுபொருளிருக்குமத்தாறசலிக்குஞ்சித்தம்,
 வாய்ந்தபொருளில்லையெனிறபேசாமெனின்றிலைவாய்க்குமன்றே ()

பொற்புறுங்கருத்தே யகமாயதிற்பொருந்தக்
 கற்பின்மங்கையொன்விழி கதவுபொற்கவினச்
 சொற்பனத்தினுஞ்சோரவின நியிருந்தநான்சோர்ந்து
 நிற்பதற்கிந்தவினை வந்தாவாறென்கொனிமலா

(௨௯)

வந்தவாறிர்தவினை வழியிதுவெனமதிக்கத்
 தந்தவாறுண்டோவுள் ன்ணர்விலையன்றிததமியே
 னெந்தவாறுகண்டாங்கவு மிலைகற்றதாலா
 லெந்தவாறினித்தற்பரா யுய்குறேனேழை

[௨௯]

வேறு.

சொல்லாலும்பொருளாலு மளவையாலுந்
 தொடரவொண்ணுவருணெறியைத்தொடர்ந்துநாடி
 நல்லரர்களவையகத்தே யிருக்கவைத்தாய்
 நன்னர்நெஞ்சந்தன்னல முநனுருவேனோ
 வில்லாளியாயுலகோ டியிரையின்றிட்
 டெண்ணரியபோகினுக்கு மிவனையென்னக்
 கல்லாளின்கீழிருந்த செக்காமேனிக்
 கற்பகமேபராபரமே கைலைவாழ்வே

[௨௯]

சாக்கிரமாததலினிநிந் திரியம்பத்துஞ்
 சத்தாதிவசனாதி வாயுபத்து
 நீக்கமிலந்தக்கரணம் புருடனோடு
 நின்றதுமுப்பாணத்து நிலவுங்கண்டத்
 தாக்கியசொற்பனமதனில்வாயுபத்து
 மடுத்தனசத்தாதி வசனாதிபாக
 நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூட
 நுவல்வரிருபத்தைந்தாறுண்ணியோரோ

(௩௦)

கழுத்தியந்தனிற் பிராணஞ்சித்தஞ்
 சொல்லரியபுருடனுட மூன்றதாகும்
 வழுத்தியநாயிற் றரியமிபிராணனோடு
 மன்னுபுருடனுக்கூடவயங்காநிற்கு

மழுத்திடுமூலந்தன்னிற்றுரியாதீத
மதனிடையேபுருட னென்னியமருளுனம்
பழித்திடும்பக்குவரறிவ ரவத்தையைந்திற்
பாங்குபெறக்கருவி நிற்கும்பரிசுதானே (உ௬)
வேறு,

இடத்தைக்காத்திட்டசுவானெனப் புன்புலாவிழைச்சிச்
சடைத்தைக்காத்திட்டநாயினே னுன்னன்பர்தயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்ட சேடத்தால்விசேடமாய்வாழ
விடத்தைக்காத்திட்ட தண்டத்தோயின்னருள்வேண்டி (உ௭)

வாதனைப்பழக்கத்தினுள் மனமந்தமனத்தா
தீரீர்தவந்திடுமுறையுரைப்படி தொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயென்றிடிந் கண்டவெலலா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதற் கையமுண்டாமோ (உ௮)

ஐயவாதனைப்பழக்கமே மனநினைவ்துதான்
வையமீதினிற்பரம்பரை யாகிலுமருவு
மெய்யினின்றொளிர் பெரியவர் சாவுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யதென்பதையொருவி மெய்யுணருதல்போதம் (உ௯)

குலமிலான்குணங்குறியிலான் குறைவிலான்கொடிதாம்
புலமிலான்றனக்கென்னவோர் மற்றிலான்பொருந்து
மிலமிலான்மைந்தர்மனைவியில்லா வெவனவன்சஞ்
சலாமிலான்முத்திதரும் பரசிவனெனத்தருமே (௩௦)

கடத்தைமண்ணெனலுடைந்த போதோவிந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனவிறந்தபோதோ சொலத்தருமம்
விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டுபொற்பொது வெளிகடுக
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்கு நலத்தோய (௩௧)

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைநாடாமனவிவேசம்மா
தானமருநிலையிதுவேசத்தியஞ்சத்தியமெனநீதமியனேற்கு [மி
மோனகுருவாகியுக்கைகாட்டினையேதிரும்பவுநான்முனைத்துத்தோன்
மானதமார்க்கம்புரிந்திங்கிலந்தேனேபாந்தேனேவஞ்சனேனே (௩௨)

தன்மயஞ்சபாவஞ்சுத்தந்தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமெனக்குக்காட்டாதெனையகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரந் தட்சிணிககமூர்த்தம் (௩௩)

நின்றரும்பனசின்றறிவரானேதெளிந்தாந்
மற்றரும்பெனமலரொனப்போள்வாகிக்
கற்றரும்பியகோவியான்மதித்திடக்ககிச்சீர்
முற்றும்புமெளனியாய்ப்பரததிடைமுனைப்பன் (௩௪)

உளவறிந்தெல்லாநின் செயலாடெனவுணந்தோர்க்
களவிலானந்த மளித்தனையறிவிவரப்புன்மைக்
களவுநாயினேற் கிவ்வணமைத்தனைகருத்துத்
தளருந்தன்மையிங் காரொடும்புகலுவேன்றக்கோய (உ)

என்னைத்தானின்ன வண்ணமென்றறிகிலாவேழை
தன்னைத்தானறிந்திட வருள்புரிதியேறறக்கோய
பின்னைத்தானின்ற னருளபெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிக ராரெனவாழ்த்துவர்நெறியால். (ங)

ஏதமின்றித்தன் னடியினைக்கன்புதானீட்டுங்
காதலன்பர்க்குக்கதிலையீதெனக்காட்டும்
போதறித்திய புண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாததற்பர நானெவ்வாறுய்குவேனவிலாய் (ச)

வேதமெத்தனையத்தனை சிரத்தினும்விளங்கும
பாதறித்தியபரம்பர நிரக்தரபரம்
நாததற்பர சிற்பரவடிவமாய்நடக்கு
நீத்திர்க்குணமினையன்யி யொன்றுகரனினையேன். (ரு)

நெறிகடாம்பல பலவுமாயந்தந்தநெறிக்காஞ்
செறியுந்தெய்வமும் பலபலவரவுகஞ்செறிந்தா
ஸறியுந்தன்மையிங் காருனையறிவினாறிந்தோர்
பிறியுந்தன்மையிலீலா வகைகலக்கின்றபெரிபோய். (சு)

பெரியவுண்டங்க ளெத்தனையமைத்ததிற்பிறங்கு
ழுரியபல்லுயிரெத்தனை யமைத்ததிற்குறுதி
வருவுதெத்தனையமைத்தனை யமைத்தருள்வுளர்க்கு
மரியதத்துவவெனக்கிந்த வெண்ணமேனமைத்தாய், (எ)

கணமதேனுநின்காரணந் தன்னையேகருத்தி
லுணருமாதவர்க்கானந்த முதவினையொன்றுங்
குணமிலாதபொய் வஞ்சனைக்கெந்தைநிர்க்குணமா
மணமுலாமலர்ப்பதந் தரின்யாருனைமறுப்பார். (அ)

கன்னன்முககனிகண்டு தேன்சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்தியிறகலந்த வர்க்கின்பமாயிருக்கு
நன்னலற்றநின்னற்பதந் துணையெனநம்பச
சொன்னவர்க்கெனாலங்கைம்மாரில்லையென்சொல்வேன். (ஆ)

தந்தைதாய்தமர்மக வெனுமவையெலாஞ்சுகத்திற்
பந்தமாவென்றேயருமதை வாயினுற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனையின்னமவ்வல்லலிவிருத்திச்
சிந்தைதாண்டெளிந் தெவ்வணமுய்வணஞ்செப்பாய். (இ)

துய்யன்றன்னருள் வடிவினன்பொறுமையாற்றலங்கு
மெய்யனென்றுணையயனெய்தைந்தன்னெய்தைத்
நொய்யனுண்ணி யவ றிவிலனென்றைதூறுக்கும்
பொய்யனென்றெனைப் புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய் (மக

ஒன்றதாய்ப்பலவா யுயிர்த்திரட்டுகெலாமுறுகி
யென்றதாயென்று முள்ளதாயெவற்றி னுமிசைய
நின்றதாய்நிலைநின் றிடுமறிஞ்ஞென்னெஞ்சு
மன்றதாயின்ப வருக்கொடுகடித்திடிவாழ்வேன். (மஉ)

தனியிருந்தருட்சகசமே பொருந்திடத்தமியேழ
கினியிரங்குதல் கடனிதுசமயமென்னிதயக
கனிவுமப்படியா யினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாத தொன்றுள்ளதோபுகலாய். (மக)

திருந்துகிரடிததாமரைக் கன்புதான்செய்யப
பொருந்துநானலல் புண்ணியஞ்செய்யுநாளபொருந்தா
திருந்தநாள்வெகுநீவினை யிழைத்தநாளென்ற
லருந்தவாவுனைப்பொருந்துநா ளெந்தநாளடிமை. (மச)

பின்னுமுன்னுமாய் கடுவுமாயாவி னும்பெரிய
தென்னுந்தனமையா யெவ்வுயிரதிரீனையுமியக்கி
மன்னுந்தன்னருள் வடிவமேயுனககனபுவைதுந்
துன்னுமின்னலேன் யானெனுமகநதையேன்சொல்லாய் (மரு)

மின்னையன்னைபோய் வாழுகையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெவ்வண்முய்வனமுரையாய
முன்னைவன்வினை வேரறமுடிததென்றுமுடியாத
தன்னைத்தன்னடியார்க் கருளபுரிந்திடுந்தக்கோய், (மக)

எம்பராபரவெம்முயிர்த் துணைவவென நிறைஞ்சு
மும்பரிமபர்க்கு முளக்கணைநடிக்கின்றயுன்ற
னம்பொனமாமலாப் பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனிணிப்புரப்ப தெக்காலமோகவிலாய். (மஎ)

பாடியாடிநின்றிரங்கி நிற்பதமலர்முடிமேற்
சூடிவாழநதனரமலரின்னடி யர்யானெருமும்ப
னாடியேயிர்தவுலகத்தை மெய்யெனநம்பித்
தேடினேன்வெறுந்தீமையே யென்னினிச்செய்வேன். (மஅ)

களவுவஞ்சனைகாம மென்றிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையுங்காடெனக் கமைத்தெனரையா
வுளவிலேவெனக்குள்ள வாறுணர்த்தினுன்னடிமை
வளருமாமதிபோன் மதிதளர்வினறிவாழ்வேன். (மக)

வானநாயகவுளவர் நாயகவுளங்கூர்
நானநாயகநான்மறைநாயக நலஞ்சேர்
மோனநாயகநின்னீழக் கன்பின்நீழுந்துந்
தீனனாயகம்வாடவோ வெள்ள்செய்வேனென்பாய (உ0)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமே பொழிகின்றவிறையே
பாதகக்கருங்கனமனங் கோயிலாப்பரிந்து
சூதகத்தனாயதினு மிசைசமேற்றேனறும்
வாதனைக்கிடமாயினே நெவ்வணமவாழவேன். (உக)

தெளிவொல்கையோ வறிகிலர்நறிவிலான்சிறிது
மனியிலானிவன்றிரு வருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனாக்கினை யெனசெய்வேனெனசெய்வேனெல்லா
வொளியுமாய்நிறைவெளியு மாயாவுமாமுரவோய். (உஉ)

கண்ணினுன்மணியென்னவே தொழும்பர்கருத்து
ணண்னுகின்றிண்ணரு நெனக்கெனநாளாணுகு
மண்ணுவிண்ணு மறறுள்ளன்புதமுமாறுப
பெண்ணுமாணுமாயலல மாய்நிறகின்றபெரியோய் (உ௩)

சகமெலாந்தணி புரந்தனைதகவுடைத்தககோ
ரகமெலாநிறைந்தா னந்தமாயினையளவின்
மகமெலாம்புரிந்தோரை வாழவித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப் பிறந்திடச்செய்ததேனெந்தாய். (உ௪)

ஏயநதநல்லருள்பெற்றவர்க் கேவலாயெளியேன்
வாய்ந்தபேரன்புவளர்க்கவுங் கருணைநீவளர்ப்பா
யாய்ந்தமாமறை யெத்தனையத்தனையறிவார
ரேய்ந்தபேர்கட்குந் தோன்றிலாத் தோன்றலாந்துயோய (உ௫)

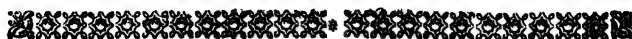
தககனின்னருட்கேள்வியோ சிறிதின்றித்தமியேன
மிககதெய்வமே நின்னின்பவெள்ளத்திலுலீழே
னெக்கரூய்தந்தைமகவெனும் பாசககட்டிடனே
துககவெள்ளத்திலாழ்கினறேனெனசெய்வா னுணர்ந்தேன ( )

பவம்புரிந்திடுமபாவியேந் கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித் தயவுசெய்தருள்வதேகரும
மவம்புரிந்திடார்க்கானந்த வயிர்த்தத்தையனிகக
நவங்கொடத்துவத்திரை யெறிகடலெனுநலத்தோய (உ௬)

உற்றுணர்ந்தெலாநீயல தில்லையென்றுனையே
பற்றுகின்றனரெந்தை நின்னடியாய்நான்பாவி
முற்றுமாயமாஞ்சகத்தையே மெய்யெனமுதற்
வற்றிருந்திடத்தொழில செயவானநனைநிகரானேன. (உ௭)

எனக்கெனச்செயல்-முற்றுப்பெற்றது ஆக-உ.௮௯

ம ண் ட ல த் தி ன் .

மண்டலத்தின் மிசையொருவன் செய்த வித்தையகோவெனவும்வாற னாகிய மண்டமலையடுக்கடுக்காயந்தத்தினி னுத்துமவதானமபோல வெண்டருநலலகிலாண்டகோடியைத் தன்னருள வெளியில்கவைத் து]கொண்டினை நவற்புத்தையெவராலுரிசசயிக்கக்கூடா வென்றை

ஒன்றிரண்டாய்விவகரிக்கும்விவகாரங்கடந்தேழாமயோகபூமி நின்னுதெளிந்தவர் பேசாமெளன நியாயத்தைநினைநிலை நவைத்தன்னை யன்றியொருபொருளிலதாவெப்பொருட்குந்தான முதலாயசலமாகி யெனமுள்ளவிந்தைத்தண்ணென்ற சாந்தபதவியற்கைதன்னை ()

பதமுன்றுங்கடந்தவர்க்குமேலானநூனபதப்பரிசுகாடடிச் சதமாநிராலம்பசாட்சிய தாயாரம்பத்தன்மையாகி விதமயாவகடந்தவிதையெனுமிருளைக் கிண்டெழுந்துவிமலமாகி மதமாறுங்காணாதவானந்த சாகரத்தைமெளனவாழவை (ங)

வாழ்வனைத்துந்தந்தவின்பமாகடலை நல்லமிந்தைமணியைப்பொன்னை து]தாழ்வரென்னுளத்திருந்தத்தவத்தையத்துவிதசாரந்தனைச சூழபெருமபேரொளியையொளிபரந்த பரவொளியையின்பச்சுகத்தை மாறாவேமுலகுக்கலந்தினறாய் நாளையாயென் றுமாயிறுகைதன்னை.

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத்தானாகச் செய்தருளுஞ்சமத்தைலோக மினனைநிகரத்திடனறியாகச் சொற்பானந்தச்சுடரைவேதமாகி யெனனையரிவரிதெனனைச்சமயகோடிகுனிடையவிடையருத பொன்னைவிரித்திடுமுலகத்துமபருமிப பரும்பரவுமபுனிதமெய்யை ()

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாயநாளெனலாய்பாசகாலம் விரவிநின்றவிசித்திரத்தையைக் கபத்தத்தினிதிருந்தவிவேகந்தன்னை யிரவுபகனினைபுமறப்பெனுந் தொந்தமறியார்களிதயம்வேதச் சிரமெனவாழ்ப்பாரபரத்தையானந்த நீங்காதசிதாகாசத்தை (க)

அத்துவிதவனுபவத்தையனந்தமநையின்னயின்னமறியேமென்னு நித்தியத்தைநிராமயத்தை நிராகருணத்தைத் தன்னருளாநினைவுக்குள னை]வைத்துவைத்துப்பார்ப்பவரைத்தானாகவெனனுருமவளாத்துக் காக்குஞ்சித்தினைமாதாவெளியைத்தனமயமா மாநைத்ததெய்வந்த

தன்னிலேதானாகநினைந்துகனிந்தவிழந்துகசமாநியாகப் [னை.எ] பொன்னிலேபணிபோலுமாயை தருமனமேயுன்புரைசடாந்தா [ஷெ யென்னிலேயான் பிழைப்பேனெனக் கினியாருன்போலவாரிலையிற் புன்னிலோகிருவருளுக்கொப்பாவயென்னுயிர்க்கோருநவமாவாய் ()

உறவுடலையெடுத்தவரிற்மிரமாகியேனுமுனையொழிந்துதள்ளப்
கறவுமிரிதரிதன்றோவிதப்பாழுமுன்னையன்றியாவதுண்டோ
வறிதிலுன்னையசைத்தென்னல்வழக்கென்று சத்தெனவும்வாழ்த்து
வேனென், சிறுமைகெடப்பெருமையினின்சென்மமதே யத்தினினி
செல்லல்வேண்டும். (க)

வேண்டியநாளென்னோடும்பழகியநீயெனப்பிரிந்தவிசாரத்தாலே
மாண்டுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும் பூரணமாவணக்கஞ்செய்வே
ணுண்டருருமெளனிதன்னால் யானெனதற்றவனருணை வேனபூவிற்
காண்டகவெண்சித்திமுத்தியெனக்குண்டா முன்னுலென்கவலைநீர்
வேன். (ங)

நீராதவென்சனனவழக்கெல்லாந் தீருமிந்தசசனனத்தோடே
யாரேனுமறிவரியசீவன்முத்தியுண்டாருமையவையோ
காரேனுங்கற்பகப்பூக்கரவேனுமுனகருவமைகாட்டப்போமோ
பாராடியாகவெழுமண்டலத்தினினமகிமைபகரலாமோ (ஃ)

மண்டலத்தின்-முற்றுப்பெற்றது-ஆட-சா.

பாயப்புலி

பாயப்புலிமுன்மாள்கன்றைக் காட்டும்படியகில
மாயைபபெரும்படைக்கேயிலக் காவெனவைத்தனையோ
நீயெப்படிவகுத்தாலு நன்றேனின்பெருங்கருணை
தாயெத்தடியார்க்கருள் சசசிதானந்ததற்பரமே.

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகி மன்றந்தனிநடித்து
நிற்பரம்போருகன்மால் பணிந்தரென்னெஞ்சமாங்
கற்பரந்தாங்குகரைந்திடவானெத்தகாட்சிநல்கும்
பொறபரமாயென்வினைக்கருந்ததைப்பொடிச்செய்தே (உ)

செய்யுந்தவஞ்சற்று மில்லாதநா னுள் றிருவடிக்கே
கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழாத்துடனே
கையுஞ்சிறிமிசைக்கப்பிரி ன்றா டிக்கசிந்துருகி
ய்யும்படிக்கருள் செய்வதன்றோபுலிபூர்த்தனே (ஃ)

அத்தனைச்சிற்றம்பல வனை யென்னுயிராகிநின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவனை சசகவடிவா
சித்தனைசித்த நிராதாரமாகியநின்மலனை
யெத்தனைநான்செல்லுமோமனமேகண்டினைஞ்சுத்தற்கே (ச)

கண்டாருளத்தினிற்காலுன்றிப் பெய்யுங்கருணைமுதி
லண்டார்புரத்துக்கு மனபர்வினைக்குமசனிதன்னைக
கொண்டாடிருர்முனங் கூத்தாமெத்தன்நன்கோலமெல்லாம்
விண்டாலம்மாவென்றுங்காணாது வெட்டவெறுவெளியே (இ)

வெளியானரீயென்மன வெளியூழிவிரவினையா
வொளியாருங்கண்ணு மிரவியும்போனின் றுலாவுவன்கா
ணளியாருங்கொன்றைச சடையாடவும்புளியாடைக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுண்டமாடு முக்கடசுடர்க்கொழுந்தே. (சு)

சொழுந்தாதுமைமலர்க்கோதையர் மோகக்குகாகடலி
லழுந்தாதவண்ணநின்பாதப் புணைந்ததருள்வதென்றோ
வெழுந்தாதாவுசெயம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாததையெவன்பொடி பூத்தமேனிசகுகப்பொருளே()

சுகமாகுளுநன்கிருமேனியாநல்லதொண்டார்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலென மகிழ்ந்தேமன்றுள்ளாடியகற்
பகமேயுன்பொன்னடிநீ முகல்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையானவருங்கோடை நீங்குந்திரமிலையே (அ)

நீங்காதுயிருக்குயிராகி நின்றனினையரிந்தே
தூங்காமற்றுங்கிடல்லாதே யெனகஞ்சுகமுமுண்டோ
லோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற் புவனத்தையுண்டிபண்ணிப்
பாங்காநடத்தும்பொருளே யகண்டபரசிவமே. (சு)

சிவமாதிரான்முகக்கோவந்த மாமதைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றே மிரண்டற்றநன்மைபெறு
தவமேதருமைம்புலப்பொறிக்கே யென்னறிவுப்பொல்லாப்
பவமேவினைக்கவென்றோ வெளிமாதெனப்பாயந்ததுவே. (உ)

ஆறெத்திலங்குசமயங்களாருக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பரந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்துநிலைபெற்றமாதவாசித்தத்திலே
யூறிப்பறந்தண்டகோடியெல்லாநின்றுலாவியேதே (க)

நடக்கினுமோடினு நிற்கினும்வேறொருநாட்டயின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்ச மனமற்றபூதனத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்பான்பா மானந்தநித்திராழ்முடிமே. (கஉ)

எண்ணுததெண்ணியநெஞ்சே துயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணேயுரங்குறங்கென்னுனை முக்கட்கருணை பிரான்
நண்ணுங்கருணைமெள்ளத்தினுன் முத்திசாதிக்கலா
நண்ணுததொன்றில்லை யெல்லாநலமுநமக்குளவே. (கஉ)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சே நின்பாதமுனைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சன்மம் பிறககுங்கண்டாயிந்தப்பெய்த்தனமேன்
மன்னிலையெநிலுதானேதனிச சச்சிதானந்தமா
நன்னிலவாய்க்குமென் சித்தியுங்காணாமதல்லவோ, (உ௬)

சொல்லான்மவுனமவுன்மென்றே சொல்லிச்சொல்லிக்கொண்
தல்லான்மற்புரண ிட்டையிலாழ்ந்ததுண்டோ
கல்லாதமுடனினியென்செய்வேன் சகத்காரணமாம்
வல்லாளனான மவுனசதானந்தமாகடலே. (உ௭)

ஆரணமாகமமெல்லா முரைத்தவருணன்மவுன
கரணமூலங்கல்லாலடிக்கே யுண்டுகொணப்பெற்றாற்
பாரணங்கோடுகழனெஞ்சமாகிய பாதரச
மாரண்மாய்விடுமெனசித்தி முத்தியும்வாய்த்திடுமே. (உ௮)

சித்தமவுனிவடபரன்மவுனி நந்திபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனாமுவருக்குந் தொழும்புசெய்து
சுத்தமவுனமுதலமுன்று மெளனமுந்தான்படைத்தே
னித்தமவுனமல்லாலறியேன் மற்றைநிட்டைகளே. (உ௯)

கண்டேனிதருளவ்வருளாய் நின்றுகாண்பதல்லா
முண்டேயதுவுரினதாக்கி னெனுவட்டாதவின்ப
மொண்டேயருந்தியினைப்பாறியே னல்லமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேன்பராபரமே யெனககேதுங்குரைவில்லை (உ௧)

மேற்கொண்டவாயவுங் கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தமூலைச்
சூற்கொண்டமேகமெனவூமை நின்றுசொரிவதையென்
னாற்கண்டதன்றுமெளனோப தேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனன் மேலேயமிர்தம்பருகுவானே. (உ௨)

சொல்லாற்றொடர்பொருளாற் றொடராய்பரஞ்சோதினின்னை
வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன் சகமார்க்கத்திலுஞ்
செல்லாதென்சிறதைநடுவே கிடந்துதிகைத்துவிம்மி
யல்லானதும்பகலானதும் வாய்விட்டாற்றுவானே. (உ௩)

அறியாதவெண்ணையறிவாயு நீயென்றகம்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ் சுத்தபேரொளியோ
சூறியாதவானந்தக்கோவோ உமுகருள்குண்டவியோ
சிறியேன்படுதுயர் கண்டகல்லாநிழற்சேர்ந்ததுவே. (உ௪)

எல்லாமுதவுமுனை யொன்றிப்பாவனையேனுஞ்செய்து
புல்லாயினுமொரு பசுசிலையாயினும்பேரட்டினைஞ்சி
நில்லெனல்யோகநெரியுஞ்செயேனரு ணீதியொளதும்
கலலெனெவவாறு பரமேபரகதிகாண்பதுவே. (உ௫)

ஒன்றுந்தெயிந்திடவில்லையென்னுள்ளத் தொருவவெனக
கென்றுந்தெயிந்தவிவைகே ளிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குழியும்வனமுமீயுங் குரைகடலு
முன்றுமனையு மனமாதித்தவமாயையுமே. (௩௨)

மழுதுண்டிபாவையர் மோகவிகாரப்பரவையிட
விழுதின்றபாவிக்குந் தன்றூட்புனையவியந்தளித்தான்
றொழுகின்றவன்ய ருளங்கனிகூரத்துலங்குமன்று
டுளமுதின்றவானந்தக கூத்தென்கண்மணியென்னப்பனே. (௩௩)

அழுக்காரந்தநெஞ்சடை யேறுக்கையாரின்னருள்வழங்கி
னிழுக்காகுமென்றெண்ணி யோவிரங்காதவியல்புகனடாய்
முழுக்காதலாகிவிழிநீர்பெரிக்கிய முத்தரொணுங்
குழுக்காணரின்று நடமாடுந்தில்லைகொழுஞ்சுடரே. (௩௪)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மால் கொண்டவர்செயிந்தர்
சாலம்படைத்துததளரந்தனையெயென்றுந் தண்ணறுங்கர்
கோலம்படைத்துககல்லா லடிக்கீழுவைகருங்கோவுக்கன்பாங்
காலம்படைக்கதவம்படையாதென்கொல் கன்னெஞ்சமே (௩௫)

சும்மாவிருக்கச்சுக்குக்கமென்று சுருதியெல்லா
மம்மாரிரந்தரஞ் சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
மெம்மான்மவுளி மொழியையுந்தப்பியென்பேதமையால்
வெம்மாயக்காட்டி லலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. (௩௬)

தினமேசெலச்செலவாழ்நாளுநீங்கச் செகத்திருளசொற்
பனமேயெனவெளி கண்டேயிருத்தவும்பாசமந்த
வினமேதுணையென் றிருந்தோநமன் வரினென்செய்குவோ
மனமேநம்போலுண்டோ சுத்தமுடரிவ்வையகத்தே, (௩௭)

கடலெத்தனை மலையெத்தனையத்தனைகன்மமதற்
குடலெத்தனையத்தனைகட னுண்மண லெரகருமிநதச்
சடலத்தைநாளவிடு மிளனையுனைவந்துசாரவிருட
படலத்தைமாறதப் படாதோநிரைந்தபராபரமே. (௩௮)

நினையுநினைவுநினையன் றியில்லை நினத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுத னின்னையல்லா துவினையுண்டோ
தனையுந்தெளிந்துணைச் சார்ந்தோர்களுள்ளச் செந்தாமரையா
மனையும்பொன்மனமு நின்றடுஞ்சோதிமணிவிளக்கே. (௩௯)

உள்ளத்தயமிங்கனையுநின்கையினி லொப்பிவித்துங்
கள்ளத்தைசெய்யும்வினையால்வருந்தக் கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்திலீழும் புனல்போத்பிறிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தினமுழுகினர்க்கே யெளித்தான் தில்லைவித்தகனே. (௪௦)

கள்ளம்பொருந்து மடநெஞ்சமேகொடுக்கா லாவந்தா
லுள்ளன்பர்கட்குண்டோவிலையே யுலகின் தவன்ன
வள்ளம்பொருந்துமலரடிகாண மன்றாடுமியின்ப
வெள்ள்செம்பாதப் புனையேயல்லாற்கதிவேறில்கையே.

(சக)

தன்மயமானசபாவத்தின்மெள்ளத் தலைப்படுங்குந்
மின்மயமானசகம்யாதுரைத்தென் வெனியிலுய்த்த
சின்மயமுத்திராக்கையேமெயயாகத் தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமென்மய மெல்லாநிறைந்த நிராமயமே.

(சக)

ஆயுங்கலையுஞ்சுருதியுங்கண்டாற் கரியவுனைத்
தோயும்படிகுருக கருணைசெய்வாய்க்கவான பொருளே
தாயும்பிதாவந் தமருங்குருவுந் தனிமுதலு
நீயும்படையுமென்றே யுனர்த்தேனிது நீசசயமே.

(சக)

அல்லும்பகலுமுனககே யபயமபயமென்று
செல்லுஞ்சொல்லினந் தெரிந்ததன்றோதுதிப்பார்கண்மனக்
கல்லுங்கரைகரு மெளனுவனது கருணையென்பாற்
செல்லும்பொழுதல்லவோ செல்லுவேனந்தசசிந்தசகமே.

(சக)

எல்லாஞ்சிவசெயலென்றறிந்தாலவ னிளனருள
யல்லாறபுகலிடம்வேருமுண்டோ வதுவேறிலையா
நில்லாயுனாறநயியேறகதியுண்டிந நீணிலத்திர
பொல்லாமயககத்தி லாழ்ந்தாவதென்ன புகனெஞ்சமே.

(சக)

ஒளியேயொளியி னுணர்வேயுணர்வி னுயகைபொங்குங்
களியேனிககுல கருத்தேகருததைக் கவளககொண்ட
வெளியேவெளியின் விளசுகமேசுகர் வீறுகண்டுந்
தெனியேனறெளிந்தவரைப் போற்றிடேனென்னசெயகுவேனே, ()

மறக்கினறதன்மையிறத்தலொப்பாரு மனதொன்றிற
பிறக்கின்றதன்மை பிறத்தலொப்பாரு மிப்பேய்ப்பிறவி
பிறக்கினவெலலைக் களவிலையேயிந்தச சன்மவல்ல
றுறக்கின்றநாளெந்த நாள்பரமேநின்றொழும்பனுக்கே

(சௌ)

காட்டியவந்தக் காரணமுமாயையிக் காயமென்று
குட்டியகோலமுநானுவிங்கத் துறையித்து
ஊட்டியநானனைக் தென்றோறியிவற்ற நானிவறதைக்
கூட்டினினாட்டினையேபரமேநல்ல கூத்திதுவே.

(சௌ)

பொல்லாதமாமாக கடமனமேயெனப்போலமித்த
வெல்லாற்றையுமபறழிக் கொண்டனையெனனைந்நமயமா
நில்லாயருளவெளிந் நானிறபேனருணிடைடையொரு
சொல்லாறபதிந்து பரிபூரணுனந்தந் தோய்குவனே.

(சக)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன் றுன்மார்க்கமியாவையம்வைத்துக்கட்டுக
காராயடிக்கடிசுற்றுக்கின்றயுன்னவலமதிக்
கோராயிரம்புத்தி சொனனாலுமோர்க்கிலே யோகெடுவாய
பாராயுனைக்கொல்லுவேன் வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. (௧)

மாதத்திலேயொருதிங்களுண்டாகிமடிவதைநின்
போதத்திலேசற்றும் வைத்திலையெவரும் புன்மைநெஞ்சே
வேதத்திலேதர்க்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயடங்காதந்தவான் பொருளுடிக்கொள்ளே (௫௧)

எங்கும்வியாபித்துணர்வாயுனக்கென்னிதயத்துளே
தங்குந்துயரந் தெரியாதவண்ணந்தடைசெய்ததா
சங்கங்குழைந்துள்ளருகு மன்மாளர்க்கணைநடந்து
பொங்குக்கருணைக் கடலேசம்பூரணபோதத்தனே (௫௨)

வையகமாதர்க்கததையும்பொன்னையுமரையைமல
மெய்யையுமெய்யென்று நின்னடியார்தம்விவேகத்தையு
மையமில்விட்டையு மெய்ந்துலையும்பொய்யதர்க்கவெண்ணும்
பொய்யாதநட்பை விடுவதென்றோபரி பூரணமே. (௫௩)

அளியுங்கனியொத் தருவிளையானெத் தயர்வுறுவேன்
றெனியும்படிக்கிப் பரிபாககலமுஞ் சித்திக்குமோ
வொளியுக்கருணையு மாறாதவின்பமு மோருருவாய
வெளிவந்தடியர்க்கவிக்கின்றமும்விழப்பொருளே, (௫௪)

அடையார்புரஞ்செற்ற தேவேநின் பொன்னடிக்கன்புசற்றும்
படையாதவெனைப் படைத்திந்தபாரிந்படர்ந்தவினைத்
தடையாற்றளவிட்டு நெஞ்சம்புண்ணாகத் தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபடியன றியான்செய்ததொன்றிலையே. [௫௫]

ஆடுங்கறங்குந் திரிகையும்போலவலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந் திரிவதலலாநின் கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத் தவமுயலாத கொடியரெமன்
றேடும்பொழுதென்ன செய்வார்பரானந்தசிறுகடரே (௫௬)

கற்றும்பலபல கேள்விகள்கேட்டுங்கறங்கெனவே
சுற்றுந்தொழில்கற்றுச்சிறறின்பத்தா கேழலினெனனாங்
குற்றங்குறைந்து குணமேவிடுமனனர் கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையென நம்புகண்டாய்குத்தழுடநெஞ்சே. (௫௭)

நீயெனநானெனவேறில்லையென்னு நினைவருளத்
தாடியெனமோன குருவாகிவந்து தடுத்தடிமைச்
சேயெனக்காத்தனை யேபரமேகின்றுவருநாக
கேயெனனசெய்யுங்கைம்மாறுளதோசுத்தவேழையனே, (௫௮)

ஆத்திரம்வந்தவர் போலையாமலரோகதிட
காததிருந்தெனனை யேயன்னைபோலுங்கருணைவைத்தும்
மாத்திரமுனின் றுணர்த்தினையேமவு னுவினினை
சாததிராஞ்சொன்ன படியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே (௧௯)

பாய்ப்புவி- முற்றுப்பெற்றது- ஆட-ச. ௧௯.

உடல்பொய்யுறவு

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய்யுறவாயி னுண்மையுறவாகக்
கடவார்தன்னருளேகண்டாய்- திடமுடனே
யுற்றுப்பாரமோன னெருசொலையுண்மைநன்றூப்
பதறிப்பாரமதறவல்லாம்பாழ். (௧)

பாராதிபூதமெல்லாம் பாரகருங்கால்ப்பரத்தின்
சீராகனிதருந்திறங்கண்டாய்- நேராக
நிறகுந்திருவருளி னெஞ்சேயாநிற்பதெல்லாந்
சுறகுநெறியாதினிமேற காண் (௨)

மெய்யானதன்மை வி ளங்கினுலயார்க்கேனும்
பொய்யானதன்மை பொருநதுமோ- வையவே
மனனுனிராசையின்னம வந்ததல்லோவுன்னடுமை
யெனனுநில யெய்துமாறென (௩)

அறியாமைமேலிட்ட டறிவின்நிறித்குங்
குறியேற்கறிவென்றகோலம்- வறிதேயா
நியுணர்த்தநானுணரு நேசத்தாலோவறிவெ-
றையெனக்கோர் நாமமிட்டதே (௪)

ஏதுக்குச்சுமமாவிருமனமேயென்றுனக்குப்
போதித்தவுண்மையெங்கே போகவிட்டாய்- வாதுக்கு
வந்தெதிராததமல்லரைப்போல் வாதாடினையுன
புந்தியென்ன போதமென்னபோ (௫)

சுகமனைத்தும்பொய்யெனவே தானுணர்ந்தாறறுக்க
சுகமனைத்தும்பொய்யென்றேசோரார்- திகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாத மேலானவதுவிதக
கட்டுக்குளாவதென்றே காண். (௬)

கற்கண்டோதேனே கனிசமோபாலோவென்
சொற்கண்டாதேதென்னநான்சொல்லுவேன்- விற்கண்ட
வானமதிசாண மவுனிமவுனத்தளித்
தானமதிலாறு மயிந்தம. (௭)

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்ததெளிவால்
வாட்டமறவுற்பவனாய்மாறுமோ - நாட்டமுற்று
மெய்யானரிட்டையினை மேவினர்கட்கன்றோதான்
பொய்யாம்பிறப்பிறப்புப்போம் (அ)

மாயாசகத்தை மதியார்தார்மன்முதலா
யேயானதத்துவத்தி லெய்துவரோ - நேயானு
புகிநிலைநிகப்பொருத்துவாகளன்னவர்த
நீதியையோ யோர்மனமேநீ (ஆ)

இகமுழுதும்பொய்யெனவே யெய்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளரவந்தவருணமெய்யேயகநெகிழ்ப்
பாரீரொருசொற்படியேயனுவலத்தைச
சேரீததுவேகிறம். (இ)

ஆரணங்களுக்கமகள யாவுமேயானந்த
பூரணமேயுண்மைப் பொருளென னுங் - காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளே யுற்றுணர்ந்தவவுண்மையினைப்
பாராயோநெஞ்சேசகா [௩௧]

நேராயம்மொளனிலை நில்லாமலவாய்ப்பேசி
யாராயலைந்தீர்நீ ராகெடுவீர - தேரீர்
திசாயந்திரையுந்திச சென்னியனைநாவாற்
கரையுங்கரையுமனக்கல். [௩௨]

அற்பனமே யகிலவாழ்வத்தனையுஞ்
சொற்பனங்கண்டாயுண்மைசொன்னேனான்-கற்பனையொ
றில்லாவிடத்தேயெனச் சுமமாவைத்திருக்கக் [ன்]
கல்லாநீதானோர்கவி (௩௩)

ஐதுந்திருவருளினிச்சையா மென்றென்னைப்
போதும்பொருந்தும் புனிதர்பாற்றீதுநெறி
செல்லுமோசெல்லாதே செல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோ வேதத்தொனி. [௩௪]

கல்லேறுஞ் சில்லேறுங்கட்டியேறும்போலச்
சொல்லேற்பாழ்த்துளைச செவிகொண்-டல்லேறு
நெஞ்சென்னநிக்கவைத்தாய் நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லேநீயேமதி [௩௫]

அப்பொருளுமான்மாவு மாரணநூற்சொன்னபடி
தப்பிலாசகித்தொன்றானு ஆகியினு-லெப்படியுந்
தேரிற்றுவிதஞ் சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத்து விதமாம் (௩௬)

வேதமுதலாய் விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
 போதநிலையிற்பொருந்தாம - லேதமிரு
 மோதாதியல்லவிலே மூழ்கினையேநெஞ்சேபித்
 தேகாதிமெய்யோதெளி

(௨௭)

நோக்கர்க்கரிதான துண்ணியவான்மோனநிலை
 தாக்கற்குபரயனாசமைத்தபிரான காக்குமுயி
 ரத்தனைக்குநானடிமை மயாதவினாலயானெனதென்
 றித்தனைக்கும்பேசவிடமில்.

(௨௮)

ஒன்றுமறநில்லென்றுணர்த்தியநம்மோனகுரு
 தவாழ்வினைத்தானிழிதான்வாழ்க - வெனநென்றே
 நிகர்களைத்தனக்கவிகளுக்கு சிவமையராந்தனமையர்க்கே
 கைககுவுருமின்பக்கனி

(௨௯)

மனத்தா லுல்வாக்கா லு மன்னவொண்ணாமோன
 வினத்தாரேநல்லவினத்தார் - கனத்தபுகழ்
 கொண்டவருமன்னவரே கூறரியமுத்திநெறி
 கண்டவரு மன்னவரேகாண்,

[௨௦]

கண்ணொளியேமோனக கரும்பேகவலையந்
 பண்ணொளிக்குமுள்ளியரம்பான்மையினை - நண்ணிடவுந்
 சித்தமிரங்கிலதென் சித்தந்தெனியாவே
 றித்தனைக்கு மாதரவுமில்

(௨௧)

அறியாமைசாரின துவாயறிவ
 நெறியானபோததுவாயறிற்குந் - குறியார்
 சதசந்தருளுணர்த்தத் தானுணராரின்ற
 விதமுற்றறிவெனும்பேமெய்.

(௨௨)

குருளிக்கசங்கமமாக கொண்டேதிருமேனி
 கருவொன்றுமேனிநம்பாற்காட்டா - தருளென்று
 கண்டவற்கேயானந்தம் கண்டுகொள்ளாமலது
 கொண்டவர்கிங் கென்னகிடைக்கும்

(௨௩)

புவியினதுளுடையான் பூதப்படையான்
 புவியிரந்துமெல்லாம்பரிப்பான் - மலிபுனல்சேர்
 பொன்முடியான்முக்கட்புரிதனசாண்பிஞ்ஞந்தோர்க்
 கென்முடியாதேதுமுளதே.

(௨௪)

சொல்லுககடங்காச ககப்பொருளைநாமெனவே
 யல்லும்பக லும்மாற்றுவதென் - ளல்லசிவ
 ஞானமயம்பெற்றோர்களுமில்லையென்பாரந்தோ
 மோனமயமானமுறை

(௨௫)

ஐயாவருணகிரி யப்பாவுணைப்போல
மொய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார் - வையகத்தோர்
சாற்றறிதென்றேசற்றூர் தன்னையாய்முககணெந்தை
நாற்றிசைக்குங்கைகாட்டினான். (௨௬)

காதற்றுப்போனமுறி கட்டிவைதலாவதுண்டோ
திறற்காயமுமச் செய்கையே - போதமாய்
நிற்பரல்லாவிச்சகத்தி னேராரகணெரிடினுந்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார் தாம். (௨௭)

வெள்ளங்குலாவசடை வெள்ளக்கருணையினான்
கள்ளங்குலாவஞ்சக் கள்ளனே னுள்ளத்தி
விலலனென்றாலன்னவன்றா நென்கும்வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்ல வழக்காம். (௨௮)

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மொளன வள்ளலையே - நித்தமனபு
பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக்காமெழும்புந்
காணத்துடிக்கு யிருகண். (௨௯)

தொல்லவினைக்கீடாச் சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலானின்கருணை யெய்துவனே - வல்லவனா
மோனகுருவே முழுதினையுந்தானு ணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில். (௩௦)

மூன்றுகண்ணுமுத்தொழிலா மும்முதலாமுலகுந்
தோன்றக்கறுணைபொழிதோன்றலே - யின்றவன்னை
தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முன்னைப்போலுண்டோவுரை (௩௧)

நேசிக்குஞ்சிந்தை நினைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தாரிரைந்து பூணமா - யோசித்து
நின்றதல்லான்மோனா நிருவிகற்பனிட்டைனிலை
யென்றுவறுமோவறியேனே. (௩௨)

அறிவிலறியாமை யற்றறிவாய்னின்று
பிறிவறவாநந்தமயம்பெற்றுக் - குறியவிழந்தா
லன்றைக்குடலவேண்டேனயாவிவ்வாக்கையையே
யென்றைக்கும்வேண்டிவனேயான், (௩௩)

உடலைப்பழித்திங்குணவுக்கொடாமல்
விடவிடவேகாடுவரோ மெய்யைப் படயடென
வேண்டிவெனிந்தவுடன் மெய்யுணராப்பொய்யனா
னாண்டீதானேயறி. (௩௪)

அறியாயோவென்னை நீ யாண்ட நீசத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய்-நெறியங்கிக்
குன்றுஞ்செடியுங் குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற் றுயருகேகாண்.

(௩௫)

ஏதுக்குடிற்கமைகொண் டேனிருந்தேனையனே
யாதிககமோனவருட்டாயே -சோதியா
மன்னிருவிகற்ப வானந்தட்டையிவே
பின்னமறநிலலாதபின்.

(௩௬)

பின்னுமுடிற்கமையாப பேகம்வழக்கதனா
லென்னபலனெந் றிருநதோமே- யன்னதனா
லானந்தந்தானேகா னாகுமெம்மையனே
யேனினத்ததுன்பமினி.

(௩௭)

துன்பககடலிற் றுனைந்ததெல்லாங்கோந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமென்ன - வன்பிற
கரைந்துகரைந்துருகிக் கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவரு மானந்தமே

(௩௮)

கரைந்துகரைந்துருகிககண்ணாராறாக
விரைந்தேநிருவிகறபமெய்த-நிரந்தரமு
நின்னையேசுந்திகக நீகொடுத்தாயமோனாநா
னென்னமுமுதுங் கொடுத்தேனே.

(௩௯)

அல்லும்பகலும்பேரன்புடனே தானிருந்தாற்
கல்லமுருகாதோ கன்னெஞ்சே -பொலலாத
தப்புவழியேநினைந்தாய் சந்தமுநீயிறந்த
வெப்பிலே யானந்தமே.

(௪௦)

கொடுத்தேனெயென்னைக் கொடுத்தவுடனின்ப
மடுத்தேனேநீடுழிவாழந்தே - யடுத்தேனே *
பெற்றேனேபெற்றுப் பிழைத்தேனேசன்மவல்ல
விற்றேனேயேழை யடியேன

(௪௧)

பெற்றோம்பிறவாமை பேசாமையாயிருக்க
கற்றோமெனவுரைக்கக காரியமேன் - சற்றேனு
நீக்கற்றவின்ப நிலைபொருந்தியேசறறு
வாக்கறறுற்பேசுமோ வாய.

(௪௨)

காலன்றையுதைத்தான் காமன்றையெரித்தான்
பாலன்பசிககிரங்கப பாறகடலை - ஞாலமெச்சப
பின்னேநடக்கவிட்டான யேரருளாநாடாதார்க
கெனனேநடக்குகயினி.

(௪௩)

விண்ணருவிமேன்மேல் விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடு கைகூப்பித்தண்ணமிர்த
வெள்ளமேயானந்த வெற்பேயெனத்தொழுவுவோ
ருள்ளமே ஞானவொளி.

(௧௪)

பிள்ளைமகிச்செஞ்சடையான் பேசாப்பெருமையினுள்
கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக் கண்ணியா - னுள்ளபடி
கல்லாவினகீழிருந்து கற்பித்தானோர்வசன
மெல்லாரு மீடேறவே.

(௧௫)

புலனைந்துதானே பொரியயங்கிச்சிந்தை
யலமந்துமலு மடிமை-நலமிருந்த
சித்தானமோன சிவனேநின்சேவடிக்கே
பித்தானுண்டோ பிறப்பு.

(௧௬)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோ நிசசயமாமோன
முறைபுணர்ந்தார்யாதை முயல்வாரா - பிறையணிந்த
மிக்கைலாயமலை வித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனே செப்பு.

(௧௭)

துங்கமமூமானுடையாய் சூலப்படையுடையாய்
திங்குளணிசெஞ்சடையாய் சேவுடையாய்-மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட் பணியாயென் சென்னியின்மேற்
கூலுடையாய்நீயே கதி.

(௧௮)

இனியகருணைமுகி லெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக்கட்டி- தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலனிதைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந் துணை.

(௧௯)

நீதியாய்க்கல்லர்வினீழின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம் போதித்தா-னேதில்
சனகரீதியாய் தவத்தோர்க்குஞான
தினகரனுமொள சிவன்.

(௨௦)

தேகச்செயறாறுஞ் சிந்தையுடனேகுழையில்
யோகநிலைஞானிகளுக கொப்புவதோ-மோகநிலை
யல்லவிலேவாழ்வாரோ வப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலேகம்மா விரு.

(௨௧)

சும்மாவிருக்கச் சுசமுதயமாகுமே
பிம்மாயாயேர்கமினி யேனடா-தம்மறிவிண்
சுட்டாலேயாகுமோ சொல்லவேண்டாங்கன்ம
பிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ.

(௨௨)

நீயறநவநிலையே நிட்டையதின்யிலையோ
வாயறநவனே மயங்காதே-போயற
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்சம்மா
வருந்தாதேயினபமுண்டுவா

(௫௩)

வாவாவென்றின்பம் வரவழைக்குங்ணணரோ
டாவாவென்றேயழைத்தவப்பனே-நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயிந்தனையேயிந்தபடி
நிலலாயதுவே நிலை

(௫௪)

நில்லாப்பொருளை நினையாதேநின்னையுள்ளோ
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச் சொல்லாதே-கல்லாத
சிந்தைக்குழைந்து சுகஞ்சேரக்குருவருளால்
வந்தவழிநலவழி

(௫௫)

வழிபிதென் துமலலாவழிதென்றுஞ்சொல்லிற்
பழிபழியானல்லருளாற் பார்த்தோர்-மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கச்சொன்னவன்றே பெங்கும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீயார்.

(௫௬)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவே படடிணத்துப்பிள்ளையைப்போ
லாருந்துறக்கையரிதரிது-நேரே
மனத்துறவுமப்படியே மாணவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறெனதேயோ

(௫௭)

ஓராமலையொருகா லுன்மை, லுள்ளெள்ளியைப்
பாராமலுள்ளபடி பார்த்திருந்தால வாராதோ
பத்துத்திசையும் பார்த்தெழுந்தானந்தவெள்ளந்
தத்திக்கரைபுரணதொன்

(௫௮)

தானானதன்மைவந்து தாக்கிணைவவிடத்தே
வானுதிமாயை வழங்காதோ-ஞானுதே
ஞன்னுள்ளேதோன்ற வுதவாகிவந்தன
வென்னுள்ளேயென்றுமிரு

(௫௯)

என்னையுன்னையினதிது வென்றமுநிறகுநிலை
தன்னையருளென்ற தருணத்தி-லனைபெற்ற
பிள்ளைக்குஞ்சொல்லாத பெற்றிகண்டாயையினே
யுள்ளத்திதுள்ளே யுணர்.

(௬௦)

சொன்னவர்தானிடடை தொகுத்திராநிடடையிலே
மன்னினவாபோதியாமாமென்ன-நன்னா, ன்
விருப்பாகக்கைக்கட்டி மிக்கவடநீழ
விருப்பானிருவிகாப்பததே

(௬௧)

இந்தநிருவிகற்பத் தெந்தையிருக்கநிட்டை
சுந்தைதீதேரூய் செகமனைததும்-வந்ததொடாப்
பாடுகெடவனரோவோரோ பாத்திரதனுககாடலலலா
லாடுவதேனாட்டுமவன்

(சுஉ)

அவனேபரமுமவனேருருவு
மவனேயகிலமனைத்து மவனேதா
மானவரேசொனனா வவரோருருவெனக்கு
நானவனையிற் பபெந்தநாள.

(சுஈ)

நாளவங்கன்போகாம னாடோறுந்தனமயே
யானவந்தார்தாளினகீழாட்புகுந்தாய-மீளவுன்னைக்
காட்டாமனிற் குங்கருததறிந்தானெனஞ்சேயுன
னாட்டானையிலலை யால

(சுச)

யானருனெனலறவே யின்பநிட்டையெனநருனைக
கோன்றானுரைத்தமொழி கொளளாயோ - தோன்றி
யிழுககடித்தாயநெஞ்சே நீ யெனகலைகளசோர
வழுககடிக்கும்வனனாபோ லாய்

(சுந)

எங்குஞ்சிவமே யிரண்டறறுநிநகினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகநீ சலியாதே-யங்கிங்கென
நெண்ணுதேபாழி வீதநதுபிறநதுழல்ப்
பண்ணுதேயானுன் பரம்.

(சுஈ)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவு மெய்யணையாப்பொய்நெஞ்சே
பொய்யைத்தானமெய்யெனவும் போருமோ-வையமறத
தன்மயத்தைமெய்யெனவே சாரந்தனையேலானந்த
மெனமயமுநின்மயமுநினமயமுமே

[சு௭]

பூங்காவனநிழலும் புத்தமுதுஞ்சாந்தபதம்
வாங்காதவானந்த மாமழையு நீங்காவாரு
சொல்லிற்ந்தமாண்டவாபோற் றாமெனனபூயியின
னிலலையென நினநவிடம

(சுஅ)

இடம்வானநல்லபொரு ளின்பமெனக்கேவ
லடங்காககருவியனைத்து-முடனுதவ
மந்தாரதாருவென வந்துமவுன்குரு
தந்தானோசொறகொண்டி தான

[சுஈ]

தானந்தவனானா சாற்றரியசித்திமுத்தி
யாளீலவையெல்லாந்தாமேயாருமே-மோனகுரு
சொனனவொருசொல்லாந ககமாபிடுமனமே

[சு௭]

உண்னையுடலை யுறுபொருளத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக் கிருத்தினுன - சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற் றெயநநாநெஞ்சேயுன்னு
லிலலைபிறப்ப தெனக்கே.

(எக)

எனக்குமுனக்கு முறவிலையெனத்தோர்ந்து
நினைக்கவரிதானவினப நிட்டை - தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனி யளித்தானெஞ்சேயுனையோ
காசாமதியேனுன காண்.

(எஉ)

ஆனந்தமோனகுரு வாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசைய முறறியதாம் - தேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந் தொழிலாகியுமோன
மெல்லாநன மோனவடிவே.

[எங]

எல்லாமேமோனநிறை வெயதுதலா லெவ்விடத்து
நல்லாக்கண் மோனநிலை நாடினார் - பொலலாத
நானெனவினகொன்றை நயவேமுளைக்கவிடமிக்
கேனலைநதேன் மோனகுருவே.

(எச)

மோனகுருவளித்த மோனமேயானந்த
நானவருளுமது நாடினது - 'வாறாகி'
நினறநிலையுமது நெஞ்சப்பிறப்பும்
வென்றறிந்தே னுனந்தமே.

(எடு)

அறிந்தவ லெல்லா மறிவாந் திலலை
மறிந்தமனமறற மவுனஞ் - செறிந்திடவே
காட்டினுனந்த நாட்டிறகுடிவாழ்க்கை
கூட்டினுனமோன குரு.

(எக)

குருவாகித்தனானருளைக் கூறுமுன்னேமோன
வுருநீடுபிரபொருளு மொக்கத - தருகியென
வாங்கினையேமேறுமுண்மை வைத்திடவுகேட்டிடவு
மிக்கொருவருண்டோ வினி.

[எள]

இனியகருப்புவடடை யெனனாவி விட்டா
னனியிரதமாறுது நானுந் - தனியிருக்கப்
பெற்றிலேனமோனம பிறந்தவனதேமோனமல்லாம்
கற்றிலேனது கதி.

(எஅ)

ஏதுக்குஞ்சம்மா விருநீயெனவுரைத்த
குதுக்கோதோன்றாத துணையாகப் - போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையா நீக்கப்பிரியாமற்
கொன்றைத்தற்கோபேசா சூறி.

[எசு]

குறியுங்குணமறக் கூடாதகூட்டத்

தறிவறிவாய்நின்று விடவாங்கே - பிறிவறவுஞ்
சும்மாவிருத்தச் சுகங்கொடுத்தமோனநின்பார
கைம்மாறுநாநெழிதல் காண.

(அய)

நானறனெனுமயக்க நண்ணுங்காலென்னுனை
வானறனென் நிறைய மாட்டாய்நீ - யூன்றாமல
வைத்தமவுனத்தாலே மாயைமனமீதந்து
துயத்துவிடுஞான சுகம்.

(அக)

ஞானநெறிகேற்றமகுரு நண்ணரியசித்திமுத்தி
தானந்தருமந் தழைத்தகுரு - மோனமொடு
தாயனவும்வந்தெனைத் தந்தகுருவெலிந்தை
கோயிலெனவாழும் குரு.

(அஉ)

சித்துஞ்சடமுஞ் சிவத்தைவிடவிலையென்ற
நித்தனபரமகுரு நேசத்தாற - சுதநிலை
பெற்றேமேநெஞ்சே பெரும்பிறவிசாராமற
கறறேமேமோனக கரு.

(அங)

உடலபொய்யுறவு - முறறுப்பெற்றது-அஃ-ருசஉ.

ஏசற்றவந்நிவல

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவன்னிலையே யெந்தைபரிபூரணமா

மாசற்றவானந்த வாரிவழங்கிடுமே

யூசற்குழல்போ லுலகநெறிவாதனையாற்

பாசத்துட்செல்லாதே பலகானும்பாழ்நெஞ்சே.

(க)

பாழாகியயண்டப் பரப்பையெல்லாம்வாய்மடுத்து

மாழாழியின்பத தழுந்தப்படியாயோ

தாழாயோவெந்தை யருட்டாழ்கீழ் நெஞ்சேயெனைப்போல்

வாழாதுவாழ்ந்தழியா வண்ணமிருப்பாயே.

(உ)

இருப்பாயிருந்திடப் பேரின்பவெளிகேநமக்குக்

குருப்பார்வையல்லாமற் கூடக்கிடைத்திடுமோ

வருட்பாய்நமக்காக வானவந்தர்பொன்னமுகீழ்

மருட்பேயர்போலிருக்க வாகண்டாயவஞ்சநெஞ்சே.

(ஈ)

வஞ்சமோபண்டையுள வாதனையாய்நிலைந்து

கொஞ்சமுற்றாயுனைக் குறைசொல்லவாயுமுண்டோ

வஞ்சலஞ்சவென்றிரங்கு மாளந்தமாகடற்கீழ்

நெஞ்சமேயெனபோல் நியழுந்தவாராயோ.

(ச)

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ வீற்றிருந்த
பூராயம்மைப் புலப்படுத்தவேண்டியன்றோ.
வோராயோநெஞ்சே யுருகாயே வுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப் பாக்கநிறைவாய்விடுமே (இ)

வாயாதோவின்பவெள்ளம் வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானும் பயிராய்ப்பிறையேனோ
வோயாமலுன்னி யுருகுநெஞ்சே யநிலைக்கே
தாயானமோனனருள் சந்திக்கவந்திடுமே (ஈ)

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகனம்
பந்தமுறவுன்னைப் படிப்பிக்ககற்றவாய்
ரித்கமதியே னுளககிங் கென்மதிகேளென்னலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற் சாரினின்பமுண்டாமே. (எ)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம் பிழைப்பதற்குள்
என்புநிலையென்பா ரதுவுநிலையன்றியுண்டோ
வுன்புலத்தையோரினருட் கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தாரோடிருந்து செய்ப்புசைகொண்டருளே (அ)

அருளையோராலயமா வரனந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப் போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடரமுயற்கோடோ வான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருடரநீயுரைந்த தெவ்விடமோகாணேனே (ஊ)

எவ்விடத்தும்பூரணமா மெந்ததிரான்றண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சே யாராயற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமரையிலே மாண்டனையோ வவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ் செனனமற்றுவாழியவே. (ஐ)

ஏசுத்தவந்நிலை முற்றுப்பெற்றது ஆக ௫௫௨.

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்கு கால்விட்டோடவதன்பிறகே [ரா
யோடுந்தொழிலாற் பயனுளதோவொன்றாய்ப்பலவா யுயிர்க்குயி
யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதி யருளைப்பெறுதற்கன்புநிலை
தேடும்பருவமிதுகண்டிற் சேரவாரஞ்சுகத்திரே. (க)

சைவசமயமேசமயஞ் சமயாகீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமனதுள வெனிகாட்டுமிந்தக கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழுவஞ் சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச் சேரவாருஞ்சுகத்திரே. (உ)

காகமுறவுகலந்துண்ணக கண்டிரகண்டரகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா
யேகவுரவாய்க்கிடகருதையோவின் புற்றிடநாமினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (௩)

காடுங்கரையும்-முற்றுப்பெற்றது-ஆடுநடுநடு-

எடுத்ததேகம்

கட்டளைக்கவிப்பா,

எடுத்ததேகம் பொருளாவிழமுன்றுநீ
யெனக்கொன்றிலலை யெனமோனனனெயி
கொடுத்தபோது கொடுத்தனரேபிணங்
குளறிநன்னென்று கூத்தாடமாயைய
விடுத்தவாருவ கண்ணீரொடுகம்பலை
விலகுமாறுமென்வேடகைப்ரவாகத்தைத்
தடுத்தவாறும்புகலாயசிரகிரித்
தாயுமான தயாபரமூர்த்தியே (௧)
நோயும்வெண்கலிப் பேயுந்தொடரநின்
நூலிற்சொன்ன முறையியமாதிரான்
ரேயும்வண்ணமெனைக காகஞங்காவலுந்
தொழும்புகொள்ளுஞ் சுவாமியுநீகண்டாய்
யோயுஞ்சன்மமினி யஞ்சலஞ்சலென்
றுலகங்கண்டு தொழுவோருருவிலே
தாயுந்தந்தையுமாளையசிரகிரித்
தாயுமான தயாபரமூர்த்தியே

எடுத்ததேகம்,முற்றுப்பெற்றது-ஆடுநடுநடு

முகமெலாம்

முகமெலாங்கண்ணீர்முத்தரும்பிடச் செங்கைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந் தானந்தமாகநல்லறிஞ்
சிகமெலாந்தவமிவழக்கின்ற ரென்செய்கோவேழை
சகமெலாம்பெறநல்லருளுதர மாசசமைந்தோய்-

முகமெலாம்-முற்றுப் பெற்றது-ஆடு-நடுநடு

திடமுறவே

கொச்சகக்கவிப்பா.

திடமுறவேனின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக்காத்நாளக்
கடனுனககென்றெண்ணி நினைக்கைகருவித்தோனலனோ
வடைவுகெட்ட பாழ்மாயையாழியிலேயின எமல்லத்
பூடமுடியா தென்னவித்பறமேபராபரமே. (௧)

ஆராலமகண்டிங் கருட்குருவாய் நீயொருகால்
வாராயோவந்து வருத்தமெல்லாந் தீராயோ
பூராயமாகவருட் பூரணத்தி லண்டமுதற்
பாராகிவைத்த பதியே பராபரமே. (உ)

வாழாதுவாழவுனை வந்தடைந்தோ ரெல்லாரு
மாழாழியென்ன வருளாநாரமுககாமரே
டேழாயெனவுலக மேகமினிநா னொருவன்
பாழாகாவாருமுகம் பாராபராபரமே, (உ)

உள்ளத்தி னுள்ளே யொளித்தென்னை யாட்டுகின் ற
களாககருணையையான காணுந்தரமாமோ
வெள்ளகதைமாழி விடககுணபார்நஞ்சுட்டிம்
பாளாதினம்ன்போற் பதைத்தேனபராபரமே. [ச]

வாவிடகமலமலர் வண்டாய்த்துவண்ணிதுவண்
டாவிடககுணிபாறவுளககன்புளைத்தாராகஞ்சலென்பாய்
பூவிறகும்வான்கடைபிற புல்லிந்போர்போலவொன்றைப்
பாவிடகமாட்டேன் பதியேபராபரமே (இ)

விண்ணுறுவெற்பின் விழுந்தாங்கெனமார்பிற
கண்ணுறுபாய்ச்சிடுமென காதலவெள்ளங்கண்டிலையோ
தண்ணுறுசாந்தபதத் தற்பரமேநால்வேதப்
பண்ணுறுமின்பப் பதியேபராபரமே. (ஈ)

கூடியநின்சீரடியார கூட்டமென்றேவாய்க்குமென
வாடியவென்றெஞ்சமுக வாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநின்சீரானைத் திக்கனைத்துங்கைகுவித்து
பாடியநான்கண்டாய் பதியேபராபரமே. (எ)

நெஞ்சத்தினூடே நினைவாய்நினைவூடி
மஞ்சலெனவாழுமென தாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற் ருயக்குபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானார் பதியேபராபரமே. (அ)

புத்திரெறியாகவுனைப் பேரற்றிப்பலகாலு
முத்திரெறிவேண்டாத மூடனானைகெடுவேன்
சித்திரெறிக்கென்கடவேன சீரடியாக்கே வல்செய்யும்
பத்திரெறிக்கேனுமுகம் பார்நீபராமரமே. (ஊ)

கண்டறியேன்கேட டறியேன் காட்டுநினை யெய்தயங்
கொண்டறியேன்முத்தி குறிக்குந்தாமுமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன சொல்லேனின ரொன்மைஎல்லாம்
பண்டறிவாய்நீயே பகராய்பராபரமே. (ஐ)

தன் வன

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற் றுணுணர்ந்து
மன்னைப்பொருளெனவே வரமுரமறபாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப் பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவார்ந்திழுத்திட் டென்னபலன்கண்டாயே. (க)

தன்னை-முற்றுப்பெற்றது-ஆடுகூசு.

ஆக்குவை

ஆக்குவைமாயையாவு நொடியினிலதனைமாள
நீக்குவைநீக்கமில்லா நினைப்பொடுமறப்புமாற்றிப
போக்கொடுவாரின்றிப் புனிதநல்லருளானந்தந
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றோ சச்சிதானந்தவாழுவே. (க)

ஆக்குவை-முற்றுப்பெற்றது-ஆடு-இள

கற்புறுசிந்தை

கற்புறுசிந்தைமாதர் கணவரையன்றிவேறோ
நிற்புரத்தவரைநாடார் யாங்களுமின்பவாழவுந்
தற்பொறியாகநல்குந் தலைவினினலதோ தெய்வம்
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய் பூரணனந்தவாழுவே. (க)

முருந்தினாகையார்பார முலைமுகந்தழவிச்செவ்வாய
விருந்தமிர்தெனவருந்தி வெறியாடிககாளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயுதப்பே ரினத்தனயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோ பூரணனந்தவாழுவே (உ)

தீதெலாமொன்றும்வன்மை செறிந்திருட்படலம்போர்த்த
பாதகசிந்தைபெற்ற பதகனுன்பாதநீழ்
லாதரவடையவுள்ளன் பருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார் பூரணனந்தவாழுவே. (ஊ)

நாதனைநாதாதீத நண்பனைநெவாய்நின்ற
நீதனைககலந்துநிற்க நெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருககியென்னை வசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோ பூரணனந்தவாழுவே (ச]

எண்ணியவெண்ணமெல்லா மிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியென்னறுவையெல்லாம் பாழாககியெனைப்பாழாக்குங்
கிண்ணியவினையைக்கொன்று சிறியனையுய்யக்கொண்டார்
புண்ணியநிககேயன்றோ பூரணனந்தவாழுவே (ரு)

பதிகிரீபத்தீககரன பலனுநீபலவாச்செரல்வுஞ்
சித்திரீசித்தர்சித்தித திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திரீமுத்திககான முதலுநீமுதன்மையான
புத்திரீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணுநந்தவாழ்வே
தாயினுமினியநின்னைச் சரணவடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனுகிப் பிதற்றுதல்செய்தனன்றோ
தியிடைமெழுகாய்நொந்தேன் நெளிவிலேன்வினே
போயினதாற்றுகிலேன்பூரணுநந்தவாழ்வே[காலம்]

கற்புறுசிந்தை-மு மறுப்பெற்றது-ஆக-இளஎ

மலிவளர்காதவி

பதியுண்டுநிதியுண்டு புத்திராகண்மித்திரர்கள்
பககமுண்டெககாலமும்
பவுசுணுதிவிகண்டு திட்டாந்தமாகயம
படரெனாந திமிரமனுக்காக
கதியுண்டுஞானமாங் கதிருண்டுசு துருண்டு
காயசித்திகளு முண்டு
கறையுண்டகண்டர்பா லமமைநின்றாளிற்
கருத்தொன்று முண்டாகுமே
னதியுண்டகடலெனச் சமயததைபுண்டபர
ஞானவானந்த வெள்ளியே
நாதாநதாபமே வேதாநதமோனமே
நானெ றுமகந்தை சிரத்தேன்
மதியுண்டமதியான மதிவதனவல்லியே
மதுசூதனன றங்கையே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலே
வளாகதலிபபெனுமையே.

(க)

தெட்டிலேவளியமட மாதர்வாய்வெட்டிலே
சிறுநிலையிலே நடையிலே
சேலொத்தவிழியிலே பாலொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்கிறிலே
பொட்டிலேயவர்கடடு பட்டிலேபுனைகந்த
பொடியிலே யடியிலேமேற்
பூரிதநுல்லியிலே நிறகினறநிலையிலே
புருதினை துழையவிட்டு
நெட்டிலேயலையாம லறிவிலேபொறையிலே
நிலையடியா கூட்டத்திலே

நிலைபெற்றவன்பிலே மலைவற்றமெய்ஞ்ஞான
 ஞேயத்திலே யுனிஞநாண்
 மட்டிலேமனதுசெல நினதருளுமருளவையோ
 வளமருவு தேவையரசே
 வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப் பெணுமையே. (உ)

பூதமுதலாகவே நாதபரியந்தமும
 பொய்யென் றெனேககாட்டியென்
 போதத்தினவொகி யடியீறுமில்லாத
 போதபூரண வெளிகு
 னேதுமநிலலெனதுபாயமாவைத்துநினை
 வெலலாஞ்செய வலலசித்தா
 மின்பவுருவைத்தந்த வண்ணையேநின்னையே
 யெனியேன் மறந்துயவனே
 வேதமுதலானநல் லாகமததனமைய
 விளக்குமுட்கண்ணிலாககு
 மிககநின்மகிமையைக கேளாதசெவிடர்க்கும்
 வீறுவாதம புகலும்வாயு
 லாதநோயாளர்க்கு மெட்டாதமுக்கனுடை
 மாமருந் துக்கமிாதமே
 வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப் பெணுமையே (ங)

மிடியிட்டவாழகையா னுப்பிட்டகலமெனவு
 மெய்யெலா முள்ளுடைந்து
 வீறிட்டசெல்வாதந் தலைவாயிலவாசமாய
 வேதனைகளுநவேதனந்
 துடியிட்டவெவ்வினையை யேவினாபாவிநான
 ரொடரிட்டதொழில்களெல்லாந்
 துணடிட்டசாண்கும்பி யினபொருட்டாயதுன
 தொண்டர்பணி செய்வதெனரோ
 வடியிட்டசெந்தமிழி னருமையிட்டாரூரி
 லரிவையோர் பரவையாயி
 லம்மட்டிடியிட்ட நடைநடந்தருளடிக
 னடியீது முடியீதென
 வடியிட்டமறைபேசு பச்சிளங்கிள்ளையே
 வளமருவு தேவையரசே

வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே

(ச)

பூரணிபுராதனி சுமங்கலைசுதந்தரி
புராந்தகி திரியம்பக்யெழிற
புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரிசகஸ்ரதள
புஷ்யமிசை வீற்றிருக்கு
நாரணிமனாதித நாயகிக்குணாதித
நாதாநத சதகியெனறுன்
னாமமேயுசசரித் திடுமடியர்நாமமே
நானுச சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவு ளாரணியெனப்புநழ
வகிலாண்ட கோடியீனற
வன்னையேபினையுங் கன்னியெனமறைபேசு
மானநத ரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கை மாதர்மகிழுகங்கைபுகழ்
வளர்மருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே

(௫)

பாகமோபெறவுனைப் பாடவறியேன்மலப்
பரிபாகம் வரவுமனதிற
பண்புமோசறறுமிலை நியமமோசெய்திடப்
பாவியேன் பாபநுப
தேகமோதிடமில்லை ஞானமோகனவிலுஞ்
சிறதியேன பேரினபமோ
சேரவென்றருகள்ள மனதுமோமெத்தவுஞ்
சிந்திகு தென்செய்குவேன
மோகமோமதமோ குரோதமோலோபமோ
முற்றுமாச் சரியமோதான்
முறியிடடெனைக்கொள்ளு ந்தியமோதேடவெனின
முகவரி வண்டுபோல்
மாகமோடவுமவல்லனையாளவல்லையோ
- 'வளமருவு தேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே

(ஈ)

தாளேறுதாசிபோல் வினையேறுமெய்யெனுந்
தொக்கிணுடசிக்கிநாளுஞ்

கழலேறுகாற்றினிடை யழனேறுபஞ்செனச
 சூறையிட்டறிவையெல்லா
 நாளேறாளேற வார்த்திகமெனுங்கூறறி
 னட்பேற வுள்ளுடைந்து
 நயனங்களற்றதோ ருரேதுபோலவே
 நானிலந் தனிலலையகேர்
 வேளேறுதந்தியைக கனதந்தியுடன்வென்று
 விறையேறு மாலேசூடி
 விண்ணேருமேகங்கள் வெற்பேறிமறைவுற
 வெட்டிய கருங்கூந்தலாய
 வாளேறுகண்ணியே விடையேறுமெம்பிரான்
 மனதுக் கிசைந்தமயிலே
 வரைராரணுககிருண் மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காத லிப்பெனுமையே

(எ)

பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாமபேய்கள்
 புந்திமுத லானபேயகள்
 போராடுகோபாதி ராசுசுப்பேய்களென்
 போதததை யூட்டித்து
 வாதலே வளரத்திடச் சதுவேதவஞ்சன்
 வுதித்தா னி வல்லலெலலாம்
 வீழும்படிக்குனது மௌனமந்த்ராகிக்ய
 விததையை வியந்தருள்வையோ
 நாதவடிவாகிய மகாமந்த்ரருபியே
 நாதாந்த வெட்டவெளியே
 நரசமயமானபயிர் தழையவருமேகமே
 ஞானவானந்தமயிலே
 வாதம்பொரசமயம யாவுக்குமுணர்வரிசு
 மகிமைபெறு பெரியபொருளே
 வரைராரணுககிருண் மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெனுமையே.

(அ)

மலைவளர்காதலி-முற்றுப்பெற்றது-அக-௮௮௮

அகிலாண்டநயாகி சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டடொளிர் பிராணவாயுவெனு
 நிகளமோடுகம னஞ்செயு
 மனவெனுமபெரிய மத்தயானையெயன்
 வசமடக்கிடினமு மண்டலத்

திட்டமுற்றவள ராஜபோகமிவன்
 போகமென்றறிஞர் புகழவே
 யேழையேழலகி னீடுவாழவனிணி
 யின்கிதற்குமனு மானமேர்
 பட்டடவர்த்தனர் பராவுசகரதர
 பாசயமான சுபயோகமும்
 பாரகாவிய கவிதவநான்மறை
 பராயணஞ்செய் மதியூகமு
 மட்டசித்தியுந லன்பருக்கருள
 விருதுகட்டியபொ னன்னமே
 யண்டகோடிபுகழ் காவைவாழமகி
 லாண்டநாயகியெனமமையே

(க)

அகிலாண்டநாயகி-சந்தவிருத்தம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆகுகுஅள

பெரிய நாயகி-விருத்தம்

காற்றைப்பிடித்து மட்கரகத்தடைத்தபடி
 கனமப் புனற்குளுறுங்
 கடைகெட்டநவவாயில பெற்றபுகமட்கலக
 காயத்து ளெனையிருத்திச
 சோற்றைசுகமத்திநீ பந்தித்துவைககத்
 துருத்திகருண் மதுவென்னவே
 துள்ளித்துடித்தென்ன பேறுபெற்றேனருட்
 டோயநீ பாய்ச்சல்செய்து
 நாற்றைப்பிடித்தென ஞானமாம்பயிரதனை
 நாட்டிப் புலப்பட்டியு
 நமனுதிப்பூடு மனுகாமன்முன்னின்று
 நாடுசிவபோகமான
 பேற்றைப்பகுத்தருளி யெனையாளவல்லையோ
 பெரியவகி லாண்டகோடி
 பெற்றநாயகிபெரிய கபிலமாநகர்மருவு
 பெரியநாயகி யம்மையே

(க)

பெரியநாயகி-விருத்தம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆகுகுஅள.

தந்தைதாய்.

தந்தைதாய்மகவுமனை வாழ்க்கையாக்கை
 சுகமனைத்துமெளனியருடழைத்தபோதே
 யிந்திரசாலங்கனவு கானனீரா
 யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கை யென்னேயென்னே

(க)

என்னைநான் கொடுக்கவொருப்பட்டகால
மியாதிருந்தென் னெவைபோயென் னென்னைநீங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங் கருணைவாரி
யானந்தப்பெருமுகிலே யரசேசெரல்லாய் (உ)

அரசேசின்திருக்கருணை யல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேனானதினைமுத்திக்
கரைசேரும்படிக்குளருட் புனையெக்கூட்டுங்
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக் கருத்துட்கொண்டேன் (ங)

கண்டேனிகென்னையுமென் றனையுநீங்காக்
கருணையுநின் றன்னையுநான் கண்டேன்கண்டேன்
விண்டேனென் றெனைப்புறம்பாத் தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின் னருட்சளிப்பின்வியப்பாலன்றோ (ச)

ஒவென் றசுத்தவெளி யொன்றேநின் றிங்
குயிரையெல்லாம்வம்மினெனவுவட்டாவின்பத்
தேவென்றநீகலந்து கலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற் குறைவாமோசெகவிலாசம் (ரு)

செகத்தையெல்லா மனுவளவுஞ் சிதறவண்ணஞ்
சேர்த்தகனுவினில் வைப்பையனுத்திரனையெல்லா
மசுத்துவமாம்பிரமாண்டமாகசெய்யும்
வல்வாநீநினைந்த வாறையெல்லாம் (ஈ)

சொல்லாலே வாய்துடிப்பதல்லாநெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்
கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சங் கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக்குருட்டெவங்காண்பேன்கொல்லோ (எ)

தந்தைதாய்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-இசுச

பெற்றவட்கே

பெற்றவட்கே தெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெறுப்பேதை யறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கே கண்ணீர்கம் பலையுண்டாகு
முறாதவரே கண்ணெஞ்சமுடையராவார் (க)

ஆவாவென்றமுதுதொழுங் கையராகி
யப்பனே யானந்த விடிகளேநீ
வாவாவென் றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க் கிரங்குவதெவவாறுநீயே (உ)

நீயேயிங் கெளியேற்குந் தாகமோக
நினைவூடே நின்றுணர்த்தி நிகழ்த்தலாலே

பேயேற்குந் தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானே யின்னமன்பு பெருகப்பாராய் (௬)

பாராயோவென்றுயர மெல்லாமைய
பகருமுன்னே தெரியாதேர் பாவியேன்முன்
வாராயோ வின்னமொரு காலானுலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசை வைத்திடாயோ. (௭)

வைத்திடுங்காலிப் பிடித்துக்கண்ணின் மார்பில்
வைத்தனைத்துக் கொண்டு கையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புக விருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமற விபைசுகளு சேர்வதனறே. (௮)

சேராமற சிறறினத்தைப் பிரித்தெந்நாளும்
திருவழிப்பே ரினத்துடனேசேராவண்ண
மாராக நானிலந்தே னரசேந்தா
னறிந்திருந்து மாயையிலே னமுத்த்வைததாய் (௯)

வைத்தபொருளுடலாவி மூன்றுநின்கை
வசமெனவே யானகொடுக்க வாங்கிகொண்டு
சித்தமிசைப் புருந்ததுதான் மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங் குளவுரையாய திகையாவண்ணம் (௧௦)

திகையாதோ வெந்நாளும் பேரானந்தத்
தென்னமுக முதவாமற் றிவிலைகாட்டி
வகையாக வலககழிததா யுண்டுதிது
வாமந்தேறு னிரணதொன மாடுபோலே (௧௧)

மாடுமக்கள் சிற்றிடையார் ஷேம்பொனாடை
வைத்தகன தனமேடை மாடகூடம்
விடுமென்பாற் றோடர்ச்சியோர் விடைவிடாமன்
பிக்ககனிடனறே விளங்கலவேண்டும். (௧௨)

விளங்கவெளக்குளளே விளங்காநின்ற
வேதகமே போதகமே விமலவாழவே
களங்கரகி தப்பொருளே யென்னை நீங்காக
கண்ணுதலே நாதாந்தக் காட்சிப்பேறே (௧௩)

நாதமேநாதாந்த வெளியேசுத்த
ஞாதுருவே ஞானமே ஞேயமேநல
வேதமே வேதமுடி வானமோன
வித்தேயிங் கென்னையினி விட்டிடாதே. (௧௪)

பெற்றவட்கே-முற்றுப்பெற மறுத்துக் கூறு

க் ல் லா லி ன் .

கல்லாலினீழ்மணி லொருநால்குங்குங்
 கடவுணியுணர்த்துவதுங் கைகாட்டென்றும்
 சொல்லாலே சொலப்படுமோ சொல்லுந்தனமை
 துரும்புபறநிக் கடல்கடக்குந் துணிபேயனறே க
 அன்றோவாமோ வெனவுஞ் சமயகோடி
 யத்தனையும்வெவ்வேறு யாற்றநேரே
 நின்றாயே நினைப்பெறுமா நெய்வாறுவகே
 நின்னருள்கொண் டறிவதல்லாநெறிவேறுண்டோ. உ
 நெறிபார்க்கி னின்னையனறியகிலம்வேறே
 நிலநீர்க்ககால்வா னுநீயலாத
 குறியாது நிலையென்றால் யாங்கள்வேறே
 கோலையொருகூறுடையாய் கூறாய்கூறாய் ஈ
 கூறாயவைம்பூதச் சூழையைத்தாங்கிக்
 சூணமிலாமனமெனும் பேய்க்குரங்கின் பின்னே
 மாறாதகவிலையுடன் சுழலவெனனை
 வைத்தனையேபரமேநின் மகிமைநன்றே ஈ
 நன்றெனவுந்தீதெனவு மெனக்கிங்குண்டோ
 நானாகியிருந்த நியாயஞ்சற்றே
 யின்றெனக்குவெனியானு செல்லாம்வல்ல
 விறைவாரின்னடியருட் னிருந்துவாழவேன் இ
 வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவு மிரண்டாப்பேசம்
 வையகத்தாரா கற்பனையாம் மயக்கமான
 பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச் செயலபோய்வாழப்
 பரமேநினனுனந்தப் பார்வையெங்கே ஈ
 எங்கேயெங் கேயருளென் றெமையிரந்தா
 னேழையிவனெனவுமெண் யீசசைகூரு
 மங்கேயெங்கேயெளிவந் தென்னையாண்ட
 வாரமுதேயுனைக்காரண்பா னலந்துபோனேன் எ
 போனநாட் கிரங்குவதே தொழிலாவிங்குன்
 பொருந்து நாளத்தனையும் போக்கினெனென்
 ஞானஞயகனெநின் மோனஞான
 நாட்டமுற்று வாழ்ந்திருக்கு நாளெந்நாளோ அ
 நாட்பட்டகமலமென்ன விதயமேவு
 நறுந்தேனேதுன்மார்க்க நாரிமார்க்கன்
 வாட்பட்டகாயமிந்தக் காயமென்றே
 வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்க வருமநீதி ஈ

நீதிமுங்கே மறையெங்கே மண்விண்ணெங்கே
நித்தியரா மவர்களுங்கே நெறிதப்பாத
சாதியெங்கே யொழுக்கமெங்கே யாங்களுங்கே
தம்பரநீ பின்னுமொன்றைச் சமைப்பாதானல். (ய)

ஆனாலும் யானெனதிங் கற்றவெல்லே
யதுபோது மதுகதிதா னல்லவென்று
போனாலுங் யாண்போவ னல்லான் மோனப்
புண்ணியனே வேறுமொரு பொருளைநாடேன், (யக

பொருளேநின் பூரணமே வீட்டகாலம்
போகருவா வுண்டோதற போதமுண்டோ
விருடானுண் டோவல்லால் வெளிதானுண்டோ
வினபமுண்டோ துன்பமுண்டோ யாமங்குண்டோ (யஉ

உண்டோநீ படைத்தவயிர்த் திரளிலென்போ
லொருபாவி தேகாதி யுலகம்பொய்யாக
தண்டேயுமெள்ளவுத் துறவுமின்றிக்
காகனிககு ளிலைந்தவரார காட்டாய்தேவே (யஈ

தேவரெல்லாந்தொழ்ச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட
செங்கரும்பேமொழிகுமொழிதித்திப்பாக
மூவற்சொலுந் தமிழ்கேட்குந்திருச செவிக்
முடனேனபுலம்பியசொன் முற்றுமோதான். (யச

முற்றுமோவெனக்கினியா னந்தவாழவு
மூதறிவுக்கினியாயநின் முளரித்தாரிற்
மற்றுமோ சறறுமில்லை யையோவையோ
பாவிபடுங் கடகலககம பார்த்திலா யோ. (யரு

பார்த்தனவெல் லாமழியு மதனாற்கடடிப்
பாராதே பார்த்திருக்கப் பரமேமேன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங் கைக்காட்டுணமை
முற்றுவென தல்லலவினைமுடிவதென்றே (யக

என்றுனை நியனறுளம்பா மென்பதென்னே
விதுநி ந்கவெலலந்தா மில்லையென்றே,
பொனறிட்செய் வல்லவளியெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயெ ன்னினைதுபொருந்திடாதே. (யஎ

பொருந்துசக மனைத்திணையும்பொய்பொய்யென்று
புகளாபடியெய்யென்றே போத ருபத்
திருந்தபடியெனறிருப்ப தன்றேயன்றே
தெம்பெருமான் யான்கவலை யொத்தாக்காலம். (யஅ

காலமே காலமொரு மூன்றுங்கூட்டுங்
 காரணமே காரணகாரியங்களில்லாக
 கோலமேயெனவாவாவென்றுகூடிக
 குறைவறின்னருள்கொடுத்தாற் குறைவோசொல்லாய்
 சொல்லாய தகுதியெல்லாகடந்துநின்ற
 சொரூபானந்தச்சுடரே தொண்டனேனைக
 கல்லாகப்படைத்தாறு மெத்தநன்றே
 கரணமுட னுணர்வுகலக்கமாட்டேன் ௨௮

கலங்காதநெஞ்சுடைய ஞானதீரர்
 கடவுளுனைக் காணவேகாயமாதி
 புலங்காணாநானொருவன் ஞானம்பேசி
 பொய்க்கூடு காத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். ௨௯

கண்டிலையோ யான்படும்பாடெல்லாமூன்று
 கண்ணிருந்துந்தெரியாதோ கசிந்துள்ளென்பா
 தொண்டாடித்தொண்டனனரோசுருணைநீங்காச
 சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. ௩௦

சோதியாயிருப்பிழம்பைச குறையாடுங்
 தூவெளியேமெனைதொடர்ந்து தொடர்ந்தெந்நாளும்
 வாதியாநின்றவினைப்பகையைவென்ற
 வாழ்வேப்பிங்குனைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன். ௩௧

மயக்குதுமென் மனமணுகாம்பதைகாட்டி
 வலவினையைப்பறித்தனையே வாழ்வேநானென்
 செயக்கடவேன்செயலெல்லாநின்றதெயென்று
 செங்கைகுவிப் பேனல்லாற் செயல்வேறில்லை. ௩௨

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம் புருநதுபாக்கின்
 விளங்குபரம்பொருளேநின்வினையாடடல்லான்
 மாறுபடுங்கருத்திலைமுடிவின்மோன
 வாரிதியினதிராளபோலவயங்கிறதம்மா ௩௩

அம்மாவித்தி ததிசயந்தானனரோவனரோ
 வகண்டநிலை யாகுகியென்னையறிவாமவண்ணஞ்
 சுமமாவேயிருக்கவைத்தையயாவாங்கே
 சுகமயமாயிருப்பதல்லாற் சொலவா நென்னே ௩௪

என்னேநானபிறந்துமுலவந்தவாழிங்
 கெனக்கெனவேராசெயலிலையேயெழையென்பான்
 முன்னோசெயலிலையெனவும் நினனேவந்து
 ... ௩௫

தாயானதண்ணருளை நிரம்பவைத்துத்
 தமியேனைப்புரவாமற் றள்ளித்தள்ளிப்
 போயானதென்கொலையா லேகதேசம்
 பூரணத்துக்குண்டோதான் புகலலவேண்டும் ௨௮
 புகலரியநின்வினையாட் டென்னேயெந்தாய்
 புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
 யிகலவினைக்குமலமாயை கன்மத்தூடே
 யிடருறவுஞ்செய்தனையேயிரக்கமீதோ ௨௯
 இரக்கமொடுபொறையித லறிவரசார
 மிலலேனானல்லோர்களீட்டங்கண்டரற்
 கரகுமியல்புடையேனபாழ் நெஞ்சமெந்தாய்
 கருந்தாதோவலலுருக்கோகரியகல்லோ (௩௦)
 கலலாவின்-முற்றுப்பெற்றது-ஆக௩௩௬

ப ர ர ப ர க் க ண் ண னி

சீராருந்தெய்வத் திருவருளாம்பூமிமுதற்
 பாராதியாண்ட பதியேபராபரமே
 கண்ணாக்கண்டோர் கருப்பொருள்காணாமலருள்
 விண்ணாடிருந்தவினபவெற்பேபராபரமே ௩
 சிந்தித்தவெலலாமென சிந்தையறியிதயுதவ
 வந்தகருணை மழையேபராபரமே ௪
 ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
 பேராதேமோனப் பெருக்கேபராபரமே ௫
 ஆரறிவாரென்ன வனந்தமறையேரலம்மும்
 பேர்மீவையின்பப் பெருக்கேபராபரமே ௬
 உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
 கலாயிறந்தவினபககடலேபராபரமே ௭
 எத்திக்குத்தானடி யென்னிதயத்தேயுறித்
 தித்திக்குமானந்தத் தேனேபராபரமே ௮
 திக்கொடுகீழ்மேலுந் திருவருளாம்பொற்பறிந்தார்
 கைககுள்வளர்நெலவிக்கனியேபராபரமே ௯
 முத்தேபவளமேமொயததபகம்பெற்றகடரே
 சித்தேயென னுள்ளததெனியேபராபரமே ௧௦
 கண்ணைகருத்தேயெனாகறபகமகண்ணினைந்த
 விண்ணையானந்த வியப்பேபராபரமே ௧௧
 வாககாயமனதாய்மனவாக்கிநூதவாபாற்
 ருக்காதேதாநநூதனியேபராபரமே ௧௨

பாத்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வாத்தைசொல்லலிந்த ம்னுவேபராபரமே. (102)

வானந்தமண்ணினந்தம் லவந்துவைத்துப்பார்க்கவெனக
காணந்தந்தந்த வரசேபராபரமே, (103)

அன்பைப்பெருக்கியென தாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கே விறையேபராபரமே. (104)

வானமெல்லாகுகொண்ட மெள்ளம்ணிப்பொட்டகத்துக்
காணபணியான வணியேபராபரமே. (105)

ஓடுமிருநிதியு மொன்றாகக்கண்டவர்க
ணுமெப்பொருளான நட்டேபராபரமே, (106)

சித்தநினைவுள் சீயுஞ்செய நுநீயென வா
முததடிக்கடகான வுறவேபராபரமே (107)

போதாந்தப்புண்ணியர்கள் போற்றியுயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவிட்டில விளகுகேபராபரமே. (108)

முத்தாந்தவிதி முள்ளீர்தோழமுன்ப்ருககே
சித்தாந்தவிதிவருந்தேவ பராபரமே. (109)

நானந்தருமுடல மென்னதியானென்பதற
வானந்தம்விவண்டி யலைந்தேன்பராபரமே. (110)

என்புருகிறெஞ்ச மினகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்க வலந்தேன்பராபரமே. (111)

சுத்தவறிவாச் சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென செய்வேன்பராபரமே. (112)

மாருவனுபுகி வாக்கினல்லாலெ ன்மயக்கந்
தேருதெனசெய்வேன் சிவமேபராபரமே. (113)

தாகமகிந்தின்பரிட்டை தாராதேலாகடுவேன்
தேகம்விழுந்திடினென செய்வேன்பராபரமே. (114)

அப்பாவென்னெயப்பிலவைப்பேயாற்றுகிலேந் போற்றியென்று
செப்புலதலலாலவேதென் செய்வேன்பராபரமே. (115)

உற்றறியுமென்னறிவு முட்கருவிபோற்சவிமாண்
டற்றின்பந்தநிலையே வையாபராபரமே. (116)

சொல்லாலடங்காச் சுகக்கடவில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றகமறுமோபராபரமே. (117)

பாராயோவென்னை முகம் பார்த்தொருகாலென்கவலை
திராயோவாய்திறந்து செப்பாயபராபரமே. (118)

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதேரவையா பகராயபராபரமே. (119)

- ஒகோவுணப்பிரிந்தா நுளளங்கனணிலுவுத
யாகோமெழுதோ பகராய்பராபரமே (௩௦)
- கூர்த்தவறிவத்தையுங்கொள்ளைகொடுத்தன்னருடாப்
பார்த்தவனானைமுகம் பார்நீபராபரமே [௩௧]
- கடலமுதேனையென்கண்ணைகவலைப்
படமுடியாதெனமுகம் பார்நீ பராபரமே (௩௨)
- உள்ளமறிவாயுழைப்பறிவாய் நானேழை
தள்ளிவிடினமெத்தத் தவிப்பேன பராபரமே (௩௩)
- கன்றினுக்குச்சேதாகனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணை யெநதாய்பராபரமே (௩௪)
- எண்ணுதவெண்ணமெலாமெண்ணி யெண்ணியேழை நெஞ்சம்
புண்ணாகசெய்ததினிப் போதும்பராபரமே (௩௫)
- ஆழிததுரும்பெனவே யங்குயிங்குமுன் ஈழமை
பாழிறிறிவதெனன பாவம்பராபரமே (௩௬)
- கற்றவறிவாலுணைநான் கண்டவன்போதகத்தாழிற்
குறடமெனறெனனெஞ்சே கொங்குகும்பராபரமே(௩௭)
- ஐயோவுணைககான்பா னுசைகொண்டத்தனையும்
பெயயோவெளியாயப் புகலாய்பராபரமே (௩௮)
- துன்பககண்ணிற் றுணைந்தேற்குன னுனந்த
வின்பக்கண்ணர்வருவ னெந்நாளபராபரமே (௩௯)
- வஞ்சனையும்பெயயுமுள்ளே வைத்தழக்காறாயுளறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான்பராபரமே (௪௦)
- பாசம்போய்நின்றவன்போற் பாராட்டியானு
மோசம்போனேனான முறையோபராபரமே (௪௧)
- நன்றறியென்றீதறியே னுனென்றுநின்றவன
ரென்றறியேனானேழை யெனனேபராபரமே [௪௨]
- இன்றுபுதிதன்றே யெளியேனபடுத்துயர
மொன்றுமறியாயோ வுரையாய்பராபரமே [௪௩]
- எத்தனைதான்சன்மமெதெ் தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்த தன்றோபராபரமே [௪௪]
- இந்தநாட்சற்று மிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லா ரார்காண்பராபரமே [௪௫]
- உற்றுற்றுநாடியுளமருண்ட பாவினையீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே (௪௬)
- எள்ளளவுகின்னைவிடவிலலா வெனைமயக்கிற்
நன்னுதலாலென்னபலன் சாற்றாய்பராபரமே (௪௭)
- பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிர்ப்பதர்க்கோ
தேடியெனையடிமை சேர்த்தாய்பராபரமே. (௪௮)

- சொன்னத்தைச்சொல்வதல்லாற் சொல்லறவென் சொல்லுருகிக்
கென்னத்தைச்சொல்வே னெனியேன்பராபரமே (௪௬)
- சொல்லும்பொருளும்ற்றுச் சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக் காசைபராபரமே (௫௦)
- நேசநிருவிகற்பிட்டையல்லா லுன்னடிமைச்
காசையுண்டோநீயறியா தன்றேபராபரமே (௫௧)
- துச்சளெனவேண்டாமித் தொல்லுலகில்லல்லகண்டா
லச்சமிகவுடையே னையாபராபரமே (௫௨)
- கண்ணவாரேனுமுனைக்கைகுவியாராயினந்த
மண்ணவாராட்டைபமதியேன்பராபரமே (௫௩)
- கொல்லாவிதங் குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென் னிச்சைபராபரமே (௫௪)
- எத்தாற்பிழைப்பேனோ வெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தாளேன்மெத்தவுநான் பேதைபராபரமே (௫௫)
- வாயினுற்பேசா மௌனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போனான் தளர்ந்தேன்பராபரமே (௫௬)
- அன்னையிலாசசேய்போ லலக்கணுற்றேன்கண்ணா
வென்னகத்திறாய்போ லிருக்குமபராபரமே (௫௭)
- உற்றுநினைக்கிற்றுயரமுள்ளுள்ளே செந்தியாய்ப்
பற்றநொந்தேனென்னைமுகம் பார்நீபராபரமே. (௫௮)
- பொய்யனிவனென்றுமௌளப்போதிப்பார்சொற்கேட்டுக்
கைவிடவும்வேண்டாமென்கண்ணேபராபரமே (௫௯)
- எண்ணமறிந்தேயிளப்பறிந்தே யெழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணை வையாய்ப்பராபரமே. (௬௦)
- காட்டாதே யென்னையொன்றி னுட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீ கண்டாய்ப்பராபரமே (௬௧)
- உண்ணினைந்துன்னிறைவி லுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்ன மடைக்காதேபராபரமே. (௬௨)
- பரமுனக்கென்யெண்ணும் பழக்கமேமாறா
வாமெனக்குத்தந்தருளென் வாழ்வேபராபரமே. (௬௩)
- வந்தித்துநின்னை மறவாக்கடனாகச்
சிந்திக்கநின்னதருள் செய்யாய்ப்பராபரமே (௬௪)
- எவ்வயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணை செய்யாய்ப்பராபரமே (௬௫)
- வெட்டவெளிப்பேதையன் யான் வேறுகபடொன்றறியேன்
சிட்டருடன்சேரனந்த தெண்டன்பராபரமே (௬௬)
- இரவுபகலற்றவிடத் தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வைப்பாய்ப்பராபரமே ௬௭

- மால்காட்டிச்சிந்தை மயங்காமனின்னுக்கக்
கால்காட்டிணங்காதே கண்டாய்பாராமே. (௧௮)
- எப்பொருளுநீயெனவே பெண்ணுநானேருன்றது
வைப்பையழியா நிலையாவையாராமே, (௧௯)
- கம்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூணமென்
றெம்மாலறிதற் கெளிதோபாராமே. (௨௦)
- முன்னொடுபின்பக்க முடியடிநாப்பண்ணநின்
றன்னொடுகாளிற்பதென்றே சாற்றாய்பாராமே. (௨௧)
- மைவ்வண்ணந்தோந்த மெளனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணரிட்டை யருளாய்பாராமே. (௨௨)
- வித்தன்றியாதும் விளவதுண்டோரின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பாராமே. (௨௩)
- ஆங்காரமற்றுன் னறிவாவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமது தூக்கும்பாராமே. (௨௪)
- சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்னமயமானின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பாராமே. (௨௫)
- சொல்லடாலுமரைப்போற் சொல்லிறந்துநீயாகி
னல்லாடுவனக்குமுத்தி யாமோபாராமே. (௨௬)
- பேச்சாகாமோனம் பிறவாமுளைத்தென்றற்
காச்சாசுகமேற்பயனுண் டாமோபாராமே- (௨௭)
- கெட்டியென்றுன்னன்பர் மலங்கெட்டயர்ந்தோர் பூணமாந்
தொட்டிலுக்குட்சேய்போற் றுயின்றார்பாராமே. (௨௮)
- காட்டவருளிருக்கக் காணுகிருண்மலத்து
காட்டாமெனக்குவர னன்றோபாராமே. (௨௯)
- எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைவின்னருளு மன்றோபாராமே. (௩௦)
- எத்தனையோதேர்ந்தாலு மென்னுலையின்பமுண்டோ
சித்தருவேயின்பச் சிவமேபாராமே. (௩௧)
- மண்ணொடுகிண்காட்டி மறிநந்துமுதையாவுருளைத்
கண்ணொடுகண்ணுகவென்றுகாண்பேன்பாராமே (௩௨)
- பஞ்சரித்துநின்னைப் பலகாவிரத்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டே யன்றோபாராமே (௩௩)
- எங்கேங்கேபார்த்தாலு மெவ்வழிக்குமவ்வழிநா
யங்கவ்கிருப்பதுநீ யன்றோபாராமே. (௩௪)
- அனைத்துமாய்நின்றாயே யுள்ளெனேருதின்கை
நினைக்குமாதெந்தே நிகழ்த்தாய்பாராமே (௩௫)
- சுன்போதத்தாலே நினைப்புமுற்றப்புழமுன்று
வென்போதமெங்கே யியம்பாய்பாராமே (௩௬)

- ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந் தோமெனமெல்லாந்
 வென்றறிந்தாலெவனே யியங்குமபராபரமே [அஎ]
- கொழுங்கிலவுயிரமெனக் கோதநவுள்ளன்பி
 லமுத்துமவர்க்கேகருமுன் டாகும்பராபரமே (அஅ)
- பற்றுமபயிர்க்குப் படர்கொழுந்துபோற்பா வம்
 பெற்றவர்க்கேநின்னருடான பேரூம்பராபரமே (அக)
- யோகியர்க்கேஞான மொழுங்காம்போன்பான
 தாகியரும்யோகமுன்னே சாரந்தோபராபரமே [கஉ]
- அல்லுமபகலுமறியாகி நின்றவர்க்கே
 சொல்லுமபொருளுஞ் சுமைகாண்பராயரமே [கக]
- எச்சிலென்றுபூவை யிகழ்ந்தோர்க்குணப்போற்றப்
 பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே [சஉ]
- அந்தகரணமடங்கத் துறப்பதுவே
 யெந்தத்துறவினுநன் தெந்தாயபராபரமே [கக]
- தன்னையறிந்தாற்றலெவன்மேற்பற்றலு
 பின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாயபராபரமே (கச)
- அன்பாற்கதைந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
 குன்பால்வரவழிதர் னுண்டேபராபரமே (கரு)
- தன்னையறிந்தருளே தாரகமாநிப்பதுவே
 யுன்னையறிதற் குபாயம்பராபரமே [ககூ]
- கற்றகலையானிலைதான் காணுமோகாண்பதெல்லா
 மற்றவித்தேவெளியாமன்றோபராபரமே [கக௄]
- கண்முடிக்கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோநின்னருளாம்
 விண்முடிவெல்லாம் வெளியாம்பராபரமே [ககஅ]
- டேரேநினதருளென் னெஞ்சைக்கவரினென்றும்
 பாரேன்கசும்படைப்பேன்பராபரமே (ககக)
- வான்காண்வேண்டிள் மலையேறலொக்குமுன்னே
 நான்காண்பார்வனைசெய் நாட்டம்பராபரமே (க)
- வாதனைவிட்டுள்ளருளின் மன்னிவல்லால்வேறுமொரு
 சாதனைதர்னுண்டோநீ சாற்றும்பராபரமே [கக]
- பாரகமும்விண்ணகமும் பற்றுகநிபதருட்
 டாரகத்தைப்பற்றியன்றோ சாற்றும்பராபரமே (கஉ)
- விளக்குந்தகனியையும் வெறுநன்றார்கினைத்
 துளக்கமறியிலென்கை சொல்லும்பராபரமே (கக)
- பாராதிதீயப் பகர்ந்தல்கெனவு
 மாராயுஞ்செய்துநீ பாடுகன்பராபரமே (கச)
- பொய்யைப்பொய்யெய்யறியும் போதத்துக்காதவுள்
 மெய்யருளென்றோ விளம்பாய்பராபரமே (கரு)

- வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியழியுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாதவிலில்லையென்ற திரம்பராபரமே (௩௧)
- மாயாசகமில்லையென் மற்றெனக்கோர்பற்றுமில
நியோநாளென்றுவந்து நிற்பேன்பராபரமே (௩௨)
- வானுதிநீகயனவே னைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதே சாற்றாய்பராபரமே (௩௩)
- வெள்ளக்கருணைமத வேழவாரின்னருட்டுக்கன்
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே (௩௪)
- வண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணைமேற்
கொண்டாற்கோவின்பங் கொடுப்பாய்பராபரமே (௩௫)
- மாயைமுதலாம்வினை நீமன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானது நீயன்றோபராபரமே (௩௬)
- என்னறிவுமயானுமென தென்பதுவுமாயிவைக
ணிவனவையேயன்றோ நிகழ்த்தாய்பராபரமே (௩௭)
- பாரநியாதண்டப் பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானே வறியேன்பராபரமே (௩௮)
- அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுப்
கொண்டநின்னையறிந்து கொள்வார்பராபரமே (௩௯)
- ஒப்புயர்வொன்றி ன்றி யொலிபுகாமோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வான்பொருணி கண்டாய்பராபரமே (௪௦)
- என்போலெளியவரு மெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முனபோலவசியவரு முண்டோபராபரமே (௪௧)
- பார்க்கினாண்டபிண்டப் பரப்பனைத்துநினைசெயலே
யார்க்குசெயலிலையே யையாபராபரமே (௪௨)
- ஒன்றேபலவே யுருவேயுருவேயே
வென்றேயழைப்பது னனை யென்றுபராபரமே (௪௩)
- செப்புவதெல்லாரு செபநான் சிந்திப்பதெல்லாநின்
னெப்பி,ரியானமென வேர்ந்தேன்பராபரமே (௪௪)
- ஆரிருந்தென்றோபோயென் னொழுதானின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேன சிவமேபராபரமே (௪௫)
- வஞ்சநமனவாதனை சூகம் வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுணையடைந தேனையாபராபரமே (௪௬)
- எந்தப்படியுன் னிதயமிருத்ததெமக்
கந்தப்படிவருவ தன்றோபராபரமே (௪௭)
- எந்தெந்தநாளுமெனைப் பிரியாதென்னுயிராயச்
சிதைகுடிகொண்டவவுட் டேலேபராபரமே (௪௮)
- அஞ்சலஞ்சலென் தழிக மக கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்ந்து நிராவேபராபரமே (௪௯)

- ஏன்னையுன்றன்கைக்கனித்தாச் யாவரென்னையாங்கொடுத்துப்
பின்னையுன்னுற்பெற்றதனலம்பேசேன்பராபரமே (கஉரு)
- வாய்பேசாஜுமையென வைக்கவென்றோநீமெனனத்
தாயாகாவந்தருளைத் தந்தாய்ப்பராபரமே (கஉ௭)
- தன்னைத்தந்தென்றைத் தடுத்தாண்டநிங்கருளைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபல செந்தாய்ப்பராபரமே (கஉ௭)
- மார்க்கண்டர்க்காக மறவிபட்டபரட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்ன பயங்கரண்பராபரமே (கஉ௮)
- சுட்டியுணராமற் றுரியநிலையாய்வெனிலில்
விட்டநின்னைபாடு வியம்பேன்பராபரமே (கஉ௯)
- சூதொன்றுமின்றியெனனைச கம்மாவிருக்கவைத்தாய்
யீதொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராபரமே (௧௩௦)
- வாயொன்றும்பேசாமொனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராபரமே (௧௩௧)
- என்றுமிருந்தப்படிக்கென்னையெனக்கனித்த
தொன்றும்போதாதோ வுரையாய்ப்பராபரமே (கஉ௨)
- எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாபெருவெனியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுன கண்டேன்பராபரமே (கஉ௩)
- பித்தனையேதுமரியாப் பேதையெனையாண்டஉனக்
கெத்தனையானெண்ட நிடுவேன்பராபரமே [கஉ௪]
- தாயார்கற்பத்தாடனமுந் தண்ணீருந்தந்தருளு
நேயவுனையாரே நினையார்பராபரமே (கஉ௫)
- விரிந்தமனமொடுங்கும் வேளையினாகப்
பரந்தவருள்வாழி பதியேபராபரமே [கஉ௬]
- சிந்தனையோய்நானெனல்போய்த் தேககவின்பமாமழையை
வந்துபொழிந்தனை நீ வாழிபராபரமே [கஉ௭]
- தந்தேனையோர்வசனந் தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனையெந்தனை நீ வாழிபராபரமே [கஉ௮]
- மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோனின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக கண்டசர்பராபரமே [கஉ௯]
- என்றுங்கருணைபெற்ற வின்பத்தபோதனர்செநல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ்சொல்லும்பராபரமே [க௩௦]
- ஆடுவதும்பாடுவது மானந்தமாகனின்னைத்
தேடுவதுவிண்ணடியார் செய்கைபராபரமே [க௩௧]
- பொங்கியநின் தண்ணருளைப் புட்கலமாய்ப்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தெனனாயிரி யம்பாபராபரமே [க௩௨]
- பாலொடுபேயர்பிதநர் பான்மையென்னிப்பதுவே
சீஸிசூனாயிர்தஞ் செய்கைபராபரமே [க௩௩]

- உண்டுடுத்துப்பூண்டிங் ருலகத்தாபோற்றிரியுங்
தொண்டர்விலையாட்டே சுகங்காண்பராயமே (௮௪௮)
- கவகுப்பகலற்றதிருக் காட்சியர்கன்கண்பலழி
யெங்குமொருவழியே யெந்தாயபராபரமே (௮௪௯)
- காயநிலையல்லவென்று காண்பாருரங்குவரோ
தூயவகுட்பற்றாதொடாவராபராபரமே (௮௫௦)
- அப்புமுப்பும்போன்ற வயிககியபரானந்தர்தமந்
கொப்புலமைசொல்லவும்வா யுண்டோபராபரமே (௮௫௧)
- சித்தந்தெனின்துசிவமாணோரல்லோநர்க்குங்
கொத்தழமையான குடிநாண்பராபரமே. (௮௫௨)
- தம்முயிர்போலெவ்வயிருந் தானென்றுதண்ணுருள்குந்
செம்மையருககேவலென்றுசெய்வேன்பராபரமே (௮௫௩)
- விண்ணுக்குமவிண்ணுகி மேவுமுளக்கியாள்பூசை
பண்ணிநித்குமாறு பகராய்பராபரமே (௮௫௪)
- நெஞ்சக்கேமகோயி னினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாராய்பராபரமே (௮௫௫)
- கெட்டவழியாணவப்பேய் கீழாகமேலான
கிட்டருளேபூசை செய்வார்பராபரமே (௮௫௬)
- காஷ்பிடித்துமூலக்கலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிறதேகம் விழுமோபராபரமே (௮௫௭)
- பஞ்சகத்திசெய்துநின்னைப் பாவித்துப்பூசைசெய்தான்
விஞ்சியஞானம் விளங்கும்பராபரமே (௮௫௮)
- அன்பர்பணிசெய்யவெனையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
விளபநிலைநானேவந் தெய்தும்பராபரமே (௮௫௯)
- மூர்த்திதலந்தீர்த்த முறையாற்றொடங்கினர்க்கேசர்
வார்த்தைசொலசற்குருவும் வாய்க்கும்பராபரமோடுக (௮௬௦)
- விரும்புஞ்சரியையமுதன் மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்க்காய்கனிபோ லன்றோபராபரமே. (௮௬௧)
- தானந்தவந்தருமஞ் சந்ததமுஞ்செய்வர்கிவ
ஞானந்தனையனைய நலலோர்பராபரமே (௮௬௨)
- சொன்னதைசொலலித் துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நா னெந்தாய்பராபரமே (௮௬௩)
- இன்றோவிருவினைவந் தேறியதுநானென்றோ
வனறேவினைந்ததனோவாற்றேன்பராபரமே (௮௬௪)
- எண்ணமுந்தானின்னவிட வில்லையென்றாலியான் முனமே
பண்ணவினையேது பகராய்பராபரமே (௮௬௫)
- என்னையின்னதென்றியா வேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னவினையுடன் முறையோபராபரமே (௮௬௬)

- அறியாநான்செய்வினையை யையாநீகூட்புகுங்
குறியேதெனக்குளவு கூறும்பராபரமே (௩௬௩)
- என்னைக்கெடுக்க விசைந்தவிருவினேநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத் தகாதோபராபரமே (௩௬௪)
- வல்லமையேகூட்டிகின்ற மாமாயைநானொருவ
னில்லையெனினெங்கே யிருக்கும்பராபரமே (௩௬௫)
- முக்துணைத்நாயிலல்லா முனைக்கப்பிரகிரிதிக்க
கிக்குணத்தாநல்கியதாநெந்தாய்பராபரமே (௩௬௬)
- ஆற்றப்படாதுதுணிவ மையவென்னுலென்னது
தேற்றப்பிடாதினியென் செய்வென்பராபரமே [௩௬௭]
- பூராய்நாய்மனைதப் போக்கல்நியாமலையோ
யாராய்நீந்தே னரசேபராபரமே (௩௬௮)
- சினயிறக்கக்கற்றாலுரு சித்தியெலலாம்பெற்றாலு
மனயிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே (௩௬௯)
- வாதுக்குவந்தெகிர்த்த மல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
கேனுக்குக்கூத்தாதிதெந்தாய்பராபரமே (௩௭௦)
- ருதாடுவார்போற் றுவண்டுதுவண்மெனம்
வாதாடுனென்னபலன் வாய்க்கும்பராபரமே (௩௭௧)
- கொள்ளித்தேள்கொட்டிக் குதிக்கின்றமேய்க்குறங்காங்க்
கள்ளமனத்துள்ளுவதென் கண்டாய்பராபரமே (௩௭௨)
- வந்ததையும்போனதையும்வைத்துவைத்துப்பார்த்திருந்தாற்
சிந்தையிதமகிழ்தஞ்சேரும்பராபரமே (௩௭௩)
- ஏறுமயிர்பாலமுணர் விந்தவிடயங்கநெருப்
றெனவுநன்றா வறிந்தேன்பராபரமே (௩௭௪)
- பொறிவழியேயேழை பொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்கிதித்த விதியாமோபராபரமே (௩௭௫)
- பாசசாலங்கனெலலாம்பறறுவிடஞானவைவாள்
கீகநானெந்நாள் விளம்பாயபராபரமே (௩௭௬)
- எந்தவுடலேனு மெடுத்தவிடநலலதென்று
சிந்தைசெய்வந்தகிறஞ் செப்பாய்பராபரமே (௩௭௭)
- பொய்யெல்லாமிமான்றாப் பொருத்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யென்றான்மெய்யாய விடுமோபராபரமே (௩௭௮)
- மின்னனையபொய்யுடலை மெய்யென்றுகம்பியையோ
நிண்ணைமறக்கை நெறியோபராபரமே (௩௭௯)
- நித்தியமொன்றிலலாத நீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைத்தான்னுன்பமுண்டோ வென்னேபராபரமே
- தேகமிருமென்றுசடர் தேம்புவதென்னித்திரையி
னுமகிறிந்தாறுபயந்தா னுண்டோபராபரமே (௩௮௦)

- ஏதச்சுமையா வெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுரினயாதுபின்னே செல்லும்பதாபரமே [௧௮௨]
- தோர்பரவைநாலாட் சுமையாகுஞ்சேவனென்றிக்
கார்பாலெடுத்ததெவ ராலேபராபரமே [௧௮௩]
- ஞாலத்தைமெய்யெனவே நம்பிக ம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியெனன கண்டேன்பராபரமே [௧௮௪]
- பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலேசசேரிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின் விடுகாண்பராபரமே [௧௮௫]
- நூலேணிவிண்ணேற் நூற்குப்பவித்தினைவப்பார்
போலேகருவிநன்ஹும் போதம்பராபரமே [௧௮௬]
- சின்னஞ்சிறியார்கள் செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்னுங்கலைஞான மாககம்பராபரமே [௧௮௭]
- வாசகஞானத்தால் வருமோசுகம்பாழத்தக
பூசலென்றுபோமோ புகலாய்பராபரமே [௧௮௮]
- கேட்டதையேசொல்லுங் கிளிபோலநின்னருளி
ஐட்டயின் பிவாய்பேச னன்றோபராபரமே [௧௮௯]
- வெளியாயருளில் விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியது முண்டோபராபரமே [௧௯௦]
- காலமொருமூன்றுங் கருத்திலுணாநதாலுமதை
ஞாலந்தனக்குறையாய் நலலோர்பராபரமே [௧௯௧]
- கொல்லாவிரதமொன்று கொண்டவரேநல்லோர்மற்
றலலாதாயாரோ வறியேனபராபரமே [௧௯௨]
- இல்லாதகாரியத்தை யிச்சித்துசகிந்தவழி
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே [௧௯௩]
- எதுவந்துமேதொழிந்து மென்னதியர்'ன்னொர்கள்
போதநிலைத்தண்ட'புலத்தோர்பராபரமே [௧௯௪]
- ஆயிரஞ்சொன்னுலு னறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகடிந் பிழைகாண்பராபரமே [௧௯௫]
- மாயமயக்கொழிந்தாற் மறஞென்றைநாவெரோ
நேயவருணிலையி னிற்பார்பராபரமே [௧௯௬]
- நித்திரையிற்செத்தபிண நேருழுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களுளல்ல துறவேர்பராபரமே [௧௯௭]
- எந்நெஞ்சமேனு மிரங்குமேநின்னருட்டுக்
கன்னெஞ்சருமுளரோ காட்டாய்பராபரமே [௧௯௮]
- மந்தவறிவர்கியின்பம் வீரயாதிருந்தலைந்தாற்
'சிந்தைமயங்காதோவென் செய்வென்பராபரமே' [௧௯௯]
- தேடினென்திக்கனைத்துந் தெண்டநிட்டேன்சிந்தைநைந்து
வாடினென்னென்மயக்க மாற்றியுபராபரமே (௨௦)

- உன்னம்பியாதொருவ சொன்றையுன்னிப்பேடுகிறபோ
துன்னியினங்கன்றாயுத துடிப்பேன்மரபாரமே (௨௨௦)
- எல்லாருமின்புற யிருக்ககினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன றறியேன்பாரபாரமே (௨௨௧)
- முன்னுண்மெய்ஞ்ஞான முனிவர்தவமீட்டுதல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக் கிச்சைப்பாரபாரமே (௨௨௨)
- கன்மமென்பதெல்லாங் கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர் தன்மைப்பாரபாரமே (௨௨௩)
- கண்டியுநாதென்னநிலின் கண்ணாடேகாட்டுபெற
மண்டியபேரொளிரீ வாழிபாரபாரமே (௨௨௪)
- காணுதன்மைமென்று நாடாமதுடவின்ப
வானுகிளின்நனைநீ வாழிபாரபாரமே (௨௨௫)
- அகத்தாடனுவனுவா யன்டமெல்லாந்தாய்
மகத்தானகின்றனைநீ வாழிபாரபாரமே (௨௨௬)
- காரமொக்கர்ப்பவலுநக கண்ணாடுமென்கண்ணே
வாசம்வைத்துக்காத்தானைநீ வாழிபாரபாரமே (௨௨௭)
- புரந்தோர்தந்தேசமென்பார் பூமியையோராடி
யிரந்தோருந்தம்மதென்பா ரென்னேப்பாரபாரமே (௨௨௮)
- முர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண் மோனருருவாழியருள்
வார்த்தையென்றும்வாழியன்பர் வாழிபாரபாரமே (௨௨௯)
- சொல்லும்பொருளுந் தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணீ செய்தாய்பாரபாரமே (௨௩௦)
- இற்றைவகைகருள்ளாக வெண்ணரியகித்திழுத்தி
பெற்றவர்களைத்தனைபேர் பேசாய்பாரபாரமே (௨௩௧)
- நாடுகருநிசா னுட்டியபாளையமு
மீடுசெயுமோமுடிவி லெந்தாய்பாரபாரமே (௨௩௨)
- தேடுக்திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோ கூறாய்பாரபாரமே (௨௩௩)
- தேடாததேட்டினரே செங்கைத்துரைக்கோல்போல்
வாடாச்சமநிலையில் வாழ்வார்பாரபாரமே (௨௩௪)
- நீராய்க்ககித்துருகி நெட்டுயிர்த்துநின்றேனைநீ
பாராததென்னோ ப்கராய்ப்பாரபாரமே (௨௩௫)
- உள்ளபொருளாவிபுடன் னுன்றியின்றேந்தான்
கொள்ளுகொண்டியென் னுகைத்தேய்ப்பாரமே (௨௩௬)
- ஆழந்தாயேயெய்தினி னல்லமெல்லாந்தந்தருளா
வாழ்ந்தாமேயென்றனைநீ வாழியார்பாரமே (௨௩௭)
- தாராவருள் யெல்லாந் தந்தேய்ப்புணின்ருகின்
வாராயோவெனந்தந்தி வாழியார்பாரமே (௨௩௮)

- ஆசையுனமீதல்லா லருளறியவேறுமொளறித்
பாசம்வையேனின்கருணைப் பாங்குத்பராபரமே (௨௩௯)
- ஆதியந்தநீருருவா யாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே (௨௪௦)
- தானாகவந்து தடுத்தான்டெனையின்ப
வானாகசெய்தவின்ப வானேபராபரமே (௨௪௧)
- பற்றற்றிருக்குநெறி பற்றிக்கடன்மலையுஞ்
சுற்றநினைக்குமனஞ் சொன்னேன்பராபரமே (௨௪௨)
- படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப் பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றூர்க்கன்றோ சுகங்காண்பராபரமே (௨௪௩)
- சத்தாகிநின்றோ சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென் வாழ்வேபராபரமே (௨௪௪)
- சித்தநிருவிகற்பஞ் சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல் வயங்கும்பராபரமே (௨௪௫)
- ஆதிகாலத்திலெனையண்டனையேயிப்பான்
போதியெனினெங்கேநான் போவேன்பராபரமே (௨௪௬)
- நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோ நாலுதிக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கினனதென்று செப்பாய்பராபரமே (௨௪௭)
- கன்னறும்பாகாய்க் கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னு ளிருந்தாய்பராபரமே (௨௪௮)
- சிற்பரமேதற்பரமே தெய்வகருகிசொன்ன
வற்புதமேயன்பே யறிவேபராபரமே (௨௪௯)
- அறிவிப்பாரீயென்றாலும் புலன்கடந்தந்
நெறியின்பாரீயாரே நிகழ்த்தாய்பராபரமே (௨௫௦)
- அந்தக்கரணமெனு மாகாதபேய்களெனையே
வந்துபிழத்தாட்ட வழக்கோபராபரமே (௨௫௧)
- ஐவரொடுங்கூடாம லந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறியவே சிவமேபராபரமே (௨௫௨)
- அருளாகிநின்ற சுகமாகாமலையோ
விருளாகிநிற்க விழுல்போபராபரமே (௨௫௩)
- அன்பொல்லாமின்ப மருந்திடவுமயானறாவன
றுன்புறுதன்னன்றோ சொல்லாய்பராபரமே (௨௫௪)
- சந்ததமுநின்கருணை சாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனான் சித்தம்பராபரமே (௨௫௫)
- நானுனெனக்குறைய நாட்டத்தாலென்னைவிட்டிப்
போனாறுமுன்னையிட்டுப் போகேன்பராபரமே (௨௫௬)
- இக்காயம்பொய்பென்றோ ரீட்டத்துணக்கபயம்
புக்கரதாருண்டோ புகலாய்பராபரமே (௨௫௭)

தானுதல்பூரணமே சாருமிடமுண்டியிரும் வானுதியுமொழுங்காய் மன்னும்பராபரமே	(௨௫௮)
உன்னுமனங்கர்ப்பூர வுண்டைபோலகரைய மின்னுமானந்த வினக்கேபராபரமே	(௨௫௯)
நர்ப்பட்டலிலைந்த நடுக்கமெல்லாந்தீரவுளக காட்பட்டுந்துன்புமெனக் காமோபராபரமே	(௨௬௦)
பாவிபடுங்கண்கலக்கம் பார்த்துமிரங்காதிருந்தா லாவிக்குறுதுணையா ரையாபராபரமே	(௨௬௧)
பின்னறவேதாரகமாய் நின்றுககமெய்தரம லென்னிறைவேபாவித்தே னென்னேபராபரமே	(௨௬௨)
நின்னைச்சரண்புகுந்தா ளீகாககல்வேண்மெல்லா லென்னேபுரமவிதித லென்னேபராபரமே	(௨௬௩)
மாறாததுன்பமெல்லாம் வந்துரைத்தாரின்செவியி லேறாதவாதே தியம்பாய்பராபரமே	(௨௬௪)
விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும் வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த வஞ்சுபிவேடருக்கு மாறறேன்பராபரமே	(௨௬௫)
கன்னங்கரியநிறக காமாதிராக்ஷசப்பேய்க் கென்னேபிலககாகவைத்த தென்னேபராபரமே	(௨௬௬)
சித்திநெறிகேட்டல செகமயக்கஞ்சென்மமற முத்திநெறிகேட்டன முறைகாண்பராபரமே	(௨௬௭)
சிந்தைசெய்யச சிதைபாதவானந்த மெந்தவகையாலேவந் தெய்தும்பராபரமே	(௨௬௮)
கூர்த்தவறிவாலறியக் கூடாதெனக்குவரன் தேர்த்தபடிதானே திரிந்தேனபராபரமே	(௨௬௯)
பத்தரருந்தும் பரமசுகம்யானருந்த வெத்தனைநாள்செல்லு மியம்பாயபராபரமே	(௨௭௦)
திரத்தினுற்றுறவு சேரார்மலிவ்வுலகிற் பாரத்தனபேசல பண்போபராபரமே	(௨௭௧)
யிந்தவெளியினையுண் டேப்பமிடப்பேரறிவாத தந்தவெளிககேவெளியாச சார்ந்தேனபராபரமே	(௨௭௨)
உணர்ந்துமுனைநாடா துணர்ந்தவையேநாடி யிணக்குருமென்னேழமைதா னென்னேபராபரமே	(௨௭௩)
உண்டிபோலின்ற முலகைத்திரமெனவுட் கொண்கொன்பெற்றபலன கூறும்பராயரமே	(௨௭௪)
உன்னபடியாதுமென உற்றுணந்தேனக்கணமே கள்ளமனம்போனவழி காணேன்பராபரமே	(௨௭௫)
சித்தமவனன் செயலவாககெலாமவனன்	

- கண்ணில்பலகோடியுயி ரெத்தனையோவத்தனைக்குங்
கண்ணிற்கலந்தவருட் கண்ணேபராபரமே (உ௭௭)
- எனக்கினியாருனபோலு மில்லையென்றால்யானு
முனக்கினியானாகா வுளவேனபராபரமே (உ௭௮)
- அண்ட்பிண்டங்கானே னகமும்புறமுமொன்றாக்
கண்டவெனனை நீகலந்த காலம்பராபரமே (உ௭௯)
- எத்தனையோகோடி யெடுத்தெடித்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தம்ரங்கலையென் செயவேனபராபரமே (உ௮௦)
- அன்றந்தநாலவருக்கு மப்புதமான்யுபாத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக குண்டோபராபரமே (உ௮௧)
- அப்பனென்றமன்னையென்று மாரியனென்றும்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின சீகாண்பராபரமே (உ௮௨)
- எட்டுங்கனமுமந்தக் காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுந்தளமோ விளம்பாயபராபரமே (உ௮௩)
- பேசாதமோனநிலை பெற்றென்றேருநின்னருளாம
வாசமகேசரசந்தான் வாய்க்கும்பராபரமே (உ௮௪)
- என்றாலுங்கேட்டாலுங்கயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே (உ௮௫)
- எட்டவடிவெலாங் கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெலாநின்னருளே யன்றோபராபரமே (உ௮௬)
- எட்டெயலாலொன்றுமில் தானென்றானபாவி
நிளசெயலாய்நிலா நினைவேனபராபரமே (உ௮௭)
- உகரிலைகளுக்கட்காமங் கோபம்விட்டாலன்றோ
மலையிலககாநின்னருடான வாய்க்கும்பராபரமே (உ௮௮)
- தன்னையரியாதுசுகந் தானாயிருந்துவிட்டா
லுன்னையரியவரு ளுண்டோபராபரமே (உ௮௯)
- உன்றிரண்டென்றுன்ன வுணர்வுகொடுத்துளபடி
யென்றுமெனனையையா யினாயேபராபரமே (உ௯௦)
- குதுமடியாகளுளங் காணவெளியாகுந்
துரியநிலைவான சுகமேபராபரமே (உ௯௧)
- உயாய்குவித்தகெஞ்சனருட்பொறபறிந்துதிக்கனைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக் காலம்பராபரமே (உ௯௨)
- அத்துவிதமான வாய்க்கயவனுபவமே
சுத்தநிலையந்நிலையா சொலவார்பராபரமே (உ௯௩)
- உத்தகரவலப்பின மணபோமோமாயையினோர்க்
கெத்தனையோதிததுமெனன மெயந்தாயபராபரமே (உ௯௪)
- உட்டறத்தேகமறறுப் போகுமுனனெநின்னருளெப்
காட்டாதகாதோவென கண்ணேபராபரமே (உ௯௫)

சொல்லிப்பதர்கீளந்து சொன்முடிவுகாணுதார் நெல்லிறப்பதாபோல நித்பாபராபரமே	(உகக)
அழுக்காற்றநெஞ்ச மழுங்கியபுனமாக்க விழுக்காற்றாவின்பல மெய்தான்பராபரமே	(உக௭)
தேகாதிபொய்யெனவேதோக்தவுபசாந்தருக்கு மோகாதிபுனடோ மொழியாய்பராபரமே	(உக௮)
சாதனையெல்லாமவிழத்தற்போதங்காட்டாதோர் போதனைநிலகுவதெப் போதேபராபரமே	(உக௯)
முனறுமறியாவிறுளா முன்னம்படைத்தவெனக் கெனறுகதியருவ தெந்தாய்பராபரமே	(உ௮)
சிந்திகுந்தோறுமென்னுட் சிஞ்சுமாயூற்றூறிப் புகதிக்குணின்றுருட் பொதபேபராபரமே	(உ௮௧)
என்றுமடைந்தோர்கட் கிரங்காசூறிப்பனைத்துங் கனறையுதையாவி கதைகாண்பராபரமே	(உ௮௨)
குதறககுறையைக் குணமேலிடவருளை புறறவரேயாவிசு குறவாம்பராபரமே	(உ௮௩)
ஒருரையாலவாய்குமுணமைக் கோரனந்ததூல்கோடிப் பேருரையாற்பேசிலெனன பேரூம்பராபரமே	(உ௮௪)
சொல்லுஞ்சமயநெறிச் சுற்றுக்குளேசமுலு மல்லலொழிவதென்றைக் கையாபராபரமே	(உ௮௫)
பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும பேராணவற்றை யடித்துததூர்த்தவல்லா ராகாண்பராபரமே	(உ௮௬)
நேசத்தானினனை நினைக்குநினைவுடையா ராசைக்கடலிலமுநதாபராபரமே	(உ௮௭)
கள்ளாதுகட்டுணவுங் காரியமோநானொருசொற் கொள்ளாததோஷமனறோ கூறுய்பராபரமே	(உ௮௮)
சென்றவிடமெல்லாந் திருவருளேதாரகமா நின்றவாககேயானத நிடடைபராபரமே	(உ௮௯)
நீட்சிசுறுகவிலலா நிதயசுகாரமபசு சாட்சியாமுனனைவந்து சாநந்தைபராபரமே	(௮௯)
வானாதித்ததுவமாய மனைநிலைநகாரணந் நானாக்நிறபதெநத நாளோபராபரமே	(௮௯௧)
காட்டதிலங்கிகடையவந்தா ளென்னவுன்னு நாட்டத்திலாவிவந்த நடபேபராபரமே	(௮௯௨)
சித்திரையாயதநானே நினைவயாநதானித்தனித்தரு செத்தபிழைப்பான்தெங்கா செய்கைபராபரமே	(௮௯௩)
இன்பநிடடையெய்தாமல யாதெனினுஞ்செனறுமனல துன்புறுதலவன்பிரவித துக்கம்பராபரமே	(௮௯௪)

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்க்கோ ரையமிலையையிலை யையாபராபரமே	
மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெனக்கினியோர் தந்திரத்தைவைக்கத் தாகாதோபராபரமே	[௩௧௬]
வின்னகருணைபூத்ததென்ன மேவியுயிர்க்குயிராய்த் தன்னகருணைதோன்றவரு டாய்நீபராயரமே	[௩௧௭]
தன்மயமாய்நின்றநிலை தானேதானாகின்ற னின்மயமாயெல்லா நிகழும்பராபரமே	[௩௧௮]
வங்கியிடையுநெஞ்ச வேழையையீவாவென்றே பாங்குபெறசெய்வதுனமேற் பரம்பராபரமே	[௩௧௯]
ஆண்டநின்னைநீங்கா வழமைகள்யாமாணவத்தைப் பூண்டதென்னகனமம் புகலாய்பராபரமே	[௩௨௦]
என்கணுநீயென்று விருந்தபடியெய்தாம லங்குயிங்குமென்றலைய லாமோபராபரமே	[௩௨௧]
கற்குமதுவுண்டு களித்ததெல்லாநின்றருளி னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே	[௩௨௨]
அண்டபகிரண்டமரியாதநின்வழுவைக் கண்டவரைகண்டாற் கதியாம்பராபரமே	[௩௨௩]
கலக்கமுற்றநெஞ்சக் கலக்கிதிறும்பத் துலக்குபவனியலையோ சொல்லாம்பராபரமே	[௩௨௪]
சிந்தையுமென்போலச் செயலற்றநங்கிவிட்டால் வந்ததெலாநின்செயலா வாழ்வேன்பராபரமே	[௩௨௫]
பந்தமெல்லாதிரப் பரஞ்சொதிநீகுருவாய் வந்தவழுவை மறவேன்பராபரமே	[௩௨௬]
தானந்தமான சகசனிறுவிகற்ப வானந்தனிட்டையரு ளையாபராபரமே	[௩௨௭]
அலலெல்லாந்தீரவெனக் கானந்தமாகவொரு சொல்லென்பால்வைத்தத்தை யென்சொல்வேன்பராபரமே	
சிந்தைமயக்கமறச் சினமயமாநனின் தவுன்னைத் தந்தவுனக்கெனையுநான் றந்தேன்பராபரமே	[௩௨௮]
மைகாட்டிமாயை மயக்கமறநீகுருவாயக கைகாட்டவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே	[௩௨௯]
மால்வைத்தசிந்தை மயக்கறவென்செனிமிசைக் கால்வைக்கவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே	[௩௩௦]
மண்ணுனமாயெல்லா மாண்டுவெளியாகவிரு கண்ணுரவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே	[௩௩௧]
மண்ணீர்மையாலே மயங்காதுனகையாலென் கண்ணீர்துடைக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே	[௩௩௨]

- உள்ளதுணரா வுணர்விவிமாபாவியெனரே
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழ விட்டாயபராபரமே (௨௩௪)
- எல்லாநினதுசெய லென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோ வையாபராபரமே (௨௩௫)
- பந்தமயக்கிருக்கப் பந்றெழிந்தேனென்றுளரு
மிந்தமயக்க மெனக்கேபராபரமே (௨௩௬)
- காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக் பண்டதுண்டோயாதினுக்கு
மாட்சியுனதருளே யனரேபராபரமே
- எட்டுத்திசையுமொன்று யின்பமானிநதவுண்ணை
விட்டுப்பிரியவிடம வேரேபராபரமே [௨௩௭]
- பிரியாதுயிர்க்குயிராயப்பின்னமதவோங்குரு
செறிவேயறிவே சிவமேபராபரமே (௨௩௮)
- ஏதேதுசொன்னாலு மெள்ளளவுநீயிரங்காச
குதேதெனக்குளவு சொல்லாய்பராபரமே (௨௩௯)
- கற்பனையாப்பாகுகின்றேன் கண்ணிருநகம்பலையஞ்
சொற்பனத்துங்காணென்ன சொலவேன்பராபரமே.
- வன்பொன்றுநீங்கா மனத்திப்பமாறுப்பே
ரன்பொன்றுமபோது மெனக்கையாபராபரமே (௨௪௦)
- ஏதுந்தெரியா வெளியேனைவாவுனநின்
போதநிலகாட்டிற் பொறுதோபராபரமே (௨௪௧)
- ஓராமலெல்லா மொழிந்தேறஞ்ஞன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத்தருமோபராபரமே [௨௪௨]
- மோனந்தருளுநான மூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழககை யருளாய்பராபரமே [௨௪௩]
- வாழுகங்கண்டென்னை வீடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணை நிறைவேபராபரமே [௨௪௪]
- புத்தியினுநின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய்யடியா
சீந்தையிறப்போநின் நியானம்பராபரமே [௨௪௫]
- உனக்குவமையாக்கருணை யுள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவரு மில்லைபராபரமே [௨௪௬]
- தாயிருந்துமபின்னை தளர்ந்தாற்போலெவ்விடதது
நீயிருந்துநான்நளாந்து நின்றேன்பராபரமே [௨௪௭]
- வாயாற்கிணறுகெட்ட வாதேபோல்வாயபேசிப்
பேயானாக்கின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே [௨௪௮]
- பாவமென்றாலேதும் பவமின்றிசெய்யவிந்தச்
சிவனுக்கார்போதந் தெரிந்தார்பராபரமே [௨௪௯]
- இன்பநிருவிதற்ப மின்றேதான்வன்மெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிது சொன்னேன்பராபரமே [௨௫௦]

கற்குநிலைகற்றூற் கருவியவிழாதருளாய நிற்குநிலைகறபதுவே நீதம்பராபரமே	[௩௫௩]
காச்சுச்சுடர்விடும்போற கட்டிபேரனிண்மலமாய் பேச்சறநவரே பிறவார்பராபரமே	[௩௫௪]
பற்றொழிந்துசிறதைப் பகைப்பொழிந்துதானேதா னற்றிருப்பதெனையுந் கமைப்பாயபராபரமே	[௩௫௫]
உருவெவிதான்வாது உத்தமாக்கல்லாலினமும் குருவழிநின்றாகுமுண்டோ கூராய்பராபரமே	[௩௫௬]
தேகமியாதேனுமொரு சித்திபெறசுவன்முத்தி யாகுநெரிநல்லநெறியையாபராபரமே	௩௫௭
உலகநெறிபோற்சடல மோயவுயிர்முத்தி யிலகுமெனல்பந்த வியல்போபராபரமே	௩௫௮
பரமாய்பரவெலியாற் பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்கும் திரமேதுமில்லைநன்றாய்த் தேர்ந்தேன்பராபரமே	௩௫௯
தேடுவேனின்னருளைத்தேடுமுன்னமேயெய்திநட மாடுவேனானந்த மாவேன்பராபரமே	௩௬௦
உள்ளங்குழைய வுடல்குழையவுள்ளிருந்த கள்ளங்குழையவென்று காண்பேன்பராபரமே	[௩௬௧]
பட்டப்பகற்போலப் பாழ்த்திசிற்தைமாளினெல்லாம் வெட்டவெளிபரக விளங்கும்பராபரமே	[௩௬௨]
பார்க்கினனுப்போற்கிடந்த பாழ்சிற்தைமாளினென்னே யார்க்குஞ்சரியிடலா மையாபராபரமே	[௩௬௩]
பாட்டுக்கோவன்பிணக்கோ பத்திக்கோவன்பர்தங்க னீட்டுக்கெல்லாங்குறுகி னின்றாய்பராபரமே	௩௬௪
முத்தாந்தவித்தே முளைக்குனிமையெழுந்த சித்தாந்தமார்க்கச் சிறப்பேபராபரமே	௩௬௫
உன்னுவெளிவாயுரக்காதபேருணர்வா யென்னுவிக்குள்ளே யிருந்தாய்பராபரமே	௩௬௬
தத்துவமெல்லாமகன்ற தன்மயர்க்குச்சின்மயமா னித்தமுத்தசுத்த னிறைவேபராபரமே	௩௬௭
உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த வென்மலர்க்கருணை வேண்டிப்பராபரமே	௩௬௮
என்னேயுடற்பதருளின் கடனாமென்கடனா னின்னிதபணியரவே னிற்கைபராபரமே	௩௬௯
தானேயாநன்னிலையைத் தந்தவருளானந்த மானேமனாகீத வாழ்வேபராபரமே	௩௭௦
மண்ணுதிபூதமெல்லாம் வைத்திருந்தனின்னிதைவைக் கண்ணாக்ககண்டு களித்தேனாபராபரமே	௩௭௧

அறிபாமைம்தென நறிவிதவளதேதான்	
பிறியாவருணிலையும் பெற்றதென்பராபரமே	(௩௭௨)
தெனவுநனநெனவுநதேர்நதுநானதோந்தபடி	
பேதுநடக்கவொட்டா தெனளேபராபரமே	(௩௭௩)
கண்டவழிவகண்டா காரமெனமெயயறியீ	
கொண்டவர்க்கேழுத்திகொடுப்பாய்பராபரமே	(௩௭௪)
சுருகவல்லினா நென்னுமலினபகம்	
பேரும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே	(௩௭௫)
பெற்றாறுபுகி பேசாதமோனநிலை	
கற்றாருணைபெரிபா கண்டாய்பராபரமே	(௩௭௬)
நீயேநானென்றுநினைப்பும்படிமறத்	
தாயேயனைவருடநகாய்பராபரமே	(௩௭௭)
சஞ்சலமந்தெலலு டுடனொன்றுணர்ந்தேனென	
னஞ்சலியுங்கொளரா யரசேபராபரமே	(௩௭௮)
முதமுததைவரை பெய்யென்றமெயயரெலலாறு	
காதலிதகவினபக கிலேபராபரமே	(௩௭௯)
வாககுமினமொளறுபுட வாகுகையலலாலவெலவேறுயப	
போககுடையவாநக பொருந்தேன்பராபரமே	(௩௮௦)
வனமையினறியெல்லாமதிததுணர்வாயக்காகடுவேன்	
றனமையொன்றுநதோயரத தடையோபராபரமே	(௩௮௧)
பத்தர்சித்தாவாழிபிபகநவாகளவாழிசெங்கோல	
வைததவாகளவாழிநு வாழிபராபரமே	(௩௮௨)
கலலாதேறாறுவந் கற்றுணர்ந்தமெய்யடியா	
சொல்லாலேநினைத்த தொடாநதோபராபரமே	(௩௮௩)
சொல்லிறப்பச்சுறகுருவாயத தோன்றிச்சுங்குகொடுத்த	
நல்லுரைக்கேகொத்தடிமை நான்காண்பராபரமே	(௩௮௪)
முத்திககுவிததான மோனக்கரும்புபுழி	
தித்தித்திடவினைநத தேனேபராபரமே	(௩௮௫)
நிதிநிரையும்பாழ்த்த நினைவுமறறுநின்பதுவோ	
சுததவருணிலைநீசொல்லாயபராபரமே	(௩௮௬)
மண்ணுமறிகடறு மறறுளவுமெலலாறா	
கண்ணிலிருக்கவுநான கண்டேன்பராபரமே	(௩௮௭)
பூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயென்றனைநீ	
யாட்டுகின்றதேதோவறியேனபராபரமே	(௩௮௮)
பொய்யுணாவாயிந்தப்பழுககூட்டைக்காத்திருந்தே	
னுய்யுமவகையுமுனதோபராபரமே	(௩௮௯)

பராபரகண்ணி-முற்றுப்பெறாது-ஆ. சூ. ௨௫.

பைங்கிளிக்கண்ணி

- அந்தமுடனாகி யளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதி துலங்குமோபைங்கிளியே (க)
- அகமேவுமண்ணலுககென னல்லலெல்லாருசொலவிச்
சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே (உ)
- ஆவிக்குளர்வியேனு மற்புதனார்கிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டமோ சொல்லாயநீபைங்கிளியே (ஈ)
- ஆருமறியாமலென யநதரங்கமாகவந்து
சேருமபடியிறைக்குச் செப்பிவாபைங்கிளியே (ச)
- ஆருனகண்ணீர்ககேன னங்கபங்கமா னதையுங்
கூருதகென்னோகு கலைமொழிப்பங்கிளியே (ரு)
- இன்பருவாவாடையமூக் கேறுமெமககண்ணல்சுத்த
வம்பரமாமாடை யளிப்பானோபைங்கிளியே (சு)
- உன்னாமலொன்றிரண்டென் றோராமலவிட்டுநெறி
சொன்னானவரவுவகை சொல்லாயநீபைங்கிளியே (எ)
- ஊருமிலாபேருமிலா நற்றூர்பொருளுடனே
யாருமிலாரெனனை யறிவாரோபைங்கிளியே (அ)
- ஊரைப்பாராமலெனச் சூளளகததுநாயகனா
சீரைப்பாராததார்கருணை செயவாரோபைங்கிளியே (ஊ)
- என்றுவிடியுமிறை வாவோவெனநென்று
நினறநிலையெல்லா நிகழத்தாயநீபைங்கிளியே (ய)
- எந்தமடலாடு மெழுதாவிநைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச் சேர்ப்பேனோபைங்கிளியே (யக)
- கண்ணுண்மணுபோலி பங் காடடியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்து சோவாரோபைங்கிளியே (யஉ)
- ஏடாமலர்கூடே னெமபெருமான் பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்கு வாயகடுமோபைங்கிளியே (யஈ)
- கல்லென்மலரேன் களிந்தவனபேபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையு சாடுவாரோபைங்கிளியே (யச)
- கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபொருமானையுநான் மேவுவனோபைங்கிளியே (யரு)
- காணாதகாட்சி கருத்துவந்துகாணாமல்
விணைகழித்துமெலிவேனோபைங்கிளியே (யசு)
- காந்தமிரும்பைக கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெமையிழுத்து மேவுவனோபைங்கிளியே (யஎ)
- காதலால்வாடினதுங் கண்டனையெயம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம் புசிப்பேனோபைங்கிளியே (யஅ)
- கிட்டிக்கொண்டன்பருண்மை கேளாப்பலவடிக்கொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோ சொல்லாயநீபைங்கிளியே (யக)

- கிடோநெஞ்சிற் கிளாவார்தழுவவென்று
 . நெட்டோரவரவா நேசமென்னோபைங்கிளியே
 கூறுங்குணமுமில்லாக் கொள்கையினுரெனகவலை
 யாறுமபடிசுரு மீணவாரோபைங்கிளியே (௨௧)
- சின்னஞ்சிறியேனறன் சிந்தைகவந்தாரிடைவா
 தன்னந்தனியே தவிப்பேனோபைங்கிளியே (௨௨)
- சிறதைமருளாத தெளிவித்தெனையாள்
 வந்தகுருநாதனருளவாய்க்குமோபைங்கிளியே (௨௩)
- சொல்லிறந்துநின்ற சுகருப்பப்பெமமானே
 யல்லும்பகலுமனைவேனோபைங்கிளியே [௨௪)
- தற்போதத்தாலே தலைகீழ்தாகவைய
 னறபோதவின்புவா நாட்செலுமோபைங்கிளியே (௨௫)
- தனனையறியுந் தருணநதனிதறவை
 ரென்னையனையாதவண்ணமெனகொளித்தார்பைங்கிளியே(௨௬)
- தாங்கரியமையெல்லாந் தந்தனைவிட்டொன்றாந்
 பாங்கியைச்சேர்ந்தாரிடைக்குப் பண்போசொல்பைங்கிளியே
- தாவியதோர்மாககடமாந் தன்மைவிட்டேயண்ணலிடத்
 தோவியம்போன்றிடுகினனை யுளகுவரோபைங்கிளியே (௨௭)
- தீராக்கருவழககைத் தீரவையிட்டவகெனனைபிணிப்
 பாரேறாதாண்டானைப் பற்றுனனோபைங்கிளியே (௨௮)
- தூங்கிவிழித்தென்னபலன் தூங்காமதூங்குகிறதும்
 பரகுகுண்டாலன் ிற பாலனகாண்பேனபைங்கிளியே (௨௯)
- தொல்லைகவலை தொலைத்துகறுவையாத
 வெல்லையிலாவின்பமயமெயதுவனோபைங்கிளியே (௩௦)
- நன்னெஞ்சத்தன்பொல்லா நாதனாச்சேர்ந்தின்பனைத்தார்
 வன்னெஞ்சத்தாலேநான் வாழவிழந்தேன்பைங்கிளியே (௩௧)
- கானேகருகினவா நாடராசும்மாவிருந்தாற்
 றுனையனைவரவா தன்மையெனனோபைங்கிளியே (௩௨)
- நீர்க்குமிழிபோன்றவுடனிறகையிலேசாகவதஞ்
 சோககவரியாமற றிகைப்பேனோபைங்கிளியே (௩௩)
- நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார் கினைக்கினவேமென்றனையார்
 வஞ்சகத்தாலலரவார் மார்க்கமெனனோபைங்கிளியே (௩௪)
- பன்முத்திரைச்சமயம் பாழ்படககலலாலடிவாழ
 சின்முத்திரையாசைச் சேர்வேனோபைங்கிளியே (௩௫)
- பச்சைகண்டநாட்டிற் பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
 னிச்சையெல்லாமண்ணு வியம்பிவாபைங்கிளியே (௩௬)
- பாசமந்தஞ்செய்ததுன்பம் பாராமலெம்முறவ
 ராசைதந்ததுன்பமதற் காற்றேனோபைங்கிளியே (௩௭)

- பாராசையறழிறையைப் பற்றநான்பற்றிவீன்ற
பூராயமெல்லாம் புகன்றுவாபைங்கிளியே (௩௯)
- பேதைப்பருவத்தே பின்றெடர்ந்தேன்பக்குவமுஞ்
சோதித்தவண்ணல்வந்து தோயவாரோழைங்கிளியே (௪௦)
- பைம்பயிரைநாடுமுன்போற் பார்ப்புத்தபைங்கொடிசோ
செம்பயிரைநாடித் திகைத்தேனாபைங்கிளியே (௪௧)
- பொய்க்குகொண்டு புலம்புலனோலெம்மிறைவர்
மெய்ககூடுசென்று விளம்புவாபைங்கிளியே (௪௨)
- பொய்ப்பணிவேண்டேனைப் பொருட்படுத்தியண்ணென்பான்
மெய்ப்பணியுநகந்தொருகான் மேவுவனோபைங்கிளியே (௪௩)
- மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்கும் மற்றுளவெலாமுறங்குங்
கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர் காதலாற்பைங்கிளியே (௪௪)
- மட்டுப்படாத மயக்கமெலாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணன் மேவுவனோபைங்கிளியே (௪௫)
- மாலேவளர்த்தென்னை வளர்த்திறைவர்பனனெறியாம
பாலேவனததில்விட்ட பாவமெனனோபைங்கிளியே (௪௬)
- மெய்யினோயமாற்றவீழ்த மெத்தவுண்டெம்மண்ணதந்த
மையனோய்தீரக்கமருந்து முண்டோபைங்கிளியே (௪௭)
- மேவுஞ்சுவண்ணமுற்றாய வீணைசிறையல்லலுற்றாய
பாவிபஞ்சுவண்ணம் பகாநதுவாபைங்கிளியே (௪௮)
- வாய்திறவாவண்ணமேனை வைத்தாண்டார்க்கென்றுயரை
நீதிநவாசசொல்லி விசமாங்காணபைங்கிளியே (௪௯)
- வாட்டப்படாத மவுனவீன்பநாகையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக் காண்பேனோபைங்கிளியே (௫௦)
- வாராசவரவாக மந்தருளுமோனருக்கென்
பேராசையெல்லாமபோய்ப் பேசுவாபைங்கிளியே (௫௧)
- விண்ணவர்தம்பாலமுதம வேபபங்காயாகவெனபாற
பண்ணியதெமமண்ணன்மயல் பாரத்தாயோபைங்கிளியே (௫௨)
- விண்ணுளவாயிடங்கி வேறறறதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங் காண்பேனோபைங்கிளியே (௫௩)
- விண்ணாநிலவுதவழ் மேடையிலெல்லா முந்
மணனானவீட்டிலெனனை வைத்ததெனனோபைங்கிளியே (௫௪)
- உள்ளத்திலுள்ளே யெசளித்திருந்தென்களாமெல்லாம்
வாளாலவிந்தாலெனக்கு வாயுமுண்டோபைங்கிளியே (௫௫)
- ஆகத்தைநீக்குமுன்னே யாவிததுணைவரைநான்
ருகத்தினவண்ணன் தழுவுவனோபைங்கிளியே (௫௬)
- தானேசபாவந தலைப்படநினுளனாருள
வானுளவரும் வருவாரோபைங்கிளியே (௫௭)

களளத்தலவரவர் கைகாட்டிப்பேசாம
 லுளளத்திலவந்த வுபாயமென்னோயைங்கிலியே (௮)
 பைபிளிக்கண்ணி-முதறுப்பெற்றது-ஆஃத.௮௩.

எந்நாட்கண்ணி

நீர்பூத்தவேணி நிலவெறிப்பமளறடுவ
 கார்பூத்தகண்டனையான காணுநாளெந்நாளோ (க)
 பொன்னாறுமன்றுண்மணிப் பூவைவிழிவண்ணென்று
 மெனனாழுதினல மிசசிப்பதெந்நாளோ (உ)
 நீக்கிமலகட்டறுதது நேரோவெளியிலெம்மைத்
 தூக்கிவைகருந்தானைத்தொழுதினாளெந்நாளோ (ஈ)
 கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் கர்ப்பூரம்விசந்
 திருமுகமேநோக்கித் திருக்கறுப்பதெந்நாளோ (ச)
 வெஞ்சலென மவிரியார வேடகைநஞ்சுக்கஞ்சினரே
 யஞ்செலெனவகை கபயமென்பதெந்நாளோ (ஊ)
 ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நின் றிலங்கும்
 வீறுபரைதிருத்தான் மேவுநாளெந்நாளோ (ஊ)
 பச்சைநிறமாய்சிவந்த பாகங்கலந்துலகை
 யிச்சையுடனினரோ யாங்காண்பதெந்நாளோ (ஏ)
 ஆதியநதங்காட்டாத தகனடி கமாயினிறுணர்த்தும
 போதவடிவானடியைப் போற்றுநாளெந்நாளோ (அ)
 கங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத் தந்தையெனும்
 புங்கவெண்கோட்டானைபதம் புந்திவைப்பதெந்நாளோ (க)
 அஞ்சுமுகங்காட்டாம லாறுமுங்ககாட்டவந்த
 செஞ்சரணச்சேவடிவையச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ (ஐ)
 தந்தையிருநாடுணித்துத்தம்பிரான்றாளசேர்ந்த
 வெநதையிருநாளிணைக்கே யினபுதுவதெந்நாளோ (இக)
 முதறுப்பெற்றது-ஆஃத.௮௪.

குருமரபின்வணக்கம்

துய்யகரமலராதசொல்லாமற்சொன்னவண்மை
 யையனைக்கல்லாலரசை மாமனைவதெந்நாளோ (க)
 சிந்தையினுகெட்டாத சிறுசுத்தகாட்டவலல
 நநதியடிகழுகுடியாய் நாமனைவதெந்நாளோ (உ)
 எந்தைசனறகுமர னாகியேமையாட்கொள்வான்
 வந்தவததினரை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ (ஈ)

- பொய்கண்டர்காணப் புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டதைனருண் மேவுனாளெனானோ (ச)
- பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத் தான்பணிவதெந்நாளோ (ரு)
- சிந்தம்பலமன்னுஞ் சின்மயராந்தில்லைகர்க
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூருநாளென்னானோ (கூ)
- குறைவிலருண்ஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிக
ணாமலாத்நாட்கன்புபெற்று நாமிருப்பதெந்நாளோ (எ)
- நாளவங்கள் போகாம னன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ (அ)
- என்னறிவையுளளடக்கி யென்போல்வரும்மவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான சாருநாளெந்நாளோ (கூ)
- ஆறுளொன்றைநாடினதற் காருமுண்டாமென்றெமக்குத்
கூறுமவுனியருள் கூடுநாளெந்நாளோ (ய)
- நில்லாமரின்னருளே நேரோபாரெனறவொரு
சொல்லாண்மவுனியரு டோற்றுநாளெந்நாளோ (யக)
- வைதிகமாஞ்சைவ மவுனிமவுனத்தனித்த
மெய்திகழ்ந்தென்னல்லவிடியுநாளெந்நாளோ (யஉ)
- வாக்குமனமற்ற மவுனிமவுனத்தருளோ
தாக்கவுமென்னல்லலெல்லாந்தட்டழிவதென்னானோ (யங)
- முற்றுப்பெற்றது - கூ - தூ எ.

அடியார்வணக்கம்

- வெம்பந்தநகீர்த்துலகாள் வேநநாமிருஞான
சம்பந்தநாயருளாற் சாருநாளெந்நாளோ (க)
- ஏரினசிவபேரக மிங்கிவாககேயென்னவழ
வாரங்கொளசெங்கையாநாள் வாரம்வைப்பதெந்நாளோ [
- பித்தரிறையெனறறிநாடு பேதைபாற்றுதனப்ப
வித்ததமிழ்சமத்தர் மெய்பபுகழுவதெந்நாளோ (ங)
- போதலூநாடரிய புத்தர்தமைவாதுலவென்ற
வாதலூரையன்னன்பை வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ (ச)
- ஒட்டுடன்பற்றிந்நி யுலகைத்துறந்தசெல்வப
பட்டினத்தார்புதாகிரி பண்புணர்வதெந்நாளோ (ரு)
- கண்டதுபொய்யெனடிகண்டா காரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாககியுர்தான் மேவுநாளெந்நாளோ (கூ)
- சக்கரவர்த்தி தவராஜயோகியெனு
மிகத்திருமுலனருண் மேவுநாளெந்நாளோ [எ]

கந்தரனுபூகிபெறறுக கததரனுபூகிசொன்ன
 வெந்தையருணாடி யிருக்குநாளெந்நாளோ (அ)
 எண்ணியசித்த ரிமையோமுதலான
 பண்ணவாகள்பத்தாருள் பாவிப்பதெந்நாளோ (க)
 முற்றிப்பெறறுது ஆட்கூலக.

யாக்ணிகையைப்பழித்தல்

கககிலமுநிருஞ் சொரிமலமுநாறுமுடற்
 புகருமுலும்வாஞ்சையினிப போதுமென்பதெந்நாளோ (க)
 நீர்க்குயிபூண மததுகினறலுநில்லாமெய
 பாகருமிடசுதின்மேற் பறறறுவதெந்நாளோ (உ)
 காககைநரிசெந்நாய் கழுகொருநாளகடியுண்டு
 தேககுவிருந்காருடலைச சீயென்பதெந்நாளோ (ங)
 செங்குருமியாதி செனிகதசென்மபூமிரினை
 யிகுகெழுடலென்றாமிமுககொழிவதெந்நாளோ (ச)
 தத்துவர்தொண்டாற்றுறுவா தாமாயவாழிநாட்டைடப்
 பிததனனெனலும பிததறொழிவதெந்நாளோ (இ)
 னனனெனநிநாத்நனந் துமதைவிட்டறிவே
 னனெனநபாவிதலை நாணுநாளெந்நாளோ (ஈ)
 வேலையிலாவேதன விதிததவிநதரசாலவுடன்
 மாலைவியாபார மயககொழிவதெந்நாளோ (எ)
 ஆழந்துகினைககினரோசிகமாயிவ்வுடலில்
 வாழந்துபெறும்பேறதைமகிகருநாளெந்நாளோ (அ)
 மும்மலசசேரானமுழுக்கும்பிபாகமென
 மிமமலகாயத்து ளிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ (க)
 நாற்றமிகக்காட்டு நவவாயிலபெற்றபகஞ்
 சோற்றுததுருத்தி சுமையென்பதெந்நாளோ (ல)
 உருவிருப்பவுள்ளேதா னாறுமலககேணி
 யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ (ம)
 முற்றிப்பெற்றது ஆட்கூலக.

மாதரைப்பழித்தல்

மெய்க்கிநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
 பொய்க்கிவாயார் புலையொழிவதெந்நாளோ (க)
 இண்ணியநெஞ்சைப்பறவை சிக்கக்குழற்காட்டிற்
 கண்ணிவைப்போர்மாயங் கடக்குநாளெந்நாளோ

- கண்டுமொழிபேசுமனங் கண்டுகொண்டுகைவிலையாக்
கொண்டிவிடுமாறாப் பெய்க் கூத்தொழிவதெந்நாளோ (௩)
- காமனைவா வென்றிருண்ட சண்வலையைவிசுமின்னார்
நாமமறந்தருள நண்ணுநாளெந்நாளோ (௪)
- கண்களில்வெண்பூசிகாப்பக்கருமைபிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிழைக்குநாளெந்நாளோ (௫)
- வீங்கித்தளர்ந்துவிழு முலையாரமேல்விழுந்து
தூங்குமதன்சோமபைத துடைக்குஞ்ஞெந்நாளோ (௬)
- கசசிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருககுமினமாற்றம்
வைசசிருக்குமாதாமயக கொழிவதெந்நாளோ (௭)
- பசசென்றகொங்கைப் பசுப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருள நண்ணுநாளெந்நாளோ (௮)
- உந்திசகழியாலுளத்தைசகழித்தகன
தந்தித்தனத்தார் தமைமறப்பதெந்நாளோ (௯)
- தட்டுவைத்தசேலகொய் சகத்தி ர்சிந்தையெல்லாங்
கட்டிவைக்குமாயமின்னார் கட்டழிவதெந்நாளோ (௧௦)
- ஆழாழியென்னவளவுபடா வஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற பறறொழிவதெந்நாளோ (௧௧)
- தூயபனித்திங்கை சுவிவகைப்பித்தேற்று
மாயமடவார மயககொழிவதெந்நாளோ (௧௨)
- எழைக்குறும்புசெயு மேநகிழையாரமோகமெனும்
பாழைக்கடந்து பயிராவதெந்நாளோ (௧௩)
- விண்டுமொழிசுளறி லோட்கைவதுமொண்டுதிருந்
தொண்டியாக்கடகடையித சுறொழிவதெந்நாளோ (௧௪)
- மெய்யிற்சிவம்பிறக்க மேவுமின்பம்போன்மாதர்
பொயயின்பின்பின்றென்று பொருந்தநாளெந்நாளோ (௧௫)
- முற்றுப்பெற்றது-ஆ-தூசஉ

தத்துவமுரைமை.

- ஐம்பூதத்தாலேயலகாழிந்ததோஷமற
வெம்பூதநாதனரு ளெய்துநாளெந்நாளோ (௧)
- சத்தமுதலாம்புனித சஞ்சரித்தகள்வரெனும்
பித்தர்பயந்திர்ந்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ (௨)
- நாரும்பொழிவழியைநாட்டாதவண்ணமெமை
யாளும்பொழியாலருள் தருள்வதெந்நாளோ (௩)
- வாக்காகியானகண்ம மாயைதம்பால்விண்கசலம்
போக்காமலுண்மை பொருந்துநாளெந்நாளோ (௪)

- மினமானவானாகக் கைம்மாலையாகாம்
 லெனையானழகனடி செய்துநாளெந்நாளோ (இ)
- வேட்டைப்புலப்புலவர் மேவாதவண்ணமனக்
 காட்டைதிருத்திக் கரைகாண்பதெந்நாளோ
 உந்துபிறப்பிதப்பை யுற்றுவிடாதெந்தையருள்
 வந்துபிறக்கமன மிடப்பதெந்நாளோ (எ)
- புத்தியெனாந்துத்திப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
 யொத்துவிடாதெந்தையரு ளோங்குநாளெந்நாளோ (அ)
- ஆங்காரமெனனுமத யானைவாழிற்கரும்பா
 யேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ (சு)
- சித்தமெனும்பெளவத்திரைக்கடலில்வாழ்துரும்பாய்
 நிதமலையாதருளினிதருநாளெந்நாளோ (ஐ)
- வித்தியாதத்துவங்கனேழும் வெருண்டோடச்
 சுத்தபாபோகததைததுய்கரு நாளெந்நாளோ (ஐக)
- சுத்தவித்தையேமுதலாத் தோன்றுமோரைந்துவகைத்
 தத்துவத்தைநீங்கியருள்சாருநாளெந்நாளோ (ஐஉ)
- பொல்லாதகாமப் பிலைததொழிவினென்னறிவு
 சொல்லாமல்நன் னெறியிற் சேருநாளென்னாளோ
- அழகனழகிழக்குடியாயம்வாழாவண்ணங்
 குழகெடுகுபாழமுமைக் கூறெழிவதென்னாளோ (ஐச)
- ஆனபுறக்கருவியாறு பற்றுமற்றுளவும்
 போளவழியுகூடப் புன்முனைப்பதென்னாளோ (ஐகு)
- அந்தகனுக்கெங்கு மிறுளானவாறாவறிவில்
 வந்தவிருள வேலைவழியுநாளென்னாளோ (ஐகூ)
- புன்மலத்தைச்சோந்துமல போதமபொருந்துதல்போய்
 நின்மலத்தைச்சோந்துமல நீங்குநாளெந்நாளோ (ஐள)
- கண்டிகண்டுந்தேறாக கலக்கமெலலாகநீர்வண்ணம்
 பண்டைவினவேரைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ
- பைங்கூழவின்தான படுசாவியாகவெமக்
 கெங்கோனகிரணவெயி லெய்துநாளெந்நாளோ (ஐகூ)
- குறித்தவிதமாகியாற கூடும்வினையெல்லாம்
 வறுததவிததாமவண்ண மருள்வந்திடுநாளெந்நாளோ (ஐஐ)
- சஞ்சிதமேயாகி சரக்கானமுச்சேரும்
 வெந்தபொறியாகவருண் மேவுநாளெந்நாளோ (ஐக)
- தேகமுதனாகரத்திரண் டொன்றாய்நின்றிலரு
 மோகமிகுமாயை முடியுநாளெந்நாளோ (ஐஉ)
- சத்தமுலதாத்த்தைத்திங் கெமக்குணர்த்துஞ்
 உக

சுத்தமாமாயைதொடக்கற்றுவ தெந்நாளோ (உ௬)
எம்மைவினையை மிறையெயம்பாறகாட்டாதே
வம்மைகிரோதை யுகலுநாளெந்நாளோ (உ௭)
நித்திரையாய்வந்து நீனைவழிக்குங் கேவலமாளு
சத்துருவைவெலலுரு சமர்த்தறிவதெந்நாளோ (உ௮)
சன்னலபினனலான சகளமெனுகுப்பையிடை
முன்னவன்னானக்கனலை முட்டிநாதெந்நாளோ (உ௯)
மாயாவிசார மலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ (௩௦)
முற்றுப்பெற்றது - ஆக - தாககக.

தன்னுண்மை

உடம்பறியுமென்னுமந்தபூழலெல்லாங்கீர்த்
கிடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ (க)
செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிசுருளினிசைந்த
யெம்மைப்புலப்படவே யாமறிவதெந்நாளோ (௨)
தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தான்குமந்த
சித்தருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ (௩)
பஞ்சப்பொறியையுறி ரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச
செஞ்செவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதென்னாளோ (௪)
அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தாங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத் தேர்ந்தறிவதென்னாளோ
மூக்குணத்தைச்சேவென்னு மூடத்தைவிட்டருளா
லக்கனமேயெம்மை யறிந்துகொள்வதென்னாளோ (௬)
காலையுயிரென்னுங் காலாதிசுருளினிசைந்த
சேலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதென்னாளோ (௭)
வான் கெடுத்துத்தேடுமதி கேடர்போலவெம்மை
நானகெடுத்துத்தேடாம னனகறிவதென்னாளோ (௮)
முற்றுப்பெற்றது - ஆக - தாகஎஎ.

அருளியல்பு

நனந்தருளுதிது நம்க்குவேண்டாமென்
ருனந்தாட்டிலவதரிப்ப தெந்நாளோ (க)
பொய்க்காட்சியான புவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளெந்நாளோ [௨]
ஆகியந்தங்காட்டாம லம்பாம்போலேநிலந்த
திதிலருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ [௩]
எட்டித்திசைக்கீழ்மேலெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணுறறின்மெய்தோய்வதெந்நாளோ [௪]

- சூதானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடி
மீதானமானவெற்பை மேவுநாளெந்நாளோ (இ)
- வெந்துவெடிகுகின்றசின்தை வெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்ற மழைகாண்பதெந்நாளோ (ஈ)
- சூரியாகளசந்திரர்க டோன்றாசசொயஞ்சோகிப்
பூரணத்தேயத்திற பொருந்துநாளெந்நாளோ (எ)
- கனறுமனவெப்பக கலககமெலாங்கீரவருட்
டென்றல்வந்துவிசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ (அ)
- கடமிநமனசெவகோல கடாவழகஞங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருள் மெவுநாளெந்நாளோ (ஆ)
- சாலககபாடத்தடை தீரவெம்பெருமா
னோலககமண்டபத்து னோமிநாளெந்நாளோ (ஐ)
- விண்ணவன்றாளென்னும வெரிநிலாமண்டபத்திற்
மண்ணிருந்தித தளாவொழிவகெந்நாளோ (இக)
- வெய்புவிபார்த்து விழித்திருநதவலலழைத
துயயவருளிக றுயிலுநாளெந்நாளோ (இஉ)
- வெய்யபிறவிவெயில் மெப்பமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழலணையுநா னெந்நாளோ (இஈ)
- வாதைப்பிறவி களைகடலைநீந்தகையன
பாதப்புணையினையப் பற்றுநாளெந்நாளோ (இச)
- சுனமில்லாமெய்ப்பொருள் வினமையிலேகாணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தை நான்பெறுவதெந்நாளோ
- எல்லாமிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாமவடிவையப்
புலலாமற்புலவிப் புணருநாளெந்நாளோ (இசு)
- சடததுஞாபிரபோலெமக்குத் தாறுவிராய்ஞான
நடததுமுறைகண்டுபணி நாமவிடிவதெந்நாளோ (இள)
- எக்கணுமாந்துன்ப விருட்கடலைவிட்டருளா
மிக்கையேறி வெளிப்படுவதெந்நாளோ (இஅ)

முற்றுப்பெற்றது. ஆ-தா கூடு

பொருளியல்பு

- கைவிளக்கினபின்னே போயககாணபார்போன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கினபின்னேபோய் மெய்காண்பதென்னாளோ
- கேடில்பகபாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவந்தானேமே
லாமிஞ்சுகப்பொருளுக கனபுறுவதெந்நாளோ (உ)
- ஆணையதைநீக்கியறிஞடேயைவகையாய்க்
காணவததைககப்பாலக் கானாணுநெந்நாளோ [உ]

நீக்கப்பிரியாநினைக்கமுடக்கக்கூடாய்

போக்குவரவற்ற பொருள்களை வதெந்நாளோ (ச)

அண்டசூக்குப்பெய்சிஸ்வைப்பாமா முனையென்னகத்திற்

கண்டுக்கொண்டிருப்பது கனிகஞ்சா வெள்ளை போல (இ)

காட்டுந்திருவருளே கண்ணாகக் கணபிர

வீட்டிண்பமெய்ப்பொருளை மேவுநாளெக்காளோ (அ)

நாளுனதன் ல. மதமுவிபே யெவ்வுயிர்க்குந்

தானுனவுண்மைதனைச் சாருநாளெந்நாளோ (எ)

சிந்தைமறந்துதிருவருளாய் நிற்பவாபால்

வந்தபொருளெம்மையுந்தான் வாள்விப்பதெந்நாளோ (அ)

எள்ளுகளுக்கெண்ணெய்போ லெங்குமவியாபகமா

யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோநாநொன்றோ (க)

அருவருவமெல்லா மகனறதுவயான்

பொருளெமக்குவந்து புலப்படுவதெந்நாளோ (b)

விநாயக நவராத்திரி வகண்டிதா காரபரி

நாணம்வந்தெம்மைமப்பெருநாநாளெந்நாளோ (மக)

சத்தொடுசித்தாகித் தயங்கியவானந்தபரி

சுதவுகண்டசிவந் தோன்றுநாளெந்நாளோ (யஉ)

எங்கெங்கும்பார்த்தாலு யின்புருவாயநீக்கமின்றித்

தங்குந்தனிப்பொருளைச் சாருநாளென்றாலே (யக)

அடிமுடிகாட்டாதசுத்த வம்பரமாஞ்சோதி

கடுவெளிவந்தெனனை கலகஞா னெந்நாளோ (யிசு)

ஒன்றையுங்காட்டா வுளத்திருளைச் சூறையிட்டு

வீதப்பாடுகோதியுட னிறகுநாளெந்நாளோ (யநு)

எந்தச் சமயமிசைந்துமறிஞ்சுட நிவாய்

வந்தபொருளே பொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளே (யுக)

எவ்வாறு இருந்தாலும், இவ்வாறு இருப்பதால்

பவ்வாணய்யின் தபாஸுட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ (யௌ)

பெண்ணை எவ்வளவு விரைவில் பேசாமல் என்ன நினைவு

கண்ணாடேநிளறவொணறைக் கரணுநாளொந்நாளோ (யது)

வினைப்புமறப்புமற நின்றபராஞ்சோதி

தலைப்பலகாவென்னறிவிதசங்குப்பதெந்நளோ (யசு)

முற்றுப்பெற்றது-ஆகதான்

ஆனந்தவியல்பு

பேச்சுமூச்சுமில்லாத பேரின்பவெள்ளமுற்று

நீச்சுநிலகாணம் னிம்ஞநா னொந்நா னோரா

(5)

- சித்தந்தெளிந்தோர் தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகம்கடலுட்டோயுநர்எந்நாளோ
சிற்றின்பமுண்டு ' சிதையவனந்தங்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ள மெமை மூடுநாளெந்நாளோ (ங)
எல்லையிப்பேரினபமய மெப்படியென்றோர் தமக்குச்
சொல்லரியாவுமாகளபோற் சொல்லுநாளெந்நாளோ
அண்டாண்டகோடியனைத்து முகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரினப் கூடுநாளெந்நாளோ (டு)
ஆதியந்தமில்லாத வாகியானையே ஒரு
சோதியினபத்தாடே தூலியுநாளெந்நாளோ (சு)
சாலோகமாகி சவுக்கியமும்விட்டநம்பான
மேலானனானவினப் மேவுநாளெந்நாளோ (எ)
தற்பரததினாளையுஞ் சாலோகமாகியனும்
பொறப்பிறதானந்தம் பொருநதுநாளெந்நாளோ (அ)
உள்ளத்தினுள்ளோதா னூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துனைந்து விடாயதீரவதெந்நாளோ (க)
கன்னலுடனமுககனியுங் கருகண்டுஞ்சினியுமாய்
மன்னுயின்பவாய்முதை வரயமடுப்பதெந்நாளோ (ம)
மண்ணுமிழுநற மயக்கமெல்லாநீரநகிலும்
விண்ணுடெழுந்த சுகமேவுநாளெந்நாளோ (மக)
கரனறசலம்போன்ற கடமுழைப்பொயதீர
வானமுதவாவிமருவுநாதெந்நாளோ (மஉ)
திங்கும்பெனருளினி யாதினருளினிப்பனபோற்
பாங்குயுமபெரிபார் படைகருநாதெந்நாளோ (மஉ)
புண்ணியபாவநகர் பொருநதாமெயயளப்பெல்லா
நண்ணியபேரினபக நாமனைவதெந்நாளோ (மச)
முறறியது-ஆக- ௩௨௨அ.

அன்புதிவலைம

- தககரவிகண்டசரோ ருமபோலென்னியதய
மிககவருள்கண்டு விகசிப்பதெந்நாளோ (க)
வானமுகில்கண்டமபூரபட்சிபோலவையன்
நூனநடங்கண்டு நடிக்குநாதெந்நாளோ (உ)
சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபட்சிபோலறிவிவ
வந்தபரஞ்சோதியையாம்வாசஞ்சிப்பதெந்நாளோ (ங)
குத்திரமெய்ப்புறறகத்துக குண்டலிப்பாம்பொன்றாட்டுஞ்
சித்தனையென்கண்ணாற்றெழிசிப்பதெந்நாளோ (ச)

- அந்தரத்தேவின்னுடி மானந்தகூத்தனுக்கென்
சிந்தைதிரைகொடுத்துச் சேவித்தென்னுளோ (டு)
- கன்னளிவனென்றுமெள்ளக் கைவிடுதலகாரியமோ
வள்ளலேயென்று வருந்துநாடோந்நாளோ (சு)
- விண்ணாடர்காணு விமலாபரஞ்சோதி
யண்ணுவாவாவென் றுறறுனுள்ளென்னுளோ (எ)
- ஏதேதுசெய்தாலுமென்பணிபோநிந்பணியா
மாதேவாவென்று வருந்துளுள்ளென்னுளோ (அ)
- பண்டிங்கானேனென பழம்பொருளேயின்றுமுனைக்
கண்டிங்கானேனெனவுங்கைகுவிப்பதெனனுளோ (கூ)
- பொங்கேதமான புரக்கமெல்லாந் கிரவினப
மெனிகேயெங்கேயென நிரங்குளுள்ளென்னுளோ (ஐ)
- கடலின்மலையெனடதுபோத கண்ணிராருக
வுடலவெதுமபிழாசுகித னுருகுளுள்ளென்னுளோ (ஐக)
- புலர்ந்தேனாகுகஞ்சருகாயப் போனேனிற்காண
வலந்தேனென மெய்யி யநுருகாநென்னுளோ (ஐஉ)
- புண்ணீரமையாளர் புலம்புமாபோற்புலமரிக
கண்ணீரும்கமபலையுங் கரடநொடென்னுளோ (ஐங)
- போற்றேனெனருவமெனலைப் புந்மசெய்யும்வேதனைககிங்
காற்றேனாற்றேனென நாற்றறுளுள்ளென்னுளோ (ஐச)
- பொய்முடங்கும்பூமிசில போட்டலநபபூங்கமலன
கைமுடங்குளுனசனளகை கட்டறுவதெனனுளோ (ஐடு)
- கற்குணத்தைப்போன்றவருசக காராகளகைகோவாம
கற்குணத்தார்கைகோத்து நான்நிரிவதெனனுளோ (ஐசு)
- துட்டனைமாமாயைச சிழனிகையந்தரமே
விட்டனையோவேனது வியசுருநாள்ளெனநாளோ (கஎ)

முற்றியது-அ.உ.உ.உ.சு.டி.

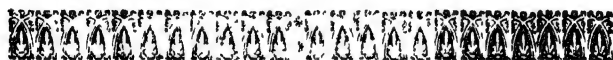
அன்பாநெறி

- அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோகித்தபழிச்
சித்துருவாய்நினுரர் தெளிவறிவகென்னுளோ (க)
- மூச்சற்றுசசிந்தை முயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்
பேச்சுமற்றோர்பெற்றவொணைநிப்பெற்றறிநொளேந்நா
கோட்டாலையான குணமிறந்தறிந்துணத்தோர்
தேட்டாலேதேடிபொருள் சேருளுள்ளென்னுளோ (கூ)
- கெடுத்ததேபசுத்துவத்தைக கேடிலாவானந்த
மறித்தோரெடுத்தபொருட்கார்வம்மைப்பதெந்நாளோ

- கற்கண்டாலோடுகின்ற காகைபோக்பொய்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர் தோய்வறிவதெந்நாளோ (இ)
மெய்த்தகுலங்கல்விபுனை வேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொளறுஞ்சோரச செயலறிவதெந்நாளோ (க)
குற்றச்சபயகருதும் படர்ந்துதற்போத
மறறிவர்கட்கற்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ (எ)
தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ் சமயகருதர்க்கம்விட்டு
நிர்க்குமவர்கண்டவழி நோடெருவதெந்நாளோ (அ)
வீறியவேதாந்தமுதன் மிகககாலாந்தவரை
பாறுமுணர்ந்தோருணரவுக் கன்புவைப்பதெந்நாளோ (க)
கண்டவிடமெல்லாவ கடவுணமயமென்றறிந்து
கொண்டனெஞ்சர்நேயநெருநீர் கொணடிருப்பதெந்நாளோ
பாக்கியங்கௌலலாம முத்ததுமணம்பழும தார
நோககுந்திருக்கட்கை நோககுநாளெந்நாளோ (இக)
எவ்வுயிருந்தன் னுயிர்போலெண்ணுந்தபோதனர்க்க
செவ்வறிவைநாடிம்கச சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ (இஉ)

முறறியது - ஆட, ௩௨௫௭

அறிஞருரை

- இருசிலையத்தியாடு யென்றதிருப்பாட்டின்
பெருசிலையககண்டணைநது பேச்சருவதெந்நாளோ (க)
அறதவாகடகதழறிவான மென்றவத்துவித
முறறுமொழிகண்டருளின முழுகுநாளெந்நாளோ (உ)
தானென்னைமுன்படைத்த னென்றகதவரைய
நானென்னுவுண்மைபெற்று நாமுணர்வதெந்நாளோ (ஈ)
என்னுடையதோழனுமா யென்றதிருப்பாட்டி
என்னெனரியைககண்டுரிமை நாளுசெய்வதெந்நாளோ (ச)
ஆருடனேசேருமரி வென்றவவ்வுரையைத
தேரும்படிக்கருடான் சேருநாளெந்நாளோ (ரு)
உன்னிலுன்னுமென்ற வருமொழியாலென்னியதயக்
தன்னிலுன்னினன் னெனியைச் சாருநாளெந்நாளோ (க)
நினைப்பரவேதானினந்தே னென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளி லாழுநாதெந்நாளோ (எ)
சென்றுசென்றேயனுவாய்த் தேய்ந்துதேய்த்தொன்றி
நின்றுவிடுமென்றநெயிரிக்குநாளெந்நாளோ (அ)
ஆகியந்தமில்லா வரியபாருதோதி
நிதிமொழிகண்டதுவாய் நிர்த்துநாளெந்நாளோ (க)

பிழிதொன்றிலாசையின்பிப் பெற்றிருந்தேனென்ற
 நெறியுடையான் சொல்லினிலை நிரக்குநாளெந்நாளோ (யி)
 திரையற்றீழ்போற் றெனியவனத்தேர்ந்த
 வுரைபற்றியுற்றங் கொடுங்குநாதெந்நாளோ (யிச)
 அறியர்வறிவி லவிழ்ந்தேரவென்ற
 நெறியாமுறையுணர்ந்து நிற்குநாதெந்நாளோ (யிஉ)
 எனக்குரியென்று மியக்கையாய்ப்பின்னு
 முனக்குணென்ற வறுதிகொளவதெந்நாளோ (யிங்)
 அறிவையறிவதுவே யாகும்பொருளென்ற
 றறுதியைசொன்னவுண்மைபினை யோருநாளெந்நாளோ

முற்றயது - ஆட - துடஎக

~*~

நிரக்குநாடு

பண்ணினிசைபேரலப் பரமன்பானின்றதிர
 னெண்ணியருளாகி யிருகருநாளெந்நாளோ (க)
 அறிவோடறியாமை யற்றறிவினாடே
 ழறியிலறிவுவந்து கூடுநாதெந்நாளோ (உ)
 சொல்லானமனததீற் றொடராசசம்பூரணத்தி
 னிலலாநிலையாய் நிலநிரப்பதெந்நாளோ (ஈ)
 செங்கதிர்நெழும்மதியன் தேசடங்குநீன்றிடல்போ
 லங்கணனூர்தாளி லடங்குநாதெந்நாளோ (ச)
 வானூட்டங்கும் வனிபோலவினபுருவாங்
 கோனூட்டங்ஙங் குறிப்பறிவதெந்நாளோ (ரு)
 செப்பறியதன்கருணைச் சிறககனூர்பூரணத்தி
 ல்பிழிநிடையப்பா யணையுனாதெந்நாளோ (சு)
 றையவரிவான சுகநுபசோகிகனபாற
 றியினிரும்பென்னக திகமுநாளெந்நாளோ (ள)
 திதனையாககர்ப்பூர தீபமெனநானகண்ட
 சோதியுடனென்றித் துரிசருவதெந்நாளோ (அ)
 ஆராருங்கணதவமபுத்தூர் பொற்படிக்கீழ்
 நீராநிழில்போ னிலாவுநாளெந்நாளோ (ஊ)
 எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிராசன்னிதியிற்
 பட்டப்பகல்விளக்காய் பண்புருவதெந்நாளோ (இ)
 கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துத் கண்டார்நாப்போல
 விருப்புவட்டாவினபுருவை மேவுநாளெந்நாளோ (ஐக)
 ஆசகபுணூர் சுழலாமற்றண்ணருளா
 லுச்சிக்கதிர்ப்படிக மொவ்வுநாளெந்நாளோ (யிஉ)

இம்மானிலத்தி லிருந்தபடியேயிருந்து
 சுமமாவருள்த் தொடருநாளெந்நாளோ (ய௩)
 தானவனாந்தன்மையெய்தித் தண்டமெனவெண்டமெங்கு
 ஞானமகயானை நடத்துநாளெந்நாளோ (ய௪)
 ஒன்றிரண்டுமில்லதுவாய் யொன்றிரண்டுமுள்ளதுவா
 நின்றசமயத்தாசிலை நேர்பெருவதெந்நாளோ (ய௫)
 பாசமகலாமற் பதிநகலவாமன்
 மாசிலசமத்துமுத்து வாய்க்குநாளெந்நாளோ (ய௬)
 சித்தவியுமொள்ளச சுகாகடுகமமானபேரிலிவ
 யுநாறியாவண்ணம,பிந கோங்குநாளெந்நாளோ (ய௭)
 தந்திச க்கைதமந்திரக்கைதச சா ரிணைய்யாம பிலென்
 மெந்தையுணர்வையழுவா வெய்துநாளெந்நாளோ (ய௮)
 போர்குநாவாறெனெளி பொனிலைந்கபொகநிலை
 நிகமமககூடி நினைப்பெருவதெந்நாளோ (ய௯)
 காண்பா றங்காட்டிவதுங் காட்டியுமாரிசுநகந்த
 வீண்பாவமபிரயானுவாய் மவநாளெந்நாளோ (ய௧௦)
 வாடாதேநனாவாய மாநிதயேக்கொவை
 வாடாதுநாம நமப்பெருவதெந்நாளோ (ய௧௧)
 ஆடலையேகாட்டியெம காட பொழிச காண்டான்பொற்
 றாடலைமொருடிச தவழகஞ்ஞாளெந்நாளோ (ய௧௨)
 மேலொடிகிழிவாச வித்தகஞாதமமுடனோ
 பாபெருநீர்பொருகலநது பண்புருவதெந்நாளோ (ய௧௩)
 அறியாத ம்கதெலாமய யண்ணலைநாளாகக்
 குறியாதவண்ணங் குறிக்கஞ்ஞாளெந்நாளோ (ய௧௪)
 ஓநாமமமந்திரமு முனாமுமமபாணைப்
 பாமபபாசதுப் பழஞ்ஞாளெந்நாளோ (ய௧௫)
 ஊன்பாறுமெனனோதிசபுபுதுநாணபால்
 வான்பாறுநகரண்போன மருவநாளெந்நாளோ (ய௧௬)
 ஆண்டாளமவனி யளித்தவறிவாறலிலைவத்
 தாண்டாமற்றாணடிச துலங்குநாளெந்நாளோ (ய௧௭)
 ஆணைக்கோடகதுவித மாளபடிமெயினஞ்ஞானக
 தானாவினோ-த்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ (ய௧௮)
 முற்பியது - சூ - நூல்கள்

நிஷுபிரித்தோர்க்குதிதற்குபாயம்

ஸ்ரீமதேவமாயுசுதந்திரேசுவரபுராணே
 ஸ்ரீமதேவமாயுசுதந்திரேசுவரபுராணே
 ஸ்ரீமதேவமாயுசுதந்திரேசுவரபுராணே (௧)
 ஸ்ரீமதேவமாயுசுதந்திரேசுவரபுராணே

- ஞானநெய்தானே நடுவிடினுமுப்பதத்து
 ஞானமுத்திரங்குமென வன்புருவதெந்நாளோ (உ)
- பன்மார்க்கமான பலவழபட்டேனுமொரு
 சொன்னமார்க்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ (௩)
- அத்துவிதமென்ற வன்னியச்சொற்கண்டுணர்ந்து
 சுத்தசிவத்தை தொடருநாளெந்நாளோ (௪)
- கேட்டன்முதுன்காலே கேடிலாநாற்புதமும
 வாட்டமறவெமக்கு வாயக்குநாளெந்நாளோ (௫)
- என்னதியாளைன்பதற வெவ்விடமுமென்னசான்
 சன்னியாக்கண்டுவிடை சாதிப்பதெந்நாளோ (௬)
- நாம்பிரமமென்ற னடுவேயொன்றுண்டாமா
 தேம்பியெல்லாமொன்றய்த்கிமுநாளெந்நாளோ (௭)
- மூச்சகமேயாதி முழுதுமகண்டாகா
 சச்சிதானந்தசிவந் தானெலபதெந்நாளோ (௮)
- எவ்வடிவுப்பூரணமா மெந்தையுருவென்றிசைந்த
 வவ்வடிவுக்குள்ளோ யடங்குநாளெந்நாளோ (௯)
- கித்தித்ததெல்லாஞ் சிவபூரணமாக
 வந்தித்துவாழ்த்தி வணங்குநாளெந்நாளோ (௧௦)
- தாங்கியபார்விண்ணுதி தாளேஞானுக்கினியா
 யோங்குமிகயோகவுணர் வுறழிநாளெந்நாளோ (௧௧)
- ஆசனமூர்த்தங்க ளறவசண்டாகாரசிவ
 பூசைசெய்வாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ (௧௨)
- அஞ்செழுத்தினுண்மை யதுவானவப்பொருளை
 நெஞ்சழுத்தியொன்றாகி நிறகுநாளெந்நாளோ (௧௩)
- அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிரு மானபிரானநன்னடிம
 யெவ்வுயிருமெனறுபணியாஞ்செய்வதெந்நாளோ (௧௪)
- தேசிகர்கோளு ன்நிறமைவுனிந்தமக்கு
 வாசிகொடுக்க மகிழுநாளெந்நாளோ (௧௫)
- குருளிக்கசங்கமமாக் கொண்டிருமேனி
 யருண்மயமென்றன்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ (௧௬)
- எந்நாட்கண்ணி-முற்றியது-ஆடகநாயகி.

காண்பேடுவென்கண்ணி

- கித்திகுந்தோறும் தெயிட்டானமுதவென்
 பூத்திகுணீதான்மெருந்திடவுண்டன்பேடு (௧)
- கேவலநிதிருவிட்டது கீழ்ப்பாடாதிப்பலகு
 கவுவன்பாலொன்றி கலத்திடவுண்காண்பேடு (௨)

- துரியங்கடந்தவொன்றே துவேனியாய்வின்ற
பெரியநிறைவேயுள்ளான பெற்றிடவுங்காண்பேரேடு (௩)
- மாசற்றவனபர்கெஞ்சே மாறாதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின் தேசினையுங்காண்பேரேடு (௪)
- மாயாவிக்காரமலமகல வெந்தைபிரா
னையாறுபூதி நிலைபெறவுங்காண்பேரேடு (௫)
- பொய்யுலகும்பொய்யுறவும் பொய்யுடலும்பொய்யெனவே
மெய்யறின மெய்யனவே மெய்யுடனேகாண்பேரேடு (௬)
- வாஹுதற்பட்டமென மாயாமனப்படலந
காலந்துவீழவுமுக கண்ணுடையாய்காண்பேரேடு (௭)
- உளனும்புறமபு மொறுபடித்தாயநின்றுசுகம் -
கொளனும்படிககிழைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேரேடு (௮)
- காடகினை மழுககட் சரும்பேகனியேயென்
னுட்டமெல்லாநந்ரவுன தாடலையுங்காண்பேரேடு (௯)
- துங்காமற்றுங்சிசு கூம்பெருமானினின்றவி
னீங்காமனிற்றுநிலை பெறவுங்காண்பேரேடு (௧௦)
- வாதவூரான்தனை வானகருளையாலவிழங்கும்
போதவூரேறேறின் பொன்னடியுங்காண்பேரேடு (௧௧)
- சாட்டையிலாபபம் பரம்போலாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசுத்த ஞானவெளிகாண்பேரேடு (௧௨)
- மன்றாதமவாழவே மரகதஞ்சேர்மாணிகக
குன்றேறின் றுட்டேழுககுடிபெற்றவுங்காண்பேரேடு (௧௩)
- பொய்யெனறநிந்துமெமைப போகவொட்டாதையவிந்த
வையங்கனமயக்க மாறமிடவுங்காண்பேரேடு (௧௪)
- தாயினும்நல்லதயாளுவே நின்னையுனனித
தியினமெழுதேரகதுருகுநுநினைதவரககாண்பேரேடு (௧௫)
- என்செயினுவென்டெறினு மென்னிதைவரவேழையன்யா
னினைசெயலேனறுன்று நின்வவரககாண்பேரேடு (௧௬)
- என்னததனையுபிரக்க மிலாவனபாவி
யுள்ளத்துமெந்தையுலாவிடவுங் காண்பேரேடு (௧௭)
- வஞ்சகத்துக்காயுலமாம் வல்லிணையெனுகெடுவ
நெஞ்சகதநிலைபாசி கோப்பொவங்காண்பேரேடு (௧௮)
- தொலைப்பிறவித துயர்கெடவுமெந்தைபிரான
மல்லுதருந்நுலுழங்கிடவுங்காண்பேரேடு (௧௯)
- வானாருங்கண்ணா மயறகடலிலாழ்ந்தேசுற்
றானாகவெந்தையருள செயவுங்காண்பேரேடு (௨௦)
- பஞ்சாய்ப்பிறககுநெஞ்சப் பாவியைநீயவியையா
வஞ்சாதெயென்றிந் னருளசெயவுங்காண்பேரேடு (௨௧)

- ஆடுகறங்கா பகிலமதிவழன்மறன்ம்
வாடுமுளையுயாநீ வர்வெனவுங்ககண்பேரே (௨௨)
- சிட்டர்க்கெளியிவளையேயோகீவினையுன
மட்டமறவாசை மயங்குநுவுககண்பேரே (௨௩)
- உண்ணிவ மணாந்துமுலப்பிலா கொள தேநி
மணலொன்மசாந்தவருள சாரந்திவுங்ககண்பேரே (௨௪)
- ஒடுங்கருத்தொடுங்க வுளஞ்ஞாவுதாநநினைக்
கூடும்பழுகினைநீ கூடமுடவுங்ககண்பேரே (௨௫)
- வாக்காணமனமககாண மதப்பய்யாநிவனரு
கோக்சாமநோககிமகு துண்ண பிவகாணபேரே (௨௬)
- இவ்வுடமபுந்ருமுனே மெங்காயயேளினனருள
மவ்வுடமபுகுளாளே யவதரிக்கககாணபேரே (௨௭)
- நித்தமாயொளருய் நிரஞ்சக மாய்நிரஞ்ஞாமாரு
கததவெளிநீவெளியாடகதோன பிடவுங்ககாணபேரே (௨௮)
- கண்ணிமந்திமாளக சருத்தேயெனகணனையென
னுண்ணிதைந்தமாயை யொழிந்திவுங்ககாணபேரே (௨௯)
- அத்தாவிமலா வருளா வாவாந்த
சித்தாவெனக குளருள செய்திடுங்ககாணபேரே
- வீணேபிரந்திரந்துவேசத்தேனுசையநக
காணேநினைமணினை கருணைபெருககாணபேரே (௩௦)
- சுட்டையொத்தவிவ்வுடலைக தாநருமுனனேநாநசகச
நிட்டையபபெடலாயா நிருங்கதபங்காணபேரே (௩௧)
- எல்லாந்தெரிபுழிதைவா கொளலலலெல்லாஞ்
செல்லா முளீகாண ரேருத்திமங்கககாணபேரே (௩௨)
- அண்டபிரண்டமனைததுமொருபழித்தாக
கண்டவர்க்ககண்டதிருக காட்சியையுங்ககாண்பேரே (௩௩)
- ஊனிஞ்சுக்காயாருடனி நப்பைவென்கநிஷ்டால
வாவிருந்ததெனனவநாந வந்திசுககககாணபேரே (௩௪)
- திஷ்டுக்கண்புந்தெளிவறியாப்பாவிவே
கரினவி உபரமபெருநீ கோபொவுங்ககாணபேரே (௩௫)
- அன்பமெனந்திட்டனைத்துஞ் சுவையிடவையாவே
பின்பவென்னமவந்திவ தெனாப்படவுங்ககாணபேரே (௩௬)

முற்றியது: ஆட-த௩௫௨

ஆகாதோவென்கண்ணி

௧௦௩

கல்லாதநெஞ்சங்ககைந்துருகவெத்தொழிந்தும்
உண்ணாமகின்பம்முதிங்கிஞ்ஞாநோ

- என்னையறியவெனக்கிண்புநின்றாருளின்
நன்னையறுத்திசையநஞ் சகலகிண்தாலாகாதோ (உ)
- பொய்ம்மயமெய்யான புணர்ச்சி வெந்ததுநின்ப
மெய்ம்மயம்வந்தெனின விழுங்கவைத்தாலாகாதோ (உ)
- மட்டிவாச சிறுதகமும் வாழ்வெனினபயநு,
சிட்டிபோலியான்ருந்தித் தேக்கவைத்தாலாகாதோ (ச)
- அத்தாநின்பொற்றா ளழங்கேயபுனினமும்
பித்தாங்கிப்பின்பம் பெருக்கைத்தாலாகாதோ (ஊ)
- மெல்லியலாமோகவிழிப்பைப்போலையாநின்
வெல்லையலானநதலம்சத்தாலாகாதோ (க)
- சுட்டழகாயெண்ணுமவரு குவந்திட்டாநந்தமயக்
கட்டழக விலக்க தலக்கவைத்தாலாகாதோ (எ)
- சோதியேநதாச சுகவழிவெதாவெளிபய
யாதியேநினனை யபயவைத்தாலாகாதோ (ங)
- நேசஞ்சிறிதுமிலே னிலமலானினனழக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கி வாவென்றாலாகாதோ (ஈ)
- என்னையிவருளே யிருந்ததுபாலையாவே
நின்னையினிநபுடைய வர்க்கவைத்தாலாகாதோ (ஊ)
- ஆதிப்பிரானேயென்னலலன்றுளகலச
சோதிப்பரகாசமடந்தோன்றுவித்தாலாகாதோ (யச)
- ஆசைசுழுகடவிலாநாமலையாநின்
நேசைபுண்ததா னியுத்தினுலாகாதோ (யஉ)
- பாசநிகளங்கனெல்லாம் பஞ்சாகசசெஞ்சேவே
பிசவெனவென நிறங்கனாலாகாதோ (யக)
- ஓயாவுள்ளபா யுருவிவாய்விட்டதறற்
சேயாவிவயந்தைநின்னைச் சேரவைத்தாலாகாதோ [யச]
- ஆதியாய்வாழ்வாயகண்டிக மாய்நின்னபுறம்
சோதுநீயெனனைக்கொழும்பென்னுலாகாதோ [யரு]
- விண்ணாககண்டவிழிப்போற்பாஞ்சோதி
கண்ணுநின்னிலைவழிககாணவைத்தாலாகாதோ [யக]
- சேராமதசேர்ந்துநின்று சிந்தியனேவிந்தியுத்தி
பாராமதபாரெனநீபட்சம்வைத்தாலாகாதோ [யஎ]
- கண்ணுடிபோலவெல்லாங் காட்டுந்திருவருளை
புண்ணுடியையா வருகவைத்தாலாகாதோ [யஅ]
- முல்லினுஞ்சுல்லாங்க முத்தமிழ்தோன்மருட்டு
கோலம்வெளியாகவெந்தைக்கொத்தாலாகாதோ [யக]
- சாத்திரியவின்பவெள்ளம் தங்குமவிவழிவருந்தி
வாழ்ந்துருகென்னவதிவழிவருந்திவருந்தோ [யஉ]

கையுங்குவித்திரண்டு கண்ணருவிசெய்யவரு
நீயறின்றாட்டிழை யடிமைநின்றாலாகாதோ (உக)
முற்றுப்பெற்றது-ஆ-தகடக.

இல்வையோவென்கண்ணி

ஏதுந்தெரியா தெனையதைத்தவல்லிருநீ
நாதநீக்கவொரு ஞானவினககில்லையோ [க]
பணியறறுநின்றுபதைப்பவென்கண்ணான
மணியொத்தசோகியினைப வாரியெனககில்லையோ [உ]
எம்மாலறிவதொ வெம்பெருமானையாதுமினறிச
கூம்மாறிருக்கவொரு சூதகிரந்தானில்லையோ [உ]
நாய்க்குங்கடையானே னாதாநினைநின்பமயம்
வாய்க்குமபடியினியோசா மந்தரந்தானில்லையோ [ச]
ஊனாக்நி ருதுமுன்னாவைமதநதையாநீ
தானாக்நி ருக்கவொரு தந்திரந்தானில்லையோ [ரு]
அல்லம்பகலுமகண்டவடிவேயுணைநான
புல்லுமபடியெனககோர போதனைதானில்லையோ [க]
முற்றுப்பெற்றது-ஆ-தகடக

வேண்டாவோவென்கண்ணி

கண்டவடிவெல்லாநினை காட்சியென்றேகைகுவித்துப்
பண்டுமின்றுநின்றவெனையப்பாத்திரங்க வேண்டாவோ
வாதனையோடாடு மனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையா புலப்படுத்தவேண்டாவோ (உ)
தன்னையறியத் தனியருளாயனினதருளு
னினலையறிந்தெனையிலை நீக்கினிறகவேண்டாவோ (உ)
அள்ளக்குதையா வகண்டிதானைநதமெனும்
வெள்ளமென்கையை வொளிப்படுத்தவேண்டாவோ (ச)
அண்டனையண்டரமுதேயெனனருயினை
தெண்டனறிகின்பத் தொகுத்திங்கவேண்டாவோ (ரு)
பாராதேனின்று பதையாதேம்மமாதான்
வாராயெனவும்குடிக்கட்டவேண்டாவோ (க)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-தகடக

நல்லறிவேயென்கண்ணி

என்கண்ணைந்தீமன்மைப்படைத்தெனவுயிர்க்குமய்யுறையக்
கண்ணிலாதந்தசோதிக்கநாங்காணவாகலலறிவே (க)
கித்தானநாமென்சுடந்தைநாமென்னெனவெனது
சத்தானவென்கைதனைச்சாரவெனவுறிவே (உ)

அங்குயிற்ருமெங்குநிறை யதபுதனூர்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப்பயன் பெரவாநல்லறியே (௩)

கான்றிசோதென்னவிங்கக்காசினிவாழ்வத்தனைபுந்
தோனாவருள்வெளிசிற்றோன்றவாநல்லறியே (௪)

முறறியது - ஆக - தூதகுக.

பலவகைகளில் வெளியாகும்

என்னரசேகேடகிலையோ வென்செயலோவேதுயிலை
தன்னரசுநாடாகித் தத்துவங்குத்தாடியதே (௧)

பண்டொருகாணினபாற் பழக்கமுண்டோவெந்தநினைக்
கண்டொருகாநபோற்றக்கருத்துங்கருகியதே (௨)

வேறு,

கண்டளவேகாணுமன்றிக் காணுவோகாணுவென்
கொண்டரிவேனெந்தநினைக்கடெங்குறிப்பினையே (௩)

கல்லாலடியில்வளர் சுடபுகமேயெள்ளளவோ
பொல்லாவினைக்குப்பொருத்தந்தான் சொல்லையோ (௪)

தப்பிதமொன்றியது தாதுகநிறகவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென் செனனியதுதொட்டினையே (௫)

வேறு,

மாசாளனெஞ்சனிலன் வஞ்சனென்றோவாய்திறந்து
பேசாமவுனம் பெருமானபடைத்ததுவே (௬)

கற்பதெல்லாங்கற்றேமுக்கண்ணுடையானின்புனியாய்
நிற்பதுகற்றனறோ னிருவிநற்பமாவதுவே (௭)

முன்னளவில்கனம் முயன்றானிலனென்றோ
வென்னளவிலெந்தா யிரங்காதிரந்ததுவே (௮)

வேறு,

நெஞ்சமவேராதி னினைக்கடலென்னுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமாவ்வாறே (௯)

வேறு,

பள்ளங்கடோறும் புரந்தபுளல்போலுலகி
லுன்னம்பரந்தா லுலுடையாபெளசெய்வேனே (௧௦)

தூன்னினைக்கப்பின்மறைக்குமுலவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மறக்க வெந்தபெருமாளே (௧௧)

வல்லாளமோனானின் வாங்கருணையென்னிடத்தே
விவாதேபோனா னெவ்வண்ணமுய்வேனே (௧௨)

வேறு,

காக்குமனது: கவுனமுதவெந்தனின்னை.
நோக்குமவுனமிந்த ஊலுழிவினுண்டாமோ (௧௩)

- (1) ஒன்றியப்பலகை யுலகஞெஞ்சுந்தாணையர்
நின்றுநையயாவெனநீ நீங்கற்கெளிதாருமீ (108)
- (2) ஆவித்துணையே யருமருந்தேயென்றனை
கூவியழைத்தின்பங் கொடுத்தாற்குறையோ (109)
- (3) எத்தனையோநின்விளையாட் டெந்தாய்கேளிவவனவென்
றத்தனையுமென்னு ஸ்ரீயுந்தாமாமோ (110)
- தேவொர்தேடுஞ் சிவனையோநின் றிருந்தாள்
கூடுவான்பட்டையர் கூறம்கெளிதாமோ (111)

- புற்றினைப்பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாந்தேவலந்தி
(12) வுறறுவிடுகெஞ்சமுனை யென் றிநிம்மதெய்யடியே (112)
- ஒப்பினைவொன்றேநின் னுண்மையொன்றுங்காட்டாம்க்
(13) பொய்புவினையமெய்போற் புதுககவைத்ததென்னையோ (113)
- காலல்வழிதடவுங் காலததேகண்ணுளத்தாற
போலையெனதவிவிற போந்தரிவாய்நில்லாயோ (114)
- (15) தன்னதகரா டாரு சடசாவுமம்மைச்
(16) யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டிவையோ (115)

- (17) திங்கின்றுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொருதுநிடமனைய பொய்ந்துன்புலம்புலனோ (117)
- (18) விடக்கினைநான் கொணையெநிக் துளவிழங்குநின்னறவை
யினனபின்னங்காணும செலநதாயசமுல்வேனோ (118)
- ஆராவழிதடவுங் காலததேகண்ணுளத்தாற
போலையெனதவிவிற போந்தரிவாய்நில்லாயோ (119)
- (20) தன்னதகரா டாரு சடசாவுமம்மைச்
(21) யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டிவையோ (120)

- (22) திங்கின்றுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொருதுநிடமனைய பொய்ந்துன்புலம்புலனோ (122)
- (23) விடக்கினைநான் கொணையெநிக் துளவிழங்குநின்னறவை
யினனபின்னங்காணும செலநதாயசமுல்வேனோ (123)
- ஆராவழிதடவுங் காலததேகண்ணுளத்தாற
போலையெனதவிவிற போந்தரிவாய்நில்லாயோ (124)
- (25) தன்னதகரா டாரு சடசாவுமம்மைச்
(26) யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டிவையோ (125)

- (27) திங்கின்றுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொருதுநிடமனைய பொய்ந்துன்புலம்புலனோ (127)
- (28) விடக்கினைநான் கொணையெநிக் துளவிழங்குநின்னறவை
யினனபின்னங்காணும செலநதாயசமுல்வேனோ (128)
- ஆராவழிதடவுங் காலததேகண்ணுளத்தாற
போலையெனதவிவிற போந்தரிவாய்நில்லாயோ (129)
- (30) தன்னதகரா டாரு சடசாவுமம்மைச்
(31) யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டிவையோ (130)

- (32) திங்கின்றுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொருதுநிடமனைய பொய்ந்துன்புலம்புலனோ (132)
- (33) விடக்கினைநான் கொணையெநிக் துளவிழங்குநின்னறவை
யினனபின்னங்காணும செலநதாயசமுல்வேனோ (133)
- ஆராவழிதடவுங் காலததேகண்ணுளத்தாற
போலையெனதவிவிற போந்தரிவாய்நில்லாயோ (134)
- (35) தன்னதகரா டாரு சடசாவுமம்மைச்
(36) யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டிவையோ (135)

- (37) திங்கின்றுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொருதுநிடமனைய பொய்ந்துன்புலம்புலனோ (137)
- (38) விடக்கினைநான் கொணையெநிக் துளவிழங்குநின்னறவை
யினனபின்னங்காணும செலநதாயசமுல்வேனோ (138)
- ஆராவழிதடவுங் காலததேகண்ணுளத்தாற
போலையெனதவிவிற போந்தரிவாய்நில்லாயோ (139)
- (40) தன்னதகரா டாரு சடசாவுமம்மைச்
(41) யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டிவையோ (140)

- (42) திங்கின்றுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொருதுநிடமனைய பொய்ந்துன்புலம்புலனோ (142)
- (43) விடக்கினைநான் கொணையெநிக் துளவிழங்குநின்னறவை
யினனபின்னங்காணும செலநதாயசமுல்வேனோ (143)
- ஆராவழிதடவுங் காலததேகண்ணுளத்தாற
போலையெனதவிவிற போந்தரிவாய்நில்லாயோ (144)
- (45) தன்னதகரா டாரு சடசாவுமம்மைச்
(46) யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டிவையோ (145)

பாடுகின் தபனுவல்

- பாடுகின் தபனுவலோர்க - டேடுகின் தசெல்வமே
 நாடுகின் தநாணமனறி - லாடுகின் தவாழகனே (க)
 அத்தனென் றநின்னையே பத்திசெய்துப் - வலார
 பித்தனி றதுபேசவே - வைத்தகென லாரமே (உ)
 சிந்தையன புசோவே - நைந்துகினை காடினென்
 வந்துவந்துளின்பமே - தந்திங்குதானுவே (ங)
 அண்டரண்டமயாவுநீ - கொண்டினை நகோலிம
 கொண்டாகண்டுசொரிகணீர் - கண்டநெஞ்சுகரையுமே (ச)
 அன்னையோலவருணமிருத்து - மன் லுநாணவரதனே
 யென்னையெனக்களித்த - நின்னையா னுகினைவனே (ரு)
 பாடுகின் தபனுவல் - முற்றுப் பெற்றது - கீழ்ச்சுடக

ஆனந்தகளிப்பு

—————(*)—————

சங்கர சங்கர - சம்பு - சிவ சங்கர - சங்கர சங்கர - சம்பு

ஆகியதுபுமகி - எனக் கானந்தமாயறி - வாயகி லிலங்குந்
 சோகிமொனியாத் - தோன்றி - அவனசொல்லாத - வார்த்தையைச்
 சொன்னாண்டிதோழி - சங்கர (க)

சொன்னசொல்லேகென்று சொல்வேன் - யென்னையுதாய்த்
 தனிக்கவே - சம்மாவிருக்கி - முன்னிலையேனுமில்லாத - சுக - முற்றச
 செய்தே யெனைப் பற்றிக்கொண்டாண்டி - சங்கர (உ)

பற்றிய பற்றா-உள்ளே தனைப் பற்றச சொன்னான்பற்றிப்பா
 ர்த்தவிடத்தே - பெற்றகையெகென்று - சொல்வேன் - சற்றும்பிசா
 தகாரியம்பேசினன் தோழி சங்கர (ஈ)

பேசாவிடம்பைகள் - பேசுகத்தப் பேயங்மாறிப் பிதாபிசுகி
 தேன் - ஆசாபிசாசைத் தூத்தி ஐய னடியினைக் கீழ் - படகிக்
 கொண்டாண்டி சங்கர (ச)

அடக்கிப் புலனைப்பிரித்தே - அவனைய மெனிரிவன்பை-வளர்த்
 தேன்மடக்கிகொண்டானெனனைத்தன - சற்றும் வாய்ப்பசாவ
 ன்ண - மரபுஞ்செய்தாண்டி சங்கர (ரு)

மரபைக் கெடுத்தன கெட்டேன் - இத்த-வாய்விட்டுச் சொ
 ல்வின வாழ்வெனகிலலை கரவுபுறந் - நுமலனை என்னக்காது - ந்தல
 மைக்கடவுள்காண் மின்னேசங்கர (ங)

கடவிடின மடைவிண்டதென்ன - இருக்கணுமானந்தக்கண்ணி - சொ
 ரிய - உடலுக் புளிகிதமாக என்னுள்ளமுருங்குபயஞ்செய்தாண்டி - ச
 ங்கர (ன்)

உள்ளதுமில்லதுமாய- முன்-னுணர்வதுவாயுன் - னுள்ங்கண்ட தெல்லாந்தள்ளெனச் சொல்லி யென்னையன் - என்னைத் தானாக்கிக் கொண்டசமர்த்தைப்பார்தோழி சங்கர (அ)

பாராதிபுதநீயல்ல உன்னிப் -பாரிந்- திரியங்கரணநீயல்லவா ராயுணர்வுநீ யென்றான் ஐய- னன்பாயுரைத்தசொல்-லானந்தந்தோழி சங்கர. (க)

அன்பருக்கன்பான மெய்யன் - ஐய னுனந்தமோனனருட்குரு நாதன் தல்பாதினா சென்னியிலவைததான- என்னைத்தானறிந்தேன் மனந்தானிதந்தேனே சங்கர. (ஈ)

இமப்பும்பிறப்பும்பொருந்த- எனக்கெவ்வணம்வந்ததென்மெண் னியான்பார்க்கின்-ம உப்புநினைப்புமாய்நின் தவஞ்சமாயமானத்தால்வ னர்ந்ததுதோழி சங்கர. (உ)

மனதேல்லாலெனக்கன்றே- தெய்வ மெனனகுருவாகிவந்து கைகாட்டி எனதாம்பணியுமாந்நி அவனின் னருளவெள்ளத்திருத் திவைத்தாண்டி-சங்கர. (ஊ)

அருளா லெவையும்பா ரென்றான்- அத்தையரியாதேகட்டியென் னறிவாபேபார்த்தேன் இருளானபொருளகண்டதல்லாறகண்ட வெ ன்ணையுங்சுண்டிலனென்னேடிதோழி- சங்கர (ஐ)

என்னையுந்தன்னையும் வேறு-உள்ளத்தெண்ணுத வண்ணமிரண் டறநிற்கச் சொன்னது மோவொருசொல்லேஅந்தச்- சொல்லால் வினைந்தககத்தையெனசொல்லவேன சங்கர (இ)

வினையுஞ்சிவா னந்தபூமி அந்த வெட்டவெளிநண்ணித் துட்டவி ருளங் களையகளைந்து பின்பார்த்தேன் ஐயன்களையன்றிவேறொ ன்றுங்கணமுலனதோழி சங்கர (ஐ)

கண்டார் நகைப் புயிர்வாழ்க்கைஇரு- கண்காண நீங்கவுங்கண் டோந்துபிறாந்- கொண்டாற் போர் போனாலும் போகும் இதிற்கு ணமேது நலமேது கூறாய் நீதோழிசங்கர (ஐ)

நலமேதுமறியாத வென்னைசகத்த - நாதாந்த - மோனமானுட் டந்தத் தேசஞ்சலமேது மிலலாமலெலலாம் வல்லான் றுளாலென் சலம்து தாகச்சினுந்தோழி - சங்கர (ஐ)

தாக்குநல்லா னந்தசோகி - அனா - தன்னிச்சிறிய வெனைத்தன் னருளாற் - போக்குவா வத்திருக்குஞ் சுததபூரணமாககினுன்- புது மைகாண் மின்னே - சங்கர (ஐ)

ஆக்கியளித்துத் துடைக்குந் - தொழி லத்தனைவைத்து - மென் னத்தனையேனுந் தாக்கறிநிற்குஞ் சமர்த்தன்- உன்னசாட்சியைச்சித்தி க்கெத் தகைதுதோழி - சங்கர (ஐ)

சிந்தையிறந்தது மடங்கே அந்தச் - சிந்தை பிறந்துதெளிந்தது. சத்தந்தந்தது

மாங்கே- எந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்ட யான்றாணிசண்டத்திருந்தது
மாங்கே - சங்கர (உ௧)

ஆங்கென்று மீங்கென்று முண்டோ- சச்சி-தானந்தசோதியகண்ட
வடிவாய் - ஒங்கிறிதைந்தது கண்டாம்- பின்னர் - ஒன்மென்றிரண்
டென் றுரைத்திடலாமோ-சங் ர (உ௨)

என்றுமறிபு மிக்காயம் - இத்தை யேதுக்கு மெய்யென்றிருந்தி
ருலகீர் ஒன்றுமறியாதநீரோ-யம- னோலைவந்தாமசொல்ல- வுத்தரமு
ண்டோ-சங்கர (உ௩)

உண்டோ நமைப்போலவஞ்சர் - மல - மூறித் ததும்பு முடலை
மெய்யென்றுகொண்டோபிழைப்பதிங் கையோ- அருட்கோலத்தை
மெய்யென்று கொள்ளவேண்டாமோ - சங்கர (உ௪)

வேண்டாம் விருப்பும்வெறுப்பும்- அந்தவில்லங்கத்தாலேவி
யுஞ்சனனம் ஆண்டா னுரைத்தபடியே சற்றுமசையா திருந்துகொள்
ளறிவாகி நேருசே - சங்கர (உ௫)

அறிவாருமில்லையாவையோ - என்னை - யாரென்றறியாதவங்க
தேசத்தில் வறிதேகாமத்திவிற் சிக்கி - உள்ள - வானபொருடோற்க
வோவந்தே னுன்தோழி சங்கர (உ௬)

வந்தவரவைமறந்து மிக்க மாதர் பொன்புமி மயக்கத்தி லரமும்
இந்தமயி கத்தையறுக - எனக - தெந்தைமெயளுஞானவெழில்வா
ள் கொடுத்தான் - சங்கர (உ௭)

வாளாருங் கண்ணியர் மோகம்யம - வாதக்கனலை வளர்க்குமெ
ய்யென்றே - வேளானவனு மெய்கிடடான் - எண்ணின் - மிக்கோ
துறக்கை விதியுன்றோதோழி சங்கர (உ௮)

விதிகளும் பிரபஞ்சமெல்லாளு சுத்தவெயின் மஞ்சளென்னனே
வேதாகமங்கள் - மதிகருமதனை மதியார் - அவாமார்க்கந் துனமார்க்
கஞ்சன் மார்க்கமோ மாளை - சங்கர (உ௯)

துன்மார்க்கமாதர்மயக்கம்மனத் துயர்க்குப்பற்றாதுசொன்னே
ன்சனகன் - தனமார்க்கநீதிதி ட்டாந்தம்-அவனாருனந்தமானசதான
ந்தன்னன்றோ - சங்கர (உ௧௦)

அன்மென்று மாமென்று முண்டோ - உனக்கானந்தம்வேண்டி
னறிவாகிசுறமே -நின்றாறறெரியுமெனவேமறை - நீதியெம்மாதிரிசுழ்
த்தினுன்தோழி -சங்கர சங்கரசம்பு -சிவ- சங்கரசங்கர சங்கரசம்பு

ஆனந்தக்கனிப்பு-முறறியது-ஆடி - துசஇயக

அ க வ ல்

திருவருண்ணானஞ் சிறந்தருள்கொழிக்கும்
குருவடிவான குறைவிலா நிறைவே

நின்றமொன்றே நின்மலவழவே
 குன்றப்பொருளே குணப்பெருங்கடலே
 ஆகியுமந்தமு மானந்தமயமாஞ்
 சோதியேசத்தே தொலைவிலாமுதலே
 சீர்மளிதெய்வத் திருவருளதனைற்
 பார்முதலண்டப்பாப்பெலாநிறுவி
 அண்டசமுதலா மெண்டருநால்வகை
 ஏழுபிழையிற ருழாதோங்கும்
 அவற்கயோனியி னிளம்பெரமல்க
 அனுமுதலசல மானவாககையுங்
 கணமுதலளவிற் கதபகாலமுங்
 கனமப்பகுதித் தொன்மைக்கீடா
 இவ்மப்பொழுதேனைத் தமக்கெனவறிவினா
 ஏவையுயரத்திரள வாழவமைத்தனை
 எவ்வுடலெடுத்தா ரவ்வுடல்வாழ்ககை
 இளபமெனவே துளபமிலையெனப
 பிரியாவண்ண முரில மயினவளாகக
 ஆதரவாகக் காதலுமமைத்திட்
 முகம் எயிரியே தேகநானென
 அவிவுபாலயி யாமைமயிககிக்
 காலமுங்கனமமுங் கட்டுங்காட்டியே
 மேலுநரகமு மேதருகவர்க்கமும
 மாலறவருகதனை யேலும்வண்ணம்
 அமையாகக்காதலிற் சமயகோடி
 அமம்பொருளாதி திரம்படுநிலையிற்
 குருவாயுணாததி யொருவாபோலனைவருந்
 தத்தநிலையே முக்கிமுடிவென
 வாததாசகமும போதநூலகளும்
 நிறைவிறகாட்டியே குறைவினையியங்க
 அவகங்குநினறனை யெங்குமாகித்
 சமயாதேதத் தன்மைமயாகி
 இமையோர்முதலிய யாவருமுணியருந்
 தம்மைக்கொடுத்திட் டெம்மைமயானென
 ஏசறறிருக்க மாசறறஞான
 நலமுங்காட்டினை ஞானமிலேற்கு
 நிலையுங்காட்டு தனினைருட்கடனே

அகவல் முற்றியது - ஆக நூலு

வண்ணம்

அருவென்பனவுமன்றி உருவென்பவனுமன்றி.

அகநும்புநமுமன்றி முறைபிறழாது
குய்புங்குணமுமனநிறிவைவுநுரைவுமன்றி
மறையொன்றெனவிளம்ப விமலமதாகி

அசலம்பெறவுயர்ந்து விபுலம்பெறவுளர்ந்து
சுபலஞ்சபலமென்று எயிவினர்காண
ஞானவெளியிடை மேவுமுயிராய்

அனலொன்றிடவெரிந்துபுகைமணடிடுவதன்று
புனலொன்றிடவாழிந்து மடிவிலதூதை
சருவும்பொழுதுயாந்துசலனம்படுவதன்று
சமர்கொண்டழிவதன்றோ ரியல்பினதாகும்
அவனென்பதுவுமன்றி அவனென்பதுவுமன்றி
அதுவென்பதுவுமன்றி எழிலகொல்லாவும்
அருகிலே யரியாப்படியேவ

(வ)

இருனென்பதுவுமன்றி ஒன்றென்பதுவுமன்றி
எவையுநதனுளடங்க ஒருமுகலாகும்
உளதென்பதுவுமன்றி இவதென்பதுவுமன்றி
உலகநதொழுகிருந்த வயனமுதலோகன
எவருங்கவிலைகொண்டு சமயங்களிலவிழந்து
கழலும்பொழுதிரங்கி அருளசெயுமாறு
கூறரியசகமாயையறவே

எனதென்பதையிகழ்ந்த அறிவின்றிரளினின்ற
மறிவெனநெனவிளங்கு முபயமதாக
அறியந்தரமுமன்று பிறியுநதரமுமன்று
அசரஞ்சரமிரண்டி நொருபடியாகி.

எதுசந்ததநிறுநந்த தெதுசந்ததையிறந்த
தெதுமங்கங்ளசபகொள சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதை நாடியறிநீ

(உ)

பருவங்குலவுகின்ற மடமங்கையர்தொடங்கு
கபடந்தனிலவிழந்துகெடுநிலைவாகி
வலையின்புடைமறிந்த மறியென்றவசமுண்டு
வணுந்கிரமுமின்றி அவரிதமுநல
பருகுந்தொழிலினங்கி யிரவும்பகலுமின்சொல்
பகரும்படிதுணிந்து குழலழகாக
மாலேவகை பலகுடியுடனே

உ
சிவபயம்.
திருச்சிறம் உம்
சைவால்லப்பநாவலர்.
அருளிச்செய்த.

அருணாசலபுராணம் மூலமும் - உரையும்.

இவை.
திருத்தணிகை.
விசாகப்பெருமானையரவர்கள்
மாணககரிசுவரருவரவிய
திருவண்ணலை
அல்லார்புரத்தார்.
அருணாசலையரால்.
முனபதப்பதப்பதிக்கிணங்கப்
பரிசேசசெய்தது

திருவண்ணலைபடம்-க.
பிரமன்-நால்-அடிபுடியறிபாதபடம்-க.
பாவலையமன-திருவலதாரபடம்-க.
இடபாடமம், நற்படம்-க.
திருக்கண்புதைத்தபடம்-க.
ஆகாசபடம், நூலுடன்.

திருவெற்றியூர்

இருப்பமுவிபார்குமார்
பரசுராமமுதலியாரது
பாப்பிரமமுத்திராக்ஷராலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

செய்யுடனு

உ,

சிவமயம்,

புராணத்தின் சருக்கங்களி னுடைய

அ ட் ட வ வின்,

சருக்கங்கள்.

பக்கம்.

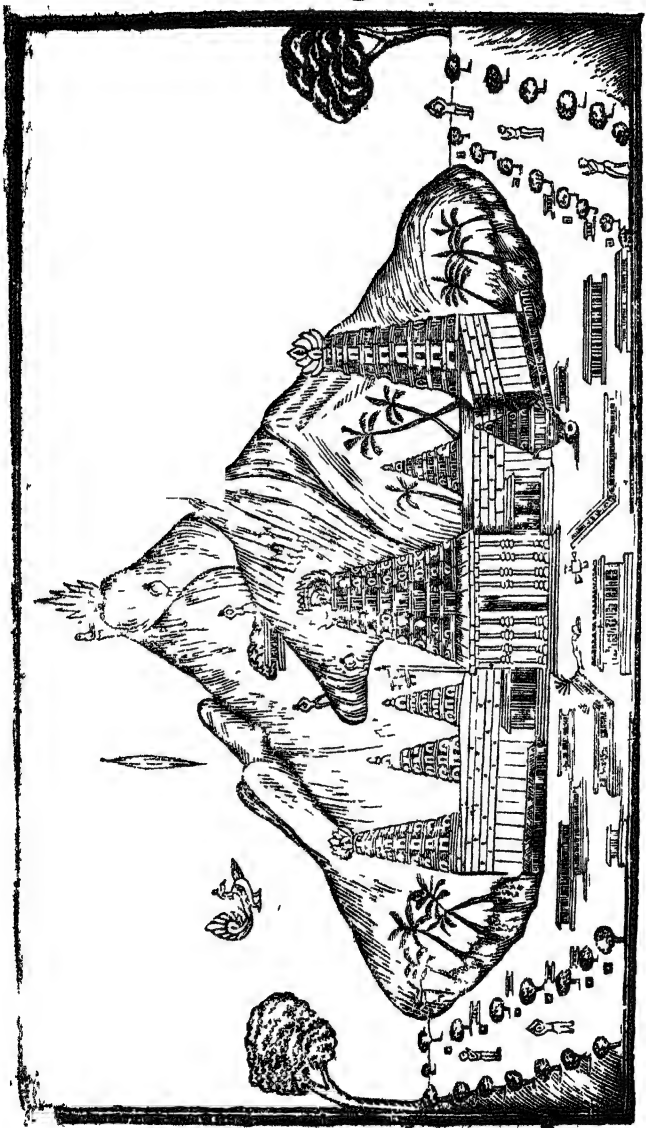
பாயிரம்.	க
முதலாவது-திருக்காச்சருக்கம்	க
உ-வது-திருமலைச்சருக்கம்	உக
ங-வது-திருவவதாச்சருக்கம்	ருஉ
ச-வது-திருக்கண்புதைத்தச்சருக்கம்	எச
ரு-வது-இடப்பாகம்பெற்றச்சருக்கம்	கௌ
க-வது-வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்	எபிச
ஏ-வது-திராத்தச்சருக்கம்	ரிஉரு
அ-வது-திருமலைவளர் புரிச்சருக்கம்	ரஉச
க-வது-ஆதிதத்தச்சருக்கம்	ரசச
ய-வது-பிரதத்தச்சருக்கம்	பூசள
பக-வது-பாவந்திர்த்தச்சருக்கம்	ளருங்
மஉ-வது-புளகாதிபச்சருக்கம்	ளகங்

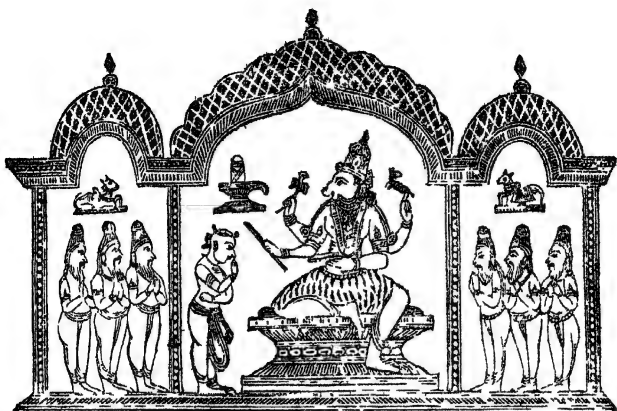
ஆகபாயிரம்உள்படச்சருக்கம்யௌ

சருக்கம் அட்டவணை

முற்றிற்று-

முதலாவது நந்திகேசுரர்-மார்க்குண்டேயருக்கு-உபதேசித்தபடம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்-

அருணாசலபுராணம்.

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர்தோத்திரம் - கவிவிருத்தம்.

முகவேதவியாசர் விளம்பிய
விக்கதைக்கியை பின்றருளையதிட
முகவென்றபின் முகமதவாரியைச்
கைகளிறறினைக் கை தொழுததையவாம்.

(இரண்டொருள்)

அநேகவேதங்களை இடல் எனவே உணர்ந்த வியாசரால் அருளிச் செய்து
பட்ட ஸ்ரீரத்தபுராணத்தில் உருத்திராசனத்தை யிவ்விருக்குச் சொல்
புராணசெரித்திரத்தையிககாலததில் மயிழிந்து சொல்ல இசற்றி இளை
யிலையென் டு சொல்லும்படி அனுக்கிரகம்பண்ணுதற்கு மூன்றுகண்
ளையுடைய மலைப்பான்றவனைச் சமுத்திரம்மேயுறை மும்மதத்தை யு
தாரபிகையி னயுடையயானை முகம் தொருகையளிராயகணக்கையினு
மொருகை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தேவ ம எந்தா நூல இடையூறில்லாமல்

(சபாபதி துதி)

முதிருஞ்சுவைமதும்பெற மொழியுத்தமிழ்விசைப் புகழ்
பதிசம்புனைபவையினர் பவபஞ்சனமலன்கதி
குதிரும்படிபகிரன் மு முனையம்படியிலகும்படி
யதிரும்படிநடனம்புரி யதிருக்கழலதிருக்கழல்

(இ-ள்.) மிகுந்தமதுராசமுண்டாகப்படுகின்ற திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தியவாமிசைஸ் தேவதீர்த்தம்பண்ணப்பட்ட பகிமாயிப மாலை
பைததரிசுகின் தலராசியும் தம்மையடைந்தவர்கள் பிறவியைக்கொடுப்ப
வாசியும் மலராகிராசியுமிருக்கின் தசராதினுடையகுரியனாகிவரும்
பகிரண்டமுடையவும் விளங்குகின்ற பூமியாகிவரும்நடனத்தைச்செய்யா
கின்ற மிகவுஞ்சுப்திக்கின்றவிரகண்டையத்தரித்தராதத்தைவனங்கு
வோம்-எ-று. (இச்செய்யுளுக்குப்பவனிலைவருவிக்கப்பட்டது.) (க)

ஸ்தலமகிமை அறுசீடியாசிரிய விருத்தம்.

இரவிகள்சந்திர வயிர்வளிஞ்சைய ரிமையன மெண்டிசையோ
ருகருத்தவ்முனிவார்பங்கயருவணநெடுக்கொடியோர்
பாவிநெருங்கலிலுலககிறைந்தவர்பணிபுமிடக்கிடைப
தரகவென்பதுகடலின்முழங்கியதருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) குரியரும்சந்திரரும்வயிர்வரும் வித்தியாசாரும் தேவரும்
அஷ்ட-திக்குப்பாலரும் நாகலோகத்தாரும் அரியபதசிகளும் முனிவரு
ம்பிரமாதாரும் கருடகொடியையுடையவிஷ்ணுக்களும் பரந்துநெருங்
குதலிஷ்ட உலககிறைந்து அடர்கள்வணங்குதரு இடகிடைப ததாய
வாகளாலேசொல்லப்பட்ட அகவென்கிறசந்தமரனதுசமுத்திரத்திலு
ம் அகிலமாமுழங்கும்வளபபத்தையுடையது அருணாசலமென்னும்ஸ்த
லமாம்-எ-று. (உ)

இளமுலைமக்கையர்முடிமுநெருங்கியவிருகுழையும்மகலே
யொளிவொருசந்திரனுடனிருசெக்கிநுடியமெனுந்தனிபூர்
தனையவிழந்தொடைமகபதிதன்பதிதனப்பதின்பதியை
மளவைவளம்பதிதனிவும்வளம்பதியருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) இளைமையாகிய ஸ்தனக்களையுடையமென்கள்முன்களொ
ம் அவர்களணிந்தஇரண்டு இத்தருண்டலங்களும்பாசிலே பிரகடிக்
கின்றகுருத்திரனுடனே இரண்டுகுரியருதயமாணர்களென்றசொல்லும்
மடியாகியபுத்தற்றஜர்முறுக்கிழந்த கற்பமாலையுத்த தரித்த தேவே
ந்திரனுடையபட்டணமாகிய அராவதியையும்குடபாணுடைய நகமா
கிய அனகாபுதியைப்பார்க்கிலுமவளத்தையுடையது அருணாசலமென்
னுத்தலமாம்-எ-று. (உ)

காலனெதிர்த்திடமார்பிலுதைத்தவாநாமனுருப்பொடியா
சாலமிடற்றினர்மலைமதிக் குறையாடாப்பயணியா
ந்லுமுதத்தவன்ஞான மளிப்பவனுமசற்கரியார்
சூலபெடுப்பவாமேவு திரிப்பதிசோணகிரிப்பதியே.

(இ-ள்.) பா. நெதிர்த்தமார்பிலுதைத்தவராகியும் மன்மதனுடைய
தேகத்தைப்பொடியாகச் செய்தவராகியும்விஷத்தைக்கண்ட திலகரிதத
வராகியும் மூலமூலமாயை மாடையாகத்தரித்தவராகியும் ஆடுகின்ற சர்
ப்பத்தை ஆபரணமாகப்பூண்டவர் கியும் பிரம்மாவின் னுறவும் தந்திர
ரியவராகியும் சூலத்தைநையிட்டுத்தவராகியும் விளங்குபெற்ற பரமசிவ
ன்வாசஞ்செய்யின்ற ஆழகாகியபதி அருணாசலமென்னும்தலமாமன.

சாத்தீக்கவிவிருத்தம்-பரமசிவணக்கம்

உறவொடுபகையறு மொருமுதலெவனெவ
னிருகியிலுலகரு னிறையவனெவெவன்
மறைமுடி வினினடம்உளர்பவனெவனெவன்
னறிவினிலறிபவ னடியினை தொழுதாம,

(இ-ள்.) உறவுப்பகையுரிடலாதொப்பற்றமுதன்னை மானவனென
ன்சாவசங்கரமான சூழ உலகத்தைஉண்டாகுகிறவனெனவெனவென
டிவிலேசகலத்தையுமறிதிறவனெவன் அப்படி பட்டதன்மையுடைய
யசிவனதுதிருவடிக்கையாம் வணங்குகோ-எ-று. (கு)

சரிநிலைத்துறை-அருணாசலேகரானது.

மணிகொண்டநெடுங்கடலில்விழிவளருகிருமாலுமறைமீனும்
பணிகொண்டபாதலத்துமபூகலத்துமீதலத்தம் பரிந்துதேட
வணிகொண்டபிரமாண்டகோளகைபெற்றகோளகையாமுருகாட்டக்
கணிகொண்ட ஒருவரையாமொருவரையாமகலாகுகருத்துச்சேப்பம்

(இ-ள்.) இரத்தினங்க ளிருப்பிடமாவிய கீண்டகடலில் நித்திரை
செய்கின்றவிஷ்ணுவும்பிரம்மாவும் நான்கள்வாசஞ்செய்கின்ற பாதாள
த்திலுமழுமியிலும் மேலுலகத்திலும்வருந்தித்தேட அவர்களாள்எட்ட
ப்பட்டாமல் அழகாகிய பிரமாண்ட கோளையானது பொன்னுத்தெய்ய
ப்பட்ட கோளாகவகிய அழகுராண்பிகளண்ணவ கெண்ட ஒப்ப
ற்றஅகினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நிகர்த்துவிருத்தத்தே சோதது
க்கொளவோ-எ-று, (க)

ஒருமானைக்கரத்தினில்வைத் தொருமானைச்சீர்த்தினில் வைத்துவை
சேமுடி தருமானையிடத்தினில்வைத்தநளவானைப்பவள செஞ்சயிலும்
போல, வருமானமுதத்தானிபளித்தானை; பொருளையகிழவேறும்;
பெருமானையருணகிரிப் பெருமானையடிபணிந்து பிரவந்திர்ப்பாம்;

அருணாசலபுராணம்.

(இ-ள்) தாகுதாவனரிஷி ஸ்வாமிட்டமரணக்கையிலேனைத்துஞ் சொசிலே ஒருமான் போன்ற கங்கையைச் சண்டியில் வைத்தும ஏழுலகத் தையும் பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்தில்தைத்தும ஆடியாககருள் செய்திருவரும் பவளம்பேரல்வருகின்ற ஆணை முகத்தைப் புகைய கண்பதி நையுப்பெற்றவருமபோர்செய்கிறிஷபவாகனத்தி லெழுந்தருளுள்ள ந ஆண்டவருமாகிய அருணாசலஸ்தவததில் வீற்றிருக்கிற உமபாபகியன் பா தத்தைவணங்கி இனிமேலவருமபிறப்பைத் தோத்துக் கொள்ளும-எ-று. (௭)

உண்ணுபுலையம்மைதுதி.

காரொழுதுக்குமுள்ளைக கருணைவழித்தொழுதுமிரு கடைக்கண்ணுளை மூர்சினை நிலவொழுதுப் புழு கொழுதுகொழுது முகத்தினுளை வாரொழுதுதனை சுதானை வடிவொழுதுகித தெரியாகருந்துவானைச் சீரொழுதுமபத்தானையருணையுண்ணு முலையானைச் சினைதேர்ப்பாம்

(இ-ள்) மேகம்போன்ற கூத்தலையும் கிருபைவழித்தொழுதுகாநின்ற இரண்டுகடைக்கண்ணையும் தந்தங்களின்காநதி இளநையாகியசந்திரி கைபோல் பிரக சிந்தை பழுகுகாசிக்கின்ற அமுதபொருந்தியமுதத் தையாமலிகன்காநித்த ஸ்தனவகனையம் அகிகவழிகையுடையதாயொ ருவருக்குத்தெரிபாத இடுபடுணையும் சிறப்புப்பொருந்திய பாதங்களை யுமுடைய அருணாசலஸ்தவததில் வீற்றிருக்க நின்ற உண்ணு முலையமம னைமனை திலகினைத்துக் கொள்ளுவோம்-எ-று. (௮)

யானைநிறைகொண்டவியையகர்துதி.

மதமுன்றுமாறாவருவகளிற்று முகத்தானைமனை திலைதான் பதமுன்றுமறுதவாகருபயதமுன்றுங் கடந்தபதபாவி யானை னிகமுன்றுமறுதவாகருதாளிசகருளுமெருமுதலேவோடேசஞ் சிதமுன்றுபிறப்பிழிக்குமானைநிறை கொண்டவனைசினைதேர்ப்பாம்

(இ-ள்) மும்புதகனரும் ஆறுநிலுடையருகின்ற யானைமுகமுள்ளை நும்மனை திலகமுடைய பாதங்களைச்சிசிக்கின்ற அரியதனைதையுடையவாகருகரு நான்காம்பதாயிப சாயுசசியத்தைக் கொடுப்பவருமு ப்புரத்தைநீறுசெய்த சிவனுலெபெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்றமுதலகிய சஞ்சிதவினையையுடையபிறப்பைக்கெடுக்கிற வநமாகியபானைநை கொண்டவனென்னும்விநாயகன்மனை திற்சேர்த்துக் கொள்ளுவோம்-எ-

சப்பிரமணியர்துதி.

கொத்தாருமலர்சோலையருணை கொடுக்கோபுரத்திற்குமாவேனை கூந்தலாவாழ்விக்கவடவீந்தனி லுறையுமயிலினுனைக் கந்தாருகடககளிற்றுமகவாறகுதகருநிழலுங்கனகருடுந் தந்தனையலர்க்குடப்பததாரனைப்பணிபவாதாலைமேற்கொள்வாம்

இ-ன்பூங்கொத்துகையையுடையசோலை குழந்தையுணை லத்தகிழக்குகோ புரவாசனுக்கடுத்தமேல் புறத்து மண்டபத்திலிருக்கிறவரும் தம்மை

டைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வடவீதியிலே வாசஞ்செய்கிற மயில்வாகனக்கடவுளும் தறியிற்கட்டப்பட்டமதம்பொருந்திய ஆயிராவதத்திலே மகின்று தேவேந்திரனுக்குத்தெய்வலோகத்தையும்கற்பு கவிருட்சததினிழலையும் கொடுத்தவரும் கடப்பமாலையைத் தரிதவருமாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடைய பா தங்களைத் தலைமேல்வைத்துக் கொள்வோம்-என்றவாறு. (ய)

(சைவசமயாசாரியர்கள் துதி.)

வாதுகொண்டபாசமய கோளாரியையடிவணங்கி வன்கற்றாணற் றீதுகொண்டசருங்கடலைக் கடந்தசெழுந் தழிழ்க்கடலின் நிருததாள் போற்றி, காதுகொண்ட விழிப்பாவை திருமனைக்கெம் பெருமனைக் கால்கேணுவத், தூதுகொண்டசுந்தரனை ததம்பிரான் னன்றோழனையாந் துதிசெய்வோமே.

(இ-ள்-)வாதுகொண்டுஜெயிக்கவந்தசமணர்களாகியயானைகளுக் குச் சிவகமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளது பாதத்தைவ ணங்கி வலியகருங்கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள் சமுத்திர த்திற்போட அக்கல்வினாலேதானே அச்சமுத்திரத்தைக்கடந்த செந தமிழ்க்கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பாசவாபிகளதுபாதத்தைவ ணங்கி காதளவுந்தாவிய கண்ணையுடைய பரவையாச்சியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டுபாதங்களும்நோக மாதாண்டவரைத் தூதாக்கவனு ப்பியதம்பிரான் னன்றோழராகிய சுந்தாமூர்த்திசுவாமிகளைவணங்குவோம்.

(தரவு-கொச்சகக் கலிப்பா.)

(எ-று.)

அத்தனார் பெருந்துறைபுக் கரியவினைக்கடல்கடந்து
புத்தனார் மதக்கடிந்து புனிதமாகியசீவன்
முத்தனார் மாணிக்க வாசகனார்முத்திக்கு
வித்தனார் வாதலூர் வித்தகாதாள்போற்றி.

(இ-ள்.) பரமசிவன்குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி யிருந்த திருப் பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சாமியினுடைய அணக்காகம்பெற்று அ ரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அநதக்காலததில் வியாபித்திருந்தப வுத்தாளுடைய மதத்தைக்கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகியசீவன் முத்திதசையடைந்தவரும் அம்முத்தியாகிய நீலத்திற்கு விரையாகியு ம கிருவாருநிம்மிந்த ஞானசொருபராகியுமிருக்கின்ற மாணிக்க வாச கசுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்குவாம்-எ-று. (யஉ)

(திருத்தொண்டர்கள் துதி.)

அ ஹ சீர டி ய ா சி ரி ய வி ரு தி த ம்

(நி)

மனையானையார்களித்துமனங்களித்தவியற்பகையார்மலர்த்தாள்போற் தனையாரும்பெருமானாக செச்சிவிடுகண்ணப்பர் சாணம்போற்றி வினையாளரியாத திருநீலகண்டாடி விருப்பிப்போற்றி னனையாளுமினையாறான் குடிமாரிணையடிவைய யிறைஞ்சுவேமே.

(இ-ள்.) பரமசிவன் அடியார்வேடம்பூண்விவந்துபென்சாதியை
 பெண்களுக்குக்கொடுத்துவிடென்றுகேட்க அதற்காக அதிகச்சந்தோஷத்
 தையடைந்து சுவாமிகுத்தன்மையை நேர்கொடுத்து அதனால் அதிக
 மகிழ்ச்சிபொருத்திய இயற்பகைநாயனருடைய மலர்போன்றபாதங்க
 னைவணங்கி தன்மையை ட்கொண்ட சுவாமிக்ருத தான் தின்று ருசிபாத்
 தன்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்பசுவாமிகளது பாதத்தைவணங்கிவினா
 யையுடையவாகாளரியாத திருநீலகண்டநாடனருடையபாததன்மையி
 ழந்துவணங்கி அடியேனையாட்கொண்டருளும் இனையான்மனகுடிமா
 தநாடனருடைய பாதத்தைவணங்குவேன்-எ-று. (யந)

ஐயடிகள்காடவர்கோ னீரடியைவணங்கிமகவறுத்தெம்மாந்த, ரெயய
 முசிவூடன்படைததார் திருவடியைதநொழுதுதிரு நீற்றுச்சேழன்,
 மெய்யடியைப்புசுழந்துதெய்வவுலாசசொன்னசோனடிவிருமபிளத்தி
 ப்,பொய்யடிமையிலலாத புலவர்முதலனைவரையும் போற்றுவோமே,

(இ-ள்) ஐயடிகள்காடவர்கோளையனாது இரண்டிபாதத்தையும
 வணங்கி மதுசுவாமிகுப்பின்னையை அறுததுசசமைததாறியை மச
 ய்விட்ட அன்னததுடன்படைத்த சிறுத்தொண்டநாயனருடைய மெ
 யமையாகிப் பாதத்தைவந்தித்துத் தெய்வீகம்பொருந்திப் உலாப்பிர
 பந்தம்பாடிய சோமான்பெருமாணபனருடையபாதத்தை ஆசையுறறு
 ப்பணிந்து மெய்யடிமையையுடைய புலவர்கள்முதலாகிபுகலரையும்
 வணங்குவோம்-எ-று. (யச)

(நந்திகேசார்-துர்க்கை-கௌதமர்-சண்டேசார்துதி.)

நந்திதிருவடியிறைஞ்சி விநையடிபுகழ்ந்துமறை நான் கிற்கைநதாய்
 வந்தருளுகௌதமனார் மலாடிவென்முடிக்குமுடி மாலையாககித
 தந்தைவிருபதஞ் சிதைத்துசிதையாதபதத்திருத்தணடிநாளைச்
 சித்தையிசைக்குடியி ருத்தியருணைநிரிநினைபவர்தாளசென்விசேர்ப்பாம்

(இ-ள்.) நந்திகேசாருடைய அழகியபாதங்களைத் தொழுதுதுர்க்
 காதேவியினுடைய பாதத்தைவணங்கி நான்குவேதத்தினின்றும் ஐந்
 தாம்பேதசொருபமென்றுசொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரை
 போன்றபாதத்தை என்சொசுக்குத்தரிக்கப்பட்ட மாலையாச்செய்துத்
 தம்முடைய தகப்பனாதுஇரண்டிபாதங்களையும்வெட்டி அதனாக்கொ
 த மோட்சபதத்திலிருத்தசண்டேசாருடைய பாதத்தை இருதயத்திற்
 குடியிருக்கச்செய்து அருணாசலஸ்தலத்தை நினைப்பவருடையபாதத்
 தைச்சொசிற்சேர்த்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (யரு)

(அஸ்வயடக்கம்.)

தேவதின்மலகலையுந் தெளிந்தகவையிருநான்குந் திகழும்பாடல்
 கூறுதின்மபுலவர்முன்னே தமியேனுஞ்சிலபுல்லொரு குறித்தவாறு
 விறுதின்மமலைவிரிஞ்சனேறிவருமனத்திறுந் ளுந் விஞ்சன்ருதை
 யேறுதின்மகருடன்முன்னுமொருமசும்பறவை யெனவிரிதல்போலு

(இ-ள்.) பலதூல்களையுங் குறைவாகக்கற்று எட்டுச்சுவையும்கொண்டு நந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச்சொல்லுகின்றவித்துவாண்கள் முன்னே ஒன்றுமறியாதயானுஞ்சிலபாடல்களைப்பாட நினைத்தவிதம் விளங்கியநாலுவேதங்களுடைய பிரமணவனேறி நடத்தும் அன்னவாகனத்தின்பு முன்னும் அவன்தகப்பனாகிய விஷ்ணு ஏழம்படியானகருடன்முன்னும் ஒருசிறியகொகதானுமொரு பறவையெனப்பறத்தல்போலாக்-
-எ-று. (108)

நீரிருக்குதெனப்பழித்துவிடுவரோவதுமாவின்னிகழுமானால்
நாரிருக்குதெனக்கழித்து விடுவரோவதுமலரினண்ணுமாற
லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்கு திருமிடற்ற ருணைநாதர்
பேரிருக்குத்தகைமையினுலெனதுரையைமிகமுவரோபெருமையோரோ

(இ-ள்.) பாடலொடுகலந்திருக்கின்ற நீரைச்சகவாசயோக்கியதநால்தள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள் புஷ்பமாலையோடுசேர்ந்தநாரையும்குழியையொள்ளுவார்கள் ஆததிமாலையைச் சூடிய சடைமுடியையும்கூலகாலமிருக்குங் கண்டதையமுடைய அருணாஜலேசராதாமமிருக்கிற பெருமையினாலே என்னும்செய்யப்பட்ட புன்பாடலையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களேயன்றி மிகழார்கள்-
-எ-று.

அழகுநாக்களிந்தரச்சமரம்பழையதெனினுமதிலமுதுண்டாமோ
விழைவுதருகவைக்கரும்புபுதியதுவேயெனினுமதன்விரதம்பேரேமே
இழிவுறுபாடலுமுயாவு தங்கியசெய்யுளுமவைபோ விருககுமாகில்
பழமையெனநலந்தருமோ புதுமையென விகழ்படுமோ பயன்கொள்வாக்கே.

(இ-ள்.) அழகியசிவப்புசிறம்பொருத்தப் பழம்பழத்தனட்டிமாழ்வெருநாயையமாயிருந்தபோதிலும் 'அதில்மாதிரியமுண்டாகாது சர்வதாரும் இச்சிக்கப்பட்ட இனிதாகியகரும்பு கொஞ்சநாயையதாயிருந்தாலும் அதில்கசப்புஉண்டாகாது அப்படியேபோல் குற்றத்தோடுகூடியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததினாலே ஒருநன்மையைக் கொடுக்காதுயாதொருதோஷமுமில்லாமல் உயர்வுபொருந்தியபாடல் சிலநாள்க்குமுன் ஊண்டாயிருந்ததினாலேயே 'இதழப்பட்டாது பிரயோசனத்தைக்கொள்வோர்களுக்கு-
-எ-று. (109)

தினையாவுந்தமிழ்மடியிற் நகிமதூம்பிறந்தகல்வித் திறமையேரும்
நினையுமியற்கையறிபாமூடர்பருவநிறிவினமுன்னே நிற்கலாமோ
வினையடருங்குவளைவிழியனிச்சமலாணையதிருமேனிமாறா (திடாரே
புனைவின்மதன்மலர்க்கணையைப் பொறுப்பதல்லாமலினப்புபொறுத்தி

எட்டுங் சுவையாவன-சிக்காரம்-விரம்-பெருநகை-சருணை-ரொள்தீ
கிரம்-புஞ்சை-ஆ? புதம்-பயம்.

(இ-ள்.) திணையனவுகூடச் செந்தமிழ்த்தரிததும் இன்றி அதிகம
தூம்பிறந்தகல்விவல்லவாகரும இலக்கணாசமே அறியாத மூடாகள
துமிருந்த அறிவையுடைய கல்விப்பிரசங்கத்தின்முன்னிற்கார்கள் கொ
லுந்தொழிலடைகின்ற நீலேற்பவம்போன்ற கண்களையும் அணிச்ச
ப்பூவெத்த உடம்பினையுமுடைய பெண்கள் கருப்புவிஸ்வைத்தரிக்கின்
றமன்மத்தனவே விடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப் பொறுப்பாகளைய
ல்லாமல்கொடிதாடியுத்தத்திவ்விடுகிற அம்பைப்பொறுக்கார்களது
போல்-எ-று (106)

(தூல்வாஸாறு.)

கருத்துருகவிறைவனந்திக்கருள்புரிய நந்தியுமார்க்கண்டற்கோத, விரு
த்திமறைவியாசமுணிக்கவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியாசன் சொல்லப்
பொருத்தமன விருடியருக்கருட்டுதன் மொழிந்துசிவ புராணங்கோடி,
புருத்திராசங்கிதையுரைத்தவருணகிரிவளத்தினையா னுரைக்கலுற்றேன

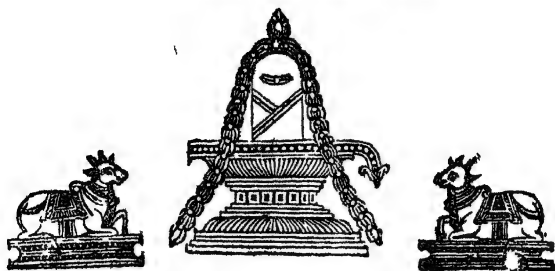
(இ-ள்) மனதுருகப்பாமசிவன்-நந்திகேசாருக்கு அருள்புரியந்
திகேசாரும் மார்க்கண்டேயருக்கருள்செய்ய மராககண்டேயாவேதங்க
ளையொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருள்செய்ய வியாசர் - சூதமுனிவருக்
குச்சொல்ல சூதா ஒருவழிப்பட்டமனதையுடைய சவுண்கா திரிஷி, ரு
க்கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியாகும்-அவைகளில் முக்கியமாகிய
ஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதையிற் சொல்லிய அருணாசலஸ்தலமகி
மைபைச்சொல்லத்தொடங்கினேன்-எ-று. (107)

அருணைநகர்வளமையுமாலயனகந்தைவிடவழல் வெற்பானவாறும்
பொருவில்மகமழித்ததுவும் அரனுமையை மணந்துந்கண்புதைத்தவா
றும், வருமகிடற்றொலைத்ததுவுமிறைவியிடங்கலந்ததுவும்வயிரப்பூண
னிருவினையயகற்றியதுவடலைதென்கலைவிதியாலிசைக்கலுற்றேன.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலமகிமையும் பிரமாவிஷ்ணுவினுடையக
ர்வமடங்க-அக்கினிமலையானதும், ஒப்பில்லாததக்கனுடையயாகத்தை
அப்த்தப்போட்டதும், பாமசிவன்-தார்வதியைக் கவிபாணஞ்செய்த
தும், அப்பார்வதி-சுவாமியினுடையகண்ணை முடியுதும், மகிடாரு
ணை-உமாதேவிகொன்றதும்; அப்பார்வதி-வாமபாகத்திற் சோந்ததும்,
வச்சிராங்கதபாண்டிடனுடைய பாவத்தைநீக்கினதுமாகிய சரித்திரங்
களைச் சொல்லுகின்ற கிந்தத்தை தமிழ் மொழியினுலே சொல்லத்
தொடங்கினேன்-எ-று. (108)

பாயிர - முற்றிற்று

ஆக-திருவிருத்தம்-26.

சிவமயம்.

மு த ல ா வ து

திரு ந க ர ச் ச ரு க் க ம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

துங்கமழுவழைபிரம்பு சுரிகையகலாதகையான் றுகிர்க்குன் றுடே,
திங்களுமிழிலவனைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான் செறிழ
ககண்ணான், பொங்குதிருவரையகலாப் புவித்தோலுன் புயநாலான்பு
ரிமுந்தாலான், கனகைமதிதவழ்சடையான் றிருவனை செலுத்தவெ
ள்ளிக்கயிலகாப்பான்.

(இ-ள்) உயர்வாகியமழுவும் மாணும்பிரம்பும் உடைவாளும் நீங்
காதகையையுடையவர்-பவளமலையில் சந்திரன் பொழிகின் றநிலவுபோ
லத்தேகத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர்- சடை முடியையுடைய
வாருகையமுன் றுகண்டையுடையவர், விளங்குகின் றதிருப்பில் என்
றும்நீங்காதபுவித்தோலையுடையவர், நான்குபுசங்கையுமுடையவா மு
ன் றுபுரியாகிய பூணூலையுடையவர், கங்கையும் சந்திரனும் தலமுநி
ன்றசடையையுடைய பாமசிவனது கட்டளையைச்செலுத்திக்கொண்
டுகைலாசுகிரியைக்காக்கிறவர்-ஈ.று. (க)

கொய்வனசமலர்நிறத்தான்மைவளருந்திருமிடற்றான் குலவேன்னே
ற்றான், சைவமெனும்பயிர்தழைக்கக் கருணைமழைபொழிமேகத் தன்
னையொப்பா, நைவரையுமகத்தடக்குஞ் சிலாதாரிக்குப்புறத்துலவுமா
விபோல்வான், நெய்வமெல்லாந்தொழச்சிவந்த மலர்ப்பதத்தான்
யெனாதிருமத்தான்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்டதாமரைமலரையொத்த நிறத்தையும் விஷம்பொருத்திய கண்டகையும்கல்லவெண்மையாகிய ரிஷபவாகனதையுமுண்டய பரமசிவனுக்கு சம்பந்தமாகிய சைவசமையமென்னுமபயிரானது தழைப்பக்களுக்கையாகிய மழையைப்பொழிவின்ற மேகம்போன்றவர் பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் அகத்திலநின்றும் புறத்தில்தீமையாகிப்பொருள்களிற போகவொட்டாமல் அடக்கிய சிலாதாரிஷிக்குப் புறத்திற்சஞ்சரிகளின்ற உயிர்போன்றவர் விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்க்கெல்லாம்வணங்க அதனாற்சிவப்பேறிய தாமரைப்பூவொத்தபாதங்களைபுகையவர் இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையநந்திகேசரரென்கிற அழகியநாமத்தைப்பெற்றவர்-எ-று. (உ)

சசனணிகதமித்யுந் திருவுருவுந்திருவுருவி விசைந்தநீறும்
கேசவெனவிளங்குமொரு கயிலாயச்சிலம்புளதச் சிலம்பின்மீதே
வாசவனேமுதவிமையோர்நெருங்குக்கலான்மகுடமொடு மகுடந்தாக்கி
யோசையுடன் கனகமணிப்பொடியுதிர்ந்து கனகமலைக்குவமையாகும்

(இ-ள்.) பரமசிவன் தரிக்கின்ற கண்கையுஞ்சந்திரனும் மேற்சொன்னசுவாமியின்று வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்தில் அணித்ததிருநீறுமாகிய இக்கண்களையுடைய காந்திபோலப்பிரகாசிக்ருகைகலாசமென்று ஒருதிருமலையுண்டு அந்த திருமலையேல் வணங்குகின்றதற்காகத் தேவேகநீரன்முதலாகிய தேவர்கள் நெருங்குகிறபடியினாலே கிரீடதோடுகிரீடம் இடிபட்டுச் சப்தகதுடனே சொன்னப்பொடிகளும் அதன்பொடியுளும் உதிர்ந்துமகமேரு கிரிக்குச் சமானமாகக்குவியும்-எ-று. (ங)

இத்திரிலக்கிலையா விசைத்தகடந்தெரியாமலெழுதிச்சேர்த்து
மந்திரமாமெனவயிரத் தூணிறுத்திமாணிக்க மதகைட்டடிச்
செந்துகிரார்போதிகையு மாசதநானுத்திரமுஞ் செறித்தமீதே
சந்திரகாந்தத்தகடு பரப்பியமண்டபமுளதச் சயிலமீதே.

(இ-ள்.) இத்திரிலக்கிலையினாலெழுதென்றொன்றுசேர்த்துசந்து தெரியாமல் இத்திரமெழுதிச்சுவாவைத்து மந்திரிகிரிபோல் வயிரத்தூண்களைரிறுத்தி மாணிக்கத்தினுற்செய்தகொடுக்கைசோதனாச சிவப்பாகிய பவளத்தினாலேபோதிகையும் மாகத்தினால் உத்திரமுஞ்சேர்த்து அதன்மேல்சந்திரகாந்தத் தகடுமேய்ந்த மண்டபம் ஒன்றுண்டி னுந்தமலையின்மேல்-எ-று. (சு)

குமருக்குத்தானமணி யிழைத்தவரியாசனத்தி விருந்துநீலப்
புதுவணியா வீழைத்ததொரு பாதபிடிக்கையின்மலர்ப் பதாபையுன்றி
திருவுபெருங்கயிலையினிதிருத் தமுயலகன் பூதுகில்லலததாளுன்றி
குமரையைமுனிவாருக் குறைக்குமிமையென விரந்தா னந்தவேலே.

(இ-ள்.) அத்தமண்டபத்தில்இரண்டொருமும் முத்துசளிழைத்த சிம்மாதனத்திலிருந்துபெரியநீலரத்தினத்தினாலே இழைக்கப்பட்டிருக்கிறபாதக்குமட்டின்மேலேமலர்போன்றபாதங்களை வைத்துக்கொடுக்க

ண்டுநீங்கேஸ்வரர் சிவகணங்குளாலே மருவடிப்பட்ட பெருமைபுகிய
கைலாயகிரியில் எழுந்தருளியிருந்து முயலகன்மேல வலப்பாதத்தை
வைத்து அரிதாகியவேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத் திருவாய் லந்தரு
ளிய பரமசிவம்போல் இந்நீதார் அந்தவேளையில்-எ-று. (இ)

குற்சனாரோமசன்குமுதன் குமுதாக்கன்சகடாயன்கும்பசாதின்
வற்சவைசம்பாயநாக ண்சிமுனிபுலிக்காண் வாமதேவன்
நற்சனகன்சனக்குமான் வாதாராயணன்மதங்க னடனத்தானை
யர்ச்சனைசெய்யனந்தமுனி முதலனந்தமுனிவார்தபமருகிற்குமு

(இ-ள்.) குற்சாரோமர் குமுதர் குமுதாட்சர் சகடாயர் அசத்திய
ர் வற்சாவைசம்பாயனார் கண்சிவியாக்கிரபாதர் வாமதேவர்சனகர்சன
றகுமார் வியாசர்மதங்கர்சுவாமியினது நடனம்பொருதியதிருவடிந
ளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய அனந்த முனிவர்கள்
தமுமுடையபக்கத்திமருமு-எ-று. (ஈ)

மன்னியமார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்துபணிந்துயிர்கண் மழை
மிண்டோல, வீநிலத்திற்பிறப்பதுவு மிறப்பதுவிருவினையு மெமகரு
ததோன்றச, சொன்னவொருதனிமுதலேமுததிபெறும் பரிசெமசகு
கசொல்வ. பென்ற, னன்னவுரைசெவிப்புகலு நந்தியருள்காந்துமுனி
கருளவதானான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றவயதின்னையுடைய மார்க்கண்டேய முனியான
வர்க்கிராத்திலெழுந்திருந்து நந்திகேசுரரை வந்தாளுஞ்செய்து சுவாமி
மேகத்தில்தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியுமின்னல்போல உயிர்களை
வைத்து இவ்வுலகத்தில்பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் இவைகளுக்குக்கா
ணமாகிய நல்வினையினையினையாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளக்கும்
படியாக அருளிச்செய்துபற்றகடவுளோரங்கள்மோட்சத்தையடை
கிறதற்குத் தக்கவழியைக் கிருந செயயவேண்டு மென்றுகேட்க அந்
தவார்த்தையைக்கேட்டவுடனே மிகுந்தகிருபையுண்டானவர்க்கு நந்தி
கேசுரர் மார்க்கண்டேயருக் கருளிச்செய்யத்தொடங்கினான்-எ-று. (உ)

கம்பநதிசுமபநதி காவிரிகோதாவேரி கண்ணவேணி
கம்பநதிவேகவதி வேதவதிசாயுநதி பரமாங்கங்கை
செம்புநதிபொன்முகிநல்லமுனைநதி நருமறைமேற் செப்புஞ்சேனை
யம்புவியின்பிசுவனவங்காடினந்தம் வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்.) கம்பநதி கும்பநதி காவேரி-கோதாவிரிநருஷ்ணை
ணி-பம்பநதி-வேகவதி-வேதவதிசாயுநதி-எல்லாநதிகளுக்கு மேலை
கியகங்காநதி-தாமிராரணி பொன்முகி - யுநாநதி - நந்திநதி-மேலை
மையாகச்சொல்லப்பட்ட கோணத்தியென்று அழகுபொருந்திய பூவு
லகத்தில் அனேகநதிகளுண்டு அவைகளையாபிடைத்தில் வருகின்ற செ
ய்வாருகையைய பாவததைநீக்குந் அதுவல்லாமல்-எ-று.

காசியெனுமொருதலமிக் கயிலையெனுஞ்சிறப்புளது கண்ணித்தம்
விசுதிரைக்கொழுந்தோட்டிப்பாகதிக்கு வேரோட்டிமவியதுமுழுகின்
முகிணுடலதிலிந்தான் மாமேனும்விலக்கேனுமனிதரோனு
யிசுனருளுபதேசஞ் செவிப்புகலா விறைவெனவிறுக்கலாமே.

(இ-ள்.) காசியென்கிற ஒருகிவ்யத்தலமானது இத்தக் கைலாசத்
தைப்பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியிலவருகின்ற கங்காப்பிரவா
கமானது ஏறிகின்ற அலைகளைக்கொழுந்தாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்
தில் விரும்பிமுழுவினல் அவர்களுக்கருமோட்சத்துக்குவழிகாட்டிம் க
ளங்கம்பொருந்தியதேசம் அவ்வூரில்விட்டால் மாமாவது மிருகமாவது
மனிதராவது பாமசிவனதுதாரகப் பிரம்மோபதேசம் செவியிற்சோத
லாலே சிவசாரூப்பியத்தை யடைந்திருக்கலாம்-எ-று. (சு)

போகியொருபுற்றிடங்கொண் டிருப்பதுகண்டிதலல்லாற்புனி
தர்போற்றும், யோகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருத்தலங்கண்டதுண்
டோ வுரைப்பக்கேளு நாசுமிசைநடித்தவருக்குயிவேண்டித் திருதவ
ஞ்செய் களினக்கோயில், சேருமனத்தவரான மறுவாரூர் தனையெரித்
த திருவாறுபோ.

(இ-ள்.) சர்ப்பமானதுபுற்றை யிடமாகக் கொண்டிருந்ததைப்பா
ர்ந்ததேயல்லாமல் ஞானிகள்போற்றுகின்ற யோகியானவர் புற்றினிட
த்திலே யிருந்ததலதைப்பாற்றத்ததுண்டோ அதுயாதெனரிசொல்ல
க்கேளுங்கள காளிங்கனென்னும்பாம்பினமேலேறி நடனஞ்செய்த வி
ஷ்ணுவாக்குடையிர்பிச்சைவேண்டி லட்சுமியானவள்பூசைசெய்துக்கொ
ண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகிவஞ்சும்பொருந்திய மனதை
யுடைய திரிபுராதிகளையெரித்தசிவன்வாசஞ்செய்கின்ற ஊராகிய திரு
வாரூர் என்னுந் திவ்வியத்தலத்தான்-எ-று. (ஐ)

தக்கவிராட்புருடண்மனத்தலமெனுமோர் தலமுளதத் தலத்தின் மீதே
முக்கணைநாடிப்பாவர்மூர்த்தியிலாயிரத்திலொரு மூர்த்திதானே
யிக்கயிலையிடத்துறைவதன்னிலத்தின் பெருமைகம்மாவிசைக்கலாமே
வக்கனகசபைகண்டா ரரியயன்காணாதமுத்தியடைருவாரே.]

(இ-ள்.) பெருமைபொருந்திய விராட்புருடனுடையஇருதயத்தல
மாகிய சிதம்பரமென்று ஓர்தலமுண்டு அதிலுள்ளதாகிய கனகசபை
யில் மூன்றுகண்களையுடையபாமசிவன் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்
பவர் அவருடையமூர்த்திகாத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான் இக்கைலா
ர்புத்தத்திநுக்குமென்றால் அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை நம்மாற்
சொல்லக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட அழகுபொருந்தியகனகசபையை
க்கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும் பிரமாவினாலுமகாணப்படாத மோ
ட்சத்தையடைவார்கள்-எ-று. (மக))

தாங்காழிவன்சிலினை வழிபடுந்தொல்வனாய்தததலத்தையுடையாரி
க்கி, லோககாவடிவதிலேயுயிரிழங்காலுடையியாதொளிகெட்டது-வி
ங்குதுநெகிழாது பிறவுயிரால்வருந்தது வெடித்திடாது-திங்குனமண்
ங்கிருமி பிறவாதுகிடக்கும் வஸ்ச்செனிமேலாக,

(இ-ள்) சக்காத்தைக்கையில்தரிகுகின்ற விஷ்ணுவரன்வர் பரமசி
வனைப்பூசைபண்ணிய விர்ததாசலமென்று ஒருவதலமுண்டித்த
தலத்தையுடையாரிக்குமிடத்தில் அதுபிரண்டசொருபமா யிருக்கும் அ
ந்தஸ்தலத்தில் உயிரிழங்காலுடையியாது நிறக்கூற்றுவதில்தம
ட்டாதுகட்டுவதுவாது மற்றபபட்சிமிருகக்களால்பின்னமாகதுவெடி
ப்படாது அகிலதர்க்கந்தமும்புறவும்உண்டாகாமல்வலதுவாது மேல
க்கிடக்கும்-எ-று. (102)

பொய்கிடமுக்கினைவென்மவம்மையிடமகலாதபுனிதமுந்தி, செ
ம்மையிடமென்றிருந்த கருமகிடமுகமாகச்செறிசேதார - மிம்மையிட
மறுமையிடமென்றில்லாத சிறுமையிடமெல்லாதீர்க்கும், மும்மையிட
டம்பெறமுலகுக்கெளிதுகத் தனியிருந்தமுத்திபோலும்

(இ-ள்) மெய்மையாகியஎருமை முகத்தினையுடையகிடாருனை
ஜயித்தபார்வதிவரமபாகத்தில் நீங்குதபரிசுததாசிய பரமசிவனுரை
செம்மையாகியபிடம இதுதானென்று எழுந்தருளியிருக்கிற கறுப்பா
கிய எருமைபின்புழைக்கப்போல் விளங்கிப்பிறுக்கேதாரமென்னும
தலமானது இத்தெஜனமத்திலிருக்கிறதகமும் மறுமையில்தகிறத
க்கமும்ருனமில்லாததினாலே உண்டாகிறதகமும்மைய எல்லாததய
ரதவத்யுமதிராக்கிறதற்குமுன் தலகத்தாருக்கும்எளிதாகிய தனியேயிரு
ந்த முத்திஸ்தானம்போலிருக்கின்றது-எ-று. (103)

இருப்பனத்தன்பருப்பதத்திற் பிரமாரம்பிகையுடனென்றான்
மேபேதம்-விருப்பனத்தன் பணிந்திமையோருலகுமுதலனைத்தலரும்
விதித்தான்மற்றைத்-திருப்பதிக்கேயிருப்பவனுந் தேவர்களுஞ்சாரா
மாய்ச்செனித்தல்வூரி-விருப்பதற்குமுயல்வொன்றோ நெத்தலமுமத்தல
த்துக்கினைப்பதமோ.

(இ-ள்) மல்லிகார்ச்சுனமென்கிற பச்சுத்தில் பிரமாரம்பிகையுட
னெபரமசிவனுரை எழுந்தருளியிருக்கிறோன்று அன்னவாகனத்
தையுடையபிரமாவானவாவதுபதிபோய்இரண்டுகேனையும் வணங்கி
அவருடையஅருள்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாலோகத்தையும்
மடைத்தார்மற்றைத்திருப்பதியிலிருக்கின்ற வெங்கடாசலத்தையும் தே
வர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்தாமாகவும் அசாமாகவும் பிறந்திருப்பதற்கு
த்தவஞ்செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்டஸ்தலங்களும் அந்தகே
த்திரத்துக்குச் சமானமாகுமோ-எ-று. (104)

விருப்படியார்சொரிந்தவறுகலரு, னேவிழியிடத்தவேடர்காலித்
செருப்படியமுந்திரான் காளத்திகைமெனஞ்செய்வழி - பருப்பதி

மாஜிபுர விளக்குத் தண்ணீருக்கெழிக்கருமவர்ப் பதுமையோடு - அருப்ப
டிபுத்தூழ் வயிர்ப்பன வடமலைமேலிருந்துகொண்டு வணங்கமாட்டோ.

(இ-ள்.) திருக்காளத்தியென்னும் தெய்வீகம் பொருந்திய எந்தலத் திவ்யகவச்சவயிசாமணராகிய சிவகோசரியார்பதந்தியோடு மிகுதியாக அர்ச்சனைசெய்த அறுகுபுஷ்பங்கள் இவை யுடனே கண்ணெப்பிடுங்கியபதித்த கண்ணப்பட்டகையிள்ளுதற்குச் சேருபவையும் விரூபமாக ஏறமுடிகொண்டவிக் கொள்ளுமாயிப்புகின்றதாம் என்குளிராசனியோகியதேசைசொரங்கியவறதாரணமலரிவீருக்கின்மலட்சுமியோடுவாழையுறந்துள்ள லைவையனந்தமார்பிணையுடைய விஷ்ணுவரணவாவேகடமன்னுந் திருப்பதியில லிவமுடொண்குதிரிசனஞ்செய்து கணங்கும்பொருட்டு அரட்சுக்காலத்திலுமலையியுமவிளங்குகிறார்—எ-று. (யரு)

தேக்குநாஸிருதினையும்புகழ்ந்ததொண்ணடைநாடு. இரோமர்செயவ
நாட்டி-னோக்கினான்னையகமறு. சமாருதலமுண்டதனையையன. றுயாக
கேளும-வந்தகுநாயகிகண்ணவன் பண்டத்தழனிதழைக்கவறம வளரிதந்த
நகரனவ-காகுநாடகியுடனே. கமடகிவகருறையங்கசசிலமுநர்.

[illegible]

பழுதறவேயெழுதடனுமெழுதினியுமெழுதலுமப்படைத்தவேதக்
கிழவனறியாருமையொருபாலுந்நிதபதினின்தக்ககெரு
பழுதறவேயெழுதடனுமெழுதினியுமெழுதலுமப்படைத்தவேதக்
கிழவனறியாருமையொருபாலுந்நிதபதினின்தக்ககெரு

[illegible]

உதவியளித்துக்கொடுப்பதன் அறிந்ததாவது அபிஷேக முதல் பண்ட செய்திதற்குள் உதவியளிப்பதைய திருமுடி உதவது ஒரு குருகேளுடையபிள்ளையின்கைக்குளட்டாண்டியிலே அந்தப்பிள்ளை உதவது திருக்கோலத்தையுடையதென்று செய்திப்பெற்றது விசனப்படி திருக்கோலத்தையுடையதென்று செய்திப்பெற்றது விசனப்படி திருக்கோலத்தையுடையதென்று செய்திப்பெற்றது விசனப்படி

மெய்யாதபுனல்பெருகுங் காவேரிநீர்க்கணையிற் பீராயு
மையாருபிடைமருதுநீருக்குடந்தைவளநகரூர்நனைக்காவு
மையாறுமீடற்றநீர்சிரமலையு மாணிக்கமலையுந்தோன்று
மெய்யாகவவற்றினதுபெருமை எல்லாம்பிரித்தனைக்குமவேதத் தன்னே.

(இ-ள்) பொய்க்காமல்பெருகிவருகின்ற காவேரிநீருக்கணையிலு
ம்சேகாழி திருவையாறுதிருவிடைமருதூராவளம் பொருத்தியுமடிகோ
ணம் கருவானைக்காவிஷாம்பொருச்சிய கண்டதனையவை யாமாறுநு பு
தேகா எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுரமுடாததலைகிரி இளைமுதல
கிளைகலகனிகவிளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அத்தவியுக்கேத்தநாவகரு
பையபெருமைஎல்லாமவேதமானதுதான்மெய்யையாக விரித்ததொ
ல்லம்-எ-று.

(10)

பருவையார்பிரிக்குந்நைகைநதிக்கரையின்மதுளையறுபத்துகாலு
திருவிளையாட்டிழைவனியற்றியதலமா மதன் பெருமைசெய்யலோ
கருவிளையாட்டகற் பி பேச்சுரத்தென் கடற்கண்ணிற்காணாமக்க
செருவிளையாட்டிராவுளிராவண்ணைத்தொலைத்தபழிதீர்த்திட்டோ.

(இ-ள்) பெரிபசுந்துகள்முழங்குகின்ற காவையார்பிரிந்தநையெல்
சோமகத்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலு சூருவிளையாடல் செய்தருளிய
மதுளையென்றுநூல்கலமுண்டு அத்தலகலத்திற் பெருமை யாகவாலு
ந்நெல்லப்பாடாது நெருகுமுதலோக்கணையில ஐவனதுக்கததைப்
போக்குகின்றதாழமச்சுமொன்றுநூல்கலமுண்டிருக்கத்தவிளையாட்
டாகச்செய்கின்ற மூராமாணவர்வண்ணைக்கொன்றதலைவந்ததோடு
ததைஅக்கததலத்திற் கொண்டிப்பூசித்துத்தீர்த்துக்கொண்டா-எ-று. (1)

அத்தகையாத்தலங்கடயிம்பிறக்கவுடலிறக்கவிழிர்நாயக்காணச்
சுத்தெள்ளிதனிவாடுஞ்சுடரோளிக்கு மணங்கனிப்பதுமீராட்ட
வித்தமனைகவித்துணைத்துச்சிவாலமமும்விநிபொழிலு நீவுண்டாக்க
வுத்தாமாகியபாமகியுளதென்றுணர்க்கமுனியுணப்பநாளுள்.

(இ-ள்.) அப்பாடிப்பட்டகண்ணையுடைய அலங்கரணியை யரணு
கிலும் பிறக்காலு மிலுக்காலு மபேய் கரிசிக்காலு மபரிசுத்தாக்காலு
காசாசத்தில் நிருத்தஞ்சொய்யிருந்த பிரகாசமே சொல்லாக்கி சிவனு
க்குத்திருவுள்ளமானது சனிக்குப்பாதுணையாகிய சீரினில் அநேக
கஞ்செய்தாலும் சிரவியகளைசெய்யுசெய்து சிவனவர்கட்குவித்தகாலு
ம்பிரிந்தததுஞ்சொலையினைசததாலுஉக்காமமொருத்தியபாமகியுண்டா
மென்று கருவியுண்டா அநனிச்செய்யக்கேட்டு மார்காண்டோரோ
ல்லத்தொடங்கி-எ-று.

(11)

இந்நிகராகத்தோறுத் தலத்தோறுநிப்படியேயியற்றவென்றான்
முன்னியசோமருக்குத் தித்தருக்குமுனிவருக்கு படிவுறுது
மின்னிகருஞ்சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக்கெளிதாமோமென்னு
மந்திபமாமபிமவுபாகு மாத்நினுக்குக்கிடையாதேயபலவென்றான்

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்ட தன்மை யுடைய நதிகள்தோறும் ஸ்தலங்கள் தோறுமடையத் தேவர்க்கட்டளைபிட்டவிதமாகவே தீர்த்தமாகிய வழிபாடு முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்தசிறப்புப்பொருத்திய தேவர்களாலு (சித்தர்களாலும் முனிவர்களாலும்) முடியா அபிப்படியாகமின்னவென்றோற்றோன்றி கூடினதிலழியுஞ்சிறியவாமூரையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதல்முடியுமோ அப்படி முடிந்தாலுமிருக்கங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருட்சங்களுக்கும் மகிடைக்க மாட்டாதே சுவாமியென்று சொன்னார் மாரக்கண்டிடையர்—எ-று. (உக)

ஆடுமந்தநதிகளோறுமினிதெனுமத்தலத்தோறுமனைந்தகாலம்
தேடுகின்ற பபயனுல்வஞ் சிவஞானம்வருந்தாமறசிறுதுமோதி
இரகின்மவுறுப்பிலாககு நிறிலர்க்கும்புலையருக்குரகாளவாக்குரன்
மோடுகின்மறிலங்கினுக்குமறமெவைக்குரகுமுன்றானதுபாபயன்

(இ-ள்.) மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அத்தருகின்றோறுப் இனித்கிய அந்தஸ்தலங்கள்தோறும் ஆடுகைகாலமாகஸ்நானஞ்செய்து தரிசனமுதலியவைகளைச் செய்ததினால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தைவருத்தப்படாமல்கொஞ்சகாலத்தில்தானே பிரதட்சணஞ்செய்தல்குமபிடுதல் தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகியகைகாலகண்களற்றவர்களுக்கும்விவேகருனியர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும்நரகத்திலவிழுததகுத்த பாவஞ்செய்தவர்களுக்கும் சுஞ்சரிக்கின்ற மிருகங்களுக்கும் உறமமுள்ள எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் கொடுக்கின்ற மருநஸ்தலம் அருளிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டாராமார்க்கண்டேயர்.—எ-று. (உஉ)

இப்படியோருமனைவென்மபெருந்தவனுமிருச்சவருமிடம்பியேத்திக்
கைப்பதுமமலர்க்கொடுதன்காற்பதுமத்திண்டிசலுங்கருணைபாடி ன்னை
அப்படியே முதத்திறமொருதலமுண்டுக்குதுமென் மமைததான்பி
மைப்படியுங்கண்டத்தி னருணகிரிநினைத்துபாவசத்தனானுன்

(இ-ள்.) எமனைச்செயித்தபெருமைவாகிய தவத்தினையுடையமார்க்குண்டேயரும்மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இத்தப்பிரகாரமாகச்சொல்லிதோத்திரஞ்செய்து தாமனாமலர்போன்றகைகளால் நத்திகேஸ்வரனுடைய தாமனாமலரொத்த திருவடினைதரிசித்துவந்தனஞ்செய்யுளவிஸ்அவர்கிருணையுள்ளவார்க்கீங்கள் சொன்னபடியேமோட்சம்சொடுக்கிறஸ் மம் ஒன் னுண்டுஅதைச்சொல்லுகிறோமஎன்றுகையமாததிப்பின் புவிஷந்தமகிய கண்டத்தையுடையபாமசிவம்எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென் னும்ஸ்தலத்தையுநினைத்துப்பா வசம் ஓர்நாதிவேஷா-ச

அங்கமெல்லாமயிர் பொழுப்ப நடுகெடுகியிழியிரண்டு மறிநிப்பா
ய, செங்கையிணைமலர்க்குவிட மொழிதவர்கெடும்போது தெளிவிண்
லாமற், கண்ணையணிசடையானே யருணகிரிப்பெருமானே கனற்கண்
னானே, எககையானுடையானே பெளத்துதித்து விழித்ததற்பித்தி
சைப்பதானான்.

இ-ள். தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செரியக் கம்பிதந் கொண்டு இர
ண்டுகண்களிலும்நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பம் வரமலர்போ
ன்ற இரண்டுகைகளும் ஒன்றாய்க்குவிட வார்த்தைதடுமாற அநேகந
ழிகை ஞாபகமில்லால் கண்ணைமத்தரித்திருக்கின்றசடையயுடைய
யவரே அருணகிரியில்எழுந்தருளிப்பவரே அக்கினிக்கண் உளையுடைய
வரேஎன்கின்றயார்கொண்டவரே என்று தோத்திரஞ்செய்து விழித்துக்
கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லத்தெடங்கினூந்நதிக்கேசா-எ-று உக

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சத்தியமதாமொழிவன் முத்திரகுமுறது தனக்குரிடநாமபிக்ஷ
ண், டத்தனையுரான் மொழியவேதனை வலேநதிலொரம்பவன் வேட்க
லுவேன், சத்தியுதவுங்கெளரிதேசநக ரென்றுபெயர் தென்னறனை
பென்றுபெயர்சோவைத்தசிவலோகநக பென்றுபெயர் நீசெதுர் வாயு
நகரென்றுபெயரே.

இ-ள். அப்படிஸ்தோத்திரஞ் செய்தபின்பு நக்கிகேசர் சொல்
வார்கேளும் மாக்கண்டேயரே சத்திபமாகச்சொல்லுகிறேன் மோட்
சதனைகொடுக்கிற ஸ்தலமொன்றுண்டு அதற்குரிய நாயகனே அ
நேகம்அதனை பெயரையுஞ் சொல்லுகிறதற்கு நான்எவ்வளவு கதி
யுடையவன் ஆகிலும் அவைகளில் சிலநாமமாததிரும் சொல்லுகிற
ன்சத்தி-னைக்கொடுக்கிறகௌரிநகமென்றும் தேசுகாமென்றும் அ
ழகிய அருணாசலமென்றும் சிறப்புப்பொருந்திய சிவலோக நகமெ
ன்றும் நாகரீகமிகுந்த வாயுகாமென்றும் தூல்களில்சொல்லப்பட்ட
திருநாயகனையுடையது-எ-று. ௨௫

சத்தபுரியேமுதலெடுத்தலம் யாவுமொருத்திமொரு தட்டத
னிலே, யத்தலமுமிட்டெதிர நிறுக்கவனை கட்கதிகமானதொனிகந
நகரம், முத்திரகரென்றுபெயர் ஞானநகரென்று பெயர்முத்தியதலேச்
சாமெனஞ், கத்தநகரென்றுபெயர் தென்கைளைஎன்று பெயர்சோண
கிரிஎன்று பெயரே.

இ-ள். பின்னும் நக்கிகேசர்சொல்லார் சத்தபுரிஎன்கிற அயோ
த்திமதுரை யாய புரி நகராகுசிபுரி-அவந்தி-துவாரக முதலாகிய

சீலாத்தாங்களைப் பும் ஓர்த்தடிவும் அந்த அருணாசலத்தை ஓர்த்தடிவும் வைத்தவிடங்க அந்தத்தலவ-ருக்கெல்லாம் அதிகனைதையடைவ தாகிறுத்த பிராகித்திந்த அந்தத்தலத்துக்கு முதநிககாயென்று ஓரண நகரமென்றும்- முதன்மைமாயிய தலேச்சுரமென்றும் சுதேநகர மென்றும்- தட்சணைசலாசமென்றும் சோணகிரி என்றும் பெயராம்-எ-று

வாதபிஞ்சாலவழுவாயிலை ஏழுபுயல் வாழைபுரியாதககாஞ்சேத மூகலாணபிணி தீமையிடையுறுபசி சேரவரிதானகார, மாநகாரண மாகவர்க்கள் பூகாபுரிமகாரமாதவாணபிமலாரா, பொதிவறை வேதியாதொண்ணாறு பெயரோடதுவா பூகாபுரிதேவக்கம்.

(இ-ள்). இறுதிக்காலத்திலுண்டாகிய பிரசண்டவாயினாலுண்ட ழித்தபிரகிர வடவாமுகாககினியிலும்பொங்கிவரும்சமுத்திர பிரளய ததிலுடையமுடிவில்பொழிந்துள்ள ஏழு மேகவ்ளினுலும யாதொரு வாதையும் அடையாததலம்சையித்தியம் முகலாணபிணிகள் தீமையா கிய இடையுறகன் பசியிவைகள் சேராதலம் மகத்தாகிய தலகிகள். அ கெகவிஷ்ணுக்களுடைய காபிகளாகிய தாமஸமலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்றாறு பிரபாக்கள் பூசுத்ததெய்வீகம்பொருந்தியதலம் அரு ணாசலமென்றும் வதலமாம்-எ-று. (2-௭)

ஒன்றுளதுபூமிதனி வின்றுபுதிதன்றுலகு மும்பருமுயர்ந்தவெளி பு; மென்றுளகொருளது வேதமுடிமீதனி விருப்பதலம வதினோர் குன்றுதலிலாதருவெம்புளது புண்டரிககோளையுமுருநதியே. நின்று ளதுதென்றிசையிலென்று மழியாதுகே தீருலவுவாழவுபெறவே

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட சன் ஸூமையடையஸ்தலம் ஒன்றுண்டு அ ந்தஸ்தலம் இன்றைக்கு புதிதாகக் கல்வ இந்தப்பூவுலகமும் மேலு லகமும் ஆகாயவெளியுள்ள னுறக்குடண்டாணைகளோ அகசகாளிலை தானே உண்டாயிருக்கின்றது கீன்காமல்வேதத்தின்முடிவிலுள்ளது அ ந்தஸ்தலத்தில் கெடுதலிலலாதகுந மலையுண்டு அதுதென் னுககிள் என் றும் சிலபெற்றுப்பிரமாண்டகோளவைவலுருவிநிற்கின்றது பெடிய கடல்குழந்த பூமியிலுள்ளஉர்கள் வாரும்படிக்கு-எ-று. 2-ஆ

கலிவிருத்தம்.

ஆரிடமிராக்கதம்சுரந்தேவதத்
தாருடைமாரிடைஞ் சம்புவென்றுநாம்
பேரிடுமிவிக்கமே பிறங்குமெக்கணு
மேருடைப்பருப்பத ம்விக்கமாவது.

(இ-ள்.) ஆரிஷமென்றும் ராட்ச்சமென்றும் ஆசாமென்றும்நைவதமென்றும் மாலைபைத்தரிசுகின்ற மானிடமென்றமராமகன்கள்பிறழ்விக்ககன்கள்எந்தவர்களுளிலுடிகாசிக்கும் இந்தஸ்தலத்திலேயெனையுல் மலையே.விவகமாயிருக்கிறததுரிஷிஎனாலே பூசைசெய்யப்பட்டது ஆரிஷவிவகம் ராட்ச்சர்களாலேராட்ச்சவிவகம் தேவர்களாலேநைவதவிவகம் மானிடராலே மானிடவிவகம்—எ-று. (உக)

செங்கணன்முதல்புகந் திரோதைமாமணி
மொங்கியதுவாபுரம் பொலிந்தபொன்னிறந்
தங்கியவையுந் தன்னிலேசிலை
யங்கமாமதன்பெய ரூணைபூதாம்

(இ-ள்.)முதல்புகந்கிய கிரோதாயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்கினியலைபுகவும் திரோதாயுகத்தில்மாணிக்கமையாகவும் துவாபாயுகத்தில்மீருநாபிரகாசத்தையுடைய பொன்மலையாகவும்வையுதத்தில் கல்மலையாகவும்திருவுருக்கொளஞ் சந்தமலைக்குஅருணாசலமென்னுந்திருமாம-எ-

கருவியா முகக்கடைச் சொரியுங்காரின
முருவமேழன்றியெய்வ வொன்றுகோடியாய்
பருவம்மிகுதுளி பனையிற்பெய்யினு
மருவியாபடங்குமல் வசலமீதினில்

(இ-ள்.) எல்லாச்சீவராசினும்கருவயும்படியாகந்தலத்தில்பொழிந்திரகங்கள் ஏழென்கிற எண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்றுகோடியாகி ஆயிரம்வருஷம் ஒவ்வொருதுளிபனைமாம்போஸ்பநாமுதப்பெய்தாலும்அந்தமலையின்மேல்சிறியஅருவியாய்ச்சவறிஅடக்கிப்போமல்லாமல் புறத்தில்வரமாட்டாது—எ-று. (உக)

அரியயணள்விடா தனந்தக்காலமாய்த்
திரிதலிந்தற்கிணை செப்பலாகுமே
காநகிராவதிற கணையினிருண்
விரவிதன் புரவிமே லேறிசெல்லுமே.

(இ-ள்.) விஷ்ணு-பன்றியாகியும்-பிரமா-அன்னபாகியும்- அனேககோடிகாலமாய்த் தேடி அடிமுடிவானுமல் வருதுவார்களானாலும்த அருணாசலத்துக்கு ஒன்றைச்சமமானமாகச் சொல்லக்கூடுமே அச்சவன்றி ஆகாசகெங்கையானது உம்மியுமுக்கிய மென்றுஸ்துகி சொன்னத அந்தமலையிலிருக்கின்றகணையிலே நீருண்ணச்சூரியன தேறிவட்டியருதினையானதுகள் விவிடக்கருட—எ-று. (உஉ)

வெண்மைசேர்ப்புலத னடியி ன்பேவுத
வெண்மகிழ்ந்திழை திருப்பதொக்கு

மண்ணெய்சேர்கார்த்தினை விளக்கையெற்றுநீல்
மணமகன்மருட்மானியிறனென்றுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளை சிறமா கிபமேகங்கள் அந்தமலையடிவாரத்திற்சேர்ந்
தால்பலவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாசகிரிமேல் அந்தமலையிருக்கிறது
போலாம் குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகைபரததநீல் கிராத்தகாதிபம
அந்தமலைமேல் ஏற்றினால் பூமிதேவியினுடையகிரீடத்தில்பதித்தாதநீர்
ம்போலாம்—எ-று. (௩௩)

ஆன்றுமாறிநச முகனளவிடாமுகன்
மன்றம்தோந்திமலை வடிவுகொளகையா
னன்றுமமருகனு காமமேர்துவ
மென்றுளமகிழ்ச்சதே யிமையபூதாம்.

(இ-ள்.) முற்காலத்தில் பிரமாவினாலும் விஷ்ணுவினாலும் அறிபப்
படாத பரமசிவன்கிரீடதிபொருந்திய அந்தமலையுருவங் கொண்டதின
லே இமோதபாலதராசுருனவன் துத்தனைகாலமவனாக்கும்வேறுசாதியா
யிருந்தநம்முடையருமகன்நமமுடையசாதியாய்ப்போய்விட்டான் என
துமனதுசீகதோஷிததான்—எ-று. (௩௪)

பன்னிருதிக்கரும பரிதியானது
மன்னியமதியமும் வலமதாய்வரு
மந்நிலையுனாக்கவென் னறிவுபோதுமோ
வுன்னியவாசையா லுனாக்கலுற்றனன்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுமாதமும்சந்திரகுரிபரதன் மகாமேருவைவலஞ்
செய்தல்போலப்பிரதட்சணஞ்செய்தவருவார்களென்று அந்தஅருண
சலத்தினது பெருமையைச்சொல்லாதற்கு அம்பமாகிபன்னுடையபுத்தி
போதுமோ ஆனாலுஞ்சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டபத்தி
யினால் சொல்லத்தொடங்கியது—எ-று. (௩௫)

அற்கமாமலையுள தடுத்தேழ்த்தினை
நறனனாயிரத்தவ எண்ணிவாழ்த்துவன்
தெற்கிலையுளதுபுத்தேளிராமலை
பொறகையந்தசன்றினம் புகழ்ந்துபோற்றுவான்

(இ-ள்.) அருணாசலமென்று பலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அர்க்
கையென்று ஒருமலையுண்டு அதிலுள்ளபிரகங்களை யுடையதேவேந்தி
ரன் இந்நதுவெண்ணெகவாயியை ஸதோத்திரஞ்செய்வான் அவ்வருணகிரி
யுக்கு அடுத்ததென் பரிசுததில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு அதில்சிவ
சுதனைகையுடைய மமன்புகழ்ந்துகொண்டு வணங்குவான்—எ-று. (௩௬)

ரோற்றிசைத்தண்டமாவிலங் லுண்ட திம்
சேற்றிசைவருணன் பூன்செய்க்ககூப்புவன்

திருநகராச்சரங்கம்

தோற்றிடும்கிட திசைச் சூலமால்வரை
தோற்றிபுகளகையான் பெருந்திவாழ்த்துவான்.

(தி-ள்.) இச்ச அருணாசலமென்னுந் திருமலைக்குமேல்நிரிசுத்தி-
தண்டலையென் மூருமலையுண்டு அதில் கரவாகனத்தி லேழுகிறகூ-
ணர்ஜன சிவந்தகையைக்கூப்பி அந்தமலையை வணகருவான் வடபா-
சத்தில சூலமலையென் மூ ஓதமலையுண்டு அதிசயனாலுமபொற்றம்பு-
டகுபோளுவன் இரந்தகங்கெண்டு துதெய்வான்-எ-று. (நன

மற்றுநால்வனாகளில் வாயுதிபவ
னெற்றிசேர்விழியவ னிருதிபெற்றுவான்
சுற்றுமைலதொறுந் சுருஞ்சித்தரு
முற்றசோவகக்கரு முறைத்துபொறுவார்.

(இ-ள்.)மற்றநான்குதிக்குள்ளிலுந் இருத்திற்பலைகள் நான்கிலுந்-
குத்துகொண்டவையு அக்கினிநசாணஸ்ரிசூதி யிந்தநாலகர்களும் வண-
கருவாகன அவைகளைச்சுற்றியிருக்கிற மலையளி லெல்லாம் தேவாஃஸ்ர-
சித்தநாகளும் சிறப்புபொருந்திய அஷ்டவசக்களும் இருந்துக்கொ-
டுவணகருவாகள்-எ-று. (நன

தன்னையேநிகருமத் தலத்திலேபுவி
கண்ணையாதவம்புரித் ததிகமரகவே
என்னையாளுடையவ னிடங்கலத்தைய
பிறனையும்திரலம் பேசலாகுமோ,

(இ-ள்.)கணக்குத்தானேஒப்பாகிய அந்தஸ்தலத்தில் லோகத்-
க்குத் தாய கிப்பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ்செய்து என்-
யாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற்கோந்தான் ஆனபடி
னாலேஅந்த அருணாசலத்தின்பெருமையைச்சொல்லவேண்டுமோ

தன்னிகர்மந்திரம் புவனத்தத்துவம்
வண்ணமாயவிளங்குவ வண்டைமாலய
னன்னமுமேனமு மாகிநாடினா
நின்னமுமளவிடா திடும்கூடக்கிணர்

(இ-ள்.)கணக்குத்தானேசமானமாகிய மந்திரம்புவனம் தத்-
இவைகளினுருவமாய விளங்கும் அருணாசலத்தை விஷ்ணுநிரம்ச-
வரும் பன்றியுந் அன்னமுமாகித்தேடி இத்தன்மையையுடையதெ-
ய அறிபக்கடாமையினாலேகங்களுடையசர்வத்தைக்கிணர்ச்சள்-எ-

மருவியபெரும்புகழ் வச்சிராக்கக
னருணைபைவலப்புரித் தமலனாயினான்
கருவியகலாதான்காத்திசாவிபென்
நிருவநம்புகதிவெய்தினூதில்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிடிகீர்த்திபொருந்தியவச்சொந்தபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம்வந்ததினவே தன்னுடையபலத்தை நீங்கினுன்பெருமைபொருந்திய கலாதான் காதகாலிஇந்தயிநகரம் அந்தஸ்தைவலம்வந்து மோட்சத்தையடைந்தாராகள-எ-று. (சக)

சமுசீரடியாசிரியணிருத்தம்

ஆதியாமிலர்கடொடங்கியின்றளவுக்கனேசருண்டருணையரினைந்துங்-காதலாலுரைத்துங்கேட்டுமுன்கண்டுங்காங்களவ்வலமதில்செய்தும், நீதியாயிருந்துநெறியினுடந்து கெடுக்கயம்படிந்தறம் புரிந்துந் சோதிதொடொழுது பணிவிடைசெய்துத் துளக்கில சமுத்திபெற்றிருந்தார்.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத் தொடங்கி அன்று முதலினையவரைக்கும் அனேகம்பேர் அருணாசலத்தைநினைத்தும் ஆசையொடுஸ்தோத்திரஞ்செய்தும்கேள்விப்பட்டிம் தரிசனஞ்செய்து ம்காங்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில்நீதிபொருந்தியவேதமார் க்கத்தை அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும் மசத்துவம்பொருந்திய தீர்த்தங்காலேமுழுகியும் தருங்களைச்செய்தும்சோதிசெரும்கிடயசினைத்தொழுதும திருப். ணிசெய்தும் கெடுதலில்லாதமோட்சத்தை பெற்றிருந்தார்கள்-எ-று. (சஉ)

அப்பதிதமிழ்நாட்டுமெகிடைபெண்ணையாறுசெய்யாறுபிங்கலையாறு, செப்பியகமலைநதி சுழிமுனையாஞ்செய்த தொன்றாயிரம்பலமாமமு பூபத்துமுன்றுகோடிதேவகளுமுனிவருத் தவஞ்செய்வாரதம்கோர்ஓபபுவேறில்லையிபநாட்டிடத்துமும்பாநாட்டிடத்துமென்றுரைத்தார்.

இ-ள். அந்த அருணாசலஸ்தலமானது தமிழ்நாட்டின் கண்ணிருக்கிறது அந்தப்பங்கு உலப்பக்கதிலெருகிறபெண்ணையாறுஇடைபெண்ணும்மேடிபாருப இடப்பக்கதிலெருகிறசெய்யாறு பிங்கலையென்னும்நாடியாகும் கமலையென்கிறநீதி சுழிமுனையென்னும் நாடியாகும் அந்தக்கதிகளில் ஸ்காணஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பங்குபலன்வரும்புபபத்துமுகோடி தேவர்களும்முனிவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்தவஞ்செய்வார்கள் அதற்குச்சமானம் இந்தலோகத்திலும் மேலுலகத்திலும் இல்லையென்றுசொன்னார் நந்திகோர்-எ-று. (சங)

அற்றமிலவன்சொலருணையின்சிறப்பாலகமகிழ்ந்துருகியமுனிவன் மறுளதலத்திலுதிக்கென் றுரைத்தலாய்வுமையைமனங்கொளாதுவைப்பா-
- : சிற்றறிவுடையேனாதலாலொருசொற் மெளரிந்திலேனெனச்சொன்னார்

னதற்குமேற் றுளமுணர்ந்தான் கொழியென மொழிந்தான் முனிவனு ம
வர்க்கிவைமொழிவான்.

(இ-ள்.) சிவபத்தியிற் சோர்வில்லாத நந்திகேசுரர் சொல்லப்பட்ட
அருணாசலத்தில் மகான்மியத்தினாலே இருதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தை
யடைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்றசெவ்வலங்களைப் பார்க்கிலும் அருணா
சலம் அங்கமென் றுசொன்னதைமன தில் ஒப்புக்கொள்ளாமல் சொல்வா
ர் சுவாமியேன் சிறிய அறிவையுடையவனைப் படியினாலே நீக்களித் திருவுன
ம்மற்றிய துணையுடையதோன்றவில்லையென் று சொல்ல அது கேட்டுச் சக
லத்தையும் உள்ளத்திலுணர்ந்த நந்திகேசுரர் உமக்குண்டான சந்தேகத்
தை சொல்லுமென்று கேட்குமார்க்கண்டேயர் சொல்வார்-எ-று. (சச)

தில்லையக்காணக்கூசியிலிறக்கச்சிறக்குமா றுந்தனிற் பிறக்கவெல்
லையிலெருமை யருணையை நினைக்கவெய்தலா முத்தியென்று னாததிர்.
ரொல்லையினு வதலங்களுந் தம்மிலொக்குமென்று னாத் திடா தடிகேள்
லிகுமுருணைய திகமென் று னாத் தருணை வருள் செய்வானவனும.

(இ-ள்.) சிவம்பரத்தைத் தரிசனஞ்செய்தாலும் காகியிலே தேகத்
தனவிட்டாலும்கொண்டிருவாரூரிலே பிறந்தாலும் அளவில்லாத பெ
ருமையுடைய அருணாசலத்தை நினைத்தாலும் முத்திகிடைக்காமென்று
அருளிச் செய்து இத்தல லுள்ளவர்களை யுடைய ஒன்றுக்கொன்று சமமானமெ
ன்று திருவுளமபறமும்கவாமி அல்லமலர்களை அடையதா கஞ்ஞுந்
த அருணாசலத்தை மாத்திரம் அங்கமென்று கேட்டனையிட்டதை அனுக்கி
ராகஞ்செய்யவேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அந்தநந்திகேசு
ரும அருளிச்செய்கிறார்-எ-று. (சச)

இறந்திடுத்தொழிலும் பிறந்திடுத்தொழிலு மெண்ணி படியவைமு
டியிற் பறத்திடுமவைக்குஞ் சிலவிலவகினு கரும்பாதவமுதவோருயிர்க்கு
நிறைந்தபுன் னீசரந் தோதமக்கு நிருதகமணடபத்தொழிநோரதற்தி
கமுயனு சிலாசிலாக் கெளிநாமல்லவர்க்கியதாமதுவே.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் இறக்குத்தொழிலும்
பிறக்குத்தொழிலும் நினைத்தபடியடியிற் அது இருக்கட்டும் பட்சிசா
திகளுக்கும், யிருக்கக் குக்கும் விநாட்சமுதவாகியொழிவு யிருக்கும் புன்
மைநிறைந்த நீசருக்கு நிருதருக்கும் சபாபதியினது நிருததபையை
ததரிசனமெண்ணக்கூடாது பூர்வசனை புண்ணியத்தினாலே அந்தச் ச
பைக்குப் போய்க்காணக்கருதவர்களாகி பரிசுர்க்குமாதிரித் திடைக்
கும் மறவர்களுக்கு அரிபதாரும் அந்தஸ்தலம்-எ-று. (சச)

குண்டகர்பிதருக்கோளகர்புலையகொலைபிண நறுப்பினிற் குறைத்
தோர், கண்டகர் என மித்தூர்த்தினிலிருப்போர்களுகை சோருணை-பூர்

நத எண்டகவொருகா னீனேத்திடமுத்தி யிவாஸால்லிலங்கு புன்மாத்
கண்-முண்டகமுதலாயினவுமுன்காணமுனேத்திடமுத்தியேபெறுமால்

(இ-ள்.) ஸ்திரீயாவள் தன்கணவனுக்கன்றிவேறொருவனுக்குப்
பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும், பாவிகளுக்கும் விதவை பெறப்பட்
டகோளகருக்கும்-நீசருக்கும்-கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும் அவையவங்
ருறைந்தவர்களுக்கும்-தீமைசெய்கின்றவர்களுக்கும் - பெருந்தூரத்திலி
ருப்போர்களுக்கும்-கிருபைபொருத்திய அருணாசலஸ்தலத்தை நன்றாக
ஒருதாமரினேக்க முத்தியுண்டாகும் இவர்களல்லாமல்மிருகங்கள்- பட்
சிகள்-மரங்கள்-தாமரைமாதலாகிய கொடியுண்டிகளும் அந்தவூரில் மு
னேத்தால்முத்தியையடையும்-எ-று. (சுஎ)

சிலையிளமியிலங்கமதுசிலலோகந்தேவர்பாதவங்கன்பாதவங்க
ளையுலாமபுனல்கள்சடை யுலாங்கங்கயறுத்து முனைமாருண்ண முதா
முலவியேவருதல்புனிலலம்வருதலுனாத்தகோல்சருகியாமுறங்கல
மலைவருசமாதியாகுமத்தலத்தமாணுமோமற்றொருதலமே.

(இ-ள்.) அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளெல்லாம் விலங்கங்களான
படியிலுலே அதிலுலோசமாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற விரட்டச
ங்களெல்லாம் கர்ப்பகவிருட்சககளாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற அலை
பொருத்தியநீசெல்லாம் சுவாமியின் சடையிலிருக்கிறகங்கையுடைய குளம், அ
ந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிறவுணவுகளெல்லாம் சேவாமியா
சீமாரும்-அந்தஸ்தலத்தில் சஞ்சரித்தால் பூமிநிரத்தச்சுணு செய்தலா
கும்-அவ்வூரில்சொல்லும்கார்த்தைகள் வேதமாகும்- அந்தஸ்தலத்தில்
நித்தினைசெய்தால்நிஷ்டைகூடி சமாதியிருதலாம் ஆனபடியிலுலே
அதற்குமற்றொரு ஸ்தலம்சமாளமாருமோ-எ-று. (சஅ)

முத்தழல்புரிந்தோர்கண்மறைதெளிந்தோனாவகைவேள்வியுமுடி
த்தோ, ரொத்தவம்புரிந்தோ செவ்வறஞ்செய்தோ ரொண்ககை யோகிய
ரெனினு மத்தலநினையா தவர்க்கிளமுத்தியாதலா லமாலானிடத்து
ஞ்சுததமானிடாராய்ப் பிறத்தலத்தினைததுது துளக்கிளமுத்திபெற்றிரு
ப்பார்.

(இ-ள்.) காருகபத்திரம்-ஆகவன்னியும்-தட்சணாகிரம் என்கிற
முன்மகினிபைவளர்த்தவர்களுக்கும்-ருக்குயசர்-சாமம் அதாவணம் என்
னுதா ன்ருவேதங்களை யுணர்ந்தவர்களுமபிரபயாகம்தெய்வயாகமபூதயா
கம்-பிரியாகம்-மாணுடையாகம்-என்கிறஐவகை யாகம்-நீயும் நிறை
வேற்றினவர்களும் இததன்னை யாகிய தகசெய்தவர்களுடையபடிப
ட்டதருஞ்செய்தவர்களும்-இயமம்-நியமம்-ஆசனம்-பிராணாயாமம் பி
ரத்தியாகாரம்-தாக்கண-நியானமசமாதி என்னப்படுகின்ற அந்தவகை

யோகம்செய்தவர்களுமாகிய அப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அந்த அருணாசலத்தைநினைக்கவிட்டால் அவர்களுக்குமுத்தியில்லை ஆனபடியினால்தான் தேவர்களாய்ச் சொர்க்கலோகத்தி லிருந்தவர்களும் ஞானமுள்ள மானிடராகப் பூமியிற் பிறந்து அத அருணாசலத்தைத்தியானஞ்செய்துகொடுத்திலாதமுத்தியையடைந்திருப்பார்கள். (சுக்)

பொருவிலாகவர்க்கத் தமிர்தமுண்டிருப்போர் போகபூமியைத்தனிபுரப்பொருளைமாரகநிறகிருமியாயப்பிறப்பதனிகமென்றாதாங்கொள்வார், மருவுமப்பதியிற்றிப்பதுநூறு மகம்புரித்தவர்க்கலாற்கிடையா, திருவதுள்படைத்தார்க்கெளிதலான் மறந்ததே வர்கள்யாவர்க்குமரிதே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில்-நனா-நிரா-மூப்புடன் டாகாதபடி அமி தமுண்டிருப்போர்களாகியதேவர்களும் போகத்தை யனுபவித்தறகுரிய அந்தச்சொற்கமுதலானலோக்கங்களைத்தனித்தனியானாகின்ற கேலேந்திரன்முதலாகிய திககுப்பாலகர்களும் அருணாசலத்தலத்தில் நியமியப்பிறக்கிறது சொர்க்கத்தின்பத்ததை அனுபவிப்பதைப்பாக்கிலும் அதிகமென்றுபிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அந்தப்பதியில் பிறக்கிறது நூறுயாகஞ்செய்த வாசனக்கு அல்லாமற் கிடையாது சுவாமியினுடையிருபைபெற்றவர்களுக்கும் கிடைக்கும் அவர்களன்றிமறந்தேவர்கள்முதலானமகத்துவமபொருந்தியவார்க்கும் அப்படிபிறக்கிற துகிடைக்கமாட்டாது-எ-று

வெற்றிருப்பிடத்தில் செம்பில்வெண்கலத்தில் வெள்ளியில்வெள்ளியபொன்னிற், சூற்றமொன்றில்லாக்குயிறியமணிபோற்குலவியசிலனிருந்திவன், மந்தையதலககி லருளைமென்றுணக்கும் வளம்பதித்தனிலெழுந்தருள்வன், பொற்றகட்டித்து மணியெனவுணத்தான் புனிதனாகியவருணந்தி.

(இ-ள்.) சொற்பவிலைபெற்ற இரும்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளையொன்னிலும் பதக்கப்பட்ட யாதொருத்தாஷ்டில்லாத மாணிக்க ரத்தினமட்பால் மறந்தலங்களில் எங்குமரிவறந்தபாரசிவன் எழந்தருளியிருப்பார்பொன்னிறைசெய்தகட்டில் பதிக்கப்பட்ட அந்தாத்நம்போல அருணாசல மென்றுசொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய ஸ்தலதிகில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்றுபரிசுத்தமாகிய நந்திகேசர திருவுளம் பற்றின ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலத்திற்கும் இதுஅதிகைய-எ-று.

கண்ணினால் விளங்குந் திருமுகமுதந்தார் கரியகண் விளங்குமவ்வி
ரண்டிள், பண்ணினால் விளங்குமுட லெலாமவை போற் பரமனால்திள
ங்குட வ்வருணை, யண்ணமுன் விளங்குமருணை மாநகராலமலவேட ருணை
மாநகர, லெண்ணிலாபபதிச ளெவைகளும் விளங்கு மெவற்றினஞ்சி
ந்ததென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரோ கண்களிருக்கிறதனால் முகம்பி
ராசிக்கிறது முகத்தினிடத்திலிருக்கிறதனால் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக்
கொண்டிருக்கும் இதை இணைத்து உடையசேர்க்கை அழகினு லதேகமெ
ல்லாம் விளங்கும் இவை உட்பாலபாடகிவனுலே அருணாசலம் சிறப்படைந்
திருக்கும் அந்த அருணாசலத்தால் சுவ மியும் அதிசு அமிசையுடையவராய்
விளங்குகிறார் அந்தத் தலத்தின லும அசுள் எழுந்தருளிப் பிருக்கிறகவா
மிபிற லும எண்ணிக்கையிலலாத எல்லா தேகத்தோளும் சிறப்பாய் வி
ளங்கும் ஆனபடியினுலே எல்லாஸ்தலங்களிலு ம் அது சிறந்த தென்று
திருவாயுமலந்தருளி னு-எ-று. (102)

இதனால் எல்லாஸ்தலங்கள் உடலாகவும், அருணாசலஸ்தலம் மு
கமாகவும் அதிசுவாமிகண்ணா டவும் சொல்லப்பட்டது.

வீசலரிசைமெய் குளிர்ந்திடுங்கோடியின் வேரிகாசொரிந்திடினா ன
போர் பூர்ணை பருணை ககரி லெசிறிதும் புனையறநடக் குமையாசிறகாசிறிய
முதலெத்தலநெலம் பூசை கனம்பெறநடத்தகாமியே, வீசுவாழ்ந்த
தலநெலம் பூசை யிப்பற்றிலெனியற்றிடாதிருந்தென்.

(இ-ள்.) ஒருகொடியினது வேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அ
திவிருக்கிறபணம வீசுகின்றபுஷ்பங்களும் இலைகளும் குளிர்ச்சியை ய
டையும் அதுபோல் அருணாசலஸ்தலத்தில் சுவாமிக்ஞாள்வள வாகிலு
ம்பூசை குறையில்லாமல் நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய எல்லாஸ்தலங்
களிலும் மேன்மையாகப் பூசை நடத்தார்களும் அந்த திருவண்ணாமலையில்
பூசை நடவாவிட்டால் மறஸ்தலங்களில் நடத்தா லென்ன நடவரவிட்
டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை-எ-று. (103)

சிலத்தொழுகருணா சலத்தனிவிருந்து கொஞ்சினிலையமாயப் பிரிக்
தோ, தலத்தனைவிருமபி நடந்தவர்முன்செய் சுவகளு நங்களுந் சுவ
ருநா ருலத்தனினுதித்தோ ராயினும் புலைப் பருணத்தவாயினுயொகாடி
ய, ருலத்தவருயிரோடிருக்கினுமத்தகோ ருலமசொன்னவமருமீ தொ
க்கும்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலஸ்தலத்தி லிருந்து
இதைவிட உயர்ந்தஸ்தலங்கள் இருக்குமென்றுமனதில் சத்தேகங்கொ
ண்டிப்பிரிந்து ஒருகேஷத்திரத்தைநாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அந்

ற்குமுன் செய்யப்பட்டதலகளுந். அரும்களுந், பிரயோசனப்பட்டா
துகள் அவர்கள்நல்லகுணத்திற்பிறந்தவர்களானாலுந், அவர்கள்நல்ல
குணங்களையடையவர்களானாலுந் கொடிய குணத்தராவார்கள் அவர்கள்
உயிரோடி ருந்தாலும இறந்தவாகனாகார்கள் அந்த அருணாசலத்துகளு
வேறொருஸ்தலங்களைச் சபாஸமாசச்சொன்னாலும இத்தா தாஷங்களை
ல்லாம உண்டாகும-எ-று. (திசு)

என்றுதானாணைச் சிறப்பெலாழ்வாரிவாக்கேதுவோடெடுத்தினி
தியம்மிக் கன்றுமாண்புமூவுஞ் சரிகையுநதரித்த கடவுணன் கிருநாதன
னவனைச், சென்றுசென்றவகஞ்சி நெகரு நெகருநிசிச் சென்னிமேற்
செங்கைவேரேட்டி, ஒன்றுமாணநதபடெருங்கடவிடைப்புக்குணாச்சி
யாபுமூரிவனிதுவாபபான்.

(இ-ள்)இத்தபிரகாரம் அருணாசலஸ்தலத்தினதுபெருமையைஎ
துவே முருளிவர்களுக்குஇனிதான்எடுத்து அருளிச்செய்துமான்கன்று
மழு உடைவாள் இவைகளைத்தரித்த நந்திகேசராராஸ் வர்களிப்புறநிரு
தா அந்தநந்திகேசராராப்பலதரம வந்தனஞ்செய்து நெகருவிட்டுருகி
ச் சிபிசின்மேல் சிவந்தனைகளைநெடுநெடுங்கூப்பி ஒன்றுபட்டவாய் ஆ
னந்தசமுத்திரத்திலுமுருகி தன்னையறந்தவாகிப்பின்பு ஞாபகமவந்து
இதனைச்சொல்லுவார்மாக்கண்டேயர்-எ-று. (நரு)

முதலாவது.

திருநகராச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

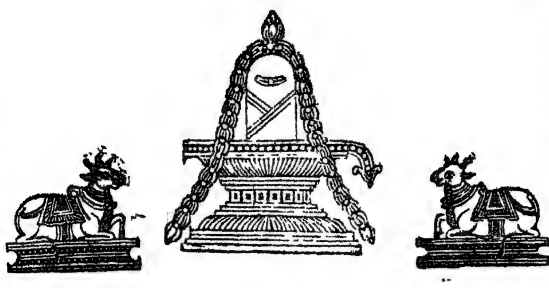
ஆக-திருவிருத்தம்-௪௯.

திருவண்ணாமலை,

193 ம்-விந் ணி திருவந்மபா மசிவததின து அடி முடிபைக்கா ணுதல்.

சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலச்சிருக்கம்.

அந்நிலை

விநிலைத்துறை.

சுந்தையேயரு ணந்தியேயடிவர்க்கெளியாய்
சுந்தையானது மகிழ்ந்தன னருணையின் சிறப்பா
ஸந்தமாநகரிடதகிலே சிவனழல்வடிவாய்
வந்தவாறுடனது மலையாகியவகையும்.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலத்தினது மகிமைகைக் கேள்வியுற்றமறி
க்கண்டேயர்சொலவாரும்முடையஆண்டவரே அடியேனுக்கு அரு
ள்செய்த நந்திகேசரகவாமியே அடியார்க்கெளியவா நீர் அருளிச்செ
ய்ததிருவண்ணாமலையென்னும் ஸ்தலத்தினது மகிமையினால்மனங்களி
ம்படைந்தேன் அப்படிப்பட்ட ஸ்தலத்தினிடத்திலே பாமசிவனுனை
வர் அக்கினிசொரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும் அதுபின்பு மலையு
ருவமானதும்-எ-று.

(ச)

அமமலைச்சுடரடி தலைதெரிவிலாதயன்மால்
விம்மலுற்றது மவர்க்கருள்செய்ததும் விளம்பரய்
கைமமலைக்கட கரியுரிபுணைந்திடுங் கைலை
செமமலைத்தொழுஞ் செல்வனையெனவவன்செப்பும்.

(இ-ள்) அந்தஅக்கினிமலையினது அடியும்முடியும்அறியக்கூடா
மல்பிரமாவும்விஷ்ணுவாவருத்தப்பட்டதும்பின்புசுவாமி அவாகுனி
க்குஅனுக்கிரகஞ்செய்ததும்திருவுளம்பற்றவேண்டும் கைபெருந்திய
மலைக்கு ஒத்ததாய் தத்ததைபுடைய யானையினதுசர்மத்தைத்தரித்தரு

ளிய கைவாசகாசகராசியபரமசிவனைவணங்கும்படியான செல்வத்தை யுடையவரே டென்று சொல்ல அந்தந்தக்கேசரர் சொல்லத்தொடங்கி னார்-எ-று. (௨)

பஞ்சபாதகமொருவனப்பதியிலேபண்ண
நெஞ்சினுண்ணைத்திடுகினு நினைத்ததேபரமாய்த
தஞ்சமாகியமுத்தியாமெனமனமசாறறு
மஞ்சொல்லதுமொழிந்தபேர்க் கென்னபேரறிதே.

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்த அருணாசலஸ்தலத்திலே பஞ்சபாதகந் தைச்செய்யவேண்டுமென்றுநினைத்தாலும் அப்படியினைத்தே மேற் பட்டபுண்ணியமாகிஅதனுல்பற்றுக்கோடாகிய முத்தியுண்டாகுமெ ன்று வேதங்கள்முறையிதும் அன்பையுண்டாக்கும் நல்லசொற்களினு லேஸ்தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு என்னடேறுகிடைக்கமாட்டாது என்றவாறு. (௩)

ஆகையாலும் கன்றியேயெமக்குமுண்டதிகளு
சோகமே கங்கள்தவிர்ப்பவனொருபஞ்சுடராய்
மாகமுடுறவளர்ந்ததுமாலயாககாகப்
போகவிவகமொன் றானதுமொருவகைபுகல்வேன்.

(இ-ள்.) ஆனபடியினாலேமார்க்கண்டேயரே இத்தமகான்மியத் தைக்கேட்கிறஉமக்கேயல்லாமல்எனக்கும் அதிகபலனுண்டாகும் து க்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவன்ஒப்பற்ற பெரிபசோ திசொருபமாய்ப் பிரமாவின்னு இவர்களுக்காக ஆகாசம்அளவிவள ர்ந்ததும் சர்வத்திரர்க்கும் போகத்தைக்கொடுக்காரின்ற லிங்கமென் னுசொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத்தெரிந்தஅளவில் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்-எ-று. (௪)

ஒடுங்குநாளினிலயனரியுருத்திரன்மகேசர்
னெடுஞ்சதாசிவன்விநதுநாதஞ்சத்திரெறியே
யடங்கிடுமபாசிவத்தினிற்பாமசிவமனைததுங்
கடந்ததத்துவ முடிவிலேநின்றதுகருதி.

(இ-ள்.) சர்வசம்மாரகாலத்தில் முறைப்படிச் சகலஉயிர்களும் பிரமாவிடத்திலுமிங்கிப் பிரமாவின்னுவிடத்திலொடுங்குவா விநது நாமகேசனிடத்தி லொடுங்குவார் மகேசன்சதாசிவனிடத்திலொ டுங்குவா சதாசிவம் வித்துவினிடத்திலொடுங்குவா விநதுநாதத்தினி டத்திலொடுங்கும் நாதம் சத்தியினிடத்திலொடுங்கும் சத்திபரமசிவத் திலொடுங்கும் அந்தபரமசிவம் திருவுருக்கொண்டு எல்லாங்கடந்த த த்துவமுடிவிலேநின்றது-எ-று. (௫)

பாசிவத்தினில்வருபாசத்திபரஞ்முடிவை
விநவிநிபர தத்துவமடைவிலேவிநிந்த

மருவுமைவரு வொடுக்கியமுறையிலேவந்தா
ரரிமகன்படைத்திவெதுகின்றனனகததில்.

(இ-ள்.) அப்படியெல்லாம் ஒடுக்கினகாலத்தில் தனியாகிவிட
பாரமசிவமஉலகம்உண்டாக்கவேணுமென்று திருவுளங்கொண்ட அன
லில் அந்தசசிவனிடத்திலேதோன்றிய பாசத்தியினிடத்தில் குழியை
யெச்சுமச்சத்திதோன்றியது அதுதில்பெருமைபொருந்திய மஹாதத்
துவகளை முறையே உண்டானதுகள் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கூரியபி
ரமாவின்னு ருத்திரன்மகேசான் சதாசிவன்முன்னே ஒடுக்கிய மு
றையே உண்டானதுகள் விஷ்ணுவினுடைய புத்திரானாகிய பிரபு வசு
னவா உலகத்தைச்சிருத்திக்கிறதற்கு மனதில்எண்ணினார்-எ-று. (1)

மரிசியங்கிரன் புலத்தியன்புலகளுன் மறையோர்
கருதுவத்திரிசனபதி யெழுவருவகினைத்தா
ருரியதக்கனும வஸபதமபெருவிரலுதித்தான்
பிருகுமார்பினு மறத்திறைமுகத்தினுமபிறந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படியிரமாவின்னதகவுடனே மரிசி-அங்கிரன்- புலன்
திரா-புலக-கிருது-அத்திரி-சனபதியென்கிறவழிவிசுறும் பிறந்தா
ரகன தக்கனவலதுகால்பெருவிரலில்பிறந்தான் பிருகுமார்பினிடத்தி
ற பிறந்தான் தருமதேவதைமுகத்திறபிறந்தது-எ-று. (௨)

உன்னுமைந்தரின் மரிசிபாற்காசிபனுதித்தான்
பன்னுதக்கனு மைம்பதுபெண்களைப்பயந்தா
ன்னனகாசிப னவர்பதின்மூவரையணைந்தான்
முன்னளாகியவகிதிபாவிமையவர்முனைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமாவினிடத்திறபிறந்த பிள்ளைகளாகிய எழுவரில் ம
ரிசிரிஷியினிடத்தில் காசி ரிஷிபிறந்தார் தக்கனென்பவன் ஐம்பது
பெண்களைப்பெற்றான் அந்தஐம்பதுபெண்களில் பதின்மூன்று பெ
ண்களைக் காசிபாவிவாசஞ்செய்தார் மூத்தவளாகிய அகிதிவயத்திலு மு
ப்பததுமுககோடி தேவர்களும்பிறந்தார்கள்-எ-று. (௩)

இருமைசேர்ந்திடு மிரணியவிரணியாக்கக்களைத்
தெரியவீன்றனள் சிறப்புறுத்தியெனுமினயான்
தருணமைந்தரி விரணியன்பிரகலாதனனோ
டருமைமைந்தர்க ளவரைப்பயந்தனனவருள்.

(இ-ள்.) அகன்பின்பு அகிதிக்கு இனையவளாகிய சிறப்புப்பெற
ருந்திய திதிபென்பவள இரணியன் இரணியாட்சசனென்கிற இரண்
டுபேரையும் பிரசித்தமாசப்பெற்றாள் இத்திருவரில் இரணியன் பிர
கலாதனைமுதல் ஐந்துபிள்ளைகளைப்பெற்றாள்-எ-று.

பிரகலாதனன் தவத்தினால் மூவரைப்பெற்ற
 ஞானமுமைந்தரில் விரோசனன் மாவலியளித்தான்
 பரவாமாவலி வாணனென் றொருவனைப்பயங்கா
 னானருச்சினைபுரித்தவ னயன்றொழிந்ருந்தான்.

(இ-ள்.) அத்தப்பிரகலாதனன் தவத்தினாலே மூன்றுபிள்ளைகளைப்பெற்றான் அத்தமூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலியென்பவனைப்பெற்றான் மாவலிவ னாகூரனைப்பெற்றான் அந்தவாணகூரன் பா மசுவனைப்பூசித்துப் பிரமாதொழு படியாக வாழ்வு பெற்றிருந்தான். னன்றவாறு. (10)

தனுவளித்தவன் சம்பரன் முதலினோர்பதன்ம
 னையதானவன் பெற்றனன் சிவகிகையணங்கு
 பணியிராகுவே முதலொருநால்வரைப்பயந்தான்
 பிளையளாகுகொரு மூன்றுபேரகாரைப்பெற்றான்.

(இ-ள்.) மலைகளினுடைய சிறகையறுக்கிறதற்குக் தேவேந்திர னுக்குத் தன்முதுகெலும்பைக்கொடுத்துத் தேகத்தைவிட்டவராகிய ததிசிரிஷியென்பவர் சம்பரன் முதலாகிய பத்து அகராகளைப்பெற்றான் அந்தப் பத்துப்பேரில் சிவகிகையென்பவன் இராகுமுதல் நாலுபிள்ளைகளைப்பெற்றான் அவளுக்கு இளையவள் மூன்றுபேர் அகாரைப்பெற்றான்-எ-று. (11)

காலகேயர்களாவரைப் பயந்தனன்காலை
 காலநீன்சிறைக் கருடனுமருணனுந்தவிர
 நாலுபாலகாரப் புதல்வரானினதையுடையத்தான்
 ஆலநேர்விழிக்கத்துரு பணியெலாமளித்தான்.

(இ-ள்.) காலையென்பவன் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும்பெற்றான் மிகவுமீண்டிருக்கிற சிறகினையுடையகருடன் அருணனோடு கூட நாலுபிள்ளைகளை வினதையென்பவன்பெற்றான் விஷததையெத்த அண்களையுடைய கத்துருவென்பவன் பாம்புகளெல்லாவற்றையும் பெற்றான்-எ-று. (12)

அரிட்டையென்பவளிடத்திலேயாம்பையேமுதலாய்த
 திரட்டிமங்கையர் பிறந்தனரிலங்கினமுனிவ
 னருட்டலத்திலெண் ணிரட்டிகத்தருவரையளித்தா
 றுருட்டுவாளன்விழிக் கபிலையாற்பதின்மர்வந்துதித்தார்.

(இ-ள்.) அரிட்டையென்பவளிடத்தில் ஆரம்பபணர்வசிமுதலா னபெண்கள் பிறந்தார்கள் இலங்கினையென்பவன் முனியினுடைய கிரு னையினுலேபதினாவகையாகிய கந்தருவர்களைப்பெற்றான் வள்ளபேரன் தகன்களையுடைய கபிலையிடத்தில்பத்துப்பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள்-எ-று.

அங்கிரச்சனபதிகள் காங்கடுவரையளித்தார்
தங்குமத்திரி கதிமதிபுலத்தியன் றனையா
பொங்கிராக்கதர் வாணர்கின்னராபுலக
னாகுமைந்தர்கிம் புருடர்பின் விலங்கையுமளித்தான்.

(இ.ள்.) அங்கிர-சனபதிஎன்கிற இருவரும் காங்கடுவரைப்பெ
ற்றார்கள அத்திரியென்பவர் சூரியசந்திரரிருவரையும்பெற்றார் புலத்தி
யா-இராட்சதர்-வாணர்கி- கின்னார்-இவர்களைப்பெற்றார் புலகரிஷியெ
ன்பவர்கிம்புருடரையும் மிருகங்களையும்பெற்றார்-எ-று. (மச)

தருணராசியவசுக்களைச் சனபதித்தான்
பிருகுலென்பவன் கவியுடன்சவுணரைப்பெற்ற
னிருவரோடுசெந் திருவையு பிருகுலெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிற் கவியுமோவெள்ளியைப்பயத்தான்.

(இ.ள்.) சனபதியென்பவர்பின்னும் தருணம்பொருந்தியஅஷ்ட
வசுக்களைப்பெற்றார் பிருகுலென்பவர் கவியென்பவனையும்சவுணரை
யும்பெற்றார் இந்த இருவரைப்பெற்றதுமல்லாமல் பின்பு லட்சுமியையு
மெற்றார் அந்தப்பருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில் கவியென்பவா க
க்கிரைப்பெற்றார்-எ-று. (மரு)

பரியதானதன் நேவியூக்கிரண்டினம்பரிதி
யுரியவா ண்பரி யாகியுதிரியததையுற
வரிசைபற்றிய மருத்துவாரிருவரும்வந்தார்
வரி * சராசரம் பிறந்தனபலபலவிதம்..ய்.

(இ.ள்.) சூரியன்தன் மனைவியைச்சேருகிறதற்கு யத்னப்பட்டு
போது அவளதற்குப்பெருந்தாமல் பெண்குதிரையாயோடினா சூரி
யன் ஆண்குதிரையாயததாத அலளதிரும்பிப்பார்த்தாள அபு
சூரிடன்தனதுபெண்சாதியி னிரண்டுமுககிலுப இந்கிரியதத தனற
வரிசையாகிய அகவினிதேவர்களிருவாபிறந்தார்கள அதன்பின்பு யாக
தசரமும் அசரமும் அனேகவிதபாயுண்டாயின-எ-று. (மரு)

கலிவிருத்தம்.

கண்மிலகெலாநது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன் மதத்திரிபுரத்தில்
தனடியெதிர்கொணடுபகை தங்கவிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயனை வைதுரைவழங்கும்.

(இ.ள்.) இப்படிச்சகலமும் உண்டாக்கிய பிரமதேவாஇந்த உல
கெல்லாமற்புடையசிருஷ்டியினால்லவோ உண்டாயினவென அ
கங்கிராகொண்டு அதனால்வைருத்தத்தில் வலுவிற்போயெதித்ததுப
கைகொள்ளுமபடி சந்தித்தபாடாரின்வண்டிகள் சூழ்ந்த அளபமாயை
யைததிரிதத லிஷ்டனுவைப்பார்த்து அவுமதித்துச சிலவாததைகள்
சொல்லத்தொடங்கினா-எ-று. (மரு)

எழுநகம்முபில மேமுபுயலோரே
முழிமுதலேமுநிரியமபகையிற்றி
வாமுமுயாய வையுமவகுக்கிடமனத்தார்
பாழிகொணமீசிமுதன் பைந்தர்கள்படைத்தே.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே பதினாலகன்களையும்சுறுத்தமேகங்
களையும்சுததசமுததிரங்கனையும், முதனமையாகிய சுததகுலபருவதங்
களையும் உண்டாகுமாபடிமனத்திலுட்படைத்து அபபொழுதும்வாழ்கி
ன்ற எல்லாவுயிரினையும் உண்டாகவயிமைபொருந்திய மீசிமுதல்
விஷ்ணைப்பெற்றேன-எ-று. (உஅ)

மைந்தரதுமைந்தர்கள் குருக்ருடன்வானோர்
சந்திதன்முதற்பெரிய தன்னவர்களோர்
கந்தருவாகிமபுருடா சித்தாசுணநாத
நித்திரா முதற்றிசைக னெட்டிணுமிருப்போர்.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே என்னுடையபிள்ளைகளுடைய பிள்
னைகள் குருவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாதேவர்களும், சந்திரா
நிபாகளும், அசுரர்களும், கந்தருவா-கிமபுருடா-சித்தர்- கணநாதா
தேவநாதிரா முதலாகிய திககுப்பாலகா எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறா
ள இவர்களுலிலோரு உன்னுலல்லவோர் உண்டானாகவென்று பி
ன்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவா-எ-று. (உஆ)

எஞ்சுரலிலாவிற்றைவ னென்னதனையென்பேர்
கஞ்சுரென்னுமைதனை மறந்திடுகர்த்தா
லஞ்சலில்படைபபொழியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுது சித்திரமுமுண்டோர்.

(இ-ள்.) குறையிலுள்ளதசகலத்துக்கும் நானேமீர்த்தனென்பதை
யும், என்னினைநான் பிரமாவென்பதையும், மறந்துவிடு நன்கையினு
லேஉலகத்தைப்படைக்காவிட்டால் அப்படிக்காப்ப நறுவாய் சுவரில
லாமலெழுதுகிறசித்திரமுமுண்டோவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்
பிரமதேவா-எ-று. (உஆ)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெனிப்படவொருத்தனையளித்திடவிதிப்பேன்
குளிர்ச்சியகடற்சிறை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடுசுத்திர னுனைச்சருவுமுன்னே.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவேசகலத்தையும் இரட்சிக்கிறோமென்கி
றமததைவிட்டுவிடுவிடாமற்போனால்உனததியோகத்தைநீக்கி ம
றொருததனையுண்டாக்கிஇரட்சிக்கும்பொழிவாகுகுடியிததுப்போடு
வேனாய்முடையபுத்திரபெளத்திரர்களாகிய தேவாசுட்டங்கள்வந்து
உன்னைக்கொல்லும்படியனைத்துக்கொள்ளுகிறதற்குமுன்னே திருப்பா
ற்கடலுக்குள்ளே ஓளித்துப்போவென்றுசொன்னபிரமதேவா-எ-று.

வித்தகருரிப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பததுருவெடுதனை பகுத்தறிவிலாயோ
வத்தனையுடற்களு மமைத்தபடியாலென்
கைததலமுமிப்படி சுறுத்தாடிபாராய்,

(இ-ள்.) ஞானசொருபியாகிய பிரிகுரிஷி யானவரிட்ட சாபத்தினு
லேபததுதாமசுமியிலேபிறந்தாய்நீ அதைப்பகுத்தறிய வில்லையோ அ
ப்படிப்பிறந்தபோதெல்லாம் அவ்வளவு பெரியஉனது உடல்களையெல்
லாம்படைத்துப்படைத்து என்னைகள்காய்ப்பேறினப்படியுததுப்போ
வினபாரென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்—எ-று; உஉ

உத்திமலரோனென விசுழ்ச்சியுரையாதே
முந்தவொருதூணிடை முளைத்தனையுனக்கு
தூதையெனவோவலது தாயதெனவோசொல்
செந்தழல்பிரந்துகளை தீயப்பதறியாயோ

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே நம்முடையாபிக்கமலத்திலே தானே
வந்தனென்றுநிந்தனைசொல்லாதே முன்னாலே நீஒருதூணினிடத்தி
லேபிறந்தாயே அந்தத்தானே உனக்குதகப்பனென்றுசொல்லட்டுமா
அல்லதுதாயென்றுசொல்லட்டுமா அந்தத்தான் உனக்குதந்தையா
ல்லனக்குநீதூதையாவாய் செந்நிறம் பொருந்திய நெருப்புமுகிலினி
டத்திலேபிறந்து முக்கிலைத்தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை யறிய
யோ அப்படியென்னிடத்திலே நான்பிறந்தாலும்உன்னையழித்துப்பா
டுகிறேனென்றார்பிரமாதேவர்—எ-று; உஉ

வேதனிவைசொற்றன கொடும்படைவெதுப்பிச்
காதிடை துளைத்தனல்பு கட்டினகடுப்பக்
கோதமோடெழுந்தபுகை கொண்டநகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவையுரைப்பான்

(இ-ள்.) பிரமாவிறப்படி சொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்கு இர
ண்டுமுகிலுமேவையுத்தைப் பழகக்காய்ச்சித துளைக்கவிட்டுஉள்
ளேசெவ்வதிற்பெருப்புப்போலதகிக்கமிருந்த கோபங்கொண்டபுகை
யெழும்புர்படியாகக்கைத்து இவனுக்குஇந்த அகங்காரவந்தது எந்த
வித்ததினாலேயென்று ஆலோசித்துச்சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னாவி
ஷ்ணு—எ-று; உஉ

வந்தவழிதன்னையு நினைத்திலைமனத்தென்
னுத்தியுனதன்னை யென உன்னுதலையிலல்ய
தந்தைசிறுமைநீர்பிழை தன்னையுணராரென்
றிர்தவுரைசொல்லினை யிழைந்ததுபோதேனே

(இ-ள்.) வாராய்பிரமாவே நீவந்தவழியையும் நினைத்தாயிலைமன்
னுடையநாபியைத்தாயென்று ஆலோசிக்கவும் இவ்வைதகதைகள் உரு
க்கிறவாகனபிள்ளைகள்செய்தபிழையெழுகுற்றமாகநினையார்க்கொன்று
நெதவார்த்தைசொல்லினையோ இனிமேல இப்படிபொறுக்கமாட்டே
இனன்றுபின் னுஞ்சொல்லுவாய்.

கன்றுமதுவுங்கயிட வப்பகடுதானு
மென்றையாகவு மிகழ்த்தையிாகுடித்தேன்
மன்றிவாருதிமைசெயின்மைந்தனெனவுண்டே
வன்றியுடனோயையுமதத்தெறிகிலாரோ

(இ-ள்.) கோபத்தையுடையமதுவும் யானைபோன்றகைடவனுள்ள
ணக்குப்பிள்ளைகளல்லவாஎன்னையிகழ்ந்துஎதிர்த்ததாயினாலேகொன்
றுவிட்டேன்நிலைபெற்றஒரு திங்குசெய்தால் மகனென்று பார்க்கக்கூ
மோஅதுவல்லாமல்தேகத்திலே ஒருகட்டிகண்டால் அதைஅறுத்தெ
றிந்துசொல்தபடுத்திக்கொள்ளாமலிருக்கிறார்களோமனுஷர்கள். (சு)

பித்தனுனதோர்தலைபிடுங்கியெறிபோதி
லத்தலைமககென வமைக்கவிதியில்லா
எத்தலைவனென்பதுனை பித்தகைமைகொண்டே
பைத்தலைவராமுடிகொள் பாரிடம்விதிததாய்,

(இ-ள்.) வாராய் பிரமாவே பரித்தியக்காரானுதிய சிவன்உன்னு
டையதலைகளிலொன்றைப்பிடுகி எந்தகாலத்தில் அத்தத்தலைய
மறுபடியுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை உண்ணைப்படித்தலைவனெ
ன்றுசொல்லுகிறது இத்தத்தலையைக்கொண்டதொரு படத்தையுடை
வ ஆகிசேடன் முடியிருக்கிறபூமியைப்படைத்தாயென்றாவிஷ்ணு

மச்சயுருவங்கொடு மறைத்தொருதித்தேன்
விச்சையுளதானவரை வென்றுயிர்குடித்தே
னச்சுமராமெனினும் வைத்தமாமென்றே
யச்சமுறுகின் நன்னழிக்கவறிதன்றே,

(இ-ள்.) வாராய்பிரமாவே சேமுகாசூன் உன்னிடத்திலேத
ங்களைப்பிடுங்கிக்கொண்டுபோனபோதுநான்மச்சாவதாரங்கொண்டு
அத்த அகாரைக்கொன்று வேதங்களைவாங்கித்தந்தேன் அதுவல்லாம
லசாமார்த்தியமுள்ள அநேக அகாரங்களைக்கொன்றுதேவர்களோடு உ
ண்ணையுங்காப்பற்றினேன் எட்டிமரமானும் தான்வைத்தமாமாக
விருந்தால்வெட்டார்கள் அப்படிப்போல் பிள்ளையானஉனைக்கொல்
லக்கூடாதென்றுபயப்படுகிறேனென்றாவிஷ்ணு—எ-று; (உஅ)

என்றொருவருக்கொருவ செத்தையுரைத்தார்
கன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்
நின்றலகுதித்தனர் நெருக்கினர்நிமிந்தார்
துன்றியகனம்பொறிகருக்கெழுவீழிததார்

(இ-ள்.) இத்தப்பிரகாரம் ஒருவருக்கொருவர் எத்தனைவார்த்தை
களையோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள் கோபித்துக்கொண்டபுஜதகி
ன்மேல் கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள் என்று பூனாகத்தில்
குதித்தார்கள் நெருக்கினார்கள் நிமிந்தார்கள் நெருப்புப்பொறிநெருக்
கமாய்விழ்ச்சுறுக்கொண்கண்ணைவிறித்தார்கள்—எ-று; (உஆ)

வெற்புகள்பொடித்தன வெடித்ததுகடாகம்
பாம்பலசுடர்க்குடா பணிக்கதிருளித்த
சாப்பமுளெளித்தது தலைச்சுமைபொறுதே
கற்பமுடிவென்றமரா கண்களையிரைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமதேவரும் மகாவிஷ்ணுவும்சண்டசெய்கிறபோது
மலைகளெல்லாம் பொடியாய்ப்போனதுகள் அண்டகடாகம்படவென்
றுவெடித்ததுபலபலகிரணங்களைபுடைய சந்திரசூரியர்கள் ஒளித்தார்.
கள் ஆதிசேஷன் தலைச்சுமைபொறுகமாட்டாமல்உடலில்லெளித்து
க்கொண்டான் தற்பகாலம்வந்து உலகமழியப்போகிறதென்று தேவர்
கள் கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள்—எ-று. (நட)

உடிக் கணமுக்கிற்சனை முதிர்ந்தஉலகெல்லா
மிடுக்கணிலவமுநதன வெழுந்தனபாச
மடக்கினபகீரதிமுன் னானாதியெல்லார்
திடுக்கொடுமுழங்கின திசைக்கரிகளென் றும்.

(இ-ள்.) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும் மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்
ததுகள் உலகமெல்லாந்துன்பங்களைவிட அதிகக்குகிலை துவிழ்ந்து
ளெழும்பியதுகள் கங்கைமுதலானநதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமல்
வறறிப்போனதுகள் அட்டகூங்கிலு மிருக்கிறயான்கள் திடுக்கிட்டு
ப்பயந்தன—எ-று (நட)

மேலினிதெறிதெறிவா வீழுவர்சடிகேடிக்
கோலியெதிருகதுகென்றின் றிடுவர்குதிக்
சாலமடிதொட்டளவில சாரிகைதுரிந்தார்
மாயையிருட் மெவல மாயவருதன்மான்.

(இ-ள்.) ஒருவரையொருவாமேலே யெறிதெறிவார்கள் கீழேவி
ழுவார்கள் மறுபடியுந்து விரைவில்ஓடிவீண்து எதிராகின்றுருத்
துளன்று சொல்லுவார்கள் அப்படிசூத்திரிகொண்டு மிகவுமடியைப்
பிடித்து குறைபோல அனேகவிசைசமுன்று திரிந்தார்கள் அநிகே
ரமும இநனும் வலமிடமாகவருகில யெத்கிருககுடபடி—எ-று. ( )

ஊருவனதததுவன செல்வனவிண்ணோடே—
சேருவனநின்றென திரிந்தெனதிரட்டார்
தாருவகையிற்றன கழைந்ததிருளெங்கு
மேருவனையுக்கதெழு வேலையளறாக.

(இ-ள்.) அரசவேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துகொகின்ற சீவன்க
ளும், தவழ்கின்றசீவன்களும் நடக்கின்றவைகளுமபறக டுக்கிவாசி
களபோல ஆகாசத்திலேபறந்ததுகள் நிலையாகின்ற வீருச் சமலைகள்
திரிந்ததுகள் திரளாகநிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருககள் பொ
டிப்பொடியாய்ப்போனதுகள், எவ்விடமும் அந்தகாரம் நிறைந்ததும
காமேரு அசைந்தது சததசுபுத்திரங்களுஞ்சோனதுகள்—எ-று. ( )

அந்தமுடிவெல்லைதனி லஞ்சிபிமையோதா
மிதிரையெய்தினர் உளெய்திபதுரைக்கு

முந்தியவனுற்றதுயர் யாவையுமொழிந்து
வந்தவாவேதென வகுத்துரைசெய்கின்றார்.

(இ-ள்) சருவசங்காரகாலம்வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ்சண்டைசெய்யும்போது 'அந்தவேளையில்தேவர்களெல்லாம் பயிபட்டித் தேவேந்திரானி...த்திற்போய்ச்சேர்ந்து தங்களுடையதுக்கத் தைச்சொல்லுகிறதற்குமுன்னேதேவேந்திரன் தானப்பட்ட துன்பக ளெல்லாஞ்சொல்லிப்பின்பு நீங்கள்வந்தகாரியம் ஏதென்றுகேட்கத் தேவர்கள்சொல்லுவார்கள்—எ-று. (103)

ஆரணனுராரணனு மானவிருவோந்
தாரணியிலேயிரு சமர்த்தொழில்வினைத்தா
ரோணியவேறுகதி யில்லையெவருக்கும்
காரணனையேதொழுதல் காரியமிதென்றார்.

(இ-ள்) பிரம்ம விஷ்ணுவுமாகிய இருவரும் பூமியில்மிருந்தியுத் தத்தைச்செய்கிறார்கள் எங்களுக்குப் பிழைக்கத்தகுந்தமாய்க்கம வேதேயில்லை எல்லாருக்கும் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைத்தொழுது இதைச்செய்தியைச்சொல்வதேகாரியமென்றுசொன்னார்கள்தேவர்கள்

நாயகனிகைந்நுபினர் நாகவுலகத்தோர்
நாயமலாபோலடி துணுத்தரிவைபாகா
மாயமுடன்மாலயன் வருத்தமதுதிராய்
தாயலதுமைந்திதுணை தாரணியிலுண்டோ.

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லத்தேவேந்திரனும் சமர்த்தித்துப்பின்பு அவனோடு தேவர்களெல்லோருமே 'நாயச் சிவனுடைய பரிசுக்கமாயி ய தாமரைமலாபோன்ற பாதத்தைத்தொழுது மகனைக்கேனெ ஒரு சகங்கொண்டு விஷ்ணுவும் பிரமாவும் சண்டைசெய்வதனால் வருந்து க்கத்தைத்திரைக்கவேண்டும பிள்ளைகளுக்குத்தாயேதுணையல்லாமல் மற் றொருதுணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்கள்தேவர்கள்—எ

உருப்படுசகட்டைநிக நூற்றுலகின்மீதே
மிருப்படுபிறப்பினை யிறப்பினையுருதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புகளளவல்லாவன்
னருட்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானோம்.

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டுபோகாநின்றவண்டியினுடையசக்கர ன்போல அஞ்ஞானம்பொருந்திய பிறப்பையுயிர்ப்பையு மாறிமாறிய னுடந்து வருத்தத்தை யனுபவிப்பாமல் மோட்சத்தைப்பெற உடைக கடிமையாகப்புகுந்து உன்னுடைய அளவிலலாத சிருபைக்கடவில் கு ளித்த அடைக்கலமானோமென்றார்கள் தேவர்கள்—எ-று. (104)

புழுக்குடையுட்க்கமை பொறுக்கமுடியாக
விழுக்குடையினைச்செட விச்சையருள்வோனே

முழுக்கடவிடத்தின் முழுக்கூறும்மாறு
வழுக்கமலமற்றிட வண்டககலமதானேம்.

(இ-ள்) அநேகம்புழுக்கன் குடைத்துக்கொண்டிருப்பதன் உடற் பாரதம் தப்பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானவகைப்பிரிய ததினாலே கிருபைசெய்கின்ற சுவாமியே பெரியசமுத்திரத்தினிடத்தி ல் தினம்முழுதினமும் பேசாதமுமலமாகிய 'அழுக்கற்றுப்போகி' அண்டக் கலமாயுமைசேர்த்தோமென்றார்கள்-எ-று. (ந-அ)

எண்ணமினிவேறிலே யெமக்கருள்செய்யென்றே
கண்ணுதலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழிபோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தனனைத்துயிரினுள்ளே
யெண்ணயெனநிந்தமவ னீதறிவிலானே.

(இ-ள்) இனிமேல்வேறே ஆலோசனையில்லை எங்களுக்குக் கிரு பைசெய்யுமென்று சிவனேதேவர்களபுகழ்ந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்யு மபோதில் சுவாமியும் அவ்விருவருக்கும் வந்தசண்டையின்புலத்தை யறிந்தார எல்ல'வுயிர்களிடத்திலும் உள்ளினிடத்து எண்ணையபோ ல்நிந்தம சுவாமி இதுஅறியமாட்டாரோ அறிவாரா—எ-று. (ந-க)

அறசீடியாசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறுமுனிவரோலா மமரொலம்பயந்துவிர நாகமீது
படுக்கபுரிக்ரும'லும் பங்கயத்தி நறுமயனும்' பகைமைதீர
வடுக்கிபிடுமபுலனமெலா மடுக்கழியாதிருக்கமனத் தருள்வத'கி
தடுக்கரியதழலுறுவத தொருவகையாயிருவனாயுந் தடுப்பதானுன்.

(இ-ள்) நடுக்கமடைந்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயத் தைநீங்கும்படி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்றவிஷ்ணுவும்தா மரைப்புஷ்பததில்வீற்றிருக்கின்றபிரமாவும் ஒருவருக்கொருவா பகை வையநீங்கவும் அடுக்கடுக்காயிருக்கு அண்டங்களெல்லாம'அடுக்குகூ லையாமலி நக்கும் கிருபைசெய்வத ய்த தடுத்தநகரிய அககினிசொரு பத்தேடுகூடிய ஒருமையாகி இத்தயிருவரையுந் தடுக்கும்படி சமுத்த ருளினு' பரமசிவம்—எ-று. (ச-உ)

பாதலத்திற்'ணிகளெல்லா விழுநாகவதன்கீழிற் பருவேரோடிப்
பூ'லத்திகினைத்திமையே குலகெல்லாமலாந்துமலப் புண்டரீகன்
மீதலத்துமுக்குடைத்துக் கட'கவெளி'டந்துபெரு வெளிக்குமேலா
மாதலத்துகிதுவுமொரு கணன்மேருவதித்ததென வளர்ந்தமாதோ.

(இ-ள்) பாதாளலோகத்திலிருக்கிறபாப்புக் கெல்லாம்அநதமலை க்குச்சலவிவோராவும் அதன் கீழ்ப்பருத்தவேரோடி பூமியிறபெரிதா ய் கிளைத்துத் தேவலே கங்கொல்லாந்தாண்டிப் பிரம்மலோகத்துமு க'டைப்புடைத்து அண்டகடாகவெளியைக்கடந்து அதற்குஅப்பாலி ருக்கிற பெரியவெளிக்கு மேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அககினிசொ ரு'மாகிய மகாமேருஅடுத்ததெனறுசொல்லவளர்ந்தது—எ-று. (ச-க)

முனைக்குமெடுஞ்சுடரிவி புரவியுலவாவலக முழுதுரோடிக், க
ளைகமணியி நுளகதறவேற்றவைத தவிளககெனவேகிளாககைபா லே
யளக்கொலாமளபரிய வளவையழல்பாந்ததென வரததமானை, தி
னைக்குமெழுதிரிகளெல்லா மதுசொறிந்தசிறிபெ'றபோற் சிவநதமா
தோ.

(இ-ள்.) உதயமாகினெமின்னாரம் கிணங்களை விசுகிந்த சூரியனு
டைய தேரிமீட்டிய ருதிரைகள் சஞ்சாரஞ்செய்யக்கூடாத உலகமெ
ல்லாம் ஒழிக்கின்றதல் நீலமணிபோலுநகரிய இருளையோடிகிறதற்
கு ஏற்றிவைத்தவ்ளக்குப்போல பிரகாசிப்பதனுலே சமுத்திரமெல
லாம சொல்லுதற்கரிய உடவாழகாக்கினிபறந்ததுபோலச் சிவப்புநி
றதகைப்பொருந்த சத்தகுலாவதன்களெல்லாம் அந்தப் பிரகாசத்தி
னுலே அந்த அக்கினிமலைசொரிந்த அககினிப்பொரிகள்பே லச்சிவ
ததுகள்-என்றவாறு. ம)து ஒ அசைகள். (சஉ)

கவிச்சுருத்தம்.

வானக்கண்ணழலாது கண்டமலரே னுங்
கானக்கண்ணனு மஞ்சியகன்றாகரைகாணா
ஞானகண்ணிகர் காணுமகல்லனவைசேரு
மீனக்கண்ணின ருக்கெளிதானேவெமம'னே.

(இ-ள்.) இப்படி ஆசாபரியங்கம அககினிசொறு'ததைக்கண்ட
பிரமாவும் வேணுநாததைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணுவு
ம் பயப்பட்டு ஒதுங்கிவிட்டார்கள் ஞானகண்ணையுடையவர்கள் கா
ணுவதல்ல ல் குற்றம்பொருந்திய ஈனமாகியமுகதறிற் கண்ணுடை
யவாகாணுகிறதற்கு எரியாகவோ நமமுடையபாமசிவன்—எ-று. ( )
அதுசீரடிய சிரியச்சுருத்தம்.

கண்ணிலளவிடவரிய சுட ரினைககண்டிருவருமாய்க் கவலைய லு,
ரெண்ணிலிதனடிமுடியை யறிபவபேபெரியவரென் நிரைந்தாரிநச,ம
ண்ணின்டியறிவனெனப் பணிவிடையிறறுக்கமிககோன்வர கம னு
ன். முண்ணின்முடியறிவனென வடிவெகினவெடுத்தபனுர் விதைது
பேரஞ்சு.

(இ-ள்.) கண்ணாலே இவ்வளவுதூரம் இந்த மலைபோலிருக்கிற
தென்று அறிபக்கூடாத பிறகு சமமானமலையைப்பார்த்து இரண்டுபே
ருந்துன்பதையுடையவராய் இச்சமலையினது அடியையாவது முடி
யையபாலது அறிகிறவரே பெரியவரென்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்
லிக்கொண்டார்கள் அப்பொழுதுசாப்'த்தில்நீக்கிறைசெய்கிறவராசி
ய விஷ்ணு இந்தமலையினடியை நானறித்துவருகிறேனென்று வராகரு
பமா'னா இத்தமலையின் சிகரத்தைக்கண்ணுகிறேனெனது பிரம'வும்
அன்னப்பட்சியாகிய ஆகாயத்திற்பறந்தார்—எ-று. (சஉ)

மொத்துமரைக்கணத்தினுக்காயிரங்காதர்பறந்தபனுர்விஷ்ணுபோ
னார், அத்திராரவெடுத்தபுவி கணத்தினுக்காயிரங்காதர துளைத்துபோ
னார், தத்தையோ'செயலுண்டகிறகனசமாணிகெடுபூட்டிக் கருகிலா
தி, சித்திலயொற்றூண்டுகைபுரீவமணிகருன்றகைய நிகாததமாதோ

(இ.ள்.) சொல்லப்பட்ட அரைக்கண்ணத்தில் பிரமா ஆயிரங்காதவழி பறந்துமேலாகப்போன பதத்தையுடைய ஆகிசேஷன் சுமந்தபூமியை அரைநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம் துளைத்துக்கொண்டு விஷ்ணுகூழாகப்போன அதுளப்படியிருந்ததென்றால் அந்தமலைக்கமைய ராஜயாட்டணப்பூட்டைப்போலவும் அதிலியிறைக்கிறதற்குக்கட்டி ஷேட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினத்தோண்டிப்போலவும் முத்துகளிழைத்திருக்கிற அழகியதோண்டிப்போலவும் இருத்து—எ-று. (சுரு)

பூவுலகையரியகன்று கீழுலகின்முறையுறையே புருது? பார்து காவலுறமாவலிதன்போகவதி யெனு புரமுற கடந்துமேவித் தேவாதெ மும்பாஞ்சுடர்வாளாடகேசரங்காசதுஞ் சிரத்தும்போற்றி மூவுலகைமுதலனந்தோனே மூவகமளந்துமதனமுடிவு மிணை.

(இ.ள்.) வராச அவதார எடுத்தது விஷ்ணுவானவர்பூலோகத்தைக் கடந்து அதின்கீழிருக்கின்ற ஏழுலகையு முறையே துளைத்துக் கடந்துபோய் மாவலிச்சக்கிரவர்த்திகாவலிலேயிருக்கிற போகவதிபட்டணத்தைத்தாண்டி அப்புறம்தேவாகளவணக்கும் பிரமசொருபம்விளங்குகின்ற ஆடகேசரத்தைக்கண்டு கைகளினாலு சிசினாலும்வணங்கி மும்மேழன்றுலகத்தையுள்ளதவ இப்போதேமூலகங்களை அளந்து அந்தமலையினடியைக்கண்ணம்போன—எ-று. (சுரு)

வளாப்புடையபிறைபோல வளாமருப்புத தேய்பிறைபோல்மழுக்கிப்போக, குளப்படியுமுதலுனியு பிணைத்தேமோசைடைப்போற்குறைந்துபோக, வளப்பரியதுயரிவலிமூர் தொருதூறாண்டொழிந்த தமபினானைவாழத்தி, யினைப்பதுவுஞ்சலிப்பதும் நெழுநலமுமிடர்க்கடலு மேறினே.

(இ.ள்.) அப்படியாக விஷ்ணுவாசொருபங்கொண்டு தேடுகிறபோது வள பிறைபோல நான்குகுறானவளாசுடைய இணைக்கையுடனும் தேய்பிறைபோல்குறைந்து மழுக்கிப்போகவும், குளப்புடையும், முகத்தினுனியும்—தேமோரைபின்பு ளப்படி குறைந்துபோயினே அப்படித்தேயுதுகுறைய எண்ணக்கூடாததுக்கசமுதகிரத்திலிழுந்துதுறுவருஷக் கலந்தேடியுங்காணாமல் பின்பு தெளிவுவந்து இது சிவனுடைய செயலென்றது அவகாதகியானஞ்செயது இளப்புஞ்சலிப்புமீகித தன்னுடையதுக்கசமுதகிரத்தையும், ஏழுலகத்தையும் தாண்டிவந்தா—எ-று. (சுரு)

தமபோலமுதற்றிக்குத் தழற்பிறப்பாதவந்தத்தலத்தைச் சாந்தா, னமபோதனிதன்முடியினளவறியா னெனமனத்திலையகநீர்ந்தா, னமபோருக்கரியானைச் சேடானைதனதுவிழியனத்தோடே, எப்போதைப்புனைவானைப்பலகாலம்பணிந்துருகிப் பாவினின்று.

(இ.ள்.) தனக்கும்பிரமாவக்கும் வந்தகலகத்தை நீக்கும்படியுடன் அக்கிசிசொருபமாகமுந்ததலத்தைச்சேர்ந்து அழகியதாமரைப்பூல் விருக்கியபிரமாவந்தமலையின்முடியை அறியமாட்டானென்றுநிச்சி.

ஞ்செய்துச்சென் னெம்பாதமனுஷர்களுக்கு அநியவரைப்பாடிப்பட்ட
டவர்களுக்கு தூரமாகியிருக்கிறவரைத் தாமுடைய கண்ணகியபுஷ்ப
ததோடு அழகியபுஷ்பங்களைத் தரிககாணின் தவரைப்பலதாரும் வந்த
னஞ்செய்து உள்ளமுருகிப்பாவின விஷ்ணு—எ-று. (அஅ)

கலிவிருத்தம்.

இன்னதமிழின் செய விருக்கவிக்கிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடியையததேட வே
யன்னமாய்ப்பதந்தவ னரைக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிரக் காதம்வாவினான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் இத்தவிஷ்ணுயிருக்க இசற்குமுன்னே
அக்கினியலையின் முடியையததேட அன்னப்பட்சியாகிப் பறந்தபிரமா
அரைக்கணத்திலே ஆயிரவகாதவழியாகத்தாண்டினான்—எ-று. (சசு)

கிறியேயண்ட சோளையுங்கீழுத
வேறிதூறாயிர மான்டிமேவின
ஊயதூறாயிரக் காதகோக்கின
மீறிலாதிருத்ததவ் வெறியி றாணமே.

(இ-ள்.) அண்டகோளையுங்கீழிப்பட்ட கிழித்துப்பறந்து தூறியி
ரம்வருந்ததேடினார் அப்படி அனேகதூறாயிரவக் தந்த அண்டிப்பிரயப்
பாதத லும்முதலபார்த்ததுபோலவேயிருந்து அக்கினி தூண்—எ-று.)

சிறையெலாமுதிர்ந்தன விசையுந்தீர்ந்தன
நிறைவத மிக்கணு முயிர்ப்புநீண்டன
குறையெலாம்வளர்திடந் தனிமைகூர்தலான்
புகையினுனிலையிவை மனதிலெண்ணினான்.

(இ-ள்.) அப்படிபிரமா அன்னமாய்ப்பறந்துபோகிறபோது சிற
கெல்லாமுதிர்ந்துபோயின விசையும் அடங்கிப் குறைவில்லாததுக்கமு
ம்பெருமூச்சும்அதிசப்பட்டனமனகருவைவளரூருவருமில்லாமல்தர
ன்னுருவானபடியினாலே பிரமாசிலதை மனதிலெண்ணினார்—எ-று.

அரியமாவிகனடி யறித்துமீளுமோ
தெரிவறாதிடையிலே திருமபுமோவென
வரியதாகியது யருசலாடின
வெரியுதமெழுதபோ விளகுஞ்சிந்தையான்.

(இ-ள்.) அரியமாவிக்ஷணு இத்தஅக்கினியிலையினுடைய அடியை
அறித்துதிரும்புவானே கொஞ்சந்தார்த்தேடி இனிமேல் தேடக்கூடா
தென்றுதிரும்பிவருவானே என்கிறதுக்கமாகிய ஊஞ்சலி விருத்தாடி
னார், நெருப்பிலேயிட்டமெழுதபோல யிளகிய மனதையுடையவராகி
பிரமதேவர்—எ-று. (ருஉ)

மற்றிதுசிவனென மனதிலெண்ணிலே
ஹற்றரிதன்னையு முறவுகொண்டிலே
னிற்றைநாள்வனாகருயிவ் விடாகுமுழுகினேன்
சிற்றறிவிடைமையோ செய்ததிமையோ

(இ-ள்.) இஃதமலையைச்சிவனென்று அறியாமற்போனேன்பகைத்து
க்கொளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற்போனே அ
ன்றுமுதலின் நையவனாகும்வெகு கலமாய்த்துக்கசமுதகிரததில்மு
ழுகினேன் என்னுடையசிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலேநான்
செய்தபாவத்தினாலேயோவென்று விசனத்தையடைந்தார் பிரம்மதே
வா—எறு. (இரு.)

எய்தினேன் முடியறிந் தேகிலெனெனும்
பெயகனையுன் ககினும் பொருந்தவேயுனா
செய்துணைபிதிகிலை யென்முதேயபினான்
கைகையின்மடல்வாப் பின்புகண்டனன்

(இ-ள்.) இவ்வளவுதாராதேடிவந்துமுடியையறியாமற்போனேன் ஆ
கிலுமினிமேற்போய் விஷ்ணுவினிததகிற பார்த்தேனென்று பெய
சொன்னுங்கூட ஒத்தாசையாகப்பார்த்தேனென்றுபெய்சாட்சிசொ
ல்லுகிறதற்கு ஒருதுணையுமில்லை யென்றுவிசனப்பெட்டார் அந்தச
மயத்தில்தாமழ்ந்த மடல்வாதுமேலேயிருந்திறங்கப்பார்த்தார்பிரமா-எ-

இம்மடவெங்குற்று வருவதென்னுமுன்
எம்மடலணைந்ததன் ககையெற்றனன்
செம்மறன் முடியிலவீழ் செம்மலர்க்கையான
மெடமைசேருடி ப்பதாய் விடுமினென்றதே

(இ-ள்.) இத்தத்தாழைமடல்எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோ
சிக்குமுன்னே தாமழ்ந்தபிரம்மாவக்குச்சமீபததில்லா அனதகையினு
லேபிடித்தான் அதுபாரசிவனுடையசொசிலிருந்து தவறிவிழுகதாம
பூவானபடியினாலே மெய்கையானபெருபுச்சோடு என்னைச் சீக்கித்
திலேவிட்டுவிடுவாயென்று சொல்லியது—எறு. (ருரு.)

ஓரணிகையையே யிங்குநீவருந்
காரணமேதெனக் கமலன்குறினான்
ஆணனாண னனவிடாமுத
ஓரணிமுடியினுந் தவறிவிழ்ந்தனன்

(இ-ள்.) அந்தத் தாமழ்ந்தசொல்லியதைக்கேட்டு அழகபெருந்திய
தாமழ்ந்தவனையிருந்து விவருவதாயென்றுபிரமாவேக் கப்பிரமாவ
னவாவிஷ்ணுவினான அறியக்கூடாதபாரசிவனுடைய சொசியெரு
ந்து தவறிவிழாதேனென்று சொல்லியது—எறு. (ருரு.)

தார்ப்பொலிமுடியினுந் தவறிவிழாதபின்
ஓம்பதினையிரம் வகுடநண்ணினே

னேற்பதுவிடுவென் றிசைப்பவெந்தையைப்
பாப்பதுவிடுத்தயன் பகர்வத யினுன்

(இ-ள்) கொன்றைமாலேப்பிராகாசியாரீசற் றசுவாமியினது திருமுடி
மேலநின் றுவிழுந்ததும நரப்பதினாயிம் வருஷக்களாசவந்தேன் இ
ன்னமகான் பூமிபிற்போ கவில்லைவருத்தத்தேடுவருகிறேன் எனனைப்
பிடிக்கவேண்டாம்விடென்று தாழம்பூசொல்லப்பிராமா சுவாமியைத்
தேடுகிறதைவெறுத்ததுச்சிவவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினான் -எ-று.

துன்வியகைதையே துணையுமாய்நமக்
கின்னமுமகவுறு திம்க்கணீக்கினு
யுன்னிலு முயிர்த்துணை யுறவுவேறின
யன்னியரல்லன னனமு ல்லவே.

(இ-ள்) என்சமீபத்திலடைந்த தாழற்பூவேளீசனக் கத்துணை பாபிரு
ந்து நாளின்னமுந் தேடிபலையாமல் என்வருத்தத்தைநீக்கினாயுன்னைப்
பாக்கிலுந்முயிர்போனதுணையுமஉறவுமவேறில்லை னும அன்னிய
னல்ல அன்னபட்சியுமல்லவென்றுசொன்னுன்பிரம்மதேவன்-எ-று.

நாமமோநான் முக னுனுமாலுமா
யோமாமிதற்கள் விசைசகவெண்ணினேன்
பூமிக்கீழிடந்தவன் பொயினுன்மதை
தீமைமென்றிருமுடி தேடிக்காண்கிலேன்.

(இ-ள்) என்பெயரே பிரமாநானும விஷ்ணுவங்குடி அக்கினிசொரு
பமுகிய இரதமலையினளவைத் தெரிந்துகொள்ள வெண்ணினேம
பூமியின்கீழிடத்தைப்பொந்துகொண்டு அடியைஅவந்தேடப்போனான்
பாவிபாசியநான்முடியைக்காணவெகுநாள்தேடியுங்காண்கிலேன்-எ-று

அநிசலைவாவிது வதுகொடென்பய
னெடியனின்வரவின னினைத்ததெய்தினற்
படியுளாதவனுடன் பறவைப்பிவன்
முடியறிந்தானென மொழிதல்வேண்டுமே.

(இ-ள்) ஆகியந்தமாக நடந்தசமாச்சாரியிது அதைக்குறித்துப்பேச
வதனுற்பயனென்னபெருமைபொருந்தியஉன்னுடையநலவா வினாலே
நினைத்தாரியமுடிக்கால்தன்பயன்பூமியையளந்தவிஷ்ணுவினுடன் ப
ரைக்கொண்டு பட்சியாயுநவேடுத்த இரதபிரம்மாசிவனுடைய முடி
யைவறிந்தானென்றுநீசொல்லவேண்டுமென்றுபின்னுஞ் சொல்லுவா
ன்பிரம்மதேவன்-எ-று.

(கூ.)

வஞ்சமென்றிகந்திடேல் வருந்தினுக்குயிர்த்
தஞ்சமாமென்றிற்பெரும் பொய்யும்சுற்றலா
மஞ்சியேதொலததகர் மொழிபுமனறிது
சஞ்சமுண்டமைவகே நன்புலேவனடிநூர்.

(இ-ள்.) தாமழுவேகேள் இதுவஞ்சனைத்தொழிலென்று தன்னு
தேயல்தொழுகுதுலபதையடைதவாகுது உயிர்ச்சதமவருமாயின்
அதுபிழைத்ததற்குப்பெரிநாகிட பொய்யையகூடச்சொல்லலா இது
பயப்படும்சொல்லககூடாதவார்த்தையுல்ல அன்பன்சொன்னான்
சினைகதந்திநுமபின்வாவிஷத்தையுந்தின்ன இசைவ-எ-று. (சுரு)

உண்ணன னுமசெயவெனெச்சம் உண்டினெச்சொ தெனெச்சய
கத்திரிந்தது இயிபு சிமப்பும்மைதொக்கிரின்றது - ஏகாரம-தேதமத
ன் கண்வந்தது

கண்ணுதனமுடியில்வாழ் கைதையேறி
தெண்ணுவதெழிலென வியைந்துபோதது
விண்ணினுமிருதுசீழ் விரைந்துவேதியன்
மண்ணுலகளாதமான மருநருநண்ணினான்.

(இ-ள்.) மரமசிவனுடையமுடியில்வாழுகின்றதாமழுவேகே
ஒருஆய்ச்சையுஞ்செய்யவேண்டாம் இகமருடன பபென்றுசொ
லக தாமழுகுதுலபதையடைதவாகுது உயிர்ச்சதமவருமாயின்
அதுபிழைத்ததற்குப்பெரிநாகிட பொய்யையகூடச்சொல்லலா இது
பயப்படும்சொல்லககூடாதவார்த்தையுல்ல அன்பன்சொன்னான்
சினைகதந்திநுமபின்வாவிஷத்தையுந்தின்ன இசைவ-எ-று. (சுரு)

சீதராகேட்டியென வரவின்செய்கையக
காதநாறாயின கணத்திலேகடந
தாதியானமுடியற்கு தண்ணுனென
வோதினானைகதையு முள்ளதென்றதே.

(இ-ள்.) அப்படியவத்திமன சீதானைப்பாத்தது விஷணுவே
ண்ணுடைபல்வரவைககேள் ஒருசெய்யிலேதாறாயினகாதமபறந்து
எல்லாருக்கும் ஆதிய சிவ சிவனுடையசிரசைப்பாத்தது எந்தென
ன்றுசொன்னான் தாமழுவது அதுபோல்நின்றதான் பிரமா பாததார
ன்றுசொல்லியது-எ-று. (சுரு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கணமழற்கிரிவெடித்ததுவெடித்தவர வத்தினி லரக்கிரிமை
யோருருக்கினா திசைக்கிரிவக்கிரிவருககையருக்கியதெனக்குறு
திரீர், செக்கரோளிமடகிடமுறுக்கிதழ்நுக்குமெய்சிவப்பொளிவெரு
ந்தவடிவாய், மூககண்ணதற்கிடை பூனைதனன்முகத்திலவன்முப்பு
ரமெரித்தாகையே

(இ-ள்.) அப்படியிரமொன்னதட்சணமே அக்கிரிமலை படி
ரென்றுவெடித்தது, வெடித்ததற்குத்திராட்சதாசன தேவர்கள்தியி
ககிட்டியிசோந்தார்தா திககில்இருக்கிற ஆனைகள்சூரியர்களைஉரு
கிச்சையத்தொலப்படியே அப்படியித்தவருககைத்தக்கினதுகள்செ
கர்வானததுப்பிரகாசமமழங்கி பொருமடியாரவயும்புருகும்பூவித
ழ்நுருமடியாசுவம் சிவகதமதுகிருவருவின் ஒருருவபொருகிய
நிமமானதுவிபுதியினால் வெருகதவடிவாயத்தோன்ற அகவெடிப்பி
லிநாறுபாடியிவன் எழிற்குருகினார் முப்புரத்தையிரித்தகைப்பு அ
வாருகத்திலேவந்தது-எ-று. (சுரு)

முண்டகனகத்தைநீன் மொழிந்தவுரைநன் மொழிந்தாளை
கொண்டவளவே, அண்டபிசுண்டமுந்ககிவ வெடுகினவடகநி
னனிடுங்கடரொலாக, கொண்டலுமறைந்தன சிறத்தன ஹிந்தன குறை
ந்தன ஸிதைந்தன குலா, வென்முசைநிமிந்தன கரிந்தன பொரிந்தன வெ
நிந்தன விசிந்தனருவே.

(இ-ள்.) பிரமாவே உன்னுடைய அகங்காரத்தினாலே சொன்ன
செல்லந்ருபிநுத்தென்று சொல்லினைத்தபோது அண்ட பரிண
டங்களைலலாம் கிசிகெடென்றுகெகியொடுகிப்போயின ருரியா சந்
திராருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின மேகககள் மறைந்ததுகளசிற
துநியையிடுக்கிறதுகொல்லலாமிறுத்ததுகள் ஸிதைந்தவைகொல்லா
மருறைந்துபோயின குறைந்தவைகொல்லலாமிறுந்தன கூட்டமா
கியதிகருகள் அனைத்துகள் மாங்கிலுல்லாம் கரிந்தும்பொரிந்துமா
நிந்தும்போனதுகள்-உ-று. (கூடு)

கனிலிருத்தம்.

அழித்தனனயனென வமராஞ்சினர்
சுழிந்ததுநிலமெனக்கொள்ளையாமலர்
பொழிந்தனாநெடியனாச குவகைபுகுத்தது
கழிந்ததுமலரவம் கிடம்பைக்கங்குலே.

(இ-ள்.) தேவர்களைல்லாநுங் பிரமா இன்றே அழிந்துபோனா
னென்றுபயப்பட்டார்கள்புமிபள்ளமாகும்படியுக்கொள்ளை கொள்ளையா
கப்புந்தபமாரிபொழிந்தார்கள் விஷ்ணுவருச்சுசுதோஷம்வந்து பிரமா
வுக்குமுன்னைய அகங்காரமென்கிற இருளாகிப்போயிற்று-உ-று. ( )

பாடினான்பாவினாள் பாவசத்தினு
லாடினாலோடினா னளவிடாமுத்த
கூடினெவ்வாக்கொள்ளுகேனெனத்
தேடினாள்சிவனாயத் தெளிந்தசெங்கண்மால்.

(இ-ள்.) அப்போதுதெளிவையடைந்த விஷ்ணுவானவர் அக்கீ
னிலையினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப்பாடினா வந்தன
ஞ்செய்தார்பரவசக்கொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடினார் என்குகிவ்வுமல
முனாயாவராலும் அளவிடக்கூடாத இத்தசசுவாமியைத் தரிசித்துக்கூ
டினாள் இனிவானென்னவாந் கேட்பேனென்று ஆலோசனைசெய்தா
ர்-உ-று. (கூடு)

ஆசையாலுருகும் வரிதனன் புகண்
மசனும்பலகா மினிதுலகினுன்
வரசமாமலரவ வுனக்குடண்ணின்மேல்
பூசைபுக்கொயிலும் போகுவென்றனன்.

(இ-ள்.) இப்படியிருந்த பக்தியினாலேதேயம் உருகாரின்ற விஷ்
ணுவனுடைய அடிமழத்திறத்தையாராததுக் கேட்ட உரவகொளல் னர்

ஞ் சிவன் அருளிச்செய்து பிரமாணவப்பார்த்து உனக்கு பூமியிலே கோயிலுண்டாயினால் பூமியில்லாமற் போகக்கடவதென்று திருவுளமபற்றினார். வாமி-எ-று. (கஉ)

கைதையேயிவனெடு கரவுநீயுரை
செயதகாற்றிண்டிலே மென்றுதீர்த்தன
னெய்தியழுனிவாகண் டே ககிராணமுடன்
மெயதரையுறப்பதம் வீழ்ந்துபோற்றினான்.

(இ ள்) வாராயதாமும்பூவேனந்தபிரமணினேடுசொந்தபொயச சாட்சிசொன்னபடியினலே உன்னை இதுமுதற் கொண்டுநீண்டே நென்றுதள்ளினா தகண்பின்பு சுவாமிக்கு இப் புப்பட்டகோபமவந்ததைப் பார்த்து ஏககமெடுகதுப் பிரமாவாவன் சன்னுடையதேகம் பூமியிலே நன்றாயப்படியவிழுந்துவந்தனஞ்செய்தான்-எ-று. (கஉ)

வேறு.

பொடிமுடியதழலேநிதா புலையாணவமலமாஞ்
செடிமுய்கையாலேயுழல சிறியேனெருபொருளோ
வடிவேபெருவெள்யேசது மனதேசதுமறைபினை
முடிவேதனிமுகிலெயெனை முனியேலெனைமுனியேல்.

(இ ள்) நீறு பூபுபெருந்ப்பையொத்தசுவாமியே சன்னாளத்து வமாயுணவாசலமென்கிறசெடிமுடிக்கொண்டிருப்பதினலே அநிலேகிய யசுதிரிபாநின்ற சிறியனெருபொருளோ உருவமானவனே அகண்ட வெளி னானவனே காண்குவேதமானவனே நான்கு வேதத்தினுடைய அநாதா சுவந்திசு நகரே ஒப்பற்றமுதலாகியவனே கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம்-எ-று. (கஉ)

எந்நீகளுமொன்றாகிய வெழுவாரியுமறுகி
வெந்நீரதுவானாலுடன் விளவப்புனலுண்டே
நின்னீர்மைபிதென்றாலுல ருயிரொப்பநிகமும
முந்நீவிடமுண்டோயெனை முனியேலெனைமுனியேல்.

(இ-ள்) எல்லாநீர்களினீரும்விழுந்து ஒன்றாயி ஏழுசமுத்திர முங்காயநது வெந்நீராயசகட்டால அதையாற்றுகிறதற்கு வேறேசல முண்டோ உமக்கே இப்படிப்பட்டகோபமவந்தாலுலகத்திலிருக்கிறீர் வாரிசுகள எப்படியிழைக்கும் முன்னேசமுத்திரத்திலேபிறந்த ஆலகாலவிஷத்தையுண்டமுத்திர கோபஞ்செய்யவேண்டாமகோபஞ்செய்யவேண்டாம்-எ-று. (கஉ)

பிறைபேமுழுமகியேயுரை பெண்ணேபிறவானே
நறையேநறுமலரேயென காணுவிதமாவை
பொறையேகிருவருளெப்பாழி புயலேயிவலிசையே
முறைபேபலமுறையேயெனை முனியேலெனைமுனியேல்.

(இ ள்) மூன்றாற்பிறைமாகிய பூணச்சுநிறாகியும் பெண்ணு கியும் அனுகியு ருக்கையும புஷ்பமாகியுமலைகளாகியும் கிரியாவாக ஒத்ததைப்பெ ழிசின்றமேகமாகியும் சொல்லாகியும் நாதமாகியும்

தம்சுரவிதருபமாகிய புகழ்க்கின் மழுர்த்திய உமக்கு முனையே மு
வையேனையககே புகழேண்டாம் கோபகவேண்டாம்-எ-று.)

கெம்மை சசரமலராகிய வில்லெனுவன்றே
கொம்மைதலைமதவாதெழு கோய்க்ரவிறன்றே
செம்மைக்கனலன்றேகெ லை செய்யுமந்தகனன்றே
முடிமைப்புமன்மேபொரு பெருளாயெனையுணியேல்.

(இ-ள்.) மிகுந்தவெல் ததைக்கொடுக்காரினை மறுப்பாணங்களை
யுடையமன்மதந்தேமல்லவ தருகாவனது ர்ஷி ள்ளிட்ட எழு
ம்பினதலைபயிர ஆறபோன்றமதததையமுடைய சோபராகிய யு
ணையலவே அந்தரிஷிள்பின்புவிட்ட சிவப் பாகிய அகநியலவே
கொலைசெய்யுத்தொழிலையுடையாமனலலவேகிரிபுமலலவேநான என
வளவுமகருளன்னே ஒருநொருளாகக்கே பஞ்செய்யவேண்டாம்-எ-று
அரிதற்கரிதாமுன மடியிலேவெனையுளவ
பகவைப்படியவெனினிமேலோவிடாபடேவேன்
சிறுமைப் பிடுமென்பால பளசெய்யென்றுரைசெய்தான்
மறுசுகருளினவோலிமைமகிழ்வாயினவொழிவா-எ.

(இ-ள்.) யாவா லுமறியக்கூடாத உமமுடைய முடிமையறிகிறே
னென்றா சுகிரகதிர்லபட சியுளவமனேன இனிமேலோ அகநத்தை
அடைவேன் சிறுமையையடைந் தன்னிடத்தில கிருணசெய்யுடைய
துகொல்லியிசுளபட்டபொது மறுசிக்காயதது குளிரகஜலமே
லசகிவணசு கொலுமாயத்திருவாயமலநது சிலமொழியுளை அருளிச
செய்வா-எ-று (எசு)

அம்போருகவஞ்சேவினி யவனித்தலமன்றையார்
தமபுகழையுன்பூனை யாகித்தமனியாரஞ்
சாபுருவவுலகெழையுமவியெனறருளசெய்தான்
சமபுகழ்லவிடமுண்டருள் கருணைக்கடல் னுன

(இ-ள்.) வாராபிரமாவே இனிமேல் நீபடப்பட்டுதே பூமியில்பிர
யணாகருசாகுசொ சிறப்புகை உன்பூசையாககொணடுபொணனுருவ
மாயுண்டாகிய மகாமேருமலைதாங்கும் ஏழுலகத்தையும் எப்போது
பொலப்படையென்று அருளிச்செய்தாசகருகன் சமபுகழின்ற சமுத்
திரத்தின் விஷத்தையுண்ட கினைக்க லாகிய சிவபெருமான-எ-று.

அறசீரடிய கிரியவிருசகம்.

இகதலத்திலுமகருவாய் சொடுதச்சுளையே சனைமுன்றெல்லைதாரம்
சுத்தபவிதகிருண த சலமாகப்பொழிவினாதசசே திரானும
சிறுருளமேயிசிவா மூதலக்கடவதின் டருகிறந்தான
மூசகியனை தனையாமனுதவுமி கறகருணைபுரிமெ ழியுராமம்.

(இ-ள்.) வானகைள் பிரம் விஷ்ணுகளை உங்கருகருஇந்தஸ்தலத்தி
லே அனுககிகஞ்செய்துவாருகொடுததபடியினாலே இந்தத்தலத்தை
சுகந்தி முன் டயோசனை தாரமவரைசுகும சுத்தபவிதகிரும ச இருக்க
வேண்டியது இக்கருகேயுண்டது சிறியஉருவத்தே மிகக்கடிய ம
கிழ்பாசக வது பெரின்பஞ்சிறுத மே டசசனத தடை மிலைமற்
பொருக்கும் இந்தத்தலத்துக்கு அருணைபுரிமென்று பெயராம்-எ-று.

வாளைப் பிந்திரனுமிமையவருநீன்க்வைய்வருததநீர்த்தோம்
ஆதலினாலித்தலவதை நினைப்பதாக்குப்பிறப்பிடுமெப்பயகற்றுவிடியிப்
புகலமுமித்தலமும்பிரளயதது பழியாதபொற்பதாதி

மோதியகாற்றடைததினைச் சராசரவகனெவையுமுயர்முத்திசேர்க்கும்

(இ-ள்.) துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும், தீவர்களும், கம்
மைநினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத்தீர்த்தோம், ஆனபடியினாலி
த்தலத்தைநீன்க்கிறவர்களுக்குப் பிறந்துக்கொண்டிருக்கிறா
தப்பர்வழிந்தததலமுமபிரளயகாலத்திலும் நாசமுடையாத இலக
ணத்தையுடையதாகிமோதுகின்ற வாயுச்சுச்சாளுசெய்கின்ற கருக
ளிலிருக்கின்ற சராசரவகனெல்லாவற்றையும் முத்தியிலேசேர்க்கும
எ-று. (எ-ள்)

வையகத்திலரியதவப் புரிந்தவருக்கினியமுத்தி வழங்கவேண்டிச்
செய்பவர்க்குத்தீரிகரிலவதரிக்கவருகருவோஞ்செய்தது. என
மெப்பெறவொன்றிராமமவளருமிதிநகொம்ப வம் வினையாதனைத
வையமெனவுணர்வார்க்குப்பாக்கிவிட்டாதுநாசனைநானே.

(இ-ள்.) பூமியில்அரிதானியதவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு இவ்வி
மையால்மோட்சத்தைக்கொடுக்கவருகிறேன். தீவர்களோடொன்றாகிய பூத
தத்தலத்தில அவதரிக்கவருகருகொம்பே மீதிவருகாண்டிச்செய்
தல்லொன்று ஆயிரமாய்நிற்கியாகும் இத்தலத்திலபரவையுண்டா
காது இதைச்சேர்க்கமாக நினைப்பவர்களுக்குமோட்சகிடைக்கமாட்
டாதுமமுடைய ஆணைப்படிசுருன்னரா மமசியா-எ-று. (எ-ள்)

ஆண்ணல் பமொழியளவிலமுதானமதுகுறுகியசலமாகி-வண்ண
கெடுஞ்சுடாவாதுவிளங்குசுல்கண்டயனநிருமால்வணங்கிசெய்வார்
விண்ணவர்க்குமெவகளுக்குமிதன்சேர்க்கெதி-கருகுகிழிக் கப்பே
கி-கெண்ணரியசுடாடுளெல்லமுட்காத்தமலையாவிருக்கவென்றா.

(இ-ள்.) இக்காரிகாரசுவாமியொன்றைவளவில் அககிரிநோர்
னதுகுறுகி ஒருசிறிதமலையாய நிறமபொருந்திய அன்னங்கிணைநி
ந்து பிரகாசித்தலைப்பார்த்த பிரமாவும்-விஷ்ணுவும்- சுவாமியைவண்
கவிச்செல்லுவார்கள்- தேவர்களுக்கும்- எங்களுக்கு மிகச்செல்லு
சேர்க்கெதிருகப்போய கணவிழிக்கக்கூடவல்ல ஆனபடியினால்
எண்ணுதற்கரிய கிரணவகனெல்லாமற்றந்து ஒருமலையாயிருக்கவேண்
டுமென்றார்கள்-எ-று. (எ-ள்)

ஆண்ணலிசைவாநாணு கருடன்மிசைவருவானு மமலமுடைய-
வன்னியெளிமகந்தகுமறறை மலையாகவருகியென மலையாசெய
தார்- சென்னியிலேயொருசோதியனுக்கிருக்கிறியவருள்செய்வாயெ
ன்ற- ரொன்றுநதவடியவாககாவிதையனுமிதங்கியினை யியப்பலு
மறா.

(இ-ள்.) அன்னவாகனத்திலேயுதித்தபிறம் வும்கருடவாகனத்தி
ல்வருகின்றவிஷ்ணுவும்-மலரகிதாசிய சுவாமியுக்கினிப்பிரகாசத்தை
மறைத்து மறைமலையோலிருக்கவேண்டுமென்றுசேர்க்க அப்படியே
மலையுநவாகச்செய்தா ரிந்தமலையினுக்கியிலே ஒருபிரகாசம் எண்ணு
ம தெரியும்படியாகக் கிருப்பசெய்யவேண்டு மென்றார்கள் அப்படியுக்

சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இங்கிச்சவாமியுந்திருவாய்மலர்ந்தரு
ளிணர்-எ-று (அ1)

கார்த்திகைக்குக்கார்த்திகைநா, ஹோருஜோகிமலைநாணிபிற் காட்
புதிப்போம்-வாயத்தவந்தச்சுடர்காணிம்பசியினியில்லாதுலகி-எ மன்
னிவாழ்வார்- பரந்திவந்து, மருந்தவாக்குமிடைபூறுதவமயிதபணிந்
தீதார்கண்டோர்- கோத்திரத்திலிருபத்தோர் தலைமுறைக்குமுத்திவா
கொடுப்போமென்றார்

(இ-ள்.) வாருங்கள் விஷ்ணுபிரமாத்களே கார்த்திகைமாதத்தில்கி
ருத்துகைச்சத்திரத்தில்கையினுச்சியில் ஒருபிரகாசகாண்பிப்போ
மஅப்படிப்பொருந்திய சுடரைகண்டால் தரித்திரமும் வியாதியு மில்
லாமல்லவகத்தில்கிடைபெற்று வாழ்வார்கள் இத்தசோதியைக்கண்ட அ
ரசர்களுக்கும்- அரியதவசிகளுக்கும்- இடையூறுநீகரா இதைப்பணி
கதவர்கள் தரிசித்தவாகளுடைய கோதிரத்தில் இப்பத்தோருதலை
முறைக்குமுத்திவாக கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேகா-எ-று

மாணபவமறுககல்லமருந்தாகுமதற்குமலைமருத்தென்றோபே
ருண்ணவடிவாதவினு வருணாகிரியெனுமொருபே ததையேர்பால்- தா
னியிலேயுரைத்தவர்க்கு முக்கோடியுஞ்செழுத்துச் சரித்ததாமென்-நி
ருணிலவுமிடத்திறை வனிசைக்கமகிழ்ந் திறைஞ்சியவரினசப்பதானார்

(இ-ள்.) இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குவதற்குமருந்தானபடி
யினாகித் மலைக்குமலைமருத்தென்றுபெயர் இத்தமலைசிவபுரிமாண
படியினு வருணாகிரியென்று ஒருபெயர் அசைஒருநாள் பூமியிலெசொ
ன்னவர்களுக்கும் புஞ்சுக்கூரத்தை மூன்றுகோடிதாம்உச்சரித்ததற்
குச் சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்தையுடையசிவன் அந்நரிச்செப
யவிஷ்ணு பிராகுள் சந்தோஷத்தையடைந்து சவாபியைவணக்கிச்
சொல்லுவார்-எ-று

(அ2)

அரித்தருணாகிரியளையுள்குவிண்ணீரலதுபுனலாட்டுவாரார்
தொடுத்தவுதெதிராளதுதிருமுடிக்குமணிமாலேகுட்டுவாரார்
கடுத்திகழுமிடத்திறுளேகதி களன்றிமணித்திபங்காட்டுவாரார் (முந்
னத்திதிறைஞ்சிப்பூசை செய்யவிதன்கீழா சிலிங்கவடிவெடுப்பவென்

(இ-ள்.) அருணாசலேகாரே மலையாகியவுமக்கு ஆகாயத்தில்கின்ற
பெய்யரின்றமழையேயல்லாமல்கலங்கொண்டெவந்து அபிஷேகஞ் செ
ய்கிறவர்கள்கூந்தகொகட்டங்களை முத்துமாலையாவதெலது வே
றேமுத்துமாலேகுட்டுகிறவர்களார் சூரியகாணமேதிபமா தலலாமற்
திபங்கொண்டெவந்துவேறேகுட்டுகிறவர்களார் ஆனபடியினாலே நாந்
களபிஷேகமுதலானதுகள்செய்து பூசைசெய்வதற்க்கித் தமலையின்கிழ
ஒரு இலிங்கரூபமாயிருந்தருளேனுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்
கள்-எ-று

(அ3)

அன்னதுவாயிருக்குதரீர் சாயியத்திலருச்சியமென் நசலம்புக்கா
கெட்டிலமபுகழவங்கோர்சிவனுருவமுனைத்ததுகண் டிறைஞ்சிவந்தி
தன்னியபூமழைபொழிந்துபாரசமாய் கிழிந்துதாடிமபனைக்க வித்
தன்னிதிலகோபுரமுண்டபமுமணிமதிவஞ்சகைப்பித்தாரர்கள்.

(இ-ள்.) அப்படியே இனிங்கமுகமும் பத்தியுடன்பூசியுக்களை
 ஸ்ரீமதமலையினுள்ளே மறைவுகொலருசெய்தார் ஓத்ததோமுடி புக
 முமபடியவ்விடத்தில் ஒருஇனிங்கந்தோன்றிற்று அனைக்கென்றி வணங்
 கித்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பவருஷம்பொழிந்த பாலசமாயச்சுநோ
 ஷத்தையடைந்து ஆனந்தகூடத்தாடி மயன்ன் கிறதேவதச்சுனைக்
 ப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் அழகுபொருந்தி
 மதிவஞ்செய்வித்தார்கள்-எ-று. (அசு)

அழியாதவளநகருந்தீர்த்தமுந்நூற்றபதுங்கண்டழகுசெய்தார்
 வழியாநீச்சரத்தியஞ்சுரதருவுக்கேனிகளுமாமுமான
 வெழியாமலிமையவருமிருடியருமணிதரெனவுருவங்கொண்டார்
 விழியாலவிடமென்பகணிகையா, யாம்பையருமேவினாரே.

(இ-ள்.) அப்பொழுதும் அழியாதவளமுள்ளநகரமுந்நூற்ற
 பதுவகைய, கியதீர்த்தமும்உண்டானதுகண்டழகுசெய்தார் வழியா
 தசலத்தையுடைய ஆகாயங்கடையும் கற்பகவிருட்சமும் கிணறுகளு
 மாமுமானதுகள் நீங்காமல் தேவர்களும்ரிஷிகளும் மனிசருபுகளோ
 ண்மெவந்துபிறந்தார்கள் விஷ்ணுபொன்றகண்களையுடைய தாசிகளாக அ
 ஸம்பாஸ்திரிகள்-எ-று. (அரு)

காலையிலேயு முகிமாவிரியுதித்துச் சிவந்தசடைசட்டிநீறு (ன்)
 மேலணிந்துகண்டுகைபூண்டனமுதலாமஞ்சனத்தான் மிகுந்தசாநர
 மாலையினுமசிவபூசைபுரிந்தென்னுமலையேனைவலுமகொண்டேத்தி
 ஏலவொருபதினலாயிரவாண்டிகழிந்ததம்பின்னினைவாராணா.

(இ-ள்.) பிரமாவிஷ்ணுக்கள் இருவரும் காலமேழுமுகிமாவிரித்
 தித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைசட்டிப்பூதியைஉடம்பெலலாந் தரித்து
 ருத்திராட்சமாலை பூண்டுக்கொண்டு ஆனனமுதலாகிய திருமஞ்சனத்
 தினுலும் மாலையினுலும் சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலையை பிரக
 ிசிணஞ்செய்து வணங்கிப்பின்பு பதினலாயிரவருஷம் ஆனபிறகு ச
 வாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்குபதிக்குப் போவத
 தங்களதிராததைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள்-எ-று. (அரு)

ஆசைதருநிருவருணைசமைந்ததரபிண்கயிலை மலையாசைபோயிற
 றீசனுக்குகனைகமலையிதுவாயின்வெள்ளிமலையினிமேலென்னா
 வாகிமுதலெதித்துணைக்குஞ்சிறப்புடையதலமேழுங்கனகாரி (நக
 மாசகஸ்மகதித்தோன்றவொளியிழந்தவுகிகண்ணமேபாள்வானைமேசை)

(இ-ள்.) சுவாமிகளுக்கைக்கொள்ளுமபடி திருவருணைசலசைதலாக
 சமைந்தபிறகுமலையிலேயிருக்கும் ஆகைவெறுத்தது இரதலையே
 பொன்னுருவங்கொள்ளுமாயின வெள்ளிமலையினிமே லாசையுடைய
 குமா காகிமுதலாகச்சொல்லப்பட்டவழந்தலங்களுமேதலையேகரு
 ம் குறநீங்கிய சூரியனுதயமாகப் பிரகாசமிழந்த எட்சத்திரவாண
 போல ஒளிமழுங்கிப்போனதுகள்-எ-று. (அ-ள்)

அரியயனுமளவிடுத கரியமலை நிலையுணைக்கவரிதென்னுலாக
 தெரியவுணக்கிறீந்தபடிசிறிதுணைதகேனிகளிடமாய்குந் திறமே செவ்வா
 ண்கடிகைசெபகம். ராகண்டமணிமகிழ்ந்து பணிக் துடையாண்மடி

ற்றோன்றி-யுரியசிவ்விடங்கலந்தகதையுமுரைத தருளுரெனவுரைப்ப
தானா.

(இ-ள்) நந்திசேகரர் மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பாராததுவிஷ்ணுவ
ம்பிரமாவும் அரிதம்நரிநாகிப திருமலையினது சிறப்பை என்னுலசொ
ல்லுதற்கரியதெனறுலும எனகருத்தெரிந்த அளவில்சிறிது உமகருத
ஜிதரியுமபடிச்சொன்னேன் இனிசொல்லவேண்டிய தென்னவெ
ன்றாவரிசுபெற்றமாராககண்டேயரிஷி சுநதோஷித்துகணககிகவ மி
வாராரோசகித தவஞ்செயது அவரிடப்பாகமபெற்றதுவும சொல்ல
வேண்டுமென்றுகேட்டகச் சொல்லத்தொடங்கினா-எ-று. (அஅ)

இரண்டாவதுதிருமலைச்சருக்கமுற்றிறு.

ஆக-சிருவிருத்தம்-ககச.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது

பார்வதியார்திருவவதாரச்சருக்கம்.

அவசேரடியாகிரியவிருத்தம்.

பகன்ருவர்பதினொருவ ரெழுவரெணமர் திசைக்கிறைவப் பணி
காட்டுள்ளோர், கிந்தாரகிமபுருட்சிதக ரியக்கரின, பலாமுனிவாகினை
மூன் னோர், என னுமலரயன்றிருமால் கலை நதை மலர் மடந்
நைமகிழ்ந்துகூழ், மூன்னவனையிகழ்ந்துதககன முடியாத பெருவே
ன்விழுடிக்க லுற்றான்.

பூருவகந்த.

கேள்மார்க்கண்டேயரே மூன்றாளிலே பிரமாவினிடத்திற்
கிந்தக்கனென்பவள் அரியதபகசெயது உயரந்தவரகனைப் பெற
கிந்தகன்மியிவையிசுததனாவிவாரு திறகாலத்திலே பார்வதி யான

ள்தன்னிடத்திலேபிறக்க அந்த அம்மனைச்சுவாமிக்கு வலியாணஞ்செய்துகொடுத்த மாமனாகுந்படிவாரம்பெற்று அந்தப்படிசெய்தபின்பு ஒருநாள் இவன்சுவாமியினுடையசபைக்குப்போனான் அவ்விடத்தில்சுவாமித்தனக்குளமுந்நாமரியாதைசெய்யவில்லை என்கிறதோடனகொன்றி தன்னுடையவீட்டுக்குவந்து சுவாமியைப்பார்க்கிலும் உயர்வையெய்வேண்டுமென்று.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுருரியர்கள் - பதினொருத்திரர்கள் - சததரிஷிகள் - அஷ்டதிக்குப்பாலகா-நாகலோகதார - கன்னார்-கம்புருடர் - சித்தர்-யட்சகா-தேவர்கள்-முனிவர்கள்-நிஃபெறறபி-மாவீஷ்ணு - சகஸ்வதி இலட்சுமிமிகவுஞ்சந்தோஷத்தையடைந்துசுமறிக்கொள்ள என் லோருககும்முதல்வராகிய பாரசிவனைநித்தித்து முடியக்கூடாதபெரியயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான்-எ-று. (க)

எந்தையெயுமசம்பார்க்க விடையருளென்றிறைக்கிறைவி விசைத்தாளுந்தை, புந்தியிலாதிகழ்ந்தனனென் றுரைத்தனைந்தென வேண்டிப்பெருப்பெயன்று வந்தனஞ்செய்தனளவன் நகைபுரிந்துகடிதுசென்றுவருவாயென்றான், கந்தமலாகுழலாஞ் சந்தைமகத்தொடங்குகன தவத்தைச்சாரந்தான்.

(இ-ள்.) பாவதிதேவியானவள் தகப்பனாகியபதக்கன்யாகம்பண்ணுகிறதைக்கேட்டுசுவாமி என்னுடையதகப்பன்செய்கிறவேள்வியைப்பார்க்குவருகிறதற்கு உத்தரவுகொடுமென்றுகேட்ட அதற்குசுவாமியானவா உன்னுடையதகப்பன் புகழிலையாமல் என்னைமிகவும் நிக் கிதகிருக்கிறானே நீபோகலாமாவென்றுசொல்ல அசுரக்கேட்டுசுவாமி எனதகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றதாசை உன்வேண்டிப்பொறுக்க வேண்டுமென்று நமஸ்காஞ்செய்தபோது அந்தஅம்மனைப்பார்த்துநகைத்து நல்லதுநீபோய்ச்சீக்கிரத்தில்வந்து சென்றெய்சொல்லப்பார்வதியும் தகப்பன்யாகஞ்செய்கிற இடதுங்குப்போனான்-எ-று ( )

தாயரைக்கண்டடிதொழுதா ளுடையவா திருந்தனன்றந்தையானன், கீயவனைப்பணிந்தனளங்கவனு மிகழாதானிகழ்ந்த சொல்கோக்கிப்,பேயிருநகுஞ்சுடலைபெண்பிழைபிறந்துவிடுகவுக்கள்பெறுவாழ்வென்று, வாய்பிறைக்குங்கொடுமைசொலி மறைந்தனளச் செயலறித்தான் மங்கைபாக்கன்.

(இ-ள்.) பார்ப்பதியானவள் தக்கன்யாசாலைக்குப்போய்தன்னுடையதாபைவணங்கினான் அவள் இந்த அம்மனைத்தழுவி உபசாரஞ்சொல்லாமலிருந்தான் அதன்பின்பு தீமைபொருந்திய தகப்பனைவந்தனஞ்செய்யஅவனும்நித்தித்தான் அதைப்பார்த்துக்கேட்பங்கொண்டி உன்னுடையபாசாலைவாழவுபேயிருந்து விளையாடுஞ்சுடலையாகிப்போகக்கடவென்றதுபிறிதது இந்தப்பாவி வளர்கததேகம்இருக்கக்கூடாதென்றுயோகத்தினாலேதன்னுடைய தேகத்தைவிட்டான் அதச்செய்யசெய்யுணர்ந்தாசாம்பவழித்தி-எ-று. (ங)

(கவிவிருத்தம்) உண்ணிலாவுவஞ்செசெல்ல, வொருவனவியுய்யுமோ தண்ணிலாமுடிக்குணின் றுதழலைமொண்டிமறக்கையறு

லண்ணல்வெம்பிமுனிவுகொள்ளு மளவினெற்றிவிழிதனிஸ்
விண்ணெடுக்கமண்ணெடுக்க வீரன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும்கூடயிருந்த பார்ப்புக்கேதகதை விட்டவு
டனே ஒன்றியாகியிருந்த பாமசிவனுடைய உயிர்சவுகியபதையடை
யுமோ குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரன் தமமுடையசொசிலேதானையிடு
கதிருநுப்பைவாரிச்சொரிகிறபடியினாலே அதிகதாபதையடைந்து
யும்தக்கனாகிய பாவியினால்லவோ இத்தவருத்தம் உண்டாக்கெ
னமுகோபித்துக்கொள்ளுமபோது அவருடையநெற்றிக் கண்ணிரி
ந்துவீரபதிராரணவா ஆகாயஉலகமும் பூமியும் கடுங்கும்படியாகத்
தோன்றினார்-எ-று. (சு)

மஞ்சபற்றியுடல்குத்து மணிமயூரமுடியுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவெண்ண விடிமுழவகுதழலின்வாய்
நஞ்சுகொப்பளிக்கொற்றி நயனமுங்கொதிக்கமே
லஞ்சலிததகையோடெங்க னையன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) மேகத்தைப்பார்க்கிலும்உடம்புகுத்துமயினை நுநிறம்
போன்ற மாகதாதினயிழைத்த கிரீடத்துடனேசஞ்சரிக்கின்றமேரு
வுக்குச்சமானமாகி இடிபோல்முழங்குகின்றநெருப்பாகியசொற்களை
யுடையவாயானது நஞ்சைக்கொப்பளிக்க நெற்றிககண்ணொடுக்கச்சி
வசின்மேல்வைத்துக் கூப்பியகைகளோடு எமதுஜயாகிய வீரபதிரா
ர்வந்துகொன்றினார்-எ-று. (ந)

ஒழித்தசிக்கவுரிபுயத்தி னுத்தரியமாகவே
கழித்தெறிந்தவல்லியத்தி னாதளிசைத்ததச்சையாய்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்தமேனியா
தழைத்ததென்னவென்னவென்றனையன்வந்து தோன்றினான்.

(இ-ள்.) இரணியனைக்கொன்ற ராசிக்கத்தினுடையதோர் உத்தரீ
யமாகவும்தாருகாவன ததுரிவிகளால்விடப்பட்டிருசுவாமிபிணல் மாண
தையடைந்த புலியினதுசர்மம் இடுபுக்கச்சையாகவுமவிழித்து இ
ழைக்கிறதற்குமுன்னே ஆகாயமெல்லாமறந்ததேந்ததுடனே என்
னையழைத்தது என்னகாரணம் என்னகாரணமென்றுவீரபதிரார்வந்
தார்-எ-று. (சு)

புக்கணத்தனீர்கொடாது கனல்கெடுக்குமுகினை
தக்கன்வெள்வினைத்தகர்த்து மீள்தியென்றுசர்மற்றினு
ணக்கணத்தினுவகைபொங்கி யழுவனகையேயினான்
பக்கரின்மழ்தநாதர் பாரிடங்கள்குழுவே.

(இ-ள்.) என்னையழைத்தகாரியம்என்னவென்றுகேட்டவீரபதி
ரணப்பார்த்து மூன்றுகண்களையுடைய பாமசிவன் உலகைப்பொழி
யாமல்நெருப்புக்கணக்கக்கும் மேகம்போற்போயததக்கனுடையயுகத
தையழித்துவாவென்று அருளிச்செய்யஅந்தச் சணமேவீரபதிரா அ
திக்கசுந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியினது திருவடியைத்தொழுதுப
க்கத்தினின்றமழ்தக்கூட்டங்களும் பேய்களுஞ்குழப்போரார்-எ-று. (1)
நஞ்சுகொப்பளிக்காக நாவிரண்டொழையா
நஞ்சாட்டியபூதலை வாலவட்டம்வீசவே

குஞ்சாங்கொட்டையுள் குதம்பையாகவிட்டவென்
கஞ்சகதநாலவந்தாய கவரின்றுவீசவே.

(இ-ள்.) விஷததைக்கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களை மலையாகத்
தரித்துக்கொண்டு பத்துபூதங்கள் நிலவானமான ஆலவட்டம் வீசிக்
கொண்டுவரத்திக்குகிருகுகின்றயானைகொட்டையும்கூறிலேருண்
மகந்தரித்துக்கொண்ட வெள்ளைச்சட்டையணிந்த நாலுபேர்க
சுத்தமாகிய சாய்மரவீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர்-எ-று.

தியிருந்தவுதாவெமமை வின்பிழிந்துதீர்த்திடும்

பேயிரண்டுநாறுநாறு காகளம்பிடிக்கவே

வாயிரண்டுபோலுமலை மதியிடைந்தபூதமோ

வாயிரங்கவிக்கமுத்தி னாகபததிரங்களே.

(இ-ள்.) வடவாழுகொருப்புக்குடிகொண்டிருந்தவயிறிறினைப்
யபசிறப்பிமகங்களைப்பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்ற இரண்
டாயிரம்பேய்கள் எககாளம்பிடிக்கவும் சுந்தரனை இரண்டாகப்பிளந்து
இரண்டு கடவாயிலும் வைத்ததுபோலுமிருக்கின்ற ஆயிரம்பூதங்கள்
முத்துக்குடைகள்பிடிக்கவும் புறப்பட்டார்-எ-று. (க)

மாயுமாயாதந்தசங்கு கோடிகோடிமருகவே

தியின்பாயினூர்திந்த சிக்கநாசமுதவே

சாயுகிமணணில்காலாமேதி தந்தகொம்பிசைக்கவே

யாயிரங்குரிசெருத தனைந்ததேரிலேறினான்.

(இ-ள்.) இறந்திருந்துபிறக்கிற அனேககோடி விஷ்ணுகளுடைய
யகையிலிந்தசங்குகளை அனேகபூதங்கள்வாயில்வைத்துஊதிவாவும்
இறக்கஅக்கினிபகவான் வாயுபகவானேறுகின்ற ஆட்டுக்கிடாகலைமா
னிதுகளுடையகொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேக பூதங்களுதவும்
இறந்துபோன யமராசாகளேறிய எருமைக்கிடாக்களுடைய கொம்பு
களை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களுதவும் ஆயிரம் யானைகள்கட்டி
யிழுக்கிற தேரில்வறினா வீரபத்திரர்-எ-று. (ங)

சிலகணங்களைடான சிலகணங்கடோதா

யுலவுகின்றசிலசணங்க ளோடுகின்றவாசியாய்

மலைவுகொணும்சிலகணங்கள் மனிதர்தேவராயின

வலகைதானுமனவிலா தனந்தலேடமானதே.

(இ-ள்.) அப்படிவீரபத்திரர் தேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள்
யானைரூபகொண்டதுகள், சிலபூதங்கள் தேரிலுருவங்கொண்டதுகள்
சிலபூதங்கள்குதிரையானதுகள், சிலபூதங்கள் மனிசரூபமும் தேரு
மானதுகள், அளவிலாதபேய்கள் அனந்தரூபங்கொண்டு புறப்பட்ட
துகள்-எ-று. (ய)

விரையேழடங்கவுண்டும் விடாய்கொடாதுமீளுமே

பாரவேழபாரமுண்டு பசிகொடாதுபடருமே

கூரவேலெறிந்துகால னுடுகொள்ளுகொள்ளுமே

போரையேவிறுமபிழுன் னடந்துசென்றபூதமே.

(இ-ள்.) வீரபத்திரபுறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செய்யவிரும்பிஅ
வருக்குமுன்னேநடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுத்திரத்துநீரடங்கலும்குடி

தாலும் விடாப்திராமல் திரும்பும்பாரமாகிய ஏழுலகத்தையும் சாப்பிட்டுப் சிபோகாமல் அலைந்துக்கொண்டிருக்கும் கூர்மைபொருந்திய வேலையுத்ததைளறிந்து யமனுடைய காட்டைக்கொள்ளுகொள்ளுமாறு பம்பிப்பட்ட வலிமையுடையதுகள்-எ-று. (௨௨)

கொண்டலேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீது சுற்றமே

புண்டரீசாண்டமும் புனைகொளுத்தமீளுமே

யெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாகசாலைதேடுமே

சண்டைவாயுவென்னவகை தட்டியேயிடுதமே.

(இ-ள்.) ஏழுமேகங்களுக்கும் பிடித்துச் சிவந்ததலையிரிலேசுறறிக்கட்டிகொள்ளும் அனேகபிரமாண்டங்களுக்கும் புனையுண்டிக் கொருப்பினுலேகொளுத்தும் எட்டுத்திகஞ்சுத்தேடி யாகசாலை யெங்கேயென்றுதேடும் பிரசண்டவ புபோலக் கைகளைக்கொட்டிகொண்டு வீரபுத்திராபின்னேயோடுகிற மறுத்தவகள்-எ-று. (௨௩)

வெள்ளவாழிமதுநாந்து வீறுகின்றசிலகணங்

துள்ளவந்துபுவனமுறறுஞ் சுற்றுகின்றசிலகணங்

தள்ளுகின்றபேர்களுண்டு சங்குகிறந்துரைகெசையும்

பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டியூடுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளமாகியசமுத்ததியமேயன்ற மிகுந்த மதுவப்பாண்டிசெய்து அரளுல்வீரப்புகுண்டு சண்டைக்குளமுத்ததுகள் சிலபூதங்கள் நமமுடையகவ மிபைத்தள்ளுகிறவர்கள்- யாரென்றுகேட்க அவர்களைச்சொல்லுகிறதற்காக நின்றவீரனைக்கொள்ளும் சிலபூதங்கள் நித்திரைசெய்யும் சிலபூசகங்கள் உடனேஎழுந்து அனபுகொண்டுசிவனைக்குறித்துப்பாடுமே-எ-று. (௨௪)

வெதாசிலம்புமுரசுககம விருதுபம்பையதிரவே

புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதகமறுகநீள்

கதிகடந்துயாகசாலை கண்மீழுகணமெலா

மதிதிமைந்தாரானபேரக லையுமவாரிவீசினர்.

(இ-ள்.) வீரபுத்திரசுவாமிபுறப்பட்டவுடனே புள்ளாங்குழல் சிலப்பு முரசு-சங்கங்கள்விருதாசியஉடுகளைப்பூதலான வாததியமுழங்கவும், பெரியமணிதவண்டை மாதகம சத்திக்வும்வழிபுழுதுமபோயததகனுடைய யாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப்பூசக உடன்களும் அதிதியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும் அனகவிவாரி வீசினதுகள்-எ-று. (௨௫)

காரிலேறிமையிலேறி கடாவிலேறியலகைமே

லேறிலேறிமகாமேறி பிரலையேறியலகையாம

பாரிலேறிமானமேறி பசுவிலேறியெண்மருந

தேறிலேறிவாதவீரா சேனைமாள்மோதினார்.

(இ-ள்.) பேரவர்களைனுகித்தேவேந்திரனுமஆட்டுக்கடாவிலேறிவந்தஅக்கினியும் அருமைக்கடாவாகனனுகிய யமனும பேரவர்களைனுகிய நிருதியும் மகாவாகனனுகிய வருணனும் மாசுகளைனுகிவாயுபகவானும் அசுகப்புரிபையாண்டு விமானத்திலேறுகின்ற குபேரனும் எருதுவர்களைனுகிய ஈசானியனுமாகிய எட்டிப்போகளுந்தேறி

லேறி எதிர்த்துக்கொண்டுவந்த வீரபத்திராருடைய பூதகணங்களை யெதிர்த்தார்கள்-எ-று. (யக)

வ ளிருலப லேனுலக்னீக வச்சிரங்கணிச்சிவாள்
மீளிசேனைகாவலாளர் வீழுமாறுவீசினார்
கூளிஞாண்மெசென்று கொடியவெண்மர்பரியெலா
மாளியோடெடுத்தெரிந்த வம்மனைக்குங்கிரவே.

(இ-ள்-) திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாணம்-குலாயுதம்-
வ்-உலகை-வச்சிராயுதம்-பழுக்கத்தி - இதுகளைவீரபத்திராருடையசே
னை தலைவர்கள்வீழும்படிப்ரியோகஞ்செய்தார்கள். அப்போது எட்டு
ப்பூதங்கள்புறப்பட்டுத் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும் அவர்களேறி
யவர்களைக்கொட்டையும் * அம்மனைக்குச்சமானமாக எடுத்தெரிந்த
துகள் எ-று. (யிச)

அலகைநீவிண்ணீவிழ வமர்செய்யுதமோடலே
மலைவுண்டுதிக்குப்பாலர் வெற்றிமாலையுடனார்
நலிதல்கண்டுவிர்ன்வாளி நாலிரண்டையேவினா
னுலகபாலருடல்புகுந்து மழுதமுண்டிலாயதே.

(இ-ள்-) முன்னேஎட்டுபூதக்களாலேஎறிபட்டுவிழுந்ததிக்குப்பா
லகரெட்டுப்பேரும் அந்தஎட்டுப்பூதக்களாகிழேவிழவும், மற்றைப்பூ
தககளெல்லாம் ஒடிப்போகவுமயுதத்துஞ்செய்து வெற்றிமாலையுட்கொ
ண்டார்கள் அதுகண்டவீரபத்திராசுவாமியானவர் எட்டுப்பாணத்தை
விட்டார் அதுகள்போய் எட்டுப்பேர்களுட லைத்துளித்து அவ்வுலக
ளுள்ளிருக்கிற அழர் தத்தைப்புசித்துச்சஞ்சரித்ததுகள்-எ-று. ()

மருங்கிழிதுருயிலதகி வச்சிரத்தனோகின
னெருகுகியிசனளகையாளி நிருதிவாயுபருணனுஞ்
சருங்கினர்கடாவினேரி துஞ்சினுழைப்பிரான்
பெருங்கையேழுமீசனன்பர் பிரவிபோலறுத்தனன்.

(இ-ள்-) தேவேந்திரானுவன் தன்வாகனத்தைவிட்டுக் குயில்கு
பங்கொண்டுஓடினான் நசானன்-குபேரன்-நிருதி-வாயுபருணன்-இவ
ர்கள்தோற்று வெட்கத்தையடைந்தார்கள் யமனானவன்துறந்தான்அக்
கிண்பகவானுடைய ஏழுன்களையும் சுவாமியுன்பருடையபாவக்களை
அறுப்பதுபோல அறுத்துத்தள்ளினார் வீரபத்திரர்-எ-று. (யக)

கச்சமற்றவச்சமோடு கலையதானவெச்சன்
ரெச்சனாகவுயிரைவாரி யுடலுரித்தெரித்தனன்
பச்சைவல்லியன்னையான பன்னிகர்தாண்டையும்
வச்சிரத்தினுலறிந்து மாமன்முன்புசென்றனன்.

(இ-ள்-) அளவில்லாத பயக்கொண்டயாககர்த்தாவாகியகலைக்கோ
ட்டுக்காரிவிபிரானானுதேகமும் வேறுக்கொன்று உடலை வுரிந்து
யெறித்தார் பார்வதியின்தாயாகிய தகைனுடையபெண்சாகியின் இரண்
டகொதையும் அறுத்துத்தள்ளினாமனாகிய தக்கலிடத்திற்குப் போனார்
வீரபத்திரர்-எ-று. (உடு)

யிக்சுருந்துசோம்பானம் வீரபானமாகவே
 யொக்கநின்றயாகதண்ட மொன்றுகொண்டிருந்துபோற்
 தக்கொருதொக்தபோது தலையிந்துகள்ளினு
 னகண்ணத்திலொன்றுசென் நரைக்கணத்தயின்றதே.

(இ-ள்.) தேவர்கள்கூடிச் சோம்பானஞ்செய்கிறதைக்கித்தள
 னுமேபனமாகும்படி யாகசாஸையிற்புகுத்துயாகஸ்தமபத்தைபபி
 னுக்கிக்கொண்டு எதிர்த்ததக்கணுடையதலையையலைபோல்கீழேஅவந்து
 விழும்படிஅரசுதுத்தாளினு அப்போத்தப் பூதகணங்களிலொன்
 றுஅனாசெடியிலேதானே அத்ததலையைத்தின் றுவிட்டது-எ-று. (1)

பசுக்களேறுருதுப் பசுக்களாவிதன்னையும்
 வசுக்களாவிதன்னையும் மறுத்ததேவராவியும்
 முசுக்களபோலொளித்திருந்த பூனிவராவிகன்னையும்
 மசுக்களான்விட்டருல மளனியளியுண்டதே.

(இ-ள்.) மசுகளிலேறுகின்ற பசுப்போன்ற உருத்திரக் கூட்டங்
 கள்பிரணனையும்-அவ்வுசுக்களையினையு மந்தேவாகள்உயிரையும்
 குறுகுள போலொளித்துப் பதுங்கியிருந்தபூனியசுராகுண்டைய பி
 ராணனையும், பரிவாசமபண்ண வீரபத்திராவிட்ட ருலாயுதம் எடுத்தது
 எடுத்ததுத்தின் றுவிட்டது-எ-று. (உஉ)

வழியினோடுகுக்கர்பல்லை வேறுத்துகரணிமா
 வெழில்படைத்ததுண்டகர் விரண்டதுண்டமாச்சினுன்
 சமுலமைத்தகன்குதிக்க வமிதமுண்டகலைரிஸ
 வமுலவிககுமாறுதாளி லப்புண்ணெனையொத்ததே.

(இ-ள்.) சூரியனுடைய ல்லும்கண்ணும்தெறித்துக்கீழேவிழும்ப
 டியடித்துசுரபதியைப்பிடித்து இரண்டாகக்கருத்தாஇலட்சுமி
 யைபூக்கறுத்தா வீரகண்டாமணியைத்தரித்த காலினிலே சந்திரனை
 மிதிக்க அந்நகருக்கித்தன்னுடையயாகசாஸைருப்பையித்தித்தபடியி
 னிலே அத்தவெப்பந்திர அப்பியவெண்ணெயைப்போ லானுன்-எ-று.

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியமேனியலையாய்
 யாயம்கிழுன்னையாகப் எர்துதோன்றியமாசெயத்
 தாயசேனையாயபேர் தொடர்ந்துசாவையசெயதார்
 பேயதாயிருக்கவுந் பிணக்ககன்றதினிலேயே.

(இ-ள்.) பூதகணங்களிலேஇறந்துபோனதேவர்கள் கரிய உடம்பி
 னையுடைய பசாசுகிமுறுபடியும் முன்யாகத்திலே மாயமாயத்தோன்
 றியமுந்துசுண்டைபண்ண அவர்களைவீரபத்திரச்சேனே அடித்துக்கொ
 ண்றாள் ஆனபடியினிலேபேயாய்ப்போகியுந்துகொந்நகவிலே-எ-று.

விதிபுணந்தவோமகுண்டம் வேறுபட்டதென்னினும்
 புதியசோறுமெள்ளினோடு பொரியும்வாய்ப்புட்டமுன்
 குதிக்கொணையக்கூடாமெடுத்தொழுதுபூதகனிதன்
 ணுதககுண்டமனலெழுந்த வோமகுண்டமானதே.

தென் றுவிட்டதென்றது-இரண்டம்பிளந்துகொன்றதுஎனறுகொள்

(இ-ள்.) பிரம்மாவிலுள்ள விதிக்கப்பட்ட யாகசாஸனசந்தையடைந்தாலும் அதற்குப் பையோகமாகவததிருந்த சோழமகனானும் பொரியும் ஒருபூதகவாபிந்தகொட்டிக்கொண்டிருக்கருடக்கணையெடுத்து மடமடவென்று விட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடையவாய் ஒமகுண்டி மீசவும் உதிராகினியெருகுபயாகவுமிருந்தது—எ-று. (உரு)

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசக்களுங்கருங்களுமும்
முட்டரானமுப்பதிறவு மூன்றுகோடித் தவநர்
பட்டபோதுவரத்தெய்களபழுதுருதுதன்னுள்ள
இட்டபூதவுதரமுன்னையர் சசாயெய்த்ததே

(இ-ள்.) அஷ்டதிக்குப்பாலரும் அஷ்டவசக்களும்தலைவராகவந்தருங்களுமும் முட்டுப்பட்ட ராகியமுப்பதறு முக்கோடித் தவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள்தேகமவிணைப்பேகால விரபதாருசகு முன்னே அவருடையசேனைகளசாப்பிட்டபடியிலுலே அர்ப்பூதக்கணங்களுடையவிறுயாகசாஸனையெய்த்தது—எ-று. (உரு)

கமபகாலமுங்கெடாத கணமிதிக்கவமார்தா
மறபமாமுடம்பிரத்தமாவிகாரமொத்ததால
பற்பலவியக்கர்சித்தர்பண்டிசிந்துருடர்குளம்
சர்ப்பயாகமொத்ததன்றுதக்கன் செயதபாகமே

(இ-ள்.) கமபகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணங்கள் மிதித்தபடியிலுலதேவர்கள் அற்பமாகிய உடம்பில்லின்று பிரிட்டரத்தமானதுயாககத்துக்குறையெய்துத்துச்செரிதல்போலிருந்தது பலலயட்ச்சிதகர்களுடையவிறுபிதுங்கப்பட்டி அவர்களுடையருடல் கொடிய்கசசிக்கிடக்கிறது சர்ப்பயாகம் செயததெய்தத்தது அன்றுதக்கன் வெள்வி—எ-று. (உரு)

சிறந்தகிக்குபாலராதெ வசித்தர்முதலிலுள்ள
நிறந்திறுதுபோகவேதனிமையிலேயியறறின
பிறந்துவந்துவந்துபோபெருக்கினாபிறந்தபேர்
மறந்துவிழுவீரன்மோதிரிநுணைமண்டிளுள்

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர்முதலாகியதேவர்கள் சித்தர்களும் இறக்கப்பிரம்மாவானவர் கொடிப்பொழுதிலே மவரைப்படைத்துக்கொண்டேவந்தார் அவர்களமறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள்பிள்ளும்பிறவாமவிருசகு : படியிர்மாவையெடுத்து யுத்தம்செய்யத்தொடங்கினு விரபத்திரர்—எ-று. (உரு)

செத்ததேவர்மீளவும் செருச்செயப்படைத்திடுங்
கைத்தலங்களவீழாமாறுகமலனுமோதினான்
சுமுத்தலைக்கொள்படையெடுத்துமுண்டகத்தர் சிந்தைசேர்
பததுமைந்தச் சென்னியுபபடிக்குளோபரப்பினான்

(இ-ள்.) இறந்துபோன தேவர்கள் மறுபடியும் சண்டைசெய்யப்படைக்கும் பிரம்மாவிலுடைய கைகளை அறுத்துத்தள்ளினார்மூன்றுத

நேயையுடைய ஆயுதத்தினாலே அவர்மனதிலுண்டாகிய பத்துபிரமாக்க ளுடையதலைகளையும் குததி பூமியில்விழத்தள்ளினா வீரபத்திரா.எ-று

அண்டகூடமுண்டுமிழ்த்தவாதிமாயனபர்செயத்
துண்டமேருவெனவினாகருடன்மீதுதோன்றியே
வீண்டவாளிவருடமாகவீரன்மார்பில்வீசிஒன்
கண்டதுண்டமாகவீரன்கையிலவாளியேவினான்

(இ-ள்.) அண்டங்களைவிழுங்கிமிழ்த்தமுதல்வராகியவிஷ்ணுன் டைசெய்யமுககையுடைய மேருநிகராக விளங்கிய கருடனின்மேலறிக் கொண்டுஅனேகபாணவருஷங்களைவீரபத்திரா பாராதிப்படுமபடியாகப் பொழிந்தார் அப்படியிட்ட பாணங்களையெல்லாம் துண்டமாகத்தன் கைப்பாணத்தினாலே அமுத்தெறிந்தார்வீரபத்திரா

௩௮

வையமுண்டமால்வெருண்டு வாள்விதாத்துவீசின
நேயனங்கொவாளியாலறுத்தெறிந்தோரம்பிறத்
பையராவருந்தியாவிபருகினான்மெய்கருகின
கையிலாழியேவினான்கனிந்தண்ணல்காஷிலே

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் எல்லுத்தம் பண்ணுகிறதற்குச்சக்தியில் லாமல்கொப்பனகொண்டு ஒருகத்தியெய்மிசுதுசுதறி வீசினா வீர த் திரர்அந்தகத்தியை ஒருபாணத்தைவிட்டுஅறுத்தெறிந்துஒருபாணத்தி னாலேபாம்பைக்கொல்லுவின்றகருடனைக்கொன்று விட்டார்அதுகண் டிதுக்கத்தினாலேவுட மபுகையப்பாயக் கையிலேயிருக்கிறசக்கரத்தை வீ ரபத்திரர்மேல் பிரயோகமசெய்தார் அதுஒடிவந்து சுவாமிகாலிலேவி ழுந்துபணிந்தது—எ-று.

(௩௯)

என்கைமுன்னளித்தவாழிபெத்தைதாளில் வீழவே
யந்தமெய்யொழிததுடன்றியரிசினவே மாகியே
வந்தவந்துபாரதொடங்கிவாளின்வேலின்வவ்வின
ணந்திவேறோர்சேலதகிவாரிமீதொளித்தனன்

(இ-ள்.) முற்காலத்திலேவிஷ்ணு ஆயிரம்தாமரை மலலாக்கொண் டபரமசிவனைப்பூசித்து வருகிறபோது இவர்பத்தியைபரிசோதிக்கவே ண்டிஆயிரம்பூவிலேஒருபூவைச் சுவாமிமறைத்தவைத்தார் விஷ்ணுபூ சைசெய்துஅருச்சுனபண்ணிக்கொண்டு வரும்போது ஒருபுட்பங்கு னைய அதற்குப்பதிலாகத்தமமுடைய தாமரைப்பூ ஒத்தகண்ணைப்பிடி ன்கி அருச்சிக்கச்சுவாமிக்குமனம் சந்தோஷம்வந்து சக்கராயுதங்கொடு த்தார் அந்தசக்கரத்தைத்தானே சுவாமிமேலேவிட அதுபயந்துகாலில் விழவேகினிமேலுந்தருபத்தோடேநின்றால் பிழைக்கமாட்டோமெ ன்றுஅந்தஉருவத்தைஒழித்துப் பன்றியாகவும் சிங்கமாகவுருபமெடு த்துவந்துயுத்தொடுசெய்ய அந்தவுருவத்தை வாளாயுத்தாலும் வேலா யுத்தாலும் வீரபத்திரர்வென்றார் அதன்பின்பு மிகவும்பயந்து மினு ருவமெடுத்திச்சமுத்திரத்திலேவிழுந்துஒளித்தார்—எ-று.

(௩௯)

புலியுண்! நெடுமாலுமபழையபடிபுலியுண்டுபோனுவேதன்
தவியுண்டதெனாலுந் தீனையுண்டாரிமையவாதன் தடியுண்டார்
அவியுண்ட கனகுண்டம்பேயிறைச்சியருந்தசனகலமேயான
தவியுண்டமனபுகிழ்ந்தன் கெய்தவமுனிவரெல்லா மவியுண்டாரே.

(இ-ள்) மண்ணையுண்டவிண்ணுவந்தோற்று மண்ணவாயிற்
ட்டுக்கொண்டுள்ளிததுக்கொண்டார் பிரமாதவிதது காங்குதீ
றுபட்டுஇறந்தார் தேவர்களுந்தண்டத்தால் அடியுண்டு இறந்தார்கள்
பூதகணங்கள் இறைச்சிசாப்பிடுகிறதற்குலமகுண்டமபாதிரமானது
அவிர்ப்பாகம்சாப்பிட்டுவந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும்மீரப்பதி
சுவாமியினால் இறந்தார்கள்-எ-று. (௩௩)

இவ்விதவாய்முடிந்ததற்பின் வீரனிறைபதர்பரவியிசைந்தானெ
ல்லா, மங்கணனுமுனிமாரியருள்காந்து மகத்திறச்சாக்காவியிட்டு,
மங்கரியபதங்கெல்லாமபழையபடியுதவுதலுமவணங்கிப்போனார், ச
ங்கரியைமுன்பெற்றானென்பெற்றானெனக்காட்டுதலைப்பெற்றானே

(இ-ள்) இவ்விடத்தில்இவ்விதமா கயாகசாலையோடுசூவத்திரபே
ரும் சாதவதையடைந்தபிற்பாடு வீரபத்திரர் கையாய்த்துக்குப்போய்
சுவாமியினுடைய பாதத்திலேவணங்கி அங்கேநடந்தசமாச்சாரமெ
ல்லாஞ்சென்னா அதுகேட்டருளிப்பரமசிவனுக்கேபமாநிதிருப
பிறந்து யாக்கத்திவிறதவர்க ளனைவரையும் பிழைப்பிததுக் கேடிலலா
ந் அவ்விடங்களையவரவர்க்குப்பழையாடியே அருளிச்செய்தலும் அ
வர்களுக்கவாயி நான்களவிலேகமில்லாமையினாலே செய்த குறந்ததைப்
பொறுக்கவேண்டியதென்று நமஸ்கரித்து உடைபெற்றுகொண்டா
ர்கள் பாவதியைப்பெற்றதகநனுக்குமாதிரும் நிகைச்சொத்தற்கு அ
பராத அடையாளமாக ஆட்டுக்கலையை அவனுடவில் வைத்துப் பெ
ருத்தி எழுந்திருக்கும்படிசெய்தார்-எ-று. (௩௪)

எந்தாதன்மனையிகழ்ந்தோன் செல்வியெனவுலகுரைக்குமிடுக்கண்டா
தன்னாகத்தன்யோக சாதனத்தால்விடுத்தியென நவத்தினுறு (த்
மன்னாகமைநான் மனைப்பயந்த மேனியது நுயற்சியாலு
மின்னாகவவதரித்தா ளாரெல்லாம் கற்பகப்பூவிகளோ.

(இ-ள்) எனக்குநாதாக இருக்கின்ற பரமசிவனைநிந்தித்தத்க
னுடையகுமாரியென்றுபழிப்பாகஉலகஞ்சொல்லுமேநம்மையென்று
பார்வதி அந்தததுக்கந்திரத தன்னுடையதேகத்தை யோகாக்கினியி
னாலே நிவாத்திசெய்து இமவற்பருவதாசன் தபோமகிமையினாலும்
முன்னேமைகொனென்கிற பிள்ளைபைப்பெற்றமேனாதேவியினதுத
நுயற்சியினாலும் அவர்களுக்குகுமாரியாக அவகாஞ்செய்தாள் தே
வாகற்பகப்புஷ்பங்களைவருஷம் கப்பொழிந்தார்கள்-எ-று. (௩௫)

சிந்தாநதத்தொன்றுசுத்தி சிவத்திரண்டாய்நூர்னயிச்செயலின்
முன்று, கொத்தாகிக்குடிதேகு நாதவிந்துவிரண்டினுக்குக் கொழு

கொம்பாகி, முத்தாகிச்சிவனிடத்தே யுருத்திரன்மாலயன் முதலா பூ
னைத்தமூல, வித்தாகிநிறைவானைப் பயந்தவறகுமுடிந்ததவம் விளம்ப
லாமோ.

(இ-ள்.) சித்தாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலேஒன்று
யுடைய அசுரனாசத்தியாய்ப்பின்பு அச்சிவத்தின்நின்றம பின்பு அசுரத்தி
ன்று வறுபட்டுப்பின்பு அசுரத்தி இச்சாசத்தி கிரியாசத்தியென
மூன்றுவகையாகக் குடியிலுண்டாகிய நாதனின்னாகுகருக கொ
ழுக்கொம்பாகியுமகவாயிககுமுத்தாகியும பரமசிவனிடத்தில் உருத்திர
ன் விஷ்ணுபிரமாமுதலானவர்களெண்டாகிறதற்குமூலமாகிய வித்தா
கியும் எங்குநிறைந்தபார்வதியைப் பெற்றவாககுமுடிந்த தவப்பெரு
மையைச் சொல்லக்கூடுமோ—எ-று. (௩௬)

கலைவளருமதிபோன்று சிவனைவெல்லாதன்வளர்க்குங் கரும்பு
போன்றும், பருகியுச்செளிந்துயர்ந்து பந்துகழலுசல்பறப்பயிலு
நாளில், மலையாசனிடத்தின்மறை நாரதனாரொருநாளில் மகிழ்வாயெ
ய்கி, யுலகமெல்லாங்குடியிருக்குந் திருவயிற்றாளிலக்கணம்பர்த்து
ரைக்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள் இமாசலராசனுக்கும்பேராதேவிக்கும்
குழந்தையாகி வளாபிறைபோல நாளுகருளவளர்ந்து மன்மதனா
னவன் சிவனைவெல்லவில்வேண்டி அதற்குவளர்த்தகரும்பையொத்து
ப்பலசாஸ்திரவகையாகுகற்றுப் பந்துகழலு உசுசன்வியாட்டு முத
லானதுசெய்துகொண்டு வருகிறகாலத்தில் மலையாசனிடத்தில் வே
தமுணர்ந்தாராதர் ஒருநாள்வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றிலேவை
த்திருந்த அமையுடைய இலட்சணம்பார்த்துச்சொல்வார-எ-று. ( )

நெற்றியிலோர்புறத்திலுரை நேத்திரமுண்டாமொருகைகெழியகுலம்
மற்றுமொருதனமறையு மொருபாகமாகதம்போய்ப் பவளாசும்
கற்றைகெடுக்குழற்பாதி சடையாகுமொருகைவளை கழன்றுபோகு
முற்றுவருமிவ்வகளை மலையாசன்பனமுருகி யுலகையானான்.

(இ-ள்) வாரும்பருவதாசனே உம்முடைய குமாரத்திக்குச்சிவ
பொழுதிலேநெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அளர்க்கண்தோன்றும் ஒரு
கையிலேகுலமுண்டாகும் ஒருபக்கத்துள்ளதனம் பறைத்துபோகும்பா
திசரிம் பசைசிறிம்போய்ப்பவளநிறம் குமகூந்தலிறபாதிசடை வளா
சும் ஒருகையிலேவளையல்களில்லாமற்போகும் இதுசன்சம்பவிக்குமெ
ன்று நாரதர்சொல்ல வருவதாசன் உள்ளமுருகி சக்தேஷத்தைய
டைந்தான்-எ-று. (௩௭)

வேறு-அதுசோடியாசிரியவிருத்தம்.

வையநீர்க்கங்கையையும் பணிவரைமருங்கினர்எள்
துய்யபீர்ச்சடையான்வந்தங் கோர்தவந்தொடங்கக்கேட்டு
வையகமளித்தாடாதை வள்ளலைப்பணிந்துமானை
யையநின்றவததுக்கேவல் கோடிபென்றளித்துப்போனான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நாரதர்சொன்னதைக்கேட்டுப்பார்வதியே நமக்குப்பெண்ணாகவந்தபடியினாலே பாமசிவன்மருமகனாகி வரவேண்டிமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறநாளையில் பூமியிலே கங்கையைச்செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த இமவற்பர்வத்ததிலொருபக்கத்தில் பாமசிவன்யாதோவொரு நீனைவினாலேயோகத்தி லிருக்கிறொன்சிறுவார்த்தைகேள்வியாகித் தன்மகளாகிய பார்வதியையுடைய சில சேழிப்பெண்ணையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்கரித்துச் செய்து என்னுடையபெண்ணை உமமுடையதவசக்காக எவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மனைவிட்டுப்போனான் பருவதாரசன்-எ-று.

(௩௬)

ஒங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்தவப்புரிந்தால் தாமதுபேரளிப்பான்றானேர் கருத்தினுற்றவஞ்செய்யோதிற் பூருகுதல்கனியுட்போது முஞ்சியும்புனலுக்கொண்டு பாமசிவர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தான்.

(இ-ள்) எல்லாதேவரிலு முபார்த்தவிஷ்ணு-பிரமா-மற்றவர்கள் பெருமையாயொழிவில்லாத தவசசெய்தால் அவர்களுக்கு வேண்டியவாததைக்கொடுக்கிற சுவாமியானவா யாதோ ஒருகருத்தினாலே தவஞ் செய்கிறபோது, பார்வதி-பழம்-புஷ்பம்-தருப்பை-திருமஞ்சன முதலானதுகளைக்கொடுத்ததுத் தன்னுடையபாகிமார்க்குடனே யலபுரி விடையுஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள்-எ-று.

(௩௭)

இக்கிவையிருக்கதேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும் பகையதவனையெய்திப் பணிந்தனர்பதுமத்தோறு மங்கலாகிருக்கையிடந்தா னவாவர்முகத்திற்சேர்வுங் குங்குமக்குழம்புரித்த புயங்களிர்குழைவுகண்டான்.

(இ-ள்) இவ்விடத்தில் இந்தப்பிரகாரமாகவருக்க எல்லாதேவர்களுந் தேவோதிரனுக்கடிப் பிரமாவைச்சேர்ந்து தெழுதாராகன் அந்தப்பிரமாவும் அவர்களுக்கு இருக்க ஆசனங்கொடுத்துப்பிற்பாடி அவர்களுடைய முகஞ்சேர்ந்து இருப்பதையும் குங்குமம்பூசி யிருக்கிறதோள்கள் இளைத்திருப்பதையும் பார்த்தார்-எ-று.

(௩௮)

வச்சிரமொடிந்தீசானன் கணிச்சுவாய்மடிந்துகாலன் முச்சிரம்வளைதுமற்றோர் படைபெலா முறிந்துதேவர் மெச்சிரமகுட நீத்து மெலிந்தமைவிளம்புமென்று னச்சார்தமக்குக்கேர்மான் றூகனழித்தா னென்னான்.

(இ-ள்) வச்சிராயுதம் ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மழுவாயுத்தின் வாயமழுங்கியும் யமனுடையரூலாயுதம்வளைந்தும் மற்றவர்கள் ஆயுதமுறிந்தும் தேவர்கள் சிரசிலேயிருக்கிற மகுடம்பிடுங்கப்பட்டும் வருத்தத்தையடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தைச்சொல்லுங்களென்று கேட்கத் தேவோதிரனுனவன் தாருகாசான் இப்படி அவமானஞ்செய்தானென்று சொன்னான்-எ-று.

(௩௯)

காலையம்புயத்தோன் சொல்வான் கர்லனற்கனலாற்கற்றான் மாவினாலென்னுன்னு லவன்வலிதொலைக்கலாமோ

வாஸமாமிடற்றுன்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றும்
வேலனார்வெல்வாருங்கள் சிறையெலாமவிடப்பாரென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்ட பிரமாவானவ
ன் சொல்வான்-யமன்-அக்கிரி வாயு-விஷ்ணு-இவர்கள் லும்என்றஹ
உன்னாலும், அத்தத்தாருகாரானக் கொல்லக்கூடமோ, சிவனுடை
ன்றையாய இராசலபுத்திரியான பாவதியினிடமாக சுப்பிரமணிய
ர் அவதரிப்பார் அகனைகொன்றுஉங்கள் சிறையைமீட்பாரென்று சொ
ன்னான்-எ-று. (சஉ)

யோகத்திலிருக்கவிச னுமைக்குநாணளிக்கும்"று
வேசத்திலியற்றுமென்றே யயனவிடைகொடுத்தான்மீண்டு
மாகத்திலனுதிருத்தவர் மதனைநீனைத்தாராமான்
சோகத்தையொழிசுகுந்தென்மறமேருடன்றோன்றிசொல்வான்

(இ-ள்.) யோகத்திலிருக்குஞ்சிவனுனவர்பார்க்கதிக்குமங்கலியதா
ரணஞ்செய்யும்படிச்சீக்கிரத்தில் முயற்சிசெய்யுங்களைன்று பிரமாச
ர்வத்திரபேருக்கும் உத்தரவுகொடுக்கத் தேவாகளெல்லாருட அராச
பதிக்குவந்து மன்மதனைநீனைத்தார்கள் அவன விடாயதீர்க்கத் தருந
தென்றலாகிய தேரிடிலறிவந்துசொல்வான்-எ-று. (சச)

எனமவமழிக்கமாந ரெவர்களைமயசுக்கீவி
சுவன்மதெத்துயரலெம்மை யழைத்ததென்கருமமென்று
னவன்மனையிறுகபபுல்லி யமரர்கோனருளினேக்கிச்
சிவன்மவமழிக்கவேண்டி யழைத்தமைதெரியச்சொன்னான்

(இ-ள்.) மன்மதன்சேவர்களைப்பார்த்து எவனுடையதவத்தை அ
ழிக்கட்டும் எந்தப்பெண்களையக்கட்டும் நீங்கள் எந்தததுக்கநிமித்த
மாக என்னையழைத்தீர்களைன்று கேட்கத் தேவேந்திரன் அந்தமன்ம
தனை இரண்டிலையினாலும் இறுக்கட்டிக்கழுவி உபசாரத்துடனே
பார்த்துச் சிவனுடைய தவத்தையழிக்குமபடி உனனைவேண்டியழைத்
ததென்று தெரியச்சொன்னான்-எ-று. (சரு)

விண்ணிலாரமகவான் சொல்ல வெகுண்டுவிளையயந்துகூறும்
பெண்ணலாரவியாணல்லா பிறப்பிலாரிதப்புமில்லார்
கண்ணினாலளவைநூலாம் கருத்தினாலளவாவாத
தண்ணிலாமுடியார்செய்யுந்தவத்தையார்தவிர்க்கவல்லார்

(இ-ள்.) தேவலோகத்திலிருக்கும் இத்திரன் சொல்லக்கோபித்துச்
சுவாமிகுரூபயப்பட்டுச்சொல்லுவான் வாருமையாதேவேந்திரனே சி
வன் பெண்ணுமல்லார், ஆணுமல்லார் அலியுமல்லார் பிறப்புந் இறப்புமி
ல்லாதவர் காட்சிப்பிரகாசத்தினாலும் ஆகம்பிரமாணத்தினாலுமக
ருத்தினாலும் இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிரசசி
பொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்குமுடியையுடைய அந்தச்சுவாமியினது
தவத்தையழிக்கின்றதற்கு ஆர்வல்லவர்-எ-று. (சக)

கண்ணிக்கொளரியீசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சநிதிமகிமையாலே யுயிரெலாந்தழையாநிற்கு

மூன்றியவியிர்கள் போல வெடுக்கிமவன்பாற்செல்லு
மன்னியபொருளுத்தோன்றி மனதிலேயோடுங்குமாபோல்.

(இ-ள்.) அம்மனோகண்ணிகை சிவனே குற்றமில்லாதபிரமசாரி
மிவாகளிசன்மிபேர்களுடையசன்னிதிமகிமையினுலேசலையிர்சனும்
உண்டாகிவித்தியாகுமமூன் சுப்படிசுவாயினிடத்தினிருந்துசெவ்
ளஉண்டாச்சதுகளோ அப்படியே அவரிடத்திலே ஒடுங்கும் ம
லேதோன்றியஅனேகவஸ்துகளஒடுங்குவதுபோல-எ-று. (சுஎ)

தாமதகுணத்தரன்பர் சங்கரித்திடலாலீசன்
வமமாமுயிர்கட்கெல்லா மினைப்பொழித்தருள்வதாக்கும்
மாமலகுணமுன்றில்லை வடிவமிக்களலாமென்கைப
புவலாசொரிந்தககலும் புகையெழப்பொரிந்துபோமே.

(இ-ள்.) உலகத்திலேசனகாரகதொழில்செய்வதனாலே சிவன் த
மோருணத்தையுடையவரென்று சொல்வார்கள் அப்படி அன்று உயிர்
களுடைய மினைப்பையொழிப்பதாரும் மற்றத்தேவர்களுக்கு உண்டாபி
ருக்கின்ற மமாமலசம் பந்தரில்லை இவருடைய சொரூபமிகவும் நெருப்
பாகும அவர்மேல்நான் புஷ்பபாணத்தைவிட்டால் அதுகள்புகையாகக்
கரிந்துபோகும-எ-று. (சஅ)

உருவெனத்தெரியாதானே யுருவினோடருவாவானே
யருவெனத்தெரியாசானே யமாசெயலரிதென்றஞ்சி
வெருவர்ப்புருதானகத வேளையிலவேனோக்கித்
தருவனத்திடையிலவாரும் சதமசனுல ப்பதானான்.

(இ-ள்.) உருவென்று யாவா லுத்தெரியக்கூடாதவனாயுருவமாகி
யும் அருவம கியும் இருக்கின்ற சிவனை அருவமென்று மத்தெரியாதவனை
மிசுவு யுதகம்செயதுசயிக்கப்படாதென்று மன்மதன்பயப்பட்டுத் த
ன்னுடையஸ்தானத்திற்குப்போகப்பிறப்பிட்டான் அந்தக்காலத்தில்
மன்மதனைப்பாத்ததுகதபகத்தருவினிழவிலவாசஞ் செயயாபிற்றதே
வேந்திரன் சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-று. (சக)

மாயவனூத்தின்மீது மலாவனூவின்மீது
நாயகன்சொத்தின்மீதும் பொறுத்தது னனலமேயன்றோ
காயுநந்திரிசமேனிக கடைந்ததுமெனக்குமிந்த
வாயிராயனந்தத்த செயலுமுன்னுணமையன்றோ.

(இ-ள்.) வீஷ்ணுதமமுடையமார்பிலே இலட்சுமியை வைத்துக்
கொண்டது பிரமாசாஸ்வதியைநாவில்வைத்துக்கொண்டதும், மகாத்
மாவானவா தலையிலேகங்கையென்கின்ற பெண்ணை வைத்துக்கொண்
டதும் உன்னுடையசாமர்த்தியமல்லவோ சூரியனைச்சூனையிங்கடை
யச்செயததும் எனக்கு ஆபிரகணவைத்ததும், உன்னுடைய ஆன்னை
யல்லவோவென்றான் தேவேந்திரன்-எ-று. (சூ)

செல்வதின்மெமக்காயங்கே தருவதுதேவர்க்காவி
வெல்வதுசிவனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கை

சொல்லுதமுறுக்கவேண்டா மெனச் சொலித்துணைக்கைப்பற்றி
சுல்லாமிதுதாவென மதனவேணாய்துகூறும்.

(இ-ள்.) பி.ஹந்தேவேந்திரன் சொல்வான் வாராய்மன்மதா க
ணக்காக அங்கேசென்று சிவனைசுமித்து அவருநகுநகாமலாகிரி யுண்
டாகும்படிசெய்தால் அவருக்குப்புத்திர னுண்டாகும் அநதப்புத்திர
சுர்களைகொண்டு தேவர்களைப்பிழைக்கும்படிசெய்வார் அதற்கு
சுயயசாரணமாயிருக்கிறப நான் சொன்னவார்த்தையைமறுக்கவேண்
டாமென்றுகையைப்பிடித்துக்கொண்டு எனக்கு இந்தசுல்லவார்த்தைத்
தொடுவென்றுகேட்ட ம நமதன் சந்தேஷிததுச்சொல்வான்-எ-று. (1)

அரன்சிலைமலையென்றது மடுக்கணையரியென்றது

வாரபறவிசைநதராணு வாகுகியாவென்றது

சுநமபெனுஞ்சிலைபாடுத்து சுவையெறுப லரால்சு (போனான்
சுரும்பெனுசுருணத்தால்வெல்லவே நெனைச்சொலித் தொழுது

(இ-ள்.) வாரந்தேவேந்திரசுனை சிவனுக்குவில்லானது மலை
யாகியிருந்தாலும் விஷ்ணுவே பாணமாகியிருந்தாலும் வாகுகியே சுன்
ருக ஏறறுகின் தருணியானாலும் என்னுடையசுநம்பாடிய வில்லினு
லும் ஐந்துபுட்பங்களாகியபாணங்களாலும் சீலசிதம்பொருந்தி வண்ண
தென்சிறந ணிவினாலும் அநதசுசிவனைச் சுசுமித்துப்போடுகிறதென
ன்றுவந்தனஞ்செய்துகவாயிடுததுக்குப்போனான் நன்மதன்-எ-று.

சுக்கனமணமுந்தெட்வக தமிழ்ப்புதுமணமுநகொண்டு

வந்ததுமலையததென்றல் வசுதமந்திரியுஞ்சார்த

திருதுவுநிலவாபவென்றே வலையினையெதததென்றது

கொந்தலரிளமாவெல்லாம் கோகிழமுழங்கிறுநே.

(இ-ள்.) மன்மதன் சிவனைசுசுகிக்கும்படிபுரப்படுமபோதுபொ
தியமலையிருந்து அல்லிடதசுல்தங்கிப சுநதனவாசுனையும் திவ்வியமா
னதமிழவாசுனையுக்கொண்டுதென் தல்தாறுவந்ததுவசுநதமாகிய மரு
திரியுமவந்துசோந்தான்சுந்திரன் கிரணமாகியர் ஸ்ரீவைலையினானரு
பக்கமுமவீசினுள் புட்பக்கொத்துக்கையுடைய இளமையுற்றமாத
திவெல்லாங்குயில்முழங்கியது-எ-று. (இரு)

மல்லிகைமுனையாஞ்சுக மதுசுமுழங்குபசெய்ய

முலகைசுண்பகமசோரு முளரியேமுதலாயுள்ள

வெல்லையின்மலருநதேனு மிசைத் துனளிரும்பைச்செய்பைத்

கல்லியையுநக்குஞ்சொல்லார் குறிஞ்சியாழகாததிற்சொண்டார்.

(இ-ள்.) மல்லிகையுந்மேசுக்கமாகவும் அல்லாநம்பிஸ்சுப்புகுகி
ன்ற வணிகன் அச்சுநகத்தைவாயில்வைத்துஊதுகிறவீரனாவது விசு
ன்முல்லை சுண்பகம் அசோரு-காமணாமுசுலகிபகணககில்லாத புஷ்ப
ங்கனையும்தேனையுநான்றாக்கமுயிறைததுக்கொண்டு சடினமாகிய
கும்புசுல்லசெம்பு இதுகள் கூடவுருகும்படி சொல்லுகிறவார்த்தையை
யுடையபெண்கள்குறிஞ்சியாமென்றுவாத்தியத்தைக்கையிலேகொ
(இரு)

பொங்கியவும்கொண்ட புண்ணிமுகத்துச்செக்கர்
தங்குஞ்சுந்தரமாரூர் தனியிருக்கியுள்ளனைப்
பைகொருகதமுஞ்செல்லப் பணைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
மங்கையரொணும்பேர்வீர வடிக்கணவான்விதித்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) மிகுந்தநகரத்திராங்கன் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாக
செவ்வானமானது ஒருதிலகப்பொட்டாகவுமறினவகுதின்ற ஒ
விருட்டாகியபாணையும பசுமைபொருதிய கிளியாகியகுதிரையும நட
க்கப்பருகதமுஞ்செல்லப் பணைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
சிய சுததவீரர்கள் தங்குந் தவளன் கணைகளாகிய சுததிகளை அசைத்துக்
கொண்டு புறப்பட்டார்கள். -உ-று. (திரு)

கோணியகருப்புமைந்து குலமலர்க்கணையுங்கொண்டு
வாணுதலி: திசெல்ல மாரகேதனசதினெடு
தாணுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் தவஞ்செய்வான் மனைக்கண்டஞ்சி
நாணிணுன அகால்வண்டு நாணிணுமெக்கினுனே.

(இ-ள்.) வளைவாகியகரும்புவில்லையும் புர் பாகளாகியஐந்துபாண
ங்களையும் சேத்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய இ
திசேவியானவள் கூடவா மீனககொடியுடனே பாம்பிவன்யோகத்திலி
ருக்கிறவனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில்தவஞ்செய்கிற அந்தச்சுவாமி
யைப்பாத்து இவ்வரையெவ்வாறுசெயிப்போமென்றுபயந்து வெர்த
தையடைந்துநடுங்கினான் வண்டைநாணுவுடைய மன்மதன்-எ-று.
வெளிநகரலத்தெதிராததாலெண்ணவிளையுமோதனசென்றெண்ணி
யொளிநனன்முன்னேபின்னேயுமையவள்வரவுகண்டு
சளிந்தனமயக்கமோமோகணத்துக்கனிதைத்துவிலலை
வலோததனனளிநான் பூட்டிவழிக்கணைதொடுத்தான்மாரன்.

(இ-ள்) நேரேவெளியாகவந்துபுத்தஞ்செய்தால்என்னசேடுமக்கு
உண்டாகுமோவென்றுநினைத்துச் சுவாமியின்பின்பெரியாமல் ஒளித்
திருந்து சம்பாபார்த்துக்கொண்டிருந்தபோதுபார்வதி அக்கடவுள் மு
ன்னே பணிவிடைசெய்யவருதலைக்கண்டு பெண்துணைமககிருக்கிறப
டியினிலே வெவ்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்து மோகதனையுண்டா
கரும் புஷ்பபாசத்தைஇறைத்து வில்லைவளைத்து நானேற்றிப்பாணங்
களைநதொடுத்தான்மனமதன்-எ-று. (திரு)

ஒருகரும்புருவச்சாப மொடியினுபுலகமீன்ற
ளிருகரும்புருவச்சாப முளவெனுமெழுசகியாளே
*பொருணைகொடுத்தெனன்று புரளுசுகனையினு
மொருகண்ணவித்தான்மார லுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதனுனவனதான திகச்சண்டைசெய்தால்ஒருகரும்புஉ
ருவமாகியவில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின்

*ஒருகணையென்றமையால் நெற்றியென்றுவருவிக்கப்பட்டது க
ண்ணையென்றசொல்மெய்கேட்டு கணையென்று சொல்லுணியெற்றது.

இரண்டுகும்புருவமாகிய விஃ உண்டாயிருக்கின்ற நமக்கியாதோரு குறைவுமில்லையென்கிறசெருக்கினுலேபோய்அனேகபாணங்களை விட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் சரித்தகையாகிய அம்பையுடைய சிவன் அம்மனமதன்மேல் தன்னெறிக்கண்ணைச்செலுத்தினார் அக்கண்ணம்மதனுடைய உடம்பையெல்லாங்கொளுத்திவிட்டது-எ-று.(ருஅ)

கம்பக்கவெண்பஞ்சபோலே யழற்கண்ணுலனந்ரண
திருகஞ்ஞகணலக்கண்டு தேவருந்திசையிடுநாம
வெருககொளவொளித்தார்பூத கணததுடன்விடையினும்
பொருககெனமறைந்துவெள்ளிப் பொருப்பிடை புருதானன்றே.

(இ-ள்.) நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சபோல் மன்மதனுடையபாபுபாடுபொருந்திய மனதையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவாகனா அஷ்டதிக்குப்பாலகரும பயப்பட்டு ஒளித்துக்கொண்டாகள் அத்தன்பின்பு சுவாமியூதகணகளுடன்சேக்கிரமாகஅந்த விடம்விட்டுகளைலாபத்துக்குமுதற்குளினார்-எ-று. (ருக)

சங்கரன்மணத்தைவேண்டியுமையுற்றவமேசெய்தா
ளங்கதுபுணராசேழ் முனிவருகமலன்சொன்னான்
மங்கலவேழுஞ்செய்த முனிவருமகிழ்வாயெய்தித்
துங்கவெற்பிறைபாசுகிததைச சோபனஞ்சொல்லினார்கள்

(இ-ள்.) பரபசிவஞ்சுவர்தன்னைக்கல்லியாணஞ்செய்துகொள்ளப்பா
ர்வதிதவஞ்செய்கிறாள் அவள்வந்துசேரசசப்தரிஷி க்ளையழைத்து பரு
வதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணை களியாணஞ்செய
துகொடுவென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினா அந்தப்படியே அந்த
ஏழுபேரு பருவதராசனிடத்திற்குப்போய் இதைச சோபனசககதி
சொன்னார்கள்-எ-று. (ருஉ)

மலையிறைமகிழ்ந்தானந்த மலையிறைபுதல்வன்வள்ளல்
ஞலமதுபயதோர்நாமக் குடிப்பெயரேதுவாழும்
தலமதுபுரலுமென்றான் தவதவர்களைகதுசசொல்வா
ரலகியான் பிறப்புலல கிளையெனவறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) ரிஷிகள் போய்ச்சொன்னவுடனேபருவதராஜன்சந்தோஷி
த்தான் அவன்பிள்ளையாகியமைகான் ரிஷிகளைப்பார்த்து சிவன்என்ன
சாதி அவருக்குத்தாய்க்கப்பென் பெயரென்னகுடிப்பெயரென்ன அவ
ரிருக்கும்ஊரெது சொல்லுங்களென்றுகேட்டான் அதைமுனிவாகே
ட்டுகளைகதுச் சிவனே அளவிடக்கூடாதவர் அவர் பிறந்தவிடம் மூந்
கிஸ்அவர்கல்லசாதிவென்றுதெரிவித்தார்கள்-எ-று. (ருக)

பொருத்ததோருவகைய-கிப் பிறைமுடியவன்பேராளிற்
பொருத்தபுராணந்தோந்து புனிதரைபபுகழ்ந்துபோற்றி
விருத்தியார்வாவுராளுஞ்ஞறித்திறைவிடுத்தானெனே
பருத்தகங்கையினும்கிந்தப்படியெல்லம்மணிந்துசேர்னா

(இ-ள்.) அப்படிச் சத்திவிளக்கொன்னபிறகு பருவதாசன் முதலாக
னவாகளெல்லாமடகாசகதோஷத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த மு
டியையுடையசிவன் பிறந்தகட்சத்திரத்திற்கும் அம்மன்பிறந்த நட்ச
திரத்திற்குத் தகுந்த பொருத்தமுங் கவியாணஞ்செய்கிறகாஸமுமறி
ந்து ரிசசயமடண்ணி ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப் புழுவதுவண்க
விருத்திபொருந்தியகவியாணமுகூர்த்தலேயும் எழுதிக் கொடுத்த
புவிததான் அந்தவழுவிசனும் கங்கையைத்தரித்தசவாமிக்கு ந
சங்கதிகளெல்லாம் வணங்கிச்சொன்னார்கள் -எ-று. (௬௨)

இமையவெம்பிறைவனோலை முகத்திலேழுகிருக்குமேருச்
சிரையமாலவரைக்குஞ்செம்பொற் றிகிரிபாவரைகளுமேழு
தமாவான்கடற்குஞ்சித்த சாரணர்முனிவோருக்கும்
அமரரானவர்க்குமவஞ்சிமணத்தினையறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) இமையபருவதாசன் பார்வதியம்மன் கவியாணமுகூர்த்த
லேயை அனேகநூதர்களுக்கையிற்கொடுத்தனுப்புவிக்க அவர்கள் சத்த
ருபபருவதங்களுக்கும், கொடிமுடிபொருந்திய மேருவுக்கு, சககிர
வாள்கிரிக்கும், ஷாயையுடையசத்திசமுத்திரத்திற்கும், சிந்தா - சார்
ணர்-முனிவர்-தேவபுரதலானவர்களுக்கும், அம்மன் கவியாணத்தை
மந்தரி வித்தார்கள் -எ-று. (௬௩)

லேகைடைவெசோந்த வந்திகளேழும்புரி
மாலையாய்ச்செல்லுகின்ற பகிமைசோந்திகளேழும்
நீலமேமுதலாயுள்ள கிரியைலாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவோரிடத்திலுமபவாழ்ந்துகொண்டார்கள்.

(இ-ள்.) இலையகண்டவுடனே ஏழாமுத்திரத்திற்கும்பூரிதேவி
க்கும், மாலேடேலபபிரகாசிசுன்ற மகிமைபொருதிய ஏழந்திகளு
க்கும், நீலநிரபாலாய சபதருவ பருவதங்களுக்கும், அதிஷ்டா
னமாகியதேவதைகளொருங்கிச்சோந்தார்கள்-முனிவர்களும், சித்தர்
களும் தேவர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகச்சொந்துவந்தார்கள்-எ-று. ( )

அட்ட திககனைத்துந்தேராத கொடிகளாலடைத்தாவினைனை
மட்டறுவிமானந்தன்னான் மாலையான்மறைததார்வீதி
நெட்டிலேபாமபையு கிரைகளாய்நிறைத்தார்வெற்பிற
மட்டியபுழுகினலே மெழுகினுர்தரைகளெல்லாம்.

(இ-ள்.) எட்டித்திக்கையும் தேரினலும்கொடிகளாலும் இடமில்லா
மல்நிறைத்துவிட்டார்கள், ஆகாயத்தைஇடமில்லாமல் விமானத்தின
லும், மாலையினாலும் மறைத்துவிட்டார்கள் வீதிகளில் நீண்ட இலையு
டைய வாழைகளையும்-கழுஞ்சேளையும் நிரைநிரையாகநட்டு அலங்
காஞ்செய்தார்கள்-மலையிலிருக்கிற புழுங்கக் கரைத்துத்தரைகளெல்
லா மெழுகினுர்கள்-எ-று. (௬௪)

தோணஞ்சமைத்தார்முத்தின் றெடையெலாந்தொடுத்தார் வி
பூணதும்படவைத்தார் புதுமணிவிளக்குமிட்டார் (ண்ணித்
து

ஆரணனுல்குமற்றை யனைகையுமராநாடி
நாரணனுல்குமவந்து காணவேநாணுமாமே.

(இ-ள்) தோண்டுகட்டினார்கள், அதில முத்துமாலையைத் தொங்க
விட்டார்கள் ஆகாயகங்கைசொண்டிலுந்து பூரணமும்மலவத்தாராள.
மேதனம சிப இரத்தினவிளக்குகள் ஏற்றினார்கள் பிரமலோகமும்
கந்தாபுரியும்தேவலோகமும் வைகுந்தமும் இதைப்பார்த்து நாணும
பழை சிவகார்த்தாராள-எ-று. (௧௮)

மணிவிளக்கையினினை மலையாமகளிர்கூடிக்
கணிமலாக்கங்கையாட்டிக் கலையினுன்மருவகைகூட்டிப்
பணிமலையாமபூட்டிப் பரிமளத்தாபஞ்சுட்டி
யணிதுதற்றிலகந்தீட்டி யருமறைச்சடங்குசெயதாரா.

(இ-ள்) இரத்தினதீபம்போன்ற பார்வதியைமலையிலிருக்கிறபெண்
களகூடிக் கற்பகமலாவாசனைசோந்த கங்காசலத்தினாலே வரநாணு
செயவித்து இரிப்புத்துவளுமபடிசேலைகட்டி ஆபாணங்களுட, முத
துமாலையுமபூட்டிப் பரிமளமொருநதிய நறுமலா மாலேகூட்டி அபூ
யநெற்றியிலே திலகப்பொட்டுவைத்து வேதவிதிப்படிச் சடங்குசெய
தாராள-எ-று. (௧௯)

பூபணககோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிதனாரைத்
தாமணககோலஞ்செய்யச் சதுரபுகள முதலோரிணைத்த
தாமணித்துசிலகளசூற்றிச் சாரதருமாலைசூற்றி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகளபூட்டி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பபாணங்களை எய்தமார்போன்றெற்றி
க்கலாணலெறித்து அப்பலமத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பாமசுனை ம
ணககோலஞ்செய்யுமபடியாகப் பிரமா முதலானவாக்கூடிய பரிசுக்
தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வலகோஞ்சுத்திக் கற்பகபூமாலையிற்
து முன்னேயிருந்த சாப்பாபாணத்தைக்கழற்றிப்போட்டு மாணிக்
கத்தினங்களாகிய ஆபாணங்களைத்தரித்தாராள்-எ-று. (௨௦)

சடை யினம்பிறையைத்தங்க ளிறையெனத்தனைத்துகுழந்த
உடுகுலமெனமுத்தா லொளிவிடமருட்டுகுட்டி
அடைவுடன்விழியாந்திகை ளாதவாகி தின்மீது
குடியிருந்தனபோற்செய்ய குண்டலமிரண்டுஞ்சாத்தி.

(இ-ள்) சுவாமியினதுசடையிலேதரித்த பிறைறைப்பார்த்துத் தம்
முடைய புருஷனைன்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்களை
போல முத்துக்களபிரகாசியாநின்ற கிரீடஞ்சூட்டிப்பொருந்தியகண்
களாயிருக்கிற சந்திரசூரியிருவருங்காதினிடத்திற குடியிருந்தார்போ
ல அழகாகிய இரண்டிசுண்ட லங்களைச் சாத்திநூ கள-எ-று. (௨௧)

வரம்பெற்றதிருமால்சாதது மலாவிழிக்கரிப்போதி
பாம்பியதனையகீலப் பருமணிச்சிலம்புசாத்தி
விருடியுகோலஞ்செய்தா நிறையுமால்விடைமேறகொண்டா
நறுமையாருகுகித்தண்ணீ ராஞ்சுளங்கூட்டினார்கள்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வார்பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தம்முடைய கண்ணிலொன்றைப் பாதத்திற் சாத்தினாரே அந்தக் கண்ணினது கறுப்புச்சோதி கலைச்சுற்றிப்பரவினதுபோலே நீலமணிகளாலிழைந்த சிலம்பைபத்தரித்து சர்வதகிராளும் விருப்பத்தகுந்த அளவாராய நசெய்கார்கள்-பாமசிவன் விஷ்ணுவே யுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறினான் -அப்பொழுது அரம்பாஸ்திரிகள் மஞ்சளாலத்தி யெடுத்தன -எ-று.

குளவுமாலனுதிப்போற்றக் குழுதவாய்ம்லந்தான்சஞ்ச மலரினா வணங்கச்சற்றே மணிமுடிவசைத்தான்விண்ணோர் தலைவனானதீர்நின்றேத்தத் தனிநகைபுரிந்தான்நேவர் பலருமவந்திறைஞ்சியேத்த வவர்க்கெலாம்பார்வையிந்தான்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் சுவாமியின்முன்னேவந்து வணங்கச் செல்லாம்பரப்பூப்போலுந் திருவாய்மலந்து வாருமென்றார் - தாமரைப்பூ விநிருக்கிற பிரமாவந்து நமஸ்கரிக்கச்சற்றே இரத்தின கிரீடமிடைத்த திருமுடிவையசைத்தார - தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்யப்பின்சிறிப்புசகொண்டார்-மற் றேவர்களெல்லாரும் வந்துவணங்கக்கிருபைக்கண்ணினிலே பாதத்தருகினார்-எ-று. (௪௬)

கலித்துறை:

முடித்தகங்கையாற்பிறைக்கேழுந்தெழுந்துமேன்முனைத்து வெடிந்தகாமெனத் சலனவள்ளவினகமெல்லிளங்க வடித்தகங்கையி னைவிபுமர்புவிசகொழிந்துத் தொடுதுவிழுமா நெனவிருகவரிகடுவக.

(இ-ள்) சடைபிடுவெனக்கங்காசலத்தினால் பிறையானதுகொழுந்துவிட்டு அந்நாக்கிப்புஷ்பிசைசென்றுசெல்லுந் படியாக வெள்ளைவட்டத்தைப் பிழகாவுட, அலையடிக்கிற கங்கையினருவிபுர், சந்திரனுமசென்றுவிழுந்ததுபோலும் இரண்டசாமரவீசவு -எ-று. (௪௭)

திருவினாயகனடப்பைகொண்டொருபுறஞ்சேரத் தருளியைகள்களாஞ்சிகொண்டொருபுறஞ்சார் ளிரவிகள்கழக னுலவட்டங்கொடுவீசப் பரவிகரத் தும்புருவிருபுறம்பாட.

(இ-ள்) இலட்சுமிகாந்தராகிய விஷ்ணு பர்க்குவெற்றிலை முதலானவைகருஞ்சிற அடப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒருக்கூர்வாவுட, சுற்பத்தருவிற்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் படிக்காரனெடுத்துக்கொண்டவாவுட, பிரமாசுலிபத்திலின்று ஆலவட்டாவீசவும், தும்புருக்காரிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சங்கீதமபாடவார்-எ-று. (௪௮)

கூற்றனைவன்களையாதுகைகொடுதுறுகக் கூற்றுவேந்தனுந் திசையெலாநதும்புகைகாட்ட லெற்றவாசனக்கடவுளஞ்சிறியவரெனெடுப்பத் தோன்று நாதவர்க்குமதிவீசக்கொடுஞ்சூழ.

(இ-ள்) யமராசனுடன் தங்கத்தினுற்செய்திருக்கிற பாதக்குறிகளைக் கையாலெடுத்ததுகொண்டு வரவும், வாய்புகவான் திசருளெட்டிலும் அகிற்புகை, சாம்பிராணிப்புகை; காண்பிக்கவும், ரிஷபத்திலேயுமின்ற சசானன் உடைவாளெடுத்ததுகொண்டுவரவும், சூரியர்களேகேளும் சந்திரரோகரும் விளக்கெடுத்துக்கொண்டுவரவும்-எ-று.)

பெயர் சுரமடந்தையர் துகிலின்மஞ்சுகைபலசுமப்ப
வரவாமங்கையர் நவமணிப் பணிசுமந்தணுகப்
பரவுகின்னார் முந்வினோவினோபார்ப்பரிகநப்
பொருவினான்மறை நடந்திறைதலைமறைப்புசுழ்.

(இ-ள்) தேவதேவியை ரேகாவஸ்திரம்வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டுவரவும், நாகலோகப்பெண்கள் நவமணிகளினுத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச் சுகமந்துகொண்டுவரவும், கின்னராகம்புருடர வினோவாததியஞ்செய்யவும், காண்குலேவதங்களுஞ்சமீபித்துசசுவாழியெல்லாருக்கும் பெர்யவரென்று புகழ்ந்துமுறையிடவும்-எ-று. (1)

கிரகமேழுமெண்வசுக்களுமுனிவருங்கிர
வர்காவிஞ்சையரிமையவாமகிழந்துகண்டுருக
விருகாங்குளவருத்திரம்லாமழையிறைப்பத்
திருவும்வெண்கலைமடந்தையுமிசலந்தெளிப்ப.

(இ-ள்) சந்திரசூரியரிருவருந்தவிர மற்றவேறுகிரகங்களும், அவை வசுக்களும், முனியீசுரர்களு களிகூந்துவர நாகலோகத்தார விதகியாதராகள தேவர்கள்பாதுஞ்ச்சுந்தேவதந்தையடைந்து உருக ஏகாதசருத்திரங்களும இரண்டிகைகளாலும் புஷ்பங்களவருஷமாகவின்ற கக-இலட்சுமியும், சாஸ்வதியும், பனிரோதெளிகவும்-எ-று. (௨)

திக்குப்பாலகர் தெரிவையந்திசைதொழந்திகழ
மிக்கமாதர்களுமுவருஞ்சேபனம்வினம்ப
விக்குகேர்மொழிநீராமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத்
தக்கவிஞ்சையாமகளிர்யல்லாண்டிசைவழங்க.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகருடைய தேவிகள் அவரவர்கள் திசைகளி ன்றுசேவிக்கவும் சத்தமாதர்கள் சேபனம் பாடவும் கருப்பஞ்சைய போல்மாதூரியம்பொருத்தியவாததைகருடைய நீராமகளிர்வாழ்கதுச் சொல்லவும், தருத்தித்தியாதமாதர்கள் பல்லாண்டுகழவும்-எ-று.

கண்டைபேரிகை குடமுழுகாசளந்துளவப்ப
வண்டமல்லரி சல்லரிவலம்புரியொலிப்ப
வண்டகோளகை மடந்தையர்சிலம்பொலியதிப்ப
வெண்டிசாமுகந் தனிலுமென்பிரம்பொலிசைப்ப.

(இ-ள்) பெரியமணியினோசையும், பேரிகை-குடவாததியம்-மத்த னவாததியம்-காசுளம்-சப்திககவும், மல்லரி-சல்லரி-சங்கங்கள்கோஷ மிக்கவும், தேவப்பெண்கள் காளின்சிலாபுகளிரென்று சப்திக்கவும் எட்டுத்திசுக்கிலும் நந்திகேசுரானவவருகிறகூட்டங்களைவிலக்க அடிக்கிற பிரப்பினதுரப்தம் பிரகாசிக்கவும்-எ-று. (௩)

எண்ணும்வெள்ளியாம் வண்ரயடியிறங்கியதிடப
மண்ணல்சேனையின் கொழுஞ்செய்கிரித்தலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுமெள்ளிடமறநெருங்கியவிமானம்
மண்ணுமால்விடைநெழிகடந்தடைந்ததுபதியே.

(இ-ள்) யாவராலுந்தோததிரஞ்செய்யப்பட்ட கைலாயகிரியடியுடைய
தில் ரிஷபவாகனமிறங்கியதுகவாயியினுடைய சேனையின் முன்
ணி இமையபாவததை யடைந்தது-ஆகாயமும் பூமியும் உள்ளிரு
விடமில்லாமல் விமானங்கள்நெருங்கியதுகள் அலங்கரித் திருக்கின்ற
விஷ்ணுவாகிய ரிஷபம்சுவாமியைத் தூக்கிக்கொண்டு வழிமுழுதுகச
டந்து இமயபாவதராசன் புட்டணசதில்வந்துசேர்ந்தது-எ-று. (1)

இமயகிரிப்பதியடைந்ததுமிகரிமடவார்
நிமலனா திருவழகெலம்பவழிகளானிரத்தா
ருமதவத்தினுக்கழிவிலையெனப்புகழ்துரைத்தா
மர்செய்காமனையழித்தசுண்ணெதுவெனவுரைத்தார்.

(இ-ள்) அப்படியேசிவன் இமயபாவதசுருளே எழுந்தருளினபோ
து அந்தமலையிலிருக்கின்றபெண்கள் சுவாமியின் அழகைப் பார்த்துப்
பார்வதிசெய்ததவசுக்கு ஒருகுறையுமில்லாமல்பலன்சித்தியாச்சது எ
ன்றார்கள்- அவர்களில்சிலாயுத்தத்துகருவந்தமன்மதையெரித்தகண்
ணெதுவோ அந்தக்குருமானகண்ணைப் பாப்போமென்றார்கள்-எ-று.

ஆகமாரணிக்கிருக்கவுமுள்கெலாமயர்ந்த
போகமீசுவரிநக்கையான் மரனுடலொழித்துப்
போகமீதிவாவிநம்புறவுபிரகனைவபுணர்ந்த
மோகமாககிருமுதலவரனசலிலாமொழிந்தார்.

(இ-ள்) மன்மதன் தேகத்தையுடையவனாப் புகழ்போது இவரையோ
கதலே யிருத்ததினாலே உலகத்திலுள்ள சனங்களுல்லாம் விரா
ல்லாமல் அசந்துகிடந்ததுகள் மன்மதன் தேகம்போயும்இவர்போ
கதலேவிருப்பம் உண்டானபடியினாலே சகலருக்கும் போகத்திலா
சயுண்டாசுது-ஆனபடியினாலே மோகத்தையுண்டாக்குகிறவர் இ
தசசுவனையன்றி வேறொருவருமில்லை யென்று ஸ்திரீசனங்கள் சி
ஞ்சொன்னார்கள்-எ-று (அக)

மாயவிற்கைவேளழகிவரொழின் மிகுவடிவி
லாயிரகதிலொன்றிலையெனத்தனைமதித்தவனைத்
தீயிடத்துடல்கொளுத்திய தவத்தினற்றிறமே
யாயமுததமரழிப்பரோவெனச்சிலாஸைந்தார்.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்றகருப்புவில்லைகையிற் மரித்திருக்கின்ற
மன்மதன் அழகு இரத்தசுவாமியினுடையவடிவமாகிய அழகில் அயி
ரத்தி லொருபங்குகாணுது-அதனாலே அவனையிழந்து தன்னைமதித்
துத்தீயினாலே அவனைக்கொளுத்திப்போட்டது-தப்போய்கிளமபினாலே
யே ஜராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள்- ஆனால் அப்படிச்செய்வார்
களோவென்றுசிலமாதாகள் சொன்னார்கள்-எ-று. (அஉ)

மாமுலன்பெருங்கினைநெருங்குநா திரவந்
காதலன்பினுலெதிரெதிராதிருவினா கலந்தா

ராதியக்கமுமதனினை யளவிடவரிபோன்

வேதியன்காம்பிடித்தினி திழிந்தனன்விடைமுன்

(இ-ள்) மாமனாகிய இமவம்பர்வதாஜன் சுற்றத்தார்முதலிய சேனைகளுடைய நுழைய பாமசிவனுடைய சேனாசமுதாயமிருந்த ஆசையோடிகொண்டிருந்தவர்களாய் அதிரொதிராவந்து ஒருவாக்கொருவராகத் தழுவிக் கொண்டார்கள் முதலுமீறியில்லாத அளவிடப்படாதசிவனுனவா பிரமம்! னையைப் பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில் நின்ற இரண்டாண்டு-௪-று. (அ௩)

இலகுமங்கையானேகர் கீரஞ்சனமெடுப்ப

வுலகபாலகரி நாமநங்கினுநடந்தெ துறகத்

திலகமாதவனிருகைமேலொருகாஞ்சேர்ததிட

டவகிலாமணி யிழைத்ததோமண்டபத்தனைத்தார்

(இ-ள்) இப்படி சுவாமியானவர் ரிஷபவாகனம் விட்டு இறங்கினவுடனே அழகுபொருக்கிய அனேகம் பெண்கள் ஆலாத்தியெடுக்கவும் அந்ததிக்குப்பாலக ரெட்டுப்போதும் சுவாமியி னிருபுறத்திலுமநடந்தொதுக்கிவாவும் எல்லாருக்குத் திலகமாகிய விஷ்ணுவின்னுடைய இரண்டுகைமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச்சேர்த்துக்கணக்கில்லாத ரத்தினங்கனாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற மண்டபத்தில் வந்துசேர்த்தார்கள்-௪-று. (அ௪)

அரிபமண்டபத்தமைத்த பீடிகையி ன்மீதமைந்தார்

வரையிடைப்பிறந்தமைவளர்முலைசொலவருவார்

குநமலாக்கையி லேந்கிவந்தருள்குடியிருக்கும்

திருமுகத்தியை யிறையவன்வலப்புறஞ்சோதகர்.

(இ-ள்) சுவாமியருமையாகிய அந்தமண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆனத்திலெழுந்தருளினார்-ஸ்தனங்கள்மேலேபோலே யிருப்பதினால அந்தஸ்தனங்களே இவாகள்மேலேயிலே பிறத்தார்களென்றுகாணபிக்குப்படியாக வருகிற மாதர்களுடைய நிரம்பொருக்கிய புஷ்பம்போலும் கைகளிலேகிட்டுக்கொண்டு கிருபையே குடியாகவிருக்கின்ற அழகிபழகத்தையுடையபார்வதியைச்சிவனுடையவலப்புறத்திலேஉட்காரவைத்தார்கள்-௪-று. (அ௫)

முன்னையாரணன் வதுவையின்சடங்கெலாமுடித்து

வன்னிமேற்பொரி யிறைததெய்சொரிந்திமத்திரததா

லென்னையாளுடை யிறைவனுமேமுலகின்ற

கன்னிசெங்கரம்பிடித்துமூவலஞ்செய்தான்கனலை.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனுட்கூலிபாண ண்டபத்திலெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிரமாவானவர் கூலியாணச்சடங்கைவிதிப்படிமுடிக்க என்னையாட்கொண்ட பாமசிவனுனவா அக்கினியிற்பொரியிறைத்து செய்யாகுகிபண்ணி முன்னமே ஏழுலகத்தையுபெற்ற அம்மன் கையைப்பிடித்து அக்கினியை முன்றுதாமவ, லமாகசகரறிவந்தார்-௪-று. (அ௬)

ஒற்றைவால்வளையொலித்தது சுருதியுமொலித்த

சுறுய்வானவ ரிருடியர்மலர்மளமுசொரிந்தார்

பற்றியாசனத்திருந்தன னனைவரும்பணிந்தார்
பெற்றதானையோடனனையைப் பணிந்தனன்பெழும்பை.

(இ-ள்) வெண்மைபொருந்தியநுப்பறமசங்கமுழங்கவும், நான்குவேதங்களும, சப்திக்கவும், நான்குபுறமும் சுற்றிகொண்டு தேவானுந்
ரிஷிகளும் புஷ்பமாரியைப் பொழியவும், சுவாமி ஒரு ஆசனத்தின்
எழுந்தருளிநார் - அப்போது சர்வதாரபேரும் வந்தனஞ்செய்தார்
பாவதியானவன் அவன் தாயையுந் தகப்பனையும்வணக்கினான்-எ-று.

எரித்தகாமனைத் தருதியென்றிமையவரயன்மா
லொருத்தரின்றியே யிறையவன்மகிழ்ச்சிகண்டுரைத்தார்
மரித்தகாமனைபழைத்தருள் புரிந்தனன்வள்ளல்
பெருத்தவன்பினுலனைவரும் விடைகொடுபெயர்ந்தார்.

(இ-ள்) தேவர்களும் பிரமாவும் விஷ்ணுவும் மறமசாவத்திரபேரும்சுவாமி எல்லாரிடத்திலுமவைத்தபிரியததைப்பார்த்துச் சுவாமீரீரமுன்னே எரித்த மன்தமனைஎழுப்பித் தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்படியே இறந்துபோன மன்மதனை வாவழைத்துக்கொடுத்தக ஆஞ்செய்தாரா- பரமசிவன்-பின்பு யாவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு போனார்கள்-எ-று.

(அ-அ)

அதம்பினண்ணுலுந் கவிரியுமுருகியொன்றுகி
மத்தவானையககுமரனைப்பயந்தனாமதிபுவாய்
விதித்தவேலினைககுமரனுக்களித்திதழ்ந்ததான்
கொதித்ததாருகனுயிரகுடித்துவந்தனனொருரன்.

(இ-ள்) அப்படியேதிருக்கலையனம் நடக்கபின்புகவாமியும் அம்மனுமிருத்த அனபுகொண்டு ஒருருவமாகிச்சேர்ந்து வலிமைபொருள்கிய யானைமுகத்தையுடைய விசுகினேஸ்வரனாயும் சுப்பிரமணியராயும் பெற்றார்கள்-அதன்பின்புகவாமியானவா சுப்பிரமணியருசருருவேலாயுதத்தை அருளிச்செய்தனுப்பினான்-எ-று. அவர்போய் அந்ததகாருகாரனை வேலாயுதத்தால் விட்டெறித்து கொன்று சுந்தோஷத்தையடைந்தார்குமரசுவாமி-எ-று.

(அ-ஆ)

மயிலெனத்திகழ் மலைமகள்பொருகரிவதன
னயிலெடுத்தசெவகரனுடனினமயவெற்பகன்று
கயிலைவெற்பிவ்வுதிமையவா முனிவர்கண்களிக்க
வெயிலுடைப்புமெரித்தவனிருந்தனன்பால்.

(இ-ள்) மயில்போல்விளங்குகின்ற மருவதாராஜன்மகளாகிய பார்வதி பானைமுாததையுடைய பிள்ளையா, வேலாயுதத்தைத்தரித்த சுப்பிரமணியருடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கித், தேவர்கள் முனிவர்களுடைய கண்ணிகூரகைகலையத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்-முப்புரத்தை எரி தவராகிய பரமசிவன் - அதன்பின்பு-எ-று.

(அ-ஆ)

மூன்றாவது திருவவதாரச்சுருக்கம் - முற்றிற்று.

உகதிரு வி. தம்ப-உருசு

உ

சிவமயம்.

நா ன் கா வ து

திருக்கண்புதைத்தசுருக்ம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருததம்.

மின்னையமுகிறவழு மிகிரியின் தபோபலத்தான் மேனைய
ன, வன்னையிடத்தென்னன்னையவதரிததகதை சிறிதேயறைந்தேனிப்
பால், பொன்னைய சடையிறைவன றிருநயணமிருகரத்தாம் புதை
ததவாறுந், தென்னருணைமாநகரி லன்னவினை தீர்த்ததுவுஞ் செப்ட
லுமறேன்.

(இ ள்)மின்னல்பொருத்திய மேகங்கள் தவழ்ந்து போகாரின்ற இ ம
வறபருவத்தின் தபோபலத்தினாலே மேனாசேவியிடமாக எந்தாயா
கியபாவதி அவதரித்த கதையில் கொஞ்சநதான் சொன்னேன் அந்
தப் பார்வதி பொன்பேலும சடையுடையசிவனது அழகியகண்களை
ஜீர்ணமெக்களினும் பொத்தியதும அத்தால் வரும்வினையைத் தெற
கின்கண்ணிருக்கிற அருணாசலத்தில் அமமைபூசைசெய்துதீர்த்ததும
கொல்லத்தொடங்கினேன்-எ-று.

(சு)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருததம்-வேற்று வண்ணம்.

ஊடுவர்புலவிதீர்ப்ப ரொருவருக்கொருவர்மலை

கூடுவாமறை ஊல்கேட்பர்சொல்லுவாவினைநாதம்

பாரிவர் பலவிடேதம் பயிற்றுவர் பலகாறஞ்சு
ம முவ்வெல்லா தீர்ப்ப னணிகலம்புனைவான்பால்.

(இ-ள்) சிவனும் பார்வதியும் பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதை மறுத்து
பும தீர்த்துக்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் மலைகளைச்சூழக்
கொண்டு வேதாசுந்திரர்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக்
கொண்டு, அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும், வினைமுதலிய
தைவாசிததும் மற்றும் பலவினையாட்டுகள் செய்தும், பலதாம் சூத
மாடிபும, அதனால் வெற்றியையும் தோற்றையு மடைந்தும் அழகிய
ஆப்ரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டு மிருந்தார்கள்-எ-று. (2)

இதுவுமது.

அந்தவேளை யிலென்னன்னையினையிறைஞ்சியையார்
வித்துவிரவிதானும் யாவரென்றிசைத்தாளென்றதை
சந்தரக்கனிவாய்மின்னே சுடாகளெம்மிருகனென்றார்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன் விழிகளைப்புதைத்தாள்கையால்.

(இ-ள்) அந்தச்சமயத்தில் எந்தாயாகியபார்வதி சுவாமியை வணங்
கிழைப்ப சந்திரசூரியாகளயாவொன்றுகேட்க அதற்குச்சுவாமி அழகிய
கனிபோலும் வாயையுடையபெண்ணே அந்த இருவரும் நம்முடைய
கண்களொன்றுமொன்றோ-சுப்பிரமணியரைப்பெற்ற தாயானவள் கே
ட்டு வேடிகளையாகச் சுவாமியினுடைய கண்களை இரண்டுகைகளால்
முடிஞ்-எ-று. (3)

கனிவிருத்தம்.

சசுரர்விழிபுதைத்தலு மிருட்டிழம்புருக்கிப்
பூசினலெனவிருண்டன திசைகளும்புவிபு
மாசனீலமால்லாரொணக்கருகியமனைகள்
காசலாவிய நதியெலாம்யமுனைபோறகறுதத்.

(இ-ள்) பிரமசிவனுடையகண்ணைப் பார்வதி புதைத்தலும் இருட்
கூட்டத்தை யருகச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும் பூமியிரு
ண்டதுகள்-மலைகளெல்லாங்குறழ்மற்ற நீலகிரியைப்போல் கறுத்தது
கள் - மணிகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாம் யமுனாதிபோல் கறுத்
ததுகள்-எ-று. (4)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுலண்ணம்.

மறையவனுக்காரணனு முரிவர்களும் வசுக்களுநான் மறையும்வா
னே, மறையவனும்கிழியொளிபோய்ப் பிறவிரெடுகு குருடொனவிரு
ந்தார்மறறைக, கறவைநிரைமுதல்லிலங்கு பறவைகளு மொளியிழந்த
கண்ணதான், துறவறமும்பிறவறமும் தொலைத்தனம் துறவொழிவ
ந்தொலைத்தன்றே.

(இ-ள்) பிரமாவும், விஷ்ணுவும், முனிவர்களும், அஷ்ட வசுக்களும்,
நான்குவேதங்களும், சேவாகளும்; இந்திரனும், கண்ணினது பிரகாச
மறழப்பிறவிக்குடர்போலிருந்தார்கள்; பசு-காளைமுதலிய பிருகங்க
யக

னும், பட்சிகளும் கண்ணொளியற்றதுகள்-துறவறமில்லறமிரண்டும் ஒழிந்ததுகள்-மறறஸ்ஸலாததொழில்களும் கெட்டதுகள்-எ-று. (ந)

கீழிநிலைதுறை.

தேவர்மான்டிராக்கதர் நிறமெனத்திரிந்தார்,
கேவிர்திரன் வெண்கரிகருநிறகொண்ட
நாவிலம்புயன் கொடிகொடியானதவ்வளவின்
மூவாதேவனுக் களவறுமுறைசொலிப்புகன்றார்.

(இ-ள்) தேவர்களும் மனிதர்களும் இராட்சதர் நிறம்போலக் கறுத்தார ஆகாயத்தில் இருதிரன்வாகனமாகிய வெள்ளையான கரிபோலக் கறுத்தது, கெடுதலில்லாதபிரமாவின் கொடிய சியதுன்னமகாகப போலகருகியது, அப்படியில்லாப்பொருளுக்கறுத்தது மயகருகிறகாலத்தில் மூமழாததிக்கு முதலாகிய சிவனிடத்தில் எல்லோரும் போயமுறைபிட்டுத் தங்களுகுறையைச் சொல்லிக்கொண்டார்கள்-எ-று. (சு)

அறசோடியாகிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலெனவமைத்தகாத் திறைவனுதல் விழிதிறந்தா னவனி யேழந், துஞ்சுமிருளகன்றது பன்னிருகோடி சூரியாதந் தோற்றம் போல, வஞ்சியுமையிறைவன்விழிபுதைத்ததிருக்கரட லரைவாங்கிரின் றுள், விஞ்சுமறையவாவளர்க்குந் கனல்போல விழிமூன்றும விளங் கிறதன்றே.

(இ-ள்) சிவன் பயம்வேண்டாமென்று கையமர்த்திப் பன்னிரண்டு கோடி சூரியருதயம்போலத் தபமுடைய நெற்றிக்கண்ணைத்திறக்க-எழுலகமும் அந்தகாத்தைநீக்கியது, பாவதியானவள பொகதிய கையைவாங்கிரின்றான், பிராமணர்கள் வளர்க்கும் யாகாகினிபோல மூன்றுகண்களும் விளங்கியதுகள்-எ-று. (சு)

பார்புதைத்த திருவயிற்றான் பணிந்துரைப்பானெஞ்சுலப் ப ணையாய்காலன், மார்புதைத்தமலர்ப்பதத்தா யார்புதைத்த சடாடவி யாயவையமேழும், கார்புதைத்தவிருளாக விழிபுதைத்ததொடும்பாவன் சுழலுமாய், நார்புதைத்த பாமிடத்திற்றவம்புரிதற்கானவிட நிகழ்த்து மென்றான்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளையும் கருவாகவைத்துக் கொண்ட வயிற் றையுடையபாவதி சுவாமியைப்பாதித்து நெடிய குலத்தை யுடையவ ரே, இயமனைமாமிலேபுனைத்த மலாபோன்ற பாதகனை யுடையவ ரே, ஆததிமாலைஷயயணிந்த சடைக்காட்டியுடையவரே, எழுலக மும் மேகநிறத்திலும் அதிகநிறமான இருட்டுண்டாக உமதுகண்ணை மூடிய கொடியபாவமனது போகும்படியாகச் சூரதிரஞ்சுழந்தி யிமினிடத்தில் தவஞ்செய்தற்கு எல்ல இடஞ் சொல்லுமென்றுகேட் டுதல்-எ-று. (அ)

ஈசனுமங்குரைத்தருள்வா னுனைவினைவந்தனுமே பெரினும
யார்க்கும், மாசகலும்படிக்கரியதவா புரிய விரும்பினையேன் மதுரை
மாலை, காசியவந்திதுவாரகை யயோத்தியினுஞ் சிறப்புடையகாஞ்சி
மேனிப், பூசைபுரிந்தரியதவம் புரியென்றான் விடைகொண்டான் புக
ழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படிபார்வதிக்கேட்கச் சுவாமிபெண்ணே உன்னைப்ப
ம்வந்து சேராதாயினும் மற்றவர்களுக்குப்பாவம் நீங்கும் பொருட
தவஞ்செய்யுதுச்சிததாயாகில்மதுராபுரி-மாயாபுரி-காசி-அவந்தி-துவா
ரகாபுரி-அயோத்தி, இவைகளுள் சிறந்தகாஞ்சிபுரத்திபோய்ப் பூசை
யுடன் அரியதவசு செய்யென்றுசொல்லச் சுவாமியைவணங்கித் திரு
விடைபெற்றுக்கொண்டான்-எ-று. (க)

விசையமகன்குடையெடுப்பசசயமகள் பொன்னடப்பைகொடுவி
ரைத்துமேவ, வசையுமணிக்கவரியிரண்டருந்ததியுங் கமலினியு மருகி
ல்வீசத், திசையிலிளநில வெறிக்குந் தாளமணிச் சிவிகையின்மேற்
சென்றோது,சைபெருகுமறம்பெருகப் புனல்மெருகும புகழ்க்கங்கா
நதியைச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்) பாவதியானவள் வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க, செயலட்சுமி
பொன்னடப்பந்தாங்கிச் சீக்கிரததில்வா, 'இரத்தினவகளிழைத்தசாம
ரைகளால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும் இரண்டுபடங்கங்களில் நின்றும்
காற்றுக்களைவிசைவகிகளுக்குசங்கிரைப்போலப் பிரகாசத்தைவீகம்முத்
துப்பல்லாசின்மேலேறியாவரும் விரும்புகின்றாரும் பெருகச்சல
ம்பெருகுகின்ற கோத்தியினையுடையகங்காதி'தத்ததில்வாதுசேர்ந்தான்
என்றவாறு. (ய)

இறந்தவுயிரினிமிடப்பிறவாமலிவாமலிதைவனூர்தன்,சிறந்ததிரு
வருவாகுந்திருக்காசிததலமடைந்து சிவன்றாள்போற்றி, வறந்தமழை
ககுருகுமுந்தத் தலத்தவர்கள் பிழைக்கவறம் வளர்த்துப்பன்னாள், ந
றுந்நதையினரசன்விடை கொண்டிரிபத் தொண்டைவள நாட்
னாட்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்) இறந்துபோனஉயிரானது இனிதிரும்பப்பிறக்காமலும் இற
ச்சாமலும், பரமசிவனுடைய திவ்வியசொரூபமாகின்ற காசிப்பதியை
சேர்ந்து விஸ்வசுருடைய பாதம்போற்றி மழையிலலாமல் வருந்தா
நின்ற சீவாசிகள் பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தில் தருமத்தைப்
பாலாள்வளாததுத் தேன்பொருந்திய மாலையைத் தரித்த அத்தேசத்
திராசன்விடைபெற்றுநிற்கத் தொண்டைமண் லத்தைச் சேர்ந்தான்
பாவதி-எ-று. (யக)

மறைதவழந்தலைப்பலவிசம்பழமதுவாய்விரிந்தாலுமகாலாழைப்,
பழமதுவாய்விரிந்தாலும்புதுமதுவாய்விரிந்தெழுமும்பழனநீக்கிக,கு
ழைபாவுடமாமெ விழிமாதநடமாடுங் குறிப்புநோக்கிப்,பொழிலத
னின் மடமயில்கண்டமாடுந்திருக்காஞ்சிப்புரத்தைச்சேர்ந்தான்.

(இ-ள்)மேகங்கள் தவழாநின்றதலையையுடைய பலாவினது பழங்கள்
வையவிண்டாலும்,மகாலாழையினுடையபழங்கள் அளிந்தாலும்,புதிய

தேன்பெருக்கெடுத்தவாய்க்கால்வழிபாகஒடிவிழாநின்றகழனினைக்கடந்து ருண்டலம்வரைக்குந்தாவுகின்ற கண்களையுடையபெண்கள் நாட்டியபஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச்சோலைகளில் இளமையாகிய மயில்களநடனஞ்செய்கின்றகரஞ்சீபுரத்தலத்தைச்சோநதாள பார்வதி என்றவாறு. (122)

தாவரத்தையழிவாக்கிமனிதரையுள்ளறிவழிக்குந்தடங்கண்மாதர், ஊபுரத்தம்புயசாணஞ் சிவபபேறவிழைமருங்குனுடவகவேறு, ஈபுரத்தின்மணிமேடையாமடையாக்குவினையாட மலைகளாகும், கோபுரத்தினெடுக்கொடிகள்காமவல்லியெனுக்கொடிக்குக கொழுக்கொம்பாகும்.

(இ-ள்) கல்லுகளையும்மாங்களையுமுருகச்செய்து மனிதர்களுடைய உள்ளறிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகியகண்களையுடைய பெண்கள் சிலம்பணிந்ததாமராமலர்போலுட்பாதஞ்சிவக்க ஊல்போலு மிடைவனையவறுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கின்ற இரத்தினமிழைத்த உப்பரிகைகளாமபமுதலாகியபெண்களுக்குவினையாடுகிறதற்குமலைகளாக விருக்கும், சிவாலயத்தின்கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிற கொடிகள்கம்பக விருகத்திற்படர்ந்த காமவல்லியென்னுங் கொடிக்குப் படருகிறதற்குக் கொழுக்கொம்பாயிருக்கும்-எ-று. (123)

பாதநாடகமாடு வயில்போலுங்கயிற்று வழிப்பாவைபோலும், சாதநாடகமாடுந்துடியிடையார்கணவருடன் றுவளும்போது, மாதாதிசுருறுத்த விழித்தாமணிமேடையினுமவாரிவீச, வரதன்காமானதனறு முதலின்றளவுமாழிகாளே

(இ-ள்) பாதநாட்டியமாடுகின்றமயிலுக்குச்சமானமாகவும் கயிற்று வழியாகஆடுகிறசிக்காரமொருத்தியபிரதமைபோலவுமசுரத்தினையாட்டைச்செய்கின்ற உடுகைகபோன்ற இடையினையுடையபெண்கள புருஷாகளோடுபடுத்துப்புரளும்போதுமாகதமுதலிய இரத்தினபாணந்ருறுத்தகரோசித்து அவ்வுப்பரிகையிலின்று மடுததுவீசியெறிவ அவ்வாபாணங்கள் சமுதநாதத்திலேவிழுந்ததினாலேதான் அதுரத்தாகாமென்கிறபெயரெற்றது-எ-று. (124)

அனையமருக்ககன் றுலஞ்சியொருமாவின் கீழிருக்கு மாணப்போற்றிக், கனலனையவினைகளையுருடுக்குவிகக நடந்ததிருக் கம்பைமேவிப், புண்புமணல்குவித்திவிக்கவடிவாகியபுமைபூசைபுரிந்தாளப்போ, தெனையுடையானவடவத்தினுதுதினைந்தரியகங்கையெவினானே.

(இ-ள்) அத்தன்மையுடைய விதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கும்ஏகாமபுரத்தரைவணங்கி நெருப்பொத்தபாவங்கககடுக்கிஒடிப்போககருகின்றகம்பைநதியருகேபோய் அலங்காரமாய் மணலைக்குவித்துஇலிக்கூபமாகிப்பார்வதி பூசைசெய்யும்போது எம்முடையசகையி அவன்தவத்தினுடைய உறுதியையறியக்கண்ணையப்பிரவாகமாகவரச்செய்தார்-எ-று. (125)

பூதலமேற்குறுமுனிவன் குண்டிசையிழைக்கவிழ்ந்துவரும்பொன்னி
தானோ, ஆதியிலேயந்தமுனியாசமிததேயுமிழ்ந்தவையாழிதானோ, ஏத
மறத்தவம்புரியுமபீரதற்காச்சன்னுமுனி யிரக்கததாலே, காதினவழி
யொழுக்கவிடப்பாவியக்காரத்தியோகமபையாறு.

(இ-ள்) பூமியில் அகஸ்தியமுனிவர் சமணடலகவிழ்ந்ததினாலே வரு
ண்மகாவேரியோ அந்தமுனிவானவா ஆதிநாளில் ஆசமனஞ்செய்த
மிழ்ந்தசமுத்திரத்தின் பெருக்கோ குறமற்றதவகசெய்யும் பகீரதனாக
காக்கச்சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினாலே காதினவழியாகவிடப் பெ
ருக்கெடுத்தவந்தக்காரத்தியோ வென்று சந்தேகப்பா. விருந்ததுதம்பை

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம் (நதி-௭-று)

மங்காந்தியின் மனைவிலிங்கமழியா திருக்கும்வகையுமையாள்
வெங்காதலினால் பவன்போல்வெற்பாரிமைப்பவம்பாடன்
சங்கார்க்காததாவிருதனதாலிவகவிவகததபூவுதலும்
கொங்கார்க்காபத்திருமார்புமுருகியுருகிகுருகிநாடாள்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் கெடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்குந்
போதுமணலாலேசெய்தவிழ்க்குத்திரு அபாயமுண்டாகுமென்று பயங்
துகாமவகொண்ட ஆசையினாலே அனைகிறவன்போல் இமவத்பர்வதரா
சருமாரிவளையணிந்தகைகளாலும், இரண்டுக்கொங்கைகளாலும், இதுக
வையாததபூவுதலும்வாசனைபொருநியசந்தனத்தையணிந்ததிருமார்பு
உருவிருகிநாடாள்-எ-று. (௮௭)

மனத்தானினைந்தபெருந்துயருமணக்கூப்பிரிவுமுடன்றீர்த்
தனத்தானெருகிமுருகமுத்தத்திலே ட்போலததபூவுதலும்
மனத்தால்வினங்குமகம்பைநதிருணுசலததையொருபொழுது
வினைத்தாவினைகளிரண்டுபோலிரண்டாயப்பகுத்துக்கவியதே!

(இ-ள்) தன்னுடையதவத்துக்குப்பகம்வராமல் நினைத்திருந்ததுன்
பரமசுவாமிகடாமரபிரித்ததுன்பும, திரும்படி ஸதனகாரிலேநெ
ருகிமுருகமுத்ததிமுன்னாலுமே அனைத்தவுடனே அன்னநகன் குழங்
தகம்பைநதியானது அருணாசலஸதலததை ஒருவேளை நினைத்தவாகரு
டையநல்வினைநினைபோலிரண்டாகப்பிரிந்துவிங்கததைச்சுற்றுப்போ
னது-எ-று. (௮௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

விடுத்தனள்காத்தைப்பாங்கர் விளங்குழைவர்க்குமுத
தொடுத்தபூந்தொடையுஞ்சுந்து மணிந்தவன தொழுதானந்த
வடுக்கொணாதனதுகேள்வண்மார்பினைத்தொடாதுகாணித
ததித்திடுகருகிகளபோலவிளங்கியதழும்பாயமமா

(இ-ள்) பார்வதிகவாமியைத்தழுவியகைகளைவிட்டாள் அருகில்பிரகா
சிக்கின்ற ஆபாணத்தையுடைய அனைத்தும், ண்கள் குழப்புஷ்ப மாலை
யுஞ் சூத்தனமுதரித்து வந்தனஞ்செய்தாள பாவபேபே என்ற கணக

சையுடைய அந்த ஆம்மைதன்னுடையசுவாமியார் பைமற்றப்பெண்கள்
வெட்கத்தையடைந்து தொடாமலிருக்கும்படித்தேக்க வைத்த குறிகள்
போல் தழும்புகள் விளங்கியதுகள்-எ-று. (10)

அப்பொழுதானுமாத அடித்தழும்பிருக்குத்தோளு
முப்பொழுதிதைஞ்சுந்தோவா முடித்தழும்பிருக்குத்தோளு
மைப்பொலிமுலாள் கொக்கை வளைத்தழும்பிருக்குமாபு
- மெய்ப்பொலிநிறமாசத் தேன்றினூர்விடைபின்மீது.

(இ-ள்) அந்தக்காலத்தில்பாமசிவனும்பாண்டியராசன் அடித்தழும்
பிருந்ததிருத்தோள்களும், மூன்றுகாலத்திலும்வணங்குகின்ற தேவர்
களுடையகிரீடங்களின் தழும்பிருந்ததிருவடிகளும் மேகப்போல்விள
ங்குநகூர்ந்தையுடையபாவதி முலைத்தழும்பும், வளைத்தழும்பு மிருக்கி
ன்றமார்பும், தேகத்தின்பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தின்
மேல் எழுந்தருளினா-எ-று. (உ1)

அந்தாதமாரெல்லா மலர்மழைசொரியவானிற்
யாந்துபிழுழக்கத்தோடே சுருங்கிண் முழங்காநின்ற
வித்திரான்றிருமாமேவ ரிமைவியைத்தொழுதுநின்றார்
சுந்தர்க்கனிவாய்மின்னு மீசனைத்தொழுதுநின்றார்.

(இ-ள்) ஆகாயத்தில் தேவர்களியாவரும் புஷ்பவருஷம் பொழிய
தேவதுந்துபி முழக்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்கா நின்றன
தேவேந்திரனும், விஷ்ணுவும் தேவர்களும், பாவதியைத் தொ
ழுதார்கள்-அழகுபொருங்கிய கனிபோலும் வாயையுடைய அம்மனும்
பாமசிவனை வணங்கினா-எ-று. (உ2)

ஒண்ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை
பண்ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தனளவளாரோக்கிக்
கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வாமெதுகழறுகென்று
னெண்ணுதல்பிறிதொன்றிலலை யிடப்புறந்தருதியென்றார்.

(இ-ள்) விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய அம்மன் ரிஷபவாசன
த்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்தது மனமுருகிப் பூசை செய்தல
மோல் புகழ்த்து வணங்கினாள் சுவாமி அப்படிப்பட்ட பாவதியைப்
பார்த்து உனக்குவேண்டியவாம் என்கொல்லென்றா-அதற்குஅம்ம
னும் வேறெயொன்றும் வேண்டியதில்லை உமதுஇடப்பாக்கதை அரு
ளுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. (உ3)

அத்தனுமொழிவானென்கண் புதைத்ததாலடைந்ததிமை
இத்தலத்தினியபூசை யியற்றலாலகன்றதிந்த
மெய்த்தலத்தனக்குத்தென்பா லொருநகர்விளங்கித்தோன்று
முத்திமீநகர்தன்னை நினைத்தபேர்க்கனிக்குமுதா.

(இ-ள்) அதற்குப்பாமசிவனருளிச்செய்வார், கண்களை மூடியதரு
வே அடைந்த பாவம் இத்தலத்தி லினிமையானபூசை செய்தலி

இலேலீங்கியது- இஃதமெய்மையானஸ்தலத்துக்குத்தென்பாரிசத்திக்குருகரம்பிரகாசிகு மறைநினைத்தால் முத்தியுண்டாகும்-எ-று.

ஆரணன்றிருமாதேட வடிமுடியொளித்துநான்ப
பூணவொளியாய்பேல்கி முலகெலாம்பொருந்திரிம்போன்
தாரணியவர்க்குமற்றைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாரணிமுலையாய்பாகந் தருளுவோம்வருதியென்றார்.

(இ-ள்-'பிரம்'வும், விஷ்ணுவும் தேடப்பாதமும் சிவமும், அவைகளுக்குத் தெரியாமலொளித்துப் பூரணமாகிய நூணவொளியாகிய பேலகிமுலங்கொல்லும் ஒன்றாய்நிற்போம்-பூமிகளினிருப்போர்க்கு மையுருவமாயிருப்போம்-அவ்விடத்திலவந்தால் கசசணிந்த தனத்தையுடையபெண்ணே இடப்பாகத்தைத்தருமோம் வாவென்றார் பாமசிவன்-எ-று.) (உச)

என்னலுமிறைவிசொல்வா ளினிமைசேர்க்கயிலைகாசி
தன்னிலுமினிதுகாஞ்சித் தலமெனவுரைத்திரிந்த
நன்னிலந்தனக்குச்சோணை நகரமேயதிகமென்றார்
பின்னையுமுளதோவந்தத் தலத்தினுக்கிணையாம்பேரார்.

(இ-ள்-'பரமசிவன் அப்படிதிருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதிபரிமண சொல்லுவாள்-இனிமைசேர்த கையிலாயமாகாசி இவ்விண்ணின் தலங்களிலும் இத்தக்காஞ்சிபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தார் அத் தலத்துக்குச்சமானமாகிய பெருமைபொருந்தியஸ்தலம்வெருளுவா ன்ளோவென்றாள் பாவதியம்மன்-எ-று.) (உரு)

அவ்வுணமறுத்தென்கோமான ருடுவானமக்கொப்பான
தெய்வமைந்தெழுத்துமானத் திருந்துமந்திரும்பில்லை
சைவமேயனையதான சமயமுமருண்போல
வெவ்வினையவிக்குமுருமில்லையெனவீளம்பிப்போனார்.

(இ-ள்-)அப்படிபார்வதிசொன்னவார்த்தையைச்சுவாமியானவார்மறுத்து நமக்குச்சமானமாகியதெய்வமும் பஞ்சாக்ஷரத்திற்கொப்பான மந்திரமும், சைவத்திற்குச்சரியானசமயமும், டொல்லாதபாவங்களைத் தீர்க்கும் அருணாசல ஸ்தலத்திற்குச்சரியானஸ்தலமும், உலகத்திலில்லை என்றுதிருவாய்மலர்ந்துகையாயத்திற்கெழுந்தருளினார்-எ-று. (உஉ)

கொம்பனாள்பொறுப்பாய்தென்றிறைவனைக்குவித்துப்போற்றிக்
கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தலத்தையுங்கடந்துவேலன்
தும்பிமாமுகத்தேன்கன்னி வயிரவர்கணங்களகுழச்
செம்பொனாள்வரீவீச சிவிகைமேட்சிறந்துசென்றாள்.

(இ-ள்-)புஷ்பக்கொம்பையொத்த பார்வதியானவள் சுவாமியாள்வெறியாமல்சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இரண்டுக்கையுங்குவித்து வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சிபுரத்தையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர்-கணபதி- சப்தகன்னிகள்- வயிரவர்- சிவகணங்களகுழவும், இலட்சுமி கவரிவீசவும், பல்லக்கி லெழுந்தருளினாள்-எ-று. (உஉ)

மண்மடண்மகிழப்பட்ட மரங்களுத்தழைத்துவீறிச்
சண்மலர்சொரியக்கல்லு மலைகளுக்கொந்துசோர
வெண்மலாமடவாள்போற்றக் காவதபிரண்டிநீவகி
விண்மதிமுத்தர்ண்மறறோர் வெள்ளிடைபருவகிறசேர்தான்

(இ-ள்.) பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போன மரங்
ளைத் தவிருண்டாகித்தழைத்துத் தேனோடும் புஷ்பங்களைச் சொரிப
பாராககல்லுகளும் பெரியமலைகளும் கரைத்துருகுவெள்ளைதராம
ரைப்பூவில்வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதிதோத்திரஞ்செய்ய இரண்டுகந்தா
ரம்போய்ச் சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய பார்வதொருவெளிபி:-
த்தவிற்றங்களுள்-எ-று. (உ-அ)

வெய்யவனுமையாரென்று வினவுகாரணத்தானீலக்
கையவன் மரகத்திற் கரியவன் கரமுங்காலுஞ்
செய்யவள்வருந்தினுள்ளென்றறிந்துயிர்த்துதப்பாள்போலப்
பையமேறகடவிற்பாய்ந்தான்குமாவேளபந்தல்செய்தான்.

(இ-ள்.) குரியனுவன் தன்னையாரென்று பாமசிவனைகேட்டதனா
லே நீலமபோன்றனையும், மரகதம்போன்றவடிவமுமா தாமரைப்பூப
போன்ற உள்ளங்களையும், உள்ளங்காலுர்பொருந்திய அம்மன்சரபத்
தினால் வருந்தினுள்ளென்றறிந்து தன்னுபிரைவிட்டுவிடுகிறவன்போல
மொளளமொள்ளமேற்குச்சமுத்திரத்தில் விழுந்து அஸ்தபித்தான்-சுப்
பிரமணியார் அம்மனிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தலபோட்டுவைத்தார்-எ-று.

அந்தந்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழ
க்கிவருகின்றது

அன்னையுக்குகளைநோக்கி யாம்பையாற்பந்தல்செய்து
பண்ணி தகாமுஞ்சால வருந்தினையெனப்பாராட்டிப்
பின்னுமோகருமஞ்சாந்தி முடிப்பதற்கினியநன்னீர்
கைநிறைவேலையேவியழைத்திடுகணத்திலென்றான்

(இ-ள்.) அதன்பின் பு பார்வதியின்வன் சுப்பிரமணியரைப்பார்த்து
வாழைமாத்திலே பந்தல்போட்டுப் பண்ணிரண்டுகைகளும் சிவக்கவரு
தத்தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னும்ஒர் வேலை
விறுக்கின்றது அதென்னவென்றாக் சந்தியாவந்தனஞ்செய்கிறதற்கு
தல்லபரிசுத்தமான ஜலம்வேண்டும் உன் கையிற் பிடித்திருக்கிற வேலா
புத்தையேவிடையழப்பியென்று சொன்னான்-எ-று. (உ-அ)

காதலாலிறகுசிக்கந்த னேவினுன்கைவேலவ்வேல்
போதவான் புத்திராண்டன்புகழ்புருசுதன்போதன்
வாதிபாண்டாங்கன்சோமன் வாமனென்பவரைவாட்டி
மீதிசெழிவிழியவீட்டிக்கொணர்ந்ததுவேலைநீதம்.

(இ-ள்.) அப்படி சொன்ன அளவில் அதிகபத்தியோடு சப்பிரமணியர் வேலாயுதனையேவினார், அதுபோதவான் - புத்திராண்டன் - புருசுதன் - பாதன் - பாண்டாங்கன் - சேரமன் - வாமன்னன் று சொல்லப்பட்ட ஏழுபேரையும், அவர்களிருந்த ஏழுமலைமையும், உருவிரீல்ல தண்ணீர் கட்டலுக்குப் பாய் ஐலங்கொண்டெவந்தது-எ-று. (176)

அந்தந்திக்குச் சேயாமென்று பெயர்.

கட்கவேலழைத்தவ் றறிம கடனெலாங்கழித்துவாழைப் பந்தலிருந்தா ளப்போ துமைபதம்பணிசு துறாற்றித் திருநாசிவப்பதேதென் றுணாத்தலுஞ்சிறப்பதாக வந்தவாறதனையாறு திருமுதற்குரைப்பாள்வஞ்சி.

(இ-ள்.) சிவசுப்பிரமணியா வாவழைத்த ஆறறிலே கீர்க்கடனெல் லாமுடித்துக்கொண்டவாழைப்பந்தலிருந்தான்-அப்போது அம்மனை வணங்கி இந்த ஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவென்று கே ட்க்க, அந்தவிவாதனைச் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சொல்லுகிறாள் பார்வ தியானவள்-எ-று. (177)

அனந்தமாபுரத்திசேழு மறையவாயியாக்காலத் தனந்தமாவினைகள்செய்தா ததன்பினல்லறிவுதோன்றி யனந்தமாமென வேயேறு மயன்பதங்கருகிப்பன்னு ளனந்தமாலமதாயுட்கொண் டருந்தலம்புரிந்தாளந்தாள்

(இ-ள்.) அனந்தமாபுரமென்கிறப்பட்டணத்திலே ஏழுபிரமணர்கள் அ றியாதகாலத்தில் அனந்ததிவினைகளைச் செய்து அதன்பின்புலல்ல வி வேகந்தோன்றி அதமமென்று அன்னத்தைத்தனக்குவாகனமாகக்கொ ண்ட பிரமாவைக்குறித்த இலைகளையே சோறுகூண்டுபலநாள்தவகசெ யுதார்கள், அக்காலததில-எ-று. (178)

பதமனுமவர்முன்சென்று பாவிசாள்வனாகளேழில் விசுமுறைதவஞ்செய்வோம் குமாவேள்விடுக்கும்வேலாற் பொதிசடைமுடிமுடிகள் வினைகளும்பொடியாமென்று சதுமுகனாகததுபோனுவருமத்தவமேசெய்தார்.

(இ-ள்.) பிரமாவல்லேழுபேர் முன்னேபோய்பாவிசளே நீங்களேழு பேரும் ஏழுமலைகளிலே வித்முறையாகத் தவகசெய்வீர்களானால் அப் போது அம்மனுக்கு ஐலம்வேண்டிய நிமித்தியத்தால் சிவசுப்பிரமணிய ர்வேல்விநிலார் அதனாலே உங்கள்சடையோடு கூடிய சிவகளும்தாவ ன்மாறா பொடியாகப்போமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனார் அவர்களு மஅப்போதவகசெய்தார்கள். (179)

[பேறு.] எழுவனாயும்திலிக்கு ரெழுநவனாயும் பிளந்துநீயெறிந் தகூர்வே, வழியுநவருநிரமுடன் பு-றல்கலந்துசிவந்ததுகா னுணைகா லே, வழுவிலையிஞ்சுக்கென்ன வடிபண்ணுநா யகிழ்ச்சிருந்தான் மலை மேற்பட்ட செழு முனிவர்குருதியினும்செந்ததுபோய்சிவந்ததுவேசெ க்காலானம்.

(இ-ள்.) அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்குமலையேழையும் பிளந்து உன்னுடையகூர்ணம்போருந்திய வேலாயுதமானது. அரனால்கழிந்

தொழுகிற அவர்களுடைய இமத்தத்தோடு ஜலக்ஷலந்த சிலந்துபோய் விட்டது—உனக்கொரு குற்றமில்லையென்று சொல்ல அம்மன் பாசத்தில் சுப்பிரமணியர் வணக்கிச் சந்தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையிலே தலகசெய்து கொண்டிருந்த பூனிவர்களுடைய இரத்ததீர்த்தம் சிவபுரித்ததை வடைந்தது போலச் சிவந்தது செவ்வாமை—எ-று. (௩௩)

வித்தகர்கள் புதைக்கமுனம் பார்த்தவிருண்மறுமையிறு முழுவன போல, வத்தலத்திலுமையவனைப் பின்பிடித்தாலென்பபாசத்தார, முத்தமியோசுகிதவப்பந்தலின் கீழ்ப்பவனென்று ம்பர்த்து, மித்திலப்பந்தனாரிகராயினங்கியது தாரையானெருக்குமகானம்.

(இ-ள்.) சுவாமியினுடைய கண்களை புண்ணேழுபுறத்திலே உலகமெல்லாம் பரவியவருளானது ஒருவனுக்கு மறுமையிலவந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவசுதைப்போல அநாதஸ்தலத்தில் பிறருவந்த அம்மனைப் பிடித்தது போலிருந்தது பார்வதியோ ஒருவாழைப்பந்தலின்கீழிருப்பாளென்று தேவாகள் போட்டுவைத்த முத்தப்பந்தலையொத்திருந்தது நட்சத்திரங்களால் நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம்—எ-று. (௩௪)

மாலையெனுங் குடியிருண் மகிடமுகமகற்றியந்தி வாணச்சோரி, கோலமுடன் படிக்கலிங்கன் கொண்டது போன்மட்டுமுதகுடபார்சென்று, தாலமணி மிடற்றிறைதன் விழிபுதைக்கவளைக்கவிருளினத்து கீங்கப், பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழியெனவேயெழுந்தது செம்பரித்திரானே.

(இ-ள்.) மாலக்கோலமென்கிற தூக்கையானவள் இருட்டாகிய மகிடாசுரன்தலையையறுத்து அதனால் செவ்வானமென்று சொல்லப்பட்ட இரத்தக்கோலத்தோடு பொருத்தியஸ்படிகலிங்கத்தைக் கைகொண்டது போலச் சந்திரனுதயமாகி மேற்குத்திக்கிலஸ்தமித்தது நீலகண்டாகிய பாமசிவனது இரண்டுநெத்திரங்களையும் அம்மன் புதைத்த அளவில் நான்கு திக்கும்பரவிய எல்லாவிருளும், போகும் படியாய் விழித்த அச்சுவாமியின அநெற்றிக்கண் போலச் செமமைரிதம்பொருந்திய சூரியன்கிழக்குத்திக்கில் உதயமாறான்—எ-று. (௩௫)

அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்.

கங்கைகிராஞ்சேயாற்றிற்கு அலைசந்திகடன் கழித்து, மங்கைகனகச் சிவிகையின் மேன்மறையே லமீடவழிகொண்டாள், பங்கமலந்திர வழியடியார் கொடிய வினையாம்பஞ்சுமலைக், கங்கமலையாளிகுடிகாண்டாண்டமலைகண்டடிதொழுதாள்.

(இ-ள்.) பார்வதி கங்கைக்குச் சமானமாகிய சேயாறு என்கிறதையி ல் காலக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறி வேதகோஷ்டமுதகடைந்து பங்கப்படுத்திய பும்மலக்களைத் தீர்க்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகிய பஞ்சுமலைக்கு நெருப்புமலைய விளக்கிய திருவண்ணாமலையைப் பார்த்துச் சாஷ்டாகமமாகச் சேவித்துக்கொண்டாள்—எ-று. (௩௬)

அறுசேடியாகிரியவீருத்தம்—வேற்றுலண்ணம்.

வென்றிசிறுந்தகார்த்தபெருள்புகித்தினறவிபவியாடும் வேனிற்பந்

லை, குன்றமெல்லாம்பெறியாடன் முல்லைபெலும்பொதுவர் மின்னார்
குரவையாடன், மன்றல்குழிந்திருவிழைபெடுத்துக்கொண்டாடன்
மாருதவேலி, முன்றிலெலாஞ்சினச்சதவுழன் னுணைகிப்பணக்காடு முத்திரை
ககாண்ஸ்.

(இ-ள்.) உல்லமையினுலேபாலைநிலத்தார் வழிசெயல்வோரை அடித்
துப்பறித்த பொருளைப்பங்கிட்டு அந்தநிலத்திலிருக்கிற தாக்கைக
பலிப்போடுவார்கள் மலைமையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவ
ஆடு, விடுவாடுக்கிற பூசைபோடுவார்கள், முல்லைநிலத்தில் இடைச்சி
ள குரவைகூடத்தாடுவார்கள், கற்பமாலைவைத்தறித்த தேவேந்திர
சுக்கு மருதநிலத்தார் உச்சவஞ்செய்வார்கள், முற்றவகளில் கருமீனையே
காயப்போடாதின்ற கடலதுகாசிய நெய்தநிலத்திலிருக்கிறவர்கள் வரு
ணைகளுந் திருவிழைச்செய்வார்கள்—எ-று. (கூக)

சோதிபெறுகாக்கமறையவம்புசெரிக்கையினம் னுப்பமைடாய
மாதனாவெலும்புக்கலத்தமிழ்ச்சியினம் பொருகலநதுமாறுவோல்
போதாரிசனாககொண்டப்பெருகுறலான்மதுவுடையபொருதல வே
சீதானைநிராகக்கிறுநதநாறியசெயலொருசிறந்ததன்மே.

(இ-ள்.) திருநீதிபானதுஒளிபெருந்தியதுதிக்கையையுடைய யானை
கள்மறையச சலத்தைப்பெருமறு வருதலாலும், பரிசுத்தமாகிப்பெரிய
பூமிபெலுநாமபாணிய சுகதோஷத்தினாலும், பொன்பொடிகளையுந் தீரட்
டிககொண்டி வருதலாலும், மஞ்சளபொடிகளையுந் பெருக்கிப்படி
யாலும், செந்நெய்தகூடுண்டதும்மோதுதலினாலும், என்ருங்குப்பொ
ருள கொண்டுநிலைடைவகையால்காணுடையதேகமறையப்பாணங்களை
செசெரிதலாலும், தாய்க்கம்பொருந்தியகோடிகாஸ்தீர்களைச் சோத்திருக்
கிறகிறாலும், நவவண்ணவா உருகத்தையசெய்கிறபுயினாலும், பதுவெ
லிந அச்சுள்ளசாகுபுத்தஞ்செய்தலாலும் விஷணுவகருசகமாணமாகா
லுந் தருகனிலுஞ்சிறத்தது—எ-று. (சூடு)

இதுமுசலாறுபாடல் வயதசிறப்புக்கூறுதம்.

மேவுபுனல்பாறதொழுக்க குளிர்த்தமயிர்பொடிசுதன்பேல்வீத
த்திறுநேய்நீ, காவிலுறைபகன்கினியின் சிறகென்கேபசகது தொண்
டைக்ககொயமுற்றீச, கூவுகிறவாணத்தினிதம்போலநி நான்தெழுந்து
குறைவிலசாகி, பாவையுமைசுவமபுரியுந்தலமிதெனப்பொரிந்தவபோற
படிந்தநாமோ.

(இ-ள்) அந்தத்திருநீதியில்கந்த நீப்பாந்துழுகிறபடியி னுலேகுளிர்
ந்பூமிநேவியினுடைய தேகத்தின்மயிக்குச்செய்தகதுவோல குறை
விலலாத நெற்பயிரகளுண்டாகத் தேப்புகளின்வாசஞ்செய்கிறபச்சு
ககினிகளின் துகிறகுபோல பச்சைநிறத்தையடைந்துதொண்ணைககி
ராய் முற்றிக்கூவுகின்ற கேழிக்கழுத்தப்போலநிநிந்து நான்வொண்
வள தவசப னணுகிறதலம் இதுவென்றுவணக்கினதுபோல களைக
கிடக்கின்றன்—எ-று. (சூக)

சந்தமுமேருழவர்பதம் நார்த்தன் கரிந்தவரிடத்திலுந் திரி, இத்திர
ஹருகிடுகிடுபொச்செய்வாணமுடையோடுமன்னப்போக்சு, தந்திர

மேசுற்றிவிபுவிதன்போற் கடாவிடுகேயேற்றித்தாற்றி, மந்தாயாமெனக்ருவித்த வழுங்குகிணுத் தொலையாநென மருதவேலி.

(இ-ள.) எப்பொழுதும் உழுவோர்க்கு பதம்பார்த்து அறுத்துஅரிகளைச்சுமையாகவாரித் தேவோதிரனுலகத்தோடுசண்டையெய எழுந்த மலையென்று சொல்லுமபடியாகப்போர்போட்டுஆகாயவழியாகவருகிற மந்திரியனுடைய குதிரைகள் போலும்,கடாக்களைவிட்டுஅடித்துவைக்கேவித்தாற்றி மந்தாகிரிபோலக்குவியல்செய்து சருவமனிதர்களுக்கு விவோடுதாலும் நெல்குறையாது மருதநிலத்தில்-எ-று. (சஉ)

கபலினமென்றுமுத்தியிந்தம் கண்ணிழலைக்கண்டிருவகயல்வந்தேறும், அயலிலிவர்கொடும்புருவநிழலினைக்கண்டேசிலையென்றஞ்சிமினும், யலுதவமாவதனந்தாமரைப்போதெனமருவி வண்டிசேரும், இயலும் வராசிழிழல் சண்பகப்போதெனவெருவியிரியல்போகும்.

(இ-ள.) வயலிற்களையெடுக்கிற பள்ளத்திக்குடைய கண்ணிழலைக்கண்டிசேற்கண்டைகள் நமமினமென்றுவந்துசேரும், சின்புஅருகில் அலகளுடைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்றுபயப்பட்டோடும்ஆசையைக்கொடுக்கிற அலகளுடையமுகத்தைத்தாமரைப்பூவென்று நினைத்துவண்டிவந்துசேரும்-அதன்சின்பு அலகளுடைய நாகியினிழலைப்பாத்துச் சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போகும்-எ-று. (சஉ)

பெரும்பழனத்துமுத்தியிந்தங்களைக்கலை வரலெனப்போய்ப்பிடித்துப்பள்ளா, திருமபலுமங்கவாபுமங்கால் கமடமெனப்பிடி மருகத்தினைக்கோறும், குரும்பையெனுமுலைச்சியர்கண்முகத்தினுக்கும் விழியினுக்குக்குணத்தோமென்று சுரும்பினுடன்கலுழவன போற்றாமரை யுங் குவளைபுகதேன் சொரியுமாதோ.

(இ-ள.) பெரியவயல்களிற களையெடுக்கிற பள்ளத்திக்குடையகளைக்கலைவரால்மினென்று பள்ளாபிடித்து வெட்கத்தைவடைநதும்படியுட அந்தப்பெண்களுடைய புறங்கலைஆமைமென்றுபிடிக்கு மருதநிலைதோலுமெதென்னவருரும்பைபோன்றமுலைகையுடைய பெண்களது முகத்திற்கும், கண்ணுக்குத்தோற்றுப்போறெமென்று வண்டிடனே சொல்லியமுதிருபோல்தாமரைப்பூவும், கீலோற்பலமும், தேனைச்சொரியும்-எ-று. (சச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நிழலையுஞ்சுளிக்ருமேதி நெடும்புனல்குடையவண்ண மழலைவண்டானத்தோடு மருதவண்டானத்தோடு மழலவிராமணிப்பூண்பள்ளாரிவினைக்கியையவ்ருதுங் குழவிசையறுகாண்மாதா குழவிசையறுகாற்குட்டம்.

(இ-ள.) எருமைகீரிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இளமையாகிய நாராயுடனே மருதநிலத்தில் ளாம்பொருந்திய தானத்தையுடைய கோலையில்துடும் பிரகாசம்பொருந்திய இரதாரபாணங்களையுடைய பன்னர்கள் அடிக்கின்ற அரிவினையென்னும்வாதகியத்திற்கு இசையுப்படியாகவருகின்ற புள்ளாங்குழவிசை இல்லாதபோது பெண்களுடைய கூத்திற் பொருந்தியவண்டிகள் இசையும்படியாகவருது-எ-று. (சரு)

முகவண்டி ஊங்களெல்லா முடிந்த சங்கிலிகள் கக்
காசநெற்கதிர்களெல்லாக் கன்னசாமனாகள் ாட்டத்
தேசவாய்க்கவளம்பெற்றுச் சேறுகப்பாளைச் சிசி
வாசவன்களிறுபோல மருதம்வீற்றிருந்தமாதேர்.

(இ-ள்.) ஒழுங்காய்மொய்ததுக்கொண்டிருக்கிற வண்டு கூட்டத்தில் சங்கிலியாகவும், இரதநம்போல நெற்கதிர்கள் சாமனாபோன்றதும் பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றென்கிற பொருளைச் சிலைடைகும் கொடுக்கும்-அழகியவாயினாலே கவளம்பெறுதலாலும், பருவங்கொண்டதேனாகிய அமிர்தத்தைச் சிந்தியென்னும் பொருளைக்கொடுக்கும் தேறித்தன்னை நன்றிருக்கின்றபாகனைத் தள்ளிக்கொடுதலாலும், தேவையென்றேறுகின்ற அபிராவதமென்னும் யானைபோல மருதநிலம் வீற்றிருந்தது-எ-று. (சௌ)

தேசவாய்க்கவளம்பெற்று என்றதைப் பிரகாசம்பொருந்தநல் வளப்பங்களைப்பெற்று என்றமையானைக்குப்பிரகாததையுடைய கவளம்பெற்று எனப்பொருளகொள்க-தேறுகட்பாளைச்சிந்தி என்றதை சிறந்ததேனாகிய அமிர்தத்தைச் சிந்தியென்றுகொண்டு யானைக்கு தேறித்தன்னை நன்றிருக்கின்ற பாகனைத்தள்ளியென்றுகொள்க.

தாவு- கொச்சகக்கவிப்பா.

பண்ணாக்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணாடாபோற்றும் வடவீதியிற்குறகி
யண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணாக்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளினமேவினாள்.

(இ-ள்.) வண்டிகளின்சைபாடாநின்ற தாமனாப் பூங்கொண்டையமருதநிலத்தானாவிடநீங்கிப் பூலோகத்தாவண்ணத்துநின்ற கூடக்குவீதியிலெழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாரவித்தனைதப்பாயவண்ணக்கூடாயதையளாவிபொழுகியபுடைய நோவாபுகருங்கழுககு வீதியிலவந்தாள் பார்வதி-எ-று. (சௌ)

சலி விருத்தம்.

நச்சகோபுரத் துச்சிமேவிலோர்
வசசிரத்தினான் மதியின்மாசுபோற்
வச்சமாபணிச்செம்மையால்தின்ன்
பச்சைமாவெலாம் பவளமரகுமே.

இ-ள். யாவரும்விரும்பப்பட்டகோபுரத்தின் துச்சிக்கின்ன, கிவச்சந்திரன்வரும்போது அக்கோபுரத்திலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒப்பற்ற வசசிரங்களினாலே தனதுகளங்கத்தை நீங்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்திலிழைத்திராநின்றபாணிக்கங்களுடையசிவந்தவொளியினால் அதனருகிலவரும்போது சூரியன் இரத்ததிற்கட்டியபச்சைக்குதினாகளேழும்பள்ளக்குதினாகளாகத்தோன் றும்-எ-று. (சௌ)

வேற்றமேறுதேர் மேடைமீதினும்
மேற்றுகார்மதிற் புரிசைமீதினும்

தோற்றலீலமா மணிபின்சோதியா

லேற்றவாண தியமுனையானதே.

(இ.ள்.) வேறு சீவமுதி மேகுவையொத்தமேடைகள்மேலும், மேகங்கள்சூஞ்சரிக்கின்ற மகில்கள்மேலும், இஹைதகிருககிண்தீராததினத்தினுடைய பிரகாசத்தினாலே ஆகாயத்திலிருக்கின்றகங்கையானதுய புதிநீனபோல் கறுப்புநிறத்தையடைந்தது-எ-று. (௪௬)

பாணையாமெனப் பணைமுழங்கலோயரினவமாதர

ராடரங்கின்மேல், விரவுபச்சையின்கதினாவெய்யவன்

புரவிசெனவிரிம புலவென்றுன்னியே.

(இ.ள்.) சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்கப்பெண்கள்காட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிக்கையிலுழைத்திராசின்மபச்சைரத்தினங்களுடையகிரணங்களைப் புலவென்றுகினைத்துச்சூரியன் இரத்தத்திர சடடியபசசைக்குதினாகளேழுகளெளவும்-எ-று. (௫௫)

தரவு- கொச்சககககிப்பா.

அத்தகையவிதி கடந்துமணியாலஞ்சொர்ந்

துத்தமனையெண்ணை யாளுடையானைச்சோணகிரி

வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருகியிண்ணிபல

சத்திகளதமமோடு தலேச்சுரத்தைமேவினான்.

(இ.ள்.) அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவிதியைத்தாண்டி அழகு பொருந்தியகோயிலுக்குளபோய் உதகமரை என்னை யாட்கொண்டவரை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொருபரைத் தரிசித்துநாஸ்கரித்து உருக்கதையடைந்து திருமதிபபலசத்திகளுடனே தலேச்சுரமென்கிற மலைச்சாரையடைந்தான் அமமன்-எ-று. (௫௬)

ஊசியிலோர்கால்லிரை யூன்றி பொருதான்மடித்து

நாசியினைவிழிகளையு நாட்டியமுன்முட்டித்

தேசினமுதுருகுத தெள்ளமுனையு னடுகல

கோசிகளைப்பொலயுயல்வார் உருகாணகோடியே.

(இ.ள்.) ஊசியிலுருகாவினுடைய விழியூன்றி உருகாவினொருகால்மடித்துமுதுருகியில கண்களைச்சொத்துப்பட்டாகுகினியைவளாத திப்பிரகாசமாவ அமிர்தகாரணசெய்துபிரமர்நிரத்தினவழிவழிகின்ற அமிரத்ததைச்சாப்பிட்டு விஸ்வாமித்திரன்போலத் தவஞ்செய்வார் அனைக்கோடிபேர்-எ-று. (௫௭)

நாடுமலமுன்மகறி நல்வினையுத்திவினை புஞ்

சாடிமனமிழந்து தானிழைதுதன்மயமா ம

விடுபெறவிருமதி வேட்கையிறிதில்லாம

கூடுசிகளுனிய்கள கோடானகோடியே

(இ.ள்.) ஆணவமாகிய மாயையென்கிறமூர்மலக்களையும் நீக்கிவ்வினைவினைபொடபுயர் துமனமென்பது இறந்துதான் பாதனகெட்டு உலகம்சிவசொருபமாயமோட்சும்பெறும்படியாக ஆசைகொண்டு மற்றோரைய மின்னிச்சொன்னம்பெற்ற ஞானிகள்கோடிபோகள் அந்தலைச்சாரலில் இருப்பார்கள்-எ-று. (௫௮)

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறையைத்
தண்டி முடிவுசெய்யாதியாய்ப்புகித்
தண்டிப்போனருசெழுத்தையோதியகம்கீழ்ந்து
தொண்டகிரியையினா கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) அடியாகனோடு ஆகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைப்படி சூரி
யன்முதல்களையே சாராஅந்தரமாகப்பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லா
வாயியாகிய சிலனுடைய பஞ்சாங்கமந்திரத்தையோ திமனது பஞ்சா
ன கிரியைகளை உத்துகிறவர்களை கோடானகோடி-எ-று. (திசு)

நேருமியம் நியமாதனவகையும்
போபிராணையாமம் பிரத்தியாகாரமொடு
தாரணையான சமாதிவகைதன்னிலுமெய்
கூருமுயலியோகியாகள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) இயம-நியமம்-ஆதனம்-பிராணையாமம் பிரத்தியாகாரம்-தார
ணை-தியானம்-சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க யோகங்களி
ன் வகைகளையறிந்து அவைகளைத்தேக்கிரமமபட்டுமுயல்கின்றயோகிய
ர்கள் அனேககோடிப்பாகள்—எ-று. (திது)

மாதவாகளின்னசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச்
சூதவனஞ்சூழாத கணையஞ்சூனஞ்சூழாத
சீதவருவிகளும் பாததுசசிறப்புறுக
கோதமனாரகிரமந் தன்னிறகுறுகினுள்

(இ-ள்.) மகததாசிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும் செய்கண்
யைப்பார்த்து மாகதோபபுச்சூழாத கணையஞ் சூனஞ் சீதனமான அ
ருவிகளையுமார்த்துசிறப்பியடைந்து அவ்விடத்திலுள்ளின்றவர்களை
தமருடைய ஆசிரமத்திலே அமமன்சோந்தாள்-எ-று. (திசு)

அந்தவிடத்துமையாள செல்லவகைகையு
பைந்தனுமலாதேக்கினுள் காழ்த்தகிமறைகோதமனார்
முந்திமுனிமெவ்விடத்தே யென்றாள் முனிபுசல்வன்
சந்தைமலாதருபபைக் கெய்கியதுஞ்சாற்றினுள்.

(இ-ள்.) அக்கௌசமநடைய இடத்திறகுஅமமன்போனவுடனே அ
வாறுபென்சாதி அகலிகையுபுத்திராகியசதானந்தரும்வந்துபணிந்தா
ர்கள் அம்மன்ஆசிரமத்திதுவேதங்கையுணர்ந்ததூதன்மபானமசாத
மாநிவிளகையிருக்கிறாரென்றுகேட்கச் சதானந்தரானவாதருப்பைபொ
ண்டுவருகிறதற்குப்போனாரென்றுசொன்னாள்-எ-று. (திது)

பிணனுமலனுபாபான் பேதமையென்புண்டுகிசில்
கன்னலமுதே கணப்போதிரந்தருளி
லன்னலனைக்கொணாவே தென்தேறாடி தோற்றது
தன்னையளித்தவகைபாற சென்றான்சதானந்தன்.

(இ-ள்.) மறுபடியும்பாறதினையுபாத்துகருப்பஞ்சாறபோன்ற பார்
வதியமமையே அறியாமையுடைய என்சாடிசைவீட்டில் கூடணப்போது
இருந்தால் எந்தப்பயனாகக் கொண்டுவருகவேருகிறேன் என்று பார்
வகளைகதே முதுதன்னைப்பெற்றவருளத்திடத்திற்குப் போனாச்சதான
ந்தா-எ-று. (திது)

இங்கிவன் செல்போதி விளந்தருப்பைகொய்துமுனி
புகவாகன்குழுது வருமுனிவண்பூத்தலாந்து
அகவலன்க்கறபகம்போ றேன் றுதலாவிதவனந்
கங்குலவனமல்லவென்றுசுனையுற்றோர்க்கினான்.

(இ-ள்) இத்தப்பிரகாரம்சதானந்தாபோகிறபோது இந்நிலையாகிய த
வகையெய்து அனேகமுனிவர்கள் குழக்கெளதமர் வருகிறதற்குமு
ரேபேன இவ்விடத்திலு எல்லாவிருக்கிறவரும் புஷ்பித்துக் கற்பகவிருட்
சம்போலக்காணுகிறபடியினாலே ஈழமுடையவனமல்லவே இது - அரு
ணடயமென்றுசுந்தேகப்பட்டுப்பார்த்தார்-எ-று. (ருக)

இத்தலத்தில்வந்தவா ரென்றுணர்த்துமாதவற்குப்
பததருவந்தந்த முனியும்பராசரணு
மதநியம்புதுமை யாராயுமெலையிற்பன்
புசுரணைக்கண்டுவர வென்னபுகவென்றான்.

(இ-ள்) இந்நிலத்தில்வந்த பெரியோர்கள்யாரென்றுவிஷ்ணுவக்கு
ப்பததந்தாராமபிறகாச் சாபங்கொடுத்திருநூரிஷியும்பராசரும், அதிபரி
யென்பவரும், அபபுதுமைவிசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடையபிள்ளை ச
தானந்தனைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகியவிசேஷம்என்னவென்று
கேட்டார்களெனதார்-எ-று. கவிவிருத்தம். அயி

தானதயிலைவகேளினறவர்தங்கையளர்க்குஞ்
சோதியியலெய்தின ளெனத்தொழுதுசொன்னு
னாதமறைதேமெவணங்குடிசைமேவற்
கேதுதவமேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

(இ-ள்) சதானந்தரானவர் தன்கப்பனாசிரியர்களாதமணப்பார்த்து
ஐயாரிம்மாமுதலாகிய ஐவையுத்தன்னிடத்திலுண்டாகிய தேஜோ ம
யமாகியபராசத்தி இவ்விடத்திலுவந்திருக்கிறாளென்று வணங்கிச்சொ
ல்லாதசொருபமாகிய வேதங்கள்தேமெதற்கரிய அம்மைநமமுடையரு
டிசையில்வா என்னதவம்செய்தோமென்றார்களெனதமர்-எ-று. கூக

ஒடினனெனத்தாமக ணுச்சிறையமுந்தார்
னாடினன்மகிழ்ச்சியெனு மாழ்கடல்புரூந்தான்
பாடினனெடுத்தருளை பார்மிசையறிந்தான்
விடினதுகத்தம்வினை வேரினுடனென்றான்.

(இ-ள்) கௌதமர் இத்தவார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தனைக் கட்டி
யினைத் துச்சிமுடித்து ஒடினாத்திருக்கத்தாடினாச்சந்தோஷமென்கிறசமு
தகிபத்திலுழந்தார் பாடினாத்தருப்பையைப் பூயியிலேயெறிந்துவிட்டார்
என்னுடையபாவம்வேருடனேகெட்டுப்போயிற்றென்றுசொன்னார்-

அத்திரிமுதற்றலெமை யந்தணர்களைல்லாங்
கைத்தலமெடுத்தனர் கடித்தணர்களிப்பால்
வித்தகியிருக்குமிட மேவியெதிர்கண்டார்
பத்திலையிற்படு பதங்களில்விழுந்தார்

(இ-ள்) அத்திரிவிமுதலாகத் தலெமைபெற்ற ரிஷிகளைல்லாம் இர
ண்டிகைகளையுத் தலமேல்வைத்துச்சுத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்துட

னே பார்வதியிருக்கித் துடத்தையடைந்து எதிரேகண்டு பத்தியாகிய
வலையிலே அகப்பட்டிகொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாததடிக்வி
முந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-எ-று

௯௬

நின்னினைமைகண்ணியினை நீள்பிரமசாரி
என்னுமுமையன்றுமுத லின் றவரையெல்லா
முன்னிடையுதித்துல ரூபாததொகைக்கொல்லா
மன்னையெனுமுன்பெருமை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) தாயேநீயோகண்னிகைசுவ மியோ நித்தியபிரமசாரியென்று
சிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்குடியேதங்கொல்லாரு சொல்லிக்கொ
ண்டிருக்கின்றதுகளை அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களி லிரு
க்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந்தோன்றித்தாயென்று சொல்லும் அப்படிப்
புனைபெருமைபை ஆரழியப்போகிறார்கள்-எ-று
நித்தனைமுதற்றருவை நித்தனதிடத்தே
சத்தியெனநீவருவை சத்திசிவமென்றே
இத்தகைமைகொண்டியோகள் யாவையுமளிப்பா
யத்துவிதமாகுமுனை யாரறியவல்லார்

௯௭

(இ-ள்) நித்தியமாகவிருக்கிற சிவனை முகலில் உண்டாக் தவாய் அந்
தச்சிவனிடத்திலே சத்தியாகவருவாய் சத்திசிவமென்கிற தன்மை
னைக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம்பெறுவாய் அத்துவித சொரூபம
விய உன்னையாரறியப்போகிறார்கள்-எ-று

௯௮

மெப்பபொருண்மகேசனரன் வேதனரியானால்
மைப்பருமகேசியுமை வாணிதிருவாவை
இப்படியுண்ணியவ னெப்படியெடுத்தா
னப்படியுமாவையுனை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) பரமசிவனைவர் மகேஸ்வரா உருத்திரர் - பிரம-விஷ்ணு
ஆனால் நீ மகேஸ்வரி-உருத்திரி-சாஸ்வதி-ஸுட்சுமியாகிய சத்திகளாய்
இப்படியுமல்லாமல் அநாதச்சிவன் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டா
னார அதற்குத்தகுந்த உருவங்களாவாய் உன்பெருமையை ஆரறியவ
ல்லவர்கள்-எ-று

௯௯

நெஞ்சருகிமாதவர்க ணினின்றிவைபுழந்தார்
வஞ்சியிடகோதமனும் வந்தனன்வரும்போ
தஞ்சலிபுரிந்தன னதற்குமுனமேயின்
கஞ்சமலரொன்னவரு கால்களில்விழுந்தான்

(இ-ள்) மகாதவத்தையுடையரிஷிகொல்லாம் நெஞ்சமுருகி நின்ற
இப்படிதோத்திரஞ்செய்தார்கள் அதச்சமயத்தில் பார்வதி சமீபத்தி
ல் சொதமர்வரும்போதே இரண்டிகைகளைபுன் தலையிலேவைத்துக்
டபித்தாமரைமலையொத்த அம்மனது இரண்டு பாதத்திலும் நமஸ்க
ரித்தான்-எ-று

அன்பிலுயர்கோதமனு மன்னையவண்ணங்கி
யின்புமவரைப்பனய னெண்மகைசுபரப்போர்

தன்சொமிதிக்கரிய தாளினைகளின்மேன்
புன்துடிஸ்மிதிக்கவென புண்ணியமுடித்தேன்
(இ-ள்) பகதியினாலே உயர்ந்த கௌதமரிஷியும் பார்வதியும் மனைவனை
பூங்கிச்சொல்வான் பிரமா அஷ்டதிக்குப்பாலகா சரசிலேவைத்தற்கு அரு
ணகயூன பாசமிரண்டு படியேனுடைய புண்மைபொருந்திய சிவனின்
வசஸ்மிதிக்க என்னபுண்ணியம் செய்தேன-எ-று

இந்தமொழிசொற்றலு மிளங்கொடியுபவேலன்
றந்தியினடசென்றிடுவெனக்கதுதவிர்தால்
சின்மைகிமுன்னிடை யில் வந்துகுறைதீவேன்
மைக்கவெனவோதினன் மறுத்துமிவைசொல்வான்

(இ-ள்) இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன அளவில் இளமையாகியகொ
டிபோன்ற அம்மைமடி, பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கொரு
மைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் சென்று
தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம்விட்டால் என்பேரில் அன்பு வைத்
த உன்னிடத்திலவந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்று சொல்லி மறுபடி
யுஞ்சொல்வான்-எ-று

நாயகன்மொழித்திட நடந்தபடியெல்லாம்
பாயிமெனும்படி பகர்ந்தனவெவர்க்கு
தாயிவைமொழித்தளவினிச்சதமகற்கன்
ரூபிரமணிழித்திர ளளித்தமுனிசொல்வான்

(இ-ள்) பராசிவனுனவர் சொன்னபடி பூமியில்வந்து தாண்டந்தச
மாசசாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடுகூடிய நூல்போல முறையாகவிரித்
து எலஞ்சுந்தாயாகிய பார்வதிசொன்னபோது முன்காலத்தில் தே
வெந்திரனுக்கு ஆயிரக்கண்ணுண்டாகச் செய்த கௌதமர்சொல்வார்
என்றவாறு

இத்தலமுதற்மலமிதன்பெயர்தலேச்ச
முத்தமமிதிற்றரு மென்றுபலவாரும்
மெய்த்தவமியறறியிடில் வெள்ளிடைபின்மேல்வந்
தத்தனமிடப்புற மனித்தருளுமென்றார்

(இ-ள்) இத்தலத்தலம் முதன்மையானஸ்தலம் இதனுடையபேர் த
லேச்சாம் இதுமிகவு முத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச்செ
யதால் ஒன்றுபலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்து கொண்டு நீமெய்
மையாகிய தவகசெயதால் வெண்மைபொருந்திய ரிஷப வாகனத்தின்
மேலேமுந்தருளிப்பரமசிவன் உனக்குஇடப்பாகம்கொடுப்ப-சென்றார்
கௌதமர்-எ-று

மாலயன்வசுக்கண் மகவான்முனிக்ணத்தோர்
சாலேள்சமைத்ததில் தனித்தவமுடித்தார்
காலமிடநன் றுசெயல் னைப்பலப்பிதென்றான்
மூலமுதல்வல்லியு முடிப்பனிதுவென்றான்

(இ-ள்) வராய் அம்மையே விஷ்ணுபிரமா அஷ்டவசுக்கள் தேவே
ந்திரன் அனேகமுனிவர்கள் அவாவர்கள் இடஞ்செய்துகொண்டு ஒ
பற்றதவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக் கொண்டார்கள் நீவந்த

காலமு மிட முன்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீதவஞ்செய்தால் கைப்ப
லமாகி முடியுமென்று கௌதமர் சொல்ல எல்லாப்பொருளுக்கு மூல
மாகிய அம்மனும் தவசெய்து என்ருத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறே
னென்றான்-எ-று

என்றோடி ஆசிரியவிருத்தம்

கோதமனே முதலாய முனிவர்க்கெல்லாம் குளிர்த்தமொழி ப
ந்துவிடை கொடுத்துச்சோண பூதாமாதன் குணபாற்பன்னசாலையி
திதமைப்பித்தகமகிழ்ந்து புறம்புகாக்க, மாதொழு வவாயழைத்து நா
லுபாலின் வாயிலையெண் வயிரவர்கண் மகிழ்ந்துகாக்க, வாதாவின்
த்திமைத்தர் மருங்குகாக்க வந்தியுட்புறங்காக்க வமைத்தாள் மன்னே
(இ-ள்) கௌதமா முதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொ
ல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணசலத்துக்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில் பன்
னசாலை புதிதாகச் செய்வித்து சத்தமாதர்களைப் புறக் காவலாகவைத்
து நான்குவாசலையும் எட்டுவயிரவர்களாக்கவும் விராயகர் சுப்பிரம
ணியா தன்னாண்டுபுக முங்காக்கவும் தூர்க்கை உட்பககன் காக்கவுஞ்
செய்தாள் பாவதி-எ-று

கொந்தளகருசடை பிடித்துவிரித்துப்பொற்றோட் குழைமூததி
ற்கண்முகையின் குப்பைபூட்டி, யுந்துமாவுரிசிகர்பட்டாடை நீக்கியுரித்
தமாவுரிசாத்தியுத்தாளததால், விந்தைதிருநீறணிந்து கனறகுட்காய்ந்
துவிளங்குமுசியினொருகால்விரலையுன்றி, அந்திபகலிறைபத்தின் ம
னையையுன்றியிரியபெருந்தவம்புரிந்தா ளகிலமீன்றான்

(இ-ள்) புஷ்பங்களைத்திரிகின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்துத்
தோள்கழுத்து காதுகளில் ருத்திராட்ச மாலைகளைத்தரித்து ஆங்கின்ற
பாம்புரிபோலிருக்கிற பட்டாடை யுடுத்துகிறதுவிட்டு மாவுரிதரித்து
செய்ததைக்கொடுக்கின்ற விபூதியைச் சருவாங்கமூந்தரித்து நெருப்பி
ல்காய்ந்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருகாம்பெருவிச
லையுன்றிகொண்டு இராப்பகல்க மனதுலே பாம்பிவளைத் தியானமா
கரியத்தி அரிதாகிய பெரியதவத்தைச்செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற
பாத்தியமன்-எ-று

இளைத்தகொடி மருங்குவளைத் தெரியுப்ப ணினியதவ மியற்று
தலகண்டினை ததுவாடிக்க களைத்துமனந்துடித்துவிழி புதைத்துவாணி
கண்ணிரின் மூழ்கிவின்றான் கமலததாரு, முனைத்துமனத் தளர்த்த
முதுவிழந்தாண்மறை யுயிர்களைல்லாங்கரைந்துகாந்துருகாநின்ற,
களைத்துவளைத்துரைப்பதென்றாய் வருந்துமானால் வயிற்றினுள்ள க
ருப்பமெல்லாம் வந்திடாதோ

(இ-ள்) மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடையானது வளைந்து
அககினிமத்தியிலே இனிமையான தவத்தைச்செய்கிறதைப் பார்த்துப்
பார்த்து இளைத்துவாட்டத்தையடைந்து களைத்துமனதுடித்து இர
ண்டெண்ணையு முடிக்கொண்டு சாஸ்வதியானவள் கண்ணீரால் முழு
கிணுள் இலட்சுமியானவள் மனதுவருந்திச் சஞ்சலப் பட்டு அழுது
விழுந்தாள் மற்றசேவராசிகளெல்லாம் மனங்ககாரது உருகியதுகள் நா
லிதைப்பிரித்துச் சொல்வதினால் என்னபயன் தாயானவள் வருந்து

வாளாயின் வயிற்றிலுள்ளகருவாகிய சீவனெல்லாம் வருத்தத்தை வ
டையாதோ-எ-று 1எரு

முன்பனியிற்கருகுபடாக்கமலம்போல முகந்தோன்றப் பனிகய
த்துண் முழுகிறிற்கும், பின்பனியிலகிதேவிடத்திற்கேரும்பெருமழை
க்குணமீனென்னப் பேணிநிற்கும், அன்பனிடம் பெறுமளவு மிது
கூடால் வேண்டு மரியதவமபுரித்தனளவவிடத்துவேந்தன், வன்பனி
வற்றையினெமொன்முதலாந் தேவார்மறைபுகுத்தவச சாலை மருங்கிற்
சார்ந்தார்

(இ-ள்) முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப்போ
லமுதமாத்நிரந்தெரியக்குளிராசகிபொருந்திய தடாகங்களிலே நின்றும்
பின்பனிக்காலத்திலே அதிகசீதளம்பொருந்திய இடத்திலேயிருந்தும
ழைபெய்கிறபொது அதில் ஒருமீன்போலச்சஞ்சலப்படாது நின்றும்
பரமசிவன் இடப்பாகத்தைப் பெறுகிறவரைக்கு மிதுபோலவேண்டி
யதவததைச்செய்தாள் அதேவிடத்தில் பிரமதேவனும வலிய சர்ப்பத
தில நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும் தேவகோ
ஷ்டம்பொருந்திய தவச்சாலையெவந்து அடைந்தார்கள்-எ-று என

அத்தரியுமாயவனா முதலாந்தேவ ரனைவருக்கு முபசார மளித்
துநீங்கள், வந்தவரணியம்புமென மகிடனாலேவருந்தியதுங் தளாந்தது
வும் வருத்துச்செ ன்னா, சுந்தரியுக்குமரியுடன் கூடரும்வாளாற்றொ
டுகளத்தின் மகிடனாரதொலைப்பாயென்றாள், விாதையதுபுரிவனெ
னப் பணிந்தாளன்னை விளம்புதல்கண் டகமகிழ்த்து விடைகொண்
டாரே

(இ-ள்) பார்வதியானவள் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்கு
முபசாரஞ்சொல்லி நீங்களிவ்விடத்திற்குவந்தவகைசொல்லுங்களென
றுகேட்க அவர்கள் மகிடாகாளுலே தாங்கள்துன்பப்பட்டித் தளாசசி
வனிடந்தவகை விபரமாகச்சொன்னார்கள் அதற்குப்பார்வதியானவள்
துர்க்கையைக்கூப்பிட்டு நீகத்தியினாலே யுத்தகளைத்திலே மகிடாகா
ண்வல்லமைகெடக் கொன்றுவிடென்றுசொன்னாள் அதற்குத் தூக
ங்க அப்படியே செய்வேனென்றுபணிந்தாள் தாயாகியபாவதி இந்த
வார்த்தையைச்சொன்ன அளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சாதோஷ
த்தையடைந்து வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள்-எ-று என

சுவிவிருத்தம்

கோதமாச்சிரமந் தனனிந்கோல்வனை

திதிலு ததவஞ் செயததுசெப்பினேன்

மேதிமாபூசந் காய்ததும்வெள்விடைச்

சோதிபாகமடைந்ததுஞ்சொல்லுவேன்

(இ-ள்) சத்திதேவியானவள் கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் குறை
வில்லாத தவததைச்செய்ததுசொன்னேன் பிறபாடு மகிடாகாளைக்
கொன்றதும், ரிஷபவாகனத்தையுடைய சிவனுடையஇடப்பாகத்தை
ப்பார்வதியார் அடைந்ததுஞ்சொல்வேன்-எ-று என

நான்காவது-திருக்கண்புதைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௩௨.

உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

பார்வதியார்

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்.

அறுசோடியாசிரியவிருத்தம்.

‘அஞ்சனக்கிரியில்வாழு மசுரன்னுரைக்குந்தீர
னஞ்சமேயனையானந்த நமனுக்குமனையவந்தோன்
செஞ்சிகையெரிமையததீய்க்கும் தீமையானளகைநாட்டின்
விஞ்சையான்வருந்தவுள்ள வளமெலாநகலாந்தவீரன்

(இ-ள்) நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அசுரனுனவன் எல்லாரிலும் அதிகபராகிரியத்தையுடையவன் வீஷ்ணுருக்குச்சமமானவன் அந்தயமனுக்கும் யமனுனவன்சிவபாகிமேலேயெழுதி ன்ற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைசகடத்தருநத தீமையையுடையவன் அளகாபுரியில் குபேரன் தரித்திரதையையுடைய அங்கேயிருக்கிறவன் ங்களெல்லாங் கொள்ளையிட்டவன்-எ-று

தாமரைக்கண்ணன்று மாவினைத்தலைவால்கூட்டி
மாமணிக்கவன்போற்கொள்வன் வாணிவாகச் சந்தைவாங்கி
வேமழற்குஞ்சிமைந்தாக் குதவுண் ண்மாணத்தோடே
சோமனைப்பிடித்துக்கையாற பிறிதமுதருந்துஞ்ஞான்
(இ-ள்) விஷ்ணுநித்திரையெய்தின ஆதிசேடனைத்தலையுடும், வா
ணிகை ஒருகையினாலே சோதபுபட்டித்து அசன் சிரமணியைக் கவ
னவல்லாகுகிறிந்து விளையாடுகின்ற அக்கினியைத்தோலிவிட்டு அவனே
றுகின்ற ஆட்டை நெருப்பைப்போல சிவப்புமயிரையுடைய தன்பி
ன்னைகளுக்கு ஏறக்கொடுப்பான் சந்தைவாணை அவனேயுகிறவிமானத்தோ
டே கையினாலே பிடித்துப்பிழிந்து அவனுடம்பிலிருந்துவருகிற தே
வாமிதத்தைப்பானம்மாண்ணுகிறஞ்சு-எ-று உ
கருகியமகவான் வெள்ளைக டுளத்தில் மேற்றிரிவன்பின்னைப்
பரிதிதோதநிறபச்சைப் பச்செலப்பவனிபோவா
விருதியைச்சுமக்குறாரி யேறுவனினதகின்முழிகித் (வான்
குருதிக்கொப்பளிகளும் வாண் நெடுததுயிரினைத்துங்கொல்

(இ-ள்) உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட கேவேந்திரனுடைய வெள்ளையா
னை மேல் திருவோலக்கேவருவான்குரியனுடைய கேரிலேநில்கொண்டு
பச்சைககுதிரைக ளேழுமட்டக்கப் பவனியாகப்போவான் விருதியைச்
சுமக்கின்ற ஆனிரின்மேலேறிகொளவான் நினைக்காளாலே முழுக்கப்
பட்டு இரத்தநகளைக்கொப்பளிக்கும் ஒருவானாயுட்பெடுத்த சருவத்
திரிவேன்களையும் கொள்வான்-எ-று உ

அன்னவன்மகிடமான வாழினால்நில்காலத்
தென்னவன்மகிடமேறான் காலினாநிரிந்தானென்ற
லென்னவன் கொடுமைநமமா வியப்பலாமிலகருஞ்சோதி
மன்னவன் கிரியைச்சாயத்தான் மீனுககாவாரிதூரத்தான்

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அசுரன் எந்நமமாட்டு முத்தையையுடையவ
னுடையபடியினாலே தெற்குத்திகுகிவிருக்கின்ற யானைவன் எந்நமக்
கடாவிடிலுமற் காலினால்நடந்து கிரிந்தானென்றால் அந்த மகிடஞ்
னுடைய கொடுமை நமமா லெப்படிச்சொல்லக்கூறும் சோதிசொருப
மாகிய சிவனிருக்கிறகையத்தையுஞ் சாயச்செய்தான் மீன வேண்
டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையு தூரத்தான்-எ-று ச

மயனெனுந்தச்சன்செய்த மகிடமாபுரத்திலன்
னயனுநுகரிசில்க விருக்குள்ளானுக்காய
பயனுநுகர்ச்சிலேண்டி யாயிரமபடைக்ககடாள்
யமுதல்விலக்கைநாடி வேட்டையாக்க விறசென்றார்

(இ-ள்) மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தன கசிகமாதச் செய்யப்
பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்த அசுரன் பிரமாவானவா நித்தியம் அறுகு
ம் அட்சதையுங்கொடுக்க வாழ்த்துகொண்டிருக்கிறநிலையில் அந்த அசு
ரன் தின்னுக்கிற மாயிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம் போகன்
வானமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்க்கமாக காட்டுக்
குப்பை-எ-று இ

தானவர்சென்றுவஞ்சிதவஞ்செய்கானகத்தைச்சூழ
வண்ணவர்பனியுட்டவயிரவாதொலைததாராவி
போனவாழிந்தவாறுமபுரிசூழற்றவமுதாத
ரானவாவுணாகோவுக்கடிபணிந்தறிவித்தாராகள்.

(இ-ள்.) அப்படி வேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமகார்களும்
ந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச்சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற
ளஅதைக்கண்டு தேவர்கள் பணிகின்றகாவலாகவிருந்து அஷ்டவயிரவ
ர்களும் அந்தஆயிரம்பேரைபுக்கொன்றார்கள் அவர்கள் இறந்துபோன
தும் அம்மன் தவசுபண்ணுகிறதும் பாதத்தைவணங்கித்தனாதர்கள் ம
கிடாருணுக்குத்தெரிவித்தார்கள்- எ-று.

போற்றிபங்கவர்கள் சொல்லப் புகைகைபிறந்ததங்கி
தூற்றியவி நகண்ணட கோளமுஞ்சூழ்ந்தங்கே
நாற்றிசைபுள்ளவேழ நடுகியிழையோகூட்டங்
கூற்றமுங்கேந்ததால காலமுக்குளிர்த்ததன்றே

(இ-ள்) துதர்கள் வணங்கித்தெரிவித்த அனலில் புகையும் சிரிப்பும
லாடானது இரண்டுகண்களும் நெருப்புகளைப் பறக்கவிசியதுகள் அ
ண்டகோளமுமகியுதிமென்றசூழன்றது அஷ்டதிக்கிவிருக்கிறயானைக
ளும் தலையைத்தொடக்கப் போட்டதுகள் தேவகூட்டம் நடுககத்தை
யடைந்தது யமனும்ஒளித்துக்கொண்டான் ஆலகாலவிஷமும் குளிரச்
சியடைந்தது-எ-று

அப்படியமகிடச்சீறு மளவிரினிகும்பனென்போன்
செப்பிபுமுனதுகோபம் பொறுப்போசிறியதென்றே
முப்புடையினரென்னு முலைச்சிவாழ்வனததுள்ளாக்
கைப்படையதனற்கொல்வேனெனச்சொலிக்கடிதுபோனான்.

(இ-ள்) அந்தப்பிரகாரம் மகி ஞான் கோடிக்குமானலில் நிகும்பாரு
னென்கிற படைத்தலைவனவாருமையாரசனே உமமுடையகோபத்
தை அறபமாகியவர்களா பொறுப்பாகள் என்றுசொல்லித் தென்னி
ளநீர் ஓதத்தனத்தையுடைய பார்வதிதவஞ்செய்கிற வனத்திலிருப்
போரைக கையிலிருக்கின்றவாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கி
ரத்தில் புறப்பட்ட பெப்போனான்-எ-று

குடதிசைக்கடலைசீறிக் குணதிசைக்கடல்சென்றான்
நெடியதேர்கரிமச்சேனை பெழுந்தனனிகும்பனென்போன்
வடகிரிதனக்குக்குமப மமுடையகோபக்குநேரே
இடைபெயருகரியமேரு வெழுந்ததாமென்னச்சென்றான்.

(இ-ள்) மேற்குச்சமுத்திரத்தின் மேற்கோபித்துக் கிழககுக்கடல்ச
ண்டைசெய்யப் புறப்பட்ட துபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளு
குகிரைகளும் காலாங்களும் புறப்பட்டதுகள் 'நிகும்பாருனவன்
மகாமோருவுக்கும் அகஸ்தியிருக்கின்ற பெதியமாமலைக்கு மத்தியிலே
நிறைந்த ஓடுபெரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப் போ
னான்-எ-று

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்

எழுந்தவனுமாகதிநர் தூகதமாயிரம்பூண்டவிரதமேறி, வழிந்த கரிமதக்கடலை யெழுந்ததுகடக்கவுமை வனத்திற்சென்றான், கொழுந்துவிசைகனலணையாலாவகணபலகோடி குன்றம்வீசிச, தழைத்த மூத்த தாக்கணங்குநோக்கணத்தும் பொருதெதிநோ தமிததாரன்மே-

(இள்) இக்கப்பிரகாரம் மிகும்பாசான் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்கட்டியதேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழற்பிய சிறு அணுக்கள் மூன்போகாநின்ற யானைகளின்மதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேங்கியிருப்பதைவறமச்செய்ய பாவதிதவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போன கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பொத்த அகரப்படைகள் அநேகாலைகள்விட்டெறிப இவாகள்வருகிறதகண்டு அம்மணித்திலிருக்கிற தாக்கணங்குநோக்கணங்கு எனனுமிருவரும் ஆபுசபாணிகளாகப்போய எதிரேதெய்ததார்கள்-எ-று

சண்டனுருக்கிசே மன் கபாலிகர்ச்சங்கரன் கோதண்டன் வீதி, செண்டரியசித்திராந் நதனென்னும்வயிரவாகளிருநால்வோரு, மண்டமுடிமடையநகத் தானைகளைத்தொலைத்திட்டவரிகளபோலக், கண்டகனுஞ்சாதிபுத் தேருமன்றிச சேனையெல்லாம் கணத்திற்சாய்த்தார்.

(இ-ள்) சண்டன்ருத்திரன்சோமன் கபாலிதனக்குத்தானே ஒத்தசங்கான கோதண்டன் வீதன் சித்திராந்தன இவ்வெட்டியிரவாகளு அண்டகோளமுடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிவகன்போலகநர்ச்சித்துரிதும்பாசான அலவச்சாதிபுத்தேருந்தவிரமற்றச்சேனைகளையெல்லாம் நொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள். கக

அட்டவயிரவர்படையா லணங்குளாற்றனது படையழிதனோக்கி, வட்டெடுக்கேர் முடுக்கித் தாக்கணங்கின் முகத்திலெண்ணிலவா விரகோததான், விட்டசேனைகளையிலக்கித் தேரோட்டுஞ்சாதியை வீழ்த்திவாளி, தொட்டகாங்களைப்பிடிக்கி யவனுயிரைக்குடித்தந்தச்சூரமாத்.

(இ-ள்) எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டுபென்களாலும் தன்னுடையபடைமுழுவதும் இறந்துபோகின்றதைப்பார்த்து மிகும்பாசான் வட்டமாகிய செடியதேனைவிட்டுக் கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்திலேகணக்கில்லாத பாணங்களைவிட்டான் அந்தபாணங்களைவிலக்கித்தேர்ந்ததுகிற்சாதிபுயைக்கொன்று அப்புத்தெடுத்தகளையறுத்து அவனுடையதலையையும் அறுத்துக் கொன்றான் தாக்கணங்கு-எ-று கஉ

ஓடினசெங்குருதிநதியுடலிழந்துவிழுமவுணருயிர்கள் போல, வாடினவெங்குறைத்தலைக ளனுதினமுமருந்துகின்ற வலகைபோலச்சூடினர்சன்வயிரவரும் தாக்கணங்கு நோக்கணங்குந் தும்பைவாகை, வீடினர்க ளவுணரென மகிட்டநகற் குரைத்தனப்போயயிராந்து தாத்.

(இ-ள்.) வயிர்வர்களாலும் இந்த இரண்டுபெண்களாலும் தேகமறு பட்டிசைக்கிரததிறப்போருமசுரநாயிப்போல் இரத்தநதியானது ஓடியதுரி ததியம்மாமிசத்தைத்தின்று கூத்தாடுகிறபெய்போல்கவந்தங்கள் கூத் தாடியதுகளவயிர்வரமுதலாகியவர்கள் தும்பைவானைகமாலே குடிக்கொ ண்டார்கள் அசுரர்களிற் துபோனார்களைன்றும்கிடாசுரனுக்குதாதாகள சேகிரததி. போய்ச்சொனார்களா—எ-று. (யசு)

கேட்டளவினபகிடமுதன் கயிடவன் தன் முகநோர்க்குக் கிளத்த வாநோர், காட்டி-வழைசிறுபேயுன் சணவாநுநமபெரும்படையைக் கடி ந்துவென்றால், காட்ட நுகலயனரியும்கை கிணிமேற்றிறைகொடுக்க நா ணுவாரொன், நீட்டினகைபுரிந்தெழுந்தா னேறினனாயிரங்கிரிமுழிரத மீதில்.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன் இந்தவார்த்தைதையக்கேட்ட அளவில் தன்னரு கிலிருக்குங்கயிட வன் முகத்தைப்பாத்ததுசொல்வான ஒருகாட்டிற்சுந் தசரிககின்றமசிரிப்பையகளும்கணனகளும்கம்முடைய பெரியசேனைகளைக் கொன்றதுகளைன்றால்சிவன்பிரமாவீஷ்ணுமுதலானவர் ள் சொன்ன படி, செட்பார்களோவென்று அநிகமகியநகைகொண்டு எழ்த்திருந்து ஆ யிரம்யானைகளைகட்டியதேரிலேறிக்கொண்டான்—எ-று. (யசு)

அறசேடியாசிரியவிருத்தம்.

பகிநொருகோடியானைப் பலத்தராய்க்கார்தநீலன்
முதுகரன்குருதியண்ட னீசகன்சண்டன்முண்டன்
மதுகயிடவன் தீசகன்சண் புனைக்கண்ணன்மாவியென் தும்
துகிகொளாநிரண்டுபேருந் தோகளைததாண்டிச்சென்றா.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன்தேரிலேறினவுடனே பகிநொருகோடியானைப் பலத்தையுடையவராகியகார்தன்-நீலன்-முதுகரன்-குருதி-அண்டன் - நீசன்-சண்டன்-முண்டன்-மதுகயிடவன்-தீக்கண்ணன் - புனைக்கண் ணன்-மாவியென்று-துகிகப்பட்டபன்னிருவரும் தம்மீன்தங்கள் இரதங் களைநடத்திக்கொண்டுபோனா—எ-று. (யசு)

சரிமுகத்தவநிவாத கவசாகன்காலகேயர்
பரிமுகத்தவணர்மேதிப் பணைமுகத்தவர்கள்பற்றி
எறிமுகத்தவணர்சீறி யெழுமபுலிமுகத்துக்களவ
ரரிமுகத்தவணாவெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்மே

(இ-ள்.) யானைமுகத்தையுடையவர்கள்-ரிவாதகவசர்கள் காலகேயர் கள்-குகிரைமுகத்தையுடையவர்கள் எருமைமாட்டிமுகத்தையுடைய வாகளகெருப்பெரிந்துகொண்டிருக்கிறமுகத்தையுடையவர்கள் புலிமுகத் தையுடையவர்கள் சிங்கமுகத்தையுடையவர்களாகிய அசுரர்கூடிய ஆயிர ம்வெள்ளம்நடந்துகள்—எ-று. (யசு)

பாய்பரியதனிப்பாதி பரிசுளிற்கரிகள்பாதி
காய்கரியதனிப்பாதி கும்பரிக்கொடுந்தோசெல்லப்
பேய்கருங்கொடியுளாடப் பிணங்கிலென்கொடியுளாட
வேயகளப்பறைளார்ப்பக்குருகிலென் னீகதைகாணிஸ்
யசு

(இ-ள்.) அகரணதுபடைகள் எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்த அளவில் துந்துமி-நாளிமதங்கி-சண்டி-என்கிற நான் சூசத்திகளும் தோற்றார்கள்-சூலி-நீலகண்டி-வராகி-சண்முகி-திங்கி நகையாள்-இத்திரைபரையாளென்கிற ஏழாமற் றும்புத்தஞ்செய்யமாட்டாமற்காட்டிலோளித்தார்கள் கவரணவாகதைதையுடையவியைவர்களும் தோற்றார்கள் தூர்க்கையானவன் மந்தளர் துடமாதேவியேயென் றுதியானித் துரிசு-எ-று.

உறுதுணையுமையெய் னும் பொழுதில் யோகினிகள் வானி லுறுபத் துநாலுகோடி யதித்தெழுந்தழலின் மாநி இறுதியாய்ருளச்சேனை யிடிமழைசொரிகையாலே குறுகியமகிடன் சேனைத் தலைவருக்கொதித்துச் சென்றார்.

(இ-ள்.) தூர்க்கையானவன் அம்மனே துணையென்றபோது அறுபத் தானஞ்சூலியோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெடுப்புமழையையும் இடிமழையையும் சொரிந்தபடியினாலே மகிடாகாணுடைய சேனைகளெரிந்துபோனதுகள் அப்பொழுது சேனைத்தலைவர்கள்கோபித்துசசண்டைசெய்தார்கள்-எ-று.

(௨௨)

கலிவிருத்தம்.

அருகிகன்றனைச் சென்றன ளாரணி
மருவுகாந்தனை மாய்த்தன ளவாரணி
காணவென்றள வேலுடைக்காரணி
நரகஞ்ருயி ருண்டன னாரணி.

(இ-ள்.) அப்படியுமகிடாகாணுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுட் னே அபிராமியென்பவன் அருகிகளென்பவனைக்கொன்றான் வாரணியென்பவன் காந்தனைப் பவனைக்கொன்றான் சண்முகிபென்பவன் தானென் னும் அகரணைக்கொன்றான் நாரணிநரகமென்னும் அகரணைக்கொன்றான்-எ-று.

(௨௩)

சூலபாரணி தொலைத்தனன் மிண்டனைக்
கோலமாருகி சண்டனைக்கொன்றன
ளாலலுணி மதுவையழிதகன
னீலஞ்ருயி ரித்திரைநீங்கினான்.

(இ-ள்.) சூலக்கையாளென்பவன் மிண்டனென்பவனையும் வராகிச் சண்டனென்பவனையும் நீலகண்டிமதுவென்னுமகரணையும் இத்திரை நீல நென்பவனையும் கொன்றார்கள்-எ-று.

(௨௪)

துந்தயிக்கொடி சோணிதலுணனை
தந்துமிக்கும் படிக்கதைநாட்டினார்
நந்துமிக்க நிகர்க்கருணலை
வந்துமிக்கெரிச் சண்ணனைவாட்டினான்.

(இ-ள்.) துந்துமிக்கொடியை யுடையவன் சோணிதலுணனைப்பவனை தலைவரும் படித்தண்டாயுதத்தாலுடத்துள் சக்காத்தை கையிலேதரித் தஅருணாலையென்கிறதத்தி அத்தினிக்கண்ணனைக்கொன்றான்-எ-று.

கபிடவன்புணைக் கண்ணனைருவருஞ்
செயிரின்மாரூதர் சித்தினுள் சந்தரி

கெழிமிகக நிறைமிடுகெலி நன்

யயி வன்முநக கண்டெனாவந்தனன்.

(இ-ள்.) கந்தரியென்கிற சத்தி யிடவனையமுநகக்கண்ணையுந் யு
ந்ததிலே கொன்றான், நெய்யைப் பொழிவின நிறைவுளபொருந்சிய
வெலாயுததையேந்திய தூகையானவன் மகிடாசுரனைக்கண்டு எதிர்த
வந்தான்—எ-று. (உ௯)

வெங்கடாமுகன் மேவலு மாதர்க

டனகளாயுதங் கொண்டுதித்தனர்

சிவகலூர்த் தியவனெதிறசென்றுவைச்

சுவைகலூரின் னமேருசலிக்கவே.

(இ-ள்.) வெப்பம்பொருந்சியருமைக்கடாமுகததையுடைய அசுரன்
யுத்தத்துக்குரேரிட்ட அளவிலசததமாகாசுரன் தருகளாயுதங்கள்னிலே
அவன்விட்டஆயுதங்களைவிலக்கினார்கள அவர்களையில சிங்கலாகுளத்தி
லேறிவந்துதூக்கையானவன்வனுக்கெதிரேபோய்ததன் கையிசிருக்கிற
சுவைத்ததமகாமேருஅசையும்படிவாயிலவைத்துண்தினான்—எ-று ( )

செருவிலங்கவள சுவகொலிவெய்திட

ஒருவரின யியவுணருமகிஞா

பெருவரங்குளிற பெற்றசரங்குளே

இருவருஞ்சொரிந் தாரமழையென்னவே.

(இ-ள்.) வல்லவம்பொருந்சியசிங்கவானந்தையுடைய தூக்கை சுவ
கத்தொலிசெய்யஅசுரர்களொருவராவது இல்லாமல்மயக்கத்தையடைந்
தார்கள் அருமையாகிபவரத்தினிலே பெற்றுக்கொண்டமண்ணங்குளையி
ண்டுபெருமமழைபோலசசொரிந்தான்—எ-று. (உ௯)

எந்தவெந்தக் கணையிலையினும்

அந்தவந்தக் கணையாலுத்தான

வினைதமீண்டிரு வெம்பினறவாய்க்கணை

சிந்தினான் சென்னியமுநகவே.

(இ-ள்.) எந்தெந்தப் பாணங்களைத் தூக்கையானவன் விட்டாலுந் அ
துகளை அந்தந்தபாணங்கள்னிலேமகிடாசுரன் அமுதத்துதள்ளினான் அ
தன்பிறகுஇரண்டு அந்ததசந்திரபாணங்களை அயனுடையசிரசில அழு
தும்படியாகவிட்டான்—எ-று. (உ௯)

வெம்புசெம்புநல் வெள்ளமுறக்கிய

செம்புபோலச சிசுறவிடுங்கணை

யம்புபோல ருக்கினுமாங்கவன்

கோம்புபோல விளங்கினகோடியே.

(இ-ள்.) இரத்தவெள்ளமானது உருகினசெம்புபோல் சிதறிவிழ்ந்
ட்ட அந்ததந்திரபாணங்கள் அம்பாகஇருந்தாலுமஅகாந்தலையிலே மு
ளைத்திருந்தகோம்பிரண்டுபோல்தலையிசலவைத்து அமுத்தியனைந்துசெ
ன்றினதுகள்—எ-று. (உ௯)

வெற்றிகொண்டவன் விலைமுறித்தன
ஹமபமபிற் சிலைநுதனேபோதினான்
கொற்றவனபின் குலனகள்விடுத்தவ
வெற்றிநிறுக்கண் ணழவினிமித்தத்தே.

(இ-ள்.) செயங்கொண்டவன் கிய தூக்கைகையிலிருந்தவில்லை
ண்டுகழுறித்தான் அந்தவில்லினாலே அகரஹுடையகெற்றியிலே
தான் அக்கொண்டபொருதிய அம்புகளைவிட்டவனாகி அந்தகொண்ட
ன்கெற்றியிலேசொடியினுடையகண்ணகியைப்போலசூக்கென்று தாக
கியது—எ-று. (ந.உ)

சாபவெஞ்சலை போகத்தரிப்பனோ
கேபமிஞ்சிக கொதித்தெழு கூற்றகதிற்
நீபமெனன த திகிரியொன்றேவியே
பாபகாரி தலைவியுபபண்ணினான்.

(இ-ள்.) தூக்கையானவன்வில்லொழுகத் தம்பொறுக்காமல் அதி
ககோபங்கொண்டு கொதித்தெழும்பாநிறையுள்ளபோல பிரசாசகின்
றநூருக்கராயுத்ததைவிட்டுப்பாவிபாகிபமகிடைக்கஹுடையதலையுபப
முடியதான்—எ-று. (ந.உ)

கன்னியாழி வெரிடக்கடமுகம்
சின்னபின்னக ளாயுஞ்சிதைந்தின்
முன்னைமாதவத் துண்டையினமும்மதம்
துன்னுமால்தரி யாவெதிர்தோன்றினான்.

(இ-ள்.) தூக்கையானவன்சக்கராயுத்ததைவிட்டெரிய பகிடாகா
ன்தெகஞ்சின்னபின்னமாயுஞ்சாகாதவனாகிப் பூநவகாலத்திலேசெய
ததபோபலத்தினாலேமும்மதங்களைப்பொழியாநிறைப்பொரியயானையுருவ
யகொண்டிளதிராகவகெடிகொண்டான்—எ-று. (ந.உ)

ஆளியேறுகென் றங்கலஹ்ச்சியின்
மூளைவாரி நுகாததுபெய்யபிடுண்
மீளவுகதை கொண்டெதிரவீரனான்
குளியாயகி கூர்மைவேலேவினான்.

(இ-ள்.) அப்படியானையுருவகொண்டெதிர்த்த அளவில் தூக்
கையேறுகின்ற ஆளியானதுபோய் அந்தயானையுச்சியிலிருக்கின்ற மூ
ளையைக்கையினாலேஅன்றதுதோண்டி யெடுத்ததின்மதுஅதலுடைய
யுஞ்சாகாமற் கையினாலேதிருப்பியுத் தண்டாயுதங்கொண்டெதிர்தான்
பேயகளுக்கதிகாரியாயிருக்கின்ற தூக்கைகூர்மைப்பொருதிய வேலையு
ததைவிட்டான்—எ-று. (ந.உ)

விடந்ததும்பிய வேல்படவெஞ்சுமர்க்
கிடந்ததும்பி முகனுமிற்றனை
ண்டந்ததும்பிக ளாயிரமாயிரவ
குடைந்ததும் பிரமெனைக்குன்றியே.

(இ-ள்.) விஷத்தைக்கக்கிக்கொண்டிருக்கிறவேலையுதம் பாய்ந்த
புடனையுத்ததில்நின்றயானைமுகன் அதைச்சுக்கமட்டாமல் இறந்
துவிட்டான் அக்கொழியுதங்கென்றகுடையவுள்ளேயென்று மீளவ

மத்தியேயோடுகூடிய அதிமாம்போல்—எ-று.

(௩௫)

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்ப்
போந்துவன்கதை கொண்டுபுடைத்தனன்
சோந்துவன்கதை யுமமவன்சென்னியு
நார்த்தெங்கெண் டறுத்தனனாணி.

(இ-ள்.) அப்படிவிழுந்தஇறந்துபோனவுடனேகுதிராமுகஅகி
தியெதிரேவந்துதண்டாயுத்ததினாலஅடித்தான் அடித்ததண்டாயு
தத்தையும் அந்தஅசுரனுடையதலையையுமகத்தியினாலேஅறுத்துத்தன்
னினை தூர்க்கையும்—எ-று.

(௩௬)

அங்கதன்பி னழகுறுவாயினன்
கணகையாயினன் காரிருளாயினன்
பங்கையாசனனாயினன் பங்கய
மங்கைராயக னாயினன்மாயையாய்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அசுரன் நெருப்புருபம் கொண்டவந்தான் அ
தன்பின்புசுலப்பிரளயரூபம் கொண்டு அகதகாரமாகியும் தாமரைப் புஷ்
பத்தியிருக்கிறபிரம்மாவாயு இலட்சுமிபுருஷராகியவிஷ்ணுவாகியும் எ
திர்த்தான்மாயையினாலே—எ-று.

(௩௭)

ஈதுகண்டவ னென்செய்வன்மாயையாய்
வாதுசெய்தன னென்றுதளர்த்துமை
பாதநெஞ்சினிற் பற்றினன்பற்றிய
தோதிலோர்மொழி விண்ணிறபுகன்மதே.

(இ-ள்.) அப்படிஅசுரன் பலபலரூபங்கொண்டவுடனே பார்த்து
மாயையினாலே துன்பப்படுத்திசுருள்என்னவென்புரு செயலும்சாகி
ததில்லைஇதற்கென்ன செய்வேனென்று தூர்க்கையானவன் பார்வதிதே
வியினுடையஇரண்டிபாதத்தையும்மனசிலேதியானித்தான் அப்படிதி
யானித்தவுடனே ஆகாயத்தினின்றும் அசுரரிருவாகுகியஞ் சொல்லிய
து—எ-று.

(௩௮)

மாயவேடங்க ளன்றிமகிடமே
மாயபோதி லவன்னைத்தள்ளியே
தாயதானின் மிதிக்கற்றோலைந்திடுந்
தியமாயையெனச்சொலத் தேறினான்.

(இ-ள்.) அநேகவிதமானமாயவேஷங்களால்மாயைமான் எ
ருமைமுகரூபங்கொண்டபோதுயவன்தலையையறுத்துகநீழேதள்ளி உ
ன்னுடையபரிசுத்தமாகிய காலினாலேமிதித்தால் தினைபெருந்திய மா
யைதொலைந்துபோமென்று சொல்லத் தூர்க்கையம்மன் தேறினான்—எ-று.

மட்டிண்மாயை வடிவின்மலைத் துபின்
மெட்டிலைத்தலைச் சூலத்தினிக்குறள்
துட்டன்மேதிய தாய்ப்படைதொட்டான்
மெட்டிவிழ்த்தி வடியின்மிதித்தனன்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மாயரூபங்கொண்டவரெடுமைபொருந்
திய அவருடைய சூலத்தினாலேசூத்திக்கொன்றான் பின்பு அந்தத்து
ஷின் மழையுருமைக்கடாமுகத்தை யுடையகுதியுயர்த்திப்பி

ரயோகஞ்செய்த அளவில் அதகளைவிலக்கி வானாயுத்தால் தலையை வெட்டித்தள்ளிக் காலினாலேயிதித்துக்கொள்ளுள் தூக்காதேவி—ஈ-று

ஒப்பிலாபத மூன்றுமிதித்திடில்
தப்பிமாயை தவிப்பதுபாரமோ
வட்பதத்தை நினைக்கினுமானவன்
செப்புகாயிய மாயையுந்தீக்குமே.

(இ-ள்.) தூக்கையம்மன்பாதத்தைநினைத்தாலும் அதைநினைத்தவருடைய ஆணவமாயை காமியமென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும் அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாதபாதம் பரிசமாகும்படி ஊழறி மிதித்தால் பொய்யாகிய மானைமாதிரித் தவிர்ப்பதுபெரிதோ—ஈ-று. (௪௧)

போதவானவர் பூமழைபெய்தனர்
மேதிமாமுகன் மெய்க்கதியுற்றனர்
திதிலாவவன் செங்களந்தன்னிலோர்
சோதிவிலக்கியிருத்ததுதோன்றலே.

(இ-ள்.) தேவர்களிடிலும் புஷ்பவருஷம்பொழிந்தார்கள்மகிடாகாரணம் அம்மன்னையினாலிறந்ததினாலே மெயம்மையானமோட்சத்தைசுசேர்ந்தான் யாதொருகுற்றமுமில்லாத அவனை துசிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிசுவிலக்கியிருத்தது—ஈ-று. (௪௨)

கண்டமட்டிலக் காக்கொளக்காரகவ
கண்டமட்டிற் புறந்தகடாமகன்
கண்டமட்டி லிருந்தகடவுளைத்
கண்டமட்டி செடுத்தனளகன்னியே

(இ-ள்) நவகண்டமட்டும் ஆண்டமகிடாகாரணுடையசமுத்தைல்லெக்காகவைத்துத் தூக்காதேவி அறுக்கஅந்தக்கழுத்தி லிருந்தமடிகளின்கத்தை கண்டபோதே கையினாலெடுத்தாள்—ஈ-று. (௪௩)

கொண்டுசென்றுமை கோகநகப்பநம்
கண்டுபோற்றிக் கூடவுளையியந்தனர்
வன்னிவார்குழல் வாகுகிள்ள்செங்கையை
அண்டர்நாயகன் விண்டலனாகையால்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்ட படிகளின்கதையெடுத்துக்கொண்டுபோய் உமாதேவியினதுபாகங்களைத்தொழுதுகடந்தகாரிய மெல்லாம்சொலவிச்சுவாமியைக்கொடுத்தாள வண்டுகளஞழ்த்திருக்கின்ற கூந்தலையுடையவாள்வதியம்மன் கையினாலேவாங்கினாளதேவர்களுக்கெல்லாம்நாதராகவிருக்கின்றசுவாமியும் அம்மன்னைமேல் வைத்திருக்கிற ஆசையினாலே சையைவிடாமற கெட்டியாகஇருந்தார்—ஈ-று. (௪௪)

தாயுமங்கது கண்டுமகிழ்ந்திறை
அயவென்காம பற்றியத்தென
வாயையங்கை புதைத்துமகிபதிக்
காயிரங்கண் ணனித்தவன்கூறுவான்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்துசுவாமியுடன் உள்ளையைவிடாமலிருந்தது உதனஞ் செயன்

முகம் கந்தேசைக் கருளுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்த கௌதமரானவர்
வாயைக் கையினாலே பொத்திக்கொண்டு அம்மனுக்குச் சொல்லாததொ
டங்கிலா—எ-று. (சுரு)

அமசேடியாகிரியனிருத்தம்.

முன்னகத்தியன முதலாமுனிவர்களை மபின்மர்வ முனிபாற்செ
யுன்னவனறன்னமதிப்பாலவாதிப்பாயி நந்திடவுமவனைகோகி
திப்பான்னையதவமுனிவாவெருண்டுரைப்பொமையிழைத்தபுன்ன
யாலே, இன்னாரியதருங்கடாவா யினிப்பிறக்கக்கடாவா யென்றுனைச்
சொன்னார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திலே அகஸ்சியர்முதலான ஐம்பதுநிலிகள்கூட
அவருமுனியெனவருளைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள் அந்தவா
முனியானவா தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபா
ரஞ்செய்யமாறிருந்தார் அப்போது-அவைப்பாத்தது பொன்போலு
அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிகளையு கோபித்து எங்களுக்கு அ
மரியாதை செய்தபடியினாலேயாவா னும் குறைவுசொல்லப்பட்டாரி
யவருமைக்கடாவா கப்பிறப்பாவென் று அவர்களவருத்தச்சித்தார்தான்.)

அந்தவனை மபின்மருமன் றுணாதகமொழிக் கொடுமைமைக்கண்
டச்சுமாகியிருந்தவனுடையுடைய பண்புதென துபிழைப்பாறுததருள் வி
சென்றானந்தப் பெருந்தவான்புட னுரைப்பாாமகிட முகத்தவண்ணென்
டபிறகுதுபின்னர், திருத்தவானிடமவெனடித்தவம்புரியு முமைகணத்தி
ந்தீர்ப்பாளென்றார்.

(இ-ள்) அரியதவத்தினையுடைய ஐந்து முனிவர்களும் அன்றுசொ
ல்லியசாபத்தின் குறாததைக்கேட்டு உபாட்சிபெருமை பொருந்தித்
தவஞ்செய்த வாமுனியும் எழுந்த வச்சுணஞ்செய்த முனிவர்கள்கூட
நியாமல்நான்செய்தபிழையெழுந்ததுகொள்ளுங்கொள்ளார் அந்த
முனிவர்கள் நீர் எருமைமுகம்பொருடைய அசுரனாகி அசுரனாகி
ததில் சுவாமியினது இடப்பாகத்தைப் பெறுப்படி தவஞ்செய்துகொ
ண்டிருக்கிற அம்மனுவன் உமமுடையசாபத்தை நொடிப்பொழுதில
தீர்ப்பாளென்று சொன்னார்கள்—எ-று. (சுரு)

ஆங்கவர்கொம்படியிலவ னசுரர் பெருங்குலத்திலுதித் தாசனாகி
போங்கியபெர்மகிடெனளக்கொடுக்கோணகா புரித்தவமொருநாளவே
ட்டைத், திக்குதெரிவனத்திலடைந்தழற்பசியாலினாததோடித்திரிந்தா
னாக, நீகரியவருச்சினைசெயமன்னதெனன் றெருமுனிவனெப்ப
ட்டானே.

(இ-ள்) அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வாமுனிவசுரர்குலத்
த்திற்பிறந்து இராஜாகாமிகிடாகா னென்கிறபெயரையடைந்துகொடு
க்கொலாகசெய்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநாளவேட்டையாடுப்படி
யாவதைத்தவந்து மிகுத்தபசியினாலே இனாயொன்றும் அகப்படாமல்
ஒடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான் அவ்விடத்தில் நீருத்தமகரியதவகொய்
ன்றமன்னதரீஷி யன்கிறவன் எதிர்ப்பான்—எ-று. (சுரு)

மன்னதனமவனியிவன்காத்தி லிங்கத்தடனவிழுங்கி மகிழ்ந்துபோனான், பின்னதனாலுன்மிடற்றிமசிவனுருவமிந்ததந்தப்பெருமையாலே, யுன்னதமாயினன்சிவனுமுறுததறித்தவுடலுமிறைபருவமென்றே, வன்னதனாலினையடைந்தததுதவுருவதீர்த்தமாடினென்றான்.

(இ-ள்) எதிர்ப்பட்ட அந்தமன்னதனென்கிறரிஷியைக் கையிலிருந்து மீட்டிவிட்டுத் தோடே இறந்தமகிடாருரன்எடுத்தவிழுங்கிவிட்டுப்போனான். பின் அபுலனகண்டத்திற்சிக்கிக்கொண்டு பழகலிகையிற்சுந்தபடியினாலே மிகுந்தபெருமையடைந்தான் அந்த இலீங்கமிருந்தகண்டத்தையுடைய என்னும் சிவசொருபமன்றே அவனைக்கொன்றபடியினாலே பாவமசம்பவித்ததுதீரவதீர்த்தவகளாடினால அந்தபாவமபோகுமென்றாகளதமர்

அன்புமுனியுனாதளவிலொருமொழியந்தரத்திலெழுந்தரியதீர்த்த மொனபதுமவாசிட கட்டலவருமவை வருமாறியற்று மெனவுமையும்கிற் றை, கன்பதும முகநோக்கி யுனதுகைவாளெரிந்துகங்கைதருவாயென்றான், வன்பணிலமெயிதகாளுந தொழுதுகைவாணிலத்தெறிந்துவாங்கும் போதில்.

(இ-ள்) மிகவும்பத்தியையுடையகளதமர் இர்த்தப்பிரகாரஞ் சொன்ன அளவில் பாவந்தீர ஆமிதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமுந்தீர்வீட்டதில் வருமபடிச்செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவாரத்தைபிறந்தது அதைக்கேட்டுபாராவதியும் தூக்கையினதுமலர்போன்ற முகத்தைப் பார்த்து உன்னுடையகையிலிருக்கிறவாளினாலே பூமியையிளந்துகைவரும்படிசெய்யென்று சொல்ல ஐயசங்கையிற்றரித்த தூக்கையும்வணங்கிவாளாயுத்தாஸ்பூமியிலே விசியெடுத்தபோது-எ-று.

(இய)

நவநதியுமபிறவுளநன்னதிகளுமச சொகந்தீரல்லதான

சுவையதிகமுதவுபலதனகளுமன கெழுந்தவந்தசசனையினுடே

பவமகலவொருமாதமுழுகியிருந்தாள் கரத்தைப்பற்றிரீங்காச் சிற

சிவவடிவுமகன்றதுதன்னுளமகிழ்நது க்ளாயில்வந்தாடேவர்போற்

(இ-ள்) ஒன்பதுதீர்த்தங்களுமற்றுமுள்ளநதிகளும் விடாயாறும் படிஉதவிசெய்யும் நல்லருசியைக்கொடுக்கின்ற அனைகம்தடாகம்உண்டானதுகள் அந்தநதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும் அம்மன்குற்றம் நீங்கும்படி ஸ்ரானஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தாள் னையைப்பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த லிங்கமுமரீங்கியது அப்போதுதேவர்களபோற்றும்படியானதுசந்தேசித்து அம்மன்களாயில்வந்துசேர்ந்தாள்-எ-று.

(இக)

அருவருவாமொருசிவனையதன் னோமேற்புறத்திருத்தியருச்சித்தானம் இருவினையுந்தவிழ்ப்பானுக்கென்பாவநீர்த்தா நென்றியற்பேரிட்டாள் க்ருமருவும்பெருஞ்சனைக்கு மினியகட்கதீர்த்தமெனத்திரிப்பேரிட்டாள், குருமணியையருணகிரிப்பெருமானத்தொழக்கனக்கோயில் சார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அருவமாகியும்உருவமாகியும்விளங்குகின்றஐப்பற்றசிவனை அந்தநதிக்ளாயிலேஎழுந்தருளச்செய்துஅர்ச்சனைசெய்தாள்உம்முனை

யல்விளைதிறினை இரண்டாய்வுதருகின்றவாயாக இருப்பினும் தரவேண்டியபேரைத்தரித்து ஆழ்ந்துபொருத்திய அந்தச்சிவன்க்குக் கட்டித் தரத்தொழிந்துபெயரிட்டாள் நிறம்பொருத்தியமணிசொத்தவரை அருணாசலத்திலுள்ளமூத்தனியிருக்கின்றபரமசிவனைவணங்கும்படியாகப் பொன்னாக்கியகோவிலுக்குப்போனாள்-எ-று. (இஉ)

முருகுமலராயன்மடத்திற்படிந்துவெண்ணீரணிந்துசெங்கைமுடியிற் கூப்பி, யருகுவருங்கோதமன்சொற்படிதொழுதுட்புகுந்துகண்ணா முதைக்கண்ணம், முருகிலிழைமுத்துபணிந்தெழுத்துபரவசமாயப்பாடியாடி, பருகியுவந்தமுதுயர்த்த வலமபுரித்து தனதுகுதையுரைத்துப் போற்றி.

(இ-ள்) வாசனைபொருத்தியதாமரைமலரினிருக்கிறபிரமாவின்மைய தீர்த்தத்தில்முழுகிவிழுகிறதரித்துச்சிவந்தகைகளைச்சரிசில்வைத்துகரும் பிட்டுக்கண்ணருகேவருகிறகௌதமர்சொன்னபிரகாரம் உள்ளேபோய்க் குளிர்ச்சிபொருத்தமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்துபரவசமாகிப்பாடியாடி உருக்கமடைந்துகளித்து ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப்பெருமுகசெழித்துவலமாகவந்துதன்னுடையகுறையைச்சொல்லிவணங்கினாள்-எ-று கார்த்திகைத்திங்களிறிறிருநாளாக மற்றின்படிநடத்திக்கனக்கண்ணீரே தோத்திரம்பண்ணுதலுமொருகடர்மலைமேலெழுந்தச்சுடரினாடே [தவததரியபலகோடியிரவியெனவொருசேதி யெழுத்துமின்னே வாய்த்தமலைவலமாகநடத்தியெனவுரைத்துடலே மறைந்ததன்றே.

(இ-ள்) கார்த்திகைமாசத்தில் ஆகம்பிரகாரம்திருநாள்செய்துநெருப்புக்கண்களையுடைய சிவனைப்பணிந்தவளவில் மலைமேலேநுபிரகாசமுண்டாகி அதிலேசொல்லுதற்கரிய பலகோடி சூரியப்பிரகாசமாயசுவாமியெழுத்துபெண்ணேனுத்தமலையைவலமாகநடந்துவாவெனதுசொல்லிமறைந்துவிட்டாள்-எ-று. (இச)

நாரிதனைச்சிலையாக்குமுனிவனுமப் படிவலமாகடத்தியென்றான் வாரியெனமறையுழைக்காரிகையுடந்தண்டன்மலர்க்கைகூப்பி பேரிகையுக்காள்முஞ் சல்லரியும்மல்லரியும்பெரியவாணி ஹாயமுகத்துத்துமியுமத்தளமுங் குடமுழுவதுவைத்தவன்றே.

(இ-ள்) அகலிகையாகியபெண்ணைக்கல்லாகியகௌதமரிஷியும்அம்மையுடைய வலமாகப்போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல்வேத கோஷ்டமுழங்கவும் ஆகாயத்தில்பேரிகைக்காள் சல்லரி மல்லரி முதுகாத்துமி மத்தளம் குடமுழா முதலானவாத்தியங்கள் முழங்கவும்பாவதிஇரண்டுகையுக்கூப்பிக்கொண்டிருந்தாள்-எ-று. (இக)

அரம்பையருப்பசிமுதலாமகபதிநாட்டரிவையர்க ளாடல்காட்டக் குறும்பையெனநெருங்குமுலை வரையரங்கையர்மலரின்குப்பைகொட் டதும்புகளித்தையொழிப்புள்ளலாம்கையரிருட்டுங்கவரியாட்டிட் டிருப்பிருக்கநகர்புரிய மரவயிறுமணியினக்க மெடுத்துட்ட.

(இ-ள்) இரதபாக்காரம்பார்வதிவல்லவரும்போது இரம்பாவுக்கு முத்தலாகிய தெய்வலோகத்துப் பெண்கள் நாட்டியமாடத்தென்னக் குன்று பையோத்த தனக்கையுடைய மலையரங்களிர் அம்மன்கூடத்து வருங்குழைத்துப் பாதம் பூமி யிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப் புஷ்பங்களைக் குப்பைப் கொட்டக் கறுப்பஞ்சாறுபோலும் விரத்தையையுடைய நீராமணம் ஈரமரம் எடுத்தவிச இரும்புகூட உருகுமபடி நகையெய்கிற நாகவேகத்துப் பெண்கள் இரத்தினத்திபன் கையிலே மிததுக் கொண்டு வர-எ-று.

இது முத்தலோன் டிபாடல் குளகம்

முண்டகமண்டபமயிலும் புலோமிசையுமுறுதுவளமுளரிமாணு கண்டகமும் வழிபா லுமொழித்துவர விலகடன்கைகணிட்ட அண்டர்குலமடந்தையரு முருகிவாகுலவிதையருமருவீப்பூந்தேள் வண்டலிஞ்சேசகமறி மலரினரு நுதுகள் சொரிந்துவழிகளாகக

(இ-ள்) தாமரைப்புஷ்பமாகிய மண்டபத்திலிருக்கிற லட்சுமியும் இந்திராணியும் வெணசாமரைப்பூவிலிருக்கிற சரஸ்வதியும் போகிற வழியிலிருக்கிற பூஞ்சுருக்கையும் கல்லுக்கையுந்தள்ளிக்கொண்டே வரப் பூமிக்கே விதைக்களை நீட்டிச் சாக்கிரதையாகத்தானாக தேவஸுதிரிகளும் முனிவர்களும் டையஸ்திரிகளும் புஷ்பத்திலிருக்கிற தேனருவியிலே கழிசேற்றை நீக்கிப் புஷ்பத்துக்குள்ளேயிருக்கிற பாரகபொழிவைக்கொட்டி நல்லவழிபாசுசெய்ய-எ-று. (குள)

கன்றினது ன்னிஞ்சரணம்பொருத்தருள்வாயெனவன்கைகண்கைப்ப மன்றனத்திசையனுதிபமழ்க்கியையெதிர் முகமாவணவகிப்போற்றி ன் தென்றிசையுநிருதிபெறுநதிசையினையுங்கடநதுகுடதிசைக்குச்சென்று குன்றவிடப்புகழரனுமழவிடைமீதினிற்காட்சிகொடுத்துப்போனான்.

(இ-ள்) கன்கையானவள் அம்மபார்வதி உன்பாதமிரண்டு பூமியிலே படமிக்கன்றிப்போயவிட்டது பொருக்கவேணமென்று இரண்டிகைகளையுங் கூப்பாடி கிய அக்கினிதசையிலேவந்து அக்கினிமலைத் தீ முகமாகத் தொழுது தெற்குதிக்கும் நிருதிமூலையுந்தாண்டி மேற்குதிக்கிற்போனான்குறைவில்லாதகீர்த்தியையுடைய சுவாமியும் இளமைதனகியரிஷபவாகனத்திலுள்ளுந்தருளிவந்து தரிசனங்கொடுத்து நடந்தார்-எ-று. (குடி)

நாற்றிசையுட்போற்றிசையும் புதழ்ணியுண்ணாமலையா நடங்கால்போற்றி நேற்றிசையுங்காற்றிசையுங்கடநதுவடதிசையனுதிவிரும்பியெத்தி ன் நாற்றிசையுமுறைதிசையுமகிழ்ந்து குணதிசையடைந்தாளிளையெவற்றிசேற்றிசையுண்டவழிவல்லவம்புரிந்தசெயல்போலவெகறித்ததன்றே.

(இ-ள்) நாலுதிக்கும்வணங்குகின்றகீர்த்தியையுடைய அருணசலேசரரது நடனபாதத்தைவணங்கி மேற்குதிக்கும் வாயுதிக்கு நகண்டுவடதிசையிலும் படியுந்தொழுது நதிசையிலே நுதின்றசானனுடைய திக்கைக் கடந்துகிழகுகுதிசைக்குவகதாள் பூஷ்பபூஷந்தது இமவந்தர்வதத்திற் றுமிக்கலியாணஞ்செய்தபோது ஸுமாக்கினையவல்லவந்தசுபோலிருந்தது

கவிநிலைத்துறை.

பாணுகம்பன்கனச் சங்கெர்லிநெடியமால்பணிலத்

தானகம்பலை நாரதர்விணையினாவம்

வானதுந்துமி கம்மலைதொசையெலாமறைத்த

தேனிறைந்திடு மலர்மழையிமையவச்சிறை.

(இ-ள்) பாணுகம்பனென்பவன்தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளிலுஞ் சங்கத்தைவைத்துவந்துகிறதொலியும் விஷ்ணுவானவர் தமதுசங்கத்தை வாயிலவைத்துவந்துகிற சத்தமும்நாரதர் விணையவாசிக்கிறசத்தமும் ஆகாயதுந்துமியினுடைய சததமும் திக்குகெல்லாந் செனிடபடச்செய்ததுகள் தேனிறைந்தபவ நுஷங்களைத்தேவர்களசெய்ய. - எ-று (கூ0)

இது முதல்மூன்று பாடல்களுக்குளகம்.

கற்றைவாரசடை யினம்பிறைநெடுநிலாக்கமழப்

பற்றராமணி யிளவெயில்விரித்திடப்புலியைப்

பெற்றமானிக் கொருபுறமளித்திடப்பிடித்த

வெற்றதூலெனப் புரிபூணுன்மார்பகத்திலங்க.

(இ-ள்) கற்றையாகியநீண்டசடையில்தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிடபிறையினதுநெடுமைபொருந்தியசந்திரிகைபிரகாசிக்கவும் ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்றசர்ப்பத்தின் தலையிலிருக்கிறமணிகாந்தியை விரிக்கவும் உலகமாதாவாகியபாவதிக்குப்பாதிசரீரத்தைக் கொடுக்கிறதற்காகப் பிடித்தவறுதூல்போலபுரியாகியபூணுலானது மார்பிறபிரகாசிக்கவும்.

பிறப்பிலாமதன்மறைசெயலரமளையிடாப்பெரியோ

னிறப்பிலாவிடையிறையினமேலின்கெழுந்தருள

வறத்திறைபகியடிபணிந்திறைஞ்சினனனைத்துக்

துறைக்குமன்னலுமவளுட லிவையிவைசொல்லும்.

(இ-ள்) பிறப்பில்லாதமூர்த்திஅநேகவேதங்களாலும் அறியப்படாதவாறப்பில்லாதபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளத்தாய்வளர்க்கின்றபார்வதி அந்தச்சுவாமிபாதத்தைத்தொழுதுவணங்கிஞானலாவற்றையும்நீக்கியகடவுளானவர் ஆந்தஆமரனோடு சொல்லவா-எ-று.

பெண்ணுமாணுமா யுலகுயிர்ப்பொருளெலாம்பிரிந்தோ

மண்ணுதாகிய பீடமுமிலிக்கமுமாறே

மெண்ணீயென நாமெனவிரண்டிலைமமு

முண்ணலாவிய வயிரமுநிகர்த்துடனுறைவோம்.

(இ-ள்)வாராயுமையேநீயும்நானும்பெண்ணுமாணுமாகிடலகத்தில் அனேகமேவாசிக்களைவேறுவேறுஉண்டாக்கினோம்சமீபமாய் ஆவியையாரும்லீங்கமாறோம்நீயென்றும்நாமென்றும்சொற்பேதமில்லைமாமும அத்தருளளையிருக்கிவயிரமும்பொல்லுந்ருயகச்சேந்திருப்பாம். (கூ1)

அங்கம்பாவுநம்பொருட்டுவிட்டியவெற்படைந்தா
யிங்குநாடு எனகொருபுறமளிப்பதேயியற்கை
மன்கையேமதிடப்புறத்துறைஎனமகிழ்வுற
மன்கையாலனைத்தருளினனுருகியொன்றானார்.

(இ-ள்) தேகத்தைவிட்டுநம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்திலேவந்த
பிறந்தாய் அவ்விடத்திலுந்மகிழ்ந்துகொடுப்பதுகூடாவதே
ணை நம்முடைய இடப்பாக்கத்திற்சேர்ந்திருவென்று சந்தோஷத்திற்
யடைந்துகையிலே அணைத்துக்கொண்டார் இரண்டுதேகமும உருகி
ஒருதேகமானார்கள் அம்மனுமகவாயியும்-ஐ-று. (கசு)

அடுத்தசெஞ்சடையொருபுறமொருபுறமளகந
தொடுத்தகொன்மையொருபுறமொருபுறமலாகுவளை
உடுத்தருலமொருபுறமொருபுறமலர்கருவளை
திடத்திலாகழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.

(இ-ம்) அப்படியிருவரும்உருகிச்சுவாயியினுடையபாதியும் அம்ம
னுடையபாதியும் ஒருதேகமானபோதுருபக்கத்திற்செவந்தசடையுடைய
ருபக்கம்கூந்தலும்ஒருபக்கம்கொன்மைமாயேயும்ஒருபக்கம் புஷ்பமாய்
யும்ஒருபக்கமருலமும் ஒருபக்கம்நீலோற்பலபுஷ்பமும் ஒருபக்கமவிர
கண்டாமணியும்ஒருபக்கமசிலம்பும்தோன்றியதுகளை-ஐ-று. (கசு)

பச்சைவன்னமற்றொருபுறமொருபுறம்பவளங்
கச்சலாடையொருபுறமொருபுறமகவினமா
ரச்சரீர்க்கியவரமுமொன்றையமொன்றை
இச்சையாயிவறுறுதல்கண்டிழைஞ்சினாரிடையோர்.

(இ-ள்) ஒருபுறம்பச்சைநிறமும்ஒருபுறம்பவளநிறமும்ஒருபுறம்நீ
லையையணிந்தலதனமும்ஒருபுறம்பாழஞ்செவ்வையுமாயும் ஒருபுறம்
அபயமுடைய ஒருபுறம்வரமுமாகியஆசையோடு இருவரும்பொறுந்தது
பார்த்துத்தேவனும்கவனாகினார்கள்-ஐ-று. (கசு)

இந்தமாக்கதைபடித்தவாசெவிகளிற்கேட்டோ
சந்தனசலமுநியிழைத்தமிக்கடல்கடப்பா
மைந்தகோமுதற்கிளையுடனுலகிலில்வாழ்வார்
பந்தபாசமற்றழிவிலாப்பரகதிபெறுவார்.

(இ-ள்) இந்தக்கதையைப்படித்தவர்களும் காநிலேகேட்டவர்களும்
சந்தனவிருஷ்டவகன்குழந்தையெனியமனைவிருக்கிற அகஸ்தியாபேல
தமிழ்க்கடல்கடப்பார்களானபாக்கியத்தோடுஞ்சுற்றத்தாரோடு
லகத்திலவாழ்வார்கள் தங்களைப்பந்தமாகச்சுழந்துகொண்டிருக்கிற
யைத்தள்ளிமோட்சம்பெறுவார்கள்-ஐ-று.

முனிவனையெனப்பயந்தவனுரைத்ததிம்முறையென
றனையமாமுனிக்குரைத்தலுமவனெழுந்திறைஞ்சிக
கனகவச்சிராங்ககனுயர்க்கிபெறுக்கதையை
வினவினமுனிவினஅலுமகிழ்ந்திவைவினம்பும்.

அவன்

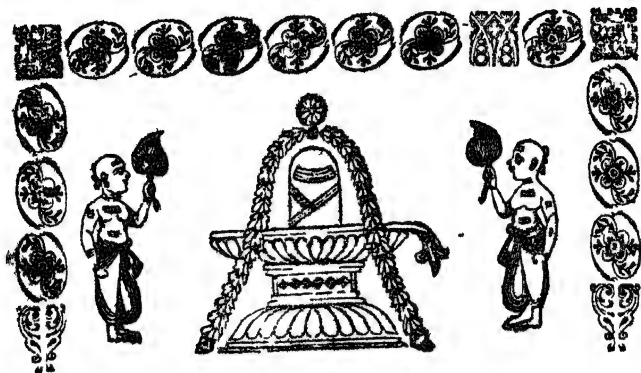
அருளுதல்புரணம்.

(இ-ள) கீழ்க்காண்க்கண்டேயலாப்பதாந்நாண்னைப்பெற்றப
மகிஷாசுரனைசரிசுதிறத்தின்முறைஇதுவென்று அக்ருஞ்சொல்ல
அத்தமநீக்கண்டேயலிவீழமுதல்தண்டமசெய்து பின்புகவாயி லுஞ்சிரா
வதென்புயன்உயர்வாகியமோட்சம அடைந்த கதைபயச சொல்லக்
கூடக்கொள்ளு.

(சுஅ)

ஐந்தாத்து இடப்பாகம் பெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகதிரு விருத்தம சா.

உ

சிவமயம்.

ஆருவது.

வச்சிராங்குதபாண்டியந்சருக்கம்.

—(*)—

கலி-பிருத்தம்.

தோடுகமழ்சந்தனவதைதிடைதிரிந்தே
நீடுதமிழினசுவையலைந்துகெடுநாளா
யாழ்மலனன்னவாக ளன்னநடைமோலே
வாடமிசைகென்றல்புகும் வையையுளநாடு.

(இ-ள) புஷ்பவிதழ்மணகருமசந்தனவனத்தின்மத்தியிலேசஞ்சரித்
தகட்டியாகிய தமிழினதாநூதியத்தைஅலைந்துநெடுநாளாக ஆடாநின்
றமயில்போன்றபெண்களுடையநடைபோலவாடைக்காற்றில்சம்பந்தமா
யதென்காற்றுவாராநின்றவையையாறுபொருந்தியபாணடியுளநாடு.

வெவ்விருநணரிடையமின்னெனமருண்டே
மெவ்விருநணர்கெடுத்தகசெதிருநாடு
மெவ்விருநணர்கெடுத்தகசெதிருநாடு

(இ-ம்) வெப்பத்தைசெய்யுங் கண்ணையுடையபெண்களிடையுப் பார்த்துமின்னலென் றுமயங்கி அழகுபொருந்தியதாழைகள்புஷ்பித்தன்க னாமொண்போன்றமாதர்கள் கூத்தலைப்பார்த்துஇருளென் றாவினைத்தனது ஸ்லேச்செடிகள் காயிலெபுஷ்பிக்கும்வையைவளம்பொருந்தியநாடு-எ-று

அந்தவளர்நாட்பெரு மானாசர்கோமா
னிந்திரன்முடிக்கிடையெறித்தவளைவி
னிந்தையன் றுதென்கயிலைநெற்றிவிழிபோலே
முந்தியதிசைக்கரிமுகத்தெழுதிவைத்தோன்.

(இ-ள்) அத்தன்மையாகியபாண்டிவளநாட்டாருக்கு இராசன் அரசு ர்க்காசனாவன்தேவேந்திரன்முடிசிறும்படியாகவளையென்னும் ஆயு தத்தைபபிரயோகித்தவன்குற்றமற்றதன்கைலாசத்துக்குநெற்றிக்கண் ணோபால்அஷ்டதிக்கிலுமிருக்கிறயானைகள்முகத்திலே தன்னுடைய மீனக் கொடியையெழுதிவைத்தவன்-எ-று.

(௧)

கவி-விருத்தம்.

ஆகமாதி மதனிழுகு
னாகமாதி தெளிந்தவறிவினன்
பாகநாசியி பத்தியினன்மொழிப்
பாகநாசியர் பற்றியதோளிணன்.

(இ-ள்) தேகத்தினுதியந்தமாகமன்மதன்போலமருள்ளவன் ஆதிசே டனைப்போல் தெளிந்தவிவேகத்தையுடையவன்பாகத்திலேபார்வதிவையு டையசிவன்மேல்பக்தியுடையவன்பாகுபோல்மத , மாகியசொற்களையு டையஸ்திரீகளைவிருமபாநின்றதோலையுடையவன்-எ-று.

(௨)

வானகத்திலு மண்ணிலுமெண்ணிம
வானகத்திலும் வைத்தபுகழினன்
கானகத்தொளி யார்சடைக்கண்ணீதன்
கானகத்தொளி யாமனைக்காப்பவன்.

(இ-ள்) தெய்வலோகத்திலும்பூமியிலும்எண்ணம்பொருந்திய இம யபர்வதத்தினிடத்திலும்தன் கோத்தையாரட்டினவன்சுவாமிதரிக்கின்றச டைக்காட்டினிடத்தில்பிரகாசிக்கின்றஆத்திமாலையினது வாசனையைத்த ன்மனைதிலேநினைத்துக்கொண்டபூமியையககாக்கின்றவன்-எ-று.

(௩)

தங்கனாயக னைத்தலைருடிய
வெங்கனாதாடித்தலையேத்தினன்
பொங்குநன்றியறிதேதுபோற்றுவா
ரிங்கிவர்க்கிணையாவருமில்லையே.

(இ-ள்) தங்கள்ருலத்துக்குதலைவனாகியசுந்திரனைசொசிஸ்தரித்தவர்க ளாநாதரதுபாதங்களைதலையிலேவணங்கினவன் மிகுநதன்னியையயறித்த டுதைப்பாதுகாக்கின்றவர்க்களின்பூமிவந்துக்குச்சமானம் ஒருவருமில்லா

॥॥

அந்நாள் சங்கப் பாடல்கள்.

பக்ஷதார்திசை மீ உழப்படர்புசம்

வித்துவாரியினாக்கின்றமேன்மைபோ

எத்துவாரியிலவாரி:எர்கல்கிய

ரஹ்மத் துவா ரியிஸாக் கின்றமேன்மைபோ.

“இன்) நீண்டபத்துத்திக்குமபரவக்கீ, தியாகியவர்களை ‘வாரிய
 னைக்கின்ற தன்மைபோல் சங்கங்கள் தவழாநின்ற சமுத்திராகடில் குளித்
 துவாரிவந்தவர்கள் கொடுத்த மூத்துகள் இறைம்துணிகடக்காநின்ற முற்றக்
 கையுடையவன்-ஈறு. (எ)

ஆடறநதவரசன்புகழ்க்கடல்—ஓடுகின்றகலங்கதிரோட்டுதேர்
கூடுசெக்காபவளகெகாழகனே—நீதிக்கினாரீரின்மறிதரே,

(இ-எ) வெற்றிபொருந்திய அரசனது கீர்த்தியாகிபகடலுக்குள் ஓடி
கின்றபபலானது சூரி பட்டு - மீகிறேகர்கூடியசெக்காவானமே அக்கட
லிப்பொந்தபவளசகொழுகளநீண்டஎட்டுததிககிலுமுள்ள மனிதர்களை
அக்கடலிச்சூரசரிக்குமரீமனிதா-எ-று. (அ)

எச்சராசரமுனுகளிப்பெயதவே

நடுசுராவலகாநநலதகூனன்

கச்சராவு கழறபொலிகாலைஞன்

வச்சிராகதகென்னெரநாமன்னவன்.

(இ-ள) அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள் களாகியனையும்தம்
தோஷத்தை யுடையவிஷதையுடைய ஆதிசேஷன் தாகியவலகத்தைக் காணுகின்ற நம்மையுடையவனாகச் சூராவிய வீரகண்டராமனியைத்தரித்த
காலையுடையவன்வசிராவததபாண்டியனென்றருவன்ருதானன்-று.

படையிற்றே நறவாசனாப்பல்சிதை

பிடைபிற்போட்டனென்கைவியப்படுதா

கொடையிற்றேற்றிடுங்கொண்டலையுஞ்சிறை

பிதையிற் போட்டனென்பது நுச்சுவை.

(இ-ள்) அவன்யுத்தத்திலேதோற்றராசாக்களைச்சிறையிலே போட்டான் என்கிறதென்ன ஆச்சரியம்தன்கொடைக்குகதோற்ற மேகத்தையுஞ்சிறையின்போட்டானென்பதிருக்கும்போது—உ. (ய)

நாட்டுமல்லரசுன்னொருகாளிலே—வேட்டையாடவிருமபிணைக்கியே
மூட்டுசேனைகரிபரிமொய்ததிட—ஓட்டிணைப்பரிபுத்தாநகிகிலே

(இ-ள்) இப்படிசெய்ததைநாட்டியவச்சிராங்கதபாண்டியன்ஓருநான்
வேட்டையாடும்படியாகமனதிலெண்ணியானே குதிரைசேனைகளுக்கும்
குதிரையைநடத்திக்கொண்டிருந்ததற்கிலுந்நாங்கள்-று, (இக)

துங்கவாம்பரிமீதிவந்தோன்றது

[illegible]

திங்களின் குலச் செல்வனன்றஞ்சியே
யெங்குமோடு மிருட்கணமென்னவே.

(இ-ள்) சந்திரவமிசத்திற்பிறந்த அரசன்தாவுகின்ற சிவந்த் குதிரை யின்மீதேறினமாதிரத்தில் சந்திரனைக்கண்ட விருட்கூட்டம்போல துதிக்கையயுடைய யானைக்கூட்டங்கள் அஞ்சியோடின-எ-று.

விநாமபுலியின் குலமேன்மையான்
விநம்புலியின் குலவிட்டினான்
ஹிலொன்று கடமைகொண்டாள்பவ
ஹிலொன்று கடமைகொன்றானே.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய அம்புலியென்னும் பேருடைய சந்திர குலத்திற்பிறந்த மேன்மையினாலே இராமாப்படைந்த அழகியபுலிகளைக் கொன்றான் ஹிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆளகியவன் மார்த் ததில நேரிட்டகடமை மிருகங்களைக்கொன்றான்-எ-று. (௨௩)

சேரமானின் தன்னைச்சிதைப்பவன்
சேரமானினைத்தன்னைச் சிதைத்தவன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
மாரமாய்கலைச் சங்கம்வளைத்திட்டான்.

(இ-ள்) சேரமானென்னும் பெயரையுடையசேரனது சேனையைச் செயிதவன் ஒருமிக்க மாணினங்களைக்கொன்றான் அன்போடு ஆராய் கின்ற வித்தியாசங்கத்தை வளர்த்தவன் அனைக்கலைமான் கூட்டங்களை வளைத்துக்கொண்டான்-எ-று. (௨௪)

சோனைபொன்பத மாரிசொரிந்திடும்
யானைதேர்பரி யாண்முதலாகிய
தானையின்னிடத் தான்றனிவாசிமேற்
கானநாவியைக் கண்டுதொடர்ந்தான்.

(இ-ள்) சோனைவருஷம்போல் மதத்தைசொரிகின்றயானை தேர்குதி ரை ஆள்ளுவர்கள்பின்னிட்டுப் போகத்தா னொருவனுட்க் குதிரைமேற் கொண்டவனாகி ஒருபுனுருபூனையைத்தொடர்ந்தான்-எ-று. (௨௫)

அந்தனவிய கன்றருணசலத்—துந்தியேவல மாய்விரைந்தோடலு
முந்தியிவாசி யதன்பின்முடுகினுன்கந்தனுவிவிழுந்தது கண்முன்னே

(இ-ள்) அப்படியாசாவாலே துரத்தப்பட்ட புனுருபூனையானது சீக்கி ரத்திலே அருணசலத்தைவலமாகச்சுற்றியோடின அளவில்வேகத்தோ டிற்குதிரையைநடத்தினான் அந்தப்புனுருபூனைவந்துகண் முன்னேவி ழுந்தது-எ-று. (௨௬)

பச்சைநாவிப ருகினர்போல்விழுந்—தச்சனவிதன் னுகம்விடுத்தெழில் விச்சைவேந்தா துதிக்கவிமானமே—விச்சைமேனிகொண்டேகியெழு ந்ததே.

(இ-ள்) நாவியாகியவிஷத்தைச் சாப்பிட்டவர்கள் போல் விழுந்துய யத்தையுடையபுனுருபூனைத்தன்தேகத்தைவிட்டுவித்தியாதார் முதலா னவர்கள் துதிக்க விமானத்தின்மேல்திவ்வியதேகத்தைப் பெற்றுக்கொ ண்டெழுந்தது-எ-று.

மேவுமகன் வாசன் விழுக்டு
மாவும் விழுக்டு வடிவத்தினதன்
தேவியர்க்கெழுந்தாவு நக்கொண்டொரு
பூமிமானம தேறிப்பொலிந்ததே.

(இ-ள்) அகஸ்மாத்தாய் ஏறினராசன் விழக்குகினாயானது இடறிவி
யுத்தன்தேகத்தை விட்டுச் சென்றிரகாராகும் எழுதக்கூடாத விவ்வி
ருபத்தைப் பெற்று ஒருபடிப்பகவிமானம் ஏறிப்பிரகாசித்தது-எ-று.

கைவிலங்களை யான்பரிக்காவின விழந்
தவ்விலங்கை யரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க வடிவீற்றேம்பினான்
வெவ்விலங்குட னேழல்விழவார்களே

(இ-ள்) யானைபோன்றவச்சிராங்கதபாண்டியன் குகிணாக்காலினருகி
ல்விழந்து அத்திலுலங்காபுரி இராவணன் போல் அருணசலத்தினடியில்
வருத்தினான் மிருகத்தின்பின்வோடினால் யார்தான் விழவார்கள்-எ-று.

பாய்ந்தநாவி பரிப்பெயாபேய்ப்பழங்
காழ்ந்திசாலி கலாதரப்பேர்ப்படைத்
தாய்ந்தனன்போ டருவிபகணணராய்
மோய்த்தணைநது மகிட்டுயினமுழுகினார்.

(இ-ள்) பாய்ந்துசொல்லாநின்ற குகிரநாவி யென்ற பேர்பேய்ப்ப
ழைபதார்த்திசாலி கலாதரநென்கிறபேரைபடைத்தவராகிமிஞ்சாதகிணை
ராய் அருவிபோலக்கண்ணிலிருந்துசலம்வர ஒருவர்க்கொருவர் கட்டிய
ணைத்துஉச்சிமோந்துசந்தோஷத்தில் முழுகினார்கள்-எ-று. (உ0)

அன்னவீரர்க ளவ்விடைநின்றழி
யொன்னலர்க்கு முறுந்துயருற்றிடம்
மன்னர்மன்னவன் மறறிதுவந்தவர்
நென்னவென்னவென் நென்கியிரங்கினான்.

(இ-ள்) அந்தவீரர்கள் அவ்விடத்திலின்றிப்போதுதன்சத்துருக்களுக்
குலந்ததுக்கத்திலும் அகிகமாய்வருந்துகின்றபாண்டியன் இதுவந்தவ
னைன்னவென்று இரங்கிவருத்தமுற்றான்-எ-று. (உ1)

விஞ்சைமன்னர் விமானத்தராகியே
தஞ்சமில்லவன் நன்புடைகுழந்துரீ
யஞ்சுவெஞ்சலன் நன்கையமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ வோமெப்பருவான்.

(இ-ள்) வித்தியாதர்களாகிய அவ்விருவரும் விமானத்திலேறிக்கொ
ண்டி தஞ்சமில்லாதபாண்டியனிடத்திலவந்துரீபயப்படைதேயயப்படை
தேனன்றுகையமர்த்தினார்கள் அப்போதுபாண்டியன் மிகவுஞ்சந்தோஷ
த்தோடுசொல்லுவான்-எ-று. (உ2)

நீதியாங்கு கீகோவரத்துயர்
காகிரணபாதிவருத்துயர்
போதுமாதுது போதுபென்னை
கோதுமாதக் கலாதரனோதுவான்.

(இ-ள்) நீதிபொருந்திய நீக்களிருவரும் யார் உங்களுக்கு இப்படி னுக்கத்திருக்காரணமென்ன அதுபோல னுள்தவித்ததினலே கொள்ளுங்களைன்றுகேட்க கலாதரனென்பவன் சொல்லுவான்-எ-று. (௨௩)

வாய்த்தசாலிமதுவாயின்மன்னனே, ஏய்த்தவிஞ்சையர் யாக்களிலவன்-
யர், காந்திசாலிகலாதரனெனபெயர், ஆய்த்தநண்பினராய்வினாபாடினோ.

(இ-ள்) நெல்வினையாநின்றமதுரைக்கு அரசனே நான்களொப்பம் நீ
த்தியாதரர்கள் இவன்பேர்காந்திசாலி என்பேர்கலாதரன் நான்களிருவரும்
மயிருத்தசினேகராயினாயாடிக்கொண்டிருந்தோம்-எ-று. (௨௪)

மாரவேளும்வசந்தனுமபோலவே, யாரவேபிரியாதுறைநாளிலே, சேர்
வழிவினேசென்றுதொடங்கி, மேருமால்வரைச்சாரலினமேவினோம்.

(இ-ள்) மன்மதனுமஅவன்சினேகனாகியவசந்தனுமபோல ஒருவர்க்
கொருவர்பிரியாமலவாசஞ்செய்கிறநாயிலேமுன்செய்தவழிவினாவந்
தடையமகாமேருவின்சாரலிலேபோய்ச்சேர்ந்தோம்-எ-று. (௨௫)

கவிருத்தம் வேறுவண்ணம்.

மாச்சரியமிககதுரு வா சமுனிவாமு

மாச்சிரம்மேலருகி லத்தமுனியோனே

நீர்ச்சொரியநெருசு நுகி நின்றமாமெல்லாம்

பூச்சொரியுந்தவன மீதினிடையுக்கோம்.

(இ-ள்) கோபமிருத்ததூருவாசரிஷிவாமுநானின்று ஆச்சிரமத்தினருகி
லே அந்தரிஷிமனமுருகி, ததண்ணீர் சொரியவளர்ந்தவிருட்சங்களைல்லா
ம புஷ்பங்களைச் சொரிகின்ற நத்தவனத்திற்புகுந்தோம்-எ-று. (௨௬)

புக்கவனத்தின்று புதற்குளையிதித்தான்

மிக்கவினையேனுமதின மென்மலாபறித்தென்

அக்கணபுணர்ந்துமுனி யங்கிவிழியாளே

ககவொளியிங்கசடை கட்டவிழுவந்தான்.

(இ-ள்) அப்படிப்புகுந்தவனாகிய இநதகாந்திசாலி அங்குள்ளின்று புத
ல்குளையிதித்தான் மிருக்கவினையையுடைய நானும் அதுகளிலிருக்கிற
மென்மையாகியபுஷ்பங்களைப்பறித்தென் அந்தட்சணத்திலே தூருவாச
ரிஷி அறிந்துவிழிகளாலே நெருப்புக்களைக்கொட்டிக்கொண்டு சடையவிழ்
ந்துவிழக்கோபித்தவந்தார்-எ-று. (௨௭)

முத்துமணியாமென முகத்தினிலியர்ப்ப

வித்துமயின்வைத்தனைய மெல்லித்தத்துப்ப

வுத்தரியமவிழுவதை யடிக்கடியுயர்த்திச்

சித்திரவழம்பொறி தெறிக்கவிவைசொன்னான்,

(இ-ள்) முத்துகள்போல் முகத்திலவோவையுண்டாகவும் பவளம்
போன்றமேன்மையாகிபுதுத்தடிக்கவும்நடுவிடப்போகின்ற வஸ்திரத்
தையடிக்கடியுயர்த்திக்கொண்டி சித்திரமாகிய அக்கினிப்பொறிதெறிக்
கடுவைகளைச்சொன்னார்-எ-று. (௨௮)

செந்தபனர்தங்கதிர் வராதுகி லுக்காலு

நந்துமருகாலுமொரு காலுயினுக்கண்ணு

முக்கிலையுக்காற்புல ராதுமுத்தெய்தா

திந்திவனம் கொளுகொத்தெய்துமோ.

(இ-ள்) சிவப்பாகிய சூரியகிரணமும் என்னுடையபாதத்திலேவாக்
கூடாது தென்றற்காற்றமவண்டுகளும்ஒருபோதும் இந்தவனத்தைய
கூடயாதுகள்இலையுதிர்ந்துவாடாதுநாசத்தையடையாதுஇந்தவனத்தில்
ஒருவர்வருகிறதற்குஎளிதோ-எ-று (உ௯)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

சேவினர்க்கினியபூசைக் கணிமலர்செலுத்துங்காலில்
பாவிளாபுருந்தென்கோபக் கனவிடைபஞ்சதாரீர்
மேவியதூங்கமாதென் நிவர்க்குணாவிடத்தையிந்தா
னவியாய்ப்பிறப்பாயென்றா னுணமலப்பறித்தவென்னை

(இ-ள்) ரிஷபவாகனராகியசிவனுக்குஇனிமையாகியபூசைக்குச்சாத்
தமவஷ்பங்களொருநூத்யசாலையில்பாவிளேகீங்களபுருதுஎன்னுடை
யகோபமாகியநெருப்பினிடத்திலேஅகப்பட்டபஞ்சதாரீர்கள் குதிரையா
ய்ப்போவென்று விஷம்போல் இந்தகாந்திசாலிக்குசாபத்தைக்கொடுத்
தார்புஷ்பம்பறித்தஎன்னைப்புணுகூனையாய்ப்போவென்று சபித்தாரீ
தூருவாசரிஷி-எ-று. (௩௦)

கோபமேதவமதாகப் பலத்திடுங்கொடியோனிட்ட
சாபமேலவர்கேநாங்க ளிருவருந்தளர்த்துநான
திபமேயருளேயுபைர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்திப்
பாகமேலிமேச்சாப மொழியுநான்பகாதியென்றேம்.

(இ-ள்) கோபமேதவசாகப்பலித்தபொல்லாத ரிஷியிட்டசாபம் எங்க
ள்மேலவர நாகளிருவருந் தளர்ச்சியடைந்து ஞானவிளக்கேகிருபை
யேபத்தருடையசெல்வமேயென்றுவணங்கிப்பாவமஉண்டானதினிலே
எங்களைமேலவந்தசாபம் ஒழியுந் ளென்ஹைக்குச்சொல்லுமென்றுகேட
டொம-எ-று, (௩௧)

முனிவதுதவிர்த்தசாப முனிவலுமொழிவானிந்த
தனிவருஞ்சாபஞ்சோண சலத்தினைவலஞ்செய்தாற்போம்
மனிதருஞ்சாரும்போமறு மலைவலம்புரிசைகாணு
மினிமையாமபாணடிநாட்டி னிறைவனுலெய்துமென்றார்

(இ-ள்) தூருவவாசரிஷிக்குக்கோபமரீங்கிரானிட்டஇந்தலுப்பற்றசா
பமானது கிருவண்ணாமலையைவலமாகவந்தாற்போதும்மனிதருமதேவ
ருமவணங்குகிறஅந்தமலையைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்சிறந்தபாணடிய
தேசத்துராசாவினுலே கிடைக்குமென்றார்-எ-று, (௩௨)

என்றொருகதையுஞ்சொல்வா நெரியமுழங்கிரியதாக
நின்றவென்மிறைவன்முன்னு னெடு + வனக்கடவிளீந்த
மன்றல்சேர்கனியைததன்சே யிடுவரும்வருந்திக்கேட்க
வின்றலகனைத்துஞ்சுழிதோர்களிப்பனன்றிறையுஞ்சொன்னார்

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ்சொல்லுவார அக்கினிமலையா
கி நின்றஸ்வாமியானவர் முன்னேவனக்கடவுள்கொடுத்த வாசனைபொரு
ந்தியமாய்பழத்தை தம்முடைய பிள்ளைகளாகியவிநாயகா சுப்பிரமணிய
ரீஇருவரும்வருந்திக்கேட்கஇன்றைக்குள்ளலகமுழுதுஞ்சுட்டி வந்தவாக்
குஇந்தப்பழம் கொடுக்கிறேனென்றுசொன்னார்-எ-று. (௩௩)

கந்தனுமயிலேறித் கடலுலகனைத்தஞ்சூழ்
முந்நிரான்கரிபவானே முகத்தவனெழுந்தெவலோர்க்கும்
தந்தையாந்தனதுதாதை தனைவலம்புரியத்தந்தை
மைத்தனைததழுவிடுவெண்டும் வரத்துணைகலையுமிந்தான்

(இ-ள்) சுப்பிரமணியாமயிலவாகனத்திலேறிகொணர்ச்சத்தச்சூழ்ந்து
நிரஞ்சுழந்தபூமிமுழுஞ்சுற்றிவைத்தா யானே முகத்தையுடையவர்க்குச்
யகாளமுந்திருநதுகவாமிதானே உலகமாயிருக்கிறார் ஆவனாச்சுற்றிவந
தாலஉலகத்தைச்சுற்றிவருதலொக்குமென்ற எல்லார்க்குந் தகப்பனாகிய
தன்னுடையதகப்பனைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தார் சுவாமிமகன் தத்புவி
கொண்டு வேண்டியவரங்களும பழமுங்கொடுதலா ளு. (௩௨)

மேவினாள் கடிதுமேவித் கனிதரவினவத்தமமைக்
காலினுவலமாயிந்தக் கரிமுகன்வநானேமு
தாலமேவலஞ்செய்தாலும பலபலதவஞ்செய்தாலும
பாலகாரமைசமுத்தெய்வப் பலத்தனுக்கினையோபாக்கிப்.

(இ-ள்) சுப்பிரமணியாழீக்கிரததில்பூமியைச்சுற்றிவநதுபடக்கேட்க
ச்சுவாமிநம்மைவிக்கினேகரன் காலாலந் தவா தான்மேழலகந் தவா
லஞ்செய்தாலும பலபலவாகிய தவததைச்செய்தாலும மகனே மாயை
கற்றிவருமபலனுக்குச் சமானமாகுமே பாகருமிடத்திலு-ளது. (௩௩)
செமமலையருவனம்மைத தினமவலம்புரிநேராவேவந
தம்மிலுமதிகமாயோன் நனகருமேலடி கமடாக்கி
லுமமிலுமதிகரித்த வமையிலுமதிகாமைநகா
ளம்மிலுமநகமென்றே நெலர்ச்சுமேவதிகமானேன்.

(இ-ள்) செவப்பாகியமலையருகாகிபடமமைதினமவலமவாகவர்கள்
ர்மாளிலுமதிகராவா விஷ்ணுவிலுமநகராவாபாக்கில் உபமிடத்திலும
அதிகராவப்பாவதியிலுமதிகாரி மகனேஎமடைப்பாக்கிலுமநகரா
வாளன்றாஎல்லார்க்குமேலாகியசின்-ளது. (௩௪)

மாலாரமதுமேனி வனாதலகநகரத்தாமும்
பூசுபுரியமாட்டா சமைவலம்புரிந்தபேருந்
காசையாயளிகஞ்சூழ்சை நமக்கினிதளிக்ருமபூசை
கூசுமாரிழைத்ததீயரு நமைசெய்யுங்கொடுமையா கும.

(இ-ள்) சூற்றமில்லாதநமதுருவமாகியஅநுதமலேகுக்கீதலர்களு
ம்பூசைபண்ணமாட்டார்கள் அதைவலமாச்சுற்றிவந் தவருக்குந் தவசா
வேசெய்திருபூசைநமக்குநினிதாகச்செய்கிருபூசையோரும உபாக
க்குககூசுமபடிசெய்ததீமைமையாகுமென்றுசுவாமிசுப்பிரமணியருந்
அருளிஞா-ளது. (௩௫)

என்பதுமொழிந்தானத்த நெனைச்சொலிமுனிவன்போலுந்
பின்பகனபடியேநாளி புரவிமாய்நறகோமென்று
தெனபுளியுடையாய்நின்னற்றிருமலையலமு மபெற்றே
மின்பொழைபழையகோலம படைத்தொழில்விமானத்தானே.

(இ-ள்) இவ்வுத்தப்பிரகாரமசுவாமிசொன்னான்னுதாருவாசரிவிசொ
ல்லுவிட்டுப்போனா பின்புஅந்தபபடித்தினையாகவும் நாளியாகவுய்ந
ந்தோமடுவமைக்குப்பாண்டியதேசத்தையுடையாசலேஉவ்னுலு

இத்தகையஞ்செய்தகாமியினஸ்போல் பிரகாசியானிடம்
வந்ததைப்பெறா நிமாவுத்திலுறியவர் களம்-எ-று (௧௭)
நற்கள் தமவாவினுன்பா லிடுக்கணவந்தவந்தித்த
வெருகணவரையமாவின் மிசைவுவழ்கருகையாளே
பொருகியததுவும்பூசை புரிந்திழம்போமெனறேத்திப்
தங்களுர்ப்புருந்தாகாநதி சாலிறந்தானுமாக

(இ-ள்) எனக்கனடையசரித்திரம் இது அக்கினிசொருபமாகிய தீத்தம
லையைக்காளினுலவலகுசெய்யாமலகுதிரையிலேரிவலஞ்செய்தபடியி
னவேனாககுத்துன்பமயந்துசம்பவத்ததுஅதாவும் சவாமியைப்பூசை
செய்தாறபோமென்றுசொல்லிக்காந்திசா லியுங்கலாதாணுத் தங்களுக்கு
போனாகள-எ-று

௩௯

வேறமும்பரியுநேரும் வீரகுஞ்சிவநிராழ்ச்
குழமகதிரிகளோடுஞ் சூழ்த்தனர்துயரந்தீர்தான்
தானையிள்குழிகாடுந் தவளவாங்கிதொத்தினையிம்
வசையுநகருடபிஞ்சாற்றின் வளாந்திடுமவையைநாடான்

(இ-ள்) அதனபின்புயரையுக்குகிரையுத்தேரும்காலாக்களும அடிப
ற்றிக்கொண்டிருந்திரிகளுடனே இராசாவைச்சுற்றிக்கொண்டார்கள் அப்
பொழுதுவிசனாநீங்கினுனதென்னமரங்களும்குழுவளமும்கந்திரா
ததவமவாழைமரங்களும் கரும்பின்சாற்றிலேவளாந்திடும பாண்டிய
தேசத்துக்கரசனுதியவச்சிரா டந்தபாண்டியன்-எ-று (௪௦)

அரதனுநகதனுமைத்தன் யானைக்கடிதழைப்பித்தாகி
மரதனுமெனவிப்பாரைப் புரவெனப்பகர்ந்தாவ்லீல
விரதனுநகதனைக்கீகளா வதனமுனமவிடைபெற்றாளை
யிரதனுனமருக்குஞ்ஞழப் பதிபுருந்திறைமைசெய்சான்

(இ-ள்) கசசிராடந்தபாண்டியன் தன்பன்னையாகியரத்தினுக்கதபாண்
டிபுனைச்சீக்கரத்திலவரவழைத்துமுன்னுலநமதுவமிசத்திற் பிரபலனாயி
ருத்தபாதன்போல இராசசியத்தைகாப்பாற்றென்றுசொன்னான் அந்தவா
ரத்தையைக்கேட்பதற்குமுன்னமேவிடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கானவன்
ஆனதேப் புகலாகியசேனைகள் குழமதுரைக்குப்போயராச்சியப்பரிபால
னஞ்செய்தான்-எ-று (௪௧)

முனறயினுலிறையின்வந்த கனகமுழத்துந்தெவ்வார்
திரையினுலநகதபாண்டினு தினந்தொறுக்களிற்றின்மேலே
திறைவனுத்தனதுகாதக் களிகதூவிறைவன்வேனிப்
பிறையினுக்கினியபூசை திருப்பணிபெறுதுஞ்செய்தான்

(இ-ள்) நியாயமாகஆரிலொருகடமைகொண்டதிராயிரமகட லிற்கு
ளித்துவாரிவந்தமுத்தக்களமசத்துருக்களால் திறைவிட்டபொன்னு
திறைத்தோறும் ஆனாயின்மேலேற்றிஅரசனாகியதன் தகப்பனுக்குஅனு
பவிக்கவச்சிராடந்தபாண்டியன்சடையில்கந்தரனைத்தரித்தசுவாமிக்குஇ
னிகமயாகியபூசைதிருப்பணிபெரிதாகச்செய்தான்-எ-று (௪௨)

(௪௨)

செய்தபிறைவனுக்கித் கவுதமாத்திரைத்தேர்ப்பா
வெப்பிபுன்னகாளை யியற்றினம்பாவுந்தீர்க்கு

மதுவழிவழிமுறையுடைய மலைவழிமுறையுடைய
கைதவழிகெதிருவந்தான் கைதவழிகெதிருவந்தான்.

(இ-ள்) அருளுசலேகரகுக்குத்திருப்பணியும் பூசைமுதலானவற்றை
களைப்பாக்காததபின்பு தவசுசெய்திறத்தற்குவினைநது கௌதமருடைய
ஆசிரமத்திலொருங்கத்திறசேர்ந்து பன்னகசாலைகம்புகம்முடைய
த்தைத்திரக்காரின்றுலகண்டத்தையுடைய சுவாமிக்ருஷன்பாகிரிபுத்திர
தட்சணஞ்செய்கின்றநாளிலகைதவழியுடையபாண்டியனுக்கெதிருதோன்றி
நூர்வஞ்சமபொருத்தியமனத்தையுடையவர்களுகெதிரு வாராதபாடசின்
ன்-எ-று.

(சஉ)

அணிச்சிறுபிறையும்போத வருள்பொழிவிழியுல
மணிக்களாமிடறுநாறு புயங்களுமலாகைமானுங்
கணிச்சியின்விடையின்மீது லிருப்பதுவாண்டெனபாவக்
பிணிச்சிறைவிடுப்பதென்றே வெணச்சொலிபெரிதூந்தாழ்ந்தான்

(இ-ள்) அழகுபொருத்திய சிறிடசந்திரனையும்மிகவும்கருணபொ
ழியாதின்றகண்களையும்மலைமணிபோல் பிரகாசியானின்ற கண்டத்தையு
ம்நான்குக்களுமபுஷ்பமபோன்றகையில் மாணமுழையு முடையவர
கிரிஷ்பவாகனத்தின்மேலிருப்பதுபார்த்து என்னுடையபாவப்பிணிப்பு
என்னைவிடுவதுஎன்றைக்கோவென்றுசொல்லிமிகவும்பாண்டியன் வண
ங்கினான்-எ-று.

(சச)

வேறு-அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்ணமலையுடையாய்மழவிடையாயணிகடைசெர்
தண்ணமலையுடையா யெமையுடையாஸ்துதலதமுவுங்
கண்ணமலையுடையா வினாகடவாரதிவரிதம்
கொண்ணமலையுடையா யுமையுண்ணமுலைதலைவா.

(இ-ள்) அண்ணமலையென்னுமபெயரையுடையதுளமையாகிரிஷ
பவாகனத்தையுடையவரோ அழகுபொருத்தியசடைநிலேளளிர்ச்சிபொ
ருத்தியகங்கையையுடையவரோ என்களையாட்கொள்ளுடையவரோநெறநி
யிற்கண்ணுடையவரோபாவிசுளறியப்படாதகலாயத்திலிருக்கின்றவரோ
உண்ணமுலையாகியபார்வதியினதுதலைவரோ-எ-று.

(சக)

மையாகியவினைதேனுனை பொருமாவினில்வலமாய்ச்
செய்யாததுரெய்தேனிதுதீதென்றுகாசெய்தான்
பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டையருள்பொழிவுந்
தையானனமுடையான்மழவிடையானிவையருள்வான்.

(இ-ள்) தீவினையையுடையவளுகியகாண்டம்மை ஒருகுதிரையிலேம்
நிலலமாகவந்துநான்செய்யத்தகாதகாரியம் செய்தபடியிலேலை பொறுத்
தருளவேண்டுமென்றுபொய்யில்லாதபாண்டியனசொல்ல அதைக்கேட்
டுகிறபையுண்டாகிரிளமைபொருத்தியிரிஷ்பவாகனராகிய ஐஞ்ஞதிரமு
கத்தையுடையபரமசிவன்அருளிச்செய்தார்-எ-று.

(சக)

மன்னுமகபதிநியெமைமதியாகொருகுலிச்
மன்னுள்விடலுற்றுயினியதனவேகார்வடிவா
யின்னதனவெற்றியினியிமையோததிபதியாய்ப்

பொன்னடைவெய்தேவரமொழிந் தேயினதலதந்தீர்தா.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியனே நீ பூருவசென்மத்தில்தேவேந்திரனு
யிருந்தாய் அந்தந-ளில்நமமை அலட்சியஞ்செய்துவச்சிராயுதத்தை நம்
மேலாய் யோகஞ்செய்தாய் அதனாலே பூமியிலே மனிதனாகப்பிறந்து தான்
பக்தைப்படைந்தாய் அதன்பின் புந்நமமைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினாலே
நீ நரித்தேவர்களுக்கு அபிபத்யாகதேவலோகத்துக்குப்போவென்றுவர
க்கொடுத்தாகவாமிமறைத்தார்-எ-று சஎ

அருணைப்பதிவளம்ப்படி யருணைபுரிவினவோ
மரணத்துகளடையாசிவன் வடிவாகுவரென்றான்
கருணைகொருகடலேபர கதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார்ந மறவைபாட்டியதவத் தோன்

(இ-ள்) அருணைசலத்தின்வளம்ப்படி இந்தநல்லத்தை நினைப்பவர்கள்
மரணகான்பத்தைப்பொது தாமலெவனுடையநடமா பெறுவார்களென்
வென்று கேள்வநர்சொல்லயமன்வாடிம்படியாகச்செய்த தவத்தையுடைய
மாரக்கண்டேயாகேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே உமமாலேபரகதியி
டைந்தேனென்றுபாதத்திலெவனங்கினர்-எ-று சஅ

இக்காதையின்பொருளானதோ ரெழுக்காகிவந்தெளிந்தோர்
தக்காருடன்படித்தோர் சிவசாயச்சியமபெறுவார்
முக்காலமுமிதகற்றவர் வினவிப்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்சுவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே

(இ-ள்) இக்ககதையிலுள்ளமுத்தினதபொருளாயினும் அறிந்தோ
ர்சொருமபெரியோர்களுடையததவர்களுமசிவசாயச்சியமடைந்தனர் தி
ரிநல்லதிலுமிதகற்றவர்கள் இதன்உருத்ததைக்கேட்டு முடிப்பார்ச
ளசிவகதியென்போவாக்களென்பது எ-று சச

ஆறாவது வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-சசச

இதனால்

சகலருக்குந் தெ

ரிவிப்பதியாதெனில்

இந்நவச்சிராங்கதபாண்டியன்

யன்சருக்கம்ஆனவுடன்வல்லா

ளமகாராசஞ்சருக்கம் இருக்கவேண்

டியதைஇதுவரையில்அச்சிடாமலிருந்த

மையான்இப்போதுமேற்படிவல்லாளமகாராஜ

ன்சருக்கத்தைப்பலவாடிப்பிரதிகளைக்கொண்டிபி

ழையறச்சீர்திருத்திஅச்சிட்டிருக்கின்றோமவே

ண்டியவாகமேற்படிவல்லாளமகாராசா

ன்சருக்கஞ்சேர்ந்தஅருணைசுலபுரா

னத்தைவாங்கிப்பார்வையிட்டி

புண்ணியவான்கள்மனக்க

ளித்துஆனந்திக்கும்ப

டிழிகவுக்கோரு

கின்றோம்.

ஏழாவது,
தீர்த்தச்சுருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரிய விருத்தம்.

செருமலையுங்களிற்றுருகப் பிள்ளையாரு பகடபோற்றித் திறையா
ன்முத்தக, கருமலையுமொருமலையுந்தொலைத்தமலைக்கிழவனிரு சாணம்
போற்றிப், பொருமலையு மிரகலையு மடியாருக் கொழிக்கவழற்பொரு
ப்பாயகின்றேன், கருமலையுஞ்செம்மலையும் பச்சைமலை மடகதையையு
வகருததுடசோபபாம்.

(இ-ள்) யுத்தஞ்செய்தத்தக்கயானையினதுருகத்தையுடைய பிள்ளை
யாரது பிரணபாதசதையுமவணங்கி அலைகளாவே முத்துக்களைக்கொ
ழிக்குஞ்சமுர்திரத்தையும் கிரவுஞ்சமென்னுமலையையும் அடக்கியசுப்
பிரமணியரது பாகதகைவணங்கித் துன்பத்தையுந் சோதலையும் அடி
யார்களுக்குஞ்சுழிக்க அக்கிணியிலையாககின்ற என்னுடையபிறவியைக்கொ
டுக்குஞ்சிவனையும் மரகதநிறம்பொருந்தியபார்வதியையும் மனதிறசேர்ப்பா

கலிவிருத்தம்.

[ம்]

தேங்குமன்பிற்சிவபுராணந்தன், லோங்குருத்திர சங்கிதையோதி
னேன், பாங்கிலிங்கபுராணப்பரப்பினு, மீங்கடிந்தபடியுயியம்புவேன்,

(இ-ள்) பெருகிய அனபினாலேசிவபுராணத்திலுடயாந்திருக்கின்ற உ
ருத்திரசங்கிதையமுன் சொன்னேன், பெருமையாகிய இலிங்கபுராண
ப்பரப்பிலேனாறித்ததன்மையுஞ்சொல்வேன் -எ-று.

(உ)

ஆதிவேதன நுளச்சனகனும், வேதம்வல்லவியாணக்கீத்தனன், சூத
னுக்கவனசொல்லினன்குதனு, மேதமற்றவிருடியர்க்கீத்தனன்.

(இ-ள்) ஆதிபிலேபாமாஜனகரிஷிக்குச்சொல்ல ஜனகர் வேதவியர்
சுருக்குச்சொல்ல வேதவியாசர் சூதரிஷிக்குச்சொன்னார் சூதருமருற்றம்
ற்றனைபிசாரணியத்துரிஷிகளுக்குச்சொன்னார் -எ-று,

(ஊ)

வன்னிமாமலைகதோற்றமுமவான்மலைக், கன்னிமரகங்கலத்ததுமு
ன்னமே, சொன்னதாதலிஹங்கதொழித்தனன், பின்னருள்ள கதைகி
பேசுவோம்,

கங்

(இ-ள்) அக்கினியிலேயானது தோன்றினதமபெருமைபொருந்திய நிலப்பெண்ணைபார்வதி சுவாமியினது இடப்பாகமபெற்றும் பூவ்ள மேசொன்னபடியினாலேயுதாரீக்கிப்பின்னுண்டாகிய சிலசரித்திரங்களைச் சொல்லுவோம்-எ-று.

தீர்த்தமுமகிற்செய்தருமங்களும், வாய்த்தவெழுவவஸமுமீளிங் கழும், மேததிடாதலெய்துமிழ்ச்சியும், பார்த்தரன்பொருள் கொண் டவர்பாவமும்.

(இ-ள்) தீர்த்தங்களின்மகிமையும் அதிற்செய்யப்பட்ட தர்மகருந் மகிழ்ப்பிரதக்ஷணத்தின்மகிமையும் இலீங்கமகததுவமும் சுவாமியை வணங்காதவர் அடையும் இகழும்அவரடைந்தஇகழ்ச்சியைப்பார்த்துச்சுவாமியினதுபொருளை அபகரித்தவர்களுக்குவருங் கன்மபாவமும். எ-று பந்தமாயுறியாதுசெய்பாவமுந், சிந்தையாறவறிந்துசெய்திமையுமுந் தையோர்களுாழித்தமுறைமையு, மெந்தையானம்மகிழ்வமியமபுலே

(இ-ள்) பந்தவசமாய் அறியாமற்செய்த பாவமும்மனதார அறிந்து செய்தபாவமும் முற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்பழவந்தபாவத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டமுறைமையுமசுவாமியினால்மகிழ்ச்சியடைந்தபுழுபூயின்செய்கையுந் சொல்லுகிறேன்-எ-று. (சு)

வேறு-அறுசேடி-ஆசிரியவிறுத்தம்.

கிறும்பில்கோதமனாற்சன் றிருமுனேவேள்விராட்டத் திரும்பொலிசடையோன்றன்னாற் செனித்திருமலையோனம்ரு உருப்பொலிகளையோனென்ன வுத்தனவனைநோக்கிப் பொருப்பிறையவனைப் பூசை புரியெனபுகழ்ந்துசொன்னான்.

(இ-ள்) உலகத்துஆசையில்லாதகௌதமரிஷி சுவாமியின்சந்நிதிமு ன்னமேவேள்வியொன்றுசெய்கிறதற்குயத்தனித்து அக்கிரிவளக்கம் அழகுபொருந்தியசடையையுடைய அந்தச்சுவாமியின் கிருபையால்முன் னமேதோன்றியிருக்கிறசிவபிராமணன் அந்தயாகத்தில் அக்கினிசொரு பம்போலப்பிறந்தார் அவனைப்பார்த்துக்கிரபுடமாகிவிளங்கிய அருணாசலேசுரரைப்பூசைசெய்பென்றுபுகழ்ச்சியாகஉபசாரஞ்சொன்னார்.

மற்றுமேழ்தருப்பைதீயி லிடுதலுமலர்மாதென்னக் கறையுக்குழன்மின்னாரு முதித்தனர்கணிகைமாராய் நிற்கலுமிறைவர்முன்னே நிருத்தமேபுரியுமென்று னற்றடம்பல்வுங்கண்டு நகரமுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார்.

(இ-ள்) அதன்பின்புகள்தமர் ஏழுதருப்பையெடுத்துக் குண்டத் தின் அக்கினியிலேபோட்டஅளவில் இலட்சமிபோலக்கற்றையாயிருந் தின்றகூத்தலையடைய ஏழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்துநீங்களசுவாமியின்சந்நிதியிலேநாட்டியுஞ்செய்துவா ருங்களுென்றார் அவர்கள்நன்னமயாகியதடாகங்கங் பலவுண் டாக்கிஊரைச் சிறப்புசெய்தார்கள்-எ-று. (அ)

மந்திரம்பரவும்வேந்திலைதனக்கடுத்தகீழ்பா; லீந்திர தசிமுண்டந் தலீந்திரன்முத்தலேகண்ட, தந்தரத்தமார்காமுடகிற்றின் மூழ்கலாலே சந்தனக்குழம்புநாறு மணக்குணமித்தருவிந்மலை

(௭-௭) தேவர்களும் திரவர்களும் லேலீதாத்திரம்பண்ணப்பட்ட ஆதிவி
லிபலேக்கு அடுத்தகிழக்கு கதிக்கிலிந்திரதடாகமென்றொன் றுண்டி
நகடுகேவந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ளவர்களு
நிலநித்திரிபம் பூமுருதலாலேவந்தனக்குழம்பின்வாசனையும் கற்பகபுஷ்ப
த்தின்மாலேயே இடையவாசனைமணக்கும் என-று. (௭௭)

பரமமாமதிற்றைபூசும் படிநகிழற் பருகிந்கோடி
பிரமபாதகம்போடென்ற லதினலமே பசலாமோ
சாரபதிமூழ்கினமுன்னே தொடர்ந்ததினினகமீர்த்தா
நிரவியுள்ளவரும்வாழ விமையவருலகம்பெற்றான்.

(௮-௭) மேன்மைபொருந்திய அந்தகதேவந்திரதீர்த்தத்திலேதை
பூசுத தில்ஸ்நானஞ்செய்து ஒருநைலசம் ஆஸமனஞ்செய்தால் கோடிப்
பாடிருத்திதோஷம்போமென்றால் அசுன்பெருமையப்பேசக்கூடுமோ
கேவந்திரன் முன்பு அதிலமுழுகித்தன்னைப்பற்றியதினினகளைத் தீர்த்
துக்கொண்டு சூரியனுள்ளவரும்வாழத்தெய்வலோகத்தையும் பெற்றான்
அங்கிதவபெயராதீர்த்தக திருணைமால்வரைதன்நீடிபால்
பொறுகிபத்தலின்நீதை திவகட்பூரணையின்முழ்கில்
செவ்வாய்க்கருகி செவ்வாய் திருந்திழையவரால்வந்து
தங்கிபவினையுந்தீருந் தருமமூர்த்தவமுஞ்சாரும்.

(௯-௭) அருணைசலகனுக்குக் கெக்கிழக்கில் அக்ஷினி தீர்த்தமென்
றொன்றுண்டு அகிலபங்குனிமாதம் பெள்ளினியிலே முழுமனுல் செம்
பொருந்தியமீன்போன்ற கரியகண்களையும் சிவப்பாகியவாணையுடையவா
தர்களாலேவந்துபொருந்தியபாவமுந்தீரும தருமமும் தவகம்சேரும.

வன்னிமுனவெருநாளேழு மறைக்குலமுனிவர்க்காதர்
அன்னியமடந்தைமாரை விருப்பத்தின்சுவாசையந்த
பன்னியவழி வமாகப் புணர்ந்துமேற்பட ராதபாவந்
தன்னைத்தானகண்டவந்தத் தடதநினிற்புழிந் துசாய்க்கான்

(௧௦-௭) உக்கினிசேசன்முன்னுருளவேதமுணர்ந்த ஏழுமுனிவர்களு
டைய பகதினிகளைநிரம்ப அணதத்தனது பெணசாதியாகிய சுவாகா
ரேவிபெய்வவறியாது அந்தஸ்தீர்த்திகள் ருபகதைதொனெடுக்கப்புணர்ந்து
மேலேயினைத்தபாவத்தைத் தீர்க்கத்தன்னாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்த
த்தடாகத்திலுள்ளானஞ்செய்தபாவத்தைபோக்கிக்கொண்டான்-எ-று

தென்றிசாதீர்த்த முளத்திறசெநிறமுழுகி, பொன்றிகள்வழிவமாரு
முடற்புணியிடிபட்டோடும் சென்றியித்காலம் முன்னுள் விதிப்படை
சொடராரேளி, சூன்றியசாபத்தீர்த்த நாதனிடையுள்ளித்தாமாதோ

(௧௧-௭) பிளாணம் அநதமலேகருத் வென்பக்கத்தில் யாமதீர்த்தமொன்
றொன்றுண்டு அகில் அடைந்துமுழுகிஞ் உடல்பொன்கடிவமாகும்மே
ககதையுள்ளவிராதிபீபாம் வெற்றிபொருந்திய பிரமாவினது ஆயுதந்தொ
டாது சேவருளறினதை யமனுனவன் அகில்முழுதித் தீர்த்தக்கொ
ண்டான்-எ-று (௧௧)

கக்கிருநிதித்தக முளதுமேனிகுகோனத்
தாங்கதின்முழுகிஞருக்கும்புனையனைத்துந்தீறும்

தான்முத்தத்தின் முன்னே யுருகியிருந்திருக்கி
விக்கியகனந்தட்டேழ்வர் யலகையவிக்கையம்பெற்றான்.

(இ-ள்) நீங்குதற்கரியாகியிருந்திருந்தமென்று இருநிலையிலிருக்கி
னாது அதில்முழுக்கினவர்களுக்கு அரியபகைகளெல்லாந்திரும் உயர்ந்த
அந்தத்திராதத்தில் முன்னேமுழுக்கின் பலத்தினுலே நிருதியாவான். (கசு)

வசையதுமலைக்குமேல்பால் வளம்பெருவருணதீர்க்க
கசைபெறவதனின்முழுகிறகமொன்பானாவறும்
இசைபெறக்கிரகமெல்லா முழுநிலவ்விடததிலவாயு
திசையினபவனதீர்த்த முழுகிலெத்துயரந்தீரு.

(இ-ள்) குற்றமற்ற அருணகிரிக்குமேற்குதிசையில் வளம்பொருந்திய
வருணதீர்த்தமொன்றுண்டு ஆசையுண்டாக அதில்முழுக்கினவன்பதநி
ரகங்களும நன்மைபகைக்கொருமமுன அநகலுபையுபேருந அதில்கந
களிஷ்டத்தையடைய முழுகுவாரகன வாயுதித்த மொன்றொன றுண்டு
அதில்முழுக்கினல் எல்லாததுன்பமுந்தீரு-எ-று. (கசு)

வடதிசைக்குபேரதீர்த்த முழுக்கினாவறுமைபோகத்
தட்டமிதருணபாலிசை மருததுவாசமைததீர்த்தம்
புடைசெற்றத்தனின்முழுகிற் புலையநிக்கடையோனு
மடைவுடவ்வுருணகானகி லதிகமாயரனைச்சோவார்.

(இ-ள்) வடக்குதிக்கிலே ருபேரதீர்க்கமொன்றொன்றுண்டு அதில்
முழுக்கினவர்களுடைய தரித்திரம நீங்கிப்போம அதற்குக்கிழக்கு ஈ
சானியத்திக்கிலே அகவனிதேவாகளாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம்
வீருக்கின்றது அதில்முழுக்கினல் நீசனாபபாக்கிலும இழிந்தவராயி
ருந்தாலும் பெருமையோ நான்குருணத்தினு மதிகமாய பரமசிவனை
ச்சேருவார்கள்-எ-று. (கசு)

அந்தகத்தடதநிற் சென்பாலகத்தியத்த முண்டநகே
முக்கியவன்ஸிமாத முழுகியுட்கொண்டதோகள
சந்திரவதனங்கண்டா தமிழ்க்கவிக்கரசரவா
செந்திருமயிலுங்கலவிச் செல்வியுஞ்சேருமொன்றே

(இ-ள்) முனதெற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்ததனுக்குக கெற்காக அக
ஸ்தியர் தீர்த்தமொன்றுண்டு அதிற் புரட்டாசிமாதத்திலமுழுகி ஒருகை
சலம் உட்கொண்டபேர்களுடையசுரஜாணையொகதபுகதசைப்பாத்தவ
தவர்கள் தமிழிற்சிறந்தவர்களாவார்கள் இலட்சுமியும்சரஸுவதியும் அவ
ரிடத்திற்சேர்ந்திருப்பார்கள்-எ-று

தனபதிதடத்தைச்சேர வதிஷ்டனாத்தட முண்டந்த
முனிவரைப்பசியிலமுழுகி முனிவரிற்றலைமைபொற்றா
சனையின்முழுகினர்கட் கய்கமுஞ்செங்கைகெல்ல
கனியெனவிளங்குபாவக் கெலதங்கடப்புரளறே

(இ-ள்) முன்னொண்ண ருபேரதீர்த்தத்துக்கிலே வதிஷ்ட தீர்த்த
மொன்றொன்றுண்டு அதில்வதிஷ்ட உட்புறத்திற் முடிய முடிவ

கருத்திதல்லா இஃதானையாதிருக்கப்பெற்றார் அப்படிப்பட்ட திருத்தத்தி
ல் பூழுகினவர்களுக்கே ஸ்திரவகனெல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கன
போலவெனக்குமபாவமா கிபகடலையுந்தாணடுவார்கள்-று. (உ)

கண்கலேவறகுமா னே அகத்தவன்கதிரோன்வெற்றென்
மங்கையோர்வடுகன்கண்ணி மதியமென்வசுகள்வெள்ளைப்
பங்கயமடைந்ததேவா குடைதடம்பலவுஞ்ஞழ
மங்கைதோதததினமேன்மை மறைகளுமறிவுறாகே.

(இ-ள்) கண்கலேவலாயுதகையேந்தி பசுபிபரமணியர்விக்கினேனா
ராசூரியன்பார்வதிவயிரவாசத்தகன்னிகளசந்திரன் அஷ்டவசுக்களசர்வ
வதிமறுமுள்ளதேவாகளமுமுகிபதித்தவ்கள அனேகமுண்டு அதுகள
ல்லவ்வொருதிரத்ததவினபெருமையவேதவகளகூடசொல்ல அநியா
துகள்-எ-று. (யசு)

ஒருநகிரானுமொவ்வாத்நிருநதிவடபாலாக
வருநதிபு முகிப்பூமான மாயவஹரததிற்சோந்தா
ணநுமதைபரவுஞ்சோணை எனகிவதன்பாறேறென்று
சுரநதிபு பண்பொன்னி பணிதொநதுபாநதிதாரா.

(இ-ள்) ஒருநகியயுமஒப்புசொல்லகூடாததிருநதபென்று ஒரு
நகியுருணைசலகதுக்குயடக்குபக்கதரிஸஉண்டி அதில இலட்சுமிமுநகி
விஷ்ணுவினுடையமார்பசசோநதாள ரீமதாநதி வணவகுஞ் சோணை
யென்று ஒருநகியுருணைசலகதுக்குவதென்பாரிசத்திலிருகமு அநிலக
கையமுன்னகாலே ரிமுதலியாநிகளமுமுகித்தவ்கள அன்பதவைதபோக
ககொண்டார்கள்-எ-று. (உ)

புண்ணியவாறுசெய்வமலைக்குமேற்றிசையிறொ பாங்கு
நண்ணியபுண்ணிய பற்றொருபுபெர்நகரநதானும
எண்ணியநதியினமுபுகிபிழொவ்வாசன்நீவகாம
பெண்ணியலவா வந்தாநதானடுவமுமபேறுமபெற்றான்.

(இ-ள்) தெயவீகம்பொருதியே அந்தமலையினமே பாரிசத்திலு
ணியநதியென்பு ஒன்றுண்டி அதனருகிலேபுண்ணிய பற்றொரு
கரபண்டு அதிலிருநதாழமென்கிறாசன் தனக்குத்திகாகவந்தடை
ந்சபெண்ணுநவந்தை அநநதியிலமுமுகித்திரநதாலலவருவமு யலே
டியபேறுமபெற்றான்-எ-று. (உ)

திருந்தசோறுமுன்றோ நிருந்திவடபாற்றோன்றும்
பொருநதவேலெறிநதுசெவ்வேளைழைத்திடபுனிதரீரி
லருந்திமுயிலொனமுழுகியகாரைத்தொலைக்குஞ்சுரு
மருந்தியிலமாசேன பதியெனுமவரமும்பெற்றான்.

(இ-ள்) அழகிபசேயாறுஎன்றுநி முன்சொன்னதிருநதிக்குவடபா
ரிசத்திலிருகமு அதுமுன்சுப்பிரமணியர்வேலெறிநது அழைத்ததிருத்தம
அநிலபிவடிப்பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடைய அந்தச்சுப்பிரமணியோ மு
முகி அகராகனைகொல்லும்வரமு அயிர்தபாணம்செய்யுத தேவா கரு
டையசேனைகிவென்குறபேருக்பெற்றான்-று.

சித்தராலபத்தி னுள்ளேசிவதடமுளதுவித்தல்
கருத்தினுள்ளினைத்தால்தெய்வக் கண்கையிற்படிந்ததொக்கும்
உருத்திராபலமும்கி மகத்திலேயுயர்ந்துமுழ்கி
எருத்தினிலிருந்துதேவ மொவரினுமேற்றம்பெற்றார்.

(இ-ள்) கவாமியினது ஆலயத்தில்கிவகண்கையென்று ஒருதீர்த்தமுள
— அனைத்தென்கோ ஹந்தன்மனதிலேகினைத்தால் கண்கையிலமுழுகினப
னனுண்டிலும் அனேகருகதீசர்கள்மாசுமகத்திலேஸ்ரான ஏசெயுமரிஷ
பவாகனமுடராயஎல்லாத்தேவர்களிலும்மேன்மையெற்றார்கள்-எ-று. (1)

சக்கரதீர்த்தமருதத் தடத்தினிற்குன்பாற்றோன்றும்
மைம்குடலுனையமேனி வராகமாற்பரந்ததாசுந்
அககணை வலமாய்வந்தோர் முழுக்கிரோருந்தினோர்கள்
தாக்கராகமுடாடசன் னுணைபபதம்பெறுவன்நன்றே.

(இ-ள்) சக்கரதீர்த்தமென்றோருதீர்த்தமுன்சொன்னதீர்த்தத்திற்கு
கிழங்கேரிருக்கின்றதுஅதுமுன்னேசமுததிரததினிரம்போன்றவிஷ்ணு
வராகஅவதாரத்திலுமுழுகிறபேறுபெற்றதாகும்அந்தத்தீர்த்தகணைவல
வலமாகவசுவராகனும்அந்நலமுழுகினவாகனும்அந்தநீரைஉட்கொண்ட
வர்களுராதாபசமுதத்திலுநின்றவர்க்கிச்சிவனதுஇரண்டபாதத்தையு
முமுடிபுடையபெறுவாராகள-எ-று. (உச)

நாபகனமரும்கேயியன்மருவகின்னளிரக்கோயிற்
யூபவல்பொராதேரத்தீர்த்தவன்னிசையின்றோன்றும்
காயமத்தடத்தின்றையந்தாபிறவியாகடலிறோடியா
ராயபருசனளந்தோறு மடைநததீவினையந்தீர்ப்பார்.

(இ-ள்) அருணாசலேசராளமுந்தருளியிருக்கிறகோயிலுக்குப்பக்கத்தி
ள்அக்கவிதிசையில்பிரமதீர்த்தமென்றுஒருதீர்த்தமஉண்டு அதிலுமு
கணைவாகளபிறவிசேசமுத்திரத்திலுமுமுகார்கள்ஆயிரம்பிறப்புகளதோறு
ருதீர்த்தத்திலேநின்றபார்கள்-எ-று. (உடு)

உகசனாடமுழுக்கிசசொப்பன் னனுவளவளிப்பாராகிற்
சதபசாகுருகுழிநதப்புவிவெலாந்தனத்தினுலு
புதகணிமனியினுலுநிறைந்தமுழுதாமீசன்
பதபாபலுளிக்குமந்தப பலத்தினுமதிகமாகும்.

(இ-ள்) உருத்தீர்த்தத்திலுமுமுழுகித்தகனக்குருஅனுவளவு கொடுப்
பாராகுசத்தசமுத்திரருகூழ்ந்தஇருதப்பூமியெல்லாமசொனத்தினுலு
ம்முத்தாபுதலாகயரத்தினகனினுலுநிறைந்துஅனைவகளைஎல்லாபு
வாமியினுடையபதசரிமத்திலேகொடுக்குமபலனிலுமதிகமாகும-எ-று.

தேனாகு கடத்தினுமுதீச செயயவானந்தோர்வெவ்வோத்
தாணவாரணஞ்சூழ் செம்பொற்சயிவநேர்விமானத்தேறி
மேனையைரம்பைதூபகவரிகளிரட்டமேவி
யானிலேமாயிர்க்கோர்கற்ப மரன்பதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) தேனெொருந்தியபுஷ்பங்கையுடையஅந்ததீர்த்தத்திலுமுமு
முக்கிவிடப்புகையைத்தானஞ் செய்தவர்கள் மதங்கொண்ட வெவ்வோ
யானைகளூழ்த்ததாங்கப்பட்ட மகாமேறுபேறுலுஞ் சொன விமானக
துதேறிக்கொண்டி மேனையரம்பை துருவமும்பரிசுத்தமாகிய கவரியன்

பயோய அப்பகவினதுவிரோன்றுக்கு ஒருகற்பகாலம் சிவபதத்தின் இருபபார்களே-று (௨௭)

காலமேயதனின்முழிக் கரியலானளித்தோர் கோல
நீலமால்லனாபோனில் நெருங்கியவிமானத்தேரி
சூலமேபிடித்துப்பூக கணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்றப்
பாலவேசனாவாளகின்ற புரபதகதிருப்பாரன்றே

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் காலமேமுழுதிக் கறுப்புப்பசுவதகான
ஞ்செய்கவர்கள் அமுதுபெருந்திய நீலமால்போல் நீலரத்தினமுநிசு
த்தவிமானத்துலேறிச் சூலாயுத்தையும் பிடித்துக்கொண்டு பூககணங்
களதோடர்ந்துவந்துவணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுடையபரம
பதத்தில் இருபபார்கள்-ஹ (௨௮)

வெள்ளையானளித்தோர் வெள்ளை விடைகளாயிரஞ்சுழ்முந்நீல
கொள்ளையம்விமானத்தேறி யிமைபவா குழாங்குண்டித்த
வள்ளலார்பதத்திறசோவார மனமுக்குஞ்செருப்புக்கத்தோ
ரொள்ளருமபரிமாவினோ நிரசிரபபதத்திறசேர்வார

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்திமுழுதிக் வெள்ளைப்பசுவதகானவ் கொடுத்த
வாகளையிரமவெள்ளைரிஷபங்கள் குழந்தமுத்கிறார் மலகரிக்கபாட்ட
டவிமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள் சட்டடபிடிச்சேரந்நவணங்கச்
சுவாமியினை துபதத்திலேசேர்வார்கள் மனமுக்குஞ் சட்டையும்காண்குரு
பாதரடசையும்கொடுத்தவா இகழ்த்தலிலலாபமுந்நெகிழ்த்தவா தேவ
ந்திரபதவியிறசோவார்கள்-ஹ (௨௯)

கன்னியையத்தானமாகக் கரைகனிலளித்தே ர்தேவர்
பொன்னியலுலகிற்போக டூமியிலனைகநாட்டின
மின்னிக்ழமலரோநாட்டில விரும்பினதுகாந்தேவர்
சென்னியாலவணங்கிப்போற்றச் சிவபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தக்கரையிலே கன்னிகாதானத் செய்கவர்கள்தே
வலோகத்திலும் சைர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிபட்
டனாத்திலும் பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும் சிவசிலநாடக
ளிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம் அனுபவித்து தேவர்கள் தலையா
லேவணங்கஅதன்பினசிவபதவியிறசேர்வார்கள்-ஹ (௩௦)

உத்தமதலத்திற்கோடி யருந்தவா கருதவுமனைம
நித்தமாவகாசித்தோ ரனப்பலனைநனக்குநேரா
தந்ததலதனந்தவகோடி யருந்தவர் கருதவுமன்னேந்
சத்தியவருணைநாட்டி னலப்பலன்றனக்கொவ்வாதே.

(இ-ள்) உத்தமமாகியஸ்தலங்களில கோடிஅருடையாகியதலவிஞ்ஞ
க்குப்படைத்த அன்னத்தின பலநானதுத்தியமாயிருக்கிறகாசியிலே
ரியோர்களுக்குப்படைத்த அன்னத்திலுற அன்னப்பலனுக்கும்ஒவ்வா
து அப்படிப்பட்டகாசிபில் அநேககோடிப்பசிகளுக்குப் படைத்த அன்
னத்தின்பலன் உன்னமயாகிய அருணாசலஸ்தலத்தில்படைத்த அவ்வா
ப்பலனுக்குப்பார்காது-ஹ (௩௧)

ஆவடியலவுபூமியந்தனர்க்களித்தொரீசன்
சேவடிநிடமறமங்கள் கிணையுன்சொக்கிராம்பவார்

மீட்டாயர்க்கு விட்டோர் மறையுவிடேமேலேறி

மேலிடுகிலேவலோகத்திற் பவனிபோயுங் பரன்றே.

(இ-ள்) பசுவின் குளம்படியளவு பூமி பிராமணர் களுக்குத் தர்ந்து
தேய்தவர்களைப் பரமசிவனது பாத்திரமேலே தங்களுடைய சுற்றத்தோடுகெளி
ந்து வாழ்வார்கள் வாயிக்குப் பெருமை பொருந்திய ரிஷபங்களைத் தானஞ்
செய்தவர்கள் மற்றோரிஷபவாகனத்திலேறிக்கொண்டு சிவனது லோகத்
தின்பவனியாகப் போய்ச் சந்தோஷித்திருப்பார்கள்-று. (௩௨)

சாலைகள் சமைத்தோர் நந்த வானஞ்சமைப்பித்தோர்கேணி
கூலமார்தடங்களை கண்டோர் குஞ்சனாற்பதத்திறசேர்வார்
ஆலயமெழு கித்தூர்ந்து விலக்கிடோரலங்கரித்தோர்
வேலையினிவிற்பாந்தன் மெததையிறுயில்வரவாரே

(இ-ள்) அருஞ்சலத்திலே சாலைவைத்தவாக ளுமநந்தவனம் வைத்த
வர்களும்கிணறுளமணற்குன்று பொறுநதிபலுளங்கள் வெட்டினைவாகளு
ம்தேவேந்திரபதியை அடைவார்கள் ஆலயமதிவள்ளட ளளம்நிரவிம
முதிளிக் கேற்றிவைத்தவாகளும அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷ்ணு
வாயத்திருப்பாற்கடல் நத்தியிலசருபசயனத்துலயோகரித்தினைச் செய்வா
ர்கள்-எ-று. (௩௩)

மழைப்புனலரிதாநாளின் மருவநீர்ப்பங்கல்வைத்தோர்
செழிகுமேற்பதவிசுன்னிற்மேலுந்ததிககவழ்வார்
புழைக்கைமாவிரியரன்பர்க்கணிசூழினைவித்தோரோ
ரிழைக்களவிறா ககால மிறைபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) ஜலம் அரிதாகியகோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பாந்தல் வைத்
தவாகளசெழுமைபொருத்தியமேலாகியபசவியில தேவாசனம் வணங்க
வழ்வார்களையானையுரிபோத்தசிவனுடைய அன்புக்குவளதிரவ கொடுத்த
தவாகள ஒரு இழைக்கு அனவிறந்தகாலம் சிவபதத்தில இருப்பார்கள்-று

மடஞ்சமைத்தவர்கள்தமடத்திலோர்துகட்கோற்பற்ப
மிடம்பிடித்தழியாவிட்டிலிருப்பாவேறந்தபோகரும்
விடங்குடித்திறந்தபேர்க்குமவிதியினுறுதியேளவிக்
கடன்கழித்தனலோலந்தக் குலமெலாங்ககியிற்சேரும்.

(இ-ள்) தூத்தஸ்தலத்திலொருமடங்கட்டினவர்கள் அந்தமடத்திலிருக்கி
றானதுகளுக்கு ஒருகற்பகாலமகெடுதலில்லாதமோட்சத்திலுந் பெற்றி
ருப்பாளாயின் னும் அவச்சாவாயிறந்தவர்களுக்கும் விஷங்குடித்திறந்தவ
ர்களுக்கும் விதியாகவருதிபொருத்தியபிதிர்யாகம் அந்தஸ்தலத்தில்செய்தா
ல் அவர்கள் குலத்தாலெல்லாருகத்தியில்சேர்வார்கள்-று. (௩௪)

தரகமுன்பலிபிடத்திப்பலிதனைக்கருமபோதி
லாகமார்சிறையைக்கீழேபுடைத்தகாலயத்தினுடே
ஓங்கைகடாரமதுகோயில்விளக்கியதெனவுட்கொண்டி
பாங்கசாதனனார்வாமும்பலயினைப்பரமரீந்தான.

(இ-ள்) ஒருகூடையானது அந்தஸ்தலத்துக் கோழிற் சலியிடத்தி
ல் வைக்கிக் கிடம் பலி யன்னத்தை வாயினம் கக்கி மபோதுகடன்

டையசிறையால் மேழையகத்தது அதைச்சுவாமிபார்த்து ஆலயத்தினுள்
பிரியத்தினால் நம்முடையகோயிலை விளக்கியதென்றுநினைத்தத்தேவே
நீராவாழ்கின்ற லோகத்தை அந்தகாகத்துக்குக்கொடுத்தருளினார். (11)

மூழ்கமொன்றுகோயின் முழையினைக்கொண்டும்போது
தேயருமணியொன்றங்கே சிதறியோர்விளக்கிற்காட்ட
வாடியபெருமன்றீப மளித்ததென்றதற்குநல்ல
விடையர்நெறியுங்காட்டி விரைந்துசாலோகமீத்தார்.

(இ-ள்) ஒருபெருசாஸனியானது கோயிலில்வளையுண்டாக்கும்போது
தேடுதற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கேசிதறிச்சங்கிதியிலேவி
ளக்குபோலக்காண்பிக்க நடனஞ்செய்த சுவாமியானவர் நமக்குத்தீபங்
கொடுத்ததென்று அந்தருளுமானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச் சாலோக
பதவியைக்கொடுத்தார்-எ-று. (12)

சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத் திருமலையிடத்துநூலைக்
கலந்துடனியைக்கவிது கலைநககனித்ததென்று
நலந்திகழரசனாகிய யதற்குநல்லறிவுநல்கி
யுலாந்தபின்நெடியமாய னுலகினைபுதவினானே.

(இ-ள்) அந்தமலையில் ஒருநாள் ஒருசிலந்தியாயினாலாலே பின்ன
லே இதுவள்கிரம்கெய்துகொடுத்ததென்று அந்தச்சிலந்தியைஇராஜா
வாகப்பிறப்பித்த நல்லருளத்தையகொடுத்ததுத் தேகவியோக்கமானபிற
பாடுவிஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார்-எ-று. (13)

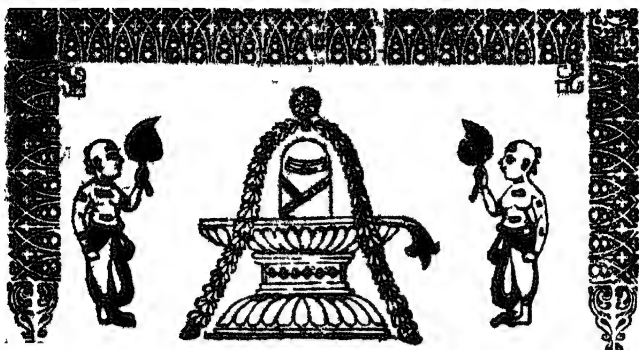
அறுசேடியாசிரியவிறுத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஒருமணலைச்சிவனுருவமெனநினைத்தல் விடத்தலுவைத்தா ஒருவ
ன்பின்னைப், பரகதிபுக்கடைந்துசிவனென்ன வேற்றுமை யகன்றபதவி
சேர்ந்தான், பொருவரியவருணகிரிப் பதிவளமீதெனவுரைத்துப்பண்ட
ரீகத், திருமுகமண்டலமலர்ந்தேயிருந்தனனான் மறைபுகன்ற செல்வன்
ருனே.

(இ-ள்) பின்னும் அந்தஸ்தலத்தில் ஒருவன்மணலைச்சிவனுருவமெ
ன்றுநினைத்துவைத்ததனால் அவன்மேலாகிய கதியைச்சேர்ந்து சிவனெ
ன்னும் இவனென்னும்போதமில்லாமல் இருக்கிறசாருபியபதவியைப்பெ
ற்றான் ஒப்பில்லாதஅருணாசலத்தின்வளம இதுவென்று தாமரைமலர்
போல் முகமலர்ந்துசொலையிருந்தார்நான்குபேதங்களைபுஞ்சொன்ன
டீர்மா-எ-று. (14)

உதாவது-தீர்த்தச்சூக்தம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் (சு.அ.அ.)

சிவமயம்.

எட்டாவது,

திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்-

அறுசீடியாகிரியவிருத்தம்.

கனகமலகனகமலத்தடங்களுது பெருமையினுங்களித்தேனந்த
ன்னகமலைவலம்புரியுஞ்செயலினையும் தெரியவுகாத்தருளவாயென்று
சன்னமுனிஎழுந்துபணித் தூகாக்குதலுமனமகிழ்ந்துகிரணக்கோலிற்
நினகரூர்நிறத்தடைக்குச் திருக்கோயிற்கடவுளிலைசெப்பலானுன்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருள்பிரிமாவே பொன்போன்ற நிறத்தை
புடையதாமரைப்புஷ்பங்கள்சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின்பெருமையைசொ
ல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன்பாபரகிதமாகிய கிரியைவலஞ்செய்யும்
மெருமையுத்தெரிய அருள்செய்வாயென்று ஜனகரிஷ்யானவர்எழுந்து
வணங்கிச்சொன்னஅளவில் மனதுசந்தோஷித்துச்சூரியன்தனதுகிரண
ங்கைய நிறவுகோலாலே நிறத்துமுத்தாமரைமலராகிய கோயிலில்வா
சஞ்செய்கிற பிரமா சொல்லத்தொடங்கினு-எ-று. (க)

அற்பமெலாமரியதவம்புரிந்தவருமகின்பெருமைகாணமாட்டார்
அற்பதவம்புரிந்தவருக்கருணகிரிவலத்தினலமறியலாமோ
நிற்பான்றன்புகழ்கேட்கும்விருப்புடையர்எனவுன்குச் செப்பாநின்றே
ஈற்புதவிக்கைதவமுதச்செவிவழியேபுரட்டின்பமருத்துகென்றான்.

(இ-ள்) அற்பகாலம்அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும் அதன்பெரு
மையையறியமாட்டார்கள் அற்பமானதவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு அ
ருளுகைத்தை வலஞ்செய்யும் பெருமையை அறியக்கூடுமோ பரம
வணுகுடையபுகழ்க்கேட்கும் அனாதையெனவென்று உணக்குச்சொ

யுத்தொடங்கியும் அறுபதாம் ஆண்டைய இத்தகையதாயி அறுபதாம் உன்காதாய வாய்வழியேபுகட்டி இப்பமாக அருந்தியென் சொன்னார்மீ-ஏ-று.

சே ண்கிரிவலம்புரி கல்பிறவியெனும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு மேணாகக்குழிபுகா தரிபழுத்திவழிக்வேவெணியாகும் காளரியதவத்தினுக்குமறததினுக்குமருமபொருட்டேமகாணியாகும் வாணுதன் மின்னிடத்திருக்குக்கண்ணுக்கலைபுருக்கமகிழ்ச்சியாகும்

(இ ள்) அருணாசலத்தவலஞ்செய்கிறதாபிறப்பென்கிறபெரியக டலைததாணதேதருநதோணியாகும் ஏழுநகரக்குழியிலுமபுகாமல் அருளையாயிழுத்திவழிக்கு ஏறுகிறதரு ஏணியாகுமகாணியாயிரு க்கும் ஒளிபொருந்திய கெற்றியையுடையபாவதியை இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சுவாமியைமனதைபுருக்குஞ்சுத்தோஷமாகும்-ஏ-று.

காசிமுத்தம்புறைய தலங்களிலேயிருந்திறையைக்கம்பகாலம் பூசைசெய்யுமொருபலமுருங்குகால மரியதவம்புரிகைதானு க்கெகிறுநாத்தபடி சமாதியிலேயிருந்துபெருகுதித்திதானு நேசமுடனாண்கிரிவலம்புருகென் றுரைப்பதருகிரகாதாமே.

(இ-ள்) காசிமுத்தலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய ஸ்தலங்க் ளிலேயிருந்துசுவாமியைக் கம்பகாலம்பூசைசெய்தபலமும் அநேககால நதவசெய்ததலுமருநுசொல்லியமுறைப்படியே சமாதியிலே யிருந்து அடைகின்றசித்திக்கும்அருணாசலத்தவலம்பவலேஷ்டமெனதுசொ ள்ளபலனுக்கு சிகராகுமோவென்றுசொன்னார்-ஏ-று. (சு)

அருணகிரிவலம்புருகென் றுரைப்பன விவதிக்கிரமத்திற் க்கு நருமதையினவலுதுவருந்துபவம்புருந்தாடுங்கியோடு [கும் பருவுபெ நுமபொருள்கவாதபழவினையுனகாங்குவித்தவழிகொண்டே குருபரங்குத்தவரிதைத்த கொடுவினையுமபயரதுருக்குலையுநதானே.

(இ ள்) அருணாசலத்தவலஞ்செய்யென்றுசொல்லும் அளவில்பி ராமதத்தபாதகம்போயவிமே நருமறையாற்றுளவு மதுவைப்பானம்ப ணணியபாவமுமவருத்தமுந்தாடுங்கியோடுப்போகும் பிறருடைய அனேகம்பொருள்களைக்களவுசெய்த பழமையாகியபாவமும் கைகுவித் துக்கொண்டே ஒடிப்போகும் குருவாகியசுவாமிகுத் தவறு செய்தபாவ முமபடந்த கருப்பங்குலைது ஒடிப்போகும்-ஏ-று. (இ)

அநதவினையுடன்படலும்பொருள்காற்றினெரிசுடர்போலவியாநிற்குந தனதையனைக்கடிந்தவினைகருடவிற்றவாவெனதேதளர்க்குமாயு மைக்களாயுமகளினாய்க்கொடைதவினைக்கடல்கவறிவறியவரு மெனதைபொருள் கவார்தவினை தனக்கெழுத்து மிடமெனென்றிசைக்குந் தானே

* ஏழுநகரக்குழியென்பது - ஏழுநகரக்குழியெனத்திரிந்ததுதேன் மொழிவழக்கு.

(இ-ள்) இறுதியைக்கொடுக்கும்பாவமும் அநுணுசலத்தைவலஞ்செய்யுமென்று நினைத்த அளவில் குரைக்காறறி நெதிராக இருக்கும் தீபம் போல் அவிந்துபோகும் தகப்பனைக்கொன்றபாவமும் கருடனைக்கண்ட பரம்புபோலடுக்கத்தையடைந்து ஒடிப்போகும்பிள்ளைகளையும் ஸ்திரீகளையும் கொன்றபாவமாகிய கடலும்வற்றிப்போகும் மழைமுகம் கலையினைது திரவியத்தை திருடினபாவமும் காரணிருக்குமிடமெங்கேயென்று ஒடிப்போகும்-எ-று.

(சு)

அறுசுரடியாசிரியவிறுத்தம் லேற்று வண்ணம்.

ஒடிக்கிபாகஞ்செய்த பலத்தினையுதவானிற்று
மீரடியிராசுரய பலத்தருமினியமூன்று
நேரடியிரிமேதத்தின் பலத்தினையேறக்குறாவ
பாசடியிவொக்கிபாகப் பலனெலாமபலிக்குந்தானே.

(இ-ள்) அநுணுசலத்தைவலஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து நீரடியிடுத்துவைத்தவாருக்கு யாக்குஞ்செய்தபலன் சித்திக்கும் இரண்டடிக்கு ராஜகுமார பலன் சித்திக்கும் மூன்றடிக்கு அஸ்கமேதபலன் உண்டாகும் நாலடிக்கு எல்லாயாகத்தின் பலனுஞ் சித்திக்கும்-எ-று.

(1)

வளங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செய்யும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்த மாடியபலன்களியுள்
தலங்கொண்மூரடிகளிரெண்டானததின் பலத்தைநல்கும்
மிலங்குநாலடிகளியோகத் தெண்வகைப்பலத்தைநல்கும்.

(இ-ள்) பிரதக்ஷணஞ்செய்யும்போது தூர்க்கிவைத்தஜாடியின் பலன் பூமியைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்த பலனை உண்டாக்கும் இரண்டடியின்பலன் சர்வஜீர்த்தமாடிய பலன்களைக்கொடுக்கும் மூன்றடியின்பலன் சோக்ஷதானப்பலனைக்கொடுக்கும் நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ்செய்தபலனைக்கொடுக்கும்-எ-று.

(அ)

வைத்தவோரடியேபூமைப் பலனெலாம்மழங்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலீங்கத் தாபிதவறுநிலக்கு
மெயத்தவேயடிமூன்றிட்ட பலனெனவின்விமானங்கோடி
மெயத்தனைதூபிக்கோயில் சமைத்தபேரெல்லாநல்கு

(இ-ள்) அறுவல்லாமலும் வலமாகவைத்தஜாடிக்குப் பூசாபலன்களைல்லாம்பலிக்கும் இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தபலனைக்கொடுக்கும் மூன்றடிக்குக்கோடி விமானஸ்தூபிகளையுடைய கோயில்தனைக்கட்டியபேறுகொடுக்கும்-எ-று.

(சு)

அறுசுரடியாசிரியவிறுத்தம்-லேற்று வண்ணம்.

கீடருணகிரிவலத்தோரடியிட்டொரு ருத்திரர் வாணிகைக்கொண்டோர், நாடியிரண்டடியிட்டோர்மகேசுரீர்தம்பதத்தடைந்தார் நதியுஞ்சுடி, ஜடாவம்புணர்தமலை வலமாகவெழுந்தொருமூன்றடியிட்டார் க்கே, கோடிதலைமூன்றையவனாச்சிவலோகத்தனிற் கொண்டுபோய்க்குடிவைத்தாரோ.

(இ-ள்) கீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று இரட்டைத்தவர்கள் உருத்திரபதவியையடைவார்கள் இரண்டடிவைத்தவர்களுக்கேசரபதவியையடைவார்கள் முஹுதவைத்தவர்கள் கோடிதலைமுறையிலுள்ள மனிதனையும் பதவியிற்கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கும்-எ-று (இ) நன்றிதருமருணாகிரிவலமாகச்சிறிதுவழிகடந்தபேர்க்குத்.

துன்றிடுங்கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலைவழிகெடுத்தொலையாநிற்குமன்நியுமம்மலைவலமாயநடந்தவழிப்பரலுறுத்துமழற்சியாலே கன்நியகாலனாக்காணிந்கன்நியகாலனாப்போலக்காணும்பாகம்.

(இ-ள்) நன்றிபைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தை வலமாகக்கொண்டு சந்திரமநடந்தவர்களுக்குருவகியகிரணத்தைவிசுகின்றவெள்ளிமலையாகிய காலையத்துக்குப்போகிறவழி சீக்கிரத்தில்தொலையும் ஆலலாமலும் அந்தமலையை வலமாகப்போகிறபோது பருக்கைக் கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக்கண்டால் யமனென்றுபயந்து பாவங்கள்ஒழிப்போகும்-எ-று. (மக)

வன்னுமலைவலம்புரிந்தோர்பசுத்துகளொன்றொருவாயுவசத்தினாலே யுன்னகரமனையவிடம்புகுதலுதுகயிலையெனப்பணிதமாரும் மின்னுமவர்பதத்துகளோர்மனிதருடறசெறியிலவரிதப்புநீங்குஞ்வேமே துன்னுமவர்பிறப் பொழியும்வலம் புரிந்தோர்பெருமைகளென்சொல்லு

(இ-ள்) அக்கினிமலையை வலம் வந்தவர்கள் பாதத்தில் ஓடிவந்து கொன்றுகாற்றினாலேசுரத்தையொத்த இடங்களிலேசேர்த்தால் அது வுங்கைலாயம்போசபரிசுத்தமாகும் இன்னுமவலமவந்தவர்களபாதத்து களிலேஊன்றுமனிதரதுதேகத்தலேபட்டால்ஹற்பும்அவர்களை பின்பற்றிவருகிறதற்புநீங்கும்அப்படியாரும்போதுபிரதட்சணஞ் செய்தவர்களுடையபெருமைகளையென்னசொல்லுவோம்-எ-று. (யஉ)

இந்தமலைவலம்புரிந்தோரளவனிருக்குங்கயிலையினிளேகும்போதிற்,சந்திரன்வெண்குடையடுக்குமிரவிவிளக்கெடுக்கு மங்கைதருமந்தாங்கும்,மந்திரமேலிந்திரனாவழிககுமலர்ப்பரப்பிடுவா னனகைக்கோமா ன்,வந்தனைசெய்தருகுவருங்கந்தமலாமழைசொரிவார்வசுக்கடாமே.

(இ-ள்) இந்த அருணாசலத்தைவஞ்செய்தவர்கள்பாபசிலன்வாசனா செய்கின்றகாலையமலையைச்சேரும்போதுசந்திரன் வெள்ளைக்குடையி டிப்பான்குரியன்விளக்கெடுப்பான் தருமதேவதை கைதாங்கிவரும் தே வேந்திரன்வருகிறவழியில் புஷ்பவசனோபபரப்புவான்குபேரன்சண்டஞ் செய்துசமீபத்திலவருவான்அஷ் வசுக்கள் புஷ்பவருஷங்களைப்பொழி வார்கள்-எ-று. (யக)

மேனகையுமாம்பையுடனுநப்பசியுந்திலோத்தமையுந் வினியாக்கும் காணநடம்புந்வசுக்களு நய்யுடவேயு ப்னைநதி கவழிவிசும். போன

நீண்டனாழ்வுத்துழைத்துழைப்பெடுத்ததினோபோதும்போதும், நானமு
வெக்துதலுண்டினைநாணமுந்நெய்மலம்புகழ்த்தாட்குத்தானே,

(இ-ள்) மேனையையும் அம்மைப்புகழ் வரவாயிற்றுத் தமையும
விதையாத்தியத்தாட்கு சகித்தம்புகழ்நஞ்செய்துக்கொண்டிருவா
ர்கள் கங்கையையுமேனையும் சாமனாவிக் கொண்டு வருவார்கள் சாப்பி
டத்தகுத்த அமிர்ததையும மலையளவுவஸ்திரங்களையும் மேகமெடுத்த
துக்கொண்டு எதிர்கொளும் இலட்சுமி பூவுக்கன்தூரியு கொண்டிருவா
ன் மூல சேனதூர்வேதனாகளும் புகழ்த்தொண்டிருந்தான்-எ-று. (௧௪)

கே.று அறுசீரடியாசிரியவருத்தம்.

பீசர்பொதித்துகன்கன்கை படிவதுஞ்சிறந்ததானம்

பார்ப்பதுமியோகததசேன வருவும்பலமொவ்வாதால்

ஆப்பொலிகடையான்சோனா சலத்தினவலமாய்ச்சுழல்

காற்பலமென்றெண்ணுமல் முழுபபலங்கருதுங்காலே.

(இ-ள்) சேனகண்டைருதித்துவினையகின்றகங்கைமூலாகியதூத்
தவளையுபலனும சிறக்க சிலந்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தபலனும
யோகஞ்செய்யலினுலேவந்தபலனுமொப்பாது ஆத்திமாலையைத்தரித்
தசடையையுண்டயசிவசொருபமாகிய அருணாசலத்தை உலகுசெய்தால்
காற்பலமென்றெண்ணுமல் முழுபபலமாகுமினைக்குட்போது-எ-று.(1)

நிரந்தரமிமையோபோதும் கொடியமால்வரையைச்சுழுவோர்

பரந்திரமவழிற்றோன்றமபாலினுல்கின்றதபாதம

வரங்கொளவணங்குமாநோர் மருடகோடிகளிற்பதைத்து

விரிந்தசெம்மணிகடக்கி மீளவுஞ்சிவக்குமாநோ.

(இ-ள்) எப்பொழுதும் தேவர்கள் வணங்கும்பெருமை பொருந்திய
அருணாசலத்தைவலஞ்செய்வோர்களுடைய வழியிடுகிடக்கின்றபாற்கல்
லுகளை மிதித்துச்சிவந்தனாதமபின்பு வரத்தைப்பெருகிறதற்கு வணங்கு
மிதேவர்களுடையமருடகோடிகளிற்பதித்துப்பிரகாசிக்கின்றதிரத்தினங்
கனதாககிமுறுபுபுஞ்சிவக்குமா-எ-று. (௧௫)

காணடைகொடுக்கப்பெற்றன் கரியகண்டெரியப்பெற்றென்

மாணிடபுறையுற்றென்மலைவலம்புரியாமாந்த

ருணுடைப்புழுக்கடேறிசுகிடைபூசலாடி

தாணிடர்ப்படுவதல்லர் னுயகிலர்சனகவென்றார்

(இ-ள்) அப்பாற்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ் செய்வாதவர்கள்
கால்களையுண்டாய்நீட்டித் திரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம் உறுத்தக
ணகன் நன்னாகத்தெரியப் பெற்றென்ன பிரயோசனம் உறியமாணிடப்
பொபாகப் பிறக்கென்ன பிரயோசனம் மாயிசந் திரண்ட புழுக்களையு

ஹ்மயதேகத்திலேசேர்ந்து நாகத்திலேவிழ்ந்து ஆனைத்து தின்பப்படு
வதல்லாமல் வினைநக்கமாட்டார்கள் சனகனையுள்ளுள்பிரமா-எ-று

வஞ்சியப்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னவர்க்கவசமாகவேண்டி
வஞ்சியபகைக்கிடையல்லா மக்கணத்தத்தவேண்டித்
பிஞ்சிலமதிதேர்னல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டித்
சஞ்சிதமுதலாமுன்று கருமமுத்தவிர்க்கவேண்டித்

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும்துக் கல்லஸ்திரீகளுடைய போகம்வேண்டினு
ல்அரசர்க்கைவசமாக வேண்டியானால் அஞ்சத்தருந்த பகையெல்
லாம அநதட்சணத்திலேக்கவேண்டுமானால் பாலசங்கிரன்போல நல்
லப்பிள்ளைகளைப்பெறவேண்டுமானால் ஆகாமியாஞ்சிதபிராரத்தவமா
கியமும்மலக்கையுக்கவேண்டுமானால்-எ-று. (உஅ)

முயல்களையையிற்பூந கணக்களைமுனியவேண்டித்
றுயறுகுணியுமாகச் சோக புருதவிர்க்கவேண்டி
வியல்சையறியவேண்டித் மலைவயம்புரிவாராவல்லார்
மயலறுபுகழவேண்டித் மலைவளம்புரிவாராவல்லார்

(இ-ள்) முயல்கள்போன்ற இரட்சதனையும் பசாக்களையும் நூதகூட்
டவர்களையும் கோபிக்கவேண்டினால் துன்பத்தைச்செய்யும் வியாநுய
யும் தேகத்திலுறும் சோக்கத்தையும் நீக்கவேண்டினால் இயலிசைமு
தலாகிய கல்விபையேண்டினால் அழகையேண்டினால் குற்றமற்றகேகதி
யையேண்டினால் ஆந்தமலையையலஞ்செய்வார்பெரியோர்கள்-எ-று.

வரத்தருமருக்கவார மலைவலம்புரிந்தோவெய்யான
தெரிந்தமண்டலத்தைக்கிறிச் சிவக்திபதியாசேர்வார்
திரதருஞ்சோமவாரந் திருமலைவலமாய்வருகோ
புருதநன்னெவேழ்பாரும் புருதநன்றன்மைபூண்பார்

(இ-ள்) திரேஷ்டாகிய ஆதிவாரத்தில் அந்தமலையையலஞ்செய்க
வர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளத்து சிவபகததைச்சேர்வார்கள் ஸ்தி
ரமாகியசோமவாரத்தில் வலமாயவந்தவர்கள் தேவேந்திரன்போல ஏ
முலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூபியத்தையடைவார்கள்-எ-று. (உஆ)

மங்களதினத்திற்கும்வோர் கடனுடன்வருமைநீங்கி
சங்கிசித்தொடராமேழு பிறம்பெயுத்தனிப்பாபுருகித்
கெவகணபகரைச்சூழுவோ ரிருக்கலைமறைகணு
றங்கமுந்தெளிந்துமுத்திக் கருகராயமராவார

(இ-ள்) மங்களவாரத்தில் கிரியையலஞ்செய்யவோர் தங்களுக்குண்
டாகியகடனையும் தரித்திரத்தையும்நீங்கிச் சங்கிலிக்கடம்போல தம்
மைவிடாதவமுபிறப்பையு நீக்குவார்கள் புதவாரத்தில் கவாமியைப்பி
ததட்சணஞ்செய்யவோர் நாலுலேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் அறு
பத்தநாலுகளையும் தெரிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தெவாக
காவார்கள்-எ-று. (உஆ)

மாவியாழத்திற்செய்ய மணிவகாவலமாய்ச்சூழ்வோர்
மாவனும்புகழத்தேவர், முனிவர்தஞ்ஞாவாவார்,
தாவிலாவெள்ளிவாரத்தணி, வலம்புரிந்தோர்களுள்
புவைபைப்புணரும்புவைப் புணருமாள்புரத்திற்சேர்வார்

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய குருவாரத்திலே அத்தமலைபயல
மாய்ந்தவர்கள் திருமுர்த்திகளும் புகழும்படியாகத் தேவர்கள் முனிவ
ர்களுக்கும்சமனாவார்கள் குறைவிடலாத சுக்கிரவாரத்தில்வலஞ்செ
ய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இடைசுரியைச்சேரும் காயாமல
னாவாரத்த விஷ்ணுபுத்ததைச்சேர்வார்கள்-எ-று. (உஉ)

உதயமேபனிகரட்சூழ்வோர்க் கொண்டதுகிரகன்றாய்
பதினோரமிடத்திற்றாய பலன்களைப்பரியாறிற்கும்
மதியனிசிவனிராயும் ருடம்வந்துதிக்குறும்
அதிகமாமஹுமரூ மைப்பசிமுதலாமுன்மம்

(இ-ள்) சனிவாரஉதயத்தில்பிரதட்சணஞ்செய்வோர்களுக்கும்வகி
மகக்கும்பதினோரமிடத்திலிருந்தபலன்க்கொடியார்களசிவராதிரி
யிலுமவருஷம்பிறப்பினென்றும்ஐம்பசிமுதலாகியமுன்மாமாதமும் வல
ஞ்செய்தவர்களுக்குமேற்சொன்னபலன்களிலும் அதிகபலன்செய்திக்கும்

அயனசங்கிராமமாசிகமத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெயிலுறுங்கதிளைப்பாமபு விழுந்தொளவிதிபாதத்திற்
பயனுறவலஞ்செய்வோர்க்கும் பலன்களிற்கோடியாகும்
அயர்வறத்தனமுஞ்சூழ்வார பேரறையாரிபவல்லார்.

(இ-ள்) உத்தராயணத்திலும் தட்சண யணத்திலும் மாசி மகத்தி
லும் அர்த்தோதயத்திலும் சூரியகிரண காலத்திலும் விந் பாதத்தி
லும் இஷ்ட சித்தியைஅடைவவிரும்பி வலஞ்செய்தவர்களுக்குக்கோடி
பஞ்சு அதிகமாகப் பலன்கிடைக்கும் தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறு
மவலஞ்செய்தவர்களுக்குஉண்டாகும்பலனையார் அறிந்துசொல்லுவதற்
ருவல்லவர்-எ-று. (உ௩)

காரிகையவரையற்றைக் கனவிலும்புணர்ந்திடாம
னீரினின்முழ்கிந்தாய் துடித்தவெண்ணீறுசாத்தி
வாரிடைமுறையேதான மனித்துதாமவைகொள்ளாமப்
பாரிடைநடந்துருத்த தேவரைப்பணிர்த்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படியப்பட்ட அதிகபலனைத் தரப்படாதின அருணாசலத்
தைவலஞ்செய்யும்விதமெப்படிபெனில்பிரதக்ஷணஞ்செய்யும் அன்றை
க்குப்பெண்களைச்சொற்பணத்திலுரியாமல்சலத்திலுள்ளானஞ் செய்து
பரிசுத்தமாகியவன்றிரங்கையுடுத்திக்கொண்டு விபூதிதரித்து அந்தவிட
த்திலே தானங்கிராமமாகக்கொடுத்து தாப்இருகாரிடத்தில்தானம்வாகா
மல் பூமிபிலேகாணினுலேநடந்து கிரியைச்சுமறியிருக்கிற தேவர்களைப்ப
ணிர்த்துவணங்கி-எ-று. (உ௪)

கஞ்சகம்போர்வைவீத்துக் கவினைபுஞ்செருப்புநீத்தே
யஞ்சுதல்வெருளிசோக மக்கணத்தகற்விவரி
குஞ்சரமுதலாயுள்ள வாகனங்குறுகிடாமல்
விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாகி.

(இ-ள்) அங்கத்தில் தரிக்குஞ்சட்டையும் போர்வைபையும் நீக்கிக்கு
டைபிடித்துக்கொள்ளாமல் கால்களுக்குச் செருப்புப்போட்டுக்கொள்
ளாமல் பயபும் கோபமும் சோபமும் நீக்கிக் குதிரையான முதலாகி
ய வாகனங்களிலேராமல் தாம்பூலம் தரிக்காமல் போசனத்தையும் வெ
றுத்து-எ-று. (உ௬)

செங்கைவிசாமற்சோரா துவகையாற்சிரத்திற்கூப்பி
மகையாற்பதிதர்நீச ருறுப்பிலாவழிவுநோக்கா
தங்குறுமடியினோசை செவிப்புமாதரசர்மாதர்
திங்களைபிரண்டிசென்று நடந்திடுஞ்செயல்போற்சென்று.

(இ-ள்) கைகளை வீசிக்கொண்டு போகாமல் சோர்வில்லாமல்சந்தேர்
ஷத்தொடு சிசிறகையைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு, ஸ்திரீகளையும் ஊவி
களையும் நீசனையும் அவயவ நானையும் பாராமல் நடக்கிறபோது அடி
யினுடையசத்தம் காதிர்கேட்காமல் மெள்ள இராஜஸ்திரீகள் பத்துமா
தத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதபோலநடந்து-எ-று. (உ௭)

இருவினையகற்றுமந்த மலையையெண் டிசையுமவீழ்ந்து
பரவியங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யருவமாய்வலமாஞ்சித்த சமரணாமனத்தார்போற்று
யுருகியங்கவழ்மேற்கையாற் படுமெனவொடுங்கிச்சென்று

(இ-ள்) நலவினை தீவினை இரண்டையும் நீக்கும் அக்கிரியை எட்டுத்
திக்கும்வணங்கி அந்தத்திக்கிலிருக்கின்ற சுவாமிகளையும் வணங்கி உருவ
ந்தெரியாமல்வலஞ்செய்துகொண்டு வருகிற சித்தர்களுமும் தேவர்களையு
ம் மனதினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல்தங்கள் கைகாலைகள் படு
மென்றுபயந்து வழியினின்றும் ஒதுங்கிச்சென்று-எ-று. (உ௮)

வானமார்மலையம்பொன்னிற் படிக்கண்மணியாயெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல திறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலினாலே வலஞ்செய்தாலபத்தினண்ணி
யேனமுன்னறியான்றானைப் யணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

(இ-ள்) ஆகாயமட்டுமளாவிய அந்தமலையைப் பொன்போலவும் படி
கம்போலவும், இரத்தினம்போலவும் நீனைந்து மவுனமாய்நடக்கவேண்
டியது அல்லது சுவாமியின் ஸ்துதிகளைக்கேட்கவேண்டியது இப்படிப்

மட்டி - தன்மையாகவல்லவந்து கோயிலுட்சென்றுவிட்டுனுமாகிப் பன்
நியறியாத சுவாமியின் சுவாகவத்தை வணங்கித் தங்கினிருக்குமிடத்து
க்குவந்தான்-று. (உ௯)

குன்றெனுக்குணத்தஞ்சூழ் விருந்துதின் களிநூல்கொள்க
வன்றியேபுலவுநீத்த ஸ்சிலையுண்கீதி
நின்றவதலததோ"செய்யு நிலைமையீத்திதூரத்திற்
சென்றவரவருத்தமாயெவ் வகைவலஞ்செயினுஞ்சோம்.

(இ-ள்) மலைபேரலுயர்ந்தகுணத்தையுடையவராகிய சிவபத்தர்கள் கு
ழிநூந்து மதுமாகியபழங்களும்த் பாலஞ்சாப்பிடக்கடவர்ப்படிபயில
லாவிட்டால் மாபிசபதார்த்த மில்லாமல் அன்னத்தைப்புகக்கடவா
னுப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருந்திய அநத ஸ்தலத்திலிருக்கிற
வர்கள் செய்யவேண்டியது அதிகதூரத்திலநின்றம வந்தவர்கள் தநக
ளுடையவருதத்தினாலேஎவ்விதமாகவலஞ்செய்தாலுமநன்மையாகும்
தணிதெலிலாதனான்ச் சனகவிசசயிலஞ்சூழ்
வெண்டிசைபுரப்போர்தமபே ரின்றசிலவருகக்கண்டார்
வணங்குசபெருகுமோதி மலைமகண்மலையின்மீத்பால
கண்டளன்பவளவெறபிற கயிலைவெற்பிறைவன்காட்சி

(இ-ள்) கெடுதலிலலாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷ்யே இம்மலையி
னெட்டுத்தென்கிலும் திகழப்பாலகா எப்பெபேரும தங்களபேரினாலே
இலிங்கங்களை ஸ்தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள வணிகளினது ஒலி
பொருந்திய கூந்தலையுடைய பாவதியானவள கிரியின் கிழககுதக்கி
ல் பவளமலைபொல் ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப்பூசித்தான்-ஈ-று.

மணிவரைபரியிறகுழந்தைச்சிராங்கதனப்போது
புணர்பவந்தவிர்க்கத்தென்பாய புழுகணியிறையைக்கண்டான்
தணிவிலாவின்கணிககத் தயியனென்மலையின்மேதமால்
அணிபண்ணுமலையானென்று மருவருவிறையைக்கண்டேன்

(இ-ள்) அருஞ்சலத்தினிடத்தில் குகினாயி லேறிகொண்டு வ
ந்த வச்சிராங்கத பாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்னையுடைந்த பாவத்
தைத்தாக்கத் தென்திக்கில் புழுகணியிறைவரென்று ஒருலிங்கத்தைஸ்
தாபித்துப் பூசித்தான் தனியாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ள நானும் அ
நதமலையின் மேற்குத்திக்கில் அணிபண்ணுமலையானென்கிற பேரிட்டு
ஒருலிங்கத்தைஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தேன்-ஈ-று. (௩௨)

வாலவெங்குதிர்மேற்சேண வணாகட்டுநாருநாப்பாயந்து
சாலுமத்துயர்ந்திரத் தனதுபேரிறையைக்கண்டா
னுலயமுழுதுந்தேவர் நாகர்காட்டுறவோர்சித்தர்
சீலமாமுனிவாகண்ட சிவனுருத்தெரிக்கொணாதோ

10-25-62

சசனார்வழுவமான வினிகமவ்வெவகைமுழ

யோசனைமூன்றுதேச நெருங்கும்வாறுதிக்கள்போலடி.

பேசுவதெவனாவந்தத தலத்தினிற் பெருமைவேலன்

நேசுறுங்கவுரியானை முகத்தனுங் தெரிக்கொணாதே.

(இ-ள்) பரமசிவரூபமான அனேக விங்கங்கள் அவ்வெல்லையையச்சுற்றி மூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாயத்து நகரத்திரங்களபோல நெருங்கியிருக்கும் அப்படியிருக்கிறபோது அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை சிவசுப்பிரமணியர் பராவதி வினாயகர் துவாராளையே சொல்லக்கூடாமலிருக்கிறபோது என்னுல் சொல்லப்படுமோ-எ-று. (௩௪)

தாதவிழமலரோனிவ்வா றுரைத்தலுஞ்சனகன்போற்றி

வேதனேபிறவிதீராகும் விமலனேவிமலனான

வாதியைப்பற்றித் தோனசெம்பொன் கவாந்தேரையுந்தீங்கும்

பாதகந்தவிருமாறும் பகரெனப்பதுமன்கூறும்.

(இ-எ) தாதுவிரிந்த தாமரைமலரினீருக்கின்ற பிரமமா இந்தப்பி
காரஞ்சொன்னதும், ஜனகரிஷியானவாவனாகி வேதமுழுதுவ்கர்நு
ணாந்தவனோ, பிறப்பைகீட்டுமபரிசுத்தரே மலரதெரான சிவனைப்
புத்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும் அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களடை
யும் பாவமும் அவைகளீனாகும். வகையும் சொல்லுமென்றுகேட்கப்
பிரமாசொல்லுகிறார்-ச-று. (கூடு)

ஒன்பதாவது திருமலை வலம்புரிச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் ௫௮௪

ப த் த ர வ னு

ஆதித்தச்சூரக்கம்.

எழுதிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அற்றமற்றமுனிவாசுழி மருணபுதரத்தூடன்

மற்றவையெழுத்துக்களென் றிகழும் தூலாத்தமணிதர்வாய்

புற்றெழுந்த புலையெழுந்து புழுநெளிந்துபுலுவுநர்

சுற்றெழுந்துபெருகுமண்டி சோரிமாரிசொரியுமே

(இ-ள்) குற்றம்சீங்கிய முனிவர்கள் குழ்த்துவருகின்ற அருணாசல மென்னு மலையோடு மற்ற மலைகளைப் பொக்குமென்று நிந்தை சொன்ன மனிதருடைய வாயிலே புற்றுஉண்டாகிப் புதைபுகைந்து புழுக்கள நெளிந்து புலால்நாற்றம் நாறுகின்ற நீர்சுற்றியெழுந்து மிகவும் இரத்த மாரி சொரியும்-எ-று (க)

அந்தஸம்மந்தம்மையேற்றி யந்தகன்றனேவலாய்

வந்ததூதர்செக்கிலிட் டனாத்தனாத்தெயிம்பர்வாய்

வெந்தவாளினுறறுப்ப றெந்தைசோணவெற்பையே

நிந்தைசெய்வையென்றடித்து நெய்நிலைவகவைப்போ.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை நிந்தித்த அந்தமனிதர்களைப் பின்புடமனு டைய ஏவலாய் வந்த தூதர்கள் செக்கில் அநேகதரமபோட்டு அனா த்து எடுப்பார்கள் அவர்களுடைய வாய்களை நெடுப்பிற் போட்டுக் கா ய்ச்சியகத்தியிலுலுப்பார்களென்களாண்டவன்மலையையோநிந்தைசெ ய்வாயென்று அடித்துநெய்யிலேவேகப்போடுவார்கள்.-எ-று.

பஞ்செழுத்துவைத்தரக் குருக்கிவாய்பரப்பியே

நஞ்சினைப்புகட்டிவெய்ய நாகிலேகிடத்துவார்

அஞ்சிபந்தராகுதானுமருவருத்தலைதும்

நெஞ்சகத்திலெண்ணினார் தமக்குமீதுநிகழுமே.

(இ-ள்) பின்னும்அந்த அருணாசலத்தை சிந்தித்தவர்களுையமதூதர்க ள்பஞ்சுசுத்துவைத்து அரக்கையுருக்கி வாயிலேவிட்டு நஞ்சைக்குடிப் பித்துத்திமையாகிபநாகிலே தள்ளுவார்கள் அந்நாகமோவென்றால் பய ப்பட்டுஇவர்களைத்தாங்குகிறதற்குச்சகிக்காமல மிகவும்வருந்தாம இப்ப டிப்பட்டதுன்பம்மனதிலேஇந்தமலையைக் குறைவாக வெண்ணினவாக னுக்குமண்டாய்-எ-று. (க)

குருக்கடைந்தையராவி கொன்றதீயர்முதலீனோ

நிருக்கும்வெய்பநாகின்மீதி விட்டபோதிலவர்களும்

பெருக்கநொந்துபாவிபென்று பேசுவார்கடம்பூடன்

சரிக் கொணுதள்ளுமென்று தங்கள்கண்புதைப்போ.

(இ-ள்) ஆசாசிகளையும் தாய்தகப்பன்மாரையும் பிராணன்வாங்கிய தீயபாவிகள் முதலானவர்கள்வாசஞ்செய்யுங்கொடியநாகத்திலேஇ ந்த அருணாசலத்தைநிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோதுஇவர்களைமுன்ன மேயிருக்கும் பாவிசுமிகவுந்வருத்தப்பட்டி சுலாமியைநிததித்தபடியி னாலேநமமிதுமபாவிசுளென்று சொல்லிக்மோடேயிவாகளசரியிரு

க்கக்கூடாதுதள்ளிவிடுமென்று தங்கள்கண்களைப் பொத்திக் கொள்ளு
வார்கள்-எ-று- (ச)

என்றுறைத்துநானும்வைய மேழுமுண்டமாலுமா

யன்றுமின்றுமளவிடாதவருணபூதரத்தையோர்

ருன்றமென்றிகழ்ந்துசென்று ருன்றிமெய்குறைந்துமுன்

கன்றினொருததனென்று கதைவிளம்பலாயினன்.

(இ-ள்) பிரம்மாவானவர் இப்படியென்றுசனகரிஷிக்குச்சொல்லிப்பி
ன்னுஞ்சொல்லுவார்நானும் ஏழுலகத்தையுஞ் சாப்பிட்ட விஷ்ணுவுஞ்
சோமது அன்றுமுதலின்றையவரைக்கு மளவிடப்படாத மகிமையுள்ள
அருணாசலத்தைஒருவன்ஒருமலையென்றிகழ்ச்சிசெய்துபோய்க் ருன்று
தலடைந்து தேக்கருறைத்துதுக்கப்பட்டான் முன்காலத்திலேயென்று
அக்கதையைசொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று.

உலவுகின்றசோதியாவு முளளின்வைத்திவ்வுலகிலோர்

மலையதாகிநின்றதெய்வமலையைமறமலையெனபோல

அலகுபெற்றவிரவியெண்ணி யாழியொன்றுவாசியே

ழிந்தோம்மலையினுச்சி யெல்லையாய்நடத்தினான்

(இ-ள்) நான்குதிக்கிலுஞ்சென்று விளங்குகின்றபிரகாசங்களையெல்
லாம் தனதுளளத்திலவைத்துக்கொண்டு இத்தப்பூலோகத்தில் ஒப்பற்
றமலையுருவக்கொண்ட தெயவிகமாகிய அருணாசலத்தை மறமலையென
போலினித்த ஒருசக்கரமும் ஏழுகுதியாயும்பூண்ட தேனாஅந்தஅரு
ணாசலமலையினுச்சிவழியின் எல்லையாகநடத்தினான்சூரியன்-எ-று. (க்)

முகுந்தர்தேமெந்தவெறபின்முடியின்மேவுமுன்னமே

மிகுந்தசோதியுள்ளினும வெடித்தெழுந்துவெம்மையாய்

புகைந்துசொல்லவிர கழுவர்புரமெனப்பொரிந்ததே

புகைந்துபச்சைவாசியோ வுலர்ந்தவாசியானதே,

(இ-ள்) சூரியன்விஷ்ணுவால்தேடப்பட்டஅந்தமலையினது உச்சியி
லே போகிறதற்குமுன்னே மிகுந்தபிரகாசமான மலையெடித்து அந்தவு
ள்ளிடத்திலின்றுளமுந்துவெப்பங்கொண்டபுகைந்துவரத் தேனானது
திரிபுரமெரித்த பரவகிவண் துருவையாகிய நெருப்பிலேபொரிந்ததுபோ
லப் பொரிந்துபோய்விட்டதுடைத்தப்பட்டகுதிரைகளோ சீவனில்லாத
குதிரைகளானதுகள்-எ-று. (எ)

அறுசோடி-பாசிரிய-விருத்தம்.

குநிரையுக்கரிகளாகிக் கொடியதேரலகைத்தோராய்க்

கதியாயுந்தனதுபாகன் காலெனவிழந்தடாறு

மதியழிந்திருந்தானநத மலைவலஞ்செய்துநானக்

கதிபெறச்செல்வேன்கண்டு ககூரவறகிவையுனாதேதன்.

(இ-ள்) அந்தமலையினிடத்திலுள்ள மெழுக்தாரணாவப்பத்தினாலே குகைகளிலும், கரிகளில் போய்க் கொழியவுடைய தோ கானல் போலத்தோன்றிய முருகிலலாத தாழ்த்தன்னுடைய பாகனாவன் காலைழந்ததுபோலக் கிரணங் கொல்லாஹற்றையும் தானிழந்து சூரியன் மதிக்கெட்டிருந்தான் அந்தமலையையவலுத்துச் செய்துகொண்டு மேலாகியாகியை அடையும்படியாகப்போகாநின்ற கான்பார்த்து அந்தச்சூரியனுக்கு இந்தவார்த்தைகளைச் சொன்னான்-எ-று. (அ)

ஐயனைமலையென்றெண்ணி யகந்தையாலி கழ்ந்துவிழ்ந்த
கையகே பொருகாலத் துங் கதியிலையுனக்கென்றாலு
செய்யுமோர்கொழிலினாலே தீர்க்காலத்தெளிவுளாகரு
மெய்யினையருணையனை வலஞ்செயென்றுரைத்துமீண்டேன்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுவரனா ஒருமலையென்றுநினைத்து அகங்காரத்தினால் நிகழித்தது கீழேவிழுந்துகி -ககின்ற ஆயிரவ கிரணங்களை யுடைய சூரியனை உனக்குள்ளகவகையிலும் ஒருகாலத்துவகநுகிடைக்காது அப்படியிருக்காதும ஒருதொழிலினாலே கிடைக்கலாம அது யாதென்றால் தெளிவுளவருக்கு மெய்யமையாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்து கொண்டுவாவென்று சொல்லத்திறம்பினேனென்றா பிம்மர்-எ-று. (க)

கோதித்தபடியேசென்று பொன்மலைவலமாய்முன்னஞ்
சாதித்தவருக்கனசேனா சலத்தினைவலமாய்வந்தான
வாதிக்குமுழுவிலுனு யழவிடைமீதிழ்கோடி
யாதித்தவெனவேதோன்றி யாதித்தக்கருளிப்போனான்.

(இ-ள்) பிம்மாவர்னவா அனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே மகாமேருகி ரிகய முன்னேவலமாய்க் கருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துகொண்டே ந்தான் அந்தச்சூரியனுக்கெதிரோ வாதித்துசசத்துருக்கோ ககெ ஸ்லுகிவற மமுனையேயுநதய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷிபத்தினாலே கோடிசூரியாபோலத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாபத்துகருமுருகருளிஞர்-எ-று. (இ)

பன்னிருமாதத்தோறும் பரிதிமுற்படியத்தினாலே
வன்னியின்வழவதான மலையினைவலமாய்ச்செலவான்
சென்னியினெக்தெசெல்லா னிடப்பறஞ்செல்வானறந்மேர்
அந்நிலைவரும்போதேததி யலாசொரிந்தகலுமென்றான்.

(இ-ள்) செத்திகாமுதல்பங்குனிவிராகச்செல்லப்பட்ட பன்னீரன் மொகாமமகாரியன் மன்னேதனக் கண்டான்பயத்தினாலே அக்கிளிசொ

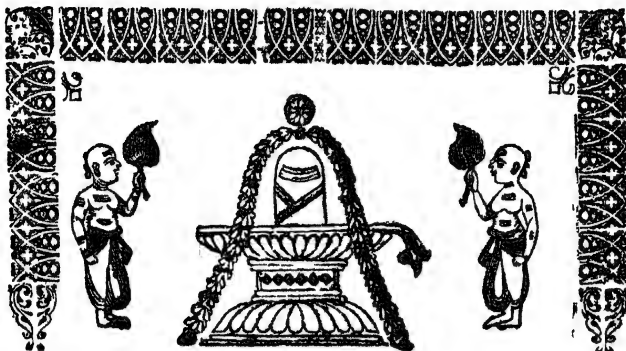
ஆதித்தச்சுருக்கம்.

சுருது

சூய நாகபிம்பமையுலகு செத்துகொண்டுபோவான அம்மலையினுடைய உச்சியின்மேலும்போகான் இடப்புறமாகவும்போகான் அதைமலைக்குச் சம்பத்திலவரும்போது ஸ்தேதாதிராஜ் செய்துபுஷ்பமாரிபொழிந்து செலவா நென்றுசொன்னுர்பிரம்மா-எ-து.

பத்தாவது-ஆதித்தச்சுருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம்-சூருது.

உ

பதினேராவது.

பிரதத்தச்சுருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிஸ்விருத்தம்.

அருணைவாழிதைவன்றிரவியமணுமட்டாய்னுங்கரத்தபேருடனே மரணமாய்நமனுட்டமுலிலேகுளிப்பர் வசகிரவுலக்கையான்மறிவு, ரிரு ணிதைநரகமிருபத்தென்கோடியிடத்திலுமடைவிலேயிருப்பாரா, தாணி யிற்புருவாய்பிறப்பர்களகளவுதனக்கியைத்தவருமத்தவைவர்.

(இ-ள்) அருணைசேலகாரது திரவியத்தில் அணுவளவாவது திருடி னவர்கள் உடனேமரணமடைந்து யமலோகத்திற்குப் போய்அக்கினிக் குழியிலேவிழுந்து அவஸ்தைப்படுவார்கள் வசகிரத்தினுறசெய்தஉல க்கையான் அடிபடுவார்கள் இருள்நிறைந்த இருபததெட்டுகோடிநகன களிலும் அடைவாகவிருந்து கிடப்பார்கள் மறுபடியும் பூமியிலேவந்து புருவாய்ப்பிறப்பார்கள் அந்தத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருந்தவர்களும் அ ப்படிப்பட்டதுன்பத்தை அடைவார்கள்-எ-து.

(ஆ)

ஒங்கியதரையுனிசைத்தபொன்னெதிரோ யுற்றபேருடையு மொறு
கீருந், தேங்கியகருணையருணைநாயகர்பொற்செய்கையைப்படியினிற்கா
ந்து, வாங்கியபெயனாக்கிளையுடன் சிதைக்கும்மையினுங்கடலினுமொளித்
து, நீங்கியபொழுதுந்தொடர்ந்திடும் விதிமோநிதலெனத்தொடருமெந்
கிலத்தும்.

(இ-ள்) திருமுடியியினுள்ளுளித்துவைக்கப்பட்டபொன்னுனது அந்த
விடத்தின்மேல் தந்தவருடையதேகத்தையும் கண்டிக்கும் அப்படிசெ
ய்வது மிருந்தகிருபையை யுடைய அருணாசலேசரருடையதிரவியத்
தினது செய்கியாம் அநதப்படியியில்லுளித்துவைத்துளதித்துக்கொண்ட
வனையோவென்றால் அவர்களுறவோமிகெடுக்கும் மலையிலுங் கடலிலு
மொளித்தாக்கொண்டபொழுதுந் தொடர்ந்தவருத்தம் விடகூட்டாது
எவ்விடத்திற்போனாலும் நிழலைப்போலதொடரும-எ-று, (௨)

கடிக்கலாஞ் சிலையைவிழுங்கலாநெருப்பைக் கடுவிடங்குழத்திழை
த்தெடுத்தாக், குடிக்கலாமிரும்பை யருந்தலாங்கெடுமபாறகொள்ளலாமரு
கதினற்றுனத்தால். முடிக்கலாம்பனையை யருணைநாயகர்பொன்னிழுங்
கினுல்பிடற்றிலேபிடிக்கும், உயற்குளேகனலும்புகையுமவ்வளவோ வு
யிரையுமுளத்தையுமொறுக்கும்.

(இ-ள்) பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமா கல்லைக்கடிக்கலாம்பெருப்பை
யெடுத்தவிழுங்கிவிடலாம் விஷத்தோடுகொல்லும்படியான வஸ்துக்க
ளைச்சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்திச்சாப்பிடலாம் இரும்பைப் புசிக்கலா
ம் கள்ளிப்பால்முதலியவற்றையுங் குடிக்கலாம் இவைகள்உபத்திரவஞ்
செய்யவொட்டாமல்நல்லமருந்துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலா
ம் அருணாசலேசர் திரவியத்தைச்சாப்பிட்டவுடனேதொண்டையைப்
பிடித்துக்கொள்ளும்தேகத்துக்குள்ளேநெருப்பாகக்கனற்றுமபுகையுண்
டாக்கும்வவளவுதான் செய்யுமோவென்றால் அவர்க ளுயிரையுங்கொன
று உள்ளத்தையுங்கெடுக்கும்-எ-று. (௩)

முக்கணுன்பொருளைக்கவர்த்தபேரிருக்க முயன்றபேர்நினைத்தபேர்
முதலா, யக்கணத்தழிவரவர்களுமிருக்கவடியவர்பொருட்கவர்த்தலைக்கத்
தக்கதுநினைத்தார்கெடுவொன்றுனாத்துச் சத்தியம்பலபலசாற்றிச், செக்
கருங்கருகவொளிவிடுமணிப்பூண்டிசைமுகனெருகதைசெப்பும்.

(இ-ள்) மூன்று கண்களை யுடைய அருணாசலேசரது திரவிய
த்தைத் திருமுன வர்கள் படுகின்றதுன்ப மிப்படிப்பட்டது அது
இருக்கட்டும் அந்தப்பொருளைத் திருநிறை தற்கு முயற்சி செய்த
வர்கள் திருநிறைத்தவர்கள் இவர்க ளந்தக் கணத்திலே பழிவார்கள்

அவர்களுடையிருக்கடும் சிவபத்தர்களுடையபொருளைத் திருமுயலர்களைத் துன்பப்படுத்த விரைந்தபேர்களும் கெடுவார்களென்று பலபலசத்தியத்தோடு சொல்லிச் செவ்வானமும் கருகும்படி ஒளிவிடிகின்ற இரத்தினபாணவர்களைத்தரித்த பிரமாவானவர் ஒருகதைசொல்லத்தொடங்கினார்-எ-து. (சு)

முன்னமேயொருநாள் வடதிசைக்கிறவன் முழுமணிக்கங்கைகார்த்துறைவன், இந்நிலத்திழிந்தவித்திரணையானுண்மையில் முருகவேணிகர்வான், மன்னவநிறைந்த மருடிகோடிகளின் வயிரநாயகங்களாற்றேய்ந்த, பொண்ணவர்க்குமூன்றருமமுங்குமலான்புகழ்பெயர் பிரத்தினென்பான்.

(இ-ள்) பிரமசொல்லுகிறார் முன்காலத்திலே ஒருநாள் வடதேசத்துக்கு இராஜாவாயிருக்கிறவன் விலையுயர்ந்தமுத்துக்களுக்கு கிருப்பிடமாகியகங்காதித்துறையையுடையவன் தெய்வலோகத்தினின்று பூமிபிளிறங்கிய தேவேந்திரன்போன்றவன் ஆண்மைக்குணத்தில் சிவசுப்பிரமணியருக்குச் சமானமானவன் இராஜாக்களபணியம்போது அவர்களாலே விரைவிரையாகத் தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளிலுழைக்கப்பட்டவிரகண்டையத்தரித்தவன் தனமென்பதை இடைவிடாது செய்கிறவன் இத்தொருந்தியபிரத்தினென்னும் பெயரையுடையவன்-எ-து.

காலனேவியுயர்முகமெனவிளங்கிக் களங்குடைத் தொழுக்கியம்திபோல், கீழைமணிககாமபிபைந்தவெண்கவிகைநெடுநிலப்பரப்பெலாநிகழ்த்தச், சாலவேபணிகாவரசர்களிவன்பொற்சரணமே படிந்துயிரபெறுமென், தேவலேவயழைக்குத் தருமதேவதைபோலீரவர்கே சாமனாகனர்த்திடவே.

(இ-ள்) யமன்சோலக்கொடுமையைச் செய்கின்றகண்ணையுடைய பெண்களதுமுடிம்போல விளங்கிக்களங்கத்தையுடைத்து ஒழுகவிட்ட சந்திரன்போல விரைத்தினயிழைத்திருக்கிற காமபையுடைய வெண்ண்குளுடையானது கீண்டசந்திரிகைகளைப் பூமிபிளபரப்பெல்லாம் நிகழ்த்தவும் மிஞ்ந்தவரிடாகையோடு பணியாத சத்துரு ராஜாக்களைப்பார்த்து இந்நிரணுடைய அழகியவாதங்களை வணங்கி உங்களுயிரை இறக்காமல் உபநயக்கொள்ளுங்களென்று பொருந்த அழைக்குகதருமதேவதையைப்பேரல இரண்டிசாகரவகஸ்வியம்-எ-து, (சு)

வருணமண்டலத்திற் புரவிபோந்திடந்தமரகதஞ்சுரகதம்வயங்க, அருணமண்டலத்தை யனயிடுங்கொடித்தே ரடவிகள்புகவியையடைப்பக், கிரணசந்துரத்துப்புலர்க்கும்குப்பிற்கிம்புரிக்கநிரிசைவெரத், தரணிபுரநெய்க மந்திரிகணத்தோடு செழுநதவண்ணந்தயாத்நிறாபிபு.

(இ-ள்) வருணமண்டலத்தில் விளங்கும் குதிரைகள் போல் உயர்வாகிய மரத்திறத்தையுடைய குதிரைகள் பிரகாசிக்கவும் ரூபிய மண்டலத்தையளவிய கொடிகள் கட்டிய தேர்க்காடுகள் பூமியைப் படைக்கவும் கிரணம்பொருதிய சித்தூரத்திட்டிய புள்ளிகளையுடைய முத்தையுடைய பூண்கட்டிய தந்தக்களையுடைய யானைகள் திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும் சத்தருமன்னர் பயப்பட மந்திரி கூட்டத்தோடுஞ் சேண்களோடும் பிரயாணப்பட்டான் யாத்நிரையாகப் பிரதத்தராஜன்-எ-று. (எ)

அன்கர்புற்றேற யவனர்வெற்படைய வவந்தியர்வில்லீனாண்டெளவச் சவவித்தொடக்காய மற்றமண்டலீகர் தம்மிறைதாங்களேளமக்க சிங்கவேறெனவே சோழநாட்டினவான் நிருககிடந்துதென்னுருநகங்கைவாரசடையாண்கோயிலீறபுகுந்தாண்களையும் காசியும்புறப்பான்

(இ-ள்) இங்கு பிரதத்தராசன் பிரயாணப்பட்டபோது அங்கு தேசத்தரசர் பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும் யவனதேசத்து இராசர்கள் மலையிலொளரித்துக்கொள்ளவும் அவந்திதேசத்தரசர் விலலீசிருககிற நாணியைக்கொளிக்கொள்ளவும் மற்றதேசத்து இராசக்கள சவகினிபோலத் தொகூர்ந்து நின்று தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பணங்களைத் தாங்களே சுமந்துவரவும் ஆண்சிங்கம்போலச் சோழநாட்டுக்கு போரும்படியாக புறப்பட்டுத் திருநதியைக்காண்டி அழகிய அருணாசலத்தலத்துக்குவந்து கங்கையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமசிவனது கோயிலுற்பு குந்தான் கங்காநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிற பிரதத்தராசன்.

அரும்புவிழ்மலர்கொண்டருச்சினைபுரியவருணைநாயகர் திருக்கோயில் விரும்பியுட்புகூந்து பணியும்வவிடத்தில்கூத்தினுங் கொடியகூர்வழியாள், இரும்பையு முருக்கையு மிசையினொளருத்தியிலக்கிழையாருட னிறைமால், அரும்பெனுமொழியார்பாடுதல்கேட்டான் கண்டனன்வனீர்த்தவேள்கரும்பை.

(இ-ள்) காசிதேசத்து ராஜாவாகிய பிரதத்தன் அரும்புகள் மலர்த்த புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சினைபண்ணுகிறதற்காக அருணாசலேசுரர் வீற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுள் பத்தியோடுபோய் வந்தனஞ்செய்யும் போது அவ்விடத்தில் விஷத்திலுங்கொடுமை செய்கின்ற கூர்மையாகிய கண்ணையுடையவன் இரும்புகூட உருகும்படிச் செய்யும் சந்தேவித் தையையுடையவளாகி ஒருதாசிப்பெண்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத் தரித்த சிலபெண்களோடு நின்று சுவாமிறைத்தபாலும் கரும்பின்ரசம் போன்ற மொழிவினாலே பாடுகிறதைக்கேட்டான் அந்தட்சணத்தில்தான் மைன்மதன் வளைத்தகரும்புவிஷையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்ட பிரதத்தராஜன்-எ-று. (க)

அன்னமோகினியோ வயிர்தமோதி நவே வயிர்தமோவமரருக்களித்த வன்னமோகினியோயிரதிபோபிரமன்மனத்தினுல்வகுத்தமேனகையோ என்னமோகமதாய்தனதுகாட்டினிற்கொண்டேருவனினீந்தனைதற்கு முன்னமேருங்கு முகமதாயிருந்தான் முறவலாயினதேவரமுமும்.

(இ-ள்) கசிதேசத்துப் பிரதத்தராஜனுலன் அந்ததாசிப்பென் ணைப்பார்த்துச்சொல்லுவான் இவள் அன்னமோ கினியோ தேவாயிர்த மோ இலட்சுமியோ அகரகாக்கொன்று அயிர்த்ததை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ இரதிதேவியோ பிரம தேவன்மனத்தினுலு சிருஷ்டித்தமேனகையோ ஏன்றுநினைந்து மோகத் தோடு தன்னுடையதேசத்துக்கு அந்தப்பெண்ணைக் கொண்டுபோகிற தற்கு நினைந்தான் அந்தநீனைப்பு உண்டாகுமுன்னமேதானே குரங்கு முகத்தைபுடையவனாயிருந்தான் அதைக்கண்டி எல்லாரும் நகைத்தார் கள் என்று.

(10)

மத்திரிக்கிழவராசனை விளவி மன்னவயினைத்தவராசனல் வந்தவிதயுயர்த்தயிரதிடமலேமேன மருநினைப்பணியெவவனுஞ் சிந்திராகுலங்ககணவாமபரியுஞ் செழுமணிசகிவிகையுந்தேரும சந்தனமணியுந் தனத்தினுர்பலருந் தமனியக்கோயின்முன்விசிறத்தான்,

(இ-ள்) மத்திரிமார்கள பிரதத்தராசனைப் பார்த்து குரங்குமுகம் வந்ததற்கு காரணங் கேட்டறிந்து கொண்டு அரசனே நிமையாகிய உமது நீனைப்பினுல அடைந்த இத்துன்பம் தீங்குமபடி மலே மேல்மருந்தாகிய அருணாசலேசுவராவணங்கென்றுசொல்ல அந்தஇரா ஜனுமமலையெயர்த்தயானைகருமவேகமாய்தாவுகின்றகுதிகளையும் நல்லஇரகதினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற குதிகளையும் தேவர்க ளையும் சந்தனக்குழம்பப்பூசுகின்றஸ்தனங்களையுடையசெண்களையும் பொற்பிரகாசம்பொருந்திய அந்தக்கோயிலுக்கு முன் காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டான்-என்று.

(11)

பன்னருமத்தபூசனைபுரிந்தான் பரமனுமலற்குள்புரிந்தான், கின்ன ரமொழியான் விருப்பினுலடைந்த கிலேசவானரமுகமொழிந்தான், நன் னாமுகம்பெற்றிறையுரடீணைகதாழைலாலான்பொருட்கவர, உன்னிய பாவம்பதின்மடவரும்பொன்னுதவிற்றவிறுமென்றுரைத்தான்.

(இ-ள்) பிரதத்தராஜன்சுவாமிக்குச்சொல்லுதற்கரிய அகந்தமருமை யான பூசைகள்செய்தான் அப்பொழுதுசுணியும் அந்தஇராஜனுக்குக் கிருபைசெய்தார் விண்ணியினைசேபோலும் வார்த்தையையுடைய பெண் கெற்கொண்ட ஆசையினுலடைந்த துன்பம்பொருந்தியுருவாகு முகத் தையொழிந்தான் நல்லமானிடமுகத்தையடைந்து அந்தஇராஜன் தன்

நாடு

அருணாசலபுராணம்.

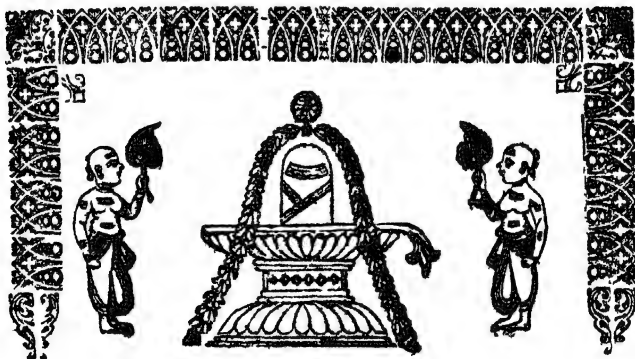
ஹுடைய நாட்டுக்குப்போய்ச்சொந்தான் ஆனபடியினாலே அருணாசலே
சுருடைய பொருளைத் தருடநினைத்ததனுலுண்டாகிய புலவும் அப்பொரு
ளுக்கும் பதின்மடங்குதிரவியுங்கொடுத்ததால் திருமீழ் அசொன்னு பிச்
ம்மா. அருசேர்க்கழிநெழிலாகிரிபுவிருத்தம். (வஉ)

முதலானேயருணகிரிவளமிதுதானெனத்திருவாய்மலர்ந்தானத்தப
போதனையங்கடிபணிந்துள்போதனையாண்மகிழ்த்தளமிப்புவினின்மீதே,
கோதமுடனறித்துசெய்தபவந்தவிருக்கையினை புந்கூறுகென்றான், மூ
தறிவாயினனாலுமுகத்தினுமாயிரமுகமாய்மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தையுடையசனகரிஷியே அருணாசலத்தி
னதுவளம் இதுதானென்றுசொன்னார் அந்தம பிரம்மாவை அவ்விடத்
திலசனகரிஷியானவர் வகதனஞ்செய்து உம்புடைய போதனையினாலே
ஆநந்ததையடைந்தேன்துந்தலோகத்தில்குற்றமாக அறிந்துசெய்தபா
வமிகுங்கும்படியானகதையையும் அருள்செய்யவேண்டுமென்றார் போதி
வுகொண்ட பிரம்மாவானவர்தம்முடையவாய்காரனும் ஆயிரம்வாயாக
ச்சொல்லத்தொடங்கினான்-ஊ-று. (யரு.)

பதினோராவதுபிரதந்தச்சருக்கம்முற்றிற்று

ஆதிருவிருக்கம்-கூறு.

உ

பன்னிரண்டாவது.

பாவந்தீர்த்தச்சருக்கம்.

கவிவிருத்தம்.

வாக்கினல்வடிவினுள்முகத்தினுலபவம்

நாககிரைமுனைமாசயிலேனாகினு

னீக்கினொன்பது நிகழ்த்துன்மறை
தேகினுன்னிலகதை செப்பலாயினவ்.

(இ-ள்) வாக்கினுலும் தேகத்தினுலும்மனத்தினுலும் தான்கொள்கு
னைச்சொல்லியும் செய்துமினாத்தும் பாவத்தையடைந்தல்; +௩ சிருஷ
ண்ணுமையைத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதே தன்கன பாவுதலுந்
நீக்குவார்கள என நொல்லநான்ருவேதங்கனையுர் தன்னிடத்தி லுடை
யபரம்மாவானவர்களகைதனைச்சொல்லத்தொடங்கிலா-௩-று, (௧)

அறுசீரடி யாரியவிறத்தம்.

எம்பெரியசபையிடத்தி லிருநான்குவகச்செருமலம் இருந்தாரமுன்
னை,தம்பெரியதவத்தினையும் புகழினையும்வியதுரைத்தகைவையிற்
க்கி, சும்பமுடிமுதலவர்களிடையிலுமை வியகதுரைத்த கொடுமைக
லே,அம்புவியிலிழைத்ததவமனத்தினையுமவமாகியபுகழமென்றேன்

(இ-ள்) எனனுடையபெரியசபையினிடத்தில அஷ்டவசுக்களுமுமு
ன்னொகுகாலத்திலவந்திருந்தார்கள் அப்பொழுது அவரார்தவகளுடை
யதபசுன்பெருமையையும் ஆதனல்வகத்தீர்த்தியையும் கொண்டாழச்ச
ந்தோஷித்தார்கள அதுதப்பார்த்துஅகஸ்தியா புகலானரிச்சுயத்திய
லேவக்கனையகனே புகழகதுசொல்லிய கர்வத்தினால்அகருத்த பூமி
யிச்செய்ததவமெல்லாம்அவமாகச்செய்துவிட்டென்றுசொன்னேன்.)

உற்றபேருத்தவத்தினையுந்தமதத்தினலததினையு முன்னதபேரு
மற்றொருவர்தமைபுகழந்தவருந்தயரக்கடன்முழுகி விறொன்றோ,நி
ற்றறிவாகியவகக்களையவர்களுக்கிககியிதுதீருககாலஞ்சொற்றருளுக
னவுரைத்தா ரினருளாற்றிருபுக்கியாதானென்பதன்

•(இ-ள்) பெருமைபொருத்திய தமமுடையதவதையும் செய்தசரு
மத்தையும் சொன்னவர்களுமற்றொருவரை புகழ்கது பேசல வாகருந
துககாழத்திரததில்புழுதி மறிபட்டுக்கிடப்பார்களென்றேன கொடுவு
டைய அஷ்டவசுக்களும் அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுநிங்கி இருதச்சர
பம் எந்தக்காலத்தில்திரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டாஃப
ரமசிவனகிருமையவகளுக்கு என்னைக்குக்கிடைக்கின்றதோ அவ்வா
ருகதிருமென்றேன்-௪-று (௨)

சொல்லுதறுமவசுக்களெலா மெனையகன்றுநெடிய கங்கைத்துலா
யிலேகி, எல்லையிலாநெய்க்காலமிறையையினி ததரியதவமியற்றினாசன
வல்லிபககெனருநாளினம்முண்டைமேலடைந்து தவமவரமேதென்றன்
அல்லிமலரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக்கடலிலெமிதசருளுகென்றா.

(இ-ள்) அப்படிச்சொன்னவுடனே வகக்களெல்லாரும் என்னுடை
யசபையையிட்டு நெடுந்தாராளுசெல்லுகின்ற கககரத்தினது துஷ்டி

கதி அ

அருணகத்புராணம்.

ற்போய அளவில்லாதகாலம்பரமசிவனைநினைத்து அரிநாகியதவத்தைச் செய்தார்கள் பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட அந்தச் சுவாமியானவா ஒருநாளினைமையும்நரிஷபவாகனத்திசெழுந்தருளியவ் து நாம் உங்களுசகுக்கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்று கேட்டி அ னுள்செய்தா அந்தவசுக்கள இத்தினை யுடையதாமரைமலரி லிருக்கின்றி சம்மாவானவாகொடுத்தகொடியசாபமாகியகடலிலின்றும் எவகளைவி ததருளவேண்டிமென்றார் என்று. (அ)

கருணாமுகின் முகமலாந்துவசுக்களுட னுமதுபவங்கடக்கவேண்டி, தரணியிலேயொருநகரத்தலேசகரமென்றிலங்குமந்தத் தலத்தின்மீதே, அருணாகிரியனுமலையரி நுக்குமந்தப் பதியனுமி யசலஞ்சூழ்த்த,வரு ணதொடங்கியெட்டுத் திசைகளினுமிருத்தவ மியற்றுமென்றார்

(இ-ள்) இருபாலருஷத்தைப்பொழிந்தமேகமாகிய பரமசிவனுனவர் திருமுகமலாந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடையபாவத்தைநீங் களகடக்கவேண்டினால்பூமியிலதலேசகரமென்று ஒருதவவியஸ்தலமவி ளவருகின்றது அந்தத்தலத்தி ல் அருணாசலமென்று ஒருமலையி லிருக்கு ம அந்தஸ்தலத்தையடைந்து அந்தமலையைகருழ்த்த சூழ்க்குத திக்குத தொடங்கிஎட்டுத் திச்குகளிலுமிருத்தவசுசெய்யுககளைன்றருளிச்செ ய்தார்-என்று. (ந)

அன்னவயலருணையிலசோரியதவமியற்றி மவ்வளவேயுங்கள்.முன் னைழங்கிரியுமெட்டிடுகமாகிளவகியிடமூர்த்தியாகு, மன்னுமுகங்ள நுமபவமுந்தவிருமெனவுரைத்துவள்ளிமலையிற்சோந்தான், தனைய டைந்தவர்களைல்லாதனைப்போலவருக்கவரத்தருதவானே.

(இ-ள்) அன்னபடசிகள்தங்கிய வயல்குழ்த்தஅருணாசல ஸ்தலத்தி ற்குப்போய் நீங்கள் அரியதவத்தைசெய்யுங்கள் அப்படிச்செய்த அளவி லே அக்கிண்சொருபாமாய் வினாகிய ஒப்பற்றஅந்தமலையானதுஉங்களு கருமுன்பாக எட்டிடுகமாயககாட்சிக்கொடுக்கும் அப்போது நிலைபெற ம உங்களுடையபாவமும கீங்குமென்றுதிருவாய்மலாந்து கைலாயத் திற ருயெழுந்தருளிவார் தமமிடத்திலடைத்தவர்க ளெல்லானாயுத் தம்மை ப்போல உருவத்தையடைந்தருக்க வரமருளிச்செய்கிறபரமசிவன்-று.

முத்தவசுரனாயுமவர்புரத்தினையுமெரித்தபிரான்மொழிந்தவாமே அந்தவசுவனைவருஞ்சென் லுணையிலேயரியதவமியற்றினார்க ளிந்தவசுமதிதழைக்கவழங்கிரியெட்டுருவாகியிருத்ததங்கே தந்தவசுலேபுசுழ்த்துகொடுஞ்சாபகிரிகளைலாகதள்ளினார்கள்.

(இ-ள்) முன்பு அசுரர்களையும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும் கையத்தெரித்த சுவாமியானவர் அருளிச்செய்த பிரகாரமே அந்த எட்டுவகைகளும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையாகிய தவத்தைசெய்தார்கள் இந்தப் பூமியானது கைழ்க்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமூலமாய் விளங்கி யிருந்தது முன்னேதங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லி யதனால் ஊத கொடியசாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத்தாண்டிவிட்டார்கள் எ-று. (எ)

பூதலஞ்சுழிசைகளெல்லா மிருந்தஷ்டமூர்த்திதனைப்பூசித்தார்களாத சினுப்பழயபடிதமதுபதவினையடைந்தருள்பெற்றார்களேதமதுமபடிக்கரிய மறைப்பயனெட்டுருவாகி யிருந்தபோதுஞ் சீதானுப்பதககிராமத் துடனறியான்முடியெனக்குத்தெரிந்ததின்றே.

(இ-ள்) அந்தமலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்கிலு மிருந்தவசுக்கள் அஷ்ட மூர்த்தமாகிய சுவாமியைப் பூசித்தபடியினாலே பழயபடியேதமதுபதவினைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையுட பெற்றார்கள் குறநகரீம்குமபடி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அந்த சுவாமியானவர் எட்டுமுகமாயிருந்தமோதும் விஷ்ணுவும் திருவடிபைக்கிராமத்துடனே அறிபாமந்தோனாந் எனக்கும் முடிதெரியவில்லை-எ-று. (அ)

சண்முகனையளித்துவைத்துமுகத்தவனெண்வகைகள்செயுந்தவத்தினாலே எண்முகமா யிருந்ததுகண்டொருமுகமாயிமையகர்வாழ் தெடுத்தொன்று தண்முகநான்குடையிரான்சனகமுனிக் குரைத்தருளச்சலிவத்தூடே, பண்முகமாழனையமொழித் திலோத்தமைசேர் கதையினை யும்பகரலுற்றான்.

(இ-ள்) விவசுப்பிரமணியரைப்பெற்ற பரமசிவனுனவர் எட்டுவகைகளுஞ் செய்த கபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமாயிருந்ததைப் பார்த்துத் தேவாகளெல்லாம் ஒன்றுய்க் கூடிவணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருணைபொருத்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற அந்தத்திருமலையில் யாழியினது இசையோன்ற வார்த்தையையுடைய திலோத்தமை யென்பவள் அந்தக்கதையையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினாள்-எ-று. (ஆ)

கலீவிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென் னிடத்திற்சேர்ந்துதன்
பாவமதிலாப்பெரும்பதவிவேண்டியே
யாவருமருந்தவ மியற்றினாதற்
காவதுசெய்யென வறைந்துபோயினான்.

(இ-ள்) பிர்மர்சொல்லுவார் தேவேந்திரன்முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடையபரிசுத்தமான பதவியைச் சிந்தித்து எல்லாரும் அருமையான தலத்தைச் செய்கிறார்கள் அந்ததவதி கிறைவேற்றபடிக்கு ஏதாவது ஒருவிகினைத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிப்போனான்-எ-று. (கௌ)

இந்திரன்போனபின் னீயக்கமங்கைய
மந்தரமங்கைய ராவராட்டவர்
சுகாச்சுடற்புவித தோனகமார்வரை
மந்தரமுலேச்சிய ரமுகுவாரிமே.

(இ-ள்) தேவேந்திரன் போனபிற்பாடி யட்சலோகத்துப்பெண்கள் கேவலோகத்துப்பெண்கள் நாகலோகத்துப்பெண்கள் அழகுபொருந்திய கடல்குழந்தையிலோகத்திலுள்ளபெண்கள் மந்தாகிரிபோறை முலைகளைபுடைய வரையரமகளிர் இவர்களுடைய அழகுமீதுகொண்டு வகுத்தமின்றிலோத் தமையென்னுமவஞ்சியை யுகுத்தனவலியுடன் மதியையோட்டினன் மீகுத்ததோவிஞ்சையிற் புலியின்வேட்டிவனகத்துடவழிததட லனிப்பதென்னவே.

(இ-ள்) குளவியானது தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு சாமார்த்தியயிசேஷத்தினாலே புழுவினது உடலைகொடுத்து அதற்குவேற்றருதேகத்தை கொடுப்பதுபோலத நிலோத்தமையென்னும் செண்ணை உண்டாக்கினேன் அப்பொழுதே அதளமேற்கொண்ட ஆசையால் என்னுடைய வலலமையையிழந்தேன் ஞானத்திற்செல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியையுந்தரத்திவிட்டேன்-எ-று. (கௌ)

மன்மதன்கணையினான் மயங்கிவாடுமென்
றன்மையையறிந்துநான் றனக்குத்தாதையென்
றென்மனம்பொருந்திலா தெனதுகையுறான்
முன்பினினைகளி ககநான் முகபூந்தேடினேன்.

(இ-ள்) மன்மதனுடையபாணத்தினாலே மயக்கத்தையடைந்து வாடுகின்றஎன்னுடைய இயல்பையறிந்துநான் தனக்குத்தப்பென்றுஎன் கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும் நான்பிடிக்கும்போது என்கைக்கு அகப்படாதவளாகியும் எனக்குமுன்னினும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளிததுக்கொள்ள நான்குபக்கங்களிலும் அவனைத்தேடினேன்-எ-று. ( )

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிமானாகச்சென்றான் கலையதாய்த்தொடர்த்தேன்பேட்டு
வன்னியாய்ப்பறந்தாளே சவல் வடிவமாய்த்தொடர்த்தேனமங்கை

பின்னையோர் கதியுங்காணான் பிறங்கலாமருணைநாதன்
மன்னையேதூரக்கண்டாள் சரணமென்றுறைத்துசார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அப்படிநான்தேடி அவனைக்கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிக்கிறதற்குமுன்னே பெண்மானாகி ஒடினாள் நான் கலைமானாகத்தொடர்ந்தேன் அதன்பின் பெண்கிறியாய்ப்பறந்தாள் நான் ஆண்கிறியாய்ப்பறந்து தொடர்ந்தேன் அத்தத்திலோத்கமையானவள் பிற்பாடு என்னைகயிலைப் பகாமலிருக்கிறதற்கு வேறொருகதியுங்காணாமல் வருந்தும்போது மலையுருவாகிய அருணாசலேசுரனாக் கொஞ்சதூரத்திற்கண்டு நீரோதஞ்ச மென்று சொல்லி அடைந்தாள்-எ-று. (மச)

மாயல்லிகையின்டிகாள் விடிவிலாபுடையின்பாகர்
காயமுலானமெயயர் கானகத்தாடுமையர்
ஆயுமாரணத்தின்சோதி யடைக்கலமென்றானையா
சேயிளமழலைபோலத் திருச்செவிகாற்றினானே.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்ற வீஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் விரிவி ன்றவரோ தோற்றாத இடையினையுடைய பாவதிபையுமீ பாகத்தில்கலைவ த்துக்கொண்டிருக்கிறவரோ தகிக்கின்ற அக்கினிசொருபமானவரோ திரு வாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதந்தையுடைய சோதியே நானடைக்கலமென்று சகலரையும் ஆளு கின்ற பாமசிவனது திருச்செவியிற்சொல்லும்படி குழந்தையினதுதுள்ள மையாகிய குதலைச் சொல்லப்போலச் சொன்னாள்-எ-று. (யதி)

முருகலர்குழலினுடன் முறையிடுமுறைக்கெவ னையவர்
திருவுருவானத்தூந்தாய செவிகளாயிருந்தபோது
விறைவின்மால்வகையைக்கீறி வேட்டுவனாகினால்
சுறுதியுருமலியாகத் தோன்றினன்றோகைபாகன்.

(இ-ள்) வரசனபொருந்திய புஷ்பமாலையணிந்த கூத்தலை யுடைய திலோர்த்தமையினது முறையிடுதலுக்கு என்சுவாபியினது அழகிய உ ருவமெல்லாம் செவிகளாலருந்தன அதனால் சேகிரத்தில் மலையைக்கீறி அகிலிள்தும் தாம் வேடநுபமாகவும் நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவு ம்தோன்றினார் பார்வதிபை யிடதுபாகத்தில் வைத்துக்கொண்டபாமகி வன்-எ-று. (மச)

குடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில்
வாடியமருங்குலான்கேள் மயக்கமும்வலுத்தந்தீர்த்தே
னாடியவெருமானம்மை முனிபுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன்
வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறுதே.

(இ-ள்) வீண்பலையுடைய கையையுடைய புரட்டினைப் துருத்தத்தில் வைத்துக்கொண்டு நுட்கிற பரமசிவன்வேடனாகி, வில்லைக்கையிலேந்திக் கொண்டு தோன்றியபோது முன்னே கடுகனாகியிருந்த சுவாமியானவர் என்னைக் கோபித்துக் கொள்வாரென்று பயந்து விளங்கி நின்ற இரப்பிரியுடைய திலோத்தமையின் மேலுண்டாகிய மையையும் அதனுண்டாகிய வருத்ததையுர்தீர்த்து அந்தச் சுவாமியை வணங்கினேன் வேடனைப்படுத்திகண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதோ-எ-று. (கஉ)

வெறமெனுமுலையாடவ்வின விதிததுநீவிரும்புந்தீமை
கற்பகோடியினுந்தீரா தாயினுங்கருணையாமித்
தற்பரமலேகண்டாயே யாதலாற்றவிர்த்தோமவோவென்
றம்புகள்மொழிந்துமீளப் புகுந்தனனருணைவெற்பில்.

(இ-ள்) மலைக்குகராகிய ஸ்தலத்தையுடைய திலோத்தமையைப் பிடித்து நீயே விரும்புசலாலுண்டாகிய பாவமானது கற்பகோடிகாலத்திலுந்தீரமாட்டாது ஆனாலும் அருஞ் சுவாமியும் தானே பரமாகியும் உள்ள இரகமலைபாதகரிந்த காயாதலால் அப்படிப்பட்ட பாவத்தைத் தீர்த்தவிட்டோம் உன்னிடத்திற்குப் போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமியானவர் மறைந்து விட்டார்--எ-று. (கஉ)

கலிவிருத்தம்

தன்னையறியாமல்வினை சாருமுடருணர்
தென்னருணைசேரிலது தீருவதுகிண்ண
மின்னல்வினையறதனி லெண்ணியதுபெற்றார்
முன்னமுனரென்றபன் முனிக்குமொழிகின்றான்.

(இ-ள்) ஒருவனுக்கு அபுத்தி ஒருவமாகவந்த பாவமானது அஷன் அழகுபொருந்திய அருணைசலத்தை யடைந்தால் தீரும் அது நிச்சயமே முற்காலத்திலும் அநேகர் தவகளுடைய வினையை நீக்கி அந்தஸ்தலத்தில் தாங்கள் நினைத்த வரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரமாவானவர்களுக்கறிவிக்கு ஒருகதைசொல்லுகிறார்-எ-று. (கக)

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்த்துபுலர்காலத்
தற்பவீருணின்றுமுன் னாளிறையினாலே
சொற்பரவைமாயனுண ராதுதயிர்கொள்ளச்
சிற்பரமயோகியர்கள் செம்மலைநினைந்தார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திற் பரமசிவனுடைய திருவினையாட்டினாலே கற்பகாலமானது முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரமானது சிங்கிவெளிச்சமுண்டாகிமகாலத்தில் அந்த அந்தகாரத்திற்கொஞ்சம் நின்ற அக்காலத்தில் இதனைப்பறியாமல் விஷ்ணுவானவர் சமுத்திரத்தில் நித்தினாசெய்

துக்கிராஷ்டுருக்க மேன்மைபொருந்திப் சின்மயமாகிய யோகியாகள
பாமசிவனை நினைத்தார்கள்-எ-று. (உ௫)

அத்தன்மயார்கடம தாணவமறுக்குந்
சுத்தன மலான்கொந் சோதிவடிவானே
வெந்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளியானே
ஊயத்தபெறிதமயிலுள வாயவுலகெல்லாம

(இ-ள்) எல்லாச் சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும் தமதடியாகளு
டைய ஊனவமலத்தைக் கெடுக்கின்ற சுத்தராயு மிருக்கின்ற பாமசிவன்
நெடுப்புமயமாகிய ஒருசோதிருபத்தையடைந்தார் எந்தவுலகங்களிலு
ம் எந்தத்திக்குகளிலுமற்ற எந்தவிடங்களிலும் ஆகையமேதமக்குருவ
மாகிய அந்த சுவாமியானவர் அப்போது சித்திய பொறிக்காளே உலகமெ
ல்லாம் உண்டானதுகள்-எ-று, (௨௬)

ஊழிமுடிவாயிருள் புலர்ந்துமுணராதே
யாழியிசையிற்றுயிலுமச்சுத்தனையெய்தி
வாழிபெனயோகிய ரொழுப்புதலுமாயன்
பாழியிலுவின்றி பயத்துடனெழுந்தான்.

(இ-ள்) ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியா
மல் சமுத்திரத்தில் நித்தினைசெய்கின்ற விஷ்ணுவினிடத்தில்வந்து வா
ழிபென்றுசொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புதலும் அந்த விஷ்ணுவானவர்
சர்ப்பசயனத்தில் நின்றும் அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார்-எ-று. ( )

வைபகமனிக்கமல ரோணையுதவாதே
பையாவிண்மிக்கதுயில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்வினைததெழல் விளைத்தனனெனத்துன்
றையுணர்வுமஞ்சியென தையனைநினைக்கான்

(இ-ள்) உலகத்தையுண்டாக்குமபொருட்டி பிர்மாவைச் சிருஷ்டிக்
காமல் படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்தினைசெய்த தன்மையினு
லே வெம்மையாகிய தீவினையைச் சம்பாதித்ததுக கொண்டேனென்று
ஐம்பொறிகளுக்கலங்கி யென்னுடைய ஆண்டவனாகிய சுவாமியைநி
னைத்தார்-எ-று. (௨௭)

அன்பாகருதிற்குமை யாகியெதாவாதே
துன்பையகல்விக்குமது தூயதொழிலானான்
வனபடிகவெற்புமிசை மன்னுசுடர்போலே
மின்படருமேனியுடன் வெள் விடையில்வந்தான்

(இ-ள்) அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்நானே அவர்களுக்கு
எதுகைத்தோற்றிக் துன்பத்தைநீக்குவதேதமக்குப்பரிசுத்தமாகியதொ
ழிலாகக் கொண்ட பாமசிவனுனவர் வனமையாகிட எப்புகமலையினமே

ல் விளங்குகின்ற சோதிபோல வெண்மைபாகிய நிஷித்தின்மேல் மி
ன்போன்ற நிறத்தோடு எழுந்தருளியவந்தார்-ஊ-று, (உ௯)

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள்புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சுனையினாலே
புருக்கியென்னினைத்தொட ரொருத்தருள்தியென்று
னெருக்கணிசுவானிவை யெடுத்துமொழிகின்றான்

(இ-ள்) அப்படி பரமசிவன் நிஷிபவாகனத்தில் எழுந்தருளியவந்தவு
டனே விஷ்ணுவானவா சேக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்கு
வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகிருபையைப்புகழ்ந்து அவருக்
கு அாகிய முதலிய பூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்
தை இளக்கசெய்து எனக்கு நித்திரையினால் வந்த வினையைக்கீழ்ந்து
செய்யவேண்டுமென்றா எருக்கம்பூமாலையைத் தரிக்கின்ற சுவாமியா
னவர் இவைகளைச் சொல்லாததொடங்கினார்-ஊ-று. (உ௯)

வாசிகமகேமுதன் மகம்பலசெய்தாலும்
பாசமகலாதவினை பற்றறுத்தெண்ணித்
தேசமிருதென்யிசை செறித்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போருமுனையென்றான்.

(இ-ள்) ஒருவன் தனக்குண்டாகிய பாசவினையை நீக்கும்படியாக நி
னைந்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச்செய்தாலும் அதுபோகா
து ஆனபடியிலுலே சோதிமயமாகிய தெருத்திசையில் விளங்குகின்ற
அருணாசலநிற்குப்போய பூசைசெய்தால் உனனை விட்டுவினையானது
போகும்என்றா பரமசிவன்-ஊ-று. (உ௯)

நாறுபொழிலன்னகரு நாமும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணராதல்
நீறுபுனை யோகியாக ணீவிடலவொண்ணார்
ருறுபிரமாவதி லருச்சுனையுரிந்தோ.

(இ-ள்) வாசனையுடைய சோலைகள்கூழ்ந்த அந்த அருணாசலத்திற்கு
ம் எனக்கும் வடிவம் ஒன்றுதான் பேதமென்று அதனுடையபெருமை
யையேதவக்கூட அறியாதவன் விபூதியை முக்கியமாகத்தரிக்கின்ற
யோகியாகனும் விஷ்ணுக்களாகிய நீக்கபலரும் தொண்ணூற்றாறுபி
ரமாக்களுமா அந்தஸ்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்கள்-ஊ-று. (உ௯)

முறறிழையுரோகினி முலைககிடையின்முற்றகா
மற்றவிருபத்தவவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கறறைமதிக்கனுட்கன் றுறசபித்தான்
அற்றமதூயப்பதியி லத்துயரொழித்தான்.

(இ-ள்) சந்திரனாவன் நன்றாகவேலை தீர்ந்த ஆபரணங்களுடைய
ரோகினியினது ஸ்தனங்களினுடைய போகத்தைவிருட்டி மற்றைஇரு
பத்தாறு நாயகிகளுடைய பொக்காழ்வுகளையு மறந்துவிட்டான் அதை
முன்சொன்ன இந்நூல்தேழு பெண்களுக்குத் தகப்பலாகிய தகக்கே

ள்ளிப்பட்டு எல்லாநாயகிகளில் மீதும்விரும்பம் வைக்காது ஒருத்தின் மேல் மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுடல் குன்றிபோகக்கூலதென்று சபித்தான் இத்தச்சரபத்தை யடைந்த சந்திரன் அந்த அருணாசலத்தில் வந்து அந்தத்துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான்-எ-று. (உஅ)

நினைப்பளவின்முத்திருநீணகரமூற்றே
மங்குறைதவிரத்திடுதி யென்றிறைமறைந்தா
னனாகிரியைநாடிபரி யுத்திசையினண்ணிச்
சுனைக்கமலவாசமிரு சோணகிரிகண்டான்.

(இ-ன்) நினைத்தமாத்நிரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கின்ற அருணாசல மெனகிற அந்தஸ்தலத்திற்குப்போய் மங்குறையைநீக்கிக்கொள்வென்று சுவாமியைமந்தார் விஷ்ணுவானவர் அங்கிவிவடிவாகிய மலையைத்தி யானாசெய்து அதுவிளக்குந் தெற்குத்திசையையடைந்த சூரியின்று க்கிற தாமரைபுஷ்பத்தினது வாசனைமிகுந்த அந்தஸ்தலத்தைக்கண்டா ன்-எ-று. (உ௯)

சுசர்வடிவானமலை கண்டினிதிறைஞ்சித்
தேசமிருநன்னகர் செறிந்துமகிழ்வாகி
வாசவதடத்திடை மழந்துவலமாகிப்
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனானை

(இ-ள்) மலையுருவாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடுபணிந்து பிரகாசம்பொருந்திய அந்தஸ்தலத்திற்குப்போய்ச் சந்தோஷத்தையடைந் து இத்திரதீர்த்தத்தில் முழுக்கி கிரிப்பிரதட்சணமவந்து பூசைசெய்து கொண்டிவரத் தம்முடைய வினைநீகிவிஷ்ணுவானவர்பரிசுத்தனானார்.

மேவியருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வித்துயி பலத்தினையுகாத்துத
தாவியுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
னுவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முடினுடைப்பான்.

(இ-ள்) மிகுந்த புகழையுடைய விஷ்ணுவானவர் அருணாசலத்திற் குப்போய்த் தம்முடைய பாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்தபலத்தைப் பிரம்மவானவர் சனகரிஷிகுச்சொல்லிப் பார்வதியானவள் ஒருபுரத்தி ல் வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசுவர் புழுகுபூளையினாலே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௩௧)

பன்னிரண்டாவதுபாவந்திர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக நிறுவிருத்தம் - ௯௩௬.

புளகாதிபச்சருக்கம்

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிபச்சருக்கம்.

(*)

எழுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

உருவுபலவேறுபுனைபுளகனெனு மோகாரனெருபொழுதநாவிவடிவா, யருணைகிரிமீதுலவியாரிபுமுடேகிதறியகிபலமாயவனியோரா, யெ

நுவிமையோர்முனிவ ரொருவெதொழியாதழியவினாபுரினையாலொ
லவன், கருணைமலைபோலிய மலையையொகருதாதநினைவிலேவிமொ
ழிவான்.

(இ-ள்) நினைத்தபடி வெவ்வேறே உருவங்களை யெடுத்தற்கொள்ள
வல்லமைபொருதிய புளகனென்னும் ஓரசான் இருக்கான். புழுகுழியை
உருவத்தை அடைந்து வெவ்விதத்தையுடைய அந்தமலையின் மேல்
உலாவிக்கொண்டு புழுதைச்சிதறியபடியால் கண்ணியினுலே அதிகபலத
தைப்பெற்றுப் பூமியிலுள்ளவர்கள் கவியப்பட்டும் தேவர்கள் முனிவாக
னெல்லாரும் துன்பப்படவும் தவ்கிருத்தியும்செய்வதினாலே அவர்களெ
ல்லாம் இவ்வாறுபாவதாசனுடைய புத்திரியாகிடபார்க்கதியைஒருபாகத்
தலவைத்தருளிப் கருணைமலைபோன்ற பழமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கி
ன்ற கைலாயகிரிகுப்போய்ச்சொல்லுவார்கள்-எ-து. (க)

புளகனெனுமோரசான் மிருகவடிவாகியதை புரியவுல கேழுமுறை
யேய், வினையதாமா யினாக னெனவுரை செய்தாரவர்கள் விமலனவீ
ரோடுபுக்ல்வா, னளவீனமணமானபுழுகருணைகிரிமீதுதலையதிகபலமா
யமருவின, னெளிதிடபிரயானவது மிளியகதியேறவுமையிடரலையிலே
நயிடுவோம்.

(இ-ள்) புளகனெனும ஓரசானுனவன் புழுகுழியை வடிவங்கொ
ண்டி யழுககங்களிலும் முறையேபுகுந்து சேவாசிகளையும்வதைசெய்ய
உதனாலே யெல்லாரும் துன்பத்தை படைந்தார்களென்று வந்தவர்கள்
சொல்லிக்கொள்ளப் பரமசிகந்தனவா அவர்களோடுதிருவாயமலாந்தரு
ளுவா மன்னவீசுகின்ற அளவிலலாதபுழுகை நமதுருவமாகிய அருணா
சனத்தினிதறியானாலே அதிகபலத்தை அடைந்திருக்கிறான் அப்படிப்
பட்டவன் எளிதில் அழியமாட்டான் ஆனபடியினாலே அவனை மோகந
த்தில் அடைவித்து உலகனைதுக்கசமுததிரத்தில் நின்று களையேற்று
வோம்-எ-து. (உ)

மேலுமெனவேசொரிநுளோடுபுளகாதிபனைவேதமுதல்கூடவியவுரு
காவிரவாகியபுருஷவிவிடுவாயெனலுநாவிவழவான்மொழிகுவான்
பாவையொருபாகருணையபுராதபராபரவிலேசனருள் [தே
வவலெனியேன்மொழியுமாறுதா வெனவிசைவ னீரடியின்மீதுதொழு

(இ-ள்) நீவகா உங்களிடத்திற்குப் போய்ச்சேருங்களென்றுவிடை
கொடுக்கருளியிருக்கிருபயோடுபுளகனென்னும்அந்த அசுரனைவே
தமுதலாகிட பரமசிவன் அழைத்தது அசுரனேபுழுகுழியை வடிவத்தைக்
கொண்ட உன்பிராணனை விடவென்றுசொல்லியஅளவில்அந்த அசுரன்
சொல்லுவான்பார்வதியையொருபாகத்திற்கொண்டருளியவர்கிருபை
கரு ஐடமாயிருக்கின்றவபோபழமையாலவபோபராபரமாகியவகோடுநெந்
திகண்ணையுடையவகோடமக்குவலவசெய்தற்குரியளவியேன்கேட்டுக்கொ
ளருகிறவாததைக்கொடுத்தருளுமென்றுசொல்லியதுதான்இதன்
ருவடிவத்திற்கும் வந்தனஞ்செய்துசொல்லுவான்-எ-து. (ஈ)

எனது கிளையாயிருக்க முனதுதிருமேலிபுகவியியபுழுகாஐயொருபே
டனைகவியவேபரவி யுயிர்விடலுநாவிக்கி புகுதவியுறையோ னருளி

னார், மனமுதுகியேமுனிவ ரிசாமயலர்கண்மாளிடாகண் மகிராழியின்
மலவணியுலே, அனவரதமான்மத முயிமசலமுமாலயமதருளியெனவே
பெருகுமே.

(இ-ள்) நன்னெத்தெருவமாகிய புழுதுபுனைவினது மாபினுலுண்
டாகின்ற புழுகானது உம்முடைய திருமேனி ஏறறுக் கொள்ளவும் அ
தனால் புழுகணிநிறைவென்று ஒருகாமக்கை நீர் சரித்துக்கொள்ளுவு
ம் அருளசெய்பவேண்டிமென்றுவணங்கி உவியுயி விட்டவுடனே அந்த
அசரண்கதிரேரும்படி சுவாமியனுக்காகஞ்செய்கார அப்படி அங்னை
யிரட்டித்தகட்கண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும் மனிதர்களும் மலவரு
த்தகதையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமியினது சிசில் புழுதுகூப்
புச்சாத்த எப்போதும் அங்கபுழுதுகொந்து பனிநீரோடு சுவாமியினு
டைய ஆலயமானது அருவியையுடையதாகப்பெறுகியோம-எ-று. ( )

புழுதுபனிநீர்களப மணுவளவதேனுமிறை புனையுங்கையாலுதவி
னோ, விழிஞ்சிரநாடியாரணியழகனோபரளி வினவினாகளவீடுபெறு
வா, குழைமருவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமெனவுவனையுடனேயுரை
செய்தான், மொழியுமலராலயனை முனிவருடனேசனக முனிபுகழவி
னோடுகொழுதான்.

(இ-ள்) புழுது, பனிநீரும், கூட்டுவர்க்கச்சந்தனமுமாகிய இவை
களில அணுவளவாவது சுவாமியானவர் ஒப்புகவிகளானும்படி செய்தவ
ர்களும், கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமியினதுகி
ருவடினை வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக்கேட்டவர்களுமோடசத்தை
யடைவார்கள் மாணக்கரத்தில வைத்தருளிய பாமசிவனுடைய நிவ்ய
சரித்திர மிதுவாகுமென்று சந்தோஷமாய் அந்தபொருளானவாசொ
ன்னார், அப்படிச்சொல்லியபிர்மாவைச்சனகரிஷ்யானவா முனிவர்களோ
டு தோத்திரஞ்செய்துவணங்கினா-எ-று. (இ)

கவிவிருத்தம்.

அஞ்செழுத்துமவாழிவாழிபருணைவாழிபருணையான்
கஞ்சமுற்றசாணம்வாழி கருணைவாழிகருணைபோன்
மஞ்சுமெற்றவானம்வாழி வையமவாழிகையாமேற
றஞ்சமுற்றநீதம்வாழி சைவம்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) பாவங்களைப்போக்குகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றபஞ்
சாக்ஷமானது வாழ்கவாழ்க, அருணாஸ்தலம்வாழ்க, அருணாசலசர
ருடைய தாமனாமலர்போன்றதிருவடிகள்வாழ்க, அந்தசுவாமியினுடைய
கிருபையானதுவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷ
ம்வாழ்க, பூலோகம் வாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகி
ய திருநீதுவாழ்க, சைவசமயமானதுவாழ்க-எ-று. (க)

ஞானம்வாழிகன்மைவாழி நாமிராஜநீதிசீர்
தாளம்வாழிதர்மம்வாழி சரதவேதமாகமங்
கானம்வாழிகலவிவாழி கற்றறிதகைகளவியல்
பானபேர்களவாழியிச னடியாவாழிவாழியே.

(இ-ள்) ஞானம்வாழ்க, நன்மையானது வாழ்க, நாமும் இராசனும்
உலகனுக்குரியகீதியும், கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமமும்வாழ்க,
உண்மையாகியவேதமும், ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, மற்றவி
கதைகளும்வாழ்க, அவைகளைக்கற்றரித்தும், கேள்விப்பட்டும், யாவரி
-யதும் அன்புஉண்டானவர்கள்வாழ்க, பாமசிவனது அடியார்கள்வாழ்
க வாக-எ-று. (எ)

அறுசீடியாளிய விருத்தம்.

இக்கதைபடித்தோர்கேட்டோமொழுதினோமொழிகலைத்தோர்
மைக்கடங்கூழ்த்தவிந்த வையகமுழுதுங்காத்துத்
தக்கசந்தானபோக செளக்கியந்தழைபவாழ்த்து
திக்கருணேசரன்பாற் சிவபதம்பெறுவர்தாமே.

(இ-ள்) அந்தஅருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும்
கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிகலைத்துக் கொண்டவர்களும்
கரியகடல்கூழ்த்த பூமிமுழுதும் காத்துத் தகுந்த புத்திரசம்பத்தும்
போகசெளக்கியமும் தழையும்படியாக வாழ்த்து யாவருக்கும் ஆதார
மாகியஅருணாசலேசரர்கிருபையினாலேசிவபதம்புடைவார்கள-எ-று.)

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிபசசருக்கம்—முற்றிற்று.

—0—

அருணாசலபுராணம் மூலமும் - உரையும்.

முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம்

—(*)—

பாயிரம்உள்பட ஆசருக்கம் பதினான்குக்கும்,

கூடிய திருவிருத்தம்—௧௬௮௭.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

